

አንሰ እመውት ወእግዚአብሔር ይሔ ውጸክሙ ፣

እኔ እሞታለሁ እግዚአብሔር እናንተን በረድኤት ይጎበኛችኋል ፤

ወያወዕክሙ እምዛቲ ምድር ወያበ ውክሙ ውስተ ምድር ዘመሐለ ለአ በዊነ ኦብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ፣

ከዚህች አገር አውጥቶ ለአባቶቻችን ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ ወደማለላቸው አገር ያገባችኋል አላቸው ፤

፳፮፣ ወአምሐሎሙ ዮሴፍ ለደቂቀ እስራኤል ፣ ወይቤሎሙ አመ ይሔ ውጸክሙ እግዚአብሔር አውዕኡ አዕዕምትዮ እምዛዩ ምስሌክሙ ፣

ዮሴፍም የእስራኤልን ልጆች እግዚአብሔር በረድኤት በጎበኛችሁ ጊዜ አጥንቴን ይዛችሁ ውጡ እንጂ ከዚህ አትተዉ ብሎ አማላቸው ፣ እንድም ለጊዜው ዐአት እንዳላቸው ለማጠየቅ ነው ፣ ፍጻሜው ግን ግብጽ የመቃብር ፣ ከነዓን የትንሣኤ ፣ ግብጽ የገሃንም፣ ከነዓን የመንግሥተ ሰማይ አምሳል ናትና፣ (ሐተታ) ያዕቆብም እንዲህ አለ ዮሴፍም እንዲህ አለ፣ ስለምነው ቢሉ፣ አባቶቻችን እንዲህ ማለታቸው መውጣታችንን ቢያውቁ ነው ብለው እንዲነቁ ፣ እንዲተጉ ፣ እንድም ለማስጸየፍ ፣ አባቶቻችን አጥንታችን ስንኳ ከዚህ አይቅር ብለዋል ብለው እንውጣ እንዲሉ ፤

፳፯፣ ወሞተ ዮሴፍ በጀት ወ፲ቱ ዓመት ፣

ዮሴፍም በመቶ ዐሥር ዘመነሞተ ፣

ወአምግዛዎ ወሚምም በነፍቅ ውስተ ብሔረ ግብጽ ፣

ሸቱ ቀብተው በሣጥን አድረገው በግብጽ አኖሩት ፤

ተፈጸመ አራት ዘልደት በሰላም እግዚአብሔር ፈጣሪ ኮሎ ፍጥረታት ፣

ሃያ ሁለቱን ሥነ ፍጥረት በፈጠረ በእግዚአብሔር አጋዥነት ፣ የሥነ ፍጥረትን ነገር የሚናገር አራት ዘልደት ደረሰ ተፈጸመ፣ ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፤

አነሣሥቶ ለአስጀመረን፣ አተጋግቶ ለአስፈጸመን፣ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው፣

አሜን

መ ቅ ድ ም

አራት ዘፀአት ዜና ዘፀአት ሲል ነው፣ እስራኤል ከግብፅ መውጣታቸውን የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው፣ መውረዳቸውን ተናግሮ ነበርና መውጣታቸውን ተናገረ፣ ምነው ይህንማ ተናግሮት አልነበረም ስለምን ደገመው ቢሉ፣ ከቆመ በት አያይዞ ተናገረ፣ አንድም በመካከል ነገር እንዳልቀረው ሲያጠይቅ፣ አንድም ለአብርሃም የነገረው ተስፋ እንዳልቀረ ሲያጠይቅ፣ ዘፍ፣ ፲፭፣ ፲፫፣ ፲፱፣ አንድም ከመ ወጽኡ ሲል ነው፣ ሰባ ሆነው ወርደው ይህን ያህል ሁነው ወጡ ለማለት፣ ይህ አርእስት ነው፣ ፫ቱ ፻ት ለመጻሕፍት ሁሉ አርእስት ሲሰጡ አርእስት ሰጥተውታል፣ እርሱ ግን ነገሩን ዝውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ብሎ ያመጣዋል፡፡

ምዕራፍ ፩

የአራት ዘፀአት አንደኛው ምዕራፍ ይህ ነው፣ አንድም ምዕራፍ አሐዱ ይላል፣ ከስምንቱ ብሔረ አራት የአንደኛው የአራት ዘፀአት ምዕራፍ ይህ ነው፣ ለሁሉም ምዕራፍ ምዕራፍ

አላቸውና አንድም ምዕራፍ አሐዱ አሐዱ ይላል፣ ከስምንቱ ብሔረ አራት የአንዱ የአራት ዘፀአት አንደኛው ምዕራፍ ይህ ነው፣ አንድም ምዕራፍ ክልኤቱ አሐዱ ይላል፣ ለአራት ዘልደት ሁለተኛ የሚሆን የአራት ዘፀአት አንደኛ ምዕራፍ ይህ ነው፣

፩፣ ዝውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ ቦኡ ብሔረ ግብጽ ምስሌ ያዕቆብ እቡሆሙ ብእሲ ብእሲ ወቤቱ፣

አንዱም አንዱ ወገኑና፣ አንዱም አንዱ ሰው ከአባታቸው ከያዕቆብ ጋራ ወደ ግብጽ አገር የገቡ የእስራኤል ልጆች ስማቸው ይህ ነው፣ ብእሲ ብእሲ ብሎ አንድ አርእስት፣ ወቤቱ ብሎ ሁለት አርእስት ተናገረ፣ ወቤቱ ያለው ደቂቀ እስራኤል ላለው ነው፣ ብእሲ ብእሲ ያለውን ወደፊት ያመጣል፡፡

፪፣ ቦኡ ሮቤል ወስምን ሌዊ ወይሁዳ፣

ሮቤል ስምያን ሌዊና ይሁዳ፣

፫፣ ይሳኮር ወዛብሎን ዳን፣

ይሳኮር፣ ዛብሎንና ዳን፣

፬፣ ወንፍታሌም ጋድ ወአሲር ውብንያም፣

ንፍታሌም፣ ጋድ፣ አሲርና ብንያም ናቸው፣

እለ ቦኦና ቦኦ አንድ ወገን፤ አንድም ዝውኒቱ አስማቲሆሙ ብሎ አሥሮ በዋጭ ወቦኦ ይላል፤ እኒህ ሁሉ ከአባታቸው ከያዕቆብ ጋር ወደ ግብጽ አገር ገቡ አልፍ ብእሲ ብእሲ ያለውን አመጣ፤

፩፣ ወዮሴፍስ ህሎ ብብሔረ ግብጽ፣ ዮሴፍ ግን ያን ጊዜ ከወንድሞቹ ተለይቶ ተሸጦ አስቀድሞ በግብጽ አገር ይኖር ነበር፤ አንድም ዮሴፍ ግን ተሸጦ ከወንድሞቹ ተለይቶ ያንጊዜ በግብጽ አገር ይኖር ነበር፤

ወከነት ከጥ ህፃስ እንተ እም ያዕቆብ ፪፣

ከአባታቸው ከያዕቆብ ጋር ወደ ግብጽ የወረዱ የሕዝቡ ሰውነት በቀጥር ሰባ ናት፤ ሰባአምስትም ይላል፤

፮፣ ወሞተ ዮሴፍ ወከጥ አጋዊሁ ወከጥ ወከቱ ትውልድ፤

ከዚህ በኋላ ወንድሞቹና ዮሴፍ የልጅ ልጆቹም በግብጽ አገር ሳሉ ሞቱ፤

፯፣ ወበዝገዥ ደቂቀ እስራኤል ወመልዑ፤

ከዚያ በኋላ ግን ከሞት የተረፉ፣ ከጥላ ያረፉ የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ቸርነት ፈጽመው በዙ፤

ወከነት ሕቁራን፤ ጸሎግን ሲል ነው፤ በግብጻውያን ዘንድ ግን የተጠሉ ሆኑ፤

ወጸንዑ ጥቀ እዙዘ፤ እስራኤል ግን ፈጽመው የጸኑ ሆኑ፤

ወመልአት ምድር እምኔሆሙ፤ ከእነሱ የተነሣ፣ አንድም እምእንሞሙ ይላል፤ ከድንኳናቸው ብዛት የተነሣ፣ አንድም እምድኅራሆሙ ይላል፤ ከእነሱ ብዛት በኋላ ምድር ሰውን ተመላች፤

፰፣ ወተንሥአ ካልእ ንጉሥ ዲበ ግብጽ ዘአያአምሮ ለዮሴፍ፤

ዮሴፍን የማያውቀው፤ አንድም ደግነቱን ጥበቡን የማያውቅለት፤ አንድም ዮሴፍን የማይወደው አእመርኩክ ሙሴ ወልደ እንበረም እንዲል፤ በግብጽ አገር ሌላ ንጉሥ ነገው፤ በዕገሌ አገር እገሌ ተነሣ እንዲሉ፤

፱፣ ወይሴሎሙ ለሕዝቡ ናህ ሕዝበ ደቂቀ እስራኤል ዐቢይ ወብዙግ ወይጸንዑን፤

እነሆ የእስራኤል ልጆች ብዙ ጽኑ ሆኑ ይበረታቱብናል፤

፲፣ ንዑ ንጠበሙ እስመ እምክመ በዝን ወእምክመ በጽሕነ ዑብዕ ይትዌስኩ እሉሂ ዲበ ጸርነ ወይጸ ብኡነ እምድኅራነ ወያወዕኡነ እም ድርነ፤

ይቤሎሙ ንዑ ንጠብብ ቦሙ ብለህ ግጠም፤ የግብጹ ንጉሥ

ፈርዖን ወገኖቹን፣ የእስራኤል ልጆች ወገኖች እነሆ ፈጽመው በዝተዋል፤ ወይጸንዑን፣ ከኛም እነሱ ይጸናሉ፤ ከኛ እነሱ ከበዙ በኛም ጠላት ከተነሣብን፣ ይትዌስኩ እነሱ ከጠላቶቻችን ጋር ሁነው እምድኅራነ ኪያነ ሲል ነው፤ እኛን ይወጉናል፤ አንድም እንዳለ ይሆናል፤ እየተከተሉ ይወጉናል፤ ካገራችንም ያስወጡናልና፤ ኑ ብልሃት እንሥራባቸው፤ ጡብ እናስጥላቸው፤ ኖራ እናስረግጣቸው፤ ጭቃ እናስረግጣቸው አላቸው፤ ጡብ ሲጥሉ፣ ኖራ ሲረግጡ/ሲወቅጡ/ ጭቃ ሲረግጡ ከዋሉ ልሙዳነ ዑብዕ አይሆኑም ብሎ ነው፤ አንድም ጡብ ሲጥሉ፣ ኖራ ሲወቅጡ፣ ጭቃ ሲረግጡ ከዋሉ ይደክማሉ፤ ከደከሙም ከሚስቶቻቸው አይደርሱም፤ ካልደረሱም አይባዙም፤ ካልተባዙም እኛን አያጠፉንም ብሎ ነው፤

፲፩፣ ወሚመ ዲበሆሙ ሊቃነ ገዛር፣ ከመ ይማቅይም በግብር፤

ይህንም ብሎ አልቀረ፤ በግብር በሥራው ሁሉ፤ አንድም በግድ መከራ እንዲያጸኑባቸው የሠራ ተኛ አለቆች ሾመባቸው፤

፲፪፣ ወነደቁ አህጉረ ጽኑዓተ ለፈርዖን ራዮም ወራምሴ ወያን እንተ ይእቲ ሀገረ ዐሐይ፤

ሀገረ ዐሐይ አላት፤ ያን ጊዜ ዐሐይ የሚባል ሰው ነበረባትና፤ አንድም ጥንቱንም ዐሐይ የሚባል ሰው አቅንቷታልና፤ አንድም በግብጽ ዝናም ዘንሞ አያውቅምና ሀገረ ዐሐይ አላት፤ እነሱም ለፈርዖን ያን፣ ራምሴ ራዮም የሚባሉ ሦስት የጸኑ ቅጽሮች ሠሩ፤

ወበእምጣነ ይማቅይም ከሚሁ ይበዝኑ ወይጸንዑ፤

መከራ የሚያጸኑባቸውን ያህል እንደ መከራው ብዛት እየበዙ ይጸኑ ነበር፤

ወያስቄርርም ግብጽ ለደቂቀ እስራኤል፤

ግብጻውያን ግን የእስራኤልን ልጆች ያስመርጹቸው ነበር፤

፲፫፣ ወይተንይም በሥቃይ፤

እየገፉ እያዳፉ በማስጨነቅ ይገዙዋቸው ነበር፤

፲፬፣ ወየላዕፍ ሕይወተ ነፍሶሙ በግብር ዕውብ፤

በሕይወት መኖርን በሚያስቅቅ ሥራ ሰውነታቸውን ያስጨንቋት ነበር፤

ወበግንፋል፤

ጡብ በማስጣል፤

ወበዕቡር፤
 ጭቃ በማስረገጥ፤
 ወበኩሉ ግብረ ሐቅል፤
 ገለባ በማስለቀም ያስጨንቋቸው ነበር፤
 ወበኩሉ ግብር ዘይቀንይዎሙ በሥቃይ፤
 የሚገዙባቸው በሥራው ሁሉ በማስጨነት ነበር፤
 ከዚህ በኋላ ሁለተኛ ዓቀብተ መወልዳትን ሾሞባቸዋል፤
 ፲፮፣ ወይቤሎን ንጉሠ ግብጽ ለመወልዳት ዕብራውያት ስማ ለአሐቲ ሲጋራ ወስመ ካልጎረጎረ፤
 የግብጽ ንጉሥም የዕብራውያንን ሴቶች አዋላጆች እንዲህ ሲል አዘዛቸው፤ ስማቸውም ያንዲቱ ፎሃ፤ የሁለተኛዬቱም ሲጋራ ይባላል፤
 ፲፯፣ ሶስታወልዳዎን ለዕብራውያት እምነመ በጽሑፍ ለወለድ፤
 አንዲቱም አንዲቱ የምትወልድበት ቀን ደርሶ በምታዋልዱበት ጊዜ፤
 እመ ተባዕት ወእቱ ትትላህ፤
 የሚወለደው ልጅ ወንድ ቢሆን ግደሉት፤
 ወእመሰ ወለት ይእቲ አሕዳዎሃ፤
 የምትወለደው ልጅ ሴት ብትሆን ግን አትግደሉዋት፤
 ወይሬኑ አሐደ አሐደ እመላእክቲሁ ለተባለው ምሳሌ ነው፤

፲፯፣ ወፈርገሁ ለእግዚአብሔር እልኩ መወልዳት፤
 እሊያ የታዘዙት አዋላጆች ግን እግዚአብሔርን ፈርተው፤
 ወኢግብራ በከመ አዘዞን ንጉሠ ግብጽ፤
 የግብጽ ንጉሥ እንዳዘዛቸው አላደረጉም፤
 ወአሕዳዎ ተባዕተ፤
 ግደሉ ያላቸውን ወንድ ወንዱን በሕይወት ተወ፤
 ፲፰፣ ወወውያን ንጉሠ ግብጽ ለመወልዳት ወይቤሎን እርኑ ትግብራ ከመዝ ወተሐይዋ ተባዕተ፤
 የግብጽ ንጉሥም አዋላጆችን ጠርቶ ለምን እንዲህ ታደርጋላችሁ? ወንድ ወንዱን ከሞት ለምን ታደናላችሁ? አላቸው፤ ሐተታ በምን አውቆ ቢሉ ጠርጥር፤ አንድም ከነገረ ሠራ ሰምቶ፤ ከሦስት ወር በኋላ ወንድ ልጅ ሲያለቅስ ሲያነጥስ በድምፁ ይታወቃልና፤
 ፲፱፣ ወይቤሎን መወልዳት ለፈርዖን አኮ ከመ አንስተ ግብጽ ዕብራውያት አሳ እንበለ ትምጸእ መወልዳት ይወልዳ፤
 አዋላጆቹም የዕብራውያን ሴቶች እንደ ግብጻውያን ሴቶች አይደሉም፤ አዋላጃቱ ሳትመጣ ወልደው ይቆያሉ እንጂ ብለው ለፈርዖን መለሱለት፤ ሴቶች ምክንያት አይጡምና፤

ምዕራፍ ፪

፳፣ ወአሕዳዎ እግዚአብሔር ለመወልዳት፤
 እነሱ ለወገኖቹ ለእስራኤል በጉ ነገር ቢያደርጉ ዋጋ የማይስቀረው እግዚአብሔር ለነሱም በጉ ነገር አደረገላቸው ማለት ንጉሡ እንዳይገድላቸው አደረገ፤
 ፳፩፣ ወመልዑ ሕዝብ ወጸንዑ ጥቀ፤ በአዋላጆች በጉነት በእግዚአብሔርም ቸርነት ወገኖቹ እስራኤል እጅግ በዝታው በረቱ፤
 እስመ ፈርገሁ መወልዳት ለእግዚአብሔር ወገብረ ሎን አብደተ፤
 አዋላጆቹም እግዚአብሔርን ስለፈሩ ቤት ንብረት ሰጣቸው፤ አንድም ዐቢያተ ይላል፤ ድንቅ ድንቅ ሥራ ሠራላቸው፤
 ፳፪፣ ወአዘመው ፈርዖን ለኩሉ ሕዝቡ ወይቤሎንም ኩሉ ተባዕተ ዘይትወልድ ለዕብራውያን ገርዎ ውስተ ተከዘ ወኩሉ እንስተ አሕይወ፤
 ያንጊዜም ፈርዖን ተቈጥቶ ከዕብራውያን የሚወለደውን ወንድ ወንዱን ልጅ ሁሉ ከፈላሽ ውሃ ጣሉት፤ ሴት ሴቱን ግን በሕይወት ተወ፤ ብሎ ለሕዝቡ ሁሉ አዋጅ ነገረ፤ /ሐተታ/ ይትሬነዋ ነፍሳት ውስተ ገሃንም እስከ ይመልአ አብያተ ሞት ለተባለው ምሳሌ ነው።

፳፩፣ ወሁሉ ፩ዱ ብእሲ እምነገደ ሌዊ ዘስመ እንበረም ዘነሥአ ሎቱ እምአዋልደ ሌዊ ብእሲተ፤
 ከሌዊ ልጆች ወገን የሆነች አንዲት ሴት ያዘ ስሙ እንበረም የሚባል ከነገደ ሌዊ የተወለደ አንድ ሰው ነበረ፤ አንድም ወነሥአ ይላል ብሎ ከነገደ ሌዊ የተወለደ አንድ ሰው ነበረ፤ ከሌዊ ልጆች ወገን የሆነችም ሴት አግብቶ ነበረ፤
 ፳፪፣ ወወንሱት መወለዳት ተባዕተ፤ እርስዋም ዐንሳ ወንድ ልጅን ወለደች፤
 ወዕብ ርእይዎ ከመ ሠናይ ወእቱ አንበርዎ ሠለስተ አውራጋ፤
 የማረ የተወደደ እንደሆነ ባዩት ጊዜ እናት አባቱ፤ አንድም ሹማምቱ ሦስት ወር ሠውረው አኖሩት፤ /ሐተታ/ ሙሴ ሲወለድ ብርሃን ተሥሎበት ነበርና አዋላጆቹ ራርተው ይህንስ የፈጠረው ይግደለው ብለው ትተውታል፤
 ፳፫፣ እምድኅሪ ሠለስቱ አውራጋ ሶስት ሰዓት እንከ ኃቢያቶ ነሥአት እመ ነፍቀ ወቀባዓታ አስፈላጣ ወገሳ፤
 ከሦስት ወር በኋላ ግን ሠውሮ ማኖር ባይቻላቸው እናቱ ማጥን ወስዳ፤ ሰም፤ አደሮማር፤ ሙሴ፤ የባሕር አረፋ ቀብታ፤

ወወደዮቶ ለውሎቱ ሕፃን ውስጥ፤
 ሕፃኑንም በግጥኑ ውስጥ አኑራ፤
 ወሜመቶ ውስተ ማዕደት ንብ ገበዝ ተከዘ፤
 ወስዳ ከወንዙ ማደ በፈሳሽ ዳር ጣለችው፤
 ፬፣ ወትሔወፅ እንቱ እምርጉቅ ከመ ታእምር ምንት ይበጽሑ፤
 እንቱ ምን ያገኘው እንደሆነ ለማወቅ ከሩቅ ሁና ትጉብኘው ነበር፤ /ሐተታ/ ቀን ቀን እንቱ እየጠበቀች፤ ሌሊት ሌሊት እናቱ እየሔደች ታጠባው ነበር፤
 ፭፣ ወወረደት ወለተ ፈርዖን ከመ ትትሐወብ በውስተ ተከዘ፤
 ተርሙት የምትባል የፈርዖን ልጅ ልትታጠብ ወደ ፈሳሽ ወረደች፤ ስለምን ቢሉ በፈሳሽ ዳር እንደ መዋት ያለ ነበረ፤ ከብሽ የሚባል ደዌ ነበረባትና ለመጠመቅ፤ አንድም ነጋዴ ወዳጅ ነበራትና ያንን ለመቀ በል፤ አንድም አዞ ጉማሬ ታመልክ ነበረችና ስለዚህ፤ አንድም መንግሥት በጉርጉራ ሳለ ያጤ መለክ ሰገድ ልጆች ውሀ ዋና ይማሩ እንደ ነበረ ውሀ ዋና ልትማር ነው፤
 ወአንሶሰዋ አዋልዲሃ ንብ ተከዘ፤
 ደንገጠርቿም በወንዙ ዳር ለዳር ይመላለሱ ነበር፤

ወሶበ ርእየታ ለይላቱ ነፍቅ ውስተ ማዕደት ፈነወት ወለታ ወአምጽአታ፤
 እነሱ ሳያዩ እሷ አሻግራ ባዮችው ጊዜ ከእሷ ጋር ያለችውን ደንገጠርቿን ከነጋዴ ተረስቶ ወድቆ የቀረ ዕቃ ይሆናል ሒጂ አምጭልኝ ብላ ሳከቻት፤ ሒዳ አመጣችላት፤ አንድም ማጥኒቱን አመጣቻት፤
 ፮፣ ወከሙተታ ወርእየት ሕፃኑ ይበኪ ውስተ ይላቱ ነፍቅ፤
 ማጥኑንም ከፍታ ባዮች ጊዜ ሕፃን እያለቀሰ አገኘች፤
 ወምሕክቶ ወለተ ፈርዖን ወትቤ እምደቂቀ ዕብራውያት ውሎቱ ዝ ሕፃን፤
 የፈርዖንም ልጅ ይህስ ልጅ ከዕብራውያን ልጆች ወገን ይሆናል ብላ፤ ምንው የኔ ልጅ በሆነ ስትል ተመኘችው፤ ሐተታ ገረዲቱም ምኞትዋን ሰምታ እመቤቴ አሁንስ ወለድኩ ቢሉ ይሆን የለምን ብትላት፤ ማርገዜ ሳይታወቅ ወለድኩ ብል ማን ያምነኛል አለቻት፤ እሷም የነገሥታት ልጆች በእልፍኝ ትኖራላችሁ መውለዳችሁ ነው እንጂ ማርገዛችሁ ይታወቃልን ብላ መለሰችላት፤

፯፣ ወትቤላ እንቱ ለውሎቱ ሕፃን ለወለተ ፈርዖን ትፈቅዳኑ እመዕ ለኪ ብእሲተ ሐፃኒተ እምዕብራውያት ወትሕዕኖ ለዝ ሕፃን፤
 ያንጊዜም የሕፃኑ እንት ማርያም የፈርዖንን ልጅ ሕፃኑን ታሳድ ግልሽ ዘንድ ከዕብራውያን ወገን ሞግዚት የምትሆን ሴት ጠርቼ ላመጣልሽ? ትወጃለሽን አለቻት፤
 ፰፣ ወትቤላ ወለተ ፈርዖን ሐራ ጸውዒ ሊተ፤
 የፈርዖንም ልጅ እንኪ ያስ ሒደሽ ጠርተሽ አምጭልኝ አለቻት፤
 ወሐራት እንታክቲ ወለት ወጸውዓታ ለእሙ ለውሎቱ ሕፃን፤
 ያችም ብላቴና ሒዳ የሕፃኑን እናት ጠርታ አመጣቻት፤
 ወትቤ ነያ ሐፃኒት ፤
 እነሆ ሞግዚት አመጣሁልሽ አለቻት፤
 ፱፣ ወትቤላ ወለተ ፈርዖን ዕቀቢ ሊተ ዘ ሕፃኑ ወሕዕኒዮ ወአነ እሁበኪ ዕዕበኪ፤
 የፈርዖንም ልጅ የሕፃኑን እናት ይህን ልጅ ተንከባክበሽ ጠብ ቀሽ አሳድጊልኝ፤ እኔም የአሳ ዳጊነትሽን ዋጋ እሰጥሻለሁ አለቻት፤

ወነሥአቶ ይላቱ ብእሲት ለውሎቱ ሕፃን ወሐዕነቶ፤
 ያችም ሴት ሕፃኑን ታቀብላ አሳደገችው፤ ሐተታ ስታሳድ ገውም እንዲያው ያሳደገችው አይደለም፤ ተስፋ ያልተነገረ ላቸው የእሊህ የቁላፋን የግብ ሃውያን ልጅ አይደለህም፤ ተስፋ የተነገረላቸው የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብ ልጅ ነህ እንጂ እያለች ተስፋውን እየነገረች አባቱም ዜና አበውን እየነገረ አሳድገውታል፤
 ፲፣ ወሶበ ጸንፀ ውሎቱ ሕፃን ወሰደቶ ንብ ወለተ ፈርዖን፤
 ሕፃኑም ባደገ ጊዜ ሞግዚቲቱ ወስዳ ለፈርዖን ልጅ ሰጠችው፤
 ወኮና ወልዳ ፤
 ከዚህም በኋላ ልጅዋ ሆነ፤
 ወሰመዮቶ ሰጥ መሴ ወትቤ እሰመ እማይ ዘአውፃእክዎ፤
 ስሙንም ከውሀ ያገኘሁት ስትል መሴ አለችው፤
 ፲፩፣ ወኮነ እምድኅረ ብዙኅ መዋዕል ልሕቀ መሴ ወወዕአ ንብ አጋዊሁ ወርእየ ሕማሞሙ፤
 መሴም የአርባ ዘመን ጉልማሳ ከሆነ በኋላ ወንድሞቹ እስራኤል ወደ አለብት ወደ ራምሴ በሔደ ጊዜ ግብጻውያን የሚሠሩ ባቸውን ግፍ አይቶ ፈጽሞ

አዘነ፤ ሐተታ ሔዶ መጎብኘት
እናት አባቱ ተስፋ የተነገረ
ላቸው የእስራኤል ወገን
መሆኑን እየነገሩ አሳድገው
ታልና ስለዚህ ነው፤

ወረከበ ብእሴ ግብፃዊ እንዘ
ይዘብጦ ለ፩ዱ ዕብራዊ እምአጎዊሁ
ደቂቀ እስራኤል፤

አንድ የግብጽ ሰው ከእስራኤል
ልጆች ከወንድሞቹ አንዱን
ዕብራዊ ሲመታው አገኘ፤ ሐተታ
ጠባቸውስ በምን ምክንያት
ነው? ቢሉ በመስኖ ውሀ፤
አንድም ዕብራዊ ያወጣውን ዓሣ
ግብጻዊው ልውሰድብህ ብሎት፤
አንድም በዘረጋው ጀንዲ
በበጠበጠው እንደድ ልጠብ
ብሎት፤ ስንኳንስ በጀንዲው
በገላህ፤ ስንኳን በእንደዱ
በደምህ ባጥብበት ማን አለ
ብኝ በገዛ ባረያዬ ብሎ፤

፲፪፣ ወነጸረ ለፌ ወለፌ ወአለበ
ዘርእዩ፤

ሙሴም ለካ መምለኬ ጣዖቱ
መምለኬ እግዚአብሔርን
እንዲህ አድርጎ ይበድለዋልን
ብሎ ግራ ቀኝ አይቶ ያየው
ሰው ሳይኖር፤

ወቀተሎ ለዝኩ ግብጻዊ ወደፊኖ
ውስተ ዓ፤

ያን ግብፃዊ፤ ሙሴ ክቡደ መዝ
ራዕት ነውና ወዲያው ገድሎ

በአሸዋ ውስጥ ቀበረው፤
ይኸውም ምሳሌ ነው፤ ለጊዜው
ግብፃውያንን አጥፍቶ ጅኤልን
ለማውጣቱ፤ ፍጻሜው ግን
ግብጻዊ የዲያብሎስ፤ ዕብራዊ
የአዳም፤ ሙሴ የወልደ እግዚአ
ብሔር መትቶ መግደሉ፤ ጌታም
በመስቀል ተሰቅሎ ዲያብሎስን
ድል የመንሳቱ፤

፲፫፣ ወወዕኦ በሳኒታ ዕለት ወረከበ
ክልኤተ ዕደወ ዕብራውያን እንዘ
ይትበዓሱ፤

በበነጋው በራምሴ በጋምሴ
ያሉትን ዘመዶቹን ጠይቆ
ሲመለስ ከዕብራውያን ሁለት
ሰዎች ሲጣሉ አገኘ፤

ወይሌሎ ሙሴ ለዘይገፍዖ ለምንት
ትዘብጦ ለካልእከ፤

ሙሴም በደለኛውን አይቶ
አንተሳ ወንድምህን ለምን
ትመታዋለህ? አለው፤

፲፬፣ ወይሌሎ ዝኩ ዘይዳምዖ
ለካልሁ መኑ ማመክ መልእክ
ወመኩንን ላዕልኝ አው ትፈቅድኑ
ትቅትለኝ በከመ ቀተልኮ ትማልም
ለግብጻዊ፤

ያም ወንድሙን የሚበድለው
ሰው በእኛ ፈራጅ ዳኛ አድርጎ
የሸመህ ማነው? ወይስ ትናንት
ያነን ግብጻዊ እንደ ገደልከው
ዛሬም እኔን ልትገድለኝ ትወዳ
ለህን አለው፤ /ሐተታ/ ምነዋ

ወነጸረ ለፌ ወለፌ ወኢርእዩ
ምንተኒ አላለምን ቢሉ፤ እሱ
አላየም አለ እንጂ ሌላው
እሱን አላየውም አልን? በዱር
በገደል ያለ ሰው አይቶ ነግሮ
በታል፤ አንድም አመስጋኝ
አማሳኝ እንዲሉ ትናንት
ወንድሜ ሙሴ ባይኖር ያ
ግብፃዊ ገድሎኝ ነበር ሲል
የሰማ ሰው ነግሮበታል፤ አንድም
አምባ ንሮ ወዳጅ፤ በትረ
ፈሪ እንዲሉ ያው ያዳነው
ሰው ነው፤

ወፈርህ ሙሴ ወይሌ ከመዝኑ
ክሙተ ኮነ ዝ ነገር፤

ሙሴም ይህ ነገር እንዲህ
በሁሉ ዘንድ የተገለጸ ሁኖአል?
ብሎ ፈራ፤

፲፭፣ ወሰምዐ ፈርዖን ዘንተ ነገረ
ወፈቀደ ይቅትሎ ለሙሴ፤

ፈርዖንም ይህንን ነገር ሰምቶ
ሙሴን ሊገድለው ወደደ፤

ወተግላሁ ሙሴ እምገጸ ፈርዖን
ወኃደረ ውስተ ምድረ ምድያም፤

ሙሴም ከፈርዖን ሸሽቶ ሔዶ
ምድያም ከሚባል አገር ኖረ፤

ወሶበ በጽሐ አሐተ ምድረ ምድያም
ነበረ ዲበ አዘቅት፤

ሸሽቶ ሲሔድ በምድያም
አውራጃ ከአንዲቱ አገር በደረሰ

ጊዜ በውሀ ዳር ተቀመጠ፤ ስለምን
ቢሉ በመንገደኛ ልማድ
መንገደኛ ከውሀ ዳር አርፎ
ጥሬ ቁርጥሞ ውሀ ጠጥቶ
እንዲሄድ፤

፲፮፣ ወቦ ለማርያ ምድያም ሰብሎ
አዋልድ፤

ለምድያሙ ካህን ለዮቶር ሰባት
ሴቶች ልጆች ነበሩት፤

ወይርእዩ አባግዓ አቡሆን፤

እነሱም የአባታቸውን በጎች
ይጠብቁ ነበር፤

ወመጽአ ወሔበ ሎን እስከ መልዐ
ገብላተ ከመ ያስትያ አባግዓ
አቡሆን፤

የአባታቸውን በጎች ውሀ ለማጠ
ጣት በመጡ ጊዜ ውሀውን
እየቀዳ በገንዳ መላላቸው፤
(ሐተታ) የአገራቸው ውሀ እንደ
ደንቢያ እንደ ፎገራ እንደ
አኩስም የጉድጓድ ውሀ ነው፤
ጠላት መርዝ እንዳይጠቀስ
ብለው ደንጊያ ይገጥሙታልና፤
የሚከፍትላቸው አጥተው ዳር
ዳሩን ሲያበሉ አይቶ ምነው
እናንት አታጠጡም? አላቸው፤
እረኞች ተሰብስበው ካልመጡ
የሚከፍትልን የለም እንጂ
አሉት፤ ሙሴ ክቡደ መዝራዕት
ነውና ከፍቶላቸው አጠጥተዋል፤

፲፯፣ ወለበ መጽኢ ፍሎት አሰስ ልምን፣

ፍሎትም /እረኞችም/ ተሰብስበው በመጡ ጊዜ ከመቼ ወዲህ ነው ከእኛ ቀድሞችሁ የምታጠጡ ብለው ወግዱ አሉዋቸው።

ወተንሥአ ሙሴ ወአድኃኖን ወአስተያ አባግዓ አቡሆን፣

ሙሴም ተነሥቶ ግዳይ ለፈለመ፣ ውሀ ለቀደመ አይደለምን፣ እናንተም እንደ መጣችሁ አጠጡ፣ እነሱም እንደ መጡ ያጠጡ እንጂ ብሎ ተከራክሮ አስጣላቸው፣ ፍትሐ ሙሴ የሚያሰኘው ቅሉ ይህ ነው፣ እነሱም የአባታቸውን በጎች አጠጥተው።

፲፰፣ ወሐራ ኅበ ራጉኤል አቡሆን፣ ወደ አባታቸው ወደራጉኤል ፈጥነው ሔዱ።

ወይቤሎን እርኑመ አፍጠንክን መጸአ የምሰ፣

አባታቸው ራጉኤልም ልጆቹ ዛሬስ እንደምን ፈጥናችሁ መጣችሁ በጎችም ከወትሮው ይልቅ ጠግበዋል አላቸው፣ /ሐተታ/ አፍጠንክን አለ፣ ወትሮ በኋላ አጠጥተው ከመሸ ይሔዱ ነበርና ጠግበዋል አለ፣ በኋላ አጠጥተው ውሀው አልቆ ባቸው፣ አንድም ውሀው ተበላ

ሽቶባቸው ሳይጠግቡ ይሔዱ ነበርና።

፲፱፣ ወይቤላሁ ብእሲ ግብጻዊ አድኃነን እምፍሎት ወሔበ ለነ ወአስተየ አባግዒን፣

አንድ ግብጻዊ ሰው ከእረኞች ተከራክሮ አስጥሎ ውሀውንም እየቀዳ በጎቻችንን አጠጥቶልን ነው አሉት፣ /ሐተታ/ በምን አውቀው ግብጻዊ አሉት ቢሉ ባነጋገሩ ባጠማጠሙ።

፳፣ ወይቤሎን ለአዋልዲሁ አይቱ ውእቱ ብእሲሁ፣

ልጆቼ ያሰው አሁን የት ነው? ወለምንት ኃደጋሁ ለውእቱ ብእሲ፣ እንዲህ ያለውን ሰው ለምን ትታችሁ መጣችሁ፣

ፀውዓሁ ከመ ይብላዕ እክለ፣

አሁንም ጥሩትና እህል ይቅመስ፣ ሐተታ ያንጊዜም ሚስቱ ሲጋራ አሁንም አላጣውም ልሒድ ብላ ሒዳ ይህው መጥታለች፣ ባሏ የሚሆን ነውና ፈቃደ እግዚአብሔር አነሣስቷት፣ አንድም መልአክ እየመራ ከዚያው አድርጏታል።

፳፩፣ ወኃደረ ሙሴ ኅበ ውእቱ ብእሲ ወወሀቦ ወለቶ ሲጋራግ ትኩኖ ብእሲተ፣

ሙሴም ሲጋራ የምትባለውን ልጁን ሚስት ልትሆነው ሰጥ

ቶት ከዚያ ሰው ኃራ አደረ፣ ሐተታ አንድ ቀን አድሮ በበነጋው ልሒድ አሰናብተኝ ቢለው፣ እሱም የት ትሔዳለህ? አለው፣ እግራ ካደረሰኝ አለው፣ ውሀ ቢቀዱት ቢቀዱት መንገድ ቢሔዱት ቢሔዱት ያልቃልን ለኔ ወንድ ልጅ የለኝምና ከእነዚህ ከልጆቼ አንዲቱን አግብተህ በጎቼን እየጠበቅህ ተቀመጥ ብሎት በዚህ ተዋውለው ሚስት ልትሆነው ሲጋራ ልጁን ሰጥቶታል።

፳፪፣ ወፀንሰት ይእቲ ብእሲት ወወለደት ወልደ፣

ያችም ሴት ወዲያው ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፣

ወሰመዮ ስሞ ሙሴ ጌርሳም ወይቤ እስመ ነግድ አነ በምድረ ነኪር፣

ሙሴም በባዕድ አገር የምኖር ስደተኛ መጽተኛ ነኝ ሲል ስሙን ጌርሳም አለው፣

፳፫፣ ወፀንሰት ዳግመ ወወለደት ወልደ ወሰመዮ ኤልሣር ወይቤ ፈጣሪ ዘአቡየ ረዳለዮ፣

ዳግመኛም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደችለት፣ ረዳቴ የአባቴ ፈጣሪ ከፈርዖን እጅ አዳነኝ ሲል ስሙን ኤልሣር አለው፣ አንድም ረድአኒ ወአድኃነኒ ይላል፣ የአባቴ ፈጣሪ ረዳኝ

ከፈርዖንም እጅ አዳነኝ ሲል ነው።

፳፬፣ ወእምድሃረ ብዙሃ መዋዕል ሞተ ንጉሠ ግብጽ፣

ከብዙ ቀንም በኋላ የግብጽ ንጉሥ ፈርዖን ሞተ፣ ሐተታ የእስራኤል ነገሥታት የሆኑ እንደሁ ተስፋው ይነገርላቸዋል፣ ዘመን ይቈጠርላቸዋልና በዚህ ቀን ሞተ፣ በዚህ ቀን ተወለደ ይባላል፣ የአሕዛብ ነገሥታት ግን ተስፋው አይነገርላቸውም፣ ዘመን አይቈጠርላቸውምና ቀኑን ሳይለይ ብዙሃ መዋዕል አለ።

ወግዕሩ ደቂቀ እስራኤል እምግብሮም ወአውየወ፣

የእስራኤልም ልጆች ከሥራቸው ጽናት የተነሣ ተጨንቀው ወደ እግዚአብሔር ጮሁ።

ወዐርገ አውያቶሙ ኅበ እግዚአብሔር እምግብሮሙ፣

ከሥራቸው የተነሣ ወደ እግዚአብሔር ተጨንቀው ጮሁ ለመኑ፣ ዐርገ ማንኛ፣ አንድም ከጽኑ ሥራቸው የተነሣ ጩኸታቸው፣ አንድም እምግባሮሙ ይላል፣ ከጩኸታቸው የተነሣ ልመናቸው ወደ እግዚአብሔር ደረሰ።

፳፮፣ ወሰምዐ እግዚአብሔር ገዳሮሙ ወተዘከረ መሐላሁ ዘመሐለ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ፤

እግዚአብሔርም ጨኸው የለ መነትን ልመናቸውን ሰምቶ ለአባቶቻቸው ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ የማለውን መሐላ አሰበ፤

ወሐወም ለደቂቀ እስራኤል፤ መሐላውንም አስቦ የእስራኤልን ልጆች በረድኤት ጉበኛቸው፤ አንድም በረድኤት መጉብኘቱም ታወቀላቸው።

ምዕራፍ ፫ ጉባኤ

፩፣ ወሀሌ ሙሴ ይርአ አባግዓዮቶር ሐሙሁ ማርያም ድያም፤

ሙሴም የምድያም ካህን የአማቱ የዮቶርን በጎች ይጠብቅ ነበር፤

ወወሰደ አባግዓሁ ሐቅለ ወበጽሐውስተ ኮሬብ ደብረ እግዚአብሔር፤ በጎቹንም እየነዳ እግዚአብሔር ወደሚገለጥባት የኮሬብ ምድረ በዳ ደረሰ፤

፪፣ ወአስተርአዮ ለሙሴ መልአክ እግዚአብሔር በነደ እሳት እምዕዕት፤

ከእግዚአብሔር የተላከ መልአክ በዕንጨቱ ላይ በሚነድ እሳት

ላይ ሁኖ ለሙሴ ታየው፤ አንድም ከዕንጨቱ ላይ በሚነደው እሳት አጠገብ ቁሞ ታየው፤

ወርእዮ ሙሴ ከመ እምዕዕታ ይነድድ እሳት ወዕዕታ ኢትውኢ፤

ሙሴም ከዕንጨቱ ላይ እሳት ሲነድ እንጨቱ ላትቃጠል አየ፤ (ሐተታ) ነበልባል ከሐመል ማል፤ ሐመል ማል ከነበልባል ተዋሕዶ ነበልባሉ ሐመል ማሉን ሳያቃጥለው፤ ሐመል ማሉ ነበልባሉን ሳያጠፋው አይቷል፤ ይኸውም ምሳሌ ነው፤ ሐመል ማል የእስራኤል፤ ነበልባል የመከራቸው፤ ሐመል ማሉ ነበልባሉን እንዳላጠፋው እስራኤልም መከራ ግብጽን አገነን ተክዘን ግብር ገብተን እናርቀው ያለማለታቸው ምሳሌ፤ ነበልባሉ ሐመል ማሉን እንዳላቃጠለው መከራ ግብጽም እስራኤልን ጨርሶ አላጠፋቸው ምና፤ ለጊዜው ይህ ነው፤ ፍጻሜው ግን ነበልባል የመለኮት፤ ሐመል ማል የትስብእት፤ ነበልባሉ ሐመል ማሉን እንዳላቃጠለው ሐመል ማሉ ነበልባሉን እንዳላጠፋው መለኮት ምልዓቱን ስፋቱን ርቀቱን ሳይተው፤ ሥጋም ግዙፍነቱን ዕበቱን ውሱንነቱን ሳይተው በተዓቅቦ የመዋሐዳቸው ምሳሌ፤ አንድም ነበልባል የጌታችን፤ ሐመል

ማል የእመቤታችን ምሳሌ፤ ነበልባሉ ሐመል ማሉን እንዳላቃጠለው፤ ጌታም ሰው ሲሆን እመቤታችንን ባሕርያ መለኮቱ አልለወጣትምና፤

፫፣ ወይዘ ሙሴ እብጻሕ ወእርአይ ዘ ራእዮ ዓቢዮ እፎ ኢትውዒ ዛዕዕት፤

ሙሴም ይህንን ደገኛ ራእይ ቀርቤ ለረዳው ይህች ዕንጨት ከእሳቱ ጋር ተዋሕዳ እንደምን አትቃጠል? አለ፤ ይህንንም ብሎ፤ ወቀርብ ይጠይቆ ይላል፤ በጎቹን አንድ ወገኑ ከፈረሰ ግንብ አግብቶ ዘግቶባቸው ሒዲል፤ አንድም ከፈረፈር ዘለሳ መትቶባቸው ሒዲል፤ ስለምን ቢሉ ለጊዜው የሰው ገንዘቦች ናቸውና እንዳይጠፋበት ነው፤ ፍጻሜው ግን ሙሴ የመናንያን አምሳል ነው፤ እንመንናለን እንማራለን፤ ምሥጢር እንረዳለን ባላችሁ ጊዜ ልብ እንዳይቀራችሁ ገንዘባችሁን መጽውታችሁ፤ አንድ ወገን ሁናችሁ ሒዲ ሲል ነው፤ ኢትፈር ነቤሃ ለጥበብ በክልኤ ልብ አላ ኩን ከመ ዘይዘርእ ወየዓርር ወየዓዕድ እንዲል ሲራክ፤

ከላይ መልአክ ብሎ ነበር ከዚህ እግዚአብሔር አለ፤ እንደም

ነው ቢሉ እግዚአብሔር ካለ መልአክ፤ መልአክ ካለ እግዚአብሔር አይለይምና፤

፬፣ ወሰባ ርእዮ እግዚአብሔር ከመ መጽእ ይርአይ ጸውዖ እምዕዕት ወይዘሉ ሙሴ ሙሴ ወይዘ ምንት ውእቱ እግዚአ፤

እግዚአብሔርም ሙሴ ይኸንን ራእይ ሊያውቅ ሊረዳ እንደ መጣ ባየው ጊዜ፤ መልአኩ ነው ያሉ እንደሆነ ከዕንጨቱ አጠገብ ሁኖ፤ እግዚአብሔር ነው ያሉ እንደ ሆነ በመልአኩ አድሮ፤ ሙሴ ሙሴ ብሎ ጠራው ሙሴም ጌታዬ ምነው? አለው፤

፭፣ ወይዘሉ ኢትቅረብ ዝዩ ፍታሕ አግዕዲክ እምእገረክ እስመ መካን እንተ አንተ ትቀውም ባቲ ምድር ቅድስት ይላቲ፤

ጌታም በፍቅ ባየው ጊዜ ይህች የምትረግጣት ምድር የተቀደ ሰች ናትና፤ ጫማህን ከእግርህ ሳታወልቅ ወደዚህ አትቅረብ አለው፤ ስለምን ቢሉ ሥርዓት ሲያስተምረው ነው፤ ስንኳንስ ከሰማያዊ ንጉሥ ከምድራዊ ንጉሥ ጋር ሲገናኙ ጫማ አውልቆ፤ ታጥቆ መሔድ ይገባልና፤ አንድም ለጊዜው በዘፈቀደ ታይቶባታል፤ የም የሥጋዌ አምሳል ነው፤ የሥጋዌ ነገር ከሚነገርበት ቦታ ጫማ አውልቆ ታጥቆ መሔድ ይገባልና፤

አንድም የቤተ ክርስቲያን አምሳል ናት፤ ዛሬም ቤተ ክርስቲያን ሲገቡ ጫማ አውልቆ ታጥቆ መግባት ይገባልና፤ አንድም አሁን ነፃ እፈኑክ ኅብ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ የሚለው ነውና፤ አሳዕነ ፍርሃትን ከልቡናህ አርቅ ሲለው ነው፤ አንድም ከግብጽ ከወጣህ በኋላ የምሠራልህ ሕግ ክብርት ናትና፤ ክህደት ጥርጥርን ተው ሲለው ነው፤ አንድም ፋል የሚባል ጥንቄታ ተምሮ ነበርና ያነን ተው ሲለው ነው፤ ልማደ ዮቶርንም ተው ሲለው ነው፤

፮፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር እነ ውእቱ አምላክ አበዊክ አምላክ አብርሃም ወአምላክ ይስሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን የአባቶችህ የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብ ፈጣሪ እኔ ነኝ አለው፤ ከዚህም ሦስት ጊዜ አምላክ አምላክ አምላክ ብሎ የሦስት ነቱን፤ እነ ውእቱ ብሎ የአንድ ነቱን ተናገረ፤

ወሚጠ ገጸ ሙሴ እስመ ፈርሀ ነጽሮ ቅድመ እግዚአብሔር፤

ሙሴም የእግዚአብሔርን ፊት ማየት ስለፈራ ፊቱን መለሰ፤

፯፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ርእዮ ርእኩ ሥቃዮሙ ለሕዝብዬ እለ ውስተ ግብጽ ወአውዮቶሙ ሰማዕኩ እምነዳዕተ ገባር ወአለ መርኩ ገዕሮሙ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን በግብጽ ያሉ የወገኖቹን መከራ አይቼ በሠራተኞች የተሾሙ ሹማምቱ ካመጡባቸውም መከራ የተነሣ ጩኸታቸውን ሰምቼ መጨነቃቸውንም አይቼአለሁ አለው፤

፰፣ ወወረድኩ ከመ አድገኖሙ እምእደ ግብጽ ወእስደሙ ውስተ ምድር ሠናይት ወርገብት፤

ከግብጻውያን እጅ አድናቸው ዘንድ ወደ አማረች ወደ ተወደደች ሰፊ ወደምትሆን ወደ ከነዓንም እወስዳቸው ዘንድ ወረድኩ፤ (ሐተታ) መውጣት መውረድ ኖሮበት አይደለም መራዳቱን መናገር ነው፤

ወአወዕለሙ እምይእቱ ምድር ወእወስደሙ ውስተ ምድር እንተ ታውገዝ ሐሊቢ ወመግረ፤

ከግብጽም አውጥቼ ማርና ወተት የሚገርፍባት ማለት ተደላ ደስታ ወደማይታጠባት ወደ ከነዓን እወስዳቸዋለሁ፤

ውስተ ምድርሙ ለከነዳዎን፤ ወለኬ ሜዎን፤ ወለአሞሬዎን፤ ወለፌርዜዎን፤ ወለጌርጌሴዎን፤ ወለኤዌዎን፤ ወለኢያቡሴዎን፤

ይህቸውም እነሱን የምወስድ ባት አገር የከናኔዎን፤ የኬጤ

ዎን፤ የአሞሬዎን፤ የፌርዜዎን፤ የጌርጌሴዎን፤ የኢዌዎን፤ የኢያቡሴዎን አገር ናት፤

፱፣ ወይእዜኒ ናሁ ገዳሮሙ ለደቂቀ እስራኤል በጽሐ ኅብዮ፤

አሁንም የእስራኤል ልጆች ጩኸታቸው እነሆ ከእኔ ደረሰ፤ ወርእኩ እነ ሥቃዮሙ ዘይግ ቅይዎሙ ግብጽ፤

ግብጻውያን የሚያጸኑባቸው ጽኑ መከራቸውንና ጭንቀታቸውንም አየሁ፤

፲፣ ወይእዜኒ ነፃ እፈኑክ ኅብ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወታወዕለሙ ለሕዝብዬ ደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ፤

አሁንም ወደ ግብጹ ንጉሥ ወደ ፈርዖን ና ልላክህ ወገኖቼ የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር ታወጣቸዋለህና አለው፤ ነፃ እፈኑክ ባለው አኢ ይላል ጥሬ፤

፲፩፣ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር መኑ እነ ከመ እሔር ኅብ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወከመ አውዕለሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ፤

ሙሴም እግዚአብሔርን ወደ ግብጹ ንጉሥ ወደ ፈርዖን ተልኬ እሔድ ዘንድ፤ የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር አወጣቸው ዘንድ እኔ ማነኝ? አለ፤ እኔ ምን ቁም ነገር ነኝ? ማለቱ ነው፤

፲፪፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ እስመ እነ ሀለውኩ ምስሊክ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን እኔ ካንተ ጋራ በረድኤት አለሁና፤

ወገንቱ ተአምሮ ለክ ከመ እነ እፌንወክ፤

እኔም እንደ ላክሁህ የሚያስረዳልህ ምልክቱ ይህ ነው፤

ሶባ አውግእካሆሙ ለሕዝብዬ እምብሔር ግብጽ ወትጻመድዎ ለእግዚአብሔር በዝ ደብር፤

ወገኖቼ እስራኤልን ከግብጽ ካወጣሃቸው በኋላ በዚህ በደብረ ሲና ታገለግሉኛላችሁ አለ፤ ሕጌን ትጠብቃላችሁ መሥዋዕት ትሠዋላችሁ ማለቱ ነው፤

፲፫፣ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ናሁ እነ አሐውር ኅብ ደቂቀ እስራኤል ወእብሎሙ አምላክ አበዊክሙ ፈነወኒ ኅብክሙ፤

ሙሴም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው ተልከህ ትሔዳለህ እንዳልከኝ ወደ እስራኤል ልጆች አሁን ተልኬ ሐጄ፤ የአባቶቻችሁ ፈጣሪ ወደ እናንተ ልኮ ሰድዶኛል እላቸዋለሁ፤

ወሶባ ይሴአሉኒ ስመክ ምንተ እብሎሙ፤

ማን ላክህ? ብለው ስምህን በጠየቁኝ ጊዜ ማን ላከኝ ልባላቸው? አለው፤

፲፬፣ ወይቤሉ እግዚአብሔር አነ ውሉቱ ዘሀሉ ወይሄሉ፣

እግዚአብሔርም ዘሀሉ ቅድመ ዓለም የነበርኩ፣ ወይሄሉ ይህን ዓለም አሳልፌ /የምቀር/ የምኖር እኔ ነኝ፤

ወከመዝ ትብሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘሀሉ ፈነወኒ ነቤክሙ፣

የእስራኤልም ልጆች ማን ላከህ ብለው ቢጠይቁህ፣ ቅድመ ዓለም የነበረ እግዚአብሔር ወደ እናንተ ልኮኛል በላቸው አለው፤

፲፮፣ ወዓጺ ይቤሉ እግዚአብሔር ለሙሴ ከመዝ ትብሎሙ ለደቂቀ እስራኤል እግዚአብሔር አምላክ አበዊክሙ ፈነወኒ ነቤክሙ፤

ዳግመኛ እግዚአብሔር ሙሴን የእስራኤልን ልጆች የአባቶቻችሁ የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብ ፈጣሪ ወደ እናንተ ላከኝ በላቸው፤

ዝንቱ ስምዖ ዘለዓለም ወገክርየኒ ለትውልደ ትውልድ፣

ይህም ስሜ የዘለዓለም ነው፣ የስሜ አጠራርም ለልጅ ልጅ ዘመን ነው፣ ዘሀሉ ወይሄሉ ያለውን ተረጎመ፤ አንድም አኸያ ሸራኸያ አልሻዳይ ይላል፣ አኸያ ዘሀሉ፣ ሸራኸያ ወይሄሉ፣ አልሻዳይ አምላክ ተስፋ አምላክ ዕብራውያን ማለት ነው፤

፲፯፣ ሐር አስተጋብሎ ለአዕናገ እስራኤል ወበሎሙ እግዚአብሔር አምላክ አበዊክሙ አምላክ አብርሃም ወአምላክ ይስሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ አስተርአየኒ፣ ወፈነወኒ እንዘ ይብል ሐውዖ ሐወዕኩክሙ በእንተ ኩሉ እንተ በጽሐተክሙ በብሔረ ግብጽ፣

ሐደህ የእስራኤልን ሽማግሌች ሰብስበህ የአባቶቻችሁ የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብ ፈጣሪ እግዚአብሔርም ተገልጸልኝ በግብጽ አገር ስላገኘቻችሁ መከራ ሁሉ በረድኤት ጉብኝኋችሁ በላቸው ብሎ ላከኝ ብለህ ንገራቸው አለው፤

፲፰፣ ወእቤ አነ እንሥኣክሙ እምሥቃዩ ግብጽ ወአዐርገክሙ ውስተ ምድረ ከናኔዎን ወኬጤዎን ወኤዌዎን ወአጥሬዎን ወፌርዜዎን ወጌርጌሴዎን ወኢየቡሴዎን ውስተ ምድር እንተ ታውሳዝ ሐለቢ ወመዓረ፣

እኔም ከግብጽ መከራ አውጥቼ ውትትና ማር የምታፈስ ማለት፣ ተድላ ደስታ በሚበዛባት በከነዓን ከናኔዎን ኬጤዎን ኤዌዎን አጥሬዎን ፌርዜዎን ጌርጌሴዎን ኢየቡሴዎን የሚባሉ ሰዎች ወርሰዎት ወደ ነበረች ምድር እወስዳችኋለሁ አለ በላቸው፤

፲፰፣ ወይሰምዑ ቃለከ፣ ይህንንም በነገር ካቸው ጊዜ ነገርህን ይቀበሉሃል፤

ውትበውእ አንተ ወአዕናገ እስራኤል ነበ ንጉሠ ግብጽ ውትብሎ እግዚአብሔር አምላክ ዕብራውያን ጸውሀን ንሐር ምሕዋሪ ሠሉስ ዕለት ውስተ ሐቅል ከመ ንሡዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ፣

አንተም ከእስራኤል ሽማግሌች ጋራ ወደ ግብጽ ንጉሥ ወደ ፈርዖን ገብተህ ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ለመሠዋት የሦስት ቀን መንገድ ወደ ምድረ በዳ እንሔድ ዘንድ የዕብራውያን ፈጣሪ እግዚአብሔር ጠርቶናል በለው፤

፲፱፣ ወአነ አአምር ከመ ኢየበው ሐክሙ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ትፃኡ ዘእንበለ በእድ ጽንዕት፣

የግብጽ ንጉሥ ፈርዖን ግን በጸናች እጅ ማለት፣ በዐሥር መቅሠፍት፣ በዐሥራ አንደኛ ሥጥመት ነው እንጂ፣ በፍቅር ተሰናብታችሁ ትሔዱ ዘንድ እንዳያሰናብታችሁ እኔ አውቃለሁ፤

፳፣ ወእሰፍሕ እዴየ ወእቀትሎሙ ለግብጽ በኩሉ መድምምዩ ዘእገብር ቦሙ፣

እኔም እደ መዓቴን ዘርግቼ በማደርግባቸው ተአምራት ሁሉ ግብፃውያንን አጠፋቸዋለሁ፤

ወእምድኅረዝ ይፈንወክሙ፣

ከዚያ በኋላ ግን አሰናብቶ ይሰድዳችኋል፤

፳፩፣ ወእሀቦሙ ሞገሰ ለሕዝብዩ በቅድሚሃም ለግብጽ፣

በግብፃውያን ፊት ለወገኖቼ ለእስራኤል ባለሟልነትን እሰጣቸዋለሁ አለ፤

፳፪፣ ወአመ ተሐውሩ ኢትወዕኡ ዕራቃኒክሙ፣

መሣሪያ እንዲያውሷችሁ አደርጋለሁ ማለቱ ነው፣ ከግብጽም ወጥታችሁ በምትሔዱበት ጊዜ ባደዋችሁን ወጥታችሁ አትሔዱም፤

አላ ታስተዋሕስ ብእሲት እምነራ ወእምኃደርታ እምእግዝእታ ንዋየ ወርቅ ወብሩር ወልብስ፣

ታስተዋሕስ ሴት ኅረቤት ከኅረቤቷ፣ ባሪያ ከእመቤቷ፣ የወርቅና የብሩን መሣሪያ ወልብስ ልብሱንም ትዋስ እንጂ፤

ውትወድይዎ በዲቦ ደቂቅክሙ ወአዋልዳክሙ ውተሀበልይዎሙ፣

ይህንንም ለሴቶችና ለወንዶች ልጆቻችሁ ጌጥ ታደርጉላቸዋላችሁ፣ እንዲህ አድርጋችሁ ግብጻውያንን በዝብዛቸኋቸው ትወጣላችሁ፣ ምክንያት አድርጋችሁ፣ ምንዋ የሰው ገንዘብ

አትውሰዱ ይል የለም ቢሉ፣ ህዮንተ ተቀንዮ ተቀንዮ፣ ወህዮንተ ገብሩ ግንፋል ይላል ሊቁ፣ የሦስት ከተማ ቅጽር አስቀጽረዋቸው ነበርና የዚያ ዋጋ ነው።

ምዕራፍ ፱

ገባኤ

፩፣ ወአውሥአ ሙሴ ወይቤ ለእመኔ ኢአምኑኒ ወአሰምዑኒ ቃልየ ወይቤሉኒ ኢያስተርአየከ እግዚአብሔር ምንተ እብሉሙ፣

ሙሴም መለሰ፣ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር አልታየህም አልተነጋገረህም ብለው ቃሌን ባይሰሙኝ እኔንም ባያምኑኝ ምን ልበላቸው? ብሎ ጠየቀ፣

፪፣ ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሙሴ ምንተ ዝ ዘውስተ እዴከ፣

እግዚአብሔርም ሙሴን ይህ በእጅህ የያዘከው ምንድነው? አለው፣ አሁን ሙሴ የያዘው ጠፍቶት አይደለም፣ ሊያናግረው ሊተረጉምለት ነው፣

ወይቤ በትር፣

ሙሴም በትር ነው አለው፣

፫፣ ወይቤሉ እግዚአብሔር ግድሬ ውስተ ምድር፣

እግዚአብሔርም ሙሴን በትሩን ወደ መሬት ጣለው አለው፣

ወገደሬ ውስተ ምድር ወኮነ አርዌ ምድር፣

ሙሴም በትሩን ቢጥለው እባብ ሆነ፣

ወግዮ ሙሴ እምኔሁ፣

ሙሴም እምኔሁ ከእባቡ ሸሽቶ ሔደ፣

፬፣ ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ወንሥእ በዘነቡ፣

እግዚአብሔርም ሙሴን ተመልሰህ እጅህን ዘርግተህ ጅራቱን ይዘህ አንሣው አለው፣

ወሰፍሐ እዴሁ ሙሴ ወንሥእ በዘነቡ ወኮነ በትረ ውስተ እዴሁ ከመ ቀዳሚ፣

ሙሴም ተመልሶ ጅራቱን ይዞ ቢያነሣው እንደ ቀደመው በትር ሆነ፣ (ሐተታ) ይኸም ምሳሌ ነው፣ በትር የእስራኤል፣ እባብ መሆኑ በመከራ የመለወጣቸው፣ ሙሴ ፈርቶ መሸሸፈርቶ ምድያም የመሔዱ፣ ተመልሶ ቢያነሣው በትር መሆኑ፣ ሙሴም ግብጽ ተመልሶ ወርዶ ፈርዖንን ከነሠራዊቱ አጥፍቶ እስራኤልን የማውጣቱ ምሳሌ፣ አንድም በትር የሰውነታችን፣ እባብ መሆኑ የመሞታችን፣ ተመልሶ በትር መሆኑ የትንሣኤያችን፣ አንድም በትር የእኛ፣ መውደቁ

የመሞታችን፣ እባብ መሆኑ የትንሣኤያችን፣ ያቸ፣ ደመ ነፍስ የሌላት በትር ደመ ነፍስ ያላት እባብ እንደሆነች፣ እኛም ከፈረስን ከበሰበስን በኋላ እንደ ገና አእምሮ ንባብ፣ ሕይወት፣ አግኝተን የመነሣታችን ምሳሌ ነው፣

፭፣ ወይቤሉ ከመ ይእመኑከ ከመ አስተርአየከ እግዚአብሔር አምላክ አበዊሆሙ አምላክ አብርሃም ወአምላክ ይስሐቅ ወአምላክ ያዕቆብ፣

የአባቶቻቸው የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብ ፈጣሪ እኔ እንደ ታየሁ እንደ ተነጋገርሁ እንዲያምኑህ ምልክቱ ይህ ነው አለው፣ በትሩ እባብ መሆኑ ነው፣ አንድም ወደፊት ደይ እዴከ ብሎ የሚያመጣውን ነው፣

፮፣ ወይቤሉ እግዚአብሔር ካዕበ ለሙሴ ደይ እዴከ ውስተ ሕዕንከ ወወደየ እዴሁ ውስተ ሕዕኑ ወይቤሉ አውዕእ እዴከ እምውስተ ሕዕንከ ወአውዕእ እዴሁ እምሕዕኑ ወኮነት ዐዳዳ ኩለንታሃ ለምዕ፣

ዳግመኛስ ቢሉኝ አለው፣ እግዚአብሔርም ዳግመኛ እጅህን ወደ ብብትህ አግባው አለው፣ ሙሴም እጁን ወደ ብብቱ አገባው፣ እግዚአብሔርም እጅህን ከብብትህ መልሰህ አውጣው አለው፣ መልሶ ቢያወጣው ለምዕ ሆነ፣

፯፣ ወይቤሉ ካዕበ ደይ እዴከ ውስተ ሕዕንከ ወወደየ እዴሁ ውስተ ሕዕኑ ወዳዳ ይቤሉ አውዕእ እዴከ እምሕዕንከ ወአውዕእ እዴሁ እምሕዕኑ ወግብአት ከመ ኅብረ ሥጋሁ፣

ጌታም ዳግመኛ እጅህን ከብብትህ አግብተህ አውጣው አለው፣ አግብቶ ቢያወጣው እንደ ቀደመው ደገና ሆነ፣ ምሳሌው እንዳለፈው ነው፣

፰፣ ወይቤሉ ለእመ ኢአምኑከ ወአሰምዑ ቃለከ በተአምር ዘቀዳሚ የአምኑከ በቃለ ተአምሩ ለካልእ፣

ከዚህ ቀድሞ ሙሴ ለእመኔ ኢአምኑኒ ወአሰምዑኒ ቃልየ ብሎት ነበርና ጌታም በትርህን እባብ አድርገህ አሳይተሃቸው ቃልህን ባይሰሙህ ባያምኑህ፣ እጅህን ለምዕ አድርገህ አሳይተሃቸው በዚህ ምልክት ያምኑህ አለው፣

፱፣ ወእምከመ ኢአምኑከ በእሉጃቱ ተአምራት ወአሰምዑ ቃለከ ትንሥእ እማየ ተከዚ ወትክው ውስተ የብስ ወይከውን ደመ ውስተ የብስ ገዙ ማይ ዘነሃእከ እምተከዚ፣

በትርህን እባብ፣ እጅህን ለምዕ አድርገህ አሳይተሃቸው በእኒህ በሁለቱ ምልክቶች ባያምኑህ፣ ቃልህንም ባይሰሙህ፣

ከፈላሽ ውሀውን ዘግነህ ወደ የብሱ እርጫው፣ ከፈላሽ ዘግነህ የረጨኸው ውሃ ደም ይሆናል አለው፤ የእስራኤልን ልጆች እያነቁ ከፈላሽ ጥለዋቸው ነበርና የዚያ ፍዳ ነው፤

፲፣ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር አስተባባሪነት እግዚአብሔር ቀዳሚያ ቃል አልብዮ ወትካትዮ ወኢእምአመ እእገዝ እንብብ ተላልኜክ ጸዮፍ ወላዕላፍ ልሳን አን፣

ሙሴም እግዚአብሔርን ጌታዬ እለምንሃለሁ እኔ መጀመሪያ ነገር አላውቅም፤ ይኸውም ዛሬ አይደለም፤ ከጥንት ጀምሮ ነው፤ እኔም ባሪያህ መናገር ከጀመርሁ ይዞ አንደበቴ ያልቀና ድዳ ነኝ፤ ይህ ነገር እንደምን ይሆንልኛል አለው፤

፲፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ መኑ ወሀቦ አፈ ለዕንሰ እመሕያው ወመኑ ገብሮ በሐመ ወጽሙመ ወፍቱሐ ወዘይሬኢ ወዕውረ፣ አኩኑ አነ ውእቱ እግዚአብሔር፤

እግዚአብሔርም ሙሴን ለሰው ሁሉ አንደበትን የፈጠረ ማነው? የሚናገረውን የሚሰማውን እንዳይናገር እንዳይሰማ፣ የማይናገረውን እንዳይናገር፣ የሚያየውን እንዳይይ፣ የማያየውን እንዳይይ የሚያደርገው ማነው?

የሁሉ ገዥ የምሆን እኔ እግዚአብሔር አይደለሁምን አለው፤

፲፪፣ ወይቤሎ ሙሴ ወእነ እፈትሕ እፉከ ወአሌብወከ ዘሀለወከ ትንብብ፤

አሁንም ወደ ላክሁህ ቦታ ሒድ፣ እኔም አንደበትህን አቀናል ሃለሁ፣ የምትናገረውንም ነገር ልብ አስደርግሃለሁ አለው፤

፲፫፣ ወይቤ ሙሴ አስተባባሪነት እግዚአብሔር ለከ ባዕደ ዘይክል ዘትልእክ፤

ሙሴም አቤቱ እለምንሃለሁ ወደ ንጉሥ ቤት የሚላክ፣ ነገር አከናውኖ የሚናገር ሰው ነው፣ እኔ ነገር አከናውኖ መናገር አይቻለኝምና ሌላ ሰው ፈልገህ ላክ አለው፤

፲፬፣ ወተምቦ እግዚአብሔር መዓተ ላዕለ ሙሴ ወይቤሎ ነዋ አሮን እንክ ሊዋዊ ወአእምር ከመ ነቢብዮ ይነብብ ለከ፣ ወናሁ ውእቱ ይወዕእ ይትቀበልከ ወይሬእዮከ ወይትፈራሽ፤

ሙሴም የጌታን ቃሉን ቢያጥፍበት እግዚአብሔር በተግሣጽ ቃል ተናገረው፣ ከሌዊ ወገን የተወለደ ወንድምህ አሮን አለ፣ እኔ ለአንተ የነገርኸህን ለእሱ ነግረኸው እሱ እንዲናገርህ አውቃለሁ፣ እሱም አንተን ሊቀበልህ ከከተማው ይወጣል፣ አንተንም አይቶ ደስ ይለዋል አለው፤

፲፭፣ ወትነግሮ ወትወዲ ቃልየ ውስተ አፉሁ ወእነ እፈትሕ እፉከ ወእፉሁ ወአሌብወከሙ ዘትገብሩ፤

የነገርከኸኝ ነገር እንድትነግረው አንደበትህን አቀናል ለሁ፣ እሱም ደፍሮ እንዲናገር አደርገዋለሁ፣ የምትሠሩትንም ሥራ ሁሉ አውቃችሁ እንድትሠሩት አደርጋለሁ፣ ሳያውቁ በልማድ የሚሠሩ ሥራ አለና፤

፲፮፣ ወውእቱ ይትናገር ለከ ነብ ሕዝብ ውእቱ ይኩንከ አፈ ወአንተ ትከውኖ ለክብ እግዚአብሔር፤

አንተ ከእኔ ያገኘኸውን ለእሱ ነገረው፣ እሱ ከአንተ ያገኘውን ለሕዝቡ ይነገርህ አለው፤

፲፯፣ ወላዊቱ በትር እንተ ትገብር ባቲ ተአምረ ንሥእ ውስተ እዴክ፤

ምልክት የምታደርግባት ይቺንም በትር ይዘገት ሒድ አለው፣ ሐተታ ሙሴስ የተላ ከበት ምክንያት ምንድነው? ቢሉ፣ ራኔል የምትባል ቤት ነበረች፣ ባሏ ምናሴ ይባላል፣ መንገድ ሒድ፣ አንድም ሙቶ ባት ነዪ ጡብ እርገጭ ብለው ወሰዱዋት፣ ሒዳ ስተረግጥ ፀንሳ ነበረችና ምጥ ተሰማት ሹሙን ምጥ ተሰምቶኛልና ወጥቼ ልውለድ አለቺው፣ አንቺማ ስትወጪ የንጉሥ ሥራ ይፈታ የለምን ብሎ በዘንግ

ወገቧን መታት፣ ያን ጊዜ መንታ አስወረዳት፣ ባይሆንም አውጥቼ ልቅብራቸው አለችው፣ የሰው ደም ማሸጋ ግንብ ያጸናል እንጂ ምን ይከፋ ብለኸው በይ አብረሽ እርገጫቸው ብሎ አስረግጧታል፣ እስከም አሁን በገላ ሰማይ አምላክ እስራኤል ብላ አልቅሳ እንባዋን ወደ ሰማይ ብትረጨው እስራኤል ሁለት መቶ አሥራ አምስት ዘመን ላለቀሱት እንባ ሠረገላ ሁኖ አውጥቷቸዋል፣ አንድም አብርሃም በአካለ ነፍስ በአራት መቶ ሠላሳ ዘመን ከዚህ እስከ ዚህ ለልጆችህ ከነዓንን አወርስሃለሁ ያልከኝ ተስፋው ይህን ነውን? በየሔዱበት ወድቀው ወድቀው ከቀሩ በምን ይፈጸማል? እያለ ይካሰሳቸው ነበርና ስለዚህ ነው፤

፲፰፣ ወሐረ ሙሴ ወገብእ ነብ ዮቶር ሐሙሁ ወይቤሎ አሐውር ወእገብእ ነብ አጋውዮ እለ ሀለዉ ውስተ ብሔረ ግብጽ ወእሬኢ ለእመ ዓዲሆሙ ሕያዋን፤

ሙሴም ከደብረ ሲና ወደ አማቱ ወደ ዮቶር ለመሰናበት ተመልሶ ሒዶ በግብጽ ያሉ ወንድሞቹ ደኅና እንደ ሆኑ ለማየት ወደ ግብጽ ተመልሽ እሔዳለሁና አሰናብተኝ አለው፤

ለእመ ኢመጽኦ እኩክሙ ዘይንዕስ ምስሌክሙ ፤

ይሁዳም እንዲህ አለው አገረ ገዢው ታናሽ ወንድማችሁ ከናንተ ጋራ ካልመጣ ፤ ከእን ግዴህ ወዲህ ፊቴን አታዩትም ብሎ አዳኝቶብናል ፤

፬፤ ወእመሰ ትፌንም ለእኩነ ምስሌነ ነሐውር ወንግዮጥ ለከ እክለ ፤

አሁንም ወንድማችንን ከኛ ጋራ ትሰድደው እንደሆነ ሒደን እኸል እንሸምትልሃለን ፤

፭፤ ወለእመሰ ኢትፌንም ለእኩነ ምስ ሌነ ኢነሐውር ፤

ወንድማችንን ከኛ ጋራ የማት ልከው ከሆነ ግን አንሔድም ፤

እስመ ይቤላነ ወእቱ ብእሲ ኢት ሬእዩ እንከ ገጽዩ ለእመ ኢያምጻእ ክምም ምስሌክሙ ለእኩክሙ ዘይን ዕስ ፤

አገረ ገዢው ታናሽ ወንድ ማችሁን ይዛችሁ ካልመጣችሁ እንግዲህ ወዲህ ፊቴን አታዩ ትም ብሎናልና ፤

፮፤ ወይቤሎሙ እስራኤል ምንትኑ ዛቲ እኪት ዘገበርክሙ ሳዕሌዩ ፤

ያዕቆብም እንዲህ አላቸው ፤ በኔ ላይ የመከራችሁት ይህ ክፉ ምክር ምንድር ነው ?

ዘነገርክምም ለውእቱ ብእሲ ከመ ብክሙ እኩ ፤

እኪት ያለውን ገለጠው ፤ ለዚያ ሰው ወንድም አለን ብላችሁ የነገራችሁት ለምንድር ነው ?

፯፤ ወይቤልም እስመ ተሰአለነ ብእሲ ፍጥረተኛ ፤

እነሱም እንዲህ አሉት ፤ ልደ ተነ ሲል ነው ፤ ያ ሰው ትው ልዳችንን ስለ ጠየቀን ፤

ወይቤላነ ሀለውኑ አቡክሙ አረጋዊ ሕያውኑ ፤

ሽማግሌ አባት አላችሁን አለን፤ አዎን ብንለው ከጎራልበት ነውን ፤

ወቦኑ ዘብክሙ እኩ ፤

ወንድምሳ አላችሁን ብሎ ስለ ጠየቀን ፤

ወነገርናሁ ዘከመ ተሰእለነ ፤ እንደጠየቀን ነገርነው ፤

ቦኑ አእመርነ ከመ ይብለነ አምጽ እም ለእኩክሙ ፤

በውኑ ወንድማችሁን አምጡት እንዲለን አውቀን ኑረናልን ፤

፰፤ ወይቤሎ ይሁዳ ለአቡሁ ፈንዎ ለገ እሳን ምስሌዩ ፤

ይሁዳም ይህንን ልጅ ከኔ ጋራ ስደደው፣ ማለት በኔ እምነት ስደደው ፤

ንትነሣለ ወንሐር ከመ ንሕዮው ወኢ ንሙት ንሕነሂ ወደቁትነሂ ፤

እኛም ልጆቻችንም በረኃብ ከመሞት እንድን ዘንድ እሱን ይዘን እንሂድ ፤

፱፤ ወእነ እትሐቡዩ ፤

እኔ ዋስ፣ መያገፍ እሆነዋለሁ፤

ወኪዩዩ ጎሥሥ ለእመ ኢያግባእክም ጎቤክ ፤

ወደ አንተ መልሼ ያላመጣሁት እንደሆነ መርገምህ ይመራመ ረኝ ፤

ወለእመ ኢያቀምክምም ቅድሚክ ጊዦ ኮንኩ ሳዕሌክ በኩሉ መዋዕልዩ፤

መልሼ አምጥቼ በፊትኸ ያላ ቆምኸት እንደሆነም ባለ በዘ መኔ ሁሉ ርገም ልሁን ፤

፲፤ ወሶበ አኮ ዘጎንደይነ እምደገምነ ካዕበ ገቢዓ ፤

እስካሁን ባልዘገዩነ ዳግመኛ ሒደን ሸምተን በተመለስን ነበር፤

፲፩፤ ወይቤሎሙ እስራኤል አቡሆሙ ለእመሰ ከመዝ ውእቱ ነገር ፤

አባታቸው ያዕቆብም እንዲህ አላቸው፣ ነገሩ እንዲህስ ከሆነ፤

ንሥኡ እምፍሬ ምድር ወደዩ ውስተ አጎሳሊክሙ ፤

በከነዓን የሚገኘውን ፤ በግብፅ የማይገኘውን የተክል ፍሬ በአ ቁማዳችሁ ይዛችሁ ፤

ወሰዱ ለብእሲ አምኃ ርጢን ፤

ለዚያ ሰው እጅ መንሻ መድኃ ኒት የሚሆነውን ሸቱ ፤

ወመዓረ ወዕጣን ፤

ማሩንም፣ ዕጣኑንም፣ ውሰዱ፤ መዓረ ባለው ሰንደቀ ወመን ደቀ ፤ ርጢን ባለው ፤ ደቢሰ ወደባቢሰ ይላል ፤ ወዕጣን ዕጣ ኑን ፤

ወማዩ ልብን ፤

ልባንጃ የሚባለውንም የውሀ ሸቱ ውሰዱ ፤

ወጠርቤንቶሰ ወከርካዐ ፤

ጠርቤንቶሰ የሚባል ሸቱ፣ ለው ዙን፣ ገውዙን፣ እጅ መንሻ ይዛ ችሁለት ሒዱ ፤

፲፪፤ ወርቀክሙሰ ንሥኡ ካዕቡቶ ምስ ሊክሙ ወዘንተኒ ዘረከብክሙ በው ስተ አጎሳሊክሙ ፤ ወዘነሳእክምም ፤

የምትሸምቱበትንም ወርቅ፣ ከፊ ተኛው እጥፍ አድርጋችሁ ፤ ያንንም ባቁማዳችሁ አግኝታችሁ ያመጣችሁትን ይዛችሁ ሒዱ ፤

በኢያእምሮ ኮነ ዮጊ ፤

ወይም እንጂ ባለማወቅ ተሳስቶ መጥቶ ይሆናል ፤ አንድም ወይም አገረ ገዢው ባለማወቅ አድርገውት ይሆናል ይላች ኋል ፤

፲፫፡ ወንጌላዎ ለእኩክሙ ምስሌ ክሙ ወተንጌሎ ወረዱ ኅበ ብእሲ፤
 ወንድማችሁን ከናንተ ጋራ ይዛችሁ ተንጌሎችሁ ወደዚያ ሰው ሒዱ፤ ከዚህስ ቢቀር ችጋር ይገድለው የለምን ብሎ ነው፤
 ፲፬፡ ወእምላኪየ የሀብክሙ ሞገስ በኅበ ወእቱ ብእሲ፤
 ፈጣሪዬም ባገረ ገዥው ዘንድ ባለሚልነትን ይስጣችሁ፤
 ወያግብኦ ለክሙ ወእቱ ለእኩክሙ፤
 ወንድማችሁ ስምዖንንም እንዲመልስላችሁ ያድርግላችሁ፤
 ወሉብንያም፤
 ብንያምንም አይቶ ላስቀረው ሳይል እንዲመልስላችሁ ያድርግላችሁ፤
 ወአንሰ ዳዕሙ በከመ ኃጣዕኩ ውሉደ ኃጣዕኩ፤
 እኔ ግን የሴፍንና ስምዖንን እንዳጣሁ፤ ብንያምንም አጣሁ፤ አንድም ምን ጊዜም ልጆቼን አላገኘሁም ምን አደርጋለሁ? አላቸው፤
 ፲፭፡ ወንጌሎ እሙንቱ ዕደው ወእተ አምኃ፤
 እነሱም ያዙ ያላቸውን እጅ መንሻውን፤
 ወርቆሙኒ ካዕቡተ ነጌሎ ምስሌ ሆሙ፤
 ወርቁንም ዕጽፍ አድርገው ይዘው፤

ወሉብንያምኒ ነጌሎ፤ ወተንጌሎ ወወረዱ ብሔረ ግብጽ፤
 ብንያምንም አስከትለው፤ ተነጌሎው ወደ ግብጽ ወረዱ፤
 ወበጽሑ ቅድሚሁ ለየሴፍ ወስገዱ ሎቱ፤
 ከየሴፍም ፊት በደረሱ ጊዜ ሰገዱለት፤
 ፲፮፡ ወርእዮ የሴፍ ሉብንያም ምስሌ ሆሙ፤ ይቤሎ ለመጋቤ ቤቱ፤
 የሴፍም ብንያምን ከወንድሞቹ ጋራ ባየው ጊዜ፤ ሹሙን እንዲህ አለው፤
 አብእሙ ለእሉ ሰብእ ውስተ ቤት፤
 እነዚህን ሰዎች ወደ ቤት አግብተህ፤
 ወጥባሕ ወአስተዳሉ፤
 በጉን ፍሪዳውን አርደህ ሙብ ሉን መጠጡን አዘጋጅ፤
 እስመ ምስሌየ ይመስሉ እሉ ዕደው፤
 ለእሊህ ሰዎች በአዳራሽ እገኝ ላቸዋለሁና፤
 ወምስሌየ ይበልፀ መግልተ፤
 ቀትር ሲሆን ከኔ ጋራ ይበላ ሉና፤
 ፲፯፡ ወጉብረ ወእቱ ብእሲ በከመ ይቤሎ የሴፍ፤
 ሹሙም የሴፍ እንዳዘዘው፤

ወአብሆሙ ለእሙንቱ ዕደው ውስተ ቤተ የሴፍ፤
 እነዚያን ሰዎች ወደ የሴፍ እልፍኝ አስገባቸው፤
 ፲፰፡ ወሶበ ርእዩ እሙንቱ ዕደው ከመ አብእሙ ውስተ ቤተ የሴፍ፤
 እነሱም ወደ የሴፍ እልፍኝ እንዳገባቸው ባዩ ጊዜ፤
 ይቤሎ በእንተ ዝንቱ ወርቅ ዘገብእ ውስተ አሕሳሊን ዘቀዲሙ፤ ይወስዱ ከመ ይኩንኑን ወይቅንዩን፤
 ቀድሞ በአቁማዳችን ተመልሶ ስለ መጣው ወርቅ፤ አሥረው ገርፈው ሊገዙን ይሆናል፤
 ወይንጌሎን እንሰሳን፤
 ከብቶቻችንንም ሊወስዱብን ይሆናል አሉ፤
 ፲፱፡ ወቀርቡ ኅበ ወእቱ ብእሲ፤ ዘላዕለ ቤተ የሴፍ፤ ወተናገርዎ ቡኖ ኅተ ቤቱ፤
 በየሴፍ ቤት አዛዥነት ወደ ተሾመው ሰው ቀርበው በደጃፉ ቁመው ተነጋገሩት፤
 ፳፡ ወይቤልዎ ናስተብቀሩክ እግዚእ፤
 አቤቱ እንማልድሃለን ስማን አሉት፤
 ቀዲሙ ወረድን ንግድ እክለ፤
 ከዚህ ቀድሞ እህል ልንሸምት መጥተን ነበር፤

፳፩፡ ወኮነ ሶበ በጻሕነ ለኃዲር ወፊ ታሕነ አኅሳሊን፤
 ሸምተን ተመልሰን ከምናድር በት ቦታ በደረስን ጊዜ፤ አቁማዳችንን ብንፈታ፤
 ወረከብን ወርቀ ውስተ አሕሳሊን ዘዘዘለን፤
 የሸመትንበትን ወርቅ በየራሳችን አቁማዳ ተቋጥሮ አገኘን፤
 ወይእኬኒ ወርቀሰ አግባሊን ምስሌን በመድሎቱ፤
 አሁንም ያንኑ ያገኘነውን ወርቅ በሚዘን መዝነን መለስን፤
 ፳፪፡ ወካልዳኒ ወርቀ አምጸሊን በዘንግዮጥ እክለ፤
 ከዚህም ሌላ እህል የምንሸምትበትን ወርቅ ይዘን መጥተናል፤
 ወኢያእመርን ሙኑ ወደዮ ለውእቱ ወርቅ ውስተ አኅሳሊን፤
 ያንን ወርቅ ግን በአቁማዳችን ውስጥ አግብቶ ማን እንደቋጠረው አላወቅንም አሉት፤
 ፳፫፡ ወይቤሎሙ ወእቱ ብእሲ ሐሰ ለክሙ ኢትፍርሑ፤
 ሹሙም ወርቅ ሰርቀው ወስደዋል ብለው ይጣሉናል ብላችሁ አትፍሩ፤

አምላክክሙ ወአምላክ አበዋክሙ ወሀበክሙ መድፍን በውስተ አጎሳ ሊከሙ ፤

የኖንተም የአባቶቻችሁም ፈጣሪ፣ የተቀበረ ወርቅ በአቁማዳችሁ ሰጥቷችሁ ይሆናል ፤ አንድም ፈጣሪያችሁ የተቀበረውን ወርቅ በገልጽላችሁ እኔን ምን ትሉኛላችሁ ?

ወርቀክሙሰ ሠሚርዮ ነግላኩ ፤

ያመጣችሁትንስ ወርቅ ወድጄ (መዝኘ) ተቀብያለሁ ብሎ ፤

ወአውዕአ ለስምዖንሂ ኅይሆሙ ፤

ስምዖንንም ደስ ይበላቸው ብሎ እነሱ ወዳሉበት አውጥቶ አገናኘው ፤

ጳጳ፤ ወአምጽአ ማዮ ለእገሪሆሙ ፤

ለእግራቸውም ውሃ አመጣ ፤

ወወሀበ እክል ለአዕዱጊሆሙ ፤

ለአህዮቻቸውም ገፈራውን ሰጠ፤

ጳጳ፤ ወአስተዳለዉ አምኃሆሙ እስከ ይበውእ ዮሴፍ መዓልተ ፤

ዮሴፍ በቀትር እስኪመለስ ድረስ የሚያቀርቡትን እጅ መንሻ አዘጋጁ ፤

እስመ ሰምዑ ከመ በሀዩ ይመስሏ፤

ለምሳ በአዳራሽ እንዲገኝ ሰምተዋልና ፤

ጳጳ፤ ወሰበ መጽአ ዮሴፍ ውስተ ቤቱ ፤

ዮሴፍ ከፈርዖን ቤት ተመልሶ ወደ ቤቱ በመጣ ጊዜ ፤

አምጽአ ሎቱ አምኃሁ ዘውስተ እደ ዊሆሙ ውስተ ቤት ፤

በእጃቸው ያለውን እጅ መንሻ ከእልፍኝ ሳለ አምጥተው አበረከቱት ፤

ወሰገዱ ሎቱ በገጸሙ ውስተ ምድር፤

በግምባራቸው ወድቀው ሰገዱ ለት ፤

ጳጳ፤ ወተስእሎሙ ዜናሆሙ፤

ታሪካቸውን ጠየቃቸው ፤ አንድም ወሬ ጠየቃቸው ፤

ወይቤሎሙ ዳጎንኑ ገዙ አቡክሙ አረጋዊ ዘትቤሉኒ ፤

ሽማግሌ አባት አለን ያላችሁት ያ ሽማግሌ ደጎና ነውን ?

ዓዲሁ ሕያውኑ ውእቱ ፤

ገና ከጉልበት ነውን? አላቸው ፤

ጳጳ፤ ወይቤልም ዳጎን ገብርክ አቡነ አረጋዊ ፤

ባሪያህ ሽማግሌው አባታችን አዎን ደጎና ነው ፤

ወዓዲሁ ሕያው ውእቱ ፤

ገና ከጉልበት ነው አሉት ፤

ወይቤ ዮሴፍ ቡሩክ ውእቱ ብእሲሁ ለእግዚአብሔር ፤

ዮሴፍም እግዚአብሔር ያክበረው ደግ ፍጥረት ነው አለ ፤

ወአትሐቱ ርእሰሙ ወሰገዱ ሎቱ ፤

አባታቸውን ቢያመሰግንላቸው ደስ ብሏቸው ራሳቸውን ዝቅዝቅ አድርገው ሰገዱለት ፤

ጳጳ፤ ወሰበ ነጻሮ ዮሴፍ ወርእዮ ለብንያም እኅሁ ወልደ እሙ ፤

ዮሴፍም የኖቱን ልጅ ወንድሙ ብንያምን በአየው ጊዜ ፤

ወይቤሎሙ ገዙ ውእቱ እኅክሙ ዘይንዕስ ዘትቤሉኒ ናመጽአ ኅቤከ፤

ወደ አንተ እናመጣለን ያላችሁኝ ታናሽ ወንድማችሁ ይህ ነውን ? አላቸው ፤

ወይቤልም እው ፤

አዎን እሱ ነው አሉት ፤

ወይቤሎ ዮሴፍ እግዚአብሔር ይሃ ሃልክ ወልድየ ፤

ዮሴፍም ልጄ እግዚአብሔር ይቅር ይበልህ አለው ፤ ከወንድሞችህ ምቀኝነት ይጠብቅህ ሲለው ነው ፤

፴፤ ወተሀውክ ዮሴፍ አማዑቲሁ ፤ ወፈቀደ ይብኪ፤ ወቦአ ውስተ ቤቱ ወበከዮ ፤

ዮሴፍም እንባ ፈልቶበት ልቡናው ቢታወክ፤ ለብቻው ሊያለቅስ ወደ እልፍኝ ገብቶ አለቀሰ፤

፴፩፤ ወተሐጽበ ገጸ ፤ ወወዕአ ተዓጊሆ ፤

አልቅሶ ፊቱን በዕንባው ታጠበ፤ አንድም ልቅሶውን ትቶ እንባውን በውሃ ታጥቦ ወጣ ፤

ወይቤ አቅርቡ ለነ ኅብስተ ፤

ወደ አዳራሽም ገብቶ ግብር አግቡልን አለ ፤

፴፪፤ ወአቅረቡ ሎሙ እንተ ባሕቲቱ ዮሙ ፤

ለወንድሞቹ ለብቻቸው አቀረቡላቸው ፤

ወሎቲኒ እንተ ባሕቲቱ ፤

ለሱም ለብቻው አቀረቡለት ፤

ወለሰብአ ግብጽ እለ ይመስሉ ምስሌሁ እንተ ባሕቲቱዮሙ ፤

ከሱ ግብርም ለሚበሉ ለግብጽ ሰዎችም ለብቻቸው አቀረቡላቸው ፤

እስመ ኢይክሉ ሰብአ ግብጽ በሊዓ እክል ምስለ ዕብራውያን ፤

የግብጽ ሰዎች ከዕብራውያን ጋራ እክል መብላት አይችሉምና፤

እስመ ያስቈርርዎሙ ሰብአ ግብጽ ለኩሎሙ ኖሎት ፤

የግብጽ ሰዎች ዘላኖችን ሁሉ የሚጸዩኛቸው ስለሆነ ፤

፴፫፤ ወነበረ ቅድሚሆሙ በኩሮሙ ዘይልከቅ ፤

ከሁሉ የሚበልጠው በኩራቸው ሮቤል መጀመሪያ ተቀመጠ ፤

ወዘይንዕስኒ በበናዕሱ ፤

በበመዓርጉ ሲል ነው ፤ ሐተታ ትንሹም እንደ ትንሹነቱ ተቀ

መጠ ፣ ታላቁም እንደ ታላቅ ነቱ ቢቀመጡ ፣ እንደ ትውልዳችሁ ተቀመጡ ብሏችኋል ፤ በፊት ሮቤል ፣ ቀጥሎ ስምዖን ፣ ቀጥሎ ሌዊ ፣ ቀጥሎ ይሁዳ ፣ እንዲህ እያሉ ቢቀመጡ ፣ ብንያም ዙሮ በዮሴፍ አጠገብ ተቀምጧል ፤

ወንበዩ ፩ዱ ፩ዱ ምስለ ካልዑ ፣

አንዱም አንዱም ከአንዱ ጋራ በየትውልዳቸው ተቀመጡ፤

፴፬፡ ወንጌሉ ክፍሎች በጎቤሁ ዘዘዘአሆሙ፤

በእሱ ፊት እየራሳቸው ፈንታ ፈንታቸውን ተቀበሉ ፤

ወዳብዩ ክፍሉ ለብንያም እምክፍሎች ጋምስተ እደ ፣

ከነዚያ ፈንታ የብንያም ፈንታ አምስት እጅ በለጠ ፣ ሐተታ ደራርቦ አስጥሎለታል ፤ ስለ ምን ቢሉ ፣ እንግዳ ነውና ፣ አንድም በእሱ ይቀኑበት እንደ ሆነ ልይ ብሎ ፤

ወበልዑ ወሰትዩ ወሰከፍ ምስሌሁ ፣

ከእሱም ጋራ አብዝተው በሉጠጡ ።

ምዕራፍ ፵፬

፩፡ ወአዘዙ የሴፍ ለመጋቢሁ ወይ ቤሎ ፣

የሴፍም ሹሙን እንዲህ ብሎ አዘዘው ፤

ምላፅ ሎሙ አገላለጻሁ ለእሉ ፊደው መጠነ ይክሉ ጸዊረ ፣

ለእነዚህ ሰዎች የሚችሉትን ያህል እህል በአቁማዳቸው ምላሳቸው ፣ (ሐተታ) ወርቁ ከተመለሰ ያንሳቸዋል ብሎ የቻሉትን ያህል አለ ፤

ወደይ ለለ፩ዱ ወርቆሙ ውስተ አገሣለሆሙ ፣

ወርቃቸውንም ያንዱንም ያንዱን በየአቁማዳቸው አድርግላቸው ፤

፪፡ ወኩራየ ዘብፋር ደይ ውስተ ጋስሉ ለዘይንዕስ ፣ ወጤጠ እክሉሂ ደይ ፣

እኔ የምጠጣበትን የብር ጽዋና የእህሉን መሸመቻ ወርቅ በታናሹ ወንድማቸው አቁማዳ ቋጥረህ ስጠው ፣ ኮራየ ባለው ገይቦ ዘብፋር ይላል ፤

ወገብረ በከመ አዘዙ የሴፍ ፣

ሹሙም የሴፍ እንዳዘዘው አደረገ ፤

፫፡ ወሶበ ጎሐ ጽባሕ ፈንዎሙ ለእሙንቱ ፊደው ምስለ እንስሳሆሙ ፣

በነጋም ጊዜ እነዚህን ሰዎች አነጻዛቸው ሸኝቶ ሰደዳቸው ፤

፬፡ ወሶበ ወዕሉ እሙንቱ ፊደው ዘእንበል ይርጋቁ እምሀገር ነዋጋ ፣ ይቤሎ የሴፍ ለመጋቢ ቤቱ ፣

እነሱም ወጥተው ከሔዱ በኋላ፣ ከከተማው እጅግ ሳይርቁ የሴፍ ሹሙን እንዲህ አለው ፤

ተንገላ ደግኖሙ ወትልዎሙ ለእሉ ፊደው ወአዝሙ ፣

ሒድ ተከትለህ እኒህን ሰዎች ያዛቸው ፤

ወበሎሙ እፎ ትፈድዩኒ እኒተ ሆንተ ሠናይ ፣

ስለ በጎ ነገር ፈንታ እንዴት ክፉ ነገር ትመልሱልኛላችሁ ?

፭፡ ለምንት ትሰርቁኒ ገይቦ ብፋር ዘቦቱ ይሰቲ እግዚእየ ፣

ጌታዬ የሚጠጣበትን የብር ጽዋ ለምን ሰረቃችሁኝ ? ይሰቲ ባለው ያቃሪ ይላል ፣ (ሐተታ) እኩየ ገበርክሙ በሎሙ ፣ ክፉ ነገር አደረጋችሁ በላቸው አለው፤

፮፡ ወሎረ ወረከሶሙ ወይቤሎሙ ለምንት ትገብሩ ከመዝ ፣

ተከትሎ ሒድ ባገኛቸው ጊዜ፣ ለምን እንዲህ ያለ ሥራ ሠራችሁ ? አላቸው ፤

ወትፈድዩኒ እኒተ ሆንተ ሠናይት ዘገበርኩ ለከሙ ፣

በጎ ስላደረግሁላችሁ ፈንታ ክፉ ነገር ለምን ትመልሱልኛላችሁ ?

ወትሰርቁኒ ገይቦ ብፋር ዘእግዚእየ፣ የጌታዬን የብር ጽዋ ለምን ሰረቃችሁኝ ፤

፯፡ ወይቤልዎ ለምንት ትብል ከመዝ እግዚእነ ፣

ጌታችን እንዲህ ያለ ነገር ለምን ትናገራለህ ?

ሐሰ ሎሙ ለአግብርቲክ ኢይገብርዎ ለዝ ነገር ፣

ይህ የተናገርኸው ነገር ለኛ ለባሮችህ አግባባችን አይደለም፣ እንዲህ ያለውን ነገር አናደርገውም ፤

፰፡ ወርቀ ዘረኩብን በውስተ አገላ ሊን አግባዕነ ጎቤክ እምድረ ከነፃን፣ ስንኳን ከዚህ ጽዋ ሰርቀን ልን ወስድ ፣ ከአቅማዳችን ያገኘውን ወርቅ ከከነፃን መልሰን አላመጣንም ?

ወእጩ ንሰርቅ እምቤትክ ወርቀ፣ አው ብፋረ ፣

ከአንተ ቤት ወርቅስ ብርስ እንዴት እንሰርቃለን ?

፱፡ ይእዜኒ በጎብ ዘረኩብክ ኩራክ እምአግብርቲክ ለይሙት ፣

አሁንም ከእኛ ከባሮችህ የወርቅ ጽዋ የተገኘበት ሰው ይሙት ፤

ወንጌላዊ ንኩን አግብርተ ለእግዚአብሔር ፤

እኛም ለጌታህ ባሮች ሁነን እንገዛ አሉት ፤

፲፮፡ ወይቤሎሙ ይእዜኒ ለይኩን በከመ ትቤሉኒ ዘኅቤሁ ተረክበውክቱ ገይብ ይኩኒ ገብረ ፤

መሞትማ ለምና አሁን እናንተ እንደ ተናገራችሁት ይህ ጽዋ የተገኘበት ሰው ባሪያ ሆኖ ይገዛል እንጂ ፤

ወአንትሙስ አንጻራክሙ ርእሰክሙ፤

እናንተ ግን ራሳችሁን አንጻችሁ ማለት ፤ ያልተገኘበት ሰው ነፃ ነው አላቸው ፤

፲፩፡ ወአውራዳ አገላለፀሙ ውስተ ምድር ፍጡና ወአኅዙ ይፍትሑ ፤

አቅማዳቸውን ፈጥነው ወደ መሬት አውርደው ይፈቱ ጀመር ፤

፲፪፡ ወኃሙ እምነ ዘይልሕት እስከ ዘይንዕስ ፤

ከወዳጅ ይነሡ ከጠላት ይደርሱ እንዲሉ ፤ እንዳይታወቅ በት ከሮቤል ጀምሮ እስከ ብንደም ድረስ በረበረ ፤

ወረክበ ውላተ ገይበ ውስተ ኅስል ብንደም ፤

ያንም የብር ጽዋ ከብንደም አቅማዳ ውስጥ አገኘው ፤

፲፫፡ ወሠጠው አልባሲሆሙ ፤

እነሱም ደንግጠው ተናደው ልብ ሳቸውን ቀደዱ ፤ አሰለቡ ፤

ወጸዓኑ አገላለፀሙ ዲበ አዕዱጊ ሆሙ ወገብኡ ውስተ ሀገር ፤

አቁማዳቸውን በአህዮቻቸው ላይ ጭነው ወደ ከተማው ተመለሱ ፤

፲፬፡ ወቦኡ ኅበ ቤተ ዮሴፍ እንዘ ሀሎ ውላቱ ሆኖ ፤

እሱ ከዚያ ሳለ ገና ሳይወጣ ከዮሴፍ ቤት ገብተው ፤

ወወድቁ ውስተ ምድር በገጸሙ ፤

በግምባራቸው ፍግም ብለው ወደቁ ፤

፲፭፡ ወይቤሎሙ የሴፍ ምንትኑ ዝንቱ ዘገበርክሙ ፤

የሴፍም ይህ ያደረጋችሁት ነገር ምንድር ነው? አላቸው ፤

፲፮፡ ወይቤ ይሁዳ ምንተ ናወሥኦ ለእግዚአብሔር ፤

ይሁዳም ለጌታችን ምን እንመልስለታለን?

ወምንተ ንብል ወበምንት ንነጽኦ ዘእግዚአብሔር አግብኦ ለዓመፃነ ላዕሌነ ፤

ምንስ እንላለን? እግዚአብሔር ፍዳችንን በእኛ ላይ ካመጣው በምን እንድናለን?

ወባሕቱ ናሁ ኮነ አግብርተሁ ለእግዚአብሔር ንጌኔሂ ወዝክቱሂ ዘተረክበ በኅ ቤሁ ገይብ ፤

የብር ጽዋ የተገኘበት እሱም እኛም የጌታችን ባሮች ሁነን እንገዛለን እንጂ አለው ፤

፲፯፡ ወይቤ ዮሴፍ ሐሰ ሊተ እስከ እገብሮ ለዝንቱ ነገር ፤

የሴፍም እንዲህ አለ ፤ ይህን ነገር እስከ አደርገው ድረስ ማለት ባንድ በእሱ ምክንያት እናንተን ሁሉ ባሮቼ አድርጌ እስከ መግዛት ድርሼ እንዲህ ያለ ግፍ አልሠራም ፤

አላ ውላቱ ብእሲ ዘበላዕሊሁ ተረክበ ኩራይ ውላቱ ይኩኒ ገብረ ፤

የምጠጣበት ጽዋ የተገኘበት እሱ ብቻ ባሪያ ሁኖ ይገዛልኝ እንጂ ፤

ወአንትሙስ ሑፍ ወግብኡ ኅበ አቡክሙ በዳኅን ፤

እናንተስ ሑዱ ወደ አባታችሁ በደኅና ያግባችሁ አላቸው ፤

፲፰፡ ወቀርብ ይሁዳ ኅቤሁ ወይቤ ብቀሩኒ እግዚአብሔር ፤

ይሁዳም ወደ እሱ ቀርቦ ጌታዬ በጄ በለኝ አለው ፤

አብሔኒ እንብብ ቅድሚክ እግዚአብሔር ፤

ጌታዬ በፊትህ እናገር ዘንድ ፍቀድልኝ ፤

ኢትትመዎ ለገብርክ እስመ አንተ እምድኅረ ፈርዖን እግዚአብሔር ፤

እምታሕተ ፈርዖን ሲል ነው ፤ ከፈርዖን በታች ጌታ አንተ ነህና እኔን ባሪያህን ደፈረኝ ብለህ አትቆጣኝ ፤

፲፱፡ አንተ ተሰእልከሙ ለአግብርተክ ፤ ወትቤሎሙ ቦኑ ዘብከሙ አብ አው እኑ ፤

አንተው ራስህ ባሮችህን በአገራችሁ አባት ወይስ ወንድም አላችሁን ብለህ ጠየቅኸን ፤

፳፡ ወንቤልክ እግዚአብሔር አብ አረጋቁ ወቦ ወልድ ንዑስ ዘበርሰዓኑ ወለዶ ፤

እኛም ጌታችን ሆይ አምን ሽማግሌ አባት አለን ፤ ከአረጃ በኋላ የወለደውም ታናሽ ወንድም አለን አልንህ ፤

ወእኑሁስ ሎቱ ሞተ ወውላቱ ባሕቲቱ ተርፈ ለእሙ ፤

አንድ ወንድም ነበረው ሙቶ ለእናቱ እሱ ብቻ ቀርቷል ፤

ወያፈቅሮ አቡሁ ፤

አባቱም ይወደዋል ብለን ነገርንህ ፤

፳፩፡ ወትቤሎሙ ለአግብርተክ እም ጽእዎ ኅቤዎ ወአዓቅቦ ፤

አንተም እኛን ባሮችህን ፤ ወደ እኔ አምጡት ተንከባክቤ አላድገዋለሁ አልኸን ፤

ጳጳ፤ ወንቤለክ ኢይክል ኅዲገ አቡሁ ወ-አቱ ሕፃን ፤

እኛም ያ ልጅ ከአባቱ መለ ዮት አይችልም ፤

ወእመሰ ኃደገ ይመውት ፤

የተለየው እንደሆነ ግን አባቱ በኅዝን ይሞታል ብለን ነግረን ህ ነበር ፤

ጳጳ፤ ወአንተሰ ባሕቱ ትቤሎሙ ለአግብርቲክ ለእመ ኢያምጸእክም ለእኅክሙ ዘይንዕስ ኢትሬላዩ ገጽዩ ዳግመ ፤

አንተ ግን እኛ ባሮችህን ታናሽ ወንድማችሁን ካላመጣችሁት ዳግመኛ ፊቱን አታዩትም አልኸን ፤

ጳጳ፤ ወኮነ ሶባ ዓረግነ ኅባ አቡነ ጉብርክ ዜነውናሁ ዘንተ ዘትቤለነ እግዚእ ፤

ኮነ ያለውን ዜነውናሁ ብሎ አመጣው ፤ እኛም ወደ አባታችን ተመልሰን በሔድነ ጊዜ ይኸን የነገርኸንን ሁሉ ነገር ነው ፤

ጳጳ፤ ወይቤለነ አቡነ ሔፍ ካዕበ ተሣዩሉ ለነ ኅዳጣ እክል ፤

አባታችንም ዳግመኛ ሒዳችሁ ጥቂት እህል ሸምታችሁ አምጡ አለን ፤

ጳጳ፤ ወንቤሎ ንሕነሰ ኢንክል ሐዊረ እመ እኅነ ዘይንዕስ ኢመጽአ ምስ ሌነ ፤

እኛም ታናሽ ወንድማችን ከኛ ጋራ ካልሔደ መሔድ አይቻለንም ፤

እስመ ኢንክል ርእዩ ገጹ ለውላቱ ብእሲ፣ እመ ኢሁሎ እኅነ ዘይንዕስ ምስሌነ ፤

ታናሽ ወንድማችንን ይዘን ካልሔድን የዚያን ሰው ፊት ማየት አይቻለንምና አልነው ፤

ጳጳ፤ ወይቤለነ ጉብርክ አቡነ ተአ ምፍ ለሊክሙ ከመ ጀተ ወለደት ሊተ ይእቲ ብእሲት ፤

ባሪያኸ አባታችንም እንዲህ አለ ፤ ራኄል ሁለት ልጆች እንደ ወለደችልኝ እናንተ ታውቃላችሁ ፤

ጳጳ፤ ወጅዱሰ ወዕአ እምነቤዩ ወት ቤሉኒ አርዌ በልዩ ፤

አንዱም ከኔ ተልኮ ወደ እናንተ በመጣ ጊዜ አውሬ በላው አላችሁኝ ፤

ወአርአክዎ እንከ ዳግመ እስከ ይእዜ ፤

ሁለተኛ ፊቱን ሳላይ ቀረሁ ፤

ጳጳ፤ ወለእመ ነግሊክም ለገዢ እምቅድመ ገጽዩ ፤

ይህንንም ከኔ ለይታችሁ ብት ወስዱት ፤

ወእምከመ ደወዩ በፍኖት ፤ በጎዳና ታሞ ቢሞት ፤

ወታወርድዎ ለርስዓንዩ በኅዝን ውስተ መቃብር ፤

በኅዝን ያረጀ ሰውነቱን በሞት ወደ መቃብር ታወርዱኛላችሁ ብሎን ነበር ፤

፴፤ ወይእዜኒ ለእመ ሐርነ ኅባ ገብርክ አቡነ ወኢሁሎ ምስሌነ ዝንቱ ሕፃን ይመውት ፤

አሁንም ወደ ባሪያህ ወደ አባታችን ይህን ልጅ ሳንይዝ ብንሔድ ፤ አባታችን በኅዝን ተቀጥቅጦ ይሞታል ፤

፴፩፤ ወፍወርዶ ውስተ መቃብር በዓዕር በርስዓኒሁ ለጉብርክ አቡነ ፤ የባሪያህ የአባታችን ያረጀ ሰውነቱን ፤ በዓዕር ወደ መቃብር እናወርደዋለን ፤

፴፪፤ እስመ ጉብርክ ተሐባዩ ለዝንቱ ሕፃን እምአቡሁ ፤

እኔ ባሪያህ ይህን ልጅ ዋስ ሆኜ ከአባቱ አምጥቸዋለሁና ፤

ወእቤሎ ለእመ ኢያምጸእክም ኅቤክ ወኢያቀምክም ቅድሚክ ፤

ወደ አንተ መልሼ አምጥኜ በፊትህ ያላቆምኸት እንደሆነ፤ ጊዥ ለእኩን ሳዕሌክ አባ በኩሉ መዋዕል ሕይወትዩ ፤

አባቱ ባለ ዘመኔ ሁሉ በእንተ ዘንድ ርጉም ልሁን ብዬ አምጥቸዋለሁ ፤

፴፫፤ ወይእዜኒ እከውኅክ ገብር ህዩንተዝ ሕፃን ፤

አሁንም ስለዚህ ልጅ ፈንታ እኔ ባሪያህ ሆኜ ልገዛ ፤ ከሱም እኔ እሻላለሁ ፤ የቆመውን እቆርጣለሁ ፤ የወደቀውን እፈልጣለሁ ፤

ወእኑበር ኅቤክ እግዚእ ፤ አቤቱ ለአንተ ተገዢ ሆኜ እኖራለሁ ፤

ወሕፃንሰ ይሐር ምስል አኅዋሁ ፤ ልጁ ግን ከወንድሞቹ ጋራ ይሂድ ፤

፴፬፤ እስመ ኢይክል አነ ሐዊረ ኅባ አቡነ እመ ኢሁሎ ዝንቱ ሕፃን ኅቤኑ፤

ይህ ልጅ ከኛ ጋራ ካልሂደ እኔ ወደ አባታችን መሂድ አልችልምና ፤

ከመ ኢይርአይ እኪተ እንተ ትረክህ ለአቡነ ፤

አባታችንን የምታገኘውን መከራ እንዳላይ በኅዝን ተቀጥቅጦ ሲሞት አላይም ማለቱ ነው ።

ምዕራፍ ፵፬

፩፤ ወሶባ ስእነ ዮሴፍ ተግግሦ እንዘ ነሱ ይቀውሙ ቅድሚሁ ፤

ሰዎቹ ሁሉ በፊቱ ቆመው ሳለ፤ ዮሴፍ ዕንባውን መታገሥ በተሳነው ጊዜ ፤

ይቤ የሴፍ ያሰሰሉ ኩሎ ሰብአ
እምቅድሜሁ ፤

የሴፍ ሰው ሁሉ ከፊቱ ይመ
ለስ አለ ፤

ወአውዕኡ ኩሎ ሰብአ እምቅድ
ሜሁ ፤

ሰውን ሁሉ ከፊቱ አስወጡ፤

ወአልቦ ዘተርፈ ህዩ ኅበ የሴፍ ፤
ሶበ ይትአመር ምስለ አጋዊሁ ፤

የሴፍ ከወንድሞቹ ጋር ሲተዋ
ወቅ ከዚያ የቀረ ሰው የለም ፤
(ሐተታ) በምን አውቀውታል
ቢሉ ፤ ወአፍለጠሙ በነፍስቱ
ይላል ፤ በግዙርነቱም አሳወቃ
ቸው፤ ግብጻውያን ቁላፋን ናቸ
ውና ፤ አንድም ደብድበውት
ነበርና በእትራቱ ፤ አንድም
ቀድሞ የሚጨዋውቱባት ቋንቋ
ነበረችና እሷን ነግሯቸዋል ፤
አንድም እንደ ማርያም ሳመ
ችኝ ያለ ነበረበትና ያን አሳይ
ቷቸው በዚህ አውቀውታል ፤
ይኸውም ጌታ በተነሣ በ፳ኛው
ቀን ለሐዋርያት ተገልጦ በእደ
ቶማስ ለመዳሰሱ ምሳሌ ነው፤

፪፣ ወአርሐ በዐቢይ ቃል ወበከዩ ፤

ቃሉን አሰምቶ ጨሆ አለቀሰ ፤

ወሰምሁ ኩሎ ሰብአ ግብጽ ፤

የግብጽ ሰዎችም ሁሉ ጨኸ
ቱን ሰሙ ፤

ወተሰምሀ በቤተ ፈርዖንኒ ፤

በፈርዖንም ቤት ጨኸቱ ተሰማ፤

፫፣ ወይቤሎሙ አነ ወአቱ የሴፍ
እንክሙ ፤

የሴፍም እኔ ወንድማችሁ ነኝ
አላቸው ፤

ሕያውኑ ዓዲሁ ወአቱ አቡዩ ፤
አባቴ ገና ከጉልበት ነውን ?

ወአክህሉ አውሥኦቶ እስመ ደን
ገዑ ፤

ደንግጠዋልና መመለስ አልተ
ቻላቸውም ፤

፬፣ ወይቤሎሙ የሴፍ ለአጎዊሁ
ቅረቡ ኅቤዩ ፤ ወቀርቡ ኅቤሁ ፤

የሴፍ ወንድሞቹን ወደ እኔ
ቅረቡ አላቸው፤ ወደ እርሱም
ቀረቡ ፤

ወይቤሎሙ አነ ወአቱ እንክሙ
የሴፍ ዘሜጥክሙኒ ኅበ ብሔረ
ግብጽ ፤

እኔ ወደ ግብጽ የሸጣችሁኝ
ወንድማችሁ የሴፍ ነኝ አላ
ቸው ፤ ግብረ ሐዋ ምዕ. ፯
ቁ. ፲፫ ፤

፭፣ ወይእዜኒ ኢትፍርሐ እስመ
ሜጥክሙኒ ገዩ ፤

አሁንም ወደ ግብጽ ስለ ሸጣች
ሁኝ አትፍሩ ፤

እስመ ለሕይወት ፈነወኒ እግዚአብ
ሔር በቅድሚክሙ ፤

እግዚአብሔር ከእናንተ አስቀ
ድሞ ለሕይወት ሰዶኛልና ፤

አለ ፤ እናንተ ለክፋት አድርጋ
ችሁ በግፍ ብትሸጡኝ ፤ እግዚ
አብሔር ለበኅ አድርጎኛልና፤

፮፣ እስመ ናሁ ፪ቱ ዓመት ዘረኃብ
ዘኃለፈ ላዕለ ምድር ፤

በምድር ላይ ከታዘዘው ዘመነ
ረኃብ እነሆ አሁን ሁለት ዓመት
አልፎ ፤

ዓዲ ሀሎ ፭ቱ ዓመት ፤

አምስቱ ዓመት ገና ቀርቷልና፤

ወአልቦ ዘየሐርስ ወዘይበርዕ ፤

የሚያርስም ፤ የሚዘራም የለ
ምና ፤

፯፣ ወፈነወኒ እግዚአብሔር ቅድሜ
ከሙ ትእዩወ ወትትርፉ ዲበ ምድር
ከመ እሴሲክሙ ፤

በረኃብ ከመሞት ድናችሁ
በዚህ ዓለም ትኖሩ ዘንድ ልመ
ግባችሁ እግዚአብሔር አስቀ
ድሞ ሰዶኛልና አይዟችሁ አት
ፍሩ ፤

፰፣ ወይእዜኒ አኮ አንትሙ ዘፈኖክ
ሙኒ ፤ ዳእሙ እግዚአብሔር ፈነ
ወኒ ፤

አሁንም እግዚአብሔር ነው
እንጂ እናንተ የሰደዳችሁኝ አይ
ደለም ፤

ወረሰዩኒ ወልዶ ለፈርዖን ፤

ይኸውም ሊታወቅ የፈርዖን ባለ
ሟል አድርጎኛል ፤

ወእግዚአ ለኩሎ ቤቱ ፤

ለቤቱ ሁሉ ጌታ አድርጎኛል ፤
ወመልአክ ለኩሎ ግብጽ ፤

ለግብጽ ሁሉ ገዢ ቢትወደድ
አድርጎኛል ፤

፱፣ ወይእዜኒ ሐፍ ንግርዎ ፍጡኅ
ለአቡዩ ፤

አሁንም ፈጥናችሁ ሐዳችሁ
ለአባቴ ንገሩት ፤

ወበልዎ ከመዝ ይቤ ወልድከ የሴፍ፤
ልጅህ የሴፍ እንዲህ ብሏል ፤

እግዚአብሔር ረሰዩኒ እግዚአ ለኩሎ
ብሔረ ግብጽ ፤

እግዚአብሔር ለግብጽ ሁሉ ገዥ
ጌታ አድርጎኛልና ፤

፲፣ ወረድአ ፤ ፍጡኅአ ፤ ወኢትንበ
ርአ ፤ ህዩአ ፤

ወደ ግብጽ ና እንጂ በከነዓን
አትቀመጥ ፤

ወተኃድርአ ወስተ ምድረ ጌሴምአ፤
ዘዓረብአ ፤

በምዕራብ በኩል ባለ በጌሴም
አውራጃ ትኖራለህ ፤

ወትሃሉአ ፤ ቅሩብዩአ ፤ አንተአ ፤
ወደቁቅከአ ፤ ወአባግዒከአ ፤ ወአል
ሕምቴከአ ፤ ወኮሉ ዘብከአ ፤

አንተም ልጆችህም ፤ በጎችህም ፤
ላሞችህም ፤ የአንተ ገንዘብ
ሁሉ በኔ አቅራቢያ ትኖራላ
ችሁ ፤

፲፩፡ ወእሴሰየከአ ፣ በሀየአ ፣
በጌሴም ተቀምጠህ እመግብሃ
ለሁ ፣

እስመ ዓዲአ ፣ ሀሎአ ፣ ፭ቱአ ዓመ
ትአ ፣ ዘረኃብአ ፣

አምስቱ ዓመት ዘመነ ረኃብ
ገና አላለፈምና ፣

ከመ ኢትሙትአ ፣ አንተአ ፣ ወኮሉ
ጥሪትከአ ፣

አንተም ልጆችህም በረኃብ እን
ዳታልቁ ፣

፲፪፡ ወናሁ ትሬአይ በአዕይንቲክሙ፣

እነሆ በዓይናችሁ ታያላችሁ ፣

ውብንምኒ እኑየ ርአይ በአዕይንቲሁ
ከመ ለልዩ ተናገርኩክሙ በአፋዩ ፣

ወንድሜ ብንያምም እኔ በቃሌ
እንደ ተነጋገርኋችሁ በዓይኑ
አይቷል ፣

፲፫፡ ወዘንውም ለአቡዩ ኮሎ ክብ
ርዩ ዘበብሔረ ግብጽ ፣ ወኮሎ ዘር
ኢክሙ በአዕይንቲክሙ ፣

በግብጽ ያለ ክብሬን ጌትነቴን
በዓይናችሁ ያያችሁትንም ሁሉ
ለአባቴ ንገሩት ፣

ወአፍጥኑ አምጽአቶ ለአቡዩ ዝዩ ፣

አባቴንም ፈጥናችሁ ወደዚህ
አምጡልኝ ብሏል ብላችሁ ንገ
ሩት ፣

፲፬፡ ወሐቀፎ ክግዶ ለብንያም እኑሁ
ወበከዩ ላዕሌሁ ፣

የወንድሙ የብንያምን አንገት
አቅፎ ይዞ አለቀሰ ፣

ውብንምኒ በከዩ ላዕል ክግዶ ፣

ብንያምም የዮሴፍን አንገት
አቅፎ ይዞ አለቀሰ ፣

፲፭፡ ወሰዓምሙ ለኮሎሙ ወበከዩ
ላዕሌሁሙ ፣

ሁሉንም እያለቀሰ ሳማቸው ፣
ወእምድገረዝ ተናገርዎ አኃዊሁ ለዮ
ሴፍ ፣

ከዚህ በኋላ ወንድሞቼ ዮሴፍን
ተናገሩት ፣ ሐተታ አፍረው
ፈርተው ነበርና ኃፍረታቸውን
ቢገልጥላቸው ተጨዋውቱት ፣

፲፮፡ ወተሰምህ ነገሩ በቤተ ፈርዖን፣
ነገሩም ከፈርዖን ቤት ደርሶ
ተሰማ ፣

ወይቤልዎ አኃዊሁ ለዮሴፍ መጽኦ ፣

ፈርዖን ምንድር ነው ? ብሎ
ቢጠይቅ ፣ የዮሴፍ ወንድሞቹ
መጥተው ነው ብለው ነገሩት ፣

ወተፈሥሐ ፈርዖን ወኮሎ ሰብኦ ፣

ፈርዖንም ቤተሰቦቹም ሁሉ
ደስ አላቸው ፣ (ሐተታ) ስለ
ምን ቢሉ ? ኮብላይ ባሪያ አስ
ልጥኖብን ይሉት ነበርና የባለ
ተስፋ የአብርሃም ልጅ መሆኑ
ቢገልጥ ፣ አንድም ከአንድ

ከዮሴፍ ይህን ያህል ጥበብ ያገ
ኘሁ ከነዚህም ሁሉ ምን ያህል
ጥበብ አገኝ ይሆን ? ብሎ ፣

፲፯፡ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ ፣

ፈርዖንም ዮሴፍን እንዲህ አለው፣

በሎሙ ለአኃዊክ ምልኦ ንዋይቲክሙ
ወሐሩ ብሔረ ከነዓን ፣

ወንድሞችህን ገንዘባችሁን ይዛ
ችሁ ወደ ከነዓን ሐዲዳችሁ ፣

፲፰፡ ወንገሥዎ ለአቡክሙ ወለኮሎ
ንዋይክሙ ወንዑ ነቤዩ ፣

አባታችሁን ገንዘባችሁን ሁሉ
ይዛችሁ ወደኔ ኑ ፣

ወእሁበክሙ እምኮሎ በረከተ ግብ፣

በግብፅ ከተገኘው እህል ሁሉ
እሰጣችኋለሁ ፣

ወትበልዑ አንገሩ ለምድር ፣

ፍሬሃ ለምድር ሲል ነው ፣
የምድርን ፍሬዎን ትመገባላችሁ
በላቸው አለው ፣

፲፱፡ ወአንተሰ አገዛሙ ከመዝ ለአ
ኃዊክ ፣

አንተም ወንድሞችህን እንዲህ
ብለህ እዘዛቸው ፣

ይንገሥ ሎሙ ወረገላተ ዘብሔረ
ግብጽ፣ ለደቂቆሙ ወለአዋልዲሆሙ፣
ወለአንስቲያሆሙ ፣

ለወንዶች ልጆቻቸው፣ ለሴቶች
ልጆቻቸው ፣ ለሚስቶቻቸውም

የግብጽን ሠረገላ ይዘው ይሔዱ
ዘንድ ፣

ወይንገሥ ለአቡሆሙ ወይምጽእዎ፣
አባታቸውን በሠረገላ አስቀም
ጠው ያመጡት ዘንድ እዘዛቸው፣

፳፡ ወእይምሐኩ ቁሳቀሩሙ ወዘ
ርእዮት ዓይኖሙ ፣

ዓይናቸው ያየውን ጥቃቅኑን
ዕቃ ሁሉ ፣ ቀረብን ብለው
አይዘኑ ፣

እስመ ኮሎ በረከተ ግብጽ ሎሙ
ውእቱ ፣

የግብጽ ድልብ ሁሉ ገንዘባቸው
ነውና ፣ አንድም ዓይናቸው
ያየው ጥቃቅኑ ዕቃ ሁሉ ይቀ
ርብናል ብለው አይዘኑ ፣ የግ
ብጽ ሠረገላ ሁሉ ገንዘባቸው
ነውና ፣ ማለት ጭነው ያመ
ጡታል አለው ፣

፳፩፡ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ እስራ
ኤል በከመ ይቤሎሙ ፣

የእስራኤል ልጆች እንደ አዘ
ዛቸው አደረጉ ፣

ወወሀቦሙ ሠረገላተ ዮሴፍ በከመ
ይቤሎ ፈርዖን ንጉሠ ግብፅ ፣

ዮሴፍም የግብጽ ንጉሥ ፈር
ዖን እንዳዘዘው ሠረገላውን ሰጣ
ቸው ፣

ወወሀቦሙ ስንቆሙ ለፍኖት ፣

ለጉዳና የሚሆን ስንቃቸውንም
ሰጣቸው ፣

፳፪፣ ወወሀቦሙ አራዘ በበጃኤቱ ፣
ለዐሥሩ ወንድሞቹ እያፈራረቁ
የሚሉብሱት ሁለት ሁለት ልብስ
ሰጣቸው ፤

ወለብንያም ሀሀቦ ፫ተ ምእተ
ዲናረ ፣

ለብንያም ግን ሦስት መቶ
ብርና ፤

ወፎተ አራዘ በዘያስተባሪ ፣

አፈራርቆ የሚሉብሱው አምስት
ልብስ ሰጠው ፤

፳፫፣ ወለአቡሁኒ ከግሁ ፣

ለአባቱም እንደዚሁ ፣ ሦስት
መቶ ብርና አፈራርቆ የሚሉብ
ሰው አምስት ልብስ ሰጠው ፤

ወፈነው ዐሠርተ አዕዱገ ዘይዐውሩ
እምነሱ በረከተ ግብጽ፣

ከግብጽ እህሉን ሁሉ ተጭነው
የሚሆኑ ዐሥር ወደልጋዝ
ሰደደ ፤ አንድም አዕዱገ ባለው
ዐሠርተ አግማሪ ይላል፤

ወ፫ተ አብቅለ እለ ይዐውሩ ስንቀ
ለአቡሁ በፍኖት ፣

በጎዳና ለአባቱ ስንቅ የሚጭን
ባቸው ዐሥር በቅሎዎች ሰደደ፤

፳፬፣ ወፈነዎሙ ለአጋቂሁ፣ ወይቤ
ሎሙ አልቦ ዘትትገዳዙ በፍኖት ፣

አንተ እንጂ እንሸጥ ብለኸኝ፣
አንተ እንጂ እንሸጥ ብለኸኝ
እየተባባላችሁ በጎዳና አትጣሉ

ብሎ ወንድሞቹን መክሮ ሸኝቶ
ሰደዳቸው ፤

፳፭፣ ወወዕኡ እምብሔረ ግብጽ
ወሐሩ ፣

እነሱም ከግብጽ መሬት ወጥ
ተው ሔዱ ፤

ወበጽሐ ምድረ ከነዓን ኅበ አቡ
ሆሙ ፣

አባታቸው ወዳለበት ወደ ከነ
ዓን በደረሱ ጊዜ ፤

፳፮፣ ወዜነው ወይቤልም ሕያው
ዮሴፍ ወልድከ ፣

ልጅህ ዮሴፍ ደህና ነው ብለው
ነገሩት ፤

ወውእቱ መልአክ ለብሔረ ግብጽ
ወለኩሉ ደወላ ፣

ለግብጽ አገር ለአውራጃዎ ሁሉ፣
ገዥ ቢትወደድ እሱ ነው አሉት፤

ወደንገዎ ልቡ ወኢአምኖሙ ፣

ልቡናው ደንግጠበት ነገራቸውን
አላመናቸውም ፤

፳፯፣ ወነገርዎ ኩሎ ዘይቤሎሙ
ዮሴፍ ወኩሎ ዘተናገሮሙ ፣

እነሱም አላምንም ቢላቸው ፤
ዮሴፍ ያላቸውን የተነጋገራቸውን
ሁሉ ነገሩት ፤

ወሶበ ርአዮ ሠረገላተ ዘፈነው ዮሴፍ
ሐይወ ልቡ ፣ ወተፈሥሐ ነፍሱ
ለያዕቆብ አቡሆሙ ፣

ዮሴፍ የሰደደለትን ሠረገላውን
ባዮ ጊዜ ፣ የአባታቸው የያዕቆ

ብን ልቡናውን ፈጽሞ ደስ
አለው፤ አንድም በነዘን ቄስሎ
የነበረ ልቡናው ዳነ፤ (ሐተታ)
የግብጽ ሠረገላ የሚገዛ በስድ
ስት መቶ ወቄት ነው ልጅ
ቢሆን ነው እንጂ ባዕድማ ቢሆን
ይሰድልኝ ነበር ? ብሎ በዚህ
ተረድቷል ፤

፳፰፣ ወይቤ ያዕቆብ ዐቢይ ውእቱ
ሊተ ዝንቱ ፣

ያዕቆብ ይህ ነገር ለኔ ደግ
ነው አለ ፤

እመ ዓዲሁ ሕያው ውእቱ ዮሴፍ
ወልድዮ አሐውር እርአዮ እንበለ
እሙት ፣

ልጅ ዮሴፍስ እስካሁን ሕያው
ከሆነ ሳልሞት ሔጄ አየዋለሁ
አለ ።

ምዕራፍ ፵፬

ጉባኤ

፩፣ ወተንሥአ እስራኤል ምስለ ኩሎ
ንዋዩ ፣

እስራኤል ገንዘቡን ሁሉ ይዞ
ተነሣ ፤

ወበጽሐ ኅበ አዘቅተ መሐላ ፣

ቤርሳቤህም በደረሰ ጊዜ ፤

ወሃዓ መሥዋዕተ ለአምላክ ይስሐቅ
አቡሁ ፣

ከዚህ ቀድሞ መልአኩ ከግብጽ
ወርደህ ትሞታለህ ብሎት ነበ

ርና ፈርቶ አባቱ ይስሐቅ ለሚ
ያመልከው ፈጣሪ መሥዋዕት
ሠውቶ ልሒድን ? ልቅርን ?
ብሎ ቃለ እግዚአብሔር ጠየቀ፤

፪፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር በሕልም
ለእስራኤል ያዕቆብ ፣ ያዕቆብ ፣

መሥዋዕቱን ሠውቶ ስቡን
አጢሶ ተኝቷል፣ እግዚአብሔር
እስራኤልን በሕልም ያዕቆብ
ያዕቆብ ብሎ ጠራው ፤

ወይቤ ምንት ውእቱ ፣

አቤቱ ምንድን ነው ? አለ ፤

፫፣ ወይቤሎ አነ ውእቱ አምላክ አበ
ዊክ ፣ ኢትፍራህ ወሪደ ኅበ ብሔረ
ግብጽ ፣

የምጡብቅህ የአባቶችህ ፈጣሪ
እኔ ነኝና ወደ ግብጽ መውረ
ድን አትፍራ አለው ፣ እንደ
ፈራ በዚህ ይታወቃል ፤

እስመ ሕዝብ ዐቢዩ እራሳዬክ በሆዩ ፣

በግብጽ ብዙ ወገን አደርግሃ
ለሁ ፤

፬፣ ወአነ እወርድ ምስሌክ ውስተ
ብሔረ ግብጽ ፣

እኔም ከአንተ ጋራ በረድኤት
ወደ ግብጽ እወርዳለሁ ፤

ወእሂሉ ምስሌክ ዘልፈ ፣

ዘወትር እኔ በረድኤት ከአ
ንተ ጋራ እኖራለሁ ፤

ወዮሴፍ ወልድክ ይከድክ አዕይን ቲክ ፤

ልጅህ የሴፍም አማውቶ ይቀ ብርሃል፤ (ሐተታ) የልጅን ደኅንነት ፤ የእሱንም ሞት አንድ ጊዜ ነገረው ፤

፩፤ ወተንሥኦ ያዕቆብ እምነብ አዘቅተ መሐላ ፤

ያዕቆብም ከቤርሳቤህ ተነሥቶ ተጓዘ ፤

ወነሥላዎ ደቂቁ ለያዕቆብ እስራኤል አቡሆሙ ፤

ልጆቹም እስራኤል የተባለ አባታቸው ያዕቆብን ፤

ወንዎሮሙኒ ምስሌሆሙ ፤

ከሳቸው ጋራ ያለ ገንዘባቸውንም ይዘው ፤

ወአንስቲያሆሙኒ ዐዓኑ ላዕለ ሠረገላት ዘፈነው የሴፍ በዘያመጽአዎሙ፤

ሚስቶቻቸውንም የሴፍ በዚህ አምጧቸው ብሎ በሰደደላቸው ሠረገላ ላይ አስቀምጠው ሔዱ፤

፯፤ ወነሥኦ ንዎሮሙ ወኮሎ ጥሪ ቶሙ ዘአጥሪዩ በምድረ ከነዓን ፤

በከነዓን ያጠራቀሙትን ገንዘባቸውንም ፤ ከብታቸውንም ሁሉ ይዘው ሔዱ ፤

ወቦአ ያዕቆብ ብሔረ ግብጽ ፤

ያዕቆብ ወደ ግብጽ ገባ ፤

ወኮሎ ዘርኡ ምስሌሁ ፤

ልጆቹም ሁሉ ከእሱ ጋራ ወደ ግብጽ ገቡ ፤

ደቂቁ ፤

ወንዶች ልጆቹ ፤

፮፤ ወደቂቀ ደቂቁ ፤

የልጅ ልጆቹ ከእሱ ጋራ ወደ ግብጽ ገቡ ፤ ደቂቁ ብሎ አንድ አርእስት ፤ ወደቂቀ ደቂቁ ብሎ ሁለት አርእስት ተናግሯል ፤ ለሁለቱም ያመጣል ፤

ወአዋልዲሁ ፤

ሴቶች ልጆቹ ፤

ወአዋልደ አዋልዲሁ ምስሌሁ፤

የሴቶች ልጆቹ ልጆችም ከእሱ ጋራ ወደ ግብጽ ገቡ ፤

፰፤ ወከመዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ ቦኡ ብሔረ ግብጽ ፤

ወደ ግብጽ የገቡ የእስራኤል ልጆች ስሚቸው እንዲህ ነው፤

፱፤ በኮሩ ለያዕቆብ ሮቤል ፤

ደቂቁ ላለው አመጣ ፤ የያዕቆብ የበኸር ልጅ ሮቤል ነው ፤

ወደቂቀ ሮቤል ፱ቱ ፤

ወደቂቀ ደቂቁ ላለው አመጣ፤ የሮቤል ልጆች አራት ከሱ ጋራ አምስት ይሆናሉ ፤

፲፩፤ ወደቂቀ ስምዖን ጁቱ ፤

የስምዖን ልጆች ስድስት ከሱ ጋራ ሰባት ይሆናሉ ፤ አምስትና ሰባት አሥራ ሁለት ይሆናሉ ፤

፲፩፤ ወደቂቀ ሌዊ ፫ቱ ፤

የሌዊ ልጆች ሦስቱ ፤ ከሱ ጋራ አራት ፤

፲፪፤ ወደቂቀ ይሁዳ ፭ቱ ፤

የይሁዳ ልጆች አምስት ከሱ ጋራ ስድስት ይሆናሉ ፤ አራትና ስድስት ዐሥር ይሆናሉ ፤ ከአሥራ ሁለት ላይ ቢጥሉት ሆኖ ሁለት ይሆናሉ ፤

ወሞቱ ክልኤቱ በምድረ ከነዓን ፤

ሁለቱ ኤርና አውናን በከነዓን ሞቱ ፤ እሊህን ያወጡ እንደ ሆነ ሃያ ብቻ ይሆናሉ ፤

ወእሎ እሙንቱ ደቂቁ ፋሬስ ክልኤቱ ፤

የፋሬስም ልጆች ሁለት ናቸው፤ ሃያ ሁለት ይሆናሉ ፤ ፋሬስ አባታቸው ወደቂቀ ይሁዳ ኃምስቱ ካለው ውስጥ ተቈጥሯል ፤

፲፫፤ ወደቂቀ ይሳኮር ፱ቱ ፤

የይሳኮር ልጆችም አራት ናቸው፤ ከእሱ ጋራ አምስት፤

፲፬፤ ወደቂቀ ዛብሎን ፫ቱ ፤

የዛብሎን ልጆች ሦስት ናቸው ከሱ ጋራ አራት ፤

፲፭፤ ወእሎ እሙንቱ ደቂቁ ልዩ ዘወለደት ለያዕቆብ በመስጴጦምያ ዘሶርያ ፤

የሶርያ ክፍል በምትሆን በመስጴጦምያ ለያዕቆብ የወለደችለት የልዩ ልጆች እሊህ ናቸው ፤

ወዲና ወለቶሙ ወኮሎ ነፍሰ ደቂቅ፤ ወአዋልድ ዘልያ ፱ወ፱ቱ ፤

ልጃቸው ዲናም ተጨምራ ተቈጥራ ከልያ የተወለዱ ሴቶችም ወንዶችም ልጆች ሠላሳ አራት ናቸው፤ ዲናን፤ ኤርን፤ አውናንን ጨምሮ ነው ፤ እሊህን ሦስቱን ያወጡ እንደሆነ ሠላሳ አንድ ይሆናሉ ፤

፲፮፤ ወደቂቀ ጋድ ፯ቱ ፤

የጋድ ልጆች ሰባት ናቸው፤ ከሱ ጋራ ስምንት ፤

፲፯፤ ወደቂቀ አሴር ፭ቱ ፤

የአሴር ልጆች አምስት ናቸው፤ ከሱ ጋራ ስድስት ፤ ስድስትና ስምንት ዐሥራ አራት ይሆናሉ ፤

ወደቂቀ ባርያ ፪ቱ ፤

የባርያ ልጆች ሁለት ናቸው፤ በዐሥራ አራቱ ላይ ሁለት

ሲጨመር ዐሥራ ስድስት ይሆናል ፤

፲፰፣ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ዘለፋ እንተ ወሀባ ላባ ለልዎ ፤

ላባ ለልዎ የሰጣት የዘለፋ ልጆች እሊህ ናቸው ፤

ወይሉቲ ዘወለደት ለየዕቆብ ፲ቱ ወ፯ቱ ነፍስ ፤

ዘለፋ ለየዕቆብ የወለደችለት ዐሥራ ስድስት ናቸው፤ ሠላሳ አንድና ዐሥራ ስድስት አርባ ሰባት ይሆናል፤ ዲናን ያወጡ እንደሆነ አርባ ስድስት ይሆናል ፤

፲፱፣ ወደቂቀ ራኔል ብእሲተ ያዕቆብ ፤ የሴፍ ወብንያም ፤

የያዕቆብም ሚስት የራኔል ልጆች የሴፍና ብንያም ናቸው፤

፳፣ ወተወልዱ ደቂቅ ሎቱ ለየሴፍ በብሔረ ግብጽ፤ ምናሴ ወኤፍሬም፤

ለየሴፍ በግብጽ ልጆች ተወለዱለት ፤ እነዚህም ምናሴና ኤፍሬም ናቸው ፤

፳፩፣ ወደቂቀ ብንያም ፲ቱ ፤

የብንያም ልጆች ዐሥር ናቸው፤ ከሱ ጋራ ዐሥራ አንድ ፤ የሴፍ ከነልጆቹ ሦስት ፤

፳፪፣ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ራኔል፤ ዘወለደት ለየዕቆብ ፲ቱ ወወ፯ቱ ነፍስ፤

ራኔል ለየዕቆብ የወለደችለት የራኔል ልጆች ዐሥራ አራት

ናቸው ፤ በአርባ ስድስት ላይ ዐሥራ አራት ቢጨምሩ ስላ ይሆናል ፤

፳፫፣ ወደቂቀ ዳን አሳ ፤

የዳን ልጅ አሳ ነው ፤ ከሱ ጋራ ሁለት ፤

፳፬፣ ወደቂቀ ንፍታሌም ፬ቱ ፤

የንፍታሌም ልጆች አራት ናቸው ፤ ከሱ ጋራ አምስት ፤ ሁለትንና አምስትን ቢያገናኙት ሰባት ይሆናል ፤ ሰባትን ከስላው ቢገጥሙት ስላ ሰባት ይሆናል ፤

፳፭፣ እሉ እሙንቱ ደቂቀ ባላ እንተ ወሀባ ላባ ለራኔል ወለቱ ፤

ላባ ለልጁ ለራኔል የሰጣት የባላ ልጆች እኒህ ናቸው ፤

ወወለደቶሙ ለእሉ ለየዕቆብ ፤

እሊህን ለየዕቆብ ወለደችለት፤

ወከሉ ነፍስ ዘወለደት ባላ ፯ቱ ፤

ባላ የወለደቻቸው ሰባት ናቸው፤

፳፮፣ ወከሉ ነፍስ ዘወለ ለሁሉ ግብጽ ምስላ ያዕቆብ ዘእንበል አንስትያ ደቂቁ ፳ወ፯ቱ ፤

ከልጆቹ ሚስቶች በቀር ከያዕቆብ ጋራ ወደ ግብጽ የወረዱት ስላ ሰባት ናቸው ፤

፳፯፣ ወደቂቀ የሴፍ እሉ ተወልዱ በብሔረ ግብጽ ፪ቱ ፤

በግብጽ የተወለዱ የየሴፍ ልጆች ሁለት ናቸው ፤

ወከነ ከሉ ነፍስ እንተ ቦአ ብሔረ ግብጽ ምስላ ያዕቆብ ፸ ፤

ወደ ግብጽ የወረዱት ከያዕቆብ ጋራ ሰባ ናቸው ፤ በእውነት የወረዱት ግን ስላ አራት ናቸው ፤

ስላ ሰባት ማለቱ የሴፍን ከነ ልጆቹ ጨምሮ ነው ፤ በስላ ሰባቱ ላይ ኤርን ፤ አውናንን ቢጨምሩ ስላ ዘጠኝ ይሆናል፤

ያዕቆብን ቢጨምሩ ሰባ ይሆናል ፤ ኤርና አውናንን የሞቱ በኢየሩሳሌም ነው ብሎ፤ ሣራ ወለተ አሴርን ዲናን አግብቶ ስላ ዘጠኝ ይሆናል ፤

ያዕቆብን ጨምሮ ሰባ ይሆናሉ ፤ ሴት ንስ ከወንድ ጋር አግብተው አይቆጥሩም ብሎ ፤ የሴፍ አስቀድሞ ነው የወረደ፤ ልጆቹም የተወለዱ በግብጽ ነው ብሎ ፤

ወደቂቀ ዳን አሳ ባለው ፤ የዳን ልጆች አምስት ነበሩ ፤ አራቱ ሙተው አንድ ቀርቷል፤ ደቂቀ ንፍታሌም ፬ቱ ካላቸው ኃም ስቱ ይላል፤ የንፍታሌም ልጆች አምስት ነበሩ አንዱ ሙቶ አራት ቀርተዋል ፤ እኒህን አምስቱን በስላ አራት ላይ

ቢጨምሩ ስላ ዘጠኝ ይሆናሉ፤ ያዕቆብን ጨምሮ ሰባ ይሆናሉ ፤ ሰባ ሁለት ቢል ፤ ኤርንና አውናንን ጨምሮ የሴፍን ከነልጆቹ አውጥቶ ፤ ሰባ ሦስት ቢል የሴፍን ከነልጆቹ አግብቶ ኤርንና አውናንን አውጥቶ ፤ ሰባ አምስት ቢል የሴፍን ከነልጆቹ ፤ ኤርን ፤ አውናንን ጨምሮ ነው ፤

፳፰፣ ወለይሁዳ ሩንግ ቅድሚው ንብ የሴፍ ከሙ ይትቀበሉ እስከ ምድረ ራምሴ እንተ ሰማ ቃቴሮአስ ፤

ስሚ ቃቴሮአስ እስከምትባል እስከ ራምሴ አውራጃ ድረስ ወጥቶ ይቀበለው ዘንድ ይሁዳን አስቀድሞ ወደ የሴፍ ላከው ፤

፳፱፣ ወአንሥእ የሴፍ ሠረገላቲሁ ወሐረ ይትቀበሉ ለየዕቆብ አቡሁ ውስተ ምድረ ቃቴሮአስ ፤

የሴፍም ሠረገላውን ጭኖ አባቱን ይቀበለው ዘንድ ወደ ቃቴሮአስ ሔደ ፤

ወሶብ ረከቦ ሐቀፎ ክሣዶ ወበኮየ ዐቢየ ብካየ ፤

ባገኘውም ጊዜ አንገቱን አቅፎ ይዞ ጽኑ ልቅሶ አለቀሰ ፤

፴፣ ወይቤሎ እስራኤል ለየሴፍ እምይእዜሰ ለእሙት እንከ ፤

እስራኤልም የሴፍን እንግዲህ ወዲህስ ልሙት ፤

እስመ ርኢኩ ገጸክ እንዘ ሕያው አንተ ፤

አንተ በሕይወተ ሥጋ ሳለህ ፊትህን አይቼዋለሁና ፤ ካየ ሁት ልሙት አለው ፤

፴፩፡ ወይቤሎሙ የሴፍ ለአጋዊሁ ፤ የሴፍም ወንድሞቼን እንዲህ አላቸው ፤

ወአሐውር እንግሮ ለፈርዖን ወእቤሎ፤

ሔጄ ለፈርዖን እንዲህ ብዬ እነግረዋለሁ ፤

አጋውየ ወቤተ አቡየ እለ ሀለዉ በምድረ ከነዓን መጽሐ ኅቤየ ፤

በከነዓን ይኖሩ የነበሩ ወንድሞቼ የአባቴ ወገኖች ወደኔ መጥተዋል ፤

፴፪፡ ወኖሎተ እንስሳ፣ ወሰብአ መራዕይ እሙንቱ ሰብእ ፤

እኒሁም መንጋ ያላቸው ከብት ጠባቆች ዘላኖች ናቸው ፤

አባግዲሆሙ ፤ ወአልሕምቲሆሙ ወኮሎ ንዋዮሙ አምጽኦ ፤

በሳቻቸውንም፣ ላሞቻቸውንም፣ ገንዘባቸውንም ሁሉ ይዘው መጥተዋል ብዬ እነግረዋለሁ አላቸው ፤ (ሐተታ) አባግዲሆሙ ወአልሀምቲሆሙ ማለቱ ለመታመን ነው ፤

፴፫፡ ወእመ ጸውዓክሙ ፈርዖን ወይ ቤለክሙ ምንት ተግባርክሙ ፤

ፈርዖንም ጠርቶ ምን ሥራ ታውቃለህ ብሎ ቢጠይቃችሁ ፤

፴፬፡ በልዎ ኖሎተ እንስሳ ንሕነ አግብርቲክ እምንዕስን እስከ ይእዜ ፤

እኛ ባሮችህ ፤ ከሕግንነታችን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ከብት ጠባቆች ዘላኖች ነን በሉት ፤

ወአበዊነሂ ከግሁ ክመ ፤

አባቶቻችንም መቼም መች ከብት ጠባቆች ነበሩ በሉት ፤

ከመ ትገድሩ ምድረ ጌሤም፣ እንተ ሳረብ ፤

በምዕራብ በኩል ባለ በጌሤም አውራጃ ትኖሩ ዘንድ፣ (ሐተታ) ሴቶችንም ይመክራቸዋል፤ መፍተል ፤ መስፋት እናውቃለን አትበሉ፤ መፍጨት፣ መጋገር እናውቃለን በሉ ብሏቸዋል ፤ ስለምን ቢሉ ፤ በክፋ ቀን ከእህል ፤ ከከብት የተጠጋ ይድናልና ብሎ ነው ፤

እስመ ያስቁርሪዎሙ ሰብእ ግብጽ ለኮሎሙ ኖሎተ አባግዕ ፤

የግብፅ ሰዎች ዘላኖችን ሁሉ ይጠየቁቸዋልና ፤ ከመ ትገድሩ ምድረ ጌሤም ሳለው ።

ምዕራፍ ፵ወ፯

፩፡ ወዐኦ የሴፍ ወነገሮ ለፈርዖን ፤ ወይቤሎ ፤ አቡየ ወአጋውየ ምስለ እንስሳሆሙ ወንዋዮሙ መጽኦ እምድረ ከነዓን ፤

የሴፍም ወደ ፈርዖን ገብቶ ፤ አባቴና ወንድሞቼ ፤ ከብታቸውን ፤ ገንዘባቸውን ይዘው ከከነዓን መጥተዋል ፤

ወናሁ በጽሑ ውስተ ምድረ ጌሤም ፤

አሁንም ጌሤም ከምትባል ቦታ ደርሰዋል ብሎ ለፈርዖን ነገረው ፤

፪፡ ወነሥአ የሴፍ ፩ተ ዕደወ እም አጋዊሁ ፤ ወአብጽሐሙ ምስሌሁ ኅብ ፈርዖን ፤

የሴፍም ከወንድሞቹ አምስቱን ለይቶ ከእሱ ጋራ ፈርዖን ወዳለበት ይሟቸው ገባ ፤

፫፡ ወይቤሎሙ ፈርዖን ለአጋዊሁ ለየሴፍ፣ ምንት ተግባርክሙ ፤

ፈርዖን የየሴፍን ወንድሞች፣ ምን ሥራ ታውቃለህ? አላቸው ፤

ወይቤሎም ኖሎተ እንስሳ ንሕነ አግብርቲክ ወአበዊነሂ ፤

እኛ ባሮችህ ከብት ጠባቆች ፤ ዘላኖች ነን ፤ አባቶቻችንም እንደ እኛ ዘላኖች ነበሩ ፤

፬፡ ወይቤሎም ለፈርዖን አገድረነውስተ ምድር እንተ ኅብ መጸእነ ፤

ፈርዖንን በመጣንበት ጎዳና ባለው አገር ቦታ ሰጥተህ አነረን አሉት ፤

እስመ አልቦ ምርአይ ለእንስሳ አግብርቲክ ፤

በዚህ በከተማው እንዳንቀመጥ ለኛ ለባሮችህ ከብት መሰማሪያ የለምና ፤

ወጸንዐ ረጋብ ውስተ ምድረ ከነዓን ፤

ከአገራችንም የወጣንበት ምክንያት ፤ በከነዓን ረጋብ ቢጸናብን ነው ፤

ወይእዜኒ አገድረነ ለአግብርቲክ ውስተ ምድረ ጌሤም ፤

አሁንም እኛን ባሮችህን በጌሤም አውራጃ እንድንኖር አድርገን አሉት ፤

፭፡ ወይቤሎ ፈርዖን ለየሴፍ ፤ እም ከመ መጽኦ አቡክ ወአጋዊክ ኅቤክ ፤

ፈርዖን የሴፍን እንዲህ አለው፣ አባትህ ፤ ወንድሞችህ አንተን ሲሉ ወደ አንተ ከመጡ፤

፮፡ ናሁ ኩላ ምድረ ግብጽ ቅድሚክ ይእቲ ውስተ እንተ ትኔይስ ምድር ይገድሩ ፤

ግብጽ ሁሉ በአንተ እጅ ናትና አገር መርጠህ ሰጥተሃቸው ይቀመጡ ፤

ወእመኒ ተአምር ከመቦ ጽኑዓን ዕደው በውስቴቶሙ ሢሞሙ መላ እክተ ፍሎት ለእንስሳየ ፤

ከወንድሞችህም ብርቱ ብርቱ ምች እንዳሉ የምታውቅ እንደ ሆነ፤ ለመንጋዬ የዘላን አለቆች አድርገህ ሹማቸው አለው ፤

፯፡ ወአብአ የሴፍ ለአቡሁ ወአቀሞ ቅድመ ፈርዖን ፤

የሴፍ አባቱን ይዞ ገብቶ በፈርዖን ፊት አቆመው ፤

ወተአምኖ ያዕቆብ ለፈርዖን ፤

ያዕቆብ ፈርዖንን እጅ ነጣው ፤

፰፡ ወይቤሎ ፈርዖን ለያዕቆብ ማመጠን መዋዕል ዘሐየውክ ፤

ሽማግሌ ከሽማግሌ ሲገናኝ ዘመን መጠያየቅ ልማድ ነውና ፤ ፈርዖን ያዕቆብን የኖርኸው ዘመን ምን ያህል ነው ? አለው ፤

፱፡ ወይቤሎ ያዕቆብ ለፈርዖን መዋዕል ሕይወትየሰ ዘሐየኩ ፫ት ወሿ ማመት እማንቱ ፤

ያዕቆብም ፈርዖንን በሕይወት የኖርኸት ዘመንስ መቶ ሠላሳ ነው አለው ፤

ወእማንቱ ገዳጣት ማመታት ፤

ጥቂቶች ዘመኖች ናቸው ፤

ወእኩያተ ኮናኒ ፤

እነዚህም ክፉዎች ሆኑብኝ ማለት በመከራ ተፈጸሙ ማለት

ነው ፤ አንድም በተድላ በደ ስታ ከኖርኸት በመከራ የኖርኸት ዘመን ይበዛል ሲል ነው ፤

መዋዕል ሕይወትየሰ ወማመታትየኒ ወእከመ ምንት ኮናኒ ቡንበ መዋዕል ሕይወተ አበውየ ዘሐይወ ፤

መዋዕልና ማመታት አንድ ወገን ፤ በሕይወት የኖርኋቸው ዘመኖች አባቶቹ በኖሩት ዘመን መጠን እንደ ኢምንት ናቸው (ሐተታ) የአባቶቹ ዘመን ሰባት መቶ ስምንት መቶ ነውና፤

፲፡ ወባረኮ ያዕቆብ ለፈርዖን ወወዕአ እምነቤሁ ፤

ያዕቆብ ፈርዖንን ሽህ ማመት ያንግሥህ ብሎ መርቆት ከሰተለይቶ ወጣ ፤

፲፩፡ ወአጎደሮሙ የሴፍ ለአቡሁ ወለአጎደሮሙ ወወሀቦሙ ምክኖና በምድረ ግብጽ ውስተ እንተ ትኔይስ ምድር ውስተ ምድረ ራምሴ ዘእዘዘ ሎሙ ፈርዖን ፤

ውስተ እንተ ትኔይስና ውስተ ምድረ ራምሴ አንድ ወገን ፤ የሴፍም አባቱንና ወንድሞቹን ፈርዖን በእዘዘላቸው በግብጽ ውስጥ ባለች ከሀገሩ ሁሉ በምትበልጥ በራምሴ ጉልት ሰጥቶ አኖራቸው ፤

፲፪፡ ወዮሴፍ ይሰፍር ሥርናየ፤ ሲሳየ አቡሁ ወአጎደሮሙ ፤

የሴፍም የወንድሞቹንና የአባቱን ምግብ ስንዴውን እየሰፈረ ይሰጥ ጀመር ፤

ወለኩሎ ቤተ አቡሁ ለለጅዱ ነፍስ ይሰፍር ሥርናየ ሲሳየ ፤

ለአንዱም ለአንዱም ለአባቱ ወገን ስንዴውን እየሰፈረ ይሰጥ ነበር ፤ (ሐተታ) የሚሰጣቸው ስንዴ ብቻ ሆኖ አይደለም ፤ በስንዴ መላውን መናገር ነው፤

፲፫፡ ወአልቦ ሥርናይ ውስተ ኩሎ ምድረ ግብጽ እስመ ጸንዓ ረኃብ ጥቀ ፤ ወኃልቀ ብሔረ ግብጽ ወከነዓን በረኃብ ፤

በግብጽ አውራጃ ሁሉ እህል ጠፍቶ ረኃብ ስለ ጸና በግብጽና በከነዓን ያለ ሰው ሁሉ በረኃብ ምክንያት አለቀ ፤

፲፬፡ ወአስተጋብዓ የሴፍ ኩሎ ወርቀ ዘአምጽኡ ሰብአ ግብጽ ፤ ወሰብአ ከነዓን ሚጠ እክል ዘሚጠ ሎሙ ፤

ያቀናላቸው የእህሉን ጥጋ ፤ የግብጽና የከነዓን ሰዎች ያመጡት ወርቁን የሴፍ ሰበሰበ፤

ወአብዓ የሴፍ ኩሎ ወርቀ ውስተ ቤተ ፈርዖን ፤

የሴፍ ወርቁን ሁሉ ወደ ፈርዖን ቤት አገባ ፤

፲፭፡ ወኃልቀ ኩሎ ወርቅ ዘብሔረ ግብጽ ወዘኩሎ ብሔረ ከነዓን ፤

በግብጽ አውራጃና በከነዓን አውራጃ ያለው ወርቅ ሁሉ፤ ከፈርዖን ቤት ገብቶ አለቀ ፤

ወመጽኡ ኩሎ ሰብአ ግብጽ ነበ የሴፍ ወይቤልም ሀበነ እክል ከመኢንሙት በቅድሚካ እስመ ኃልቀ ወርቅን ፤

የግብጽ ሰዎችም ከዮሴፍ ቤት ገብተው፤ የምንሸምትበት ወርቃችን ሁሉ አልቋልና ካንተ ዘንድ እህል ሳለ፤ እያየኸን እንዳንሞት ያለ ጥጋ እህል ስጠን አሉት ፤ (ሐተታ) ሁለቱን ማመት የሰበሰቡትን እህላቸውን በልተዋል ፤ አንዱን ማመት በወርቃቸው ሸምተው በልተዋል፤ በአራተኛው ማመት ከብታቸውን ይዘው ከእሱ ዘንድ ሒደዋል፤ በአምስተኛው ማመት ምድራችንንም ውሰድ፤ እኛን ባሪያ አድርገህ ግዛን ብለው ታል ፤

፲፮፡ ወይቤሎሙ የሴፍ አምጽኡ እንስሳከሙ ፤ ወእሁበከሙ እክል ህዩንተ እንስሳከሙ አመ ኃልቀ ወርቅ ከሙ ፤

የሴፍም ወርቃችሁ ካለቀ ፤ ስለ ከብታችሁ ፈንታ እህል እሰጣችኋለሁና ከብቶቻችሁን አምጡ አላቸው ፤

፲፯፣ ወአምጽኡ እንሰላሆሙ ኅበ ዮሴፍ ፣

ከብቶቻቸውን አምጥተው ለዮሴፍ ሰጡት ፤

ወወሀቦሙ እክለ ህዩንተ አባግራሆሙ ወአልሕምቲሆሙ ወህዩንተ አዕዱጊሆሙ ፣

በጎቻቸውን ላሞቻቸውን ፣ አህዮቻቸውን ተቀብሎ እህል ሰጣቸው ፣ በአራተኛዬቱ ዓመት በከብታቸው ዋጋ እህል መገባቸው ፤

፲፰፣ ወኃልቀት ይእቲ ዓመት ፣

አራተኛዬቱ ዓመት ተፈጸመች፤

ወመጽኡ ኅበሁ በካልዕት ዓመት፤

በሁለተኛው ዘመን ከሱ ዘንድ መጥተው ፤

ወይቤልም ሀበነ እክለ ከመ ኢንሙት ወኢንጎልቅ ለእግዚእነ ፣

የሕዝብ ጥፋት ለንጉሥ ጉዳት ነውና ፣ ጌታችን በረኃብ እንዳናልቅብህ እህል ስጠን አሉት፤

እስመ ተወድዳ ወርቅነሂ ወንዋይነሂ፣ ወእንሰላነሂ ፣

ወርቃችንም ፣ መሳሪያችንም ከብታችንም ተጨርሷልና ፣

ወአጎልቅናሁ ለኮሎ እግዚእ ፣

አቤቱ ሁሉን ሸጠን ጨርሰን በላነው ፤

ወአልቦ ዘተርፈ ለነ በቅድሚኔ እግዚእ ፣ ዘእንበለ ሥጋነ ዘዚአነ ወምድርነ ፣

አቤቱ ከምድራችን፣ ከሰውነታችን በቀር ፣ አንተ እንደምታውቀው የቀረን የለም ፤

፲፱፣ ከመ ኢንሙት እንከ በቅድሚኔ ወምድርነኒ ከመ ኢትማስን ፣

እያየኸን እንዳንሞት ፣ ሀገራችንም ምድረ በዳ እንዳትሆን ፣

ንሥአነ ወአጥርዩን ኪዳነሂ ወምድረነሂ ህዩንተ እክለ ፣

ስለ እህል ፈንታ፣ ማለት እህል እያበላህ ግዛን ፣ ምድራችንንም ውሰድ ፤

ወንኩን አግብርተ ለፈርዖን ህዩንተ እክለ ፣

እኛ ለፈርዖን ተገኛች እንሁን፤ ወምድርነሂ ትኩን ሎቱ ፣

ምድራችንም ለእሱ ሁዳድ ትሁን ፤

ወወሀበነ ዘርዳ ከመ ንገራእ ከመ ንሕዩው ወኢንሙት ፣

በረኃብ ከመሞት እንድን ዘንድ ዘር ስጠን እንዝራ ፤

ወምድርነሂ ከመ ኢትማስን ፣ ምድራችንም የሚያርሳት አጥታ

ምድረ በዳ እንዳትሆን አሉት ፤

፳፣ ወአጥረዩ ዮሴፍ ኮሎ ምድርሙ ለግብጽ ፣

ዮሴፍ የግብጻውያንን ሁሉ ምድር እጅ አደረገ ገዛ ፤

ወአግብአ ለፈርዖን ኮሎ ምድርሙ እስመ ኃየሎሙ ረኃብ ፣

ረኃብ ስለ ጸናባቸው እህል እየሰጠ ምድራቸውን ሁሉ ለፈርዖን ገዛ ፤

ወኮነ ኮሎ ምድር ለፈርዖን ፣ ምድር ሁሉ ለፈርዖን ሁዳድ ሆነ ፤

፳፩፣ ወኮሎ ሕዝብ ኮንዎ አግብርቲሁ ፣

ሕዝቡም ሁሉ የእሱ ተገኝዎች ሆኑ ፤

ወቀነዮሙ እምአጽናፈ ምድር ፣

ከጽንፍ እስከ ጽንፍ አንድ አድርጎ ገዛቸው ፤

ወአድባሪሆሙኒ ወኮሎ ደወሎሙ ለግብጽ እምአጽናፈ ደወሎሙ ለኮነዓን ፣

ከከነዓን ወሰን ዳርቻ ጀምሮ የግብጽን አውራጃ ሁሉ ፣ ቆላውንም ደጋውንም ገዛ ፤

፳፪፣ ዘእንበለ ምድርሙ ለማርዖን ባሕቲታ ዘኢየጥረዩ ዮሴፍ ፣

ዮሴፍ ካልገዛው ከካህናተ ጣዖቱ ምድር ብቻ በቀር ሁሉንም ሁዳድ አደረገው ፤

እስመ ወሀቦሙ ፈርዖን፣ ወፈተቶሙ ለማርዖን ወጸገዎሙ ፣

ለካህናተ ጣዖቱ ፣ ፈርዖን ድርጎ ዳርቻቸው ፣ ቀለብ ፣ ደመወዝ ሰጥቷቸው ፤

ወበእንተዝ ኢሚጡ ምድርሙ ፣

ስለዚህ ምድራቸውን አልሸጡም ነበርና ፣ ዘእንበለ ምድርሙ ለማርዖን አለ ፤

፳፫፣ ወይቤልሙ ዮሴፍ ለኮሎሙ ሰብእ ግብጽ ፣

ዮሴፍም የግብጽን ሰዎች ሁሉ እንዲህ አላቸው ፤

ናሁ ተማዩጥኩክሙ ኪያክሙሂ ወምድረክሙ ለፈርዖን ፣

ለፈርዖን ልትዝቡ ምድራችሁንም፣ እናንተንም ገዝቻችኋለሁና ፤

ንሥኡ ለክሙ ዘርእ ወዝርእዋ ለምድርክሙ ፣

ዘር ወስዳችሁ ምድራችሁን ዝሯት ፤

፳፬፣ ወታገብዑ ለፈርዖን እክለ ኃም ስተ እደ ፣

አምስቱን እጅ ለፈርዖን ትሰጣላችሁ ፤

ወፀቲ እድ ለክሙ ፣ አራቱ እጅ ለናንት ይሆናል፣ (ሐተታ) ዘጠኝ ተከፍሎ ነው ፣ ይህስ ይጎዳሉ ብሎ አምስተኛውን ለፈርዖን ትሰጣላችሁ ፣ አራቱ እጅ ለእናንተ ይሆናል ፤

ዘይከውነክሙ ዘርዐ ለምድርክሙ፣ ለምድራችሁ ዘር የሚሆን ፤

ወለሲሳይክሙ ወለሲሳየ ኩሉ ሰብ እክሙ ፤

ለእናንተም ለቤተሰቦቻችሁም፣ ምግብ የሚሆን አራቱ እጅ ለእናንተ ይሆናል አላቸው፤

፳፭፡ ወይቤልም አሕየውከነ ፤

እንዲህ ካደረግህልንስ በረኃብ ከመሞት አዳንኸን ፤

ወረከብነ ሞገስ በቅድሚኑ ለእግዚእነ ፤ ወኮነ አግብርተ ለፈርዖን ፤

እኛም ባንተ በጌታችን ፊት ባለሟልነትን አግኝተን ለፈርዖን ተገዥዎች እንሆናለን አሉት፤

፳፮፡ ወኮነት ዛቲ ሥርዓት እንተ ሠርዓ የሴፍ ውስተ ምድረ ግብጽ ፤ ወቆመት እስከ ዛቲ ዕለት ፤

ይህችም የሴፍ የሠራት ሥርዓት ፤ በግብጽ አገር እስከዚህ ህች ቀን ድረስ ጸንታ ኖረች ፤

ከመ ያግብኡ ኃምስ እደ ለፈርዖን እስከ ዮም ፤ ዘእንበል ምድረ ማርዖን ባሕቲታ እንተ ኢኮነት ለፈርዖን ፤

ለፈርዖን ካልሆነች ከካህናተ ጣዖት ምድር ብቻ በቀር አምስተኛውን እጅ ለፈርዖን ያገቡ ዘንድ የሠራት ሥርዓት እስከ ዛሬ ድረስ ጸንታ ትኖራለች ፤

፳፯፡ ወነበረ እስራኤል ውስተ ጌሜም፣

እስራኤልም በጌሜም ሰፍሮ ኖረ ፤

ወኮነት ይኢቲ ክፍለ-ሙ ፤

ይህች ጌሜም እድላቸው ርስታቸው ሆኖ ኖረች ፤

ወበገዡ ወመልዑ ጥቀ ፤

እስራኤልም ፤ ፈጽመው በገተው በጌሜም መሉ ፤

፳፰፡ ወሐይወ ያዕቆብ በምድረ ግብጽ ፤ ወ፲ ዓመተ ፤

ያዕቆብም በግብጽ ዐሥራ ሰባት ዓመት ኖረ ፤

ወኮነ ኩሉ ዓመተ ሕይወቱ ለያዕቆብ ፪ተወግወፂተ ዓመተ ፤

ያዕቆብም በሕይወተ ሥጋ የኖረው መላ ዘመኑ መቶ አርባ ሰባት ዓመት ነው ፤

፳፱፡ ወቀርብ መዋዕሊሁ ለእስራኤል ለመዋት ፤ ጸውዖ ለየሴፍ ወልዱ ወይቤሎ ፤

እስራኤልም የሚሞትበት ቀን በደረሰ ጊዜ ፤ ልጁን የሴፍን አስጠርቶ እንዲህ አለው ፤

እመ ረከብኩ ሞገስ በቅድሚክ ደይ እዴከ ላዕል እዴየ ፤

በፊትህ ባለሟልነትን አግኝቼ እንደ ሆነ ፤ እጅህን በእጄ ላይ አድርግ ፤ አንድም ደይ እዴከ ላዕል አብራክየ ይላል ፤ እጅህን በጉልበቴ ላይ አድርግ አለው ፤

ወግቦር ምስሌየ ምሕረተ ወጽድቀ ከመ ኢትቅብረኒ ውስተ ምድረ ግብጽ ፤

በግብጽ እንዳትቀብረኝ ለኔ ርኅራኄን ፤ ቸርነትን አድርግልኝ ፤

፴፡ ዳዕሙ ከመ እኑም ምስል አበውየ ወአውዕኢኒ እምብሔረ ግብጽ ወቅብረኒ ውስተ መቃብሮሙ ለአበውየ ፤

አባቶቼ ከተቀበሩበት እቀበር ዘንድ ፤ ከግብጽ አውጥተህ በአባቶቼ መቃብር ቅበረኝ እንጂ ፤ በግብጽ እንዳትቀብረኝ ፤ ርኅራኄን ቸርነትን አድርግልኝ አለው ፤

ወይቤሎ የሴፍ አሆ እገብር ለከ ዘትቤለኒ ፤

የሴፍም እሺ ያዘገዥኝን አደርግልሃለሁ አለው ፤

፴፩፡ ወይቤሎ መሐልኬ ሊተ ወመሐል ሎቲ ፤

ደይ እዴከ በእዴየ ያለውን አመጣ ፤ እጄን በእጅህ መትተህ ማልልኝ አለው ማለለት ፤

ወሰገደ እስራኤል ላዕል ርእሰ ግራቲ፣ እስራኤልም የሴፍ ያልኸኝን አደርግልሃለሁ ቢለው ደስብሎት ፤ በአልጋው ሸንኮር ሰገደ ፤ (ሐተታ) ከአንተ ለተወለደ ለኢየሱሱ ሰው ሁሉ ይሰግ

ድለታል ሲል ፤ አንድም ላዕል ርእሰ አዕባዕቲ ይላል ፤ ጣቱን አመሳቅሎ ሰገደ፣ አንድም በከተማ በትሩ ይላል ፤ በመቋሚያ ሰይፉ ሰገደ ፤ ሰው ሁሉ ለመስቀል ይሰግዳል ሲል ።

ምዕራፍ ፵፱

፩፡ ወኮነ እምድሃረ ዝንቱ ነገር ፤

ዝንቱ ሲናገረው ለመጣው ነው፣ ከዚህ ነገር በኋላ እንዲህ ሆነ፤

ወይቤልም አጋዊሁ ለየሴፍ ደክመ አቡነ ፤

ኮነ ያለውን ይቤልም ብሎ አመጣው ፤ ወንድሞቹ የሴፍን አባታችን ደክመ ብለው ነገሩት ፤

ወነሥኦ የሴፍ ፪ተ ደቂቆ ምናሴሃ ወኤፍሬም ፤

የሴፍም ሁለቱን ልጆቹን ምናሴንና ኤፍሬምን ይዞ ወደ አባቲሔደ ፤

፪፡ ወይቤልም ለእስራኤል ናሁ ወልድከ የሴፍ መጽአ ኅቤከ ፤

እስራኤልንም እነሆ ልጅህ የሴፍ ወደ አንተ መጣ ብለው በነገሩት ጊዜ ፤

ወተኃዩል እስራኤል ወተንሚኦ ነበረ ዲበ ምስካቤሁ ፤

እስራኤልም ተጸናንቶ ተነሥቶ በአልጋው ላይ ተቀመጠ፤

፫፣ ወይቤሎ ያዕቆብ ለዮሴፍ ፣
 ያዕቆብም ዮሴፍን እንዲህ
 አለው ፣
 አምላኪዩ ዘአስተርአዩኒ በሎዛ በም
 ድረ ከነዓን ወባረከኒ ፣
 በከነዓን አውራጃ በሎዛ የታዮኝ
 ፈጣሪዬ ፣
 ፬፣ ወይቤሎ ናሁ አነ አባገህክ ወአ
 ስተባገህክ ፣
 እኔ ብዙ የብዙ ብዙ አደርግ
 ሃለሁ ፣
 ወእገብረክ ማኅበረ አሕዛብ ፣
 የአሕዛብ መገናኛ አደርግሃለሁ፣
 ወእሁበከሃ ለህቲ ምድር ፣
 ይህችን አገር አወርስሃለሁ ፣
 ወለዘርእከሃ እምድኅሬክ ፣ ከመ ይም
 ልክዋ ለዓለም ፣
 ለዘለዓለም ወርሰዋት ይኖሩ
 ዘንድ ፣ ከአንተም በኋላ ለል
 ጆችህ እስጣታለሁ ያለኝ ፈጣ
 ሪዬ ፣ አንድም ዓለም ከነዓንን
 ይገዛት ዘንድ አወርሳቸዋለሁ
 ያለኝ ፈጣሪዬ ለይባርኮሙ ለእሱ
 ሕፃናት ያለበት ነው፣ ኋላ በሚ
 ያመጣው ይታወቃል፣ እኒህን
 ሕፃናት ያክብራቸው ፣
 ፭፣ ወይእኔ እሱ ደቂቅክ ፪ቱ ኤፍ
 ሬም ወምናሴ እሱ ተወልዶ ለከ በብ

ሔረ ግብፅ ዘእንበለ እምጸእ አነ ዝዩ
 ኅቤክ ፣
 አሁንም እኔ ከአንተ ዘንድ ወደ
 ዚህ ሳልመጣ፣ በግብጽ የተወለ
 ዱልህ እኒህ ሁለቱ ልጆችኸ
 ኤፍሬምና ምናሴ ፣
 ከመ ሮቤል ወስምዖን ሊተ እሙንቱ፣
 እንደ ሮቤልና እንደ ስምዖን
 ይሁኑ ማለት ከእነሱ ጋር
 ይቁጠሩ ፣
 ፮፣ ወእመሆ ዘወለድከ እምይእዜ በአ
 ስማተ አጋዊሆሙ ይሰመዩ ፣
 እንግዲህ ወዲህ የምትወልዳቸው
 ልጆች ቢኖሩ ፣ በወንድሞቻ
 ቸው ስም ይጠሩ ፣ ማለት
 ያንተ ልጆች የኔ የልጅ ልጅ
 ይባሉ ፣
 ወይኩኑ ውስተ ክፍለ አጋዊሆሙ ፣
 የወንድሞቻቸውን ዕጣ ይውረሱ፣
 ፯፣ ወእመ መጻእኩ አነ እመስጴጦ
 ምዶ ዘሰርዶ ሞተት ራኔል እምከ
 በምድረ ከነዓን በፍኖት ሶበ ተረብኩ
 ኅበ ምርዋጸ አፍራስ ዘኤጲፍራታ
 ለበጺሐ ኤፍራታ ፣
 እኔም የሶርዶ ዕፃ ከምትሆን
 ከመስጴጦምዶ ተነስቼ ኤፍራታ
 ለመድረስ የኤፍራታ ዕጣ በም
 ትሆን ፈረስ በሚገሩበት ሚዳ
 በደረሰኸኩ ጊዜ በጉዳና ሳለሁ
 እናትህ ራኔል ሞተች ፣

ወቀበርክዋ ውስተ ፍኖት ዘምርዋጸ
 አፍራስ ዘስሙ ቤተሉሌም ፣
 ቤተሉሌም በሚባል ፈረስ
 በሚገሩበት ኅዳና አጠገብ ቀበ
 ሮኪት ፣ (ሐተታ) ስለምን አነ
 ሣት ቢሉ ፣ ጣዖት ታመልክ
 ነበርና ፣ የሷን ግብር አትያዝ
 የኔን ግብር ያዝ ሲል ፣ እን
 ድም ካልሆነ ስፍራ ተቀብራ
 ነበርና (አምጥተህ) አፍልሰህ
 ከእኔ ዘንድ ደርባት ሲል ፣ እን
 ድም ይወዳት ነበርና የኖፍቆት
 አነጋገር፣ ሰው ሲሞት የሚወደ
 ውንም የሚጠላውንም ማንሳት
 ልማዱ ነውና ፣
 ፰፣ ወሶበ ርእዩ እስራኤል ደቂቆ
 ለዮሴፍ ወይቤሎ ምንትክ እሉ ፣
 እስራኤል የዮሴፍን ልጆች በአዩ
 ጊዜ ፣ እኒህ ምኖችህ ናቸው
 አለው ፣
 ፱፣ ወይቤሎ ዮሴፍ ለአቡሁ ደቂቅዮ፣
 ዘመሀበኒ እግዚአብሔር ቡዝዩ ፣
 ዮሴፍ አባቱን በግብጽ እግዚ
 አብሔር የሰጠኝ ልጆቼ ናቸው
 አለው ፣
 ወይቤሎ ያዕቆብ አምጽአሙ ኅቤዩ
 ከመ እባርኮሙ ፣
 ያዕቆብ እመርቃቸው ዘንድ ወደ
 እኔ አቅርብልኝ አለው ፣

፲፣ ወእዕይንቲሁሰ ለእስራኤል ከብዳ
 ወተክድና እምርስዕ ፣
 ያዕቆብ እንዲህ ማለቱ ፣ ዓይ
 ኖቹ ከዕርግና የተነሣ ከማየት
 ተገተው ነበርና ስለዚህ ነው ፣
 ወኢይክል ከሚቶተ ወነጽሮ ፣
 ዓይኑን ገልጦ ማየት አይቻለ
 ውም ነበር ፣
 ወአቅረሰሙ ኅቤሁ ወሰዓሞሙ ወሐ
 ቀሮሙ ፣
 ዮሴፍም ወደሱ ቢያቀርብለት
 ያዕቆብ አቅሬ ሳማቸው ፣
 ፲፩፣ ወይቤሎ እስራኤል ለዮሴፍ ፣
 ናሁ ኢተፈለጥኩ እምገጽክ ፣
 እስራኤል ዮሴፍን ሞተ ካሉኝ
 ጀምሮ አንተን ከማሰብ አል
 ተለየሁም ፣ አንድም አለ ካሉኝ
 ጀምሮ አንተን አያለሁ ከማ
 ለት አልተለየሁም ነበር አለው፣
 ወናሁ ዘርእከኒ አርአዩኒ እግዚአብ
 ሔር ፣
 ስንኳን አንተን እነሆ እግዚ
 አብሔር ልጆችህን አሳዩኝ
 አለው ፣
 ፲፪፣ ወአውዕለሙ ዮሴፍ እማስከለ
 ብረኪሁ ፣
 ዮሴፍም ልጆቹን ከያዕቆብ ከጉ
 ልበቱ መካከል አውጥቶ ፣
 ወሰገደ ሎቱ በገጹ ውስተ ምድር፣
 በግምባሩ ከምድር ወድቆ ሰገ
 ደለት ፣

፲፫፣ ወነሥሎም ዮሴፍ ለጅቱ ደቀቁ፣
 ዮሴፍም ሁለቱን ልጆቹን አም
 ጥቶ ፤
 ወአቀሞ ለኤፍሬም በየማኑ ኅዘ
 ቦጋመ እስራኤል ፤
 ኤፍሬምን በእሱ ቀኝ፣ በእስ
 ራኤል ግራ ፤
 ወለምናሴ አቀሞ በጸጋሙ ኅዘ የማነ
 እስራኤል፣ ወአቅረቦሙ ኅዘ አቡታ፣
 ምናሴን በእሱ ግራ ፤ በእስራ
 ኤል ቀኝ አቀሞ ወደ አባቱ
 አቀረባቸው ፤
 ፲፬፣ ወሰፍሐ እስራኤል እዴታ እንተ
 የማን፣ ወአንበረ ላዕለ ርእሰ ኤፍሬም፣
 እስራኤል ቀኝ እጁን በኤፍ
 ሬም ራስ ላይ ጫነበት ፤
 ወውለቱ ይንእስ እምእኑታ ፤
 ይኸውም የወንድሙ የምናሴ
 ታናሽ ነው ፤
 ወእዴታ እንተ ጸጋም አንበረ ላዕለ
 ርእሰ ምናሴ ፤
 ግራ እጁን በምናሴ ራስ ላይ
 ጫነበት ፤
 ወአስተጋለፈ እደዊታ ፤
 እንዲህ አድርጎ እጁን አስተ
 ላልፎ ጫነባቸው ፤
 ፲፭፣ ወባረኮሙ ወይቤ ውለቱ እግ
 ዚአብሔር ዘአሥመርም አበውየ ቅድ
 ሜታ አብርሃም ወይስሐቅ ፤
 አባቶቹ አብርሃም ይስሐቅ በሕገ
 ጸንተው ያገለገሉት እግዚአብ
 ሔር ፤

ወእግዚአብሔር ውለቱ ዘሐፀነኒ ወሴ
 ሰዩኒ እምንዕሰዩ እስከ ዛቲ ዕለት ፤
 ከሕፃንነቱ ጀምሮ እስከዚች ቀን
 ድረስ ያሳደገኝ የመገበኝ እግ
 ዚአብሔር ፤
 ፲፮፣ ወመልአከ እግዚአብሔር ዘእድ
 ኃነኒ እምኮሉ እኩይ ፤
 መልአኩን ሰዶ ከመከራውም
 ሁሉ ያዳኝኝ ፤
 ውለቱ ለይባርኮሙ ለእሉ ሕፃናት ፤
 እሱ እኒህን ሕፃናት ያክብራ
 ቸው ፤
 ወይሰመይ ስምዩ ሰሙ ፤
 ስሜ በእነሱ ይጠራ ፤
 ወስመ አበውየ አብርሃም ወይስ
 ሐቅ ፤
 የአባቶቹም የአብርሃምና የይ
 ስሐቅ ስም በእነሱ ይጠራ ፤
 ይብዠኑ ወይትባዠኑ ወይምልፁ ዲበ
 ምድር ፤
 ብዙ ፣ የብዙ ብዙ ሆነው በም
 ድር ይምሉ፣ ብሎ መረቃቸው፤
 ፲፯፣ ወሶበ ርእሰ ዮሴፍ ፣ ከመ አን
 በረ እዴታ እንተ የማን ላዕለ ርእሰ
 ኤፍሬም ፣ ወእንተ ጸጋም ላዕለ
 ርእሰ ምናሴ ፤
 ዮሴፍም አባቱ ቀኝ እጁን
 በኤፍሬም ራስ ላይ፣ ግራ እጁን
 በምናሴ ራስ ላይ እንደጫነ ባዩ
 ጊዜ ፤

፲፰፣ ወይቤሎ ዮሴፍ ለአቡታ አቡ
 ከመዝ አባ ፤
 አባቱን አባቱ ነገሩ እንዲህ
 አይደለም አለው ፤
 እስመ ዝንቱ በኮርዮ አንብር እዴከ
 እንተ የማን ላዕሊታ ፤
 ያላወቀው መስሎት የበኸር
 ልጅ ይህ ነውና ቀኝ እጅህን
 በእሱ ላይ ጫንበት እንጂ
 አለው ፤
 ፲፱፣ ወይቤሎ እስራኤል አአምር
 ወልድዮ አአምር ፤
 እስራኤልም ልጅ አላወቅሁም
 መስሎህ ነው ? አውቃለሁ
 አለው ፤
 ዝኒ ይከውን ሕዝበ ዐቢዮ ፤
 ይህም ደግ ወገን ይሆናል ፤
 (ሐተታ) ይከውን ሕዝበ ዐቢዮ
 አለ ፤ እለ ጌዴዎን ከእሱ ይወ
 ለዳሉና ፤
 አላ እኑሁ ዘይንዕሶ የዐብዮ ፤
 ነገር ግን ታናሽ ወንድሙ ይበ
 ልጠዋል ፤ (ሐተታ) መስፍኑ
 ኢያሱ ፣ ኢዮርብአም ንገሡ ፤
 ከእሱ ይወለዳሉና ፤
 ወዘርዕ ብዙኃ አሕዛብ ይከውን ፤
 ልጁ የልጅ ልጁ ብዙ ወገን
 ይሆናል ፤
 ፳፣ ወባረኮሙ በይለቲ ዕለት ፤
 በዚህች ቀን እንዲህ ብሎ መረ
 ቃቸው ፤

ወይቤ ብከሙ ይትባረክ እስራኤል፣
 እስራኤል በእናንተ ምክንያት
 ይክበር ይታወቅ አለ ፤ አን
 ድም አምላክ እስራኤል ይላል፣
 የእስራኤል ፈጣሪ በእናንተ ምክ
 ንያት ይክበር ይገለጽ ፤
 ወይቤሎ ይባርክ እግዚአብሔር ከመ
 ኤፍሬም ምናሴ ፤
 ኤፍሬምንና ምናሴን እንደ
 አከበረ እግዚአብሔር ያክብርህ
 እያሉ ይመራረቁባችሁ አላ
 ቸው ፤
 ፳፩፣ ወይቤሎ እስራኤል ለዮሴፍ ፤
 እስራኤልም ዮሴፍን እንዲህ
 አለው ፤
 ናሁ እነ እመውት ወየሃሉ እግዚአ
 ብሔር ምስሊክሙ ፤
 እነሆ እኔ እሞታለሁ፣ እግዚአ
 ብሔር በረድኤት ከእናንተ ጋራ
 ይኑር ፤
 ወየግብዕከሙ ውስተ ምድረ አበዌ
 ክሙ ፤
 ወደ አባቶቻችሁ አገር ተመልሶ
 ለመግባት ያብቃችሁ ፤
 ፳፪፣ ወእነ እሁብከ ምህርካ ሠናዩ
 ዘይኔይስ እምአጋዊከ ዘነግለኩ እም
 እዴሆሙ ለአሞሬዎን በቀስትዮ ወበ
 ኩናትዮ ፤
 እኔም ከአሞሬዎን እጅ በጠሬ
 በፍላግዬ ያመጣሁትን ከወንድ

ሞችህ የሚበልጥ የሚረ የተወደደ ምርኩ ሰቂማን እሰጥሃለሁ ፤ (ሐተታ) የወገማ ስም ያንና ሌዊ አይደለም ? ምነው ዘነግእክዋ በቀስትየ አለ ቢሉ ፤ የልጆቹን ለሰ ሰጥቶ ተናገረ ፤ መጽሐፍ የአንዱን ለአንዱ ሰጥቶ መናገር ልማዱ ነው ፤ እስመ ሕዝበ እግዚአብሔር ገብራ ለህቲ ኃጢአት እንዲል ፤ አንድም ያዕቆብ ሁሉን ያበላል ያጠጣልና ሁሉ ይወደው ነበር ፤ ሰብእ ሰቂማ አንተን ሊወገህ ነው ብለው ነገሩት ፤ ድንገት አደጋ ጥሎ አጥፍቷቸዋልና ዘነግእክዋ በቀስትየ አለ ፤ ይኸውም ምሳሌ ነው ፤ ያዕቆብ የአዳም ፤ ዮሴፍ የወልደ እግዚአብሔር ፤ ያዕቆብ ዮሴፍ እስኪመጣ ድረስ መድከሙ ፤ ጌታ እስኪወለድ ድረስ አዳምን ድካመ ነፍስ የማግኘቱ ምሳሌ ፤ ኋላ ያዕቆብ ዮሴፍ መጣ ባሉት ጊዜ ተጽናንቶ መነጣቱ ፤ ጌታ በተወለደ ጊዜ አዳም ጽንዓ ነፍስ አግኝቶ የመዳኑ ምሳሌ ነው ።

ምዕራፍ ፵፱
ገባኤ

፩፡ ወጸውም ያዕቆብ ለደቂቁ ወይ ቤሎሙ ተጋብኦ ጎቤየ ፤ ወአየድዓ

ከሙ እንተ ትረክበከሙ በደኃሪ መዋዕል ፤

ያዕቆብም ልጆቹን ጠርቶ፤ በኋላ ዘመን የምታገኛችሁን መከራ እነግራችኋለሁና ወደ እኔ ተሰብስቡ አላቸው ፤

፪፡ ወተጋብኦ ወመጽኦ ደቂቁ ለያዕቆብ ፤

የያዕቆብም ልጆች ተሰብስበው መጡ፤ (ሐተታ) አበ ማጎበርም ቢሆን ፤ ኤጲስቆጶስም ቢሆን ፤ በጊዜ ሞቱ ያወገዘውን ፈትቶ፤ የተጣላውን ታርቆ ፤ የሚረግ መውን ረግሞ ፤ የሚመርቀውን መርቆ ፤ የሚያወርሰውን አውርሶ ፤ የበቃ ቢሆን መጸእያትን ተናግሮ እንዲሞት ፤ ያዕቆብም የሚረግመውን ረግሞ፤ የሚመርቀውን መርቆ ፤ የሚታረቀውን ታርቆ ፤ የሚያወርሰውን አውርሶ ፤ መጸእያትን ተናግሮ ሙቷል ፤

ወይቤሎሙ ስምዕም ስምዕም ለአቡከሙ ፤

እኔ አባታችሁ የምነግራችሁን አስተውላችሁ ስሙኝ ስሙኝ አላቸው ፤

፫፡ ሮቤል ወልድየ ኃያል ወእቱ ፤ የበኸር ልጄ ሮቤል ባለአእምሮ ነበረ ፤ ዮሴፍን አትግደሉት ብሎ ነበርና ፤

ዘቀዳሚ በኩርየ ፤

የመጀመሪያው የበኸር ልጄ ሮቤል ፤ ዘቀዳሚ አለ ፤ ኋላ ብኩርናው ለይሁዳ ሁኗልና ፤

እኩዮ ኮነ ፤

ክፉ ኾነ ፤

ወእግዛሬ ከሣዶ ፤

ከሣዶ ልቡናውን አጸና ፤

ወዕቡ ገብረ ፤

ጭንቅ ነገርን አደረገ፤ ዕቡ ገብረ አለ ፤ ከእሱ በቀር ከአባቱ ዕቅብት የደረሰ የለምና ፤

፬፡ ቈረ ከመ ማይ ፤

ይቀሩር ከመ ማይ ሲል ነው፤ ሙቀተ ጸጋ አያግኝ ፤

እስመ ዐርገ ዲበ ምስካብ አቡሁ ፤

ከእኔ ከአባቱ ዕቅብት ከባላ ደርሷልና ፤

ወእርኩሶ ለውእቱ ምስካብ ይእተ አሚረ ዘዲቤሁ ዐርገ ፤

እኔ ከተኛሁበት ምንጣፍ በተኛ ጊዜ አሳድሮታልና፤ ማለት እኔ ከደረሰኸባት ሴት በደረሰ ጊዜ ሕግን አፍርሷልና ፤ አንድም ሮቤል ወልድየ ሮቤል ጥብግንዮ ጸነ ከመ ማይ ጊዜ ስቅየተ ምድር ወባሕቱ ይገድር ጸጋ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ፤ እስመ ገብረ ምሕረተ ላዕለ ዮሴፍ

ወልድየ የሚል አብነት ይገኛል ፤ በሕግንነቴ የወለድኸት ልጄ ሮቤል ፤ አንድም ፤ ጨክኜ የረገምኸት ልጄ ሮቤል ፤ ምድር ወሀ በምትጠጣበት ጊዜ ፤ ውሀው እንዲያዘነብል ወደ ኃጢአት አዘነበለ ፤ ነገር ግን ጸጋ እግዚአብሔር ይደርበት ፤ ለልጄ ለዮሴፍ በጎ ነገርን አድርጓልና፤ የአባት ርግማን እንዲጎዳ ሲያጠይቅ እንዲህ ብሎ በረገመው ጊዜ አጥንቱ ጠቁሯል፤ የአባት ምርቃንም እንዲጠቅም ኋላ ሙሴ ይሕየውኒ ሮቤል ወኢይ ሙተኒ ብሎ በጸለየ ጊዜ በሁለት መቶ ሦስት ዘመን አጥንቱ ነጥቷል ፤ አንድም ሮቤል በኩርየ ብለህ መልስ ፤ በዓለ አእምሮ የነበረ እስራኤል እሪትን ተቀብሷልና ወልድየ ዘበኩርየ ያልሁት እስራኤል መጀመሪያ የበኸር ልጄ እንዲወደድ፤ የወደድኸት እስራኤል ዘቀዳሚ አለ ፤ ኋላ ብኩርናው ለአሕዛብ ሁኗልና ክፉ ሆነ ፤ ፈጣሪውን ገደለ ፤ ጭንቅ ነገር አደረገ ፤ ፈጣሪውን የገደለ ከእሱ በቀር ሌላ የለምና፤ አብ የሠራት ሕገ እሪትን አፍርሷልና ፤ ጸንቶባት ይኖር የነበረ ሕገ እሪትን አፍርሷልና፤ ምነው እሪትንም ይፈጽሟታል እንጂ ያፈርሷታል ? ቢሉ ፤ እሪት

ሎቱ ስምዖን ትላለች ያነን አያምኑላትምና ፤

፩፣ ስምዖን ወሌዊ አኃው እሙንቱ ፈጸምሞ ለዓመፍ ፤

ወንድማማቾች የሚሆኑ ስምዖንና ሌዊ ሰብአ ሰቂማ የጀመሩ ሯትን ዓመፅ ጨረሷት ፤

በቃህምሙ ወበኩናቶሙ ፤

በክፉ ፍክራቸው በጦራቸው ፈጸሟት ፤

፪፣ ነፍስዩ ኢትትራክሶሙ ፤

ሰውነቴ በበረከት አትገናኛቸውም ፤ ትትራክሶሙ ቢል በመርገም ትገናኛቸው ፤

ወኢይረድ ውስተ ሁከቶሙ ፤

ሁከተኞች በመሆናቸው ምክንያት በረከት አይደርባቸው ፤

እስመ በመዓቶሙ ቀተሉ ሰብአ ፤

ተቈጥተው ሰብአ ሰቂማን ገድለዋልና ፤

ወበፍትወቶሙ መተሩ ሥርወ አህጉር ፤

በክፉ ፈቃዳቸው የሀገር ቀንድ የሚሆኑ ሴኬምንና ኤሞርን ገድለዋልና ፤

፫፣ ርጉመ ለይኩን መዓቶሙ ፤

ቀጣቸው መርገምን ያምጣቸው ፤

እስመ ኢገዱ እምቀጥአሆሙ ወኢተመይጡ እመዓቶሙ ፤

ከመዓታቸው አልተመለሱም ከቁጣቸውም ተግ ተግ አላሉምና ፤

እከፍሎ ውስተ ያዕቆብ ወእዘርም ውስተ እስራኤል ፤

ርስታቸውን በሁለቱ ነገድ እከፍለዋለሁ ፤ በዐሥሩ ነገድ እበትነዋለሁ ፤ ይኸውም አልቀረ ለስምዖን ዕጣ አንሶታል ፤ ለሌዊ ቀርቶበታል ፤ ወበእንተዝ ተኃርየ ዘርዓ ሌዊ ለክህነት እንዲል ፤ በዚህስ ዕዳ አላደረገባቸውም ብሎ በበጎ ያወርዱታል ፤ አንድም ወንድማማቾች የሚሆኑ ስምዖንና ሌዊ ሰብአ ሰቂማ የጀመሩትን ዓመፅ ፈጸሟት ፤ በበጎ ፍክራቸው በጦራቸው ፈጸሟት ፤ ልቡናዬ በመርገም አትገናኛቸውም ፤ በሁከታቸው ምክንያት መርገም አይምጣቸው ፤ ተቈጥተው ሰብአ ሰቂማን ገድለዋልና ፤ ምንም ቢገድሉ በበጎ ፈቃዳቸው የሀገር ቀንድ ሴኬምንና ኤሞርን ገድለዋልና ፤ ምንም ቢገድሉ ቁጣቸው መርገምን አያምጣቸው ከቁጣቸው አልተመለሱምና ፤ ምንም ባይመለሱ ዕዳም ቢልባቸው

በዐሥሩ ነገድ እንነሳነሳታለን ፤ በሁለቱ ነገድ እንተናተናታለን ፤

እስመ ሕዝበ እግዚአብሔር ገብራ ለዛቲ ኃጢአት እንዲል ፤ አንድም ወንድማማቾች የሚሆኑ ጸሐፍት ፈሪሳውያን አባቶቻቸው የጀመሩትን ዓመፅ ፈጸሟት ፤ ነቢያትን መግደል መጀመር ነው ፤ የባሕርይ አምላክ ክርስቶስን መግደል መፈጸም ነውና ፤ በክፉ ፍክራቸው በጦራቸው ፈጸሟት ፤ ምነው የወጋው አንድ ሐራዊ አይደለም ? ቢሉ ፤ መጽሐፍ ምሥጢር ይጠነቅቃል እንጂ አንድና ብዙ አይጠነቅቅምና ፤ አንድም ፈቃድ የሁሉ ከሆነ ብሎ ፤ አንድም መውጋት በጦር ብቻ ነው ? በቀኖትም ወግተውታልና ፤ ልቡናየ በበረከት አትገናኛቸውም ፤ በሁከታቸው ምክንያት በረከት አይደርባቸው ፤ ተቈጥተው ክርስቶስን ገድለዋልና ፤ በክፉ ፈቃዳቸው በከፈ ምእመናን ጌታን ገድለዋልና ፤ ቀጣቸው ርጉም ይኸን ማለት ፤ መርገም ያምጣቸው ፤ ከቀጣቸውም አልተመለሱምና ፤ ይኸን ርስታቸውን በዐሥሩ ነገድ ፤ በሁለቱ ነገድ ፤ እከፍለዋለሁ እበትነዋለሁ ፤

፩፣ ይሁዳ ይሴብሐኩ አኃዊከ ፤

ይሁዳ ወንድሞችህ ያመሰግኑሃል ፤

እደዊከ ላዕለ ዘባኖሙ ለጸላእትከ ፤

ሥልጣንህ በጠላቶችህ ላይ ነው ፤

ይሰግዱ ለከ ደቂቀ አቡከ ፤

የአባትህ ልጆች ይገዙልሃል ፤

፱፣ ይሁዳ ዕንላ አንበሳ እምነዝአትከ ዕርግ ወልድየ ፤

የአንበሳ ግልገል ደስ እንዲያሰኝ ፤ ደስ የምታሰኝ ይሁዳ ፤ ከከተማህ ውጣ ፤

ሰከብከ ወኖምከ ከመ አንበሳ ወከመ ዕንላ አንበሳ ፤ አልቦ ዘያነቅሐከ ፤

አባት አንበሳ ፤ የአንበሳ ግልገል ሥጋውን በልቶ ደሙን ጠጥቶ በመደቡ በተኛ ጊዜ ፤ የሚቀሰቅሰው እንደሌለ ፤ አንተም አሕዛብን ወግተህ ፤ ዘርፈህ ከከተማህ ገብተህ ተቀመጥህ ፤ አልቦ ዘያነቅሐከ ማንሻ ፤ አንድም አባት አንበሳ ፤ የአንበሳ ግልገል ፤ ሥጋውን በልቶ ደሙን ጠጥቶ በተኛ ጊዜ የሚቀሰቅሰው እንደሌለ ፤ አንተም አሕዛብን ወግተህ ፤ ዘርፈህ ከከተማህ ገብተህ በተቀመጥህ ጊዜ ፤ የሚቀሰቅሰህ የለም ፤ አንድም ሰከብከ ወኖምከ ከመ አንበሳ ወከመ ዕንላ አንበሳ አልቦ ዘያነቅሐከ

ብሎ ማካፈል ነው ፤ ትርጓሜው አንድ ነው ፤

፲፮፡ ኢይጠፍእ ምልክና እምይሁዳ ፤ ከይሁዳ አገዛዝ አይጠፋም ፤

ወምስፍና እምአባሉ ፤

ምስፍናም ከወገኑ አይጠፋም፤

እስከ አመ ይረክብ ዘጽኑሕ ሎቱ ፤

ደጅ የሚጸናውን መንግሥቱን እስኪያገኝ ድረስ ፤

ወውእቱ ተስፋሆሙ ለእሕዛብ ፤

የእሕዛብም አለኝታቸው እሱ ነው ፤

፲፭፡ የአሥር በዓጸደ ወይን ዕዋሎ ፤

በወይን ሐረግ ውርንጫውን ያሥራል ፤

ወበዕዕ ዘይት አድኅ ፤

አህያውን በዘይት ዕንጨት ያሥራል ፤

ወየሐጽብ በወይን አልባሲሁ ፤

ልብሶቹንም በወይን ያጥባል ፤ አንድም በወይን ልጠብ ቢል አያጣም ፤

ወበደመ አስካል ሰንዱኖ ፤

ቀሚሱንም በዘለላው ደም ያጥባል ፤ ልጠብ ቢል አያጣም ፤ ባለጸግነቱን መናገር ነው ፤

፲፪፡ ፍሁሐት አዕይንቲሁ እም ወይን ፤

ዓይኖቹ ከወይን ይልቅ ደስ ያሰኛሉ ማለት ዓይነ መልካም ነው ፤

ወበዓዳ ከመ ሀሊብ ስነሁ ፤

ጥርሶቹም እንደ ወተት ነጭ ናቸው ማለት ጥርስ መልካም ነው ፤ አንድም ይሁዳ ይሴ ብሐክ አጋዊክ ብለህ መልስ ፤ ክርስቶስ ወንድሞችህ ምእመናን ያመሰግኑሃል፤ ሥልጣንህ በጠላቶችህ በአጋንንት ላይ ነው ፤ የአባትህ ልጆች ምእመናን ይሰግዱልሃል ፤ ዕጻለ አንበሳ ክርስቶስ ከመቃብር ተነሥ፤ ሰከብከ ወኖምክ ከመ አንበሳ፤ አባት አንበሳ በመደቡ እንዲተኛ፤ ሦስት መዓልት፤ ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃብር አደርኸ ፤ ወከመ ዕጻለ አንበሳ ተንግእከ ያለበት ነው ፤ አንበሳ በተወለደ ጊዜ ሦስት ቀን አንሳሕስሐ ጠፍቶበት ይሰነብታል ፤ (ያድራል) በሦስተኛው ቀን አባቱ ጣሕፍን ያሰማዋል ይነሣል፤ ጌታንም አበሁ አንሥኦ እንዲል፤ በሦስተኛው ቀን ተነሥቷል ፤ ከጌታ የባሕርይ አገዛዝ ከወገኖቹ ከምእመናን የጸጋ አገዛዝ አይጠፋም፤ ደጅ የሚጠናው (የሚጠብቀው) ድኅ

፲፫፡ ዛብሎን ስውኖ የጋድር ከመ መርሶ አሕማር ፤

ዛብሎን ከወደብ የተጠጋ መርከብ ለጠላት እንዳይመች ፤ ጠላቶቹን አድክሞ በጸጥታ ይኖራል ፤ ሳዕኖ ቢል ጫማውን አዝቦ ይኖራል ፤

ወይሰፍሕ እስከ ሲዶና ፤

ግዛቱም እስከ ሲዶና ድረስ ይደርሳል ፤ አንድም ዛብሎን ክርስቶስ ፤ መርከብ በውሃ እንዲከበብ ፤ በአጋንንት በመናፍቃን ተከብቦ ሳለ ጠላቶቹን አድክሞ ይኖራል ፤ ሳዕኖ ቢል ሕገ ወንጌልን ያስተምራል ፤ ተስዲኸሙ ኃይለ ወንጌል ዘበሰሳም እንዲል ፤ እስከ ሲዶና ድረስ ያስተምራል ፤

ነተ ምእመናንን እስቲያገኝ ድረስ ፤ በእንተ ፍሥሐሁ ዘጽኑሕ ሎቱ እንዲል ፤ የእሕዛብ መምህራቸው እርሱ ነው ፤ በእራት ያልተዘገፉ እሕዛብን በደሙ ያድናል ፤ በእራት የተዘገፉ እስራኤልን በመስቀል ያድናል ፤ ምእመናንን በጥምቀት ያነጻጻል ፤ በሥጋው በደሙም ያከብራል ፤ ዓይኖቹ ነቢያት ደስ ያሰኛሉ ፤ ሐዋርያትም ደስ ያሰኛሉ ፤

፲፫፡ ዛብሎን ስውኖ የጋድር ከመ መርሶ አሕማር ፤

ዛብሎን ከወደብ የተጠጋ መርከብ ለጠላት እንዳይመች ፤ ጠላቶቹን አድክሞ በጸጥታ ይኖራል ፤ ሳዕኖ ቢል ጫማውን አዝቦ ይኖራል ፤

ወይሰፍሕ እስከ ሲዶና ፤

ግዛቱም እስከ ሲዶና ድረስ ይደርሳል ፤ አንድም ዛብሎን ክርስቶስ ፤ መርከብ በውሃ እንዲከበብ ፤ በአጋንንት በመናፍቃን ተከብቦ ሳለ ጠላቶቹን አድክሞ ይኖራል ፤ ሳዕኖ ቢል ሕገ ወንጌልን ያስተምራል ፤ ተስዲኸሙ ኃይለ ወንጌል ዘበሰሳም እንዲል ፤ እስከ ሲዶና ድረስ ያስተምራል ፤

፲፱፡ ይሳኮር ፊተዋ ለሠናይት ፤

ይሳኮር እርሻ ቁፋሮን ወደዳት፤ ሠናይት አላት ከሁሉ እርሻ ቁፋሮ ትበልጣለችና ፤

ወየአርፍ ማዕከለ መዋርስት ፤

በወራሾች በሰብአ ከነዓን መካከል ይኖራል ፤

፲፮፡ ወዕበ ርአየ ከመ ሠናይት ይእቲ ዕረፍት ፤

እርሻ ቁፋሮ ደግ እንደሆነች ባየ ጊዜ ፤

አትሐተ መትከፍቶ ከመ ይትቀነያ ለምድር ፤

ምድርን ያርሳት ይቁፍራት ዘንድ ትከሻውን ዝቅ ዝቅ አደረገ ፤

ወግመወ ወኮሃ ሐረሳዌ ብእሴ ፤

በማረስ በመቁፈር ደከመ ፤ ጉዛም ሆነ ፤ አንድም ይሳኮር ፊተዋ ለሠናይት ብለህ መልስ፤ ይሳኮር ክርስቶስ ድኅነተ ዓለምን ወደዳት ፤ በምእመናን አድሮ ባቸው ይኖራል ፤ ድኅነተ ዓለም ደግ እንደሆነች በአየ ጊዜ መስቀልን ይሸከም ዘንድ ትከሻውን ዝቅ ዝቅ አደረገ ፤ ደካማ ሰው ሆነ ፤ አንድም ምሳሌ ዘርን አስተማረ ፤ አንድም ሐራሲ በዕርፈ መስቀል ተባለ ፤

፲፮፡ ዳን ይኳንን ሕዝበ ከመ አሐቲ እምነገደ እስራኤል ፤

ከነገደ ዳን የተወለደ ሶምሶን ፤ ከአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ከሆነ ከነገደ ይሁዳ ተወልደው፤ ዳዊት ሰሎሞን እንዲገዙ ይገዛል ፤ አንድም ከአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል የተወለደች ዲቦራ እንድትገዛ ይገዛል ፤

፲፯፡ ኮኖ ለዳን አርጭ ምድር ዘይጸ ንሐ ውስተ ፍኖት ፤

ሶምሶን በየኹደበት የሚያስተው ምክረ ደሊላ ተሰጠው ፤

ዘይነስኮ ሰኩናሁ ለፈረስ ፤

ሰኩና ልቡናውን የሚያስተው ምክረ ደሊላ ተሰጠው ፤

ወይወድቅ ዘይጸጻኖ ድጎራሁ ፤

ያደረበት ረድኤተ እግዚአብሔር ይለየዋል ፤

፲፰፡ ወይጸንሕ ከመ ያድጎኖ እግዚአብሔር ፤

እግዚአብሔር ያድነው ዘንድ ይጠብቀዋል ፤ በኋላ ጠገኑና አድጎለት ኢሎፍሳውያንን አጥፍቷልና ፤ አንድም ዳን ይኳንን ሕዝበ ብለህ መልስ ፤ ከነገደ ዳን የተወለደ ሐሳዊ መሢሕ ሕዝቡን ሁሉ ይገዛል ፤ ከዐሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ከነገደ ይሁዳ የተወለደ ጌታ እንዲገዛ ይገዛል ፤ ለሐሳዊ

መሢሕ በየሔደበት ሰኩና ልቡን የሚያስተው ምክረ ሰይጣን ተሰጠው ፤ ያደረበት እግዚአብሔር ይለየዋል ፤ አድሮበት ይለየዋል ማለት አይደለም፤ ጥንቱን ሰው መፈጠሩ ማጎደረ እግዚአብሔር ሊሆን ነውና ፤ ኋላ ያድነው ዘንድ ይጠብቀዋል ፤ ዕልፍ ወእስራምዕት እለ እምውስተ ሕዝበ ዳን የሚላቸው አሉና ፤

፲፱፡ ጋድ ፈያት ፈያትም ፤

ለጋድ ሲል ነው፤ ጋድን ወንበ ዴዎች ቀሙት ፤

ውውእቱሂ ፈያቶሙ ተሊዎ ዐሠሮሙ ፤

እሱም ፍለጋቸውን ተከትሎ ቀማቸው ፤ ሲቀሙት ሲቀማ ይኖራል ፤ አንድም ጋድ ፈያት ፈያትም ብለህ መልስ ፤ ጌታን በመባሕተ መን ትገብር ዘንተ ብለው ጠየቁት ፤ እሱም ነገራቸውን ተከትሎ ምላሽ አሳጣቸው ፤ ጥምቀቱ ለየሐንስ እም አይቴ ይእቲ ብሎ ቢጠይቃቸው አናውቅም ብለዋል ፤ አንድም አጋንንት አዳምን ቀሙት ጌታ ፤ ግብራቸውን ተከትሎ ድል ነሣቸው ፤ ዲያብሎስ አዳምን በሥጋ ከይሲ ተሠውሮ ቢያስተው ጌታ በሥጋ ብእሲ ተሠውሮ ድል ነሥቶታልና ፤

በተሠውሮተ ቃለ እግዚአብሔር በዘመድነ እንዲል ፤

፳፡ አሲር ጽጉብ እክል ፤

አሲር እህል የጠገበ ነው ፤

ውውእቱ ይሁብ ሲሳየ ለመላእክት ፤

እሱ ለአለቆች በአዳራሽ ይገኛል ፤ አንድም አሲር ጽጉብ እክል ብለህ መልስ ፤ ክርስቶስ እክል ትምህርትን የሚያጠግብ ነው ፤ ወውእቱ ይሁብ ፤ ሐዋርያ ያስተምራል፤ ሲሲተ ልብ ቃላቲሁ ለእግዚአብሔር እንዲል፤ ጌታ ሥጋውን ደሙን ይሰጣል ፤

፳፩፡ ንፍታሌም በቀልት ዕፍረት እንተ ትሢኒ አውዕአት እክል ፤

ለንፍታሌም ሲል ነው ፤ እንደ ዘንባባ ልዑል የሆነ ፤ እንደ ሽቱ የምትወደድ የንፍታሌም ሀገሩ እኸልን አስገኘች ፤ አንድም ምጡቀ ባሕርይ የሚሆን ሐዋርያ ክርስቶስ ሽቱ እንድትወደድ የምትወደድ ሰውነቱ እክል ትምህርትን አስገኘች ፤

፳፪፡ ወልድ ዘይልሕቅ ወእቱ የሲፍ፤

የሲፍ ከወንድሞቹ በሽመት ፤ በማዕርግ የሚበልጥ ነው ፤

ወልድዮ ዘይልህቀኒ ፤

ልጄ የሲፍ በሽመት የሚበልጠኝ ነው ፤

ወዘይቀንዕ ሊተ ፤

ለእኔ የሚቀናልኝ ፤ ዘይቀንዕ ሊተ አለ ፤ ሠረገላ ሰድዶለታልና ፤

ወልድዮ ወሬዛ ዘይገብእ ነቤዮ ፤

ሞተ ካልሁ በኋላ ያገኘሁት ልጄ ጽኑዓ አእምሮ ነው ፤

፳፫፡ እለ ጸአልም በምክሮሙ ፤

ለእለ ጸአልም ሲል ነው ፤ ኩብላይ ባሪያ ብለው የሰደቡት ፤

ወኮንም አጋዕዛተ ፤

ጌቶች የሆኑት ማለት ፤ ባሪያ ብለው የሸጡት ፤

ወነደፍም ፤

በቀስተ ምክራቸው የወጉትም ፤

፳፬፡ ወተቀጥቀጡ አቅስስቲሆሙ በኃይል ፤

ይትቀጥቀጥ ሲል ነው ፤ በሐፀ ምክራቸው የወጉት ቀስተ ምክራቸው ይጥፋ ፤

ወደክመ ሥርወ መዝራዕተ እደዊሆሙ ፤

ይድክም ሲል ነው ፤ ሥልጣናቸው ይጥፋ ፤

በእደ ኃይሉ ለያዕቆብ ፤

በቃለ ጸሎቱ ለያዕቆብ ሲል ነው ፤ በኔ በያዕቆብ ጸሎት ፤ አንድም ወልድ ዘይልሕቅ ወእቱ ብለህ መልስ እንደ አምላክነቱ

በክብር በዘመን ከሁሉ የሚበልጥ ክርስቶስ ፣ እኩብር አይል ክብር ፣ እጸድቅ አይል ጸድቅ የባሕርይ አምላክ በሰውነቱ ሕማምን ሞትን ተቀብሎ የሚያድነኝ ነው ፤ በትንሣኤ በካሣ ወደኔ የሚመለስ ክርስቶስ ኃይል አምላክ ነው ፤ ዕሩቅ ብእሲ ብለው የሰደቡት ፣ ዝንቱ ድልው ለሞት ብለው የፈረዱበት ፣ አይሁድ የወጉት አለ ፣ ሐተታው እንዳለፈው ነው ፤ ምክራቸው ሥልጣናቸው ይጥፋ ፤ በእደ ኃይሉ ለያዕቆብ ያለው አይመችም ፤

በህየ አጽንኦ ለእስራኤል በኅብ አምላክ ለአቡክ ፣

አምላክ አቡክ ሲል ነው ፤ የአባትህ ፈጣሪ እስራኤልን በሎዛ፣ በሴኬም አጸናው ፤ አንድም እኔ ባለሁበት በከነዓን ፣ አንተም ባለህበት በግብጽ አጸናህ ፤ በኅብ ሀሎክ በኅብ ሀሎክ ሲል ነው ፤

፳፮፣ ወረድአከ አምላክ ዜአየ ፣

የኔ ፈጣሪ ረዳኸ ፤

ወባረከክ በበረከተ ሰማይ እምላዕሎ ፣ ከምድር በላይ ባለ ከሰማይ በሚገኝ በረከት አከበረኸ ፤

ወበበረከተ ምድር እንተ ባቲ ኩሉ ፣ ሁሉ በሚገኝባት ከምድር በተገኘ በረከት ያክብርህ ፤

በበረከተ አጥባቅት ወማገፍን ፣

ከጡት ፣ በማገፍን በሚገኝ በረከት ያክብርህ ፤

፳፯፣ በበረከተ አቡክ ወእምክ ጽኑዓን ፣

ጽኑዓን ከሚሆኑ ከእናት ከአባትህ በተገኘ በረከት ያክብርህ ፤

እምበረከቶሙ ለአድባር እለ ውዱዳን ፣

ጽኑዓን ሲል ነው ፣ ጽኑዓን ከሚሆኑ ከአብርሃም ከይስሐቅ በሚገኝ በረከት ያክብርህ ፤

ወበበረከተ መላእክቲሁ ለእግዚአብሔር የሁሉ ዲቦ ርእሶ ለዮሴፍ ፣

እሱን ከሚያገለግሉት ከመላእክት የሚገኝ በረከት በዮሴፍ ላይ ይደር ፤

ወዲቦ ርእሶሙ ለእለ ኮንም አኃዊሁ ፣

ወንድሞቹ በሚሆኑ ላይ ሁሉ ይደር ፤

፳፰፣ ብንደም ተኩላ መሳጢ ይበልዕ በነግህ ፣

ተኩላ መሳጢ የሚሆን ብንደም በነግህ የሰውን ሁሉ ገንዘብ ይበላል ፤

ወፍና ሠርክ ይሁብ ሲላየ ፣

በሠርክ በአዳራሽ ይገኛል ፤ አንድም ተኩላ መሳጢ የሚሆን ብንደም ላይል በፊት

የሰውን ሁሉ ገንዘብ ይበላል ፤ በሠርክ ለሰው ሁሉ ምግብ ይሰጣል ፣ ሳይል በፊት እስራኤልን በድህቸው ነበር ፣ ኋላ ግን በጎ ነገር አድርጎላቸዋል ፤ አዋልደ እስራኤል ብክያ ላዕለ ሳይል ዘአልበሰክን ለየ ምስለ ሠርኩክን እንዲል ፤ አንድም ብንደም ዳውሎስ በፊት የሰውን ሁሉ ገንዘብ ይበላል ፣ ኋላ ግን ምእመናንን ያስተምራቸዋል ፤ ይሞቅሕ ዕደ ወአንስተ ወይደቢ አብያተ ሰብእ እንዲል ፣ በፊት ምእመናንን ከዋሉበት አላሳድር ፣ ከአደሩበት አላውል እያለ ያውካቸው ነበር ፤ ኋላ ግን አስተዋዕላ እየተቀበለ የሚረዳቸው ሁኗል ፤

፳፱፣ እሉ እሙንቱ ደቂቁ ለያዕቆብ ፤ ፤ ተቆይቶ ፤

ዐሥራ ሁለቱ የያዕቆብ ልጆች እሊህ ናቸው ፤

ወዘንተ ነገረ ነገሮሙ አቡሆሙ ፣

አባታቸው ይህን ነገር ነገራቸው ፤

፳፺፣ ወባረከሙ ለለጅዱ ጅዱ በከመ በረከቱ ፣

አንዱንም አንዱንም እንደ በረከቱ ማለት እንደሚገባ እንደሚገባ መረቃቸው ፤

ባረከሙ ወይቤሎሙ ናሁ አሐውር አንሰ ኅብ ሕዝብዬ ፤

እነሆ እኔ በሞት ወደ ወገኖቼ እሔዳለሁ ፤

ወቅብሩኒ ምስለ አበውየ ውስተ በዓት እንተ ህለወት ውስተ ገራህቱ ለኤፍሮን ኬጥያዊ ፤

በኤፍሮን እርሻ ውስጥ ባለች ዋሻ ከአባቶቼ ጋራ ቅበሩኝ ፤

፴፣ ውስተ በአተ ካዕበት እንተ እንገረ ምንባሬ ፤

በዓተ ካዕበት ለማለት ደግሞ ታል ፣ አብርሃም ይቀመጥበት በነበረ አንገር እጥፍነት ባላት ዋሻ ፤

ውስተ ምድረ ከነዓን እንተ ተሳዋጣ አብርሃም እምነብ ኤፍሮን ኬጥያዊ ለመቃብር ፤

ለመቃብር ሊሆን አብርሃም ከኤፍሮን በገዛት በከነዓን ውስጥ ባለች ዋሻ ውስጥ ቅበሩኝ ፤

፴፩፣ ህየ ቀበርም ለአብርሃም ወላሣራ ብእሲቱ ፤

አብርሃምን ከዚያ ቀበሩት ፣ ሚስቱ ሣራንም ከዚያ ቀበሩዋት ፤

ወበህየ ቀበርም ለይስሐቅ ወለርብቃ ብእሲቱ ፤

ይስሐቅንም ከዚያ ቀበሩት ፣ ሚስቱ ርብቃንም ከዚያ ቀበሩዋት ፤

፴፪፣ ወበሀዩ ቀበርክዋ ለልዩሂ ውስተ በዓተ ገራህት እንተ ተሳዩጦ እም ኅበ ደቂቀ ኬጢ ፣

ልዩንም ከኬጢ ልጆች በገዛት እርሻ ባለች ዋሻ ውስጥ ቀበር ጳት ፣

፴፫፣ ወአኅሊቆ ያዕቆብ አገዛዮሙ ለደቂቁ ሰፍሐ እደዊሁ ወእገሪሁ ዲበ ምስካቢሁ ፣

ያዕቆብ ልጆቹን አገዛ ከፈ ጸመ በኋላ እጁን ፣ እግሩን በመኝታው ላይ ዘረጋ ፣ ማለት እራሱን አማዋተ ፣

ወሞተ ወተወሰከ ኅበ ሕዝቡ ፣

ሞተ ከወገኖቹ ተጨመረ ።

ምዕራፍ ፶

ጉባኤ

፩፣ ወወድቀ ዮሴፍ ቅድመ ገጸ አቡሁ ወበከዩ ላዕሊሁ ፣

ዮሴፍ በአባቱ ፊት ወድቆ በላዩ ላይ አለቀሰ ፣

፪፣ ወአዘዘሙ ዮሴፍ ለአግብርቲሁ እለ ይቀርቡ ኅቤሁ ያምዕዝም ለአ ቡሁ ፣

ዮሴፍ ወደሱ የሚቀርቡ ባሮ ቹን አባቱን ሽቱ ይቀቡት ዘንድ አዘዛቸው ፣

ወአምግዝም ለእስራኤል እለ ያም ዕዙ ፣

ሽቱ የሚቀቡ ሰዎች እስራኤልን ሽቱ ቀቡት ፣ ሐነጥም እለ የሐንጦ ይላል አብነት ፣

፫፣ ወፈጸሙ ሎቱ ፵፱ ጽባሐ ፣

አርባ ቀን እስኪፈጸም ድረስ ሽቱ እየቀቡ አለቀሱለት ፣ (ሐተታ) የአርባ ቀን ፍትሐት አምሳል ነው ፣

እስመ ከማሁ ይኔልቁ መዋዕለ በዘ ያምዕዙ ፣

ሽቱ የሚቀቡበት አርባው ቀን እስኪፈጸም አርባ ቀን እየቆ ጠሩ ይቀቡ ነበርና ፣

ወለሀውም ሰብአ ግብዕ ፸ መዋዕለ፣

የግብዕ ሰዎችም ሰባ ቀን አለ ቀሱለት ፣

፬፣ ወእምድኅረ ተፈጸመ መዋዕለ ላህ ይቤሎሙ ዮሴፍ ለኃይላን ፈር ያን ፣

ለመኳንንተ ፈርዖን ሲል ነው ፣ የኃዘነ ወራት ከተፈጸመ በኋላ ዮሴፍ የፈርዖንን መኳንንት እንዲህ አላቸው ፣

እንዘ ይብል እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሚክሙ ንግርም ለፈርዖን በእ ንቲአዩ ፣

በፊታችሁ ባለሟልነትን አግ ኝቼ እንደ ሆነ የእኔን ነገር ለፈርዖን ንገሩት ብሎ ነገራ

ቸው ፣ (ሐተታ) ምን ባለሟል ቢኾን የራሱን ነገር መናገር አይቻልምና ፣

፭፣ ወበልዎ አቡዩ አምሐሊኒ ዘእ ንበለ ይሙት ፣ ወይቤሊኒ ውስተ መቃብር ዘከረይኩ ሊተ በምድረ ከነዓን ህዩ ቅብረኒ ፣

አባቴ ሳይሞት አስቀድሞ በከ ነዓን ለኔ ብዬ ባስቆፈርኩት መቃብር ቅበረኝ እንጂ በሌላ አትቅበረኝ ብሎ አምሎኛል ፣

ወይእኬኒ እዕርግ ወእቅብሮ ለአቡዩ ወእግዕፅ ፣

አሁንም ሒጄ አባቴን ቀብሬ ልመለስ አለ ብላችሁ ንገሩት አላቸው ፣

፮፣ ወይቤሎ ፈርዖን ዕርግ ወቅብሮ ለአቡከ በከመ አምሐለከ ፣

መኳንንቱም ለፈርዖን ቢነግሩ ለት ፣ ፈርዖን አባትህ እንዳ ማለህ ሒደህ ቀብረህ ተመለስ አለው ፣

፯፣ ወዐርገ ዮሴፍ ይቅብሮ ለአቡሁ፣

ዮሴፍም አባቱን ይቀብር ዘንድ ወደ ከነዓን ወጣ ፣

ወዓርገ ምስሌሁ ኩሎሙ ደቀ ፈር ያን ወኩሎሙ ዓበይተ ግብጽ ፣

የግብጽ መኳንንቱም ፣ የፈር ያን ብላቴኖቹ ሁሉ ከእሱ ጋራ ወጡ ፣

፰፣ ወኩሎ ሰብአ ቤቱ ለዮሴፍ ወኩሎ አጋዊሁ ፣

ዮሴፍ ቤተሰቦቹም ፣ ወንድ ሞቹም ሁሉ ፣

ወኩሎ ሰብአ ቤቱ ለአቡሁ ፣

የአባቱ ቤተሰቦችም ሁሉ ከእሱ ጋራ ወጡ ፣

ወአዓናቲሆሙሰ ፣ ወአባግዲሆሙ ፣ ወአልኤምቲሆሙ ኅደጉ ውስተ ምድረ ጌሤም ፣

ላሞቻቸውን፣ በጎቻቸውን፣ ልጆ ቻቸውን ግን በጌሤም አው ራጃ ትተው ወጡ ፣

፱፣ ወአዕረገ ምስሌሁ ሠረገላተ ወአ ፍራሰ ፣

ሠረገላዎቹን ፣ ፈረሰኞቹን አስ ከትሎ ወጣ ፣

ወከነ ትዕይንቶሙ ዐቢዩ ጥቀ ፣

ሰፈራቸው እጅግ ብዙ ሆነ ፣

፲፣ ወበጽሑ ኅበ ዓውደ እክል ዘአ ጣታ ዘሀሎ ማዕይተ ዮርዳኖስ ፣

በዮርዳኖስ ማዶ ካለ ከአጣታ እህል አውድማ ደረሱ ፣

ወበከይም ዐቢዩ ብካዩ ፣

ጽኑዕ ብዙ ልቅሶ አለቀሱለት ፣

ወጽኑዓ ጥቀ ላህ ገብሩ ለአቡሆሙ ሰቡዓ መዋዕለ ፣

ሰባት ቀን ለአባታቸው እጅግ ጽኑዕ ልቅሶ አደረጉ ፣ የሰባት ቀን ፍታት አምሳል ፣

ወይቤሎ ዮቶር ለሙሴ ሐር በዳጎን፤
ዮቶርም ሙሴን ሒድ በደጎና
ይመልስህ አለው፤

፲፱፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ
በምድረ ምድያም ነጻ ሐር ብሔረ
ግብጽ እስመ ሞቱ ከሎሙ እለ
የኃሥሥዋ ለነፍስከ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን በምድ-
ያም አገር ሳለ ና ወደ ግብጽ
አገር ሒድ አለው፤ ሰውነትህን
ለጥፋት የሚፈልጉት ሰዎች
ሁሉ ሙተዋልና፤ ሐተታ ይህን
ንማ ቀድሞ ነግሮት አልነበ
ረም? ስለምን ደግሞ ተናገረው
ቢሉ ነግ ሰልሥት እያለ ቢው
ልበት ቢያድርበት፤ አንድም
ፈርዖንን ወፈቀደ ይቅትሎ
ለሙሴ ብሎ ነበርና፤ ሙሴንም
ፈርህ ብሎት ነበርና የጠላቶቹን
ሞት ከሰማ ደስ እያለው ፈጥኖ
ይሔዳል ሲል ደግሞ ተናገረው፤

፳፣ ወነሥሐ ሙሴ ብእሲቶ
ወደቁቆ ወወግኖሙ ዲበ አዕዱግ
ወገብዓ ብሔረ ግብጽ ወነሥሐ
ሙሴ ለእንታክተ፤ በትር እንተ
እምነበ እግዚአብሔር ውስተ
እዴሁ፤

ሙሴም ልጆቹንና ሚስቱን
በአህዮች ጭኖ ወደ ግብጽ
አገር ተመልሶ ሔደ፤ ከእግዚ
አብሔር ዘንድ ምልክት ያገኘባ
ትን ያችንም በትር ይዟት ሔደ፤

፳፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ
እንዘ ተሐውር፤ ወትገብእ ውስተ
ብሔረ ግብጽ አእምር ከሎ መድም
ምዮ ዘመሀብኩከ፤ ውስተ እዴከ
ከመ ትግበሮ ትድሚሁ ለፈርዖን
ወአነ አጸንዕ ልቦ ወኢይፌንም
ለሕዝብ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን ወደ
ግብጽ አገር ተመልስህ ሒደህ
በእጅህ ልታደርገው የአዘዘኩህ
ተአምራቴን ሁሉ በፈርዖን ፊት
እንድታደርገው ዕውቅ፤ እኔም
ወገኖቼን አሰናብቶ እንዳይሰ
ዳቸው ልቡናውን አጸናዋለሁ
አለው፤

፳፪፣ ወአንተስ ትብሎ ለፈርዖን
ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር
ወልድዮ ዘበኩርዮ ወእቱ እስራኤል
ወእብለከ ፈኑአ ሕዝብዮ ከመ
ይመዳኒ፤

ፈርዖንንም ፈጥሮ የሚገዛ
እግዚአብሔር እስራኤል
የቡኸር ልጅ ነውና ሕግ በመ
ጠበቅ፤ መሥዋዕት በመሠዋት
ያገለግላኝ ዘንድ ስደድልኝ
አለህ በለው፤ ሐተታ የቡኸር
ልጅ አለ በፍቅር በሃይማኖት
የቡኸር ልጅ እንዳወደደ፤

፳፫፣ ወአንተስ እመ ኢፈቀድከ
ትፈንም አእምርኪ እንከ ከመ
እቀትሎ እነ ለወልድከ ዘበኩርከ፤
አንተ ግን የቡኸር ልጅ እስራ
ኤልን አሰናብተህ ካልሰደድ
ከው እኔም የቡኸር ልጅህን

ሁሉ እንድገድለው ዕውቅ አለ
በለው አለው፤

፳፬፣ ወኮነ በፍኖት በውስተ
ማንደር ተራከቦ መልአከ እግዚአ
ብሔር ወፈቀደ ይትትሎ፤

ሙሴም ተነሥቶ ወደ ግብጽ
ሲሄድ ባደረበት ጎዳና ከእግዚ
አብሔር የታዘዘ መልአክ
አግኝቶ /ተገልጸ/ ሊገድለው
ወደደ፤ ሐተታ ሙሴ አንዱን
ልጁን የእኔ ፈንታ ነው ብሎ
ገዢት ነበር፤ አንዱን ልጁን
ግን የእሷ ፈንታ ነው ብሎ
አልገዢውም ነበርና በዚያ
ነው መስሎት፤

፳፭፣ ወነሥሐት ሲጋራ መላዔ
ወገዢት ከተማ ነፍሱቱ ለወልዳ
ወወድቀት ነበ እገራው ወትቤ
ለይኩን ህየንቴሁ ዝ ደመ ግዢሁ
ለወልድየ፤

ሲጋራም ምላጩን አንሥታ
የልጄ የግዝራቱ ደም ለባሌ
ቤዛ ይሁነው ብላ ሒዳ የልጁን
የብልቱን ጫፍ ቆርጣ ጥላ ከመ
ልአኩ እግር ወደቀኝ፤ ምነው
ምን አደረግሁ? አለው፤ ከግብጽ
ያሉትን አውጣቸው ብዬ ብልህ
ከዚህ ያሉትን ይዘህ ትሔዳለህ
አለው፤ እኔማ ማን ይመግባቸ
ዋል ብዬ ነዋ አለው፤ ከአጠ
ገባቸው ባሕር አለ፤ እስኪ
ከዚህ እጅህን ስደድ አለው፤
እጁን ቢሰድ ደንጊያ ይዞ ወጣ፤

ስበረው አለው ሰበረው ያን
ጊዜ ዕውር ትል መንታ ቅጠል
ያላት ዕንጨት በቅሎላት
አንዲቱን እስክትበላ አንዲቱ
እያደገችላት አየ፤ ይህን የሚ
መግብ ማነው? አለው እግዚአ
ብሔር አለው፤ አሁንም ይህቺን
የመገባ ይመግባቸዋል፤ ትተሃ
ቸው ሒድ አለው፤ ትቷቸው
ሒዷል፤

፳፮፣ ወሐረ እንከ እምኔሁ እስመ
ትቤ ለይኩን ህየንቴሁ ዝ ደመ
ግዢሁ ለወልድየ፤

ይህ የልጄ የግዝራት ደም ለባሌ
ቤዛ ይሁን ብላ ስለ ገዢች
መልአኩ ሳይገድል ትቶት ሔደ፤

፳፯፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአሮን
ሐር ተቀብሎ ለሙሴ ውስተ ሐቅል፤

እግዚአብሔርም አሮንን
ከከተማው ወጥተህ ወንድምህ
ሙሴን በምድረ በዳው ተቀብ
ለው አለው፤

ወሐረ ወተራከቦ በደብረ እግዚአ
ብሔር ወተአምኖ፤

አሮንም ከከተማው ወጥቶ እግ
ዚአብሔር ተገናኘው ባለው
ቦታ ተገናኝቶ እጅ ነጣው፤
ሐር ወአስተጋብዖሙ ለአዕራገ
እስራኤል ብሎት ነበርና፤
ሐተታ፤ ሙሴ አሮንን እጅ
ነጣው፤ ታላቅ ወንድሙ ነውና፤
አንድም አሮን ሙሴን እጅ

ነግ እግዚአብሔር ያከበረው ነውና ዘይንዕሶ የዓብዮ እንዲል ደብረ እግዚአብሔር አለው፤ ነገረ እግዚአብሔር ስለተጨዋ ወቱበት ነው።

፳፮፣ ወአይድኦ ሙሴ ለአርን ኩሎ ቃል እግዚአብሔር ዘለአኮ ወኩሎ ተአምረ ዘአዘዘ፤

ሙሴም እግዚአብሔር የላከውን ቃል አድርጎ ብሎ የአዘዘውንም ተአምራት ሁሉ ለአርን ነገረው።

፳፱፣ ወሌሩ ሙሴ ወአርን ወአስተጋብኦ ኩሎ አዕሩጊሆሙ ለደቂቀ እስራኤል፤

ሐር ወአስተጋብኦሙ ለአዕሩግ እስራኤል ብሎት ነበርና፤ ሙሴና አርንም ሐደው የእስራኤልን ልጆች ሸማግሎች ሰበሰቡ፤ ምክር ከሸማግሌ ነውና ከሸማግሌ ምክር፤ ከጎበዝ ውረር እንዲሉ።

፴፣ ወነገሮሙ አርን ኩሎ ቃል ዘተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

አርንም እግዚአብሔር ለሙሴ የተናገረውን ቃል ሁሉ፤ አንድም ሙሴ እምእግዚአብሔር ይላል፤ ሙሴ ከእግዚአብሔር አግኝቶ የነገረውን ቃል ሁሉ ለሕዝቡ ነገራቸው፤

ወገብረ ተአምረ በትድግሆሙ፤

በፊታቸውም ተአምራትን አደረገ አል፤ በትሩን እባብ፤ እጁን ለምዕ አድርጎ አሳያቸው።

፴፩፣ ወአምኑ ሕዝብ ወተፈሥሐ እስመ ሐወዎሙ እግዚአብሔር ወእስመ ርእዮ ሥቃዮሙ ወአትሐቱ ርእሶሙ ወሰገዱ፤

እግዚአብሔር በረድኤት ጉብኝታቸዋልና፤ መከራቸውንም አይቶላቸዋልና፤ ተአምራቱን አይተው በዚህስ ታወጡናላችሁ ብለው ደስ ብሏቸው አመኑ፤ እግዚአብሔር በረድኤት ስለ ጉብኝታቸው መከራቸውንም ስላየላቸው በግንባራቸው ወድቀው ለእግዚአብሔር ሰገዱ፤ ሐተታ ተአምራቱን አይተው፤ አንድም ወነገሮሙ አርን ቃሉ ብሎ ነበርና ቃሉን ሰምተው ሰገዱ፤ ዛሬ የንጉሥ ቃል የተላከለት ሰው ቃሉን ቁሞ ሰምቶ እጅ ነሥቶ እንዲቀመጥ፤ ለእነሱም የሰማያዊ ንጉሥ ቃል ተልኮላቸዋልና።

ምዕራፍ ፭ ጉባኤ

፩፣ ወአምድገረዝ ቦኡ ሙሴ ወአርን ኅበ ፊርዖን ወይዘለዎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ

እስራኤል ፈኑኦ ሕዝብዮ ከመ ይግበሩ በዓልዮ በሐቅል፤

ከዚህ በኋላ ሙሴና አርን ወደ ፊርዖን ገቡተው የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር ወገኖቹ እስራኤልን በምድረ በዳው በዓል ያደርጉልኝ ዘንድ አሰናብተህ ስደድ ብሎሃል አሉት፤

፪፣ ወይቤ ፊርዖን ሙሴ ወአቶ እግዚአብሔር ዘእስምዖ ቃሉ ከመ እፈንዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር ኢየአምሮ ወለእስራኤል ኅገብርዮ ኢይፈንዎ፤

ፈርዖንም ባሮቹ እስራኤልን አሰናብቼ እሰዳቸው ዘንድ ቃሉን የምሰማው እግዚአብሔር የሚባል ማነው? እኔስ እግዚአብሔርንም አላውቅ ባሪያዬ እስራኤልንም አልለቅ አለ፤

፫፣ ወይቤልዎ አምላክ ዕብራውያን ሙዕነ ንሐር እንከ ምሕዋሪ ሠሉስ ዕለት ውስተ ሐቅል ከመ ንሠዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ ከመ ኢይርከበን ሞት ወቶትል፤

የዕብራውያን ፈጣሪ እግዚአብሔር ወደ ምድረ በዳው ሦስት ቀን ልንኤድ ጠርቶናል አባር ቸንፈሩ እንዳያገኘን፤ አንድም በእናንተ ቃል የታዘዘ ሞት እንዳያገኘን ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት እንሠዋ ዘንድ አሉት፤

፬፣ ወይቤሎሙ ንጉሠ ግብጽ ለም ንት ለክሙ ሙሴ ወአርን ትገራት ዕዎ ለዝ ሕዝብ እምግብሩ ወእም ብሔሩ ሐሩኪ ውስተ ግብርክሙ፤

የግብጹ ንጉሥ ፊርዖንም ሙሴ አርን፤ ለምን ይህን ሕዝብ ሥራ ታስራቱታላችሁ፤ ሥራ የላችሁምን ይልቁንስ ወደ ሥራችሁ ሐዱ አላቸው፤ አንድም ሙሴ አርን ባሪያዬ እስራኤልን ለምን ሥራ ታስራቱታላችሁ ካለ በኋላ ባሮቹ እስራኤልን ሐዱ ወደ ሥራችሁ አለ፤

፭፣ ወይቤሎሙ ፊርዖን ለሕዝቡ ናሁ ይእዜ በዠቱ ወመልዑ ሕዝብ ውስተ ምድር ወአዕረፍክምዎሙ እምግብሮሙ፤

የግብጹ ንጉሥ ፊርዖንም ወገኖቹን ግብጻውያንን እሊህ እስራኤል በግብጽ በሀገራችን እነሆ ፈጽመው በዝተዋል፤ አዕረፍክምዎሙን ሥራ ማሠራቱን ትታችኋቸዋልን፤ አንድም እኔህ እስራኤል በሀገራችን ፈጽመው በዝተዋል፤ እናንተም ሥራ አናሠራ ብላችሁ አሳርፋችኋቸዋል፤ እንወጣ እንወጣ የሚሉኝ ስለዚህ ነውን አላቸው፤

፮፣ ወአዘዘሙ ፊርዖን ለነዳዕተ ገባር ዘሕዝብ ወልጸሐፍት፤

የግብጹ ንጉሥ ፊርዖንም በሕዝቡ ዘንድ ያሉ የሠራተኞችን አለቆቹ፤

ወለጸሐፍት፣ የአለቆችን አለቆች፣ አንድም ነዳዕተ ጸሐፍት ወገባር ይላል፤ በሕዝቡ ላይ የተሾሙ ሹማምቱን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው፤

፯፣ ወይቤሎሙ እምይእዜ አተሀ ብዎሙ ኃሠረ ዳግሙ ለሕዝብ ለገቢረ ግንፋል በከመ መዋዕል ትካት አላ ለሌሆሙ ይሑሩ ወያህተታብኡ ሎሙ ኃሠረ፤

እነሱ እየሑዱ ገለባውን ይሰ ብስቡ እንጂ ጡብ የሚሠራ በትን ገለባ እንግዲህ እንደ ቀድሞ እናንተ አትሰጡላቸው፤ ቀድሞ ገለባውን እየለቀሙ የሚሰጡላቸው ግብጻውያን ነበሩና፤

፰፣ ወበአምጣኝ ጥቦቶሙ ዘይጉበሩ ግንፋል ከማሁ ይግበሩ ከሌሎ ዕለተ ወአልቦ ዘታሐዕዕምሙ ወአምንተኒ ዓዲ እመ አወሰክምምሙ እስመ ጽሩዓን ጸርሑ ወይቤሎ ንሑር ወንሙዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ፤

ቀድሞ ጡብ እየጣሉ ግንብ በሚሠሩት መጠን ሁለ ጊዜም እንደዚያው ይሥሩ፤ አንድም ጥብዓቶሙ ይላል፤ ቀድሞ ጸንተው የሚሠሩትን ሥራቸውን ሁሉ እንግዲህም ወዲያ ብትጨምሩላቸው እንጂ ጧት ማታ እንደዚያው ይሥሩ ከቀድሞው ሥራ ምንም ምን የምትከፍሉላቸው የምትቀንሱ

ላቸው አይነር፤ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት እንደሠዋ ዘንድ እስከ ሦስት ቀን እንሒድ ማለታቸው ሥራ ስለ ፈቱ ነውና፤

፱፣ ወአክብዱ ግብሮሙ ላዕል ሕዝብ ወዘንተ ይሑልዩ ወአይሑልዩ ነገረ ዘአይበቀሩዕ፤

ሰው ሥራ ከፈታ መኮብለልን እንጂ ሌላ አያሱብምና በእኒህ ወገኖች ሥራ አጽኑባቸው፤ ይህንም ያደረጋችሁባቸው እንደሁ ሥራ ሥራቸውን ያስባሉ እንጂ የማይረባ የማይ ጠቅም እንደሚሆን ማለትን አያ ስቡም አለ፤ ዘይበቀሩዕ ለእስራኤል፤ አንድም ዘአይበቀሩዕ ለግብጻውያን ነው፤

፲-፲፩፣ ወወዕኡ ነዳዕተ ሕዝብ ወጸሐፍት ወይቤልምሙ ለሕዝብ ከመዝ ይቤ ፈርዖን አያሁብከመ እንከ ኃሠረ ለሌከሙ ሑሩ ወአስተታብኡ ለከሙ ኃሠረ በኅበረ ከብከሙ ወአልቦ ዘየሐጽጽ እምጥቦትከሙ ወአምንተኒ ፤

ነዳዕተ ሕዝብ በሕዝቡ ላይ የተሾሙ ጸሐፍት ከሹማምቱ በላይ የተሾሙ፤ አንድም ነዳዕተ ሕዝብ ጸሐፍት ይላል፤ በሕዝቡ ላይ የተሾሙ ሹማምት ወጥተው ገለባውን እንደ ወትሮው ሰብስበው እንዳይሰ ጧችሁ፤ አንድም አነሁብከሙ ይላል፤ እኛ ሰብስበን እንዳንሰ

ጧችሁ ፈርዖን አትሰጡላቸው ብሏል አሏቸው፤ እናንተ ሑዳችሁ በአገኛችሁበት ቦታ ገለባውን ሰብስባችሁ አምሉ እንጂ የጡቡንም ሥራ ቀድሞ ከምትሠሩት ሥራ ምንም ምን የሚያጉድሉላችሁ የለም አሏቸው፤

፲፪፣ ወተዘርወ ሕዝብ ውስተ ክሉ ምድረ ግብጽ ከመ የአልዱ ሎሙ ብርዕ ወኃሠረ፤

ብርዕ የቆመውን ወኃሠረ የወደ ቀውን፤ አንድም ብርዕ የቆመውን የወደቀውን፤ ወኃሠረ የአውድማውን ለራሳቸው ለመ ሰብስብ በየቦታው ተበተኑ፤

፲፫፣ ወውእቶሙስ ነዳዕቶሙ ያጌጉ ዕምሙ ወይብልምሙ ፈጽሙ ግብረክሙ ዘለለዕለትክሙ በከመ አመ ንሁበከሙ ኃሠረ፤

ሹማምቱም ገለባውን በምንሰ ጧችሁ ጊዜ እንደምትሠሩት ሥራ ዛሬም ዕየዕለቱ ሥራችሁን ጨርሱ፤ አንድም ዘለለ ዕለትክሙ አመ ከመ ንሁበክሙ ይላል፤ ገለባውን ለቅመን እየሰጠናችሁ ትሠሩት እንደ ነበረ ጊዜ ዛሬም ዕለት ዕለት ሥራችሁን ጨርሱ እያሉ ያጣድፏቸው ነበር፤

፲፬፣ ወይቀሥፋ ጸሐፍት ነዳዕቶሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ ተሠይሙ

ዲቤሆሙ በኅበ ፈርዖን ወይቤል ልምሙ ለምንት ኢትፌጽሙ ጥቦ ተክሙ ግንፋል በከመ ትካት ዮምኒ፤

ከፈርዖን ዘንድ በእስራኤል ላይ የተሾሙ ሹማምቱ እስራኤልን ይገርፏቸው ነበር፤ አንድም ጸሐፍት ነዳዕትን፤ ነዳዕት እስራኤልን ይገርፋሉ፤ ቀድሞ የምትሠሩትን የጡቡን ሥራ ዛሬስ እንደ ቀድሞው ለምን እየቸከላችሁ አትጨርሱም አሏቸው፤ አንድም ቀድሞ የምትሠሩትን የጡቡን ሥራ ዛሬስ ለምን ፈጥናችሁ አትጨርሱም? እያሉ ይቀሥፉ ይገርፏቸው ነበር፤

፲፭፣ ወቦኡ ጸሐፍቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወአውየው ኅበ ፈርዖን ወይቤሎ ለምንት ከመዝ ትሬስዮሙ ለአግብርቲክ ኃሠረ አይሁብምሙ፤

በእስራኤል የተሾሙ የፈርዖን ሹማምት፤ አንድም ከእስራኤል ወገን የተሾሙ የእስራኤል ሹማምት ወደፈርዖን ገብተው አገልጋዮችህ እስራኤልን ለምን እንዲህ ታደርጋቸዋለህ ብለው ጮኹ፤ ገለባውን እንደ ወትሮው ሰብስበው አይሰጡላቸውምና፤

፲፮-፲፯፣ ወይቤልምሙ ግበሩ ግን ፋል ወናሁ አግብርቲክ ይትቀሠፉ ወይትገፍኡ ወይቤሎሙ ፈርዖን ዕሩፋን አንትሙ ወጽሩዓን በእንተ

ዝንቱ ትቤሉ ንሑር ወንጌል ለእግዚአብሔር አምላክነ፣

የጠቡንም ሥራ እንደ ወትሮው ጸንታችሁ ሥሩ ይሏቸዋል፤ አገልጋዮችህ እስራኤል በዚህ ምክንያት እነሆ እየተገረፉ ብዙ ግፍ ይቀበላሉ አሉት፣ ፈርዖንም እናንተ ቦዝናችሁ አርፋችኋል፣ ስለዚህ ነገር ለፈጣሪዎችን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት እንወዋ ዘንድ እንሒድ ትላላችሁ አላቸው፤

፲፰፣ ወይዘሌኒ ሑሩ ወግበሩ ኃሠረሰ ኢይሁቡክሙ ወጥቦተሰ ግንፋለክሙ ታመጽኡ፤

አሁንም ጡቡን ለመሥራት ጭዱን ገለባውን አይሰጧችሁም፣ እናንተ ሒዳችሁ እያመጣችሁ ሥሩ እንጂ፣ ጡቡንም እየተኩሳችሁ አምጡ፤

፲፱፣ ወርእዩ ጸሐፍቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ በእኪት ሀለዉ ወይቤሉ እምጥቦትነሂ ዘለለ ዕለትነ ኢየሐዕዕ ግንፋል፣

በእስራኤል የተሾሙ ሹማምቱ እስራኤል በጽኑ መከራ እንዳሉ አይተው፤ አንድም አዕረፍክም ምሙ እምግብሮሙ ብሎ ተቈጥቷቸው ነበርና ራሳቸው በጽኑ መከራ እንዳሉ አይተው ዕለት ዕለት ጨክነን ከምንሠራው

ሥራ አያንስልንም? አይጉድ ልልንም? አሉ፤ ድኃ ጽኑ ትእዛዝ ሲታዘዝ ሹማምቱም ይፈራሉና፤

፳፣ ወተራከብምሙ ለሙሴ ወለአሮን እንዘ ይመጽኡ በዐአቶሙ እምነበ ፈርዖን፣

የፈርዖን ሹማምት እስራኤልን ከፈርዖን ቤት አውጥተው እየገፉ እያዳፉ ሲያመጧቸው ሙሴ አሮንን አገኝቸው፤ አንድም ተራከብምሙ ሙሴ ወአሮን ይላል፣ ሙሴ አሮን ከቤታቸው ተነሥተው ወደ ፈርዖን ከተማ ሲሔዱ አገኝቸው፣ ወያመጽኡ ክብራ ለወለተ ጽዮን እንዲል፤

፳፩፣ ወይቤልምሙ ይርአይ እግዚአብሔር ለነ ወይፍታሕ ከመ ገበርክምም ለዓናን ሰቈራረ በቅድመ ፈርዖን ወበቅድመ ዓበይቱ ከመ ትመጥውም ሰይፈ ውስተ እዴሁ ለዘይቀትል፣

ለሚገድለን ለፈርዖን በእጁ የተሳለ ሰይፍ እንድትሰጡት ሁናችሁ በሹማምቱና በፈርዖን ዘንድ እንደ በነ ሹቱ እንወደድ የነበርን እኛን እንዲጸየፉን ያደረጋችሁን እናንተንና እኛን እግዚአብሔር ያፈራርደን አሏቸው፤

፳፪፣ ወገብአ ሙሴ ኅበ እግዚአብሔር ወይቤ እግዚአ ለምንት አኅዎምከ በዝ ሕዝብ ወለምንት ፈነውከኒ፣

ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ አቤቱ በዚህ ወገን ለምን ክፉ ሥራ ሠራህበት? እኔንስ ላላወጣቸው ለምን አውጣቸው ብለህ ላክኸኝ? አለው፤

፳፫፣ እምአመ መጸእኩ ኅበ ፈርዖን እንግሮ በቃልከ አኅዎመ ዲበ ሕዝብከ ወእያድኃኑህ ለዝ ሕዝብ፣

እግዚአብሔር ላከኝ ብዬ የአንተን ቃል ልነግረው ወደ ፈርዖን ከመጣሁ ጀምሮ በወገኖችህ በእስራኤል ላይ ፈርዖን መከራ አጸናባቸው፣ በእኔም ቃል አላዳንኻቸው አለው።

ምዕራፍ ፯

፩፣ ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ ትሬኢ ዘእገብር በፈርዖን እስመ በእድ ጽንዕት ይፈንምሙ ወበመዝራዕት ልዕልት ያወፅእሙ እምድሩ፣

እግዚአብሔርም ሙሴን አሁን በፈርዖን የማደርገውን ታያለህ፣ የጸናች ገናና በሆነች ሥልጣኔ ዐሥር መቅሠፍት ባመጣሁበት ጊዜ እስራኤልን ከአገሪ ውጡ ልኝ ብሎ ይሰድዳቸዋልና ታያለህ አለው፤

፪-፫፣ ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሉ እነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘአስተርአይኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ እስመ እምላክሙ እነ ወስምየ ውእቱ አይዳዕክምሙ፤

ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ የታየኋቸው አምላካቸው ስሚንም አቸናሬ እንደ ሆነ የነገርኳቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ ነገረው፤

፬፣ ወአቀምኩ መሐላየ ኅበሆሙ ከመ አሀበሙ ምድረ ከነዓን ምድር ዘኃደሩ ውስቴታ፣

ኅበሆሙ ሎሙ ሲል ነው፣ ይኸውም ሊታወቅ ፀንተው የሚኖሩባት የከነዓንን አገር እንዳወርሳቸው መሐላዬን አጸናሁላቸው አለው፤

፭፣ ወእነ ሰማዕቱ ገግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘይሳቅይምሙ ግብጽ ወተዘከርኩ መሐላየ፣

እኔም ግብጻውያን መከራ ያጸኑባቸው የእስራኤልን ልጆች ጩኸት ሰምቼ መሐላዬን አሰብኩ፤

፮፣ ወአፍጥን በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል እነ ውእቱ እግዚአብሔር ወአወፅኦክሙ እምኃይሎሙ ለግብጽ ወእምቅንየቶሙ ወአድኅነክሙ ወእቤዝወክሙ በመዝራዕትየ ልዑል ወበኮኑኔየ ዐቢይ፣

እኔ እግዚአብሔር ከግብጻውያን ሠራዊት ለይቼ ከአገዛዦቸው

አወጣችኋለሁ፤ በጽኑ ሥልጣኔ፤ በታላቅ ፍርድም ተቤዥኛ፤ አድናችኋለሁ አለ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ፈጥነህ ንገራቸው አለው፤

፯፣ ወእነሥአክሙ ለተ ወእከው ነክሙ አምላክ ወተአምሩ እንከ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ክሙ ዘአውግእክክሙ እምድረ ግብጽ ወእምኃይሎሙ ለግብጽ፤

ወገን ልትሆኑኝ መርጨፍ የፍቅር የሃይማኖት አባት እሆናችኋለሁ እንግዲህም ከሠራዊታቸው ለይኛ ከግብጽ አገር ያወጣ ኋችሁ አምላካችሁ እግዚአብሔር እኔ እንደ ሆንኩ ታውቃላችሁ፤

፰፣ ወእወስደክሙ ውስተ ምድር ዘሰፋሕኩ እዴየ ከመ አሀቦሙ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ወእሁባክሙ ለክሙ ለርስት አነ እግዚእ እግዚአብሔር፤

ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ አወርሳቸው ዘንድ እጄን ወደ ዘረጋሀባት ማለት ቃል ከዳን ወደ ሰጠሁባት ገዥ የምሆን እኔ እግዚአብሔር እርሷን ርስት አድርጌ አወርሳችኋለሁ አለ በላቸው አለው፤

፱፣ ወነገሮሙ ሙሴ ከመዝ ለደቂቀ እስራኤል ወእስምዕም ለሙሴ እም እንብዝና ነፍሶሙ ወእምዕባባ ግብሮሙ፤

አእምሮአቸውን ከማጣታቸው ከሥራውም ጭንቀት የተነሣ አልሰሙትም እንጂ፤ ሙሴም ሐዶ የጌታን ቃል ነገራቸው፤ አንድም ሙሴ ሐዶ ጌታ እንዳዘዘው አድርጎ ነገራቸው፤ ነገር ግን አእምሮአቸውን ከማጣታቸው የተነሣ ከሥራውም ጭንቀት የተነሣ አልሰሙትም፤

፲፣ ወይሴሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ባእ ወንግሮ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ከመ ይፈንዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድሩ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን ከሀገሩ ከግብጽ የእስራኤልን ልጆች አሰናብቶ እንዲሰድዳቸው ለግብጽ ንጉሥ ለፈርዖን ጉብተህ ንገረው አለው፤

፲፩፣ ወተናገረ ሙሴ ወይሴ በቅድመ እግዚአብሔር ናሁ ደቂቀ እስራኤል ዘእስምዑኒ እፎ ፈርዖን ይሰምዕኒ ወአነ በሐም፤

ሙሴም የተወለዱኝ የሚወዱኝ የእስራኤል ልጆች ነገራን ያልሰሙኝ፤ ያልተወለደኝ የማይወደኝ ፈርዖንም እንደምን ይሰማኛል፤ ወዲያውም እኔ ድዳ ነኝ፤ ነገር አከናውኖ መናገር አይቻለኝም አለው፤ ሐተታ

ከመከራቸው ጽናት የተነሣ ተባላጭተው አንሰማህም ቢሉት በድዳነቱ አንሰማህም ያሉት መስለውት እንዲህ አለ፤

፲፪፣ ወይሴሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወእዘመሙ ይበልዎ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ያወጣሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ፤

እግዚአብሔርም የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ መሬት አሰናብቶ እንዲሰድዳቸው ለግብጽ ንጉሥ ለፈርዖን ንገሩት ብሎ ሙሴንና አሮንን አዘዛቸው፤

ጉባኤ

፲፫፣ ወእሉ እሙንቱ መላእክት በበቤተ አባዋሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ደቂቀ ሮቤል በኮሩ ለእስራኤል ሄኖኅ ወፍሉስ ወአስሮን ወከርሚ ዝውእቱ ትውልዱ ለሮቤል፤

በያዕቆብ ልጆች በአባታቸው ወገን የተሾሙ አለቆች እሊህ ናቸው የያዕቆብ የበኸር ልጁ የሮቤል ልጆች ሄኖኅ ፍሉስ አስሮን ከርሚ ናቸው፤ የሮቤልም የትውልዱ ቀጥር ይህ ነው፤

፲፬፣ ወደቂቀ ስምዖን ዩምኤል ወያሚን፤ ወአዑድ፤ ወያኩን፤ ወሱሃር፤ ወሱአል፤ ዘእምነ ፋኒኢስ ዝውእቱ ትውልዱ ለስምዖን፤

የስምዖንም የልጆቹ ስም ዩምኤል፤ ያሚን አዑድ ያኩ ሱሐር

ሱአል፤ ዘእምነ ፋኒኢስ ስመ ሀገር፤ ስመ ሱብእ ነው፤ የስምዖንም የትውልዱ ቀጥር ይህ ነው፤

፲፭፣ ወዝውእቱ አሰማተሆሙ ለደቂቀ ሌዊ በበዘመዶሙ ጌድሶን ወቀዓት፤ ወሚራሪ ወዓመተ ሕይወቱ ለሌዊ ፻ ወ፴ወ፯ቱ፤

የሌዊም ልጆች ስማቸው ይህ ነው፤ እለዚህም በየወገናቸው ጌድሶን፤ ቀዓት ሚራሪ ናቸው፤ ሌዊም በሕይወት የኖረበት ዘመን መቶ ሠላሳ ሰባት ነው፤ እነዚህንም አበውን ከታች በአሪት ዘልደት ተናግሯቸው አልነበረምን ስለ ምን በአሪት ዘፀአት መልሶ ተናገራቸው ቢሉ፤ ሌዊን ሲሻ እሱንሳ ለምን ይሻዋል ቢሉ ከነገደ ሌዊ የተወለደ ሙሴ በእግዚአብሔር ቸርነት፤ በቅዱስ ሚካኤል አማላጅነት ግብጽ ተመልሶ ወርዶ የፈርዖንን ሥር መሠረቱን አጥፍቶ እስራኤልን ከግብጽ አወጣቸው ለማለት፤ ያውስ ቢሆን ሌዊን ብቻ ተናግሮ ባልተወውም ነበር? ስለምን ሮቤል ብሎ ቁጠረ ቢሉ፤ ነገር ከሥሩ ውሃ ከጥሩ እንዲሉ ከሥር ተርኮ ለመናገር፤ አንድም እነዚህን ሦስቱን አበው ብቻ ተናገረ፤ እንደ ሦስት ምስክር ልማ በሥሉስ፤ ጥፋ በሥሉስ እንዲሉ፤

፲፮፣ ወእሉ ለሙንቱ ደቂቀ ጌድሶን ለቤኒ ወሰሚዕ በበቤተ አቡሆሙ፤

እለዚህም በአባታቸው ወገን የሚቈጠሩ የጌድሶን ልጆች ሰሚዕና ለቤኒ ናቸው፤

፲፯-፲፰፣ ወደቂቀ ቀዳት እንበረም ወይሰዓር ወኪብሮን ወአዝያል ወዓመተ ሕይወቱ ለቀዳት ፻ት ወ፴ወ፫ቱ ዓመት፤

የቀዳትም ልጆች አዝያልና ኬብሮን ይሠአርና እንበረም ናቸው፤ ቀዳትም በሕይወት የኖረበት ዘመን መቶ ሠላሳ ሦስት ነው፤

፲፱፣ ወደቂቀ ሚራሪ ሙሐሊ ወሐሙሴ እሉ ለሙንቱ ትውልደ ቤተ ሌዊ በበዘመዶሙ፤

የሚራሪም ልጆች ሙሃሊ ሐሙሴ ናቸው፤ በየወገናቸው በየዘመዳቸው የሚቈጠሩ የሌዊ ልጆችም ሁሉ እሊህ ናቸው፤

፳-፳፩፣ ወነሥአ ሎቱ እንበረም ብእሲተ እንተ ስማ የካብድ ወለተ እኑሁ ለአቡሁ ወወለደቶሙ ሎቱ ለአሮን ወለሙሴ ወለማርያም እኅቶሙ ወዓመተ ሕይወቱ ለእንበረም ፻ት ወ፴ወ፯ቱ ዓመት፤

እንበረምም በዚያ ወራት የአባቱን የወንድም ልጅ ስሚ የካብድ የምትባል ሚስት አገባ፤ እሷም ሙሴንና አሮንን እኅታቸው ማርያምንም ወለደ

ችለት፤ እንበረምም በሕይወት የኖረው ዘመን መቶ ሠላሳ ሰባት ነው፤

፳፪፣ ወደቂቀ ይሠአር ቆሬ ወናፌግ ወዝኮር፤

የይሠአርም ልጆች ቆሬ ናፌግ ዝኮር ናቸው፤

፳፫፣ ወደቂቀ ምዘያን ሚሳኤል ወኤል ሳሬን ወስትሪ፤

የአዝያንም ልጆች ሚሳኤል ኤል ሳሬን ስትሪ ናቸው፤

፳፬፣ ወነሥአ ሎቱ አሮን ብእሲተ እንተ ስማ ኤልሳቤጥ ወለተ አሚና ዳብ እንቱ ለነአሶን ወወለደቶሙ ሎቱ ለናዳብ ወለአብዩድ ወለአልዓዘር ወለይታምር ፤

አሮንም የነአሶንን እኅት የአሚና ዳብን ልጅ ስሚ ኤልሳቤጥ የምትባል ሚስት አገባ፤ እሷም አብዩድንና ናዳብን ይታምርንና አልአዛርን ወለደችለት፤

፳፭፣ ወደቂቀ ቆሬ አሴር ወሕልቃና ወአብዩሴፍ ዝውእቱ ትውልዱ ለቆሬ፤

የቆሬም ልጆች አሴር ሕልቃና አብዩሴፍ ናቸው፤ የቆሬም የትውልዱ ቍጥር ይህ ነው፤

፳፮፣ ወአልአዓዘር ወልደ አሮን ወነሥአ ሎቱ ብእሲተ እምአዋልደ ፋጠይን፤

የአሮን ልጅ አልዓዘርም ከፋጠይን ልጆች ወገን ሚስት አገባ፤

ወወለደቶ ሎቱ ለፊንሐስ ወእሉ ለሙንቱ ቀዳምያት ትውልደሙ ለሌዋውያን በበነገዶሙ፤

እሷም ፊንሐስን ወለደችለት በየወገናቸው የሚቈጠሩ ከሌዋውያን ልጆች የሚቀድሙ እሊህ ናቸው፤ በትውልድማ የሚቀድሙ እለርቤል አይደሉምን ቢሉ፤ ገና ወደ ፊት ከሚያመጣቸው ቀዳምያት አላቸው፤ አንድም በክብር ከሁሉ የሚበልጡ አላቸው፤ ቀዳሚሆሙ ለአሕዛብ አማሌቅ እንዲል፤ ይህን ባለው ዝውእቱ ቀዳሚ ትውልደሙ ለሌዋውያን ይላል፤

፳፯፣ ወእሉ ለሙንቱ አሮን ወሙሴ እሉ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ያውዕለዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ምስለ ኃይሎሙ፤

የእስራኤልን ልጆች ከሠራዊቶቻቸው ጋራ ከግብጽ አገር ያወጡዋቸው ዘንድ፤ አውጡ አቸው ብሎ እግዚአብሔር የነገራቸው ሙሴ አሮን እሊህ ናቸው፤

፳፰፣ ወእሉ ለሙንቱ እሉ ተበሀልዎ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ከመ ይፈንዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምብሔር ግብጽ ሙሴ ወአሮን ለሙንቱ፤

እሉ ለሙንቱና ለሙንቱ አንድ ወገን፤ የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር አሰናብቶ ይሰ

ድዳቸው ዘንድ የግብጹን ንጉሥ ፈርዖንን ያነጋገሩት ሙሴ አሮን እሊህ ናቸው፤

በዕለት ዙፋናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ በምድረ ግብጽ፤

ይህም የተደረገ እግዚአብሔር ሙሴን በግብጽ አገር በተነጋገረበት ቀን ነው፤

፳፱፣ ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አነ ወእቱ እግዚአብሔር ንግሮ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ከሎ ዘአነ እቤለከ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን የላከሁህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ፤ ይህን ንም እኔ የላከሁህን ነገር ሁሉ ለግብጹ ንጉሥ ለፈርዖን ንገረው ብሎ ተናገረው፤

፴፣ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ናሁ ጸያፍ አነ እሬ ይሰምዐኒ ፈርዖን፤

ሙሴም እግዚአብሔርን እኔ ነገር አከናውኖ መናገር የማይቻለኝ ድዳ ነኝ ፈርዖን ነገራን እንደምን ይሰማኛል አለው።

ምዕራፍ ፯

ገባኤ

፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ ረሰይኩከ እምላኮ ለፈርዖን፤

እሬ ይሰምዓኒ ፈርዖን ቢለው እግዚአብሔርም እነሆ ለፈርዖን

አምላኩ አድርጌሃለሁ አለው፤ አሠለጥንሃለሁ ሲለው ነው፤ አንድም አምላክ የወደደውን እንዲያደርግ የወደድከውን አድርገው አለው፤ አምላክ ባለው ታላኒ ይላል፤ በዓረቢ ምላሽ እንደዚሁ ያስተረጉ ማልና፤

ወአሮን እንከ ይኩንከ ነቢያ፤

ወንድምህ አሮንም ስለ አንተ ሁኖ ይናገርልህ፤

፪፣ ወአንተሰ ንግሮ ኩሎ ዘአዘዘ ኩከ ወአሮን ይንግሮ ለፈርዖን ከመ ይፈንምሙ ለደቂቀ እስራኤል እም ድፋ፤

አንተም የአዘዘኩህን ሁሉ ለአሮን ንገረው፤ አሮንም የእስራኤልን ልጆች አሰናብቶ ከአገሩ እንዲሰድዳቸው ለፈርዖን ይንገረው፤

፫፣ ወአነ አጸንዕ ልቦ ለፈርዖን ወአ በዝን ተአምርዮ ወመድምምዮ በም ድረ ግብጽ ወአይሰምዓክሙ ፈርዖን፤

እኔም የፈርዖንን ልቡናውን አጸናለሁ አለ፤ በረድኤት እለየዋለሁ ሲል ነው፤ በግብጽ አገርም ፍጹም ተአምራቴን አብዝቼ አደርጋለሁ፤ ፈርዖንም አይሰማችሁምና፤

፬፣ ወእወዲ እዴያ ዲበ ብሔረ ግብጽ ወአወፅአሙ በኃይልየ ለሕዝ

ብዮ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ በበቀል ዐቢይ፤

እኔም በግብጽ ሥልጣኔን እገልጻለሁ ወገኖቼ እስራኤልንም በኃይል በታላቅ በቀል ከግብጽ አወጣቸዋለሁ አለ፤ በኃይል ዐሥሩን መቅሠፍት፤ በበቀል ዐቢይ ስጥመትን አድርጌ አወጣቸዋለሁ ሲል ነው፤

፭፣ ወየአምሩ እንከ ኩሎ ግብጽ ከመ አነ ሙእቲ እግዚአብሔር ወእሰፍሕ እዴያ ዲበ ብሔረ ግብጽ ወአወፅአሙ ለደቂቀ እስራኤል እማዕከ ሎሙ፤

የግብጽ ሰዎችም ሁሉ እግዚአብሔር እኔ እንደ ሆንኩ ያውቃሉ፤ ሥልጣኔንም በግብጽ አገር እገልጻለሁ፤ የእስራኤልንም ልጆች ከመካከላቸው ለይቼ አወጣቸዋለሁ አላቸው፤

፮፣ ወገብሩ ሙሴ ወአሮን በከመ አዘዘሙ እግዚአብሔር፤

ሙሴ አሮንም እግዚአብሔር እንዳዘዘቸው አደረጉ፤ አንድም እግዚአብሔር ያዘዘቸውን አደረጉ አለ በባለቤት የገባ ከመ ነው፤

፯፣ ወኮኖ ለሙሴ ቺኖም፤ ወለአሮን ቺኖቼቲ ማም አመ ተናገርዎ ለፈርዖን፤

ፈርዖንንም በተናገሩት ጊዜ ለሙሴ ቺኖ ማመት ሆኖት ነበር፤ ለአሮንንም ሰማንያ ሦስት ዘመን ሆኖት ነበር፤

ቺ፣ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን፤

እግዚአብሔርም ሙሴ አሮንን እንዲህ አላቸው፤

እመ ይቤሎክሙ ፈርዖን ሀቡኒ ተአምረ ወመድምመ በሎ ለአሮን እንከ ንሥእ ለዛቲ፤ በትር ወግድፋ ቅድሚሁ ለፈርዖን ወቅድመ ዓበይቲ ወትከውን አርዌ ምድር፤

ፈርዖን ተአምራትን አድርጋችሁ አሳዩኝ በላችሁ፤ ወንድምህ አሮንን ይህቺን በትር አንሥተህ በሹማምቲና በፈርዖን ፊት ጣላት፤ እባብ ትሆናለች በለው፤

፱-፲፣ ወቦአ ሙሴ ወአሮን ቅድመ ፈርዖን ወገብሩ ከማሁ በከመ አዘዘሙ እግዚአብሔር ወገደፈ አሮን በትሮ ቅድመ ፈርዖን ወቅድመ ዓበይቲ ወኮነት አርዌ ምድር፤

ነበ ፈርዖን ሲል ነው፤ ሙሴ አሮን ወደ ፈርዖን ገብተው እግዚአብሔር እንዳዘዘቸው አደረጉ፤ አዘዘሙ ያለውን አመጣ፤ አሮንም በሹማምቲና በፈርዖን ፊት በትሩን ጣላት እባብ ሆነች፤

፲፩፣ ወጸውም ፈርዖን ለጠቢባን ወለመሠርዖን ወገብሩ ሐራስያን ግብጽ በሥራያቲሆሙ ከማሆሙ፤

ፈርዖንም ይኸንን አይቶ ይህን ንስየኔም ፈላስፎች ያደርጉታል

ብሎ አዋቂዎችን ሥራዎችን አስጠርቶ አምጥቶ እንደ ሙሴ አሮን አድርጎ አላቸው፤ የግብጽ ሚርተኞችም በሥራያቸው እንደ ሙሴና እንደ አሮን አደረጉ፤

፲፪፣ ወወገሩ አብትሪሆሙ ወኮኑ አራዊተ ምድር ወውገጠቶሙ በትረ አሮን ለአብትረ እልክቲ፤

ወገብሩ ያለውን አመጣ፤ ኢያኔስ ኢያንበሬስም በትሮቻቸውን ወደ መሬት ጣሉ፤ በትሮቻቸውም እባብ ሆኑ፤ ሙሴ አሮን እባብ የሆነውን መልሰው በትር አደረጉ፤ ኢያኔስ ኢያንበሬስ ግን እባብ የሆነውን መልሶ በትር ማድረግ ተላናቸው፤ ሙሴ አሮን መልሰው በትራቸውን ቢጥሏት እባብ ሁና የኢያኔስ፤ የኢያንበሬስን በትር ለቃቅማ ውጣ ወደ እነሱ ብትሔድ፤ ወሐሩ በስላቅ ይላል፤ ዛሬስ የሙሴ የአሮን በትር የእኛን በትር ለቃቅማ ውጣ ወደ እኛ መጣች? ብለው በውስጠ ፍርሃት ሸሽተው ሕደዋል፤ ከዚህም ምንም እባብ የነበረችውን መልሶ በትር ማድረግ ቢላናቸው በትራቸውን እባብ አድርገዋልና ይህንን አይቶ ፈርዖን እምቢ እያለ ሙሴ አሮን እየጸለዩ በዐሥሩ መቅሠፍት ይፈጸማል፤

፲፫፣ ወጸንዐ ልቡ ለፈርዖን ወወበዩ ሰሚዐ በከመ ይቤ እግዚአብሔር፤

እግዚአብሔር አጸንዕ ልቦ ለፈርዖን ብሎ እንደተናገረው የፈርዖን ልቡናው በክፋት ጸና፤ አይሰምዐክሙ ብሎ እንደ ተናገረ ትእዛዙን መስማት እምቢ አለ፤

፲፬፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ከብደ ልቡ ለፈርዖን ከመ አይፈ ንምሙ ለሕዝብ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን ወገኖቹ እስራኤልን አሰናብቶ እንዳይ ሰዳቸው የፈርዖን ልቡና በክፋት ጸና አለው፤

፲፭፣ ወሐር ኅብ ፈርዖን በጸባሕ ወናሁ ኅብ ማዩ ተከዘ ይወጽእ ውእቱ ወይቀውም ወተቀበሎ ኅብ ገበዛ ተከዘ ወለእንታክቲ፤ በትር እንተ ኮነት አርጭ ምድር ንሥእ ውስተ እደከ፤

አሁንም ነገ ጣት ወደ ፈርዖን ሒድ እሱም ከቤቱ ወደ ወንዙ ዳር ወጥቶ ይቆማል፤ አንተም ወደ ወንዙ ዳር ወጥተህ ተቀብለው፤ እባብ የሆነች በትሪቱንም በእጅህ ይዘሃት ሒድ አለው፤

፲፮፣ ወበሎ እግዚአብሔር አምላክ ዕብራውያን ፈነወኒ ኅቤከ እንዘ ይብል ፈነአ ሕዝብዩ ከመ ይፀመ ዱኒ በሐቅል ወናሁ ኢሰማዕከ እስከ ዛ ዕለት፤

የዕብራውያን ፈጣሪ እግዚአብሔር በምድረ በዳው መሥዋዕት

ሠውተው ያገለግሉኝ ዘንድ ወገኖቼ እስራኤልን አሰናብተህ ስደዳቸው ቃሌንም እስከ ዛሬ ድረስ እነሆ አልሰማኸም ብሎ ወደ አንተ ልኮኛል በለው፤

፲፯፣ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር በዝንቱ ተአምር ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ናሁ አነ እዙብጥ በዛ በትር እንተ ውስተ እደዩ ማዩ ተከዘ ወይከውን ደመ፤

እግዚአብሔር እንዲህ አለ ይህን ያደረግሁ እኔ ፈጣሪህ እግዚአብሔር እንደ ሆንኩ በዚህ ታውቀዋለህ፤ በእጄ በተያዘ ችው በዚህች በትር ውሀውን እመታዋለሁ ደም ይሆናል በለው አለ፤

፲፰፣ ወይመውቱ ዓጣት ዘውስተ ተከዘ ወይይዕ ተከዘ ወአይክሉ ግብጽ ሰትዩ ማዩ ተከዘ፤

ምግብ ቢለወጥባቸው በወንዙ ያሉ ዓጣዎች ይሞታሉ፤ ወንዙም ይሸታል የግብጽ ሰዎችም የወንዙን ውሀ መጠጣት አይችሉም፤ አንድም ሰትዩ እማዩ ተከዘ፤ አንድም ሰትዩ ማይ እምተ ከዘ ይላል፤ ከፈሳሹ መጠጣት አይቻላቸውም፤

፲፱፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎ ለአሮን ንሥእ ለበትርከ ወስ ፋሕ እደከ ዲባ ማዩተ ግብጽ ወዲባ አፍላጊሆሙ ወዲባ ኦሥራ ጊሆሙ ወዲባ አዕያጊሆሙ ወዲባ

ኮሉ ምቅዋመ ማዩሙ ወይከውን ደም ውስተ ኮሉ ምድረ ግብጽ ውስተ ዕዕው ወውስተ አዕባን፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ ወንምድህ አሮንን እባብ የሆነች በትርህን አንሥተህ እጅህን ዘርግተህ የግብጽን ውሃዎች ምታቸው በለው አለው፤ ማዩት ያለውን ይተረትራል፤ ዲባ አፍላጊሆሙ ፈሳሹን፤ ወዲባ ኦሥራጊሆሙ ምንጩን፤ ወዲባ አዕያጊሆሙ ኩሬውን፤ ወዲባ ኮሉ ምቅዋመ ማዩሙ፤ አልፎ አልፎ የሚቆመውን ውሀ ሁሉ ምታው ደም ይሆናል፤ እየታፈንክም ርጨው፤ ሣሩም ዕንጨቱም ደንጊያውም ደም ይሆናል አለው፤ የእስራኤልን ልጆች እያነቁ ባሕር ጥለው ነበርና በዚያ ፍዳ ነው፤

፳፣ ወገብሩ ከመዝ ሙሴ ወአሮን በከመ እዘመው እግዚአብሔር ወአል ዓለ በትሮ አሮን ወዘበጠ ማዩ ዘውስተ ተከዘ በቅድመ ፈርዖን ወበቅድመ ዓበይቱ ወኮነ ደመ ማይ ዘውስተ ተከዘ፤

ሙሴ አሮንም እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው አደረገ፤ ገብሩ ያለውን አመጣ፤ አሮንም በትሩን ከፍ ከፍ አድርጎ በሹማምንቱና በፈርዖን ፊት ውሀውን መታው፤ የፈሳሹም ውሀ ደም ሆነ፤

፳፩፣ ወሞቱ ዓጣት ዘውስተ ተከዘ ወዓዐ ተከዘ ወስዕኑ ግብጽ ሰትዩ ማይ እምተከዘ ወኮነ ደም ውስተ ኮሉ ምድረ ግብጽ፤

በፈሳሹ ውስጥ ያሉ ዓጣዎችም ምግብ ቢለወጥባቸው ሞቱ፤ ፈሳሹም ሸተተ፤ ግብጻውያንም ከፈሳሹ ውሀ መጠጣት ተሳናቸው፤ በግብጽ አገር ሁሉ ደም ሆነ፤

፳፪፣ ወገብሩ ከማሁ ሐራሲያን ግብጽ በሥራያቲሆሙ ወጸንዐ ልቡ ለፈርዖን ወወበዩ ሰሚዩሎ በከመ ይቤ እግዚአብሔር፤

የግብጽ ሚርተኞች ኢያኔስ ኢያንበሬስም በሚርታቸው እንደ እሱ አደረጉ አለ እንደ አሮን፤ አንድም አሁን እንደ ተናገርኩት አደረጉ፤ እግዚአብሔር አጸንዕ ልቦ ለፈርዖን እንዳለ የፈርዖን ልቡ በክፋት ፀና፤ አይሰምዐክሙ ብሎ እንደ ተናገረ አልሰማችሁም አለ፤

፳፫፣ ወገብአ ፈርዖን ወወአ ቤቶ ወአተመይጦ ልቡ በዝንቱ ኮሉ፤

ፈርዖን ተመልሶ ወደ ቤቱ ገባ፤ ነገር ግን በዚህ ሁሉ ነገር ልቡናው ወደ ኃዘን አልተመለሰም፤

፳፬፣ ወከረዩ ኩሉ ግብጽ ዓውዶ ለተከቢ ከመ ይስተዩ ማየ ወስዕነ ስትዩ ማይ እምተከቢ፣

ግብጻውያን ሁሉ ከፈሳሹ ውሀ መጠጣት ተስኗቸዋልና ውሀ ሊጠጡ ከወንዙ ዳር ጉድጓድ ቁፈሩ፣

፳፭፣ ወተፈጸመ ሰብዑ መዋዕል እምድገረ ዘበጦ እግዚአብሔር ለተከቢ፣

እግዚአብሔር ፈሳሹን ደም ካደረገው በኋላ ሰባቱ ቀን ተፈጸመ።

ምዕራፍ ፰

፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ባለ ኅበ ፈርዖን ወበሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ፈኑ ሕዝብዩ ከመ ይጸመዱኒ በሐቅል፣

እግዚአብሔር ሙሴን ወደ ፈርዖን ገብተህ በምድረ በዳ መሥዋዕት ሠውተው ያገለ ግሉኝ ዘንድ ወገኖቼ እስራኤልን አሰናብተህ ስደድ ብሎሃል በለው አለው፣

፪፣ ወለእመ ዐበይከ አንተ ፈንዎ ቶሙ ናሁ አነ እዙብጥ ኩሉ አድባሪከ በቁርነነዓት፣

አንተ አልሰድዳቸውም ብትል ግን እኔም ተራራህን ሁሉ፣ ተሳቦ ቀንዳማ ትል፣ ንጉንቸር፣ ዛጉል ልብሱን እንዲያ ስገኝ አደርገዋለሁ፣

፫፣ ወይቀይዕ ተከቢ ቁርነነዓተ ወየዐርግ ወይበውእ ውስተ አብያቲከ ውስተ ውግጥያተ ቤትከ ወጽርሕከ ወዲበ ዓራትከ ውስተ አብያተ ዓበይትከ ወዲበ ሕዝብከ ውስተ ሐሪጽከ ውስተ ዕቶናቲከ፣

ፌሳሹም ቀንዳማ ትሉን ያስገኛል፣ ቀንዳማ ትሉም ከፈሳሹ ወጥቶ ወደ ቤትህ ይገባል፣ አብያቲከ ያለውን ይተረትራል፣ ውሳጥያተ ቤትከ፣ ወደ እልፍኝህ፣ ወጽርሕከ ወደ አዳራሽህ፣ ወዲበ ዓራትከ ወደ ዙፋንህ፣ ወደሹማምትህም ቤት፣ ወደ ወገኖችህም ቤት፣ ዲበ ሐሪጽከ ወደ ዶቁትህም፣ ውስተ ዕቶናቲከ ወደ ምድጃህም ይገባል፣

፬፣ ወዲቤከ ወዲበ ዓበይትከ ወዲበ ሕዝብከ የዓርግ ቁርነነዓት፣

በአንተ፣ በሹማምትህ፣ በወገኖችህም ላይ ቀንዳማ ትል ይወጣል፣

፭፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎ ለአሮን እናከ ሰፋሕ እዴከ ወበትረከ ዲበ አፍላግ ወዲበ አሥራግ ወዲበ አዕያማ ወይገእ ቁርነ ነዓት፣

እግዚአብሔር ሙሴን ወንድምህ አሮንን እጅህን ዘርግተህ በበትርህ ፈሳሹን፣ ምንጩን፣ የኩሬውን ውሀ ምታው፣ ከዚያ ተሳቦ፣ ቀንዳማ ትል፣ ንጉንቸር፣ ዛጉል ልብሱ ይውጣ ብሏል በለው አለው፣ ሙሴም ሐይ ለአሮን ነገረው፣

፮፣ ወሰፍሐ አሮን እዴሁ ዲበ ማያተ ግብጽ ወወዕኦ ወዓርግ ቁርነ ነዓት ወከደኖ ለምድረ ግብጽ፣

አሮንም እጁን ዘርግቶ የግብጽን ውሀ በበትሩ መታው ተሳቦ፣ ቀንዳማ ትል፣ ንጉንቸር፣ ዛጉል ልብሱ ከዚያ ወጥቶ የግብጽን አገር በብዛት ሸፈነው፣

፯፣ ወጉብሩ ከማሁ ሐራሲያን ግብጽ በሥራያቲሆሙ ወአውዕኦ ቁርነ ነዓተ ዲበ ምድረ ግብጽ፣

የግብጽ ሚርቶኞች ኢያኔስ ኢያንበሬስም በሚርታቸው እንደሱ አደረጉ፣ አንድም አሁን እንደ ተናገርኩት አደረጉ፣ በግብጽ አገርም ቀንዳማ ትል ንጉንቸር ዛጉል ልብሱን አስገኙ ገብሩ ያለውን አመጣ፣

፰፣ ወጸውያሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለ አሮን ወይቤሎሙ ጸልዩ ሊተ ኅበ እግዚአብሔር ከመ ይሰስል ቁርነ ነዓት እምኔያ ወእምሕዝብዩ ወእፌንዎ ለሕዝብ ይሁዕ ለእግዚአብሔር፣

ፈርዖንም ሙሴ አሮንን ጠርቶ ይህ ተሳቦ ቀንዳማ ትሉ፣ ከእኔ እንዲርቅልኝ እናንት ወደ ፈጣሪያችሁ ወደ እግዚአብሔር ለምኑልኝ፣ እኔም ወገኖችሁ እስራኤልን ለፈጣሪው ለእግዚአብሔር ሊሠዋ አሰናብቼ እሰድደዋለሁ አላቸው፣

፱፣ ወይቤሎ ሙሴ ለፈርዖን አድመኒ ማእዘ እጹሊ ለከ ወለዓበይትከ ወለሕዝብከ ከመ ይማስን ቁርነ ነዓት እምኔከ ወእምሕዝብከ ወእምዓ በይትከ እንበለ ውስተ ተከዘ ይተርፍ፣

ሙሴም ፈርዖንን በፈሳሹ ውስጥ ከሚቀረው በቀር ከሹማምትህ ከወገኖችህ ከአንተ ተሳቦ ቀንዳማ ትል፣ ንጉንቸር፣ ዛጉል ልብሱ እንዲርቅልህ ለወገኖችህ ለሹማምትህ ለአንተ እጸልይልህ ዘንድ መቼ ልለምንልህ ቀን ቅጠረኝ አለው፣

፲፣ ወይቤሎ ፈርዖን ለጌሠም ወይ ቤሎ አሆ በከመ ትቤለኒ ከመ ታእምር ከመ አልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበለ እግዚአብሔር፣

ማእዘ እጹሊ ለከ በለው ፈርዖንም የዛሬን እንደምንም ታግሼው አድራለሁ ነገ ይሁንልኝ አለው፣ ሙሴም ከእግዚአብሔር በቀር ሌላ ባዕድ አምላክ እንደሌለ ታውቅ ዘንድ አንተ እንዳልኸኝ እሸ ነገ እጸልይልሃለሁ አለው፣

፲፩፣ ወይቤሰል ቁርነነዓት እምኔከ ወእምሕብያቲከ ወእምዓበይትከ ወእምሕዝብከ እንበለ ውስተ ተከዘ ይተርፍ፣

ይህን ያደረግሁልህ እንደሆነ ተሳቦ ቀንዳማ ትሉ በፈሳሹ ከሚቀረው በቀር ከወገንህ ከሹማምትህ ከቤትህ ከአንተም ይርቅልሃል አለው፣

፲፪፣ ወወዕሉ ሙሴ ወኦሮን እምነበ ፈርዖን ወአውየው ነበ እግዚአብሔር በእንተ ሙሴና ቁርኅነዓት በከመ አዘዘ ፈርዖን፣

ፈርዖን ለነገ ጸልዮልኝ ብሎ እንደለመነ ሙሴ አሮንም ከፈርዖን ዘንድ ወጥተው ተሳቦውን ቀንዳማ ትሉን አጥፋልን ብለው ወደ እግዚአብሔር ጩኸው ለመኑ፣

፲፫፣ ወገብረ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ሙሴ ወጥተ ቁርኅነዓት እምአብዮት ወእምአህጉር ወእም ሐትል፣

እግዚአብሔርም ሙሴ ተሳቦውን አጥፋልኝ ብሎ እንደ ለመነው አደረገለት፣ በምድረ በዳው በከተማው በቤትም ያለው ተሳቦ፣ ቀንዳማትል ሞተ፣

፲፬፣ ወአስተጋብሎ ከምረ ከምር ወዒዓተ ምድር፣

ግብጻውያንም ሰብስበው በየቦታው አልፈው አልፈው ከመሩት፣ ምድርም ሸተተች፣

፲፭፣ ወሶበ ርእዮ ፈርዖን ከመ ኮነ ዕረፍት ከብደ ልቡ ወአባዮ ሰሚዖ ቶሙ በከመ ነበበ እግዚአብሔር፣

ፈርዖንም ዕረፍት እንደ ተደረገ ባዮ ጊዜ ልቡናው ጸና፣ እግዚአብሔርም ኢይሰምዓክሙ ፈርዖን ብሎ እንደ ተናገረ አልሰማም አለ፣

፲፮፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎ ለአሮን ሰፋሕ በእዴከ በትረከ ወገብጥ መሬተ ምድር ወይወዕላ ሃዑት ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ወውስተ ኮሉ ምድረ ግብጽ፣

መሬት ያልጸናው፣ ምድር የጸናው ነው፣ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው፣ ወንድምህ አሮንን በእጅህ በትርህን አንሥተህ መሬቱን ምታው፣ በሰውም በከብቱም በግብጽ አገርም ሁሉ ጭጫን፣ ዘመሚት፣ ትንኝ፣ ሳንጃ ይወጣል በለው፣ አንድም እግዚአብሔር ይወጣል ብሏል ብለህ ንገረው አለው፣ ሐይ ነገረው፣

፲፯፣ ወሰፍሐ አሮን በእዴሁ በትሮ ወዘበጠ መሬተ ምድር ወወዕላ ሃዑት ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ወውስተ ኮሉ ምድረ ግብጽ፣

አሮንም በእጁ በትሩን አንሥቶ መሬቱን ምታው፣ በሰውም በከብቱም በግብጽም አገር ሁሉ ጭጫን፣ ዘመሚት፣ ትንኝ፣ ሳንጃ ወጣበት፣

፲፰፣ ወገብሩ ከማሁ ሐራስያን በሥራያተሆሙ ከመ ያውዕሉ ሃዑተ ወስዕኑ ወወዕላ ሃዑት ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ፣

የግብጽ ሚርተኞች ኢያኔስ ኢያንበሬስም እንደአሮን (አሮን እንዳደረገው) በሚርታቸው ጭጫን ዘመሚት ትንኝን፣

ሳንጃውን እናወጣለን አሉ፣ ማውጣት ተሳናቸው፣ እስካሁን ለእከያትሰ ኢከላዕናሆሙ ይላል፣ ለመቅሠፍቱ መጨመሪያ ይሁን ብሎ ፈቅዶላቸው ነበር፣ አሁን ግን ኃይል ተአምራት የባሕርያችን ነው እንዳይሉ ከልክሏቸዋል፣ እነሱን ተሳናቸው አልን እንጂ ሳንጃውትንኙ ግን በሰው በከብቱ ወጣ፣

፲፱፣ ወይቤልም ሐራስያን ለፈርዖን አጽባዕተ እግዚአብሔር ውእቱ ዝንቱ ወጸንዐ ልቡ ለፈርዖን ወአባዮ ሰሚዖቶሙ በከመ ነበበ እግዚአብሔር፣

ኢያኔስ ኢያንበሬስም ፈርዖንን በአፋቸው በአፍንጫቸው በዓይናቸው በጆሮዋቸው ጥልቅ ጥልቅ እያለ ቢወጋቸው ይህስ የእግዚአብሔር ጣት ነው፣ አንድም የእግዚአብሔር ሰልፍ ነው፣ አንድም ጸባዒተ እግዚአብሔር ይላል፣ የእግዚአብሔር አርበኛ ነው አሉት፣ የፈርዖንም ልቡናው በክፋት ጸና፣ እግዚአብሔርም ኢይሰምዓክሙ ፈርዖን ብሎ እንደ ተናገረ መስማቱን እምቢ አለ፣

፳፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጊሥ በጸባሕ ወቁም ቅድሚሁ ለፈርዖን ናሁ ነበ ማይ ይወዕላ ውእቱ

ወበሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ፈኑ ሕዝብዮ ከመ ይወመዱኑ፣

እግዚአብሔርም ሙሴን ነገጣት ገበግሠህ ሐይደህ በፈርዖን ፊት ቁም፣ እሱም ወደ ፈላሽ ይወጣል እግዚአብሔር እንዲህ አለ፣ ወገኖቼ እስራኤል መሥዋዕት ሠውተው ያገለግሉኝ ዘንድ አሰናብተህ ስደድ አለብሎሃል በለው አለው፣

፳፩፣ ወለእመ አባዮከ ፈንዎተ ሕዝብዮ ናሁ እነ እፈኑ ዲቤከ ወዲበ አበይትከ ወዲበ ሕዝብከ ወዲበ አብዮቲከ ጽንጽንዮ ከልብ ወይመ ልዕ ውስተ አብዮተ ግብጽ ወውስተ ምድርሂ እንተ ሀለውከ ውስቴታ፣

አንተ ወገኖቼ እስራኤልን አልሰድም ያልክ እንደሆነ እኔም በአንተ በሹማምቶችህ በወገኖችህ በቤትህም ሁሉ ተርብ፣ አንድም የውሻ ዝንብ አመጣለሁ፣ ይኸውም በግብጽ ሰዎች ቤት አንተም በምትኖርባት አገር ሁሉ ይመላል አለ በለው፣

፳፪፣ ወእሴባሕ በይእቲ ዕለት በምድረ ጌሤም እንተ ውስቴታ ሀለህ ሕዝብዮ ወኢይሄሉ ህዮ ጽንጽንዮ ከልብ ከመ ታእምር ከመ እነ ውእቱ እግዚአብሔር ምድር፣

ወገኖቼ እስራኤል ባለብት በጌሤም አገር ግን ለወገኖቼ ለእስራኤል ተአምራት አድር

ጌላቸው በዚህች ቀን እመሰገናለሁ፤ ለዓለሙ ሁሉ ገዥ እኔ እንደ ሆንኩም እንድታውቅ ይህ ተርቡ፤ የውሻ ዝንቡ ወገኖቼ እስራኤል በአለባት በጌሤም አገር አይኖርም፤

፳፫፣ ወእፈልጥ ማዕከል ሕዝብየ ወማዕከል ሕዝብከ ወይከውን ጌሠመ ዝ ነገር፤

ይህንም ተአምራቱን በወገኖች ሀና በወገኖቼ መካከል ለይቼ አደርገዋለሁ፤ ይኸውም አይውልም አያድርም ነገ ይደረጋል አለ በለው አለው፤ ሒዶ ነገ ረው፤

፳፬፣ ወገብረ እግዚአብሔር ከማሁ ወመጽአ ጽንጽንያ ከልብ ብዙኅ ውስተ አብያተ ፈርዖን ወውስተ አብያተ ዓበይቱ ወውስተ ኮሎ ምድረ ግብጽ ወማሰነት ምድር እምጽንጽንያ ከልብ ብዙኅ፤

ይከውን ጌሠመ ዝነገር ብሎ ነበርና እግዚአብሔርም በበነጋው እንዳለው አደረገ፤ ወገብረ ያለውን አመጣ፤ ብዙም ተቋናጣጭ ዝንብ ወደ ፈርዖን ቤት ወደ ሹማምቱም ቤት ወደ ግብጽ አገርም ሁሉ መጣ፤ ከተቋና ጣጭ ዝንቡም የተነሣ ግብጽ ጠፋች፤

፳፭፣ ወጸውዖሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ ሑሩ ወሠዑ ለአምላክኩም በዛ ምድር፤

ፈርዖንም ሙሴ አሮንን ጠርቶ ሳትርቁ በዚህች አገር ለፈጣሪ ያችሁ ሒዳችሁ ሠዉ አላቸው፤

፳፮፣ ወይቤሎ ሙሴ ኢይትክሃል ከመዝ ይኩን እስመ ዘየሐርሙ ግብጽ ንሠውዕ ለአምላክነ ወለእመ ሦዕነ ዘየሐርሙ በትድሚሆሙ ይዌ ግሩነ፤

ሙሴም ፈርዖንን ግብጻውያን የሚያመልኩት ሳሙን ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር እንሠዋለንና የሚያመልኩት ሳሙንም በፊታቸው ከሠዋነው በደንገደ ወግረው በእሳት አቃጥለው ይገድሉናልና እንዲህ ያለው ነገር ይደረግ ዘንድ አይቻልም አለው፤ ይዌግሩኑ ብሎ በዕብራውያን ሥርዓት ተናገረ፤

፳፯፣ ምሕዋረ ሠሉስ ዕለት ንሑር ውስተ ሐቅል ወንሠዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ በከመ ይቤለነ፤

እኛስ ወደ ምድረ በዳው ሦስት ቀን ገሥግሰን ሒደን በምድረ በዳው ሠዉልኝ ብሎ እንደ ነገረን ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር እንሠዋለን አለው፤ ትእዛዝ ካልአይ ሁኖ ይተረጎማል የሚሉት በብሉይ ቤት ይህ ነው፤ አንድም እንዳለም ይሆናል፤ አላ ያለበት ነው፤

ሦስት ቀን ገሥግሠን ሒደን እሱ ሠዉልኝ ብሎ እንደ ነገረን በምድረ በዳው ለፈጣሪ ያችን ለእግዚአብሔር እንሠዋ እንጂ እነሱ የሚከለክሉትን በፊታቸው ልንሠዋ አይቻልም አለው፤ አንድም እንዳለ ይሆናል፤ ሑሩ ወሠዑ ለአምላክኩም ብለህስ ካልከን እንኪ ያስ ሦስት ቀን ገሥግሠን ሒደን ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት እንሠዋ፤ ፍቀድልን አሉት፤

፳፰፣ ወይቤሎ ፈርዖን አነ እፊንወ ከሙ ትሠዑ ለእግዚአብሔር አምላክኩም በሐቅል ወባሕቱ ኢትት አተቱ ወርሑቀ ኢትሑሩ ወጸልዩ እንከ ሊተ ነበ እግዚአብሔር፤

ፈርዖንም ሙሴን በምድረ በዳው ለፈጣሪያችሁ ለእግዚአብሔር ልትሠዉ እኔ አሰናብቼ እስድ ዳችኋለሁ፤ ነገር ግን ርቃችሁ አትሒዱ፤ ለእኔም ወደ ፈጣሪያችሁ ወደ እግዚአብሔር ለምኑልኝ አለው፤

፳፱፣ ወይቤሎ ሙሴ ናሁ አነ እወ ዕእ እምነቤከ ወእጼሊ ነበ እግዚአብሔር ወይሴስል ጽንጽንያ ከልብ እምነከ ወእምዓበይትከ ወእምሕዝብከ ፍጡነ ወኢትድግም እንከ አስተአብዩ ከመ ኢትፈኑ ሕዝቦ ይሠዑ ሎቱ፤

ሙሴም ፈርዖንን አሁን ከአንተ ዘንድ ወጥቼ ጸልዩ ሊተ ብለህ

እንዳልክ ወደ እግዚአብሔር እለምንልገለሁ፤ ይህም ተርቡ፤ የውሻ ዝንቡ ከወገኖችህ ከሹማምትህ ከአንተ ፈጥኖ ይርቃል፤ ነገር ግን በምድረ በዳው መሥዋዕት ሊሠዉሉት ወገኖቼ እስራኤልን አሰናብተህ እንዳትሰድሁ ነህ ዳግመኛ እግዚአብሔርን አላዋቁ አታድርገው አለው፤

፴፣ ወወዕእ ሙሴ እምነበ ፈርዖን ወጸልዩ ነበ እግዚአብሔር፤

ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ ወጥቶ እጼሊ ለከ እንዳለው ወደ ፈጣሪው ወደ እግዚአብሔር ለመነለት፤

፴፩፣ ወገብረ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ሙሴ ወአሰሰሊ ጽንጽንያ ከልብ እምፈርዖን ወእምዓበይቱ ወእም ሕዝቡ ወኢተርፈ ወኢአሐዱሂ፤

ሙሴም ይራቅለት ብሎ እንደ ለመነ እግዚአብሔር አደረገ ለት፤ ገብረ ያለውን አመጣ፤ ተርቡን የውሻ ዝንቡን ከወገኖቼ ከሹማምቶቼ ከፈርዖን አራቀ ለት፤ አንድ ስንኳን አልቀረ በትም፤

፴፪፣ ወአክቦደ ልቦ ፈርዖን ወበዝ ንቱሂ ጊዜ በቦዩ ፈንዖተ ሕዝቡ፤

ፈርዖንም ልቡናውን በክፋት አጸና በዚህም ጊዜ ወገኖቹ እስራኤልን አሰናብቶ መሰደዱን እንቢ አለ።

ምዕራፍ ፱

፩፣ ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሙሴ ባለ ኅዕ ፈርዖን ወበሉ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ ዕብራውያን ፈኑ ሕዝብዩ ከመ ይጸመዱኒ፣

እግዚአብሔር ሙሴን ወደ ፈርዖን ገብተህ የዕብራውያን ፈጣሪ እግዚአብሔር እንዲህ አለ፣ በምድረ በዳው መሥዋ ዕት ሠውተው እንዲያገለግሉኝ ወገኖቼ እስራኤልን አሰናብተህ ስደድ ብሎሃል ብለህ ንገረው አለው፣

፪፣ ወእመ ዓበይከ ፈንዎተ ሕዝብዩ ወዓዲ አጽናዕኩሙ፣

ወገኖቼ እስራኤልን አንተ አሰናብተህ ባትሰድዳቸው ዳግመኛም ልቡናህን ብታጸናባቸው፣ አንድም አጽናሕኩሙ ይላል፣ ዳግመኛ ብታቆያቸው፣

፫፣ ናሁ ትከውን እዴዩ ዲበ እንስሳክ በሐቅል ዲበ አፍራስ ወዲበ አዕዱግ ወዲበ አግማል ወዲበ አልሕምት ወዲበ አባግዕ ሞት ፀቢይ ጥቀ፣

እነሆ እደ መዓቴ በምድረ በዳው ባለ ከብትህ በፈረሶችህም፣ በአህዮችህ፣ በግመሎችህም፣ በላሞችህ፣ በሰጎችህም የላም ጌታ ፈጽሞ ይታዘዝባቸዋል፣

፬፣ ወእሴባሕ አነ ማዕከል እንስሳ ግብጽ ወማዕከል እንስሳ ደቂቀ እስራኤል ወኢይመውት እንከ እም ኩሉ ዘደቂቀ እስራኤል ወኢም ንትኒ፣

በእስራኤል ከብቶችና በግብጽ ውያን ከብቶች መካከል ተአምራት አድርጌ እመሰገናለሁ ይኸውም ተአምራት በተደረገ ጊዜ ከእስራኤል ልጆች ከብቶች ወገን ሁሉ ምንም ምን አይሞትም አለ ብለህ ንገረው አለው፣ የግብጻውያንና የእስራኤል ከብቶች አብረው ተሰማርተው ሳሉ የግብጻውያንን ከብቶች እየለየ እየለየ ያጠፋ ነበርና፣ አንድም አብረው ተሰማርተው ወለው ማታ ሲያርዱ አቸው የግብጻውያን ከብቶች ተለይተው አርረው ከስለው ይገኙ ነበርና፣

፭፣ ወመሀቦ እግዚአብሔር ዕድሜ ወይቤ ጌሠመ እገብር ዘ ነገረ ዲበ ምድር፣

እግዚአብሔር ለፈርዖን ቀጠሮ ሰጠው፣ ይህንንም ነገር ነገ ይኸን ጊዜ አደርገዋለሁ አለ፣ ዕድሜ ያለው ይህን ነው፣

፮፣ ወገብረ እግዚአብሔር ዘ ነገረ በሳኒታሁ ወሞተ ኩሉ እንስሳ ግብጽ ወእምእንስሳ ደቂቀ እስራኤል ስኢሞተ ወኢአሐዱ፣

እግዚአብሔርም ዘ ነገረ እገብር እንዳለ በበነጋው ይኸን ነገር አደረገው፣ ገብረ ያለውን አመጣ፣

የግብጻውያን ከብት ሁሉ ሞተ ከእስራኤል ልጆች ከብት ወገን ግን አንድ ስንኳ አልሞተም፣

፯፣ ወሰር ርእዩ ፈርዖን ከመ ኢሞተ እምእንስሳ ደቂቀ እስራኤል ወኢአሐዱ ከብደ ልቡ ወኢፈንዎ ለሕዝብ፣

ፈርዖንም ከእስራኤል ልጆች ከብቶች ወገን አንድ ስንኳን እንዳልሞተ ባዩ ጊዜ ልቡናው በክፋት ጸናበት፣ እስራኤልንም አሰናብቶ አልሰደደውም፣ ይህንም ማድረጉ የእኔ ከብት ቢያልቅ የባሮቼ የእስራኤል ከብት የእኔ አይደለምን ብሎ ነው፣

፰፣ ወይቤሉሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ንሥኡ ለክሙ ምልዓ እደ ዊክሙ ሐመደ እምዕቶን ወይዝርዎ ሙሴ ውስተ ሰማይ በቅድመ ፈርዖን ወበቅድመ ዓበይቱ፣

እግዚአብሔርም ሙሴ አሮንን ከምድጃው በእጃችሁ ምሉ አመዱን አንሥታችሁ፣ አንድም የምድጃውን አመድ በእጃችሁ ምሉ አንሥታችሁ ዘግናችሁ በሹማምቶቹና በፈርዖን ፊት ሙሴ ወደ ሰማይ ይበትነው አላቸው፣

፱፣ ወይከውን ቆባር ውስተ ኩሉ ምድረ ግብጽ ወይከውን ፀልዕ ዘይፈላህ ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ወዲበ ዘአርባዕቱ እግሩ በኩሉ ምድረ ግብጽ፣

ይኸውም በግብጽ አገር ሁሉ ጽጋግ ይሆናል፣ ይኸውም ጽጋግ በሰውም በከብቱም በግብጽ አገርም አራት እግር ባለው ሁሉ ችፌ ቂጥኝ ዋጣ ጐርምጥ ይሆናል አላቸው፣

፲፣ ወንሥኦ ሙሴ ሐመደ ዕቶን በቅድመ ፈርዖን ወዘረዎ ውስተ ሰማይ ወከነ ፀልዕ ዘይፈላሕ ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ፣

ሙሴም የምድጃውን አመድ፣ አንድም ከምድጃው አመዱን በእጁ አንሥቶ በፈርዖን ፊት ወደ ሰማይ በተነው፣ በሰውም በከብቱም የሚወጣ ችፌ፣ ቂጥኝ፣ ዋጣ፣ ጐርምጥ ሆነ፣

፲፩፣ ወስዕኑ ሰብእ ሥራይ ቀዋመ ቅድመ ሙሴ በእንተ ፀልዕ እስመ አሐዘሙ ፀልዕ ለመሠርያን ወለ ኩሉ ሰብእ ግብጽ፣

የግብጽ ሰዎችን ሁሉና ሚርተኞች ኢያኔስ ኢያንበሬስን ችፌው ቂጥኝ ይዟቸዋልና ስለዚህ ነገር ሚርተኞች ኢያኔስ ኢያንበሬስ በሙሴ ፊት መቆም ተሳናቸው፣

፲፪፣ ወአጽንፀ እግዚአብሔር ልቦ ለፈርዖን ወኢሰምያሙ በከመ ነገሮሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን

እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልቡና በክፋት አጸና፣ ለሙሴና ለአሮንም እግዚአብሔር ኢይሰምዓክሙ

ፈርዖን ብሎ እንደ ነገራቸው ቃላቸውን አልሰማውም፤

፲፫፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጊሥ በጸባሕ ወቁም ቅድሚሁ ለፈርዖን ወበሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ ዕብራውያን ፈኑ ሕዝብዎ ከመ ይጸመዱኒ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን ነገ ጧት ገሥግሠህ ሒደህ በፈርዖን ፊት ቁም፤ የዕብራውያን ፈጣሪ እግዚአብሔር በምድረ በዳው መሥዋዕት ሠውተው እንዲያገለግሉኝ ወገኖቼ እስራኤልን አሰናብተህ ሰደድ ብሎሃል፤ ብለህ ንገረው አለው፤ እግዚአብሔርም እንዲህ ማድረጉ ከዛሬ ነገ ልብ አድርጎ በንስሐ ይመለሳል ብሎ ነው፤

፲፬፣ እስመ ይእዜ በዛ ጊዜ እነ እጌኑ ኩሎ መዓትዮ ውስቴትክ ወበዓባይ ትክ ወበሕዝብክ ከመ ታእምር ከመ አልቦ ከማዮ ውስተ ኩሎ ምድር፤

አንተ ይኸን ያላደረግህ እንደ ሆነ እኔም በዓለሙ ሁሉ እንደ እኔ ያለ ሌላ ገናና ፈጣሪ እንደ ሌለ ዕንድታውቅ በወገኖችህና በሹማምቶችህ በአንተም ቍጣዬን ሁሉ በዚህች ቀን አመጣብሃለሁ፤ እኮን አለ ብለህ ንገረው አለው፤

፲፭፣ ወይእዜኒ እጌኑ እዴዮ ወእዘ ብጠክ ወለሕዝብክሂ ወእቀትለከሙ ወትትቀጠቀጥ ምድርክሙ፤

አሁንም እደ መዓቴን አምጥቼ አንተን ወገኖችህንም አጠፋችኋለሁ አገራችሁም ከዚህ የተነሣ ትጠፋለች አለ ብለው አለው፤

ጉባኤ

፲፮፣ ወበእንተዝ እነ ዐቀብኩክ ከመ አርኢ ብክ ጽንዕዮ ወከመ ይትዮዳዕ ስምዮ ውስተ ኩሎ ምድር፤

እኔስ ስለዚህ ነገር እስከ ዛሬ ድረስ ዐቀብኩክ አስተደጋር ኩክ፤ ከመከራው ወደ ኋላ አድርጌ ጠበቅሁህ፤ ኃይሌን ከሃለ ኑቴን በአንተ እገልጠው ዘንድ፤ ስሜም በቸርነት በዓለሙ ሁሉ ይነገር ዘንድ፤ እሱስ ታግምት ነበር ፈርዖን ንስሐ አልገባ ብሎ ጠፋ እንጂ ተብሎ፤ አንድም አንግእኩክ አንቃሕኩክ ይላል፤ ኃይሌን ከሃለ ኑቴን በአንተ እገልጠው ዘንድ ከግብጽ አነቃቅቼ አነግስቼ አወጣሁህ፤ ወከመ ይትዮዳዕ ስምዮ፤ ፈርዖንን ከግብጽ አውጥቶ በኤርትራ አሰጠ መው ተብሎ ስሜ ይነገር ዘንድ አንግእኩክ አንቃሕኩክ አለ፤

፲፯፣ ወአንተሰ ዓዲ ታጽንዕ ሕዝብዮ ወእትፌንምሙ፤

አንተ ግን በወገኖቼ በእስራኤል ዳግመኛ ልቡናህን በክፋት ታጽናባቸዋለህ፤ አንድም ታጽንሕ ይላል፤ ዳግመኛ ወገኖቼ እስራኤልን ታቆያቸዋለህ፤ አሰናብተህም አትሰድዳቸውም፤

፲፰፣ ናሁ እነ አዘንም ጊሠመ ዘ ጊዜ በረደ ብዙኃ ጥቀ ዘእኮነ ከግሁ እምእመ ተፈጥረ ብሔረ ግብጽ እስከ ዛቲ ዕለት፤

እኔም የግብጽ አገር ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ተደርጎ የማይታወቅ ብዙ በረድን ነገ ይህን ጊዜ አዘንማለሁ፤

፲፱፣ ወይእዜኒ አፍጥን አስተጋብእ እንስሳክ ወኩሎ ዘብክ ውስተ ሐቅል እስመ ኩሎ ሰብእ ወእንስሳ ዘተረክበ ውስተ ሐቅል ወዘእቦእ ቤተ ይወድቅ ዲቤህ በረድ ወይመ ውት፤

አፍጥን ታስተጋብእ አፍጥን ወአስተጋብእ ይላል፤ በምድረ በዳ የተገኘ ከብትና ሰው ሁሉ ወደ ቤት ያልገባውም ሁሉ በእሱ ላይ በረዱ ይወድቅታልና፤ እሱም ይሞታልና በምድረ በዳ ያለህን ገንዘብ ሁሉና ከብትህን ፈጥነህ ሰብስብ አለው፤

፳፣ ወዘፈርሀ ቃለ እግዚአብሔር እምዓባይተ ፈርዖን ያስተጋብእ እንስሳሁ ውስተ አብያት፤

ከፈርዖን ሹማምቶች የእኔን የፈጣሪውን የእግዚአብሔርን ቃል የፈራ ከብቱን ወደ ቤቱ ይሰበሰባል፤

፳፩፣ ወዘእሐለየሰ በልቡ ቃለ እግዚአብሔር የኃድግ እንስሳሁ ውስተ ገዳም፤

የእኔን የፈጣሪውን የእግዚአብሔርን ቃል በልቡናው ያላሰበ ሰው ግን ከብቱን በምድረ በዳው ይተዋል፤ አንድም መተርጎም እንዲህ አለ፤ ከፈርዖን ሹማምት የፈጣሪው የእግዚአብሔርን ቃል የፈራ ከብቱን ወደ ቤት ሰበሰባ፤ የፈጣሪው የእግዚአብሔርን ቃል በልቡናው ያላሰበ ሰው ግን ከብቱን በምድረ በዳ ተወ አለ፤ ቀዳማይ በካልአይ፣ ካልአይ በቀዳማይ ይተረጎማል ያለው ይህ ነው፤

፳፪፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴክ ውስተ ሰማይ ወይኩን በረድ ዲቦ ኩሎ ምድረ ግብጽ ዲቦ ሰብእ ወዲቦ እንስሳ ወዲቦ ኩሎ ግዕር ዘውስተ ኩሎ ምድር፤

እግዚአብሔርም ሙሴን እጅህን ወደ ሰማይ ዘርጋ፤ በግብጽ አገር ሁሉ በሰውም በከብቱም በግብጽ

አገር ሁሉ ባለው በሣሩ፤ አንድም በእህሉ በረድ ይዝነም በት አለው፤

፳፫፣ ወሰፍሐ እዴሁ ሙሴ ውስተ ሰማይ ወወሀበ እግዚአብሔር ቃለ ወበረደ ወርጸ እሳት ዲበ ምድር ወአዝነመ እግዚአብሔር በረደ ዲበ ኮሎ ምድረ ግብጽ፤

ሙሴ እጁን ወደ ሰማይ ዘረጋ፤ እግዚአብሔርም ቃለ መብረቅ ነጉድጓድ ወበረደ፤ በረዱን አመጣ እሳቱም በበረዱ መካከል ብልጭ ሲል /እያለ/ ይታይ ነበር፤ እግዚአብሔርም በግብጽ አገር ሁሉ በረዱን አዘነመ፤

፳፬፣ ወእሳቱ ይነድድ ውስተ በረድ ወበረድሰ ብዙኅ ጥቀ ወእዙዝ ዘኢኮነ ከማሁ እምአመ ተፈጥሩ አሕዛብ ውስተ ገጸ ምድር በግብጽ እስከ ይላቲ ዕለት፤

እሳቱም በበረዱ መካከል ብልጭ ይል ነበር፤ በረዱ ግን አሕዛብ በግብጽ ከተፈጠሩ ጀምሮ እስከዚያ ቀን ድረስ ተደርጎ የማያውቅ ብዙ ጽኑ ነበር፤

፳፭፣ ወቀተላ በረድ ለኮላ ምድረ ግብጽ እምሰበእ እስከ እንሰሳ ወኮሎ ሣዕሪ ዘውስተ ገጸም አማ ሰነ ወኮሎ ዕፀወ ዘውስተ ሐቅል ቀጥቀጠ፤

ከሰው ጀምሮ እስከ ከብት ድረስ የግብጽን አገር ሁሉ በረድ አጠ

ፋት፣ በምድረ በዳም ያለውን ሣር ሁሉ፤ አንድም እኸሉን ሁሉ አጠፋ፣ በምድረ በዳም ያለውን ዕንጨት ሁሉ አጠፋ፤

፳፮፣ ዘእንበለ ምድረ ጌሤም ኅበ ሀለዉ ደቂቀ እስራኤል ኢወረደ በረድ፤

እስራኤል ባለብት በጌሤም አገር በረዶው አልወረደም እንጂ ኮሎ ዕፀወ ቀጥቀጠ፤ ዕፀዋቱን ሁሉ አጠፋ፤

፳፯፣ ወለአከ ፈርዖን ወጸውም ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ አበ ስኩ ይእዜሂ እግዚአብሔር ጻድቅ አንሰ ወሕዝብዩ ረሣጎን፤

ፈርዖንም ሙሴ አሮንን ልኮ አስጠራቸው፤ እኔ ዛሬ በደልኩ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እውነተኛ ነው፤ ወገኖቼና እኔ ግን በደለኞች ሐሰተኞች ነን አላቸው፤ አንድም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ቸር ርኅሩኅ ነው፤ እኔና ወገኖቼ ግን በደለኞች ነን፤ አንድም አበ ስኩ ይእዜሂ እግዚአብሔርሃ ጻድቀ አንሰ ወሕዝብዩ ረሲ ግን ይላል፤ እኔ ዛሬ እውነተኛ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን በደልኩ፤ በደለኞች ወገኖቼም በደሉ አለ፤

፳፰፣ ጸልዩ እንከሰ ኅበ እግዚአብሔር ወይገጸዕ እንከ ወኢይኩን ቃለ እግዚአብሔር በረድሂ ወእሳትሂ እፈንወከሙ ወኢያነብረከሙ ዳግመ፤

እንግዲህስ ወዲያ ወደ ፈጣሪ ያችሁ ወደ እግዚአብሔር ጸልዩልኝ፤ መቅሠፍቱም ጸጥ ዝግ ይበልልኝ፤ ቃለ እግዚአብሔር መብረቅ ነጉድጓድ ነው፤ በረዱም እሳቱም አይወረድብኝ እንደ ቀድሞ ዳግመኛ በአገሬ አላኖራችሁም አሰናብቼ እሰድዳችኋለሁ አለው፤

፳፱፣ ወይቤሎ ሙሴ ለፈርዖን ሶበ ወገእኩ እምሀገር አሌዕል እዴያ ኅበ እግዚአብሔር ወየገድዕ ቃል፤ ወበረድኒ ወእሳትኒ ወዝናምኒ አልሶ እንከ ከመ ታእምር ከመ ለእግዚአብሔር ይላቲ ምድር፤

ሙሴም ፈርዖንን ከከተማ ከወ ጣሁ በኋላ እጄን ቃሌን ከፍ ከፍ አድርጌ ወደ እግዚአብሔር እለምናለሁ፤ ቃል መብረቅ ነጉድጓዱ እሳቱና በረዱም ጸጥ ይላል፤ ምድርም የእግዚአብሔር ገንዘብ እንደ ሆነች ታውቅ ዘንድ ዝናሙ አይዘንምም፤

፴፣ ወአንተሰ ወወባይትከ አአምር ከመ እምአመ ኮንክሙ ኢፈራህከ ምዖ ለእግዚአብሔር፤

ሹማምቶችህና አንተ ግን ከተ ፈጠራችሁ ጀምሮ ፈጣሪያችሁ

እግዚአብሔርን እንዳልፈራችሁት እንዳላመለካችሁት እኔ አውቃለሁ፤

፴፩፣ ተላቤ ወሰገም ማሰነ ወሰገምሰ ዘእንበለ ይስብል ተዘብጠ ወተላቤ በዘአውዕአ ዘርእ፤

ተላቤ ተልባው ገብሱ ጠፋ፤ ዘእንበለ ይስብል፤ ሳይዘረዝር፤ አንድም ዘእንበለ ይብስል ይላል፤ ሳይሸት ገብሱ ጠፋ ተልባው ግን ሲዘረዝር ጠፋ፤

፴፪፣ ወሥርናይ ወአተር ኢተዘ ብጠ እስመ ብሱል ውላቲ፤

እሸቱ ደርቆ ነበርና አተርና ሰንዴው አልተመታም፤ ይህማ የሸተ የደረቀ አይመታምን ብሎ እሸቱ ደርቆ ተወቅቶ ገብቶ ተከትቶ ነበርና፤

፴፫፣ ወወዕለ ሙሴ እምኅበ ፈርዖን አፍአ እምሀገር ወአልዐለ እዴሁ ኅበ እግዚአብሔር ወገድዐ ቃል ወበረድ ወዝናምኒ ኢነፍጌ እንከ ዲበ ምድር፤

ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ ከከተማ በአፍአ ሁኖ እጁን ቃሉን ከፍ ከፍ አድርጎ ወደ እግዚአብሔር ለመነ፤ መብረቅ ነጉድጓድ በረድ ጸጥ አለ፤ በግብጽ አገር ዝናሙ ሰንኳን አላካ ፋም፤

፱፬፣ ወሰባ ርእዮ ፈርዖን ከመኅደዱ ዝናም ወበረድ ወቃል ወሰከ አብሶ ወአክበደ ልቦ ውለቱ ወዓበይቱ፤

ፈርዖንም መብረቅ ነጉድንዱ በረዱና ዝናሙ ጸጥ እንዳለ ባዮ ጊዜ በበደል ላይ በደል ጨመረ፤ ልቦናውን በክፋት አጸና የሹማምቱንም ልቦና በክፋት አጸና፤ አንድም አክበደ ልቦ ወዓበይቱ፤ ይላል፤ ፈርዖን ልቦናውን በክፋት አጸና፤ ሹማምቱንም እንደ እሱ ልቦናቸውን በክፋት አጸኑ፤ ንጉሡ ቢያገቡባቸው ሠራዊቱም አጎንብሶ ሔደ እንዲሉ፤

፱፭፣ ወጸንዐ ልቦ ለፈርዖን ወኢፈነዎሙ ለደቂቀ እስራኤል በከመነገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

የፈርዖን ልቦናው በክፋት ጸና እግዚአብሔርም አይፈን ወክሙ ብሎ ለሙሴ እንደነገረው የእስራኤልን ልጆች አሰናብቶ አልሰደዳቸውም።

ምዕራፍ ፲

፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ባለ ኅብ ፈርዖን እስመ አነ አክበድኩ ልቦ ለፈርዖን ወላዓበይቱ፤ ከመዕድዩ ይምጸእ ተአምርዮ ላዕሌ ሆሙ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን መቅሠፍቱ በሹማምቱና በፈርዖን

ተካክሎ እንዲመጣባቸው እኔ የሹማምቱና የፈርዖንን ልቦና በክፋት አጸንቼ ባቸዋለሁና ወደ ፈርዖን ግባ አለው፤

፪፣ ወከመ ትንግሩ ለደቂቅከሙ ወለደቂቀ ደቂቅከሙ ኮሎ ዘተሣለቁ በግብጽ ወተአምርዮ ዘገበርኩ ቦሙ ወታእምሩ ከመ አነ ውለቱ እግዚአብሔር፤

መቅሠፍቱም በሹማምቱና በፈርዖን ተካክሎ ይመጣባቸው ዘንድ እናንተም በግብጽ ሰዎች የዘበትኩባቸውን ሁሉ ያደረግሁባቸውንም ተአምራት ሁሉ ለልጆቻችሁ ለልጅ ልጆቻችሁም ትነግሩ ዘንድ፤ ይህንም ሁሉ ነገር ያደረግሁ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ታውቁ ዘንድ፤ እኔ የሹማምቱንና የፈርዖንን ልቦና በክፋት አጸንቼዋለሁና፤ እግዚአብሔር ሙሴን ወደ ፈርዖን ግባ አለው፤ አንድም ወተአምሩ ይላል፤ አንተ የላከሁህን ወደ ፈርዖን ገብተህ ንገር፤ ይኸንም ሁሉ ነገር ያደረግሁ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ጳላ ታውቃላችሁ አለው፤

፫፣ ወቦአ ሙሴ ወአሮን ቅድመ ፈርዖን ወይቤሎም ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ ዕብራውያን እስከ

ምንትኑ ተዓቢ ኃፈርትዮ ወኢት ፊኑ ሕዝብዮ ከመ ይወመዱኒ፤

ኅብ ፈርዖን ሲል ነው፤ ሙሴ አሮን ወደ ፈርዖን ገቡ፤ አንድም እንዳለ ይሆናል፤ መግባትም ፊት ለፊት ነውና ገብተውም የዕብራውያን ፈጣሪ እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤ እኔን የማታፍረኝ ምን እስክትሆን ድረስ ነው? አንድም እስክ ማእከኑ፤ እኔን የማታፍረኝ እስከ መቼ ድረስ ነው? በምድረ በዳውስ መሥዋዕት ሠውተው እንዲያገለግሉኝ ወገኖቼ እስራኤልን አሰናብተህ የማትሰድዳቸው እስከ መቼ ድረስ ነው? አለ እግዚአብሔር አሉት፤

፶፪፣ ወእመሰ ዐበይከ ፈንዎተ ሕዝብዮ ናሁ አነ አመጸእ ጌሠመ ዘ ጊዜ አንበጣ ብዙኅ ዲበ ኮሎ አድባሪከ ወይከድን ገጸ ለምድር ወኢትክል ርእዮታ ለምድር ወይበልዕ ኮሎ ተረፈ ዘተርፈ ውስተ ምድር ዘአትረፈ በረድ ወይበልዕ ኮሎ ዕዕ ዘአብቁልከሙ ውስተ ምድር፤

አንተ ወገኖቼ እስራኤልን አሰናብቶ መስደዱን እምቢ ካልክ እኔም ነገ ይህን ጊዜ በተራራህ ሁሉ ብዙ አንበጣን አመጣለሁ፤ እሱም ምድርን በብዛት ይሸፍናታል፤ አንተም ምድርን ማየት አይቻልህም፤

አንድም ወኢትክል ፈርዮታ ይላል፤ ምድርም ማፍራት አይቻላትም፤ አንበጣውም በረድ ያስቀረውን በግብጽ የቀረውን ሁሉ ፈጽሞ ይበላዋል አለህ አሉት፤ አሁን በረዱ ለአንበጣው ይሆናል ብሎ አይደለም፤ ከበረድ የቀረውን አንበጣ ይበላዋል ሲል ነው፤ በግብጽ የተከላኸ ሁትን ሁሉ ሰንደሉንም ሁሉ ይበላዋል፤

፶፫፣ ወይመልዕ አብያተክ መዛባይ ትክ ወኮሎ አብያተ ዘውስተ ምድረ ግብጽ ዘእምአመ ኮነ ኢርእዩ አበዊክሙ ወኢ እምቅድሚክሙ ወኢ አማሑቶሙ እምአመ ተፈጥሩ አሕዛብ ውስተ ምድር እስከ ዛቲ ዕለት ወተግገሡ ወወዕሉ እምኅበ ፈርዖን፤

አሕዛብ በዚህ ዓለም ከተፈጠሩ ጀምሮ እስከዚህ ቀን ድረስ አባቶቻችሁ፤ አያቶቻችሁ፤ ወኢ አማሑቱክሙ፤ ቅድም አያቶቻችሁ፤ አንድም አባቶቻችሁ ወኢ እምቅድሚሆሙ አባቶቻቸው፤ ወኢ አማሑቶሙ አያቶቻቸው፤ አንድም ለአሕዛብ ነው፤ አበዊሆሙ አባቶቻቸው፤ ወኢ እምቅድሚሆሙ አያቶቻቸው፤ ወኢ አማሑቶሙ፤ ቅድም አያቶቻቸው፤ አንድም አይለወጥም፤ አበዊሆሙ ለአሕዛብ፤ የአሕዛብ አባቶቻቸው፤ ወኢ እም

ቅድሚያው፤ የአባቶች አባቶቻቸው፤ ወኪላማሐቶቻቸው የአባቶች አያቶቻቸው ከተፈጠሩ ጀምሮ አይተውት ሰምተውት የማያውቁ አንበጣ በቤትህ በሹማምቶችህ ቤት በግብጽ አገር ባለው ሰው ሁሉ ቤትም ይመላል አለ እግዚአብሔር አሉት፤ ይህንም ነገር ተናግረው ሙሴ አሮን ከፈርዖን ዘንድ ወጥተው ሔዱ፤

፯፣ ወይቤልም ዓበይቱ ለፈርዖን እስከ ማዕዘኑ ትኩረትን ላዕሊን ዛቲ፤ እኪት ዕዕብት ፈኑ ሰብአ ከመ ይጸመድም ለእግዚአብሔር አምላክ ሁሉ እንደ ተአምርኑ ትፈቅድ ከመ ትትጉሉል ምድረ ግብጽ፤

የፈርዖን ሹማምቱ ይህች ጭንቅ መከራ በእኛ የምትደረግብን እስከመች ድረስ ነው? አሁንም እኒህ እስራኤልን መሥዋዕት ሠውተው ለፈጣሪያቸው ለእግዚአብሔር እንዲያገለግሉ አሰናብተህ ስደድ፤ ወይስ እያወቅህ የግብጽ አገር ልትጠፋ ትወዳለህን አሉት፤

፰፣ ወጸውዕምሙ ለሙሴ ወላእሮን ንበ ፈርዖን ወይቤሎሙ ፈርዖን ሐሩ ወተፀመድም ለእግዚአብሔር አምላክ ከክሙ ወባሕቱ መኑ ወመኑ አንትሙ እለ ተሐውሩ፤

ይህንም ብለው አልቀሩ ቢሠለጥኑ ሙሴ አሮንን ጠርተው

ወደ ፈርዖን አመጧቸው፤ ፈርዖንም ሲያልበው ሲጨንቀው ሔዱ አላቸው፤ አንድም ወጸው የሙ ይላል፤ ፈርዖን የሹማምቱን ምክር ሰምቶ ሙሴ አሮንን አስጠርቶ ወደ እሱ አመጣቸው፤ ለፈጣሪያችሁ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ሠውታችሁ ልታገለግሉት መሔዱንስ ሔዱ፤ ነገር ግን መሥዋዕት ልትሠጡ የምትሔዱት ማንና ማናችሁ? አላቸው፤

፱፣ ወይቤሎ ሙሴ ምስለ ወራዙቱን ወአዕሩጊን ነሐውር ወምስለ ደቂቅን ወአዋልዲን ወአባግዲን ወአልሕምቲን ንወስድ እስመ በዓለ እግዚአብሔር አምላክን ወእቱ፤

ሙሴም የፈጣሪያችን የእግዚአብሔር በዓል ነውና ከሽማግሌችና ከጎልማሶች ጋራ ከሴቶች ልጆቻችንና ከወንዶች ልጆቻችንም ጋራ እንሔዳለን፤ ላሞቻችንንምና በጎቻችንንም ይዘን እንሔዳለን አለው፤

፲፣ ወይቤሎ ፈርዖን ይኩን ከመዝ እግዚአብሔር ምስሌክሙ ናሁ ኪያ ክሙስ እፈንወክሙ ወንዋየክሙሃ አእምሩኬ ከመ እኪተ ትሔልዩ፤

ፈርዖንም አሁን እንደ ተናገር ከው ይሁን ሔዱ አለው፤ ክዳት ተንኩል ልማዱ ነውና እግዚአብሔር በረድኤት አድርገዋችሁ ይኑር አለው፤ አንድም

ግብጻውያን ሰው መመረቅ ልማዳቸው ነውና እኔ እናንተን ግን እነሆ አሰናብቼ እሰድዳችኋለሁ፤ ልጆቻችሁን ገንዘባችሁን እንወሰድ ማለታችሁ ግን ክዳት ተንኩል እንዳሰባችሁ ዕውቁ አለ፤ እንደ ራሱ መስሎት ነው፤

፲፩፣ ከመዝኑ የሐውር ሰብእ ዘይፀመዶ ለእግዚአብሔር ምንተ እንከ ተጋሥሠ ወአውዕለጋሙ አፍአ እምገጸ ፈርዖን፤

እግዚአብሔርን የሚያገለግል ሰው እንዲህ ሁኖ ይሔዳልን፤ አንድም ይፀመዶ ይላል፤ ሰው ፈጣሪው እግዚአብሔርን ሊያገለግል እንዲህ ሁኖ ይሔዳልን እንግዲህ ወዲያ ምን ትፈልጋላችሁ? ብሎ ተቈጣ፤ ያንጊዜ የሰለጠኑ አሸከሮች ባለሟሎች የልቡናውን አውቀው እየገፉ እያዳፉ ከፈርዖን ፊት አወጧቸው፤ አንድም አውዕለሙ አፍአ ይላል፤ እሱ ተቈጥቶ ወግዶልኝ ከፊቴ ብሎ ሙሴ አሮንን አስወጣቸው፤

፲፪፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሰፋሕ እዴከ ዲበ ምድረ ግብጽ ወይዕርግ አንበጣ ዲበ ምድር ወይብላዕ ኮሎ ማዕረ ምድር ወኮሎ ፍሬ ዕዕ ዘአትረፈ በረድ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን በግብጽ አገር እጅህን ዘርጋ፤ ወደ ግብጽ

አገርም አንበጣው ይውጣ፤ የግብጽን ሣር ሁሉ፤ አንድም የግብጽን እህል ሁሉ በረድ ያስቀረውን የዕንጨቱንም ፍሬ ሁሉ አንበጣ ይብላው አለው፤ አሁን በረዱ ለአንበጣ ይሆናል ብሎ አስቀርቶት አይደለም፤ ከበረድ የቀረውን አንበጣ ይብላው ሲል ነው፤

፲፫፣ ወአልዓለ ሙሴ በእዴሁ በትሮ ውስተ ሰማይ ወአምጽአ እግዚአብሔር ነፋስ አዜብ ውስተ ምድር ኮላ ይእተ ዕለተ ወኮላ ይእተ ሌሊተ እስከ ጸብሐ ወገኩ ነፋስ አዜብ ነሥአ ለአንበጣ፤

ሙሴም በእጁ በትሩን ወደ ሰማይ ከፍ ከፍ አድርጎ ጸለየ፤ እግዚአብሔርም በግብጽ አገር እስኪነጋ ድረስ አንድ መዓልት አንድ ሌሊት የአዜብን ነፋስ አመጣ፤ ያም የአዜብ ነፋስ አንበጣውን ወደ ግብጽ አገር ወሰደው፤

፲፬፣ ወአምጽአ ንበ ምድረ ግብጽ ወንበረ ዲበ ኮሎ ብዙኃ ጥቀ ወእዙዝ ዘእምቅድሚሁ ኢኮነ ከማሁ አንበጣ ወእምድግሬሁ ኢይከውን ከማሁ፤

ነፋሱም አንበጣውን ወደ ግብጽ አገር አመጣው፤ አንበጣውም በግብጽ አገር ሁሉ ሰፍሮ ኖረ፤ አንበጣውም ከዚህ ቀድሞ እንደ ዚህ ያለ ተደርጎ የማያውቅ

እንግዲህም ወዲያ እንደዚህ ያለ ይደረጋል የማይባል እጅግ ብዙ ጽኑ ነው፤ /ነበር/

፲፮፣ ወከደን ገጸ ምድር ወማሰነት ምድር ወበልዐ ኩሎ ማዕረ ምድር ወኩሎ ፍሬ ዕዕ ዘተርፈ እምበረድ ወኢተርፈ ሐመልማል ውስተ ዕዕው ወኢአሐቲ፤ ወኢውስተ ኩሎ ማዕረ ሐቅል በኩሎ ምድረ ግብጽ፤

አንበጣውም በብዛት የግብጽን አገር ሸፈነው፤ ምድርም እልም ድርግም ብላ ጠፋች፤ ሣፋን፤ አንድም እህሉን ሁሉ ከበረድ የቀረውን የዕንጨቱንም ፍሬ ሁሉ በላው፤ በዕንጨቱም ሁሉ ልምላሜ አልቀረም፤ ከዕን ጨቱ ሁሉ አንዲት ዕንጨት ስንኳን በልምላሜ አልተገኘችም፤ አንድም በአንዲቱ ዕንጨት አንዲት ቅጠል አልተገኘችም፤ ወኢአሐዱም ይላል፤ በግብጽ አገር ባለው ማዕር ሁሉ፤ አንድም በእህሉ ሁሉ ልምላሜ አልተገኘችም፤

፲፯፣ ወአፍጠነ ፈርዖን ጸውዖቶሙ ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ አበስኩ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክሐሙ ወዲቤክሙ፤

ያንጊዜም ፈርዖን ሙሴ አሮንን ፈጥኖ አስጠርቶ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን ከያክሙ ሲል ነው፤ እናንተንም በደልኩ፤

፲፯፣ ሥረዩ እንከ እንተ ይእዜኒ ንዲ አበሳዩ ወጸልዩ ኅበ እግዚአብሔር አምላክሐሙ ይሰስል እምነየ ዝ ሞት፤

እናንተም አሁን ዛሬ የበደል ኹትን በደል ይቅር በሉኝ፤ ይህም ሞት ከእኔ ይርቅልኝ ዘንድ ወደ ፈጣሪያችሁ ወደ እግዚአብሔር ለምኑልኝ፤ አንድም ወይሰስል እምነየ ይላል፤ እናንት ወደ ፈጣሪያችሁ ወደ እግዚአብሔር ለምኑልኝ፤ ይህም ሞት ከእኔ ይራቅልኝ አላቸው፤

፲፰፣ ወወዕለ ሙሴ እምነበ ፈርዖን ወጸለዩ ኅበ እግዚአብሔር፤

ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ ወጥቶ ሐ.ዶ ወደ እግዚአብሔር ለመነለት፤

፲፱፣ ወሚጠ እግዚአብሔር ነፋስ እምባሕር ዐቢይ ወነሥኦ ለአንበጣ ወወሰዶ ውስተ ባሕረ ኤርትራ ወኢተርፈ ወኢአሐዱ አንበጣ ውስተ ኩሎ ምድረ ግብጽ፤

ነፋስ ዐቢያ እምባሕር ዐቢይ ይላል ዘር፣ እግዚአብሔርም ያንጊዜ ከታላቁ ባሕር ጽኑውን ነፋስ ወደ ግብጽ መለሰው ነፋሱም አንበጣውን ከግብጽ አገር አንሥቶ ወደ ኤርትራ ባሕር ወሰደው፤ በግብጽ አገርም ሁሉ አንድ አንበጣ ስንኳን አልቀረም፤

፳፣ ወአጽንዐ እግዚአብሔር ልቦ ለፈርዖን ወኢፈነምሙ ለደቂቀ እስራኤል፤

እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልቡና በክፋት አጸና፤ ፈርዖንም የእስራኤልን ልጆች አሰናብቶ አልሰደዳቸውም፤

፳፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ውስተ ሰማይ ወይኩን ጽልመት ውስተ ኩሎ ምድረ ግብጽ ጽልመት ዘያመረሰሰ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን እጅህን ወደ ሰማይ ዘርጋ፤ በግብጽ አገርም ሁሉ ጨለማ ይሁን፤ ይኸውም ጨለማው ደኅንኛ ሰው በመዓልት ኅዳናው ጠፍቶበት የሚዳሰስበት፤ ኅዳናውን የሚፈልግበት ግዙፍ ጨለማ ነው፤ አንድም ዘይትገሠሥ ይላል፤ ይኸውም ጨለማ በእጅ የሚያገዝ የሚዳሰስ የሚመስል ግዙፍ ጨለማ ነው አለው፤

፳፪፣ ወሰፍሐ ሙሴ እዴሁ ውስተ ሰማይ ወካጽ ጽልመት ወቆባር ዲበ ኩሎ ምድረ ግብጽ ሠሉስ ዕለተ፤

ሙሴም እጁን ወደ ሰማይ ዘረጋ፤ በግብጽም አገር ሁሉ ሦስት ቀን ጭጋግና ጨለማ ሆነ፤

፳፫፣ ወኢርእየ አሐዱ ካልእ ወአ ልቦ ዘተንሥኦ እምስካቡ ሠሉስ ዕለተ ወለኩሎ ደቂቀ እስራኤል ሰርሃ በኩሎ ኅበ ሀለዉ፤

ያንጊዜም ከጨለማው ጽናት የተነሣ አንዱ አንዱን አያየውም ነበር፤ ሦስቱንም ቀን ሁሉ ከመኝታው የተነሣ ሰው አልነበረም፤ ለእስራኤል ልጆች ሁሉ ግን በአለብት ቦታ ሁሉ ብርሃን ነበር፤

፳፬፣ ወፀውያሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ ሐፋ ውተፀ መድዎ ለእግዚአብሔር አምላክ ክሙ እንበለ አባግዒክሙ ወአልሕም ቲክሙ ዘተንድጉ ወደቂቀክሙስ ንሥኦ ምስሌክሙ፤

ፈርዖንም ሙሴ አሮንን ጠርቶ ትታችሁት የምትሔዱት ላሞ ቻችሁንና በጎቻችሁን ነው እንጂ፤ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን ሐዳችሁ መሥዋዕት ሠውታችሁ አገልግላት፤ ልጆቻችሁን ግን በዓል ነውና ከእናንተ ጋር ውሰዷቸው አላቸው፤

፳፭፣ ወይቤሎ ሙሴ ለፈርዖን አልቦ አንተን ዓዲ ትሁብን ለመሥዋዕት ዘንገብር ለእግዚአብሔር አምላክነ እብነን ንገብር፤

እንበለ አባግዒክሙ ወአልሕም ቲክሙ ዘተንድጉ ቢለው ሙሴም ፈርዖንን አይደለም አለው፤ ለፈጣሪያችን ለእግዚአ

ብሔር ለምናቀርበው መሥዋዕት ገና አንተ ትሰጠናለህን፤ በምድረ በዳውስ መሥዋዕት ሠዉልኝ ባለን ጊዜ ደንጊያውን መሥዋዕት አድርገን እናቀር በዋለን? አለው፤ ደንጊያ ከከተማ ይልቅ በምድረ በዳ በዝቶ ይገኛልና፤

፳፮፣ ወእንስሳነሂ የሐውር ምስሌን ወኢነገድግ ወኢምንተኒ እስመ እምኔሁ ንነሥእ ለመሥዋዕተ እግ ዘአብሔር አምላክነ ወንሕነሰ ኢነአምር ምንት ውእቱ ተፀምዶ ለእግዚአብሔር አምላክነ እስከ ንበጽሕ ህየ፤

ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ሊሆን ከላሙ ከበጉ እናቀርባለንና እኛም ከዚያው እስክንደርስ ድረስ በሳዳና ሰዉልኝ፤ አንድም ከዚያው ደርሰን ላም ሠዉልኝ፤ በግ ሠዉልኝ፤ ይለን እንደ ሆነ አናውቅምና ላማችን በጋችን አብሮን ከእኛ ጋር ይሔዳል፤ እኛም ከላማችን ከበጋችን ምንም ምን አንተውም አለው፤

፳፯፣ ወአጽንዕ እግዚአብሔር ልቦ ለፈርዖን ወአቦዩ ፈንዎቶሙ ለደቂቀ እስራኤል፤

እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልቦና በክፋት አጸና፤ ፈርዖንም የእስራኤልን ልጆች አሰናብቶ መስደዱን እንቢ አለ፤

፳፰፣ ወይቤሎ ፈርዖን ለሙሴ ሐር እምብዬ ወዑት ርእሰከ ዳግመ እንከ እመ ርእከ ገጽዩ ወእም ከመ ርእከከ ዳግመ ትመውት፤

ፈርዖንም ሙሴን ወግድ ከፊቱ፤ አንተ የእኔን ፊት ያየኸው እንደሆነ፤ እኔም ዳግመኛ አንተን ያየሁ እንደሆነ እንግዲህ ወዲያ ለራስህ ዕወቅ፤ አንድም ዳግመኛ አንተ ፊቱን ያየህ እንደሆነ፤ እኔም አንተን ዳግመኛ ያየሁህ እንደሆነ ለራስህ ዕወቅ፤ ትመውት ማንሻ ነው፤ አንድም ዳግመኛ አንተ የእኔን ፊት ያየኸው እንደሆነ እኔም ዳግመኛ አንተን ያየሁ እንደሁ ትሞታለህ አለው፤

፳፱፣ ወይቤሎ ሙሴ አሆ ኢይሬኢ እንከ ገጸከ፤

ሙሴም እሺ በኅ እንግዲህ ወዲያ ፊትህን አሳይም አለው፤ ፍና ተሣልቆ ነው፤ አንድም በእውነቱ ነው፤ ኋላ በሥጥመት የሚሆነውን ትንቢት ተናገረ።

ምዕራፍ ፲ወ፩

፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዓዲ አሐተ መቅሠፍተ አመጽኢ ዲባ ፈርዖን ወዲባ ግብጽ ወእምድ ጎረዝ ይፌንወክሙ እምገዩ ወአመ

ይፌንወክሙ ምስለ ኮሉ ንዋዩ ዐአት ያወዕአክሙ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን በግብጽ ሰዎችና በፈርዖን ገና አንዲት መቅሠፍት አመጣለሁ አለ፤ ሞተ በኮር ነው፤ ከዚያ በኋላ ግን ከግብጽ አሰናብቶ ይሰድ ዳችኋል ሲሰድዳችሁም እንዲ ያው አይሰድዳችሁም መነሻ ካህ ሰጥቶ ከግብጽ ያወጣች ኋል አለው፤

፪፣ ወንግሮሙ ጽሚተ በዕዝፍሙ ለአካብ ወይትወሐስ ፩ዱ እምካልኦ ውበእሲትኒ እምካልኦ ንዋዩ ብፍር መርቅ ወልብሰ፤

ይህንንም ነገር ለወገኖችህ ለእስራኤል ቀስ ብለህ በጆሮአቸው ንገራቸው አለ፤ አሐተ መቅሠፍተ ያለውን፤ አንድም ወይት ወሐስ ፩ዱ እምካልኦ ያለውን ነው፤ አንዱ ከአንዱ፤ ጎረቤት ከጎረቤቷ፤ ገረድም ከእመቤቷ የብሩንና የወርቁን የልብሱን ዕቃ፤ አንድም ወልብሰ ይላል፤ ልብሱንም ትዋስ እስከ ሦስት ቀን ድረስ በዓል እናደርጋለን ብላችሁ በዝብዛችኋቸው ውጡ አለው፤ ምነው ምክንያት ሆናችሁ የሰው ገንዘብ አታጥፉ ይል የለምን ስለ ምን እንዲህ አለ? ቢሉ ሊቁ ህዩንተ ተቀንዮ ተቀንዩ፤ ወህዩንተ ገብሩ ግንፋለ

ብሎ ወስዶታል፤ አን፤ ፊቶም ራምሴ የሚባሉ ሦስት ቅጽር አስቀጽረዋቸው ነበርና የዚያ ካህ ነው፤ የዚያ ዋጋ ነው አለ እግዚአብሔር፤ ሊቁ ባወቀው ዋጋ ሆናቸው ማለቱ ነው፤

፫፣ ወወህበሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ ሞገስ ቅድመ ግብጽ ወአው ሐስዎሙ ወዝ ብእሲ ሙሴ ዓቢዩ ኮነ ጥቀ ቅድመ ግብጽ ወቅድመ ፈርዖን ወቅድመ ዓቢይቱ፤

እግዚአብሔርም ለወገኖቹ ለእስራኤል በግብጽውያን ፊት ባለሚ ልነትን ሰጣቸው አለ፤ መሣሪያ እንዲያውሷቸው አደረገ ሲል ነው፤ አውሱን ያሏቸውን ዕቃ ሁሉ አዋሏቸው፤ ይህንም የተናገረ ሙሴ በግብጽ ሰዎች በሹ ማምቱና በፈርዖን ፊት ፈጽሞ ከበረ፤ ገነነ፤

፬፣ ወይቤ ሙሴ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር መንፈቀ ሌሊት እበውእ እነ ማዕከለ ግብጽ፤

ሙሴም እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤ በመንፈቀ ሌሊት ወደ ግብጽ ሰዎች መካከል እገባለሁ ብሎ ተናገረ አለ፤

፭፣ ወይመውት ኮሉ በኮር በምድረ ግብጽ እምበኮረ ፈርዖን ዘይነብር ዲባ መንበረ መንግሥት እስከ በኮረ አመት እንተ ትነብር

ዲቦ ማገረዕ ወእስከ ኩሉ በኩረ እንሰላ፤

በመንግሥቱ ዙፋን ከሚቀመጥ/ ከሚጋደም ከፈርዖን በኩር ጀምሮ በወፍሮጫ እግር ሥር እስከምትተኛ ምርኮኛ ባሪያ በኩር ድረስ፤ እስከ ከብቱ በኩር ሁሉ በግብጽ አገር በኩር በኩሩ ይሞታል አለ እግዚአብሔር፤

፮፣ ወይከውን ጽራሕ ዐቢይ በኩሉ ምድረ ግብጽ በከሚሆኑ ኢኮሳ ወኢይ ከውንሂ እንከ በከሚሆኑ፤

ከዚህ ቀድሞ እንደዚህ ያለ ተደርጎ የማያውቅ፤ እንግዲህም ወዲያ እንደዚህ ያለ የማይደረግ ብዙ ጩኸት በግብጽ አገር ሁሉ ይደረጋል፤ /ይሆናል/ አለ እግዚአብሔር፤ አንድም ነቢዩ ሙሴ በግብጽ በኩር በኩሩ ይሞታል፤ ከዚህም ቀድሞ ተደርጎ የማያውቅ ጩኸት ይደረጋል አለ፤

፯፣ ወለኩሉ ደቂቀ እስራኤል ከልብ ጥቀ ኢይልሕሶሙ በልሳኑ እምሰብእ እስከ እንሰላ ከመታለም ሙሴ ይሰባሕ እግዚአብሔር ማዕከል ግብጽ ወማዕከል እስራኤል፤

በእስራኤልና በግብጽውያን መካከል እግዚአብሔር ተአምራት አድርጎ የሚመሰገኘውን ምስጋና እንድታውቅ፤ አንድም እግዚአ

ብሔር በእስራኤልና በግብጽውያን መካከል ተአምራት አድርጎ እንዲመሰገን ልታውቅ ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ የእስራኤልን ልጆች ሁሉ ግን ውሻ በምላሱ ስንኳ አይልሳቸውም አለ፤ የውሻ ምላሱ ልዝብ ነው፤ ጥቂት ስንኳን መከራ አይመጣባቸውም ሲል ነው፤

፰፣ ወይወርዱ እሉ ኩሎሙ ደቂቅ ኅቤየ ወይሰግዱ ሊተ ወይብሉኒ ጸእ አንተ ወሕዝብከ ይእዜ እምዛ ምድር ወእምድገረዝ አወፅአ ወወፅአ ሙሴ እምነበ ፈርዖን በመፃት፤

ይመጽኡ ሲል ነው፤ በዚያ ወራት የእስራኤል ልጆች ሁሉ ወደ እኔ መጥተው ለኔ ይሰግዱልኛል፤ ዛሬ ከዚህች ሀገር ከግብጽ ወገኖችህና አንተውጣ ይለኛል፤ ከዚያ በኋላ ከግብጽ እስራኤልን ይገርው እወጣለሁ አለ እግዚአብሔር፤ አንድም ነቢዩ ሙሴ በተገለጠለት ትንቢቱ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ወደኔ ይመጣሉ፤ በኔ ትንቢት በእኔ መልእክት አምነው ለእግዚአብሔር ይሰግዳሉ፤ ወገኖችህና አንተም ዛሬ ከዚህች አገር ከግብጽውጣ ይለኛል፤ ከዚያ በኋላ ወገኖቼ እስራኤልን ከግብጽ አወጣቸዋለሁ አለ ሙሴ፤ አወፅአሙ ብሎ ነው፤ ወወፅአ

ሙሴ የተላለፈ ነው፤ እመርአከ ገጽየ ወእምከመር አካከክ ዳግመ ትመውት ቢለው /ብሎት ነበርና/ ሙሴ ከፈርዖን ፊት ተቈጥቶ ወጣ፤ አንድም እምከመር አካከክ ዳግመ ትመውት ብሎ ፈርዖን ቢቆጣው ሙሴ ከፈርዖን ፊት ወጥቶ ሔደ፤

፱፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ኢይሰምዐክሙ ፈርዖን ከመ አብዝኅ ተአምርየ ወመድምምየ በምድረ ግብጽ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን በግብጽ አገር ፍጹም ተአምራቱን አብዝቼ አደርገው ዘንድ ፈርዖን የነገራችሁትን ቃል አይሰማችሁም አለው፤

፲፣ ወሙሴ ወአሮን ጉብሩ ኩሎ መድምመ በትድመ ፈርዖን ወአጽንዕ እግዚአብሔር ልዐ ለፈርዖን ወአበየ ፈንዎቶሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ፤

ሙሴና አሮንም አበዝኅ ያለውን ተአምራቱን በፈርዖን ፊት አብዝተው አደረጉ፤ እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልቡና በክፋት አጸናው፤ ፈርዖንም የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር አሰናብቼ አልሰድም አለ።

ምዕራፍ ፲ወ፪

ጉባኤ

፩-፪፣ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን በምድረ ግብጽ ዝ ወርኅ ቀዳማዩ አውራኅ ይኩንክሙ ወአቅድምም እምአውርኃ ፃመት፤

እግዚአብሔር ሙሴና አሮንን በግብጽ አገር እንዲህ አላቸው፤ ይህን ወር ከወራቱ ሁሉ አስቀድማችሁ የምታከብሩት ወር ይሁን፤ አንድም ይህ ወር በፃመት ከሚውለው ወር ሁሉ የሚበልጥ የሚከበር ይሁን፤ እናንተም ከወራቱ ሁሉ አብልጣችሁ አክብሩት፤ ዝ ወርኅ ያለው ሚያዝያን ነው፤ ይህን ንም ሚያዝያን በፃመት ከሚውለው ወር ሁሉ አስቀድሙት አላቸው፤ ዛሬ እኛ በፃመት ከሚውለው ወር ሁሉ መስከረምን እንድናስቀድም እንደዚያ ነው፤

፫፣ ወንግር ለኩሉ ማንበረ ደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ በአሠሩ ለዝ ወርኅ ይንግእ ሎቱ ብእሲ ብእሲ በበቤቱ ወበበዘመዱ ወለለ ማገደሩ በግዕ፤

ሙሴን ከአሮን ለይቶ ሚያዝያ በገባ በፃሥረኛው ቀን አንዱም አንዱም በየቤቱ በየዘመዱ፤ አንድም በበቤተ ዘመዱ ይላል፤ በየዘመዱ ወገን በየአንድነቱ

በጉን ይያዝ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ወገኖች ሁሉ ንገር አለው፤

፬፣ ወለእመ ውሐዳን እሙንቱ እለ ውስተ ቤት ወኢይዌድኦ አሐዶ በግዕ ይንግሉ ምስሌሁ ካልአ ዘጎሩ በኑልቀ ዘጎፍስ ለለ ፩ዱ ፩ዱ ዘየአክሎ ከመ ይወድዕ በግዕ አሐዶ፤

በአንድ ቤት ያሉት ሰዎችም ቢያንሱ አንዱን በግ የማይ ጨርሱት ቢሆን አንዱን በግ እንዲጨርስ የሚበቃውን ያህል አንዱንም አንዱን በሰው ቀጥር የጎረቤቱን ሌላውን ሰው ከእሱ ጋር ሊበላ ጠርቶ ያምጣው፤

፭፣ ወበግዕ ፍጹመ ተባዕተ ዘዓመት ይኩንክሙ እመራዕይ ትነሥኦ መሐስዓ፤

በጉም ቀንዱ ያልከረከረ፣ ጥፍሩ ያልከረከረ፣ ጠጉኑ ያላረረ ዓመት የሆነው ጠቦት ይሁን፣ ይህንንም ጠቦቱን ከመንጋችሁ አምጡት አላቸው፤

፮፣ ወዕቁበ ይኩንክሙ እስከ ዓሥሩ ወረቡሁ ለዝ ወርጎ ወይጎርድዎ ኩሉ ማጎበሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ፍና ሠርክ፤

ይኸውም በጉ እስከ ሚያዝያ አሥራ አራት ቀን ድረስ ይጠ በቅ አለ፣ ከዐሥር እስከ አሥራ አራት ቀን ይጠበቅ ሲል ነው፣ ይኸንንም በጉን የእስራኤል

ልጆች ወገኖች ሁሉ በሠርክ ጊዜያት ሲመሽ ይረዱት፤

፯፣ ወይንሥኦ እምደሙ ወይደዩ ውስተ ራግዛት ክልኤቱ ወውስተ መርፈቁ ለውእቱ ቤት ነበ ይበል ዕዎ፤

ከደሙም ወስደው በሁለቱ መቃኖች በጉን በሚበሉበትም ቤት መድረክ ይቀቡት፤

፰፣ ወይብልዑ ሥጋሁ በዛ ሌሊት ጥብሶ በእሳት ወናዕተ ምስለ ሐምለ ብሔዕ፤

ትበልዑ ሲል ነው፣ ይኸን ንም ሥጋውን በእሳት የተጠበ ሰውን ጥብሱን ከአዞክል ጋራም ቂጣውን በዚህች ሌሊት ይብሉት፤

፱፣ ወኢትብልዑ እምኔሁ ጥራዩ ወኢብሱለ በማይ ዘእንበለ ጥብሶ በእሳት ርእሶ ምስለ እገሪሁ ትዌድዕዎ፤

ከዚያም ከበጉ ሥጋ በእሳት የተጠበሰውን ነው እንጂ ብርን ዶውን፣ ቅቅሉን፣ ዝግኑን አት ብሉ፣ ራሱንም ከእግሩ ጋራ ጨርሳችሁ ጋጡት፤

፲፣ ወኢታትርፉ እምኔሁ ለነግህ ወዓዕሞ ኢትሰብሩ እምኔሁ፣ ወለእ መቦ ዘተርፈ እምኔሁ ለነግህ አውዕይዎ በእሳት፤

አንድ ቀን ጨርሱት እንጂ ለነገ ብላችሁ አታሳድሩ፣ ከበጉም አጥንቱን አትሰብሩ

በልታችሁም ከበጉ ሥጋ የተረፈ በኖር በእሳት አቃጥሉት፤

፲፩፣ ወከመዝ ብልዕም እንዘ ትኑት ሐቋክሙ ወአሳዕኒክሙ ውስተ እገሪክሙ ወቀስታማቲክሙ ውስተ እደዊክሙ ወትበልዕም እንዘ ትጋ ጉዑ እስመ ፋሲካሁ ለእግዚአብ ሔር ውእቱ፤

ስትበሉትም እንዲህ አድርጋ ችሁ ብሉት፣ ወገባችሁን በዝናር ታጥቃችሁ፣ በእግራ ችሁ ጫማ አዝባችሁ /ተጫም ታ ችሁ/ በእጃችሁም መንደርቶ ጠርሙዝ በሎታ ይዛችሁ፣ የእግዚአብሔር በዓል ፋሲካ ነውና እየቸኩላችሁ ብሉት አላቸው፤

፲፪፣ ወእመጽእ ውስተ ምድረ ግብጽ በዛ ሌሊት ወእቀትል ኩሎ በኩረ በምድረ ግብጽ እምሰብእ እስከ እንስሳ ወእጉበር በቀለ እምኩሉ አማልክተ ግብጽ አነ እግዚአብሔር፤

በዚህች ሌሊት ወደ ግብጽ አገር እመጣለሁ፣ መጥቼም ከሰው ጀምሮ እስከ ከብት ድረስ በግብጽ አገር ያለውን በኩር በኩሩን ሁሉ እገድላለሁ፣ እኔ እግዚአብሔር በካህናተ ጣዖቱ፣ አንድም በግብጽ ባሉ ጣዖታት በቀልን አደርጋለሁ፣ አንድም የግብጽ ካህናተ ጣዖት ከበደሉኝ በደል የተነሣ በግብጽ

ሰዎች ሁሉ በቀልን አደር ጋለሁ፤

፲፫፣ ወይከውን ዝ ደም ተእምረ ለክሙ ውስተ አብዮት ነበ ሀሎ ለክሙ ህዩ ወእሬእዮ ለውእቱ ደም ወእከድነክሙ ወኢይከውን ዲቤ ክሙ መቅሠፍት ዘቅጥቃጤ ሶበ አምጸእክዎ በምድረ ግብጽ፤

ይህም የበጉ ደም ባላችሁበት ቤት የድኅነታችሁ ምልክት ይሆንላችኋል፣ እኔም በመጣሁ ጊዜ በመቃን በመድረኩ ያለውን ደም አይቼ ከጥፋት እሠውራ ችኋለሁ፣ መቅሠፍቱንም በግ ብጽ አገር ባመጣሁት ጊዜ ጥፋት የታዘዘበት መቅሠፍቱ በእናንተ አይደረግባችሁም፣ አንድም መቅሠፍት ለቅጥቃጤ ይላል፣ መቅሠፍቱ ለጥፋት አይሆንባችሁም፤

፲፬፣ ወትኩንክሙ ዛቲ ዕለት ተገካሪ ወትገብሩ በዓል ለእግዚአ ብሔር ባቲ በመዋዕሊክሙ ሕገ ዘለዓለም በዓልክሙ ይእቲ፤

ይህችም ቀን መታሰቢያ ትሁና ችሁ /ትሁንላችሁ/፣ እናንተም ባለ ዘመናችሁ የእግዚአብሔርን በዓል አድርጉባት፣ አን ድም በዓል እግዚእ ይላል፣ ለእ ግዚአብሔር በዓል አድርጉ ባት፣ ይህችውም የዘለዓለም ሕጉን የምትጠብቁባት በዓላ ችሁ ናት፤

፲፮፣ ሰቡዐ ዕለተ ናዕተ ትበልዑ ወአመ ቀዳሚት ዕለት ታማሱኑ ብሔዐ እምኦብዮቲክሙ ወኮሎ ዘበልዐ ብሔዐ ለትወሮ ይእቲ ነፍስ እምእስራኤል እምዕለት ቀዳሚት እስከ ዕለት ሳብዕት፤

ሰባት ቀን ቂጣውን ብሉ፤ በመጀመሪያዬቱ ቀን ከቤታችሁ መፃፃውን አጥፋ፤ ወኮሎ ዘበልዐ ብሔዐ እምዕለት ቀዳሚት እስከ ዕለት ሳብዕት ለትወሮ ነፍሱ እምእስራኤል ሲል ነው፤ ከመጀመሪያዬቱ ቀን ጀምሮ እስከ ሰባተኛዬቱ ቀን ድረስ መፃፃ የበላ ሰው ሁሉ ሰውነቱ ከእስራኤል ተለይታ በድንጋይ ተወግራ በእሳት ተቃጥላ ትሙት አለ፤

፲፯፣ ወዕለት ቀዳሚት ትሰመይ ቅድስተ ወዕለት ሳብዕት ትኩን ክሙ ዕረፍተ ወኮሎ ግብረ ማኅረስ ኢትግበሩ ባቲ ዘእንበለ ኮሎ ዘይትገበር ለነፍስ ባሕቲቱ ይትገበር ለክሙ፤

መጀመሪያዬቱ ቀን ትከበር፤ ሰባተኛዬቱም ቀን ትከበር አለ፤ እንደ ትንሣኤና እንደ አግብአተ ግብር ነው፤ ልትበሉ ባት ልትጠጡ ባት ከተወራላችሁ ሥራ ብቻ በቀር አትረሱ ባት፤ አትቆፍሩ ባት፤ አንድም ባሕቱ ይትገበር ለክሙ ይላል፤ ልትበሉት፤ ልትጠጡት

የተወራላችሁ ሥራ ነው እንጂ ከዚህ በቀር አትረሱ ባት አትቆፍሩ ባት፤

፲፰፣ ወዕቀብዋ ለዛቲ ትእዛዝ እስመ በዛቲ ዕለት አወዕለ ለኃይ ልክሙ እምድረ ግብጽ ወትገብርዋ ለዛቲ ዕለት በዓለ ሕግ ዘለዓለም፤

በዚህች ቀን ከግብጽ አገር ሠራዊታችሁን አወጣዋለሁና ይህችን ትእዛዝ ጠብቋት፤ ምንዋ ሌባን ወንበዴን አለ፤ ጠብቋት ያለ ስለምን ነው? ቢሉ አጽንዕዋ ሲል ነው፤ ይህችን ትእዛዝ አጽኗት፤ አንድም እንዳለም ይሆናል፤ እነሱ ሕጊቱን ቢጠብቋት፤ እሷም እነሱን ትጠብቃቸዋለችና፤ ይህችንም ቀን የዘለዓለም ሕጉ የሚጠበቅበትን በዓል የምታከብሩ ቀን አድርጓት፤ አንድም በዓለ ወሕገ ዘለዓለም ይላል፤ በዓለ፤ በዓሉን የምታከብሩ ባት፤ ወሕገ፤ የዘለዓለም ሕጉንም የምትጠብቁ ባት ቀን አድርጓት፤

፲፱፣ ወትቀድሙ ትእዛዙ እምዕለተ ዐሠሩ ወረቡዕ ለዝ ወርኅ እምሠርኩ ትበልዑ ናዕተ እስከ ዕሥራ ወአሐዱ በዝ ወርኅ እስከ ሠርኩ፤

ከሚያዝያ ወር ከዕሥራ አራተኛው ቀን ከሠርኩ ጀምራችሁ እስከ ሃያ አንደኛው ቀን እስከ ሠርኩ ድረስ ቂጣውን ብሉ፤

፲፱፣ ሰቡዐ ዕለተ ብሔዕ ኢይትረ ከብ ውስተ አብዮቲክሙ ወኮሎ ዘበልዐ ብሔዐ ለይሠሮ ውእቲ ብእሲ እማኅበረ እስራኤል እምግዮር እስከ ዘፍጥረቱ ውስተ ምድርክሙ፤

ሰባቱን ቀን ከቤታችሁ መፃፃ ኢይገኝበት፤ ወኮሎ ዘበልዐ ብሔዐ ውእቲ ብእሲ ለይሠሮ እማኅበረ እስራኤል ሲል ነው፤ በእሊህ በሰባቱ ቀኖች መፃፃውን የበላ ሰው ሁሉ ከእስራኤል ወገን ከመጽተኛውም በአገራችሁም ከተወለደው ሰው ሁሉ ተለይቶ በድንጋይ ተወግሮ፤ በእሳት ተቃጥሎ ይሙት፤

፳፣ ወኮሎ ብሔዐ ኢትበልዑ በኮሎ ማኅደርክሙ ናዕተ ብልዑ፤ ኢትበልዑ ብሔዐ በበማኅደርክሙ ናዕተ ብልዑ በበማኅደርክሙ ብለው ይገጥሙታል፤ አላ ያለበት ነው፤ በየቤታችሁ ቂጣውን ብሉ እንጂ፤ በየቤታችሁ መፃፃውን አትብሉ አለው፤ እስከዚህ ድረስ ጌታ ለሙሴ የነገረው ቃል ነው፤ ከዚህ ቀጥሎ ሙሴ ለእስራኤል የነገረውን ቃል ያመጣል፤

፳፩፣ ወጸውያሙ ሙሴ ለኮሎ አዕሩገ እስራኤል ወይቤሎሙ ሑሩን ሥኦ ለክሙ በግዕ በበመድክሙ ወግርዱ ለፋሲካ፤

ሙሴም የእስራኤልን ሽማግሌ ሎች ሁሉ ጠርቶ በየወገናችሁ ሂዳችሁ በጉን ያዙ፤ ይህችሁም

ለፋሲካው ረዱት አላቸው፤ ይህንን ሦስት ጊዜ መላልሶ ይጽፈዋል፤ ጌታ ለሙሴ ሲነግረው ሙሴ ለእስራኤል ሲነግረው እስራኤል ሲሠሩት፤

፳፪፣ ወንሥኦ ዕሥረተ አዛብ ወጥምዕም እምዝኩ ደም ዘኅበ ንዋይ ወሚምዎ ዲበ ምርፋት ወዲበ ክልኤሆሙ ራግዛት እምውእቲ ደም ወአንትሙሰ ኢትግዑ እምውእቲ ቤት እስከ ይጽብሕ፤

ዕሠረ አዛብ ሲል ነው፤ አውባን፤ ስሚዛ፤ እንደድ ነው፤ ይህንን በሐር ገመድ አሥራችሁ፤ በዕቃው ካለው ደም ንክሩት፤ በዕቃው ካለው ደም ወስዳችሁም በሁለቱ መቃኖችና በመድረኩ ቅቡት፤ እናንተ ግን ከዚያ ካላችሁበት ቤት እስከነጋ ድረስ አትውጡ፤

፳፫፣ ወይመጽእ እግዚአብሔር ከመ ይትትሎሙ ለግብጽ ወይሬ እዮ ለውእቲ ደም ዲበ መርፈት ወዲበ ክልኤሆሙ ራግዛት ወይት አደዋ እግዚአብሔር ለይእቲ ፍኅት ወአያኃድኅ ለቀታሊ ይባእ ውስተ አብዮቲክሙ ከመ ይትትል፤

ያንጊዜ እግዚአብሔር ግብጻውያንን ሊያጠፋቸው ይመጣል፤ መጥቶም በሁለቱ መቃኖችና በመድረኩ ላይ ያለውን ደሙን ያየዋል፤ እግዚአብሔርም ደጃፊቱን አይገባባትም፤ አልፏት ይሔዳል አለ፤ ቸነፈሩ ወደ

እርስዎ እንዳይገባባት ያደርጋል፤ ይትአደዋ ያለውን አመጣ፤ ቸንፊሩም እናንተን ሊገድል ወደ ቤታችሁ እንዲገባ አያሰናብተውም፤

፳፬፣ ወዕቀቡ ዘንተ ሕገ ይኩንክሙ ወለውሉድክሙ ዘለዓለም /እስከ ለዓለም/

ዛ ሕገ ዘንተ ሕገ ይላል አብነት፤ ለእናንተም ለልጆቻችሁም ለዘላለሙ ይረባችሁ ይጠቅማችሁ ዘንድ ይህንን ሥርዓት ጠብቁ፤ አንድም ዕቀቡ ዘንተ ብሎ ሕገ ይኩን ክሙ ይላል፤ ለእናንተም ለልጆቻችሁም ለዘላለሙ ሥርዓት ይሆናችሁ ዘንድ ይህንን የምንግራችሁን ሁሉ ጠብቁ፤

፳፭፣ ወእመ ሶእክሙ ውስተ ምድር ዘይሁብክሙ እግዚአብሔር ለክሙ ዘከሙ ነበበ ዕቀብዋ ለህቲ ሥርዓት፤

እግዚአብሔር ለእናንተ አወርሳችኋለሁ ብሎ እንደ ተናገረ፤ አንድም ዘነበበ ይላል፤ ለእናንተ አወርሳችኋለሁ ብሎ የተናገረ እግዚአብሔር ወደሚያወርሳችሁ ወደ ክነዓንም ብትገቡ ይህችን ሥርዓት ጠብቋት፤

፳፮፣ ወእመ ይቤሉክሙ ውሉድ ክሙ ምንትኑ ዛቲ ሥርዓት፤

ይህች ሥርዓት ምንድር ናት? ብለው ኋላ ልጆቻችሁ ቢጠይቋችሁ፤

፳፯፣ ትብልምሙ መሥዋዕተ ፋሲካሁ ዝንቱ ለእግዚአብሔር ዘከደነ አብያቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል በምድረ ግብጽ አመ ተተሎሙ ለግብጽ ወአድኃነ አብያቲነ ወደነኑ ሕዝብ ወሰገዱ፤

የግብጻውያንን በኩር በኩሩን ባጠፋ ጊዜ በግብጽ አገር የእስራኤልን ልጆች ቤት ከጥፋት የሠወረ፤ እኛንም ቤታችንንም፤ አንድም ወገናችንን ያዳነ የእግዚአብሔር የበዓለ ፋሲካው መሥዋዕት ነው በሏቸው አላቸው፤ ሕዝቡም ይህንን ስም ተው ሰገዱ፤ አድንኖ የአንገት የደረሱት፤ ስግደት የወገብ፤ አስተብርኮ የጥልበት ነው፤ እስካሁን ሙሴ ከጌታ ታዝዞ የነገራቸውን ቃል ሲናገር መጥቶ ነበር እንግዲህ ወዲያ ግን እስራኤል ከሙሴ ቃል ስምተው የሚሠሩትን ሥራ ይናገራል፤

፳፰፣ ወሐሩ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዘሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን፤

ከማሁና በከመ አዘዘሙ አንድ ወገን፤ የእስራኤልም ልጆች

ሒደው እግዚአብሔር ሙሴና አሮንን እንዳዘዘቸው አደረገ፤ አንድም እየራሱን ለማውጣት ይህ ከመ በባለቤት የገባ ከመ ነው፤ የእስራኤልም ልጆች ሒደው እግዚአብሔር ለሙሴ ለአሮን ያዘዘቸውን ቃል አደረገ፤ እስካሁን ጌታ ለሙሴ የነገረውን፤ ሙሴም ከእግዚአብሔር አግኝቶ ለእስራኤል የነገራቸውን ከዚህ ሲደርስ እንደ ወርቅ እንክብል፤ እንደ ሽማ ጥቅል አድርጎ፤ ገብሩ በከመ አዘዘሙ ብሎ ተናገረው፤ አንድም ይህንን ሁሉ ወደፊት ገና ያመጣዋል፤

፳፱፣ ወሶበ ኮነ መንፈቀ ሌሊት ቀተለ ኩሎ በኩረ እግዚአብሔር በምድረ ግብፅ እምበኩረ ፈርዖን ዘይነብር ዲበ መንበረ መንግሥት እስከ በኩረ ሂውውት ቀዳሒት ወኩሎ በኩረ እንሰሳ፤

ሂውውት ቀዳሒት ለማለት ደግሞታል፤ ሐተታ እንዳለፈው፤ የሌሊት እኩሌታም በሆነ ጊዜ በዙፋን ከሚቀመጥ ከፈርዖን የበኸር ልጅ ጀምሮ ውሀ እስከ እምትቀዳ አገልጋይ ልጅ ድረስ በግብጽ አገር የበኸር ልጁን ሁሉ፤ ከከብትም መጀመሪያ የተወለደውን ሁሉ ገደለ፤

፴፩፣ ወተንሥአ ፈርዖን በሌሊት ወኩሎ ዓበይቱ ወኩሎ ግብጽ ወኮነ አውያት ዐቢይ በኩሎ ምድረ ግብጽ እስመ አልቦ ቤት ዘአልቦ ውስቴቱ ምውት፤

የሞተ ሰው የሌለበት ቤት የለም ነበርና ፈርዖን ሹማምቱ የግብጽ ሰዎች ሁሉ ተነሥተው በመንፈቀ ሌሊት ብዙ ጩኸት ሆነ ወጸውሆሙ ይላል፤ አንድም ጸውሎ ማንሻ ነው፤ ሶበ ኮነ ይላል፤ የሞተ ሰው የሌለበት ቤት የለም ነበርና ፈርዖን ሹማምቱ የግብጽም ሰዎች ሁሉ በሌሊት ተነሥተው ብዙ ጩኸት በተደረገ ጊዜ ፈርዖን ይኸን አይቶ፤

፴፪፣ ወጸውሆሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን በሌሊት ወይቤሎሙ ተንሥኡ ወዓኡ እምሕዝብዩ አንት ሙሂ ወደቂቀ እስራኤልሂ ወሐሩ ወተጸመድዎ ለእግዚአብሔር አምላ ከክሙ በከመ ትቤሉ፤

ሙሴና አሮንን በሌሊት አስጠርቶ እናንተም የእስራኤልም ልጆች ተነሥታችሁ ከወገናቼ ተለይታችሁ ወጥታችሁ ሒዱ፤ ሒዳችሁም ንሑር ወንጸመዶ ለእግዚአብሔር አምላክን እንዳላችሁ ለፈጣሪያችሁ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ሠውታችሁ አገልግሉት አላቸው፤

፴፪፣ ወአባግዲክሙሂ ወአልሀም ቲክሙሂ ንሥኡ ወሑሩ ወባርኩኒ ኪያየ፣

አባግዲክሙሂ፣ አባግዲነሂ ንነ ሥእ ብላችሁ እንደ ተናገራችሁ ላሞቻችሁንና በጎቻችሁን ይዛችሁ ሐዲዱ፣ ምንም ቢኾን ይኸን ያደረግሁላችሁ እኔን ባለወረታችሁ ነኝና አክብሩኝ መርቁኝ አላቸው፣

፴፫፣ ወአዕሐብም ግብጽ ለሕዝብ እስራኤል ከመ ፍጡነ ያውዕለም ለምድረ ግብጽ እስመ ይቤሉ ኩልነ ንመውት፣

ግብጻውያን እስራኤልን ዘበዘቧ ቸው፣ አጉጉዕምሙም ይላል/ዘር/፣ ሁላችን እንሞታለን ብለዋልና የግብጽ ሰዎች የእስራኤልን ወገኖች ከግብጽ አገር ፈጥነው ያስወጧቸው ዘንድ አስቸኮሏቸው አለ፣ ውጡልን ውጡልን አሏቸው፣

፴፬፣ ወነሥኡ ሕዝብ ሐሪዖሙ ዘእንበለ ይትበሐኦ ስቀረ በአልባ ሲሆሙ ዲበ መትከፍቶሙ፣

እስራኤልም ሳይበካ /ሳይለወስ/ ዱቄቱን በልብሳቸው ቋጥረው በትከሻቸው ተሸከሙ፣

፴፭፣ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዘሙ ሙሴ ወተወሐሱ ለምግብጽ ንዋየ ብሩር ወወርቅ ወልብስ፣

የእስራኤልም ልጆች ሙሴ ለትትወሐስ ጎር እምጎራ ብሎ

እንዳዘዘቸው፣ ከግብጽ ሰዎች የብሩንና የወርቁን የልብሱን እቃ /ገንዘብ/፣ አንድም የወርቁንና የብሩን ዕቃ ወልብስ ይላል፣ ልብሱንም ተዋሱ፣

፴፮፣ ወወሀቦሙ እግዚአብሔር ሞገስ ለሕዝብ እስራኤል በቅድሚያሁሙ ለግብጽ ወአውሐስምሙ ወሐብለ ይዎሙ ለግብጽ፣

እግዚአብሔርም በግብጻውያን ፊት ለእስራኤል ባለሚልነትን ሰጣቸው አለ፣ መሣሪያ እንዲያውሏቸው አደረገ፣ ግብጻውያንም ለእስራኤል እቃቸውን አዋሏቸው፣ እስራኤልም በዚህ ምክንያት ግብጻውያንን በገብዘዋቸው ወጡ፣ ሐተታ እንዳለፈው፣

ገብኤ

፴፯፣ ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል እምራምሴ ውስተ ሰኩት ፳፻፻ አጋር ዕደው ዘእንበለ ዘምስለ ንዋይ፣

የእስራኤልም ልጆች ከራምሴ ተነሥተው ወደ ሰኩት ተጓዙ እለዚህም ከጓዝ ጋራ ካሉት፣ በቀር ስላ እልፍ አርበኞች /አጋር/ ናቸው፣ አንድም ከልጅ ከሴት ከጓዝ ካሉት በቀር ለጦር ለጋሻ የበቁት ስላ እልፍ /አጋር/ አርበኞች ናቸው፣

፴፰፣ ወዘተደመረ ዘዐርገ ምስሌ ሆሙ ብዙኅ ወአባግዕ ወአልሀምት ወእንስሳ ብዙኅ ጥቀ፣

ዘተደመረና ዘዐርገ አንድ ወገን ነው፣ ጎዳና አጋጥሞት አብሮ የወጣው ብዙ ነው፣ አንድም አምኖ ተጋብቶ፣ አብሮ የወጣው ብዙ ነው፣ አንድም ዘተደመረ ወዘዐርገ ይላል፣ ዘተደመረ አምኖ ተጋብቶ፣ ወዘዐርገ ለጌታ አዳር ከእነሱ ጋር የወጣው ብዙ ነው፣ ላሙና በጉ ከብቱም ሁሉ ብዙ ነበር፣

፴፱፣ ወሐበዙ ሐሪዖሙ ዘአውዕኡ እምግብጽ ወገብርዎ ዳፍንተ ናዕተ እስመ ዘእንበለ ያብሕዑ አውዕለ ምሙ ግብጽ ወኢክሀሉ ነቢረ ወኢ ገብሩ ሎሙ ስንቀ ለፍኖት፣

እስራኤል ዶቄቱን ሳያቦኩ ሳይጋግሩ የግብጽ ሰዎች ከሀገራቸው ከቤታቸው አስወጥተዋቸዋልና፣ እስራኤልም በግብጽ መኖር አልተቻላቸውምና፣ ከዚያም አስቀድሞ ለጎዳናቸው ስንቅ አላዘጋጁም ነበርና፣ ከግብጽ ያወጡትን ዱቄት ድፎ አምባሻ ዳቦ አድርገው /እያደረጉ/ ጋገሩት፣

፵፣ ወጎድረቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘነበሩ በምድረ ግብጽ ወበምድረ ከነዓን እሙንቱሂ ወአበዋሆሙሂ ፀቱ ጀወ፴ ዓመት፣

እነሱም አባቶቻቸውም በከነዓንና በግብጽ አገር የኖሩት የእስራኤል አኗኗራቸው አራት

መቶ ሠላሳ ዘመን ነው፣ ይኸውም ሁለት መቶ አሥራ አምስት በከነዓን፣ ሁለት መቶ አሥራ አምስት በግብጽ ነው፣

፵፩፣ ወኮነ እምድንረ ፀቱ ጀወ፴ ዓመት ወዕአ ኩሉ ኃይለ እግዚአብሔር እምድረ ግብጽ ሌሊተ፣

ከአራት መቶ ሠላሳ ዘመን በኋላ እንዲህ ሆነ አለ፣ ኮነ ያለውን ወዕአ ብሎ አመጣው፣ የእግዚአብሔር ሠራዊት የሚሆን እስራኤል ሁሉ ከግብጽ አገር በሌሊት ወጣ፣

፵፪፣ እምቅድመ ዕቅብቱ ወእቱ ለእግዚአብሔር ከመ ያውዕለምሙ እምድረ ግብጽ ዛቲ ሌሊት ይለቲ እምቅድመ ዕቅብቱ ለእግዚአብሔር ከመ የሀልዉ ኩሉ ደቂቀ እስራኤል በትውልደሙ፣

ሌሊተ እምቅድመ ዕቅብቱም ይላል፣ ከሦስተኛው /ክፍል/ አካች አስቀድሞ በሁለተኛው አካች /አካፋይ/ እስራኤልን ከግብጽ አገር ያወጣቸው ዘንድ፣ አንድም ኋላ ከሚጠብቃቸው መጠበቅ አስቀድሞ፣ አንድም እምቅድመ ዕቅብቱ ይላል፣ ይኸውም መጠበቁ ዛሬ ብቻ አይደለም፣ ከጥንት ጀምሮ ነው፣ እስራኤል በየወገናቸው ጸንተው ይኖሩ ዘንድ የወጡ ባት ይህችም ሌሊት ከሦስተኛው አካች አስቀድሞ የምት

ሆን ሁለተኛዬቱ /ክፍል/ አካላት ናት፤ አንድም እምቅድመ ዕቅድ ከጥንት ጀምሮ ታውቃ ነበር፤ ወወቀቦ ዳዊት ለዝንቱ ነገር በልቡ እንዲል፤ አንድም ከጥንት ጀምሮ ተጠብቃ ነበር፤

፵፫፣ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ዝውኔቱ ሕጉ ለፋሲካ ኩሉ ዘእምባዕድ ዘመድ ኢይብላዕ እምኔሁ፤

እግዚአብሔርም ሙሴና አሮንን የበዓለ ፋሲካው ሥርዓት ይህ ነው፤ ዝውኔቱ፤ ያለውን አመጣ ከራቀ ነገድ፤ አንድም ከአሕዛብ የተወለደ ከበጉ ሥጋ አይብላ አላቸው፤

፵፬፣ ወኩሉ ገብር ዘኮነ ወዘበ ሄጥ ትገዝርዎ ወይለተ ጊዜ ይብላዕ እምኔሁ፤

ውላጅ፣ ወዘበሄጥ በወርቅ ተገዝቶ የመጣ፤ ባሪያውንም ግዘሩት፤ ያንጊዜ ግን ይብላ፤

፵፭፣ ኃዳሪ ወገባኢ ኢይብላዕ እምኔሁ፤

ኃዳሪ ሎሌ፣ ወገባኢ የዕለት ምንደኛም ሳይገዝር ከበጉ ሥጋ አይብላ፤

፵፮፣ ወበአሐዱ ቤት ይትበላዕ ወኢታውዕኡ አፍኦ እምቤት እም ውኔቱ ሥጋ ወአጽሞሂ ኢትሰብሩ፤

ይኸውም የበጉ ሥጋ በአንድ ቤት ይበላ፤ ይኸነንም የበጉን

ሥጋ ከአላችሁበት ቤት አውጥ ታችሁ ወደ ሌላ ቤት አትው ሰዱት፤ አጥንቱንም አትሰበሩ፤

፵፯፣ ወኩሉ ማገበረ እስራኤል ለይግበር፤

ይህንንም በዓል የእስራኤል ወገን ሁሉ ተሰብስቦ ያድርገው፤

፵፰፣ ወእመቦ ዘመጽአ ኅቤክሙ ግዩር ይግበር ፋሲካሁ ለእግዚ አብሔር ትገዝሩ ኩሉ ተባዕቶ ወይለተ ጊዜ ይበውእ ይግበር ወይከውክሙ ከመ ትውልደ ብሔር ወኩሉ ቁላፍ ኢይብላዕ እምኔሁ፤

የእግዚአብሔርን በዓል ሊያደርግ መጽተኛ ወደ እናንተ የመጣ ቢሆን፤ ወንድ ወንዱን ግዘሩት ያን ጊዜ በዓሉን ሊያደርግ ወደ እናንተ ይግባ፤ በአገራችሁ እንደ ተወለደ እንደ እስራኤልም ይሁን፤ ያልተገዘረው ግን ከበጉ ሥጋ አይብላ፤

፵፱፣ አሐዱ ሕግ ይኮን ለትውልድ ክሙ ወለግዩር ዘይመጽአ ኅቤክሙ፤

በዓል ሊያደርግ ወደ እናንተ ለመጣው ለመጽተኛውና ለእናንተ አንድ ሕግ ይሁን፤ አንድም ወለዘይመጽአ ኅቤክሙ ይላል፤ ይኸውም አንዱ ሕግ ለእናንተ፤ ወለግዩር ለመጽተ

ኛው፤ ወለዘይመጽአ ኅቤክሙ ወደ እናንተ መጥቶ ለአመነ ውም ለተጋባውም ሁሉ ይሁን፤

፶፣ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዘሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን፤

እግዚአብሔር ሙሴና አሮንን አዝዟቸው እንዳደረጉ፤ ከማሁ የእስራኤል ልጆችም ሙሴ እንዳዘዛቸው አደረጉ፤

፶፩፣ ወኮነ በይለቲ ዕለት አውዕለሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ምስል ኃይሎሙ፤

ኮነ ያለውን አውዕለሙ ብሎ አመጣው፤ እግዚአብሔርም በዚህች ቀን ከግብጽ አገር የእስራኤልን ልጆች ከሠራዊቶቻቸው ጋራ አወጣቸው፤ ታሪክ፤ ጌታ ሙሴን በግብጽው ያን ሞተ በኩር አምጥቼ በኩር በኩሩን አጥፍቼ ከግብጽ አገር አወጣችኋለሁ አለው፤ እንዲህም ከሆነ የእስራኤል በኩር በኩሩ መኛ ይድን ልኛል ሊሞትብኝ አይደለምን አለው፤ ጌታም እንዲህ እንዳይሆን የሚያዝያ ጨረቃ ሠርቅ ባደረገች (በወጣች) በዐሥር ቀን ቀንዱ ያልከረከረ፤ ጥፍሩ ያልዘረዘረ፤ ጠገሩ ያላረረ፤

ዓመት የሆነው ጠቦት፤ ያለው ከመንጋው፤ የሌለው ገዝታችሁ፤ እስከ ዐሥራ አራት ቀን ድረስ አሥራችሁት ሰንብቱ፤ በዓሥራ አራተኛው ቀን አንዱን ሰዓት ከሦስት ከፍላችሁ፤ አንዱን እጅ ትታችሁ በሁለት እጅ ብርሃን፤ ከሌሊቱም አንዱን ሰዓት ከሦስት ከፍላችሁ ሁለቱን እጅ ትታችሁ በአንዱ እጅ ጨለማ ሠዉት፤ ስትሠዉትም ሰባት፤ አሥር፤ አሥራ ሁለት ሁናችሁ ሠዉት፤ ያለው ቤተሰብን ይዞ፤ የሌለው ጌረቤቱን ጠርቶ አምጥቶ አንድ በግ እንድትጨርሱ ሁናችሁ ሠዉት፤ ደሙን መቃን መድረኩን ቀቡት /እርጩት/ ያንን እያየ ሞተ በኩር ይከለከልላችኋል፤ ዝግኑን፤ ቅቅሉን፤ ብርንዶውን አትብሉ፤ ጥብሱን ብሉ፤ ወኢታትርፉ ለነግህ፤ አትርፋችሁ ለበነጋው አታሳድሩ፤ ወኢታትርፉ እስከ ደግደግ እንዲል፤ መሥዋዕቱንም ሠውታችሁ ከአንዱ ወደ አንዱ አትውሰዱት፤ የበላችሁትን በልታችሁ፤ የተረፈውን በእሳት አቃጥሉት፤ ምስለ ሐምለ ብሔሶ ትበልዱ ይላል፤ በአገራቸው አራት ነገር ያመጣሉ፤ የወይን ቅጥራን፤ የበለስ ቅጥራን፤ የስንዴ ቅጥራን፤ አዘ

ከል ነው፤ በዚያ ወራት የሚበሉት ቂጣ ነውና፤ እንደ አረቄ እንዲበትንላቸው ነው፤ ስትበሉትም ጫማችሁን አዝባችሁ፤ ዝናራችሁን ታጥቃችሁ፤ ኩፌታችሁን ደፍታችሁ፤ በሎታችሁን ይዛችሁ፤ እየቸኩላችሁ ብሉት፤ አጥንቱን ግን አትስበሩት ብሏቸዋል፤ ይህ ሁሉም ሳሌ ነው፤ በጉ የጌታ ምሳሌ ነው፤ ዓመት የሆነው ጠቦት ወርድ እንጂ ቁመት አያክልም /አይጨምርም/ ጌታም የተሰቀለ ፍጹም የሠላሳ ዓመት ጉልማሳ ሁኖ ነውና፤ ዓመት የሆነው ጠቦት ቀንዱ ያልከረከረ፤ ጥፍሩ ያልዘረዘረ፤ ሳቱ /ጠጉሩ/ ያላረረ ማለቱ ለጌታም ምክንያት ሰጠላት የለበትም፤ ንጹሐ ባሕርይ ነውና፤ የሚያዘዩ ጨረቃ ሠርቅ ባደረገች በዓሥር ቀን ይዛችሁ እስከ ዓሥራ አራት አስራችሁ በዓሥራ ዓራተኛው ቀን ሠዉት ማለቱ፤ የጌታም ምክረ ሞቱ በዓሥር ተጀምሮ በዓሥራ አራተኛው ቀን ተፈጽሟል፤ በሁለት እጅ ብርሃን በአንድ እጅ ጨለማ ሠዉት ማለቱ፤ ከነግህ እስከ ቀትር ብርሃን ሁኗል፤ ከቀትር እስከ ዘጠኝ ሰዓት ጨለማ ሁኗል፤ ወጸልም ኩሉ ዓለም እንዲል፤ በሠርክ ብርሃን ሁኗል፤ ወፍና

ሠርክ ይበርህ ብርሃን ፀሐይ እንዲል፤ ስትሠዉትም ሰባት ዐሥር፤ ዓሥራ ሁለት ሁኖችሁ ሠዉት ማለቱ ሰባት በእርሳቸው ፍጹም ነው፤ ዐሥርም በእኛ ፍጹም ነው፤ ፍጹማን ሁኖችሁ ተቀበሉ ሲል ነው፤ ዓሥራ ሁለት ሁኖችሁ ማለቱ ለጊዜው የሚበሉት ዓሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ናቸው፤ ፍጹሚው ግን ሥጋውን ደሙን የሚቀበሉ ዓሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ናቸውና፤ አንድም ወለ እመ፤ ወሐዳን ሥጋውን ደሙን ብቻውን ለመቀበል የማይቻለው ሰው ቢኖር፤ ወንዱ ሚስት ፈልጎ፤ ሴቲቱም ባል ፈልጋ ሁለቱ አንድ ሁነው ከነፍስ አባታቸው ጋር መክረው ሥጋውን ደሙን ይቀበሉ ሲል ነው፤ ደሙን መቃን መድረኩን ቅቡት ማለቱ ለጊዜው ያነን እያየችንፈሩ ይከለከልላቸው ነበር፤ ወሰብ ርእዮ መልአክ ሞት ደመ በግዕ ለበወ ሞተ እግዚእ ፈርሃ ወኢቀርብ ኅበ መድረክ ጥገት እንዲል፤ ምሳሌው እንዲህ የሆነ አማናዊው ለእንደ ምን ይሆን ብሎ፤ እንደዚህም ሁሉ ዛሬም ሥጋው ደሙን ከሚቀበሉ ምእመናን አጋንንት አይ

ቀርቧቸውም፤ ይከለከሉላቸዋልና የዚያ ምሳሌ ነው፤ ዝግነን ቅቅሉን አትብሉ ማለቱ ሙስና መቃብር አገኘው አትበሉ ሲል ነው፤ ብርንዶውን አትብሉ ማለቱ ከብርንዶ ደም አይታጣም፤ ደምም ካለ ነፍስ አትለይም፤ እስመ ነፍስ ተኃድር በደም እንዲል፤ ነፍስ ያልተለየውን ሥጋ እንቀበላለን አትበሉ ሲል ነው፤ አንድም ብርንዶውን አትብሉት አለ፤ ዕሩቅ ብእሲ ነው፤ አትበሉት የዕሩቅ ብእሲ ሥጋ ቢበሉት ይመራል፤ ይተኩሳል ፍዳ ይሆናል እንጂ ከኃጢአት አያነፃም፤ የጌታ ግን ሥጋው ከኃጢአት፤ ከፍዳ የሚያነፃ ነውና፤ ጥብሱን ብሉት ማለቱ መለኮት የተዋሐደውን ነፍስ የተለየችውን ሥጋውን እንቀበላለን በሉ ሲል ነው፤ አታሳድሩ አለ፤ ካሳ ሳይፈጸም አላደረምና፤ ከአንዱ ወደ እንዱ አትውሰዱት አለ፤ ለጊዜው መካነ መስቀሉ ለመካነ መቃብሩ ቅርብ ነው፤ ፍጹሚው ግን ዛሬም መሥዋዕት ከአንዱ ሠርቶ ወደአንዱ ወስዶ መሠዋት አይገባምና፤ የበላችሁትን በልታችሁ የተረፈውን /የተረፈችሁን/ በእሳት አቃጥሉት

ማለቱ፤ የተቻላችሁን ያህል ምሥጢሩን መርምራችሁ የቀረውን መንፈስ ቅዱስ የውቃል በሉ፤ አትጋፉ ሲል ነው፤ እሳትም የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው፤ ብልዑ ናዕተ ምስለ ሐምለ ብሔዕ አለ፤ ለጊዜው በዚያ ወራት የሚበሉት ቂጣ ነበርና እንደ አረቄ ሁኖ እንዲበትንላቸው ነው፤ ዛሬም ሥጋውን ደሙን መቀበል የሚገባ የበሉት የጠጡት ከሆድ ሲጠፋ፤ ለአፍ ምረት ሲሰማው ነውና፤ ጫማችሁን አዝባችሁ ማለቱ /አለ/ ምግባረ ወንጌልን ሠርታችሁ ሲል ነው፤ ተሰላኝነትም ዘበሰላም ምግባረ ወንጌል እንዲል ዝናራችሁን ታጥቃችሁ አለ፤ ንጹሐናን ይዛችሁ፤ ኩፌታችሁን ደፍታችሁ አለ፤ አክሊላ ሶኩን እያሰባችሁ በሎታችሁን ይዛችሁ አለ፤ ነገረ መስቀሉን እያሰባችሁ ሲል ነው፤ እየቸኩላችሁ ብሉት ማለቱ ለጊዜው መንገደኞች ናቸው፤ ፍጹሚው ግን ዕለተ ሞት መቃብር ገሃነም አለብን እያላችሁ ኑሩ ሲል ነው፤ የአረጋዊ መንፈሳዊ ድርሳን አብድ ውለቱ ዘይሔሊ ዘእንበለ መቃብሩ ዘውለቱ ርስቱ እንዲል፤

አጥንቱን አትሰበሩት ማለቱ ለጊዜው በዓል ነውና ስለዚህ ነው፤ ፍጻሜው ግን ለጊዜው ግብጻውያን ሲገዱ እስራኤል አለመገዳገታቸውን መናገር ነው፤ አንድም ፍጻሜው ግን ኃጥአን ሲገዱ ጻድቃን ላለመ ገዳታቸው ምሳሌ ነው፤ አንድም በቁሙም እንዳለ ይሆናል፤ በዕለተ ዓርብ የሁለቱን ወንበዶች ጭን፣ ጭናቸውን እየሰበሩ ሲያወርዱቸው የጌታን ጭኑን አልሰበሩት ምና አሰበሩ ቀዳሪ እንዲል፤ አንድም እንደ አርዮስ ወልድ ፍጡር በመለኮቱ አትበሉ ሲል ነው፤ አርዮስ ሸክላ ሠሪ መደቧን፤ አንጥረኛ መደቫውን ሠርቶ እንዲሠራበት ፈጥሮ ፈጠረበት ብሏልና፤ ወአመ ቀዳሚት ዕለት ታማ ስኑ ብሔዕ እምአብያተክሙ አለ፤ እስመ ይቤ ተኃድጉ ዘቀደመ ግብረ ወትእገዙ ሐዲስ ሕገ ይላል፤ የቀደመ ሥርዓተ ኦሪትን ትታችሁ የኋለኛ የሕገ ወንጌልን ሥርዓት ትይዛላችሁ ሲል ነው፤ ከዚህም ሕገ ወንጌልን ሲሠራ ሕገ ኦሪትን ከሠራት በኋላ አሳልፏታል፤ ንጉሥ ዛሬ ቀድሞ ሹሞት የነበረውንና ኋላ የሚሾመውን አንድ ጊዜ አቅርቦ

ያንን ወቅሶ ሽሮ፣ ይኸንን እንዲሾም፣ ጌታም ሕገ ኦሪትን የሚያሳልፍ ሕገ ወንጌልን የሚሠራ ነውና ስለዚህ ነው።

ምዕራፍ ፲ወ፫ቱ

ገባኤ

፩-፪፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ቀድሶ ሊተ ኮሎ በኮረ ቀዳሚው ሉድ፣ ኮሎ ዘይፈትሕ ማገገግ እምደቂቀ እስራኤል እምሰብእ እስከ እንሰላ ሊተ ውእቱ፣

ከእስራኤል ልጆች ወገኖች መጀመሪያ የተወለደው ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ ለእኔ ነውና፤ እግዚአብሔር ሙሴን መጀመሪያ የተወለደውን በኮር በኮሩን ሁሉ ለይልኝ አለው፤ አንድም እግዚአብሔር ሙሴን ከክብት ወገን መጀመሪያ የተወለደውን በኮር በኮሩን ሁሉ ለይልኝ፤ ወዘይፈትሕ፣ ከእስራኤልም ልጆች ወገኖች መጀመሪያ የተወለደው ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ ወንድ ወንድ ለእኔ ነው አለው፤

፫፣ ወይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝብ ተዘከርዋ ለላቲ ዕለት እንተ ባቲ ወግእክሙ እምብሔር ግብጽ እምቤተ ትንዩት እስመ በዕድ ጽንዕት አውዕአክሙ እግዚአብሔር እምዘየ ወኢትብልዑ ብሔዕ፣

ሙሴም ወገኖቹ እስራኤልን እግዚአብሔር በጽኑዕ ሥልጣኑ ከግብጽ አውጥቷችኋልና በግብጽ አገር ከጽኑዕ አገዛዝ የወጣችሁባት፤ አንድም ከግብጽ አገር ወእምቤተ ቅንዩት፣ ከጽኑ አገዛዝም የወጣችሁባት ይህችን ቀን አስቧት፣ እናንተም በዚህ ቀን መግገሙን አትብሉ አላቸው፤ አንድም ኢትብልዑ ተዘከረክሙ ይላል እግዚአብሔር፣ ከግብጽ በጽኑ ሥልጣኑ አውጥቷችኋልና ከግብጽ አገር ከጽኑ አገዛዝም የወጣችሁባት ይህችን ቀን አስቧችሁ በዚያች በወጣችሁባት ቀን መግገ አትብሉ አላቸው፤

፬፣ እስመ በላቲ ዕለት ትወዕኡ አንትሙ በወርኃ ሃሌ ሉያ ኔሳን፣

በወርኃ ኔሳን ዘውእቱ ሃሌ ሉያ ሲል ነው፤ ወርኃ ተሐድሶ፣ ወርኃ ስብሐት ማለት ነው፤ እናንተ በታደሳችሁባት፣ ጌታ ተአምራቱን በገለጠባት በሚያዝያ ወር ስለ ወጣችሁ ነው፤

፭፣ ወአመ ወሰደክሙ እግዚአብሔር ውስተ ምድረ ከናኔዎን ወኬጤዎን ወአሞሬዎን ወኤዌዎን ወኢያቡሴዎን ወጌርጌሴዎን ወፊርዜዎን ዘመሐለ ከመ የሀቦሙ ለአበዌክሙ ምድረ እንተ ትውገዝ

ሐለቦ ወመዓረ ተዘከርዋ ለላቲ ሥርዓት በዝ ወርዓ፣

እግዚአብሔር በቸርነቱ ተድላ ደስታ የማይታጣባትን አገር ለአባቶቻችሁ ሊያወርሳቸው ወደ ማለባት ወደ ፊርዜዎንና ወደ ጌርጌሴዎን፣ ወደ ኢያቡሴዎንና ወደ ኤዌዎን፣ ወደ አሞሬዎንና ወደ ኬጤዎን ወደ ከናንም አገር በወሰዳችሁ ጊዜ በዚህ በሚያዝያ ወር የሠራላችሁን ሥርዓት አስቧት አላቸው፤

፮፣ ሰዱስ ዕለተ ትበልዑ ናዕተ ወላብዕት ዕለት በዓሉ ለእግዚአብሔር እግዚአ፣

በዚህም በሚያዝያ ወር ስድስት ቀን ቁጣ ብሉ፣ ይልቁንም ሰባተኛዬቱ ቀን የእግዚአብሔር ታላቅ በዓሉ ናት አላቸው፤ በዓል ሰባቱም ቀን ሁሉ በዓል ናቸው፤ እሱ ግን የመጀመሪያ ዬቱንና የመጨረሻዬቱን ቀን አክብሮ ይናገራል፤ እንደ ትን ሣኤና እንደ አግብአተ ግብር ነው፤

፯፣ ብልዑ ናዕተ ሰባዕ ዕለተ ወኢ ያስተርኢብክሙ ብሔዕ ወኢየሀሉ ብሔዓት ውስተ ኮሎ አድባሪክሙ፣

ሰባት ቀን ቁጣ ብሉ በቤታችሁም መግገ አይታይ፣ በአገራችሁም ሁሉ መግገ አይታይ አላቸው፤

፳፫፣ ወትዜንም ለወልድከ በይሉቲ ስለት ወትብሎ በእንተዝ ገብር እግዚአብሔር ሊተ አመ ወሃእኩ እምብሔር ግብጽ፣

ጠላቴን አጥፍቶልኝ ከግብጽ አገር በወጣሁ ጊዜ ፈጣሪዬ እግዚአብሔር ስለዚህ ነገር ይህንን ሥርዓት አድርጎ ሠራልኝ፣ ብለህ በዚህች ቀን ለልጅህ ንገረው፤

፱፣ ከመ ይኩን ለከ ተአምረ ውስተ እዴከ ወተዝካረ ቅድመ አዕይንቲከ ወከመ ይኩን ሕጉ ለእግዚአብሔር ውስተ እዴከ ወውስተ አፋከ እስመ በዕድ ጽንዕት አውዕከከ እግዚአብሔር እምግብዕ፣

እግዚአብሔር በጽኑ ሥልጣኑ ጠላትህን አጥፍቶ ከግብጽ አውጥቶሃልና ይህ የሠራልህ የእግዚአብሔር ሕጉ ለጣትህ /ለእጅህ/ እንደ ቀለበት በፊትህ እንደ መስታዎት አድርገህ በአንደበትህ ልታስተምረው ነው፤

፲፣ ወዕቀብዎ ለዝንቱ ሕግ በበጊዜሁ እምዕለት ለዕለት ፣

እምዕለት ዕለትም ይላል፣ ይህን ንም ሕጉን ሥርዓቱን ከዛሬ ነገ እያላችሁ፣ አንድም እምዕለት ዕለተ ይላል፣ ከዛሬ ነገ፣ ከነገ ማግስት እያላችሁ በየጊዜው ይህን ሥርዓት ጠብቁት፤

፲፩፣ ወሶበ ወሶደከ እግዚአብሔር ውስተ ምድረ ክፍኔዎን ዘመሐለ ለአበዌከ ወወሀበካሃ፣

እግዚአብሔርም በቸርነቱ ለአባ ቶችህ ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ አወርሳቸዋለሁ ብሎ ወደ ማለላቸው ወደ ከነዓን አገር በወሰደህ ጊዜ እሷንም ባወረሰህ ጊዜ፤

፲፪፣ ፍልጥ ኩሎ ዘይፈትሕ ማገዕን እመራዕይከ ወእምእንሰሳከ ዘይትወለድ ተባዕተ ለእግዚአብሔር፣

ከመንጋህ፣ ከሌላውም ከብትህ መጀመሪያ የተወለደውን ወንድ ወንዱን ሁሉ ለእግዚአብሔር ለይተህ ስጥ፣ አንድም መጀመሪያ የተወለደውን ወንድ ወንዱን፣ ፍልጥ እመራዕይከ ከመንጋህ ከከብትህ ለይተህ ለእግዚአብሔር ስጥ፤

፲፫፣ ወኩሎ ዘይፈትሕ ማገዕን እድግት ትዌልጦ በበግዕ ወእመሰ ኢወለጥካሁ ትቤዝዎ ወለኩሎ በኩር ተባዕት እምውሉድከ ትቤዝዎ፣

ካህያዩቱ መጀመሪያ የተወለደውን በኩሩን በበግ ለውጠው፣ የአህያውን በኩር ግን በበግ ባትለውጠው አንተ ራስህ ተቤዝው አለ፣ ስለ አህያው በኩር ወርቁን ስጥ፣ የምትቤዝውም ይኸንን ብቻ አይደለም፤

ከልጆችህም መጀመሪያ የተወለደውን በኩሩን ልጅ ተቤዝው አለው፣ ወርቁን ስጥተህ ልጅህን አስቀር ሲል ነው፤

፲፬፣ ወእመ ተሰእለከ ወልድከ እምድገረዝ ወይቤለከ ምንት ውእቱ ዝ ወትብሎ እስመ በእድ ጽንዕት አውዕከከ እግዚአብሔር እምድረ ግብጽ እምቤተ ቅንዩት፣

ከዚህ በኋላ ልጅህ አባቲ ይህ ነገር ምንድነው ብሎ ቢጠይቅህ፣ እግዚአብሔር በጽኑ ሥልጣኑ ጠላቶቻችንን አጥፍቶ በግብጽ አገር ከጽኑ አገዛዝ፣ አንድም ከግብጽ አገር፣ ወእም ቤተ ቅንዩት፣ ከጽኑ አገዛዝም አውጥቶናልና ስለዚህ ነው ብለው፤

፲፭፣ ወካህ አመ አበዩ ፈርዖን ፈንዎተነ ቀተለ እግዚአብሔር ኩሎ በኩረ በምድረ ግብጽ እምበኩረ ሰብእ እስከ እንሰሳ ወበእንተዝ እነ እሠውዕ ለእግዚአብሔር ኩሎ ተባዕተ ዘይፈትሕ ማገዕን ወኩሎ በኩረ ውሉድዩ እቤዙ፣

ፈርዖን ከግብጽ እኛን አሰናብኜ አልሰድም ባለ ጊዜ ኮነ ያለውን ቀተለ ብሎ አመጣ፣ እግዚአብሔር ከሰው በኩር ጀምሮ እስከ ከብት በኩር ድረስ በግብዕ አገር የግብጽ ውያንን በኩር በኩሩን አጥፍቶናልና፣ እኔም ይህን ሁሉ

ነገር ስላደረገልኝ ከመንጋዬ መጀመሪያ የተወለደውን ሁሉ ለፈጣሪዬ ለእግዚአብሔር እሠዋለሁና፣ ከልጆቼም መጀመሪያ የተወለደውን በኩሩን ሁሉ በገንዘብ እቤዝዋለሁና ስለዚህ ነው ብለው፣ አንድም በእንተዝ ይላል፣ ፈርዖን ከግብጽ እኛን አሰናብኜ አልሰድድም ባለ ጊዜ እግዚአብሔር በግብጽ አገር የግብጻውያን በኩር በኩሩን ከሰው በኩር ጀምሮ እስከ ከብት በኩር ድረስ አጥፍቶናል፣ ስለዚህ ነገር ከመንጋዬ መጀመሪያ የተወለደውን በኩር ሁሉ ለእግዚአብሔር እሠዋለሁ፣ ከልጆቼም መጀመሪያ የተወለደውን በኩሩን ሁሉ እቤዝዋለሁ ብለው፤

፲፮፣ ወይኩን ተአምረ ውስተ እዴከ ወዘኢይሴስል እምቅድመ አዕይንቲከ እስመ በእድ ጽንዕት አውዕከከ እግዚአብሔር፣

አውዕከከም ይላል፣ እግዚአብሔር በጽኑ ሥልጣኑ ከግብጽ አውጥቶሃልና ይህ የሠራልህ ሕጉ ለጣትህ እንደ ቀለበት፣ ለፊትህ እንደ መስታዎት ይሁንልህ አለው፤

፲፯፣ ወሶበ ፈንዎሙ ፈርዖን ለሕዝብ ኢመርሆሙ እግዚአብሔር ፍኖተ ፍልስጥኤም እስመ ቅርብት ይእቲ እስመ ይቤ እግዚአብሔር

ዮጊ ይኔሰሕ እምከመ ርእየ ቀትላ ወይገብእ ውስተ ምድረ ግብጽ፤

ፈርዖን እስራኤልን አሰናብቶ ከግብጽ በሰደዳቸው ጊዜ እስራኤል ሰልፉን ካዩ ያዝናል፤ አዝኖም ወደ ግብጽ ይመለሳል ብሏልና፤ ፍልስጥኤም የግብጽ አቅራቢያ ስለሆነች እግዚአብሔር ወደ ፍልስጥኤም ጎዳና አልመራቸውም፤

፲፰፣ ወአዖደሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ ሳዕል ፍኖተ ሐቅላ ባሕረ ኤርትራ ወበኃምስ ትውልድ ዐርጉ ደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ፤

እግዚአብሔርም ይህን ብሎ ወገኖቹ እስራኤልን በኤርትራ ባሕር ዳር በአለው ጉዳና አዞራቸው አፋ፣ ፊት ለፊት የሆነ እንደሆነ ተሻግረው ያጡአቸዋልና ብሎ፤ አንድም በፍልስጥኤም ያለው ባሕር ቅርብ ስለሆነ ጉዳኝ ነውና ለማስጠም አይመችም ብሎ፤ አንድም ሰልፉን አይተው ፈርተው ይመለሳሉና ብሎ ወበኃምስ ትውልድ፣ እስራኤልም ከግብጽ አገር በአምስተኛው ትውልድ ወጡ፤ በቤተ ክህነት የቆጠሩ እንደሆነ ያዕቆብ ሌዊ ቀዳት እንበረም ሙሴ ነው፤ በቤተ መንግሥት የቆጠሩ እንደሆነ ፋሬስ ኤስርም አራም አሚና ዳብ ነአሶን ነው፤

፲፱፣ ወነሥአ ሙሴ አዕዕምቲሁ ለዮሴፍ ምስሌሁ፣ እስመ መሐላ እምሐሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ አመ ሐውዖ ሐወወክሙ እግዚአብሔር ንሥኡ አዕዕምትየ ወአውዕኡ ምስሌክሙ እምዝየ፤

ኢትጎድጉ አዕዕምትየ ውስተዛ ሀገርም ይላል፤ ዮሴፍ በሕይወተ ሥጋ ሳለ እስራኤልን እግዚአብሔር በምድር በጎበኛችሁ ጊዜ አጥንቱን በዚህ አገር አትተውብኝ ከእናንተ ጋር ይዛችሁት ውጡ ብሎ አምሎ አቸው ነበርና፤ እስራኤል ከግብጽ በወጡ ጊዜ ሙሴ የዮሴፍን አጥንት ከእሱ ጋር ይዞት ወጣ፤ ዮሴፍም እንዲህ ማለቱ አሁን በግብጽ ብቀበር እረክሳለሁ፤ በከነዓን ብቀበር እቀደሳለሁ ብሎ አይደለም፤ ለመውጣት እንዲያደርጉ ነው እንጂ፤ እንኳን እኛ አጥንታችን አይቅር ብለው፤ አንድም ግብጽ የኃጢአት፣ ከነዓን የጽድቅ፣ አንድም ግብጽ የገሃነም፣ ከነዓን የመን ግሥተ ሰማያት ምሳሌ ናትና ስለዚህ ነው እንጂ፤

፳፣ ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል እም ሰኩት ወኃደሩ ውስተ ኦቶም ዘመ ንገላ በድው፤

የእስራኤልም ልጆች ከሰኩት ተነሥተው ተገዙው ሐደው

በምድረ በዳው አጠገብ ባለ በኦቶም ሰፍረው አደሩ፤

፳፩፣ ወእግዚአብሔር ይመርሃሙ መዓልተ በደመና ወሌሊተ በብርሃን እሳት፤

እግዚአብሔርም ቀን በዓምደ ደመና፣ ሌሊት በዓምደ እሳት ይመራቸው ነበር፤

፳፪፣ ወኢሰሰለ ዓምደ ደመና መዓልተ ወኢዓምደ እሳት ሌሊተ እምቅድመ ኮሎ ሕዝብ፤

ቀን ዓምደ ደመናው፣ ሌሊት ዓምደ እሳቱ ከወገኖቹ ከእስራኤል ሁሉ ፊት አይርቅም ነበር (አልራቀም) ነበር፤ ይህም ማካፊል አይደለም፤ ቀን ዓምደ ደመና ሁኖ የሚመራቸው ሌሊትም ያው ዓምደ እሳት ሁኖ ይመራቸው ነበር ሲል ነው።

ምዕራፍ ፲ወ፬

፩-፪፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ይግብኡ ወይጎድሩ አንጻረ ኤጳውሎስ /ኤጳውሎስ/ ማዕከለ መግደሎ ወማዕከለ ባሕር መንገለ ብኤልሴፎን ቅድሚያሙ ይጎድሩ ነበ ባሕር፤

ባሕርና ባሕር፣ ይጎድሩና ይጎድሩ አንድ ወገን፣ እግዚአብሔር ሙሴን የእስራኤልን

ልጆች በፊታቸው ባለ በብኤልሴፎን አጠገብ ባለ ባሕርና በመግደሎ መካከል ባለ በኤጳውሎስ አንጻር ተመልሰው ሐደው ያድሩ ዘንድ ተመልሳችሁ ሐዳችሁ በኤጳውሎስ አንጻር እደሩ በላቸው አለው፤ ኤጳውሎስ አንጻረ ኅሩት አንጻረ ብርሃን ማለት ነው፤ አንድም በቅድሚያ ይላል፤ ለብኤልሴፎን ሲቀጽል ነው፤

፫፣ ወይብል ፈርዖን በእንተ ደቂቀ እስራኤል ሰኩዩ /ሳኩዩ/ እሙንቲ ውስተ ምድር ወአርከቡቶሙ ሐቅል፤

ፈርዖንም የእስራኤልን ልጆች ነገር እንዲህ አለ፤ እሊህ እስራኤል በአገሬ በግብጽ ተቅበዘ በዙ፣ የአገሬ ምድረበዳ አስገኘኛቸው ጎዳናውን አያውቁትም፤ አንድም ያቸ፣ ፈዛዛ ባሕር አስገኘኛቸው አለ፤

፬፣ ወአነ አጸንዕ ልቦ ለፈርዖን ወይደግኖሙ ድገሬሆሙ /እምድገሬሆሙ/ ወእሴባሕ አነ በፈርዖን ወበኮሎ ሐራሁ ወየአምሩ ኮሎ ግብጽ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ወገብሩ ከማሁ፤

እኔም የፈርዖንን ልቦና በክፋት አጸናለሁ፤ እሱም እነሱን ተከትሎ ሐዶ ይሞታል፤ እኔም ፈርዖንንና ሠራዊቱን አጥፍቼ እመሰገናለሁ፤ ወገኖቹ ግብጽ ውያንም ሁሉ እኔ ገናና ፈጣሪ

ለምን እንዲህ አደረግህ? አንድም ከግብጽ አገር ያወጣ ኸን አንተ በምድረ በዳው ልታ ስጠፋን ለምን እንዲህ አደረግኸ?

፲፪፣ አካሁ ዝውክቱ ቃልነ ዘንቤ ለከ በብሔረ ግብጽ ኅድገን ንትቀ ነይ ለግብጽ እስመ ይኔይሰነ ተቀ ንዮ ለግብጽ እመባት በበድው፣

በምድረ በዳ ከመሞት ለግብጽ ሰዎች መገዛት ይሻለናልና፣ ለግብጽ ሰዎች ተወን እንገዛ፣ አንድም እንገዛ ተወን ብለን በግብጽ አገር ሳለን ጥንቱን የነገርንህ ቃል ይኸ አይደለ ምን አሉት፣ ከመሞት መሰንበት እንዲሉ፣

፲፫፣ ወይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝብ ተአመኑ ወቁሙ ትርአዩ /ወትሬ እዩ/ መድኃኒተ እንተ እምነበ እግዚ አብሔር ዘይገብር ለነ ዮም፣ እስመ በከመ ትሬእይዎሙ ዮም ለግብጽ ዳግመ ኢትሬእይዎሙ እንከ ጉንዳዮ ለዓለም፣

ሙሴም እስራኤልን ዛሬ ግብ ጻውያን ተሰብስበው መጥተው እንዳያችኋቸው ዳግመኛ ኑረው በሕይወት አታዩ አቸውምና ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ዛሬ የሚያደርግልንን ከፈጣሪያችን ከእግዚአብሔርም ዘንድ ታገዛ የምናገኛት ድኅነታችንን ልታዩ አምናችሁ ቁሙ፣ አንድም እና

ንተ አምናችሁ ቁሙ፣ ፈጣሪ ያችን እግዚአብሔር ዛሬ የሚ ያደርግልንን እኛም ከፈጣሪ ያችን ከእግዚአብሔር ዘንድ የምናገኛት ድኅነታችንን /መድኃኒታችንን/ ታያላችሁ አላቸው ፤

፲፬፣ ወእግዚአብሔር ይባብስ ለከሙ ወአንትሙሰ አርምሙ፣

ጠላታችሁን የሚያጠፋላችሁ እግዚአብሔር ነው፣ እናንተ ግን ዝም በሉ አላቸው፣ ዘይ ገብር ለነ ያለውን አመጣ፣ ይኸንንም ብሎ በጽራሐ ልቡና ወደ እግዚአብሔር አመለከተ፣

፲፭፣ ወይቤሎ ከግዚአብሔር ለሙሴ ለምንት ትጽርሕ ኅቤዮ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ይንድኡ እንስ ሳሆሙ ፣ /ላሕሞሙ/

እግዚአብሔርም ይኸንን ሰምቶ ሙሴን ወደ እኔ ለምን ትሬህ ሃለህ /ትለምናለህ/፣ አሁንም የእስራኤልን ልጆች ከብታች ሁን ንዱ በላቸው፣

፲፮፣ ወአንተሰ ንግሌ በትረከ ወስፋሕ እዴከ ዲበ ባሕር ወዝብጣ ወይባኡ ደቂቀ እስራኤል ውስተ ማዕከለ ባሕር በዮብስ፣

እነሱ ከብቶቻቸውን፣ ይንዱ አንተ ግን ተአምራት ያደረግ

ህባት በትርህን ይዘህ ሐድ፣ ከባሕሪቱ ስትደርስ እጅህን ዘርግተህ በበትሪቱ ባሕሪቱን ምታት፣ ከሦስት ከአራት ትከፈላለች፣ እስራኤልም ተከ ፍሎላቸው የብስ ወደ ሆነው ባሕር ይግቡ፣ አንድም ተከፍ ሎላቸው በየብሱ ለመሻገር ወደ ባሕሩ ይግቡ፣

፲፯፣ ወናሁ አነ አጸንዕ ልቦ ለፈርዖን ወለኮሎ ግብጽ ወይበውኡ ድኅሬሆሙ ወእሴባሕ አነ በፈርዖን ወበኮሎ ሐራሁ ወበሠረገላቲሁ ወበኮሎ አፍራሲሁ፣

እኔም የግብጽን ሰዎችና የፈርዖንን ልቡና በክፋት አጸናለሁ፣ ግብጻውያንም እስራኤልን ተከ ትለው ወደ ባሕሩ ይገባሉ፣ እኔም ሠራዊቱንና ፈርዖንን፣ ሠረገላውንና ፈረሱን ሁሉ አስጥሜ እመሰገናለሁ፣

፲፰፣ ወየአምሩ ኮሎ ግብጽ ከመ አነ ውክቱ እግዚአብሔር አመ ተሰባሕኩ በፈርዖን ወበሠረገላቲሁ ወበኮሎ አፍራሲሁ፣

ፈረሱንና ሠረገላውን ፈርዖን ንም በኤርትራ ባሕር አስጥሜ በተመሰገንኩ ጊዜ ገናና ፈጣሪ እንደ ሆንኩ ግብጻውያን ያንጊዜ ያውቃሉ፣ አንድም ተሰቢሕዮ ይላል፣ ፈርዖንንና ሠረገላውን ፈረሶቹንም ሁሉ በኤርትራ

አስጥሜ የተመሰገንሁ ገናና ፈጣሪ እኔ እንደሆንኩ የግብጽ ሰዎች ያን ጊዜ ያውቃሉ በላቸው አለው፣

፲፱፣ ወሰሰለ መልአከ እግዚአብ ሔር ዘየሐውር ቅድመ ትዕይን ቶሙ ለእስራኤል ወቆመ እምድኅ ሬሆሙ ወሰሰለ ዓመደ ደመናሂ እምቅድሚሆሙ ወቆመ እምድኅ ሬሆሙ፣

ያንጊዜም በእስራኤል ፊት ለፊት ይሔድላቸው የነበረው መጋቤ ብሉይ ቅዱስ ሚካኤልም ተመልሶ በስተኋላቸው ቆመ፣ ፊት ለፊት ይመራቸው የነበረ ዓምደ ደመናም ተመልሶ በስተኋላቸው ቆመ ተጋረደ፣

፳፣ ወቦአ ማዕከለ ትዕይንቶሙ ለግብጽ ወማዕከለ ትዕይንቶሙ ለእስራኤል ወኮነ ቆባር ወጽልመት ወኢተደመሩ በበይናቲሆሙ ኮላ ይለተ ሌሊተ፣

ደመናውም በእስራኤል ሠራዊትና በግብጻውያን ሠራዊት መካከል ጉብቶ ተጋረደ፣ ያንጊዜ ጭጋግ ጨለማ ሆነ፣ በዚያች ሌሊት ስንኳን ሌላው እስራኤልና እስራኤል አልተገናኙም አልተያዩም፣ ይህስ አይ ደለም ብሎ ግብጻውያንና እስራኤል አልተገናኙም ሳይ ተያዩ ሳይተዋወቁ በአንድ ችካል ከብት አስረው አድረዋል፣

፳፩፣ ወሰፍሐ እዴሁ ሙሴ ዲበ ባሕር ወአምጽአ እግዚአብሔር ነፋስ አዜብ ጽኑፀ ላዕል ባሕር ኩላ ይእተ ሌሊተ ወገብሮ ለባሕር ዮብስ ወሠጠወ ለግይ፤

ሙሴም እጁን ዘርግቶ በበትሩ ባሕሩን መታው፤ እግዚአብሔርም በዚያች ሌሊት ጽኑፀ ኃይል የሆነ የአዜብን ነፋስ ወደ ባሕሩ አመጣ፤ ባሕሩንም ከሦስት ከአራት ከፍሎ የብስ አደረገው ነፋሱ፤ አንድም እግዚአብሔር፤

፳፪፣ ወቦኦ ደቂቀ እስራኤል ማዕከል ባሕር ላዕል የብስ ወማይሰ ኮነ አረፍተ በየማኖሙ ወአረፍተ በጸጋምሙ፤

እስራኤልም ከሦስት ከአራት ተከፍሎ የብስ ሆነላቸው ወደ ባሕሩ ገቡ፤ ማይኒ ሲል ነው፤ ውሃውም በቀኝ በግራ እንደ ግድግዳ ሆነላቸው፤ አንድም ማይሰ ውሀውላ ትለኝ እንደሁ ውሀውስ በቀኝ በግራ ተከፍሎ እንደ ግድግዳ ጸናላቸው፤ ሐተታ ከሦስት ተከፍሷል ያሉ እንደ ሆነ፤ አራት አራቱ ነገድ ተሻግረዋል፤ ከአራት ተከፍሷል ያሉ እንደሆነ፤ ሦስት ሦስቱ ነገድ ተሻግረዋል፤ ውሀውንም እንዳይፈሩ ብሎ እንዳተያየ እንደ መስታዎት አድርጎላቸዋል፤ አንድም በውሀው መስ

ኮት መስኮት አውጥቶላቸዋል፤ ግራና ቀኝ እየተያየ እንዳሏዱ ብሎ፤

፳፫፣ ወደገንዎሙ ግብጽ ወቦኦ ድጎሬሆሙ ወኮሉ አፍራስ ፈርዖን ወሠረገላቲሁ ወመስተዕዕናን ቦኦ ማዕከል ባሕር፤

ቦኦና ቦኦ አንድ ወገን፤ ያንጊዜ የግብጽ ሰዎች የፈርዖን ፈረሶች ሠረገላውም፤ በፈረስ በሠረገላ የተቀመጡ ሰዎችም ሁሉ እስራኤልን ተከትለው ወደ ባሕሩ ገቡ፤ ለሰው አገሮች ለእስራኤል የተከፈለች ውሃ፤ የአገራችን ውሀ ለእኛማ ምን ትለናለች ብለው፤ ለኩ ለለኩ እጅ ለእጅ ተያይዘው፤ አይዞኅ አይዞኅ ተባብለው፤ ተያይዘው ገብተዋል፤

፳፬ ወሶበ ኮነ ዕቅቡ ሌሊት እንተ አፈ ጽባሕ ነጻረ እግዚአብሔር ውስተ ትዕይንቶሙ ለግብጽ በዓምደ እሳት ወደመኖ ወአዘዘ ላዕል ትዕይንተ ግብጽ፤

ንጋት የተከተለው ሦስተኛው አካች (ሠልፍ) በሆነ ጊዜ፤ አንድም አካችን አራት የሚሉ አሉ፤ ንጋት የተከተለው አራተኛው አካች በሆነ ጊዜ፤ አንድም ንጋት በሚከተለው ከሦስተኛው አካች (ሠልፍ) አስቀድሞ የሚሆን ሁለተኛው አካች በሆነ ጊዜ፤ እግዚአብሔር በዓምደ እሳትና በዓምደ ደመና

ሁኖ የግብጽን ሠራዊት በዓይነ መዓት አያቸው፤ በግብጻው ያንም ከተማ መዓት አዘዘባቸው፤

፳፭፣ ወዓሠረ ማዕሠርተ ሠረገላቲ ሆሙ ወወሰደሙ በሥቃይ ወይቤሉ ግብጽ ንንፍጽ እምገጸሙ ለእስራኤል እስመ እግዚአብሔር ይወብዕ ሎሙ፤

አዘዘ ያለውን፤ አሠረ ማእሠርተ ብሎ አመጣው፤ አንድም ወወሰ ደሙ በሥቃይ ብሎ አመጣው፤ ያን ጊዜ ግብጻውያን ለእስራኤል የሚጣላላቸው የሚዋጋ ላቸው ፈጣሪያቸው እግዚአብሔር ነውና ከእስራኤል ፊት እንሸሽ አሉ፤ ጌታ ግን እንዳይመለሱ ብሎ ቅል ለቅል፤ ለኩ ለለኩ አያያዘቸው፤ ወወሰ ደሙ በሥቃይ፤ በነፋሱም እያጣደፈ ወደ ባሕሩ ወሰዳቸው፤

፳፮፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ዲበ ባሕር ወይትጋባእ ማይ ዲበ ግብጽ ወዲበ ሠረገላ ቲሆሙ ወመስተዕዕናኒሆሙ፤

ከዚህ በኋላ የፊተኛው ፈረስ ግንባሩ፤ የኋለኛው ፈረስ ጭራው ሲቀር፤ እግዚአብሔር ሙሴን እጅህን ዘርግተህ ባሕሪቱን ምታት፤ በግብጽ ሰዎች፤ በሠረገሎቻቸው፤ በፈረስ በሠረገላ በተቀመጡትም ሁሉ ላይ ውሃው ይጠራቀምባቸው አለ፤

፳፯፣ ወሰፍሐ እዴሁ ሙሴ ዲበ ባሕር ወከደኖሙ ባሕር በጊዜሁ /በዕለቱ/ ወአገቶሙ እምድገር ወገብ ግብጽ ውስተ ባሕር ወወገሮሙ እግዚአብሔር ለግብጽ ማዕከል ባሕር፤

ሙሴም እጁን ዘርግቶ ባሕሩን መታው፤ ባሕሩም ያንጊዜ በስተፊት ያለው ውሃ ተንዶ ተጫናቸው፤ ወደኋላ እንመለስ አሉ፤ በስተኋላ ያለው ውሃ ተናደባቸው፤ ተመልሰው ወደ መካከል ሔዱ፤ እግዚአብሔርም በባሕሩ መካከል አሠጠ ማቸው፤

፳፰፣ ወተመይጠ ባሕር ወተሠጥሙ ምስለ ሠረገላቲሆሙ ወምስለ ጽኑዓኒሆሙ ወኮሉ ኃይሉ ለፈርዖን በከመ መጽኤ ውስተ ባሕር ወአልቦ ዘተርፈ እምኮሎሙ እለ መጽኤ ወኢአሐዱ እምኒሆሙ፤

ባሕሩም እንደ ቀደመው ሆነ፤ የግብጽ ሰዎችም ከሠረገላቸው ጋር፤ ከአርበኞቻቸውም ጋር፤ አንድም ምስለ መስተጽዕናኒ ሆሙ ይላል፤ በፈረስ በሠረገላ ከተቀመጡት ሰዎች ጋር የፈርዖን ሠራዊቱም ሁሉ ወደ ባሕሩ እንደ መጡ ሠጠሙ፤ እስራኤልን ተከትለው ከመጡ ከግብጻውያን ሁሉ አንድ ስንኳን የቀረ የለም፤ መላው ሰጠሙ፤ አንድም ከግብጽ ከመጡ ከእስራኤል ሁሉ አንድ ስንኳን የቀረ የለም መላው ወጡ፤

፳፱፣ ወደቀቀ እስራኤል ሐፍ ውስተ ይብስት ባሕር ወባሕር ሳራፍተ ኮኖሙ እምይምን ወእም ጸግም፣

እስራኤል ግን እንደ ለፋ መስክ ሆኖላቸው በተከፈለ ችው ባሕር አልፈው ሔዱ፣ ባሕርኒ ሲል ነው፣ ባሕርም ከዚህ አስቀድሞ በቀኝ በግራ እንደ ግድግዳ ሆነላቸው፣

፴፣ ወአድኃኖሙ እግዚአብሔር ለእስራኤል በይሉት ሶለት እምነ ደሆሙ ለግብጽ ወርእዩ እስራኤል ከመ ሞቱ ግብጽ በውስተ ድንጋጉ ለባሕር፣

እግዚአብሔርም በዚያች ቀን እስራኤልን ከግብጻውያን እጅ አዳናቸው፣ እስራኤልም ጠላ ቶቻቸው ግብጻውያን እንደ ሞቱላቸው በባሕር ዳር ሁነው አዩ፣

፴፩፣ ወርእዩ እስራኤል እደ ዐቢዩ ዘገብረ እግዚአብሔር በግብጽ ወፈርሀ ወአምኑ በእግዚአብሔር ወሙሴሃ ላዕኮ አዕቡዩ፣

እስራኤልም የጠላቶቻቸው የግብጻውያንን ሞት፣ ፈጣሪያ ቸው እግዚአብሔር በግብጽ ሰዎች ያደረገባቸውን ተአም ራቱን አይተው እግዚአብሔርን ፈሩ፣ አምለኩ፣ በእግዚአብሔርም አመኑ፣ ፈርሀን አምለከ

ሲል ነው፣ ሶበሰ በፍርሀተ ይስሐቅ አቡዩ እምፈነውከኒ እራቅዩ እንዲል አገልጋዩ ሙሴ ንም አከበሩ።

ምዕራፍ ፲፬፮

ጉባኤ

፩፣ ወባረኩ ዘ ቡራኩ ሙሴ ወደቀቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር በፍትሐተ ቃል እንዘ ይብሉ ንባርኮ ለእግዚአብሔር እስመ ክቡር ውእቱ ወሎቱ ይደሉ ስባሔ፣

ያንጊዜ ሙሴ ከእስራኤል ልጆች ጋር ሁኖ ለእግዚአብሔር ምስጋና አቀረቡ፣ አንድም ወባረኩ ይላል፣ ያንጊዜ የተደረገላቸውን ተአምራት አይተው በፍትሐተ ቃል ዲዳዎች አንደ በታቸው ተፈትቶላቸው፣ አንድም በርትዓተ ቃል ይላል፣ ሕፃናቱ አንደበታቸው ረትቶ ላቸው እስመ ጥበብ ከሠተት አፈ በሐማን፣ ወልላኝ ሕፃናት ረሰዩት ርቱዐ ነባቤ እንዲል፣ አንድም በኅብረተ ቃል ይላል ጌርናና ሻካራ ድምፅ ሳይኖር እንደ አንድ ልብ መካሪ፣ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሁነው ሙሴ አርን የወንዶች አቀንቃኝ፣ ማርያም እኅተ ሙሴ የሴቶች አቀንቃኝ ሁነው እግዚአብሔር ክቡር ምስገን

ነውና ለእሱም ምስጋና ይጋባ ዋልና እግዚአብሔርን እናመስግነው እያሉ ለእግዚአብሔር ምስጋና አቀረቡ፣ አንድም መተርጉም እንዲህ ይላል፣ እግዚአብሔር ክቡር ምስገን ነውና ለእሱም ምስጋና ይገባ ዋልና እግዚአብሔርን እናመስግነው እያሉ ለእግዚአብሔር ምስጋና አቀረቡ ይላል፣

ንሴብሐ ለእግዚአብሔር ስቡሐ ዘተሰብሐ ፈረሰ ወመስተዕዕስ /ወዘተዕዕዩ/ /ወመስተዕዕዩ/ ወረወ ውስተ ባሕር፣

ፈረሱን፣ በፈረሱ ላይ የተቀመጠውን አርበኛ ሁሉ በኤርትራ ባሕር አስጥሟቸዋልና ምስገን ሁኖ የተመሰገነ እግዚአብሔርን እናመስግነዋለን አሉ፣ ምስገን ሁኖ የተመሰገነ አለው፣ ሰው ባልሆነው ይመሰገናል፣ ደካማው ብርቱ፣ ደንቆሮው ብልህ፣ ንፋጉ ለጋስ፣ ድኃው ባለጸጋ፣ ተብሎ ይመሰገናል፣ ጌታ ግን በኃይሉ ድካም፣ በብዕሉ ንድየት፣ በጥበቡ ድንቁርና፣ በቸርነቱ ንፍገት የለበትምና ምስገን ሁኖ የተመሰገነ አለው፣ አንድም ያካፍላል እግዚአብሔርን እንግዲህ ወዲያ እናመስግነዋለን፣ ወዘተሰብሐ ከዚያም ቀድሞ ተአምራት

ያደረገ፣ /አድርጎ/ የተመሰገነ እግዚአብሔርን ንሴብሐ፣ አንድም ምስገን ሆኖ የተመሰገነ እግዚአብሔርን እናመስግነዋለን፣ አንድም ፈረሰ ሠራዊተ አጋንንትን፣ ወመስተዕዕስ ሊቃኒ አጋንንትን በባሕረ ገሃነም አስጥሟልና ምስገን ሆኖ የተመሰገነ እግዚአብሔርን እናመስግነዋለን አለ፣

፪፣ ረዳኤ ወመሠውረ ኮነኒ ለአድንኖትዩ፣

ረዳኤ በደመ በግዕ፣ ወመሠውረ በደመና፣ እኔን ለማዳን ረዳት ሆነኝ፣ አንድም ረዳኤ በደሙ፣ ወመሠውረ በመንፈስ ቅዱስ እኔን ለማዳን ረዳት ሆነኝ፣

ውእቱ አምላኪዩ እሴብሐ አምላኪ አቡዩ ወአሌዕሎ፣

ይኸውም እንደ እንግዳ ደራሽ፣ እንደ ውሀ ፈሳሽ አይደለም፣ ጥንቱንም ፈጣሪዬ ነው አመስግነዋለሁ፣ ጥንቱንም የአባቶቼ የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብ ፈጣሪ ነው አከብረዋለሁ፣ አገን ነዋለሁ አለ፣ ልዕልናውን ገና ንነቱን እናገራለሁ፣ አንድም ሥግው ቃል ጥንቱንም ፈጣሪዬ ነው አመስግነዋለሁ፣ ጥንቱንም የአባቶቼ የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብ ፈጣሪ ነው

አከብረዋለሁ አገንንዋለሁ አለ፣ ክብሩን ገናንነቱን እናገራለሁ፣ እምቅድመ ይት ወለድ አብርሃም ሀሎኩ አነ እንዲል፣ ሥጋ በተዋሕዶተ ቃል ቀዳማዊ አምላክ መሆኑን መናገር ነው።

፫፣ እግዚአብሔር ይቀጠትጥ ፀብዓ ወእግዚአብሔር ስሙ፣

ፀባዔ ሲል ነው፣ እግዚአብሔር አርበኛ ፈርዖንን ያጠፋል፣ አንድም እንዳለም ይሆናል፣ የግብፃውያንን ጦር ያጠፋል፣ ስሙም አቸናፊ ይባላል፣ አንድም አርበኛ ዲያብሎስን ያጠፋል፣ አንድም ፀብዓ አጋንንትን ያጠፋል፣ ስሙም አምላክ ወሰብእ ይባላል።

፬፣ ሠረገላተሁ ለፈርዖን ወሠራዊቶ ወረወ ውስተ ባሕር ጎሩያነ ወመስተዕዕናን በመሥልስት ወተሠጥሙ ውስተ ባሕረ ኤርትራ፣

የፈርዖንን ሠረገላዎቹን ሠራዊቶቹን በባሕረ ኤርትራ አሠጠመ፣ ጎሩያን በመሥልስት፣ መስተዕዕናን በመሥልስት ብለው ይገጥሙታል፣ ጎሩያን በመሥልስት እለዚህም ለሸመት፣ ለምክር፣ ለጦር በሦስት ወገን የተመረጡ አላቸው፣ ለሹመት ራስ፣ ቢትወደድ፣ ጥቃቅን፣ ብላቴን ጌትነት፣

አንድም ንጉሥ፣ ራስ፣ ቢትወደድ ለሹመት ይህ ነው፣ ለምክር የተመረጡ አለ፣ ለጦር፣ ለፍርድ፣ ለቤት ማስተንተን፣ የሚመክሩ መካሮች በሦስት ወገን ይመረጣሉና መስተዕዕናን በመሥልስት አላቸው፣ ድር፣ እግር፣ ሠረገላ ሁነው መጥተዋልና፣ አንድም በአንዱ ሠረገላ ሦስት ወገን ሁነው ይሰለፉበታል፣ ነፍጠኛ ቀስተኛ፣ ጋሻ ጦር ያየዘ ነው፣ አንድም አንዱ ሰው በአንዱ ሠረገላ ጋሻ፣ ጦር፣ ጌራዴ፣ ይዞ ይሰለፍበታልና፣ አብነት ወረወን ያየ እንደሆነ ጎሩያነ ወመስተዕዕናን በመሥልስት ይላል፣ እንደዚህም ይጽፋል፣ እነዚህም ሁሉ በባሕረ ኤርትራ ሠጠሙ፣ አንድም የዲያብሎስን ሠራዊት አጋንንትንና ሊቃኑ አጋንንትን በባሕረ ገሃነም አሠጠመ፣ ጎሩያን በመሥልስት መስተዕዕናን በመሥልስት ብለው እንደዚያው ይገጥሙታል፣ ጎሩያን በመሥልስት እለዚህም በሦስቱ ሰማያት ከአሉ መላእክት ተመርጠው በኢየሩሳሌም ሰማያዊት ሊኖሩ የተፈጠሩ አጋንንት ናቸው፣ መስተዕዕናን በመሥልስት አላቸው፣ እለዚህም በሦስተኛዬቱ ከተማ በኢየሩሳሌም ሰማያዊት ሊኖሩ የተፈጠሩ

ነበሩ፣ (ናቸው)፣ ኢየሩሳሌም ሰማያዊትን መሥልስት አላት፣ መንበረ መንግሥት፣ (ፀባዎት) ሰማይ ውዳድ፣ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ሦስተኛ ናትና ጽርሐ አርያምን፣ ትቶ ነው፣ በላይ እንደ አጎበር ነውና፣ አንድም ዛሬ በአየር በዚህ ዓለም በእንጦርጦስ ወድቀው ያሉ ናቸው፣ ፀ ዘወድቀ ውስተ አየር፣ ወፀ ዘወድቀ ውስተ ምድር፣ ወፀ ዘወድቀ ውስተ እንጦርጦስ ዘውእቱ መትሕተ ታሕተት እንዲል፣ አንድም በሦስቱ ነገድ አድረው ያሉ አለ፣ በነገደ ሜም፣ በነገደ ያፌት፣ በነገደ ካም ነው፣ አንድም በነፍስ በሥጋ በልቡና አድረው የሚያስቱ ናቸው፣ እነዚህም ሁሉ በባሕረ ገሃነም ሠጠሙ፣

፭፣ ወደፊኖሙ ማዕበል ወተሠጥሙ ውስተ ቀላይ ከመ ዕብን፣

ማዕበሉ ሞገዱም ቀበራቸው፣ ድንጊያ ሲጥሉት እንዲሠጥም በውሀ ውስጥ ሠጠሙ፣ አንድም አጋንንትን ማዕበል ገሃነም ቀበራቸው፣ ደንጊያም እንዲሠጥም በባሕረ ገሃነም ሠጠሙ፣

፮፣ የማንክ እግዚአ ተሰብሐ በኃይል የማነ እዴክ እግዚአ ሠረወቶሙ ለፀር፣

አቤቱ የማንክ ሙሴ፣ አንድም ቅዱስ ሚካኤል፣ አንድም ሥልጣንህ ባደረገው ተመሰገነ፣ የማነ እዴክ እግዚአ ሠረወቶሙ ለፀር፣ አቤቱ የሥልጣንህም ኃይል ግብጻውያንን አጠፋቸው፣ አንድም አቤቱ አብልጅህ፣ አንድም የልጅህ ሥልጣን፣ አንድም አቤቱ ወልድ፣ ሥልጣንህ ባደረገው ኃይል ተመሰገነ፣ አቤቱ አብልጅህ፣ አንድም የልጅህ ሥልጣን፣ አንድም አቤቱ ወልድ የሥልጣንህ ኃይል አጋንንትን አጠፋቸው፣

፯፣ ወበብዝኃ ስብሐቲክ ቀጥቀጥ ከሙ ለጸላእትክ ፈኖክ መዓተክ ወበልዎሙ ከመ ብርዕ፣

አቤቱ በተአምራትህ ብዛት ግብጻውያንን አጠፋሃቸው፣ ቍጣህንም አብዝተህ አመጣህ፣ እንደ ቋያ እሳት አጠፋሃቸው፣ አንድም አቤቱ ወልድ በተአምራትህ ብዛት አጋንንትን አጠፋሃቸው፣ ቍጣህንም አብዝተህ አመጣህ፣ እንደ ቋያ አጠፋሃቸው፣

፳፮፣ ወበመንፈስ መግትካ ቆመ ማይ ወጠግዐ ከመ ግረፍት ማይ ወረግዐ ማዕበል በማዕከል ባሕር፣

ቀኑ ጣህን በምትፈጽምበት በረቂቅ ሥልጣንህ፣ አንድም በነፋሱ፣ አንድም በቅዱስ ሚካኤል ውሀው ተከፍሎ ዐና፣ ውሀውም ተከፍሎ ግራና ቀኝ እንደ ግድግዳ ጸና፣ ማዕበል ሞገዱም በባሕሩ መካከል ረጋ፣ አንድም አቤቱ አብ ቀኑ ጣህን በምትፈጽምበት በረቂቅ ልጅህ፣ አንድም አቤቱ ወልድ ቀኑ ጣህን በምትፈጽምበት በረቂቅ ሥልጣንህ ባሕረ ገሀንም ተከፍሎ ጸና፣ ባሕረ ገሀንምም ተከፍሎ ግራና ቀኝ እንደ ግድግዳ ጸና፣ ማዕበል ገሃንምም በባሕረ ገሃንም መካከል ረጋ፣

፱፣ ወይቤ ጸላዒ ደግንየ እእገሙ እትካፈል ምህርካ ወአጸግባ ለነፍስየ እቀትል በመጥባሕትየ ወእኳንን በእደዮ፣

ጸላዒ ፈርዖን እስራኤልን ተከትዬ እይዛችዋለሁ፣ ምርኮ ውንም ከባለ ሟሎቼ ጋር እካፈላለሁ፣ ልቡናዬን ደስ አሰኛታለሁ፣ በሾተሌ እገድላለሁ በሥልጣኔም እገዛለሁ፣ አንድም ወንድ ወንዱን እገድላለሁ፣ ሴት ሴቱን እገዛለሁ፣

አንድም እምቢ ያለኝን እገድላለሁ፣ እሺ ያለኝን እገዛለሁ ብሎ ነበር፣ አንድም ጸላዒ ዲያብሎስ ምእመናንን ግብራቸውን ተከትዬ እቈራኛቸዋለሁ፣ የነፍሳትንም ምርኮ ከባለሟሎቼ ከአጋንንት ጋር እካፈላለሁ፣ ባህርዬን ደስ አሰኛታለሁ፣ በሥልጣኔ ነፍስን ከሥጋ እየለየሁ በሥልጣኔ ነፍስን በሲኦል ሥጋን በመቃብር ተቈራኝቼ እኖራለሁ እቈራኛለሁ ብሎ ነበር፣

፲፣ ፈኖክ መንፈስክ ወደፊኖሙ ባሕር ውተሞጥሙ ከመ አረር ውስተ ማይ ብዙኅ፣

አቤቱ ነፋሱን፣ አንድም ረቂቅ ሥልጣንህን፣ አንድም ቅዱስ ሚካኤልን አመጣህ፣ ባሕረ ኤርትራ ቀበራቸው፣ እሙቅ ስፉሕ ሲል ነው፣ እርሳስ በውሀ ውስጥ እንዲሞጥም እንደዚያ ሠጠሙ፣ አንድም አቤቱ አብ ረቂቅ ልጅህን ለልብስተ ሥጋ ወደዚህ ዓለም ልከኸ ሰደድክ፣ አንድም አቤቱ፣ ወልድ ሥልጣንህን በዚህ ዓለም ገለጥህ፣ ባሕረ ገሃንም ቀበራቸው፣ አጋንንትም እርሳስ በውሃ እንዲሞጥም እንደዚያ ጸኑ ፍዳ ባለበት በገሃንም ሠጠሙ፣

፲፩፣ መኑ ይመስለክ እምነ አማልክት እግዚአ ወመኑ ከማክ ስቡሕ በውስተ ቅዱሳን መንክር ስብሐቲክ ዘትገብር መድምመ፣

አቤቱ በስም አማልክት ከሚባሉ በስመ አማልክት ከሚጠሩ አንተን የሚመስልህ ማነው? በነቢያት በካህናትስ ሸንጎ እንዳንት የተመሰገነ ማነው? ዘትገብር መድምመ፣ ድንቅ ተአምራትን የምታደርግ አንተ ተአምራትህ ጌትነትህ መንክር ድንቅ ነው፣ አንድም ወዘትገብር ይላል፣ ከዚህ ቀድሞ ያደረግኸው ተአምራትህ እንግዲህም ወዲያ የምታደርገው ተአምራትህ መንክር ድንቅ ነው፣ አንድም አቤቱ ወልድ ከጸጋ ልጆችህስ ከካህናት አንተን የሚመስልህ ማነው? በመምህራንስ ሸንጎ እንዳንተ የተመሰገነ ማነው? አለ ለራሳቸው፣ አንድም በእነሱ ለሌላው መንክር ስብሐቲክ ሐተታ እንዳለፈው፣

፲፪፣ ሰፋሕክ የማነክ ወውሕጠቶሙ ምድር፣

አቤቱ ሥልጣንህን፣ አንድም ሙሴን፣ አንድም ቅዱስ ሚካኤልን አመጣህ፣ ኤርትራ ቀበረቻቸው፣ ምድር አላት

ኤርትራን ስለ ጸናቷ፣ አንድም በዚያውም እንደ ዳታን እንደ አቤሮን ወርደዋልና፣ አንድም አቤቱ አብ ልጅህን ለልብስተ ሥጋ ወደዚህ ዓለም ሰደድህ፣ አንድም አቤቱ ወልድ ሥልጣንህን በዚህ ዓለም ገለጸክ፣ አጋንንትን ምድር ገሃንም ቀበረቻቸው፣

ወመራህኩሙ ለሕዝብክ ለእለ ቤዘውክ፣

በደመ በግዕ በደመና የተቤገሮ ሃቸው ወገኖችህ እስራኤልን መርተህ ወደ ከነዓን ወስድኻቸው፣ አንድም በደምህ በመንፈስ ቅዱስ የተቤገሮ ሃቸው ምእመናንን መርተህ ወደ ገነት ወደ መንግሥተ ሰማያት ወሰድካቸው፣

፲፫፣ ወአስተፍሣሕክ በኃይልክ ተረፈ መቅደስክ፣

ባደረግህላቸውም ተአምራት የአብርሃም ልጆች የሚሆኑ እስራኤልን ደስ አሰኘሃቸው አለ፣ አብርሃምን መቅደስ እግዚአብሔር ይለዋልና፣ አንድም በቤተ መቅደስ ተረፈ መሥዋዕቱን ሰጥተህ ነቢያት ካህናትን ደስ አሰኘሃቸው፣ አንድም ለአብርሃም ልጆች ለምእመናን ገነት መንግሥተ ሰማያትን አውርሰህ ደስ አሰኘሃቸው፣

፲፬፣ ሰምዑ አሕዛብ ወተምዑ ወአጋዘሙ ማሕምም ለእላ ይነብሩ ፍልስጥኤም፤

አሕዛብም ይኸን ሰምተው ተበሳጩ፤ በፍልስጥኤምም የሚኖሩት ሰዎች ለመውለድ የቀረበች ሴት በምጥ ተይዞ እንድትጨነቅ፤ እንደዚያ የሚያስጨንቅ መከራ ያዛቸው፤ አንድም አጋንንት ይህን ሰምተው ተበሳጩ፤ አሕዛብ አላቸው አጋንንትን በማደሪያቸው በኢየሩሳሌም ሰማያዊት ሊኖሩ የተፈጠሩ አጋንንትም ለመውለድ የቀረበች ሴት በምጥ ተይዞ እንድትጨነቅ እንደዚያ በመከራ ገሃነም ተይዘው ተጨነቁ ምጥ ያዛቸው፤

፲፭፣ ወውእተ አሚረ መምዑ መሳፍንተ ኤዶም ወአኅሙረ ረዓድ ለመላእክተ ሞአብ ወተመስወ ኮሎሙ እላ ይነብሩ ከነዓን፤

ያንጊዜም የኤዶምያስ መሳፍንት ተሸበሩ፤ የሞአብንም አለቆች ረዓድ ያዛቸው፤ በከነዓንም የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ እንደ ሰም ቀለጡ፤ አንድም ያንጊዜ በዕለተ ስቅለት የገሃነም አለቆች አጋንንት ተሸበሩ፤ የጊዮንምንም አለቆች አጋንንትን ረዓድ ያዛቸው፤ በኢየሩሳሌም ሰማያዊት ሊኖሩ የተፈጠሩ አጋንንትም ሁሉ እንደ ሰም ቀለጡ፤

፲፮፣ ወአኅሙ ፍርሃት ወረዓድ ኃይለ መዝራዕትከ ጸንዐ እምኩ ኮሎ እስከ የኅልፍ ሕዝብከ እግዚአእስከ የኃልፍ ሕዝብከ ዝንቱ ዘቤዘውከ፤

አሕዛብን የከነዓንን አለቆች ፍርሃት ረዓድ ያዛቸው አለ፤ ፍርሃት የልቡና፤ ረዓድ የጉልበት ድንጋጫ የኖላ ነው፤ ዝንቱን እሉ ሲል ነው፤ እስከ የኅልፍና እስከ የኅልፍ አንድ ወገን፤ አቤቱ በደመ በግዕዝ በደመና የተቤዠሃቸው ወገኖችህ እስራኤል አልፈው እስኪሔዱ ድረስ በኃይለ መዝራዕትከ ሲል ነው፤ በሥልጣንህ ኃይል ተከፍሎ ውሀው ከድንጋይ ይልቅ ጸና፤ አንድም ወገኖችህ እስራኤል አልፈው እስኪሔዱ ድረስ የሥልጣንህ ኃይል ከድንጋይ ይልቅ በፈርዖን ጸናበት፤ አንድም ከድንጋይ ይልቅ፤ ጸንዐ በኩኩሕ፤ በፈርዖን ጸናበት፤ አንድም አጋንንትን በዕለተ ዓርብ ፍርሃት ረዓድ ያዛቸው፤ እሉ ዘቤዘውከ ሲል ነው፤ እስከ የኃልፍና እስከ የኃልፍ አንድ ወገን፤ አቤቱ ወልድ በደምህ የተቤዠሃቸው ወገኖችህ ምእመናን አልፈው እስኪሔዱ ድረስ በኃይለ መዝራዕትከ በሥልጣንህ ኃይል ተከፍሎ ባሕረ ገሀነም ከድንጋይ ይልቅ

ጸና፤ አንድም ኃይለ መዝራዕትከ ይላል፤ የሥልጣንህ ኃይል ከድንጋይ ይልቅ በዲያብሎስ ጸናበት፤ አንድም የሥልጣንህ ኃይል ከድንጋይ ይልቅ ጸንዐ በኩኩሕ በዲያብሎስ ጸናበት፤ ኩኩሕ ያለው ዲያብሎስን ነው፤ በድንጋይ ላይ አዝርዕት አትክልት እንዳይገኙ በእሱም ምግባር ሃይማኖት አይገኝበትምና ኩኩሕ አለው፤

፲፯፣ ወሰድኩሙ ወተክልኩሙ ውስተ ደብረ መቅደስከ ውስተ ድልው ማገደርከ እግዚአእግርከ፤

ከዚያም ወስደህ በአብርሃም በይስሐቅ በያዕቆብ ርስት በከነዓን አጽንተህ አኖርካቸው፤ ከዚያም ዘንድ በአትክልት በአዝርዕት በአዘጋጀሃት በከነዓን፤ አንድም ለምስጋና ባዘጋጀሃት በቤተ መቅደስ አጽንተህ አኖርካቸው፤ አንድም በጣዕም በመዓዛ በስን በብርሃን ባዘጋጀሃት በምስጋናህ ማደሪያ በገነት በመንግሥተ ሰማያት አጽንተህ አኖርካቸው፤

፲፰፣ ቅዱስ እግዚአብሔር ዘአስተዳለዎ እደዊከ ይነግሥ እግዚአብሔር ለዓለመ ዓለም ወዓዲ፤

ንጹሕ ክቡር እግዚአብሔር ይህችውም ከነዓን ሥልጣንህ

በአዝርዕት በአትክልት ያዘጋጀት ናት፤ አንድም እንዳለም ይሆናል፤ እጆችህ ያዘጋጁዋት ናት አለ፤ ጌታ ለአብርሃም ልጆችህ እስራኤል በአራት መቶ ሠላሳ ዘመን ከዚህ እስከዚህ ይወርሷታል ብሎ የከነዓንን ምሥራቋን፤ ምዕራቧን፤ ሰሜኗን፤ ደቡቧን አሳይቶታልና እንዲህ አለ፤ እንዲህም አድርጎ አጥፊ ለጥፋት የሚለው የለምና እግዚአብሔር ለዘለዓለሙ ነግሦ ይኖራል፤ ወዓዲ እንግዲህም ወዲያ፤ አንድም ወዓድ ይላል፤ ዘልፈ ሲል ነው፤ አንድም ንጹሕ ክቡር እግዚአብሔር ይህችውም ለምእመናን ያወረሰካት ገነት መንግሥተ ሰማያት ሥልጣንህ በጣዕም በመዓዛ በስን በብርሃን ያዘጋጀቻት ናት፤ አንድም ይህችውም መንግሥተ ሰማያት ሥልጣንህ የፈጠራት ናት፤ ምነዋ ስንኳንስ የወዲያውን ዓለም የወዲሁን ዓለም የፈጠረለት፤ ሌላን አምላክ አለ? ቢሉ፤ በወዲሁ ዓለም ሰውን ሰው ይዝዋል፤ በወዲያው ዓለም ግን፤ ወአስከበለውእቱ ሰይፍ ዲበ ምስካቡ እንዲል፤ ገዥና ተገዥ የለምና እንዲህ አለ፤ ይነግሥ እግዚአብሔር ለዓለመ ዓለም ወዓዲ፤ ሐተታ እንዳለፈው፤

፲፱፣ እስመ ቦአ ሠረገላ፣ሁ ለፈርዖን ምስለ አፍራሲሁ ወመስተዕዕናን ውስተ ባሕር ወአስተጋብአ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ ማየ ባሕር ወደቁቀ እስራኤል ጋለፉ እንተ የብስ ማዕከል ባሕር ማይስ ለሙዓረፍት በይምን ወዓረፍት በጽግም፣ የፈርዖን ሠረገላ ከፈረሶቹ ጋር በፈረስ በሠረገላ የተቀመጡት ሁሉ በባሕር ኤርትራ ሠጥመዋልና እግዚአብሔር በግብጻውያን ውሀውን አጠራቀመባቸው፣ ጋለፉ ማንሻ፣ አንድም እግዚአብሔር በግብጻውያን ውሃውን አጠራቅሞባቸዋልና የእስራኤል ልጆች ግን ውሃው ተከፍሎላቸው በባሕሩ መካከል በየብስ አልፈው ሔዱ፣ ማይነ ማንሻ፣ አንድም የእስራኤል ልጆች ውሀው ተከፍሎላቸው በባሕሩ መካከል በየብስ አልፈው፣ ሒደዋልና ውሃው በቀኝ በግራ እንደግድግዳ ተከፍሎ ጸናላቸው፣ አንድም እስራኤል ውሃው ተከፍሎላቸው በውሃው መካከል በየብስ አልፈው ሔዱ፣ ማይስ፣ ውሀው ላትለኝ እንደሆነ ውሀው ግራና ቀኝ ተከፍሎ እንደ ግድግዳ ጸናላቸው፣ አንድም ሊቃነ አጋንንት ሠራዊተ አጋንንት በባሕር ገሃነም ሠጥመዋልና እግዚአብሔር በአጋንንት ባሕር ገሃነምን

አጠራቀመባቸው፣ ጎለፉ ማንሻ፣ አንድም እግዚአብሔር በአጋንንት ባሕር ገሃነምን አጠራቅሞባቸዋልና እስራኤል ዘነፍስ ባሕር ገሃነም ተከፍሎላቸው አልፈው ሔዱ፣ ማይስ ማንሻ፣ አንድም ማይነ ሰል ነው፣ እስራኤል ዘነፍስ ባሕር ገሃነም ተከፍሎላቸው አልፈው ሒደዋልና ባሕር ገሃነምም ተከፍሎ ግራና ቀኝ እንደ ግድግዳ ጸናላቸው፣ አንድም እስራኤል ዘነፍስ ባሕር ገሃነም ተከፍሎላቸው አልፈው ሔዱ፣ ማይስ ባሕር ገሃነም ላትለኝ እንደሆነ ባሕር ገሃነም ግራና ቀኝ ተከፍሎ እንደ ግድግዳ ጸናላቸው፣

ጳ፣ ወነሥአት ማርያም ነባዪት እንቱ ለአሮን ከበሮ በእዴሃ ወወዕላ ኮሎን አንስት ድጎሬሃ በከበሮ ወበቡራኬ፣

ያንጊዜ የአሮን እንቱ ሁብተትንቢት ያደረባት ማርያም እንቱ ሙሴ ከበሮውን በእጇ አንሥታ ሔደች፣ ሌሎች ሴቶችም ሁሉ ከምስጋና ጋር ከበሮውን ይዘው እሷን ተከትለው ሄዱ አለ፣ የጎዳና፣ አንድም የአሮን እንቱ ማርያም ከበሮውን ይዞ በቃሏ አስቀድማ አመሰገነች አለ፣ አቀነቀነች፣ ሌሎችም ሴቶች ሁሉ ከእሷ በኋላ ከበሮውን ይዘው ምስ

ጋናውን አመሰገኑ፣ አንድም የአሮን እንቱ ማርያም ከበሮውን ይዞ በቃሏ አመሰገነች፣ ሌሎችም ሴቶች ሁሉ ከበሮውን ይዘው እንደ እሷ አመሰገኑ፣ አንድም የአሮን እንቱ ማርያም ከበሮውን ይዞ በቃሏ አመሰገነች፣ ምስሌሃ፣ ሌሎችም ሴቶች ሁሉ ከበሮውን ይዘው ከእሷ ጋራ እንደ እሷ አመሰገኑ፣

ጳ፣ ወቀደመት ማርያም ወትቤንባርኮ ለእግዚአብሔር ይትክር ውእቱ ይትክር ፈረስ ወዘይዓዓን ላዕሌሁ ወረወ ውስተ ባሕር፣ ማርያም እንቱ ሙሴ ከሴቶች ቀድማ ሔደች፣ እግዚአብሔርን እናመሰግንዋለን፣ ፈረሱን፣ በፈረሱ ላይ የተቀመጠውን በባሕር ኤርትራ አስጥሟልና እሱም ይደነቃል ይደነቃል አለች፣ አንድም ማርያም እንቱ ሙሴ ከሴቶቹ ሁሉ አስቀድማ አቀነቀነች፣ ንባርኮ፣ እግዚአብሔርን እናመሰግነው፣ ፈረሱን፣ በፈረስ ላይም የተቀመጠውን በባሕር ኤርትራ አስጥሟልና እሱም ይደነቅ ይደነቅ አለች፣ ይኸውም ምሳሌ ነው፣ ግብጽ የኃጢአት፣ ኤርትራ የጥም ቀት፣ ሕዝቡ የምእመናን፣ ደመና የመንፈስ ቅዱስ፣ ሙሴ

የወልደ እግዚአብሔር፣ ከግብጽ ከኤርትራም ከወጡ በኋላ መና ከደመና እየወረደላቸው ውሃ ከደንጊያ እየፈለቀላቸው ሟ ዘመን ሙሉ ሲመገቡ ኑረው ኋላ ምድረ ርስት ገብተዋል፣ ይኸውም ምሳሌ ነው፣ መና የሥጋው የደሙ፣ ውሀ ከደንጊያ ማፍለቁ የማየ ገቦ፣ ምድረ ርስት የገነት የመንግሥተ ሰማያት ምሳሌ፣ እስራኤል ከግብጽ ከኤርትራ ከወጡ በኋላ ዕለቱን ምድረ ርስት አልገቡም፣ በምድረ በዳ ሟ ዘመን ኑረው ኋላ ምድረ ርስት ገብተዋል፣ ዛሬም ምዕመናን /ጥሙቃን/ ተጠምቀው ዕለቱን ገነት መንግሥተ ሰማያት አይገቡም፣ በዚህ ዓለም ሥራ ሲሠሩ ኑረው ኋላ ገነት መንግሥተ ሰማያት ይገባሉ እንጂ፣ አንድም ግብጽ ኤርትራ አንድ ወገን የገሃነም፣ ደመና የልጅነት፣ ሙሴ የጌታ /የወልደ እግዚአብሔር/፣ ሕዝቡ የነፍሳት፣ መና ከደመና የወረደላቸው የሥጋው የደሙ፣ ውሀ ከደንጊያ የፈለቀላቸው የማየ ገቦ፣ ሟ ዘመን የመዋዕለ ንስሐ፣ ከነዓን የመንግሥተ ሰማያት ምሳሌ ነው፣

፳፪፣ ወአው-ዕለሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል እምባሕር ዕሙቅ ወወሰ ደሙ ውስተ ገዳም ዘሱር ወግዕዙ ሠሉሰ ዕለተ ገዳመ ወኢረከቡ ማየ ከመ ይስተዩ፣

ሙሴም የእስራኤልን ልጆች ከጥልቁ ባሕር አውጥቶ በሱር አጠገብ ወዳለ ምድረ በዳ ወሰዳቸው፣ በምድረ በዳውም ሦስት ቀን ተጓዙ፣ ዘይስትዩ ሲል ነው፣ የሚጠጡት የጣፊ ጠ ውሀ አላገኙም፤ አንድም እንዳለም ይሆናል፣ ሊጠጡት የጣፊጠ ውሀ አላገኙም፤ አንድም ወረከቡ ማየ ወኢስትዩ ይላል፣ በምድረ በዳው ማግኘቱንስ ውሀውን አገኙ መሯቸው ጎም ዝሟቸው አልጠጡትም እንጂ፤

፳፫፣ ወስእኑ ሰትዩ ማይ እምረራ /እመራ/ |በምረራ/ እስመ መሪር ማየ ወበእንተዝ ተሰምዩ ውእቱ ፍና መሪር፣

ውሀው መራራ ጎምዛዛ ነውና ከመምረሯ ከመጎምዘዟ የተነሣ፣ አንድም በምረራ ይላል፣ በመምረሯ በመጎምዘዟ እስራኤል ውሀውን መጠጣት ተሳናቸው፣ ስለዚህም ነገር ያ ቦታ መራራ ውሀ የተገኘበት ቦታ ተባለ፤

፳፬፣ ወአንጉርጉሩ ሕዝብ ላዕለ ሙሴ ወይቤሉ ምንተ ንስተ፣፣

ሕዝቡም እንዲህ ቢሆንባቸው በሙሴ ላይ አንጉራጉሩ፣ ምን እንጠጣለን፣ አንድም ምንተ ንስተይ ምን እንጠጣ አሉ፣፣

፳፭ ፣ ወአውየው ሙሴ ኅብ ፈጣሪ ወአርአዩ እግዚአብሔር ዕዕ ወወደዮ ውስተ ማይ 'ወጥዕመ ማየ ወበሆዩ አርአዩ ጽድቀ ወፍትሐ ወአመከር፣፣

ሙሴም ይህን ሰምቶ ያንጊዜ ወደ ፈጣሪው ወደ እግዚአብሔር ጮኸ ለመነ፣ ፈጣሪው እግዚአብሔርም ዞጲ የሚባል መራራ ዕንጨት አሳየው ወዲያውም ቈርጠህ ጣልበት አለው፣ ዞጲውን ዕንጨት ቈርጠ ከውሀው ጣልበት፣ ውሀውም ጣፊጠ፣ ጽድቀ ወፍትሐ አንድ ወገን፣ በዚያም ቦታ እውነት ፍርድን ገለጠለት፣ አንድም ጽድቀ ኢታምልክን፣ ወፍትሐ ዘጠኙን ሕግጋት ገለጠለት፣ በዚያም ሁሉ ተፈታተነው፣ ይኸውም ምሳሌ ነው፣ መሬት የአዳም፣ የውሀው ምረት የፍዳ የመርገም፣ ሙሴ የጌታ፣ ሕዝቡ የምእመናን፣ ዕዕ የመስቀል ምሳሌ ነው፣ መራራው ውሃ በመራራው ዞጲ ዕንጨት እንደ ጣፊጠ፣ በዕዕ በለስ የመጣ ፍዳ መርገምም በዕዕ መስቀል የመጥፋቱ ምሳሌ ነው፣

፳፮፣ ወይቤ ለእመ ትሰምዕ ወታጸምዕ ቃለ እግዚአብሔር ፈጣሪከ ወጽድቀ ትገብር በቅድሚሁ ወታጸምዕ ትእዛዛ ዘአዘዘከ ኩሎ ደጃ ዘአምጸእኩ ላዕለ ግብጽ ኢይፌኑ ላዕሌከ ኣነ እግዚአብሔር ፈዋሲከ፣፣

ሙሴም የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ፈጽመህ ብትሰማ፣ እሱ ባወቀው በእሱ ፈቃድ በጎ ሥራ ብትሠራ፣ ያዘዘ ኸንም ትእዛዝ ሰምተህ ብታደርገው፣ ፈዋሲከም ይላል፣ ድኅነትህን የማደርግልህ እኔ እግዚአብሔር በግብጽ ያመጣሁትን ሁሉ መከራ በአንተ አላመጣብህም አለ እግዚአብሔር ይላል ሙሴ፣ አንድም እስመ ኣነ እግዚአብሔር ፈውስከ ይላል፣ ድኅነትህን የማደርግልህ እኔ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ነኝና በግብጽ ያመጣሁትን መከራ ሁሉ በአንተ አላመጣብህም አለ እግዚአብሔር ይላል ሙሴ፣ አንድም ጌታ የእኔን የፈጣሪህን ቃል ፈጽመህ ብትሰማ በቅድሚያ ሲል ነው፣ በእኔ ፈቃድ፣ በእኔ ትእዛዝ በጎ ሥራ ብትሠራ፣ ዘአዘዘኩከ ሲል ነው፣ ያዘዘኩህንም ትእዛዝ ሰምተህ ብታደርገው ድኅነትህን የማደርግልህ እኔ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ነኝ፣ አንድም እስመ ኣነ ይላል ድኅ

ነትህን የማደርግልህ እኔ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ነኝና በግብጽ ሰዎች ያመጣሁትን መከራ ሁሉ በአንተ አላመጣብህም አለ፣ አንድም ወኣነ ይላል፣ በግብጽ ያመጣሁትን መከራ ሁሉ በአንተ አላመጣብህም፣ እኔ ፈጣሪህ እግዚአብሔርስ ለአንተ ድኅነትን አደርግልሃለሁ አለው፣ ፈዋሲከ ባለው መሐኪከ የሚል አብነት ይገኛል፣ እንደዚሁ ያስተረጎማል፤

፳፯፣ ወበጽሑ ኅብ ኤሎም ወሀለወ ሆ ፲ወ፪ አንቅዕተ ማያት ወ፪ ዕበርተ ተመርት ጥቃ ማያት ብቅለቶን፣

እስራኤልም ሲጓዙ ውለው ኤሎም ከምትባል አገር ደረሱ፣ በዚያ ቦታ ዓሥራ ሁለት ምንጮች አሉ፣ አበቃቀላቸው በውሀ ዳር የሚሆን፣ አንድም በቀልቶን ይላል፣ ዘንባባነታቸው በውሀ ዳር የሚሆን ሰባ ዘንባቦች አሉበት፣ በቀልት ግንዱ፣ ዕበርት ቅጠሉ፣ ተመርት ፍሬው ነው፣ ይኸውም ምሳሌ ነው፣ አሥራ ሁለቱ ምንጮች የዓሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል፣ ሰባው ዘንባቦች የሰባ ሊቃናት፣ ውሀው የረድኤተ እግዚአብሔር ነው፣ አንድም አሥራ ሁለቱ ምንጮች የዓሥራ

ሁለቱ ሐዋርያት፣ ሰባው ዘንባቦች የሰባ ሁለቱ አርድ ዕት፣ ሁለቱን ከወዴት የመጣ ቸዋል ቢሉ ለመጽሐፍ ጅምር፣ ጭርስ አድርጎ መናገር ልማዱ ነውና፣ ከዚያ ሁሉ ሰሎሞን ጅምር፣ ጭርስ አድርጎ ውነደ ርኩ ውስተ ከርሠ እምዮ ፲ተ አውራጃ ርጉዐ በደም ወተገለ ፍኩ ሥጋ ከመ ኩሉ ሰብእ እንዳለ፤

ወተዐዩኑ ህዩ በገብ ማይ፣

ከዚያም በውገው አጠገብ ሠፈሩ።

ምዕራፍ ፲ወ፮

ገባኤ

፩፣ ወግዕዙ እምኤሎም ወበጽሑ ውስተ ገዳም ዘሲን ወውእቱ ማዕከለ ኤሎም ወሲና አመ አሠሩ ወጋሙሱ ለካልእ ወርጎ እምዘ ወዕኡ እምድረ ግብጽ፣

ከዚህ በኋላ እስራኤል ከኤሎም ተገዘው ሐደው በሲን አጠ ገብ ወዳለ ምድረ በዳ ደረሱ፣ ይኸውም ምድረ በዳው በሲናና በኤሎም መካከል ነው፣ ይኸላ የተደረገ በምን ቀን ነው፣ ትሉኝ እንደሁ እስራኤል ከግብጽ አገር ከወጡ በኋላ በሁለተኛ ወር በግንቦት በአሥራ አምስተኛው ቀን ነው፤

፪፣ ወአንገራጌና ኩሉ ሕዝብ ውሉደ እስራኤል በላዕለ ሙሴ ወአሮን፣

ያንጊዜ የእስራኤል ልጆች ሁሉ በሙሴና በአሮን አንገራጌና ባቸው /ተበላጩባቸው/

፫፣ ወይቤልም ለምሳሌ ሰባ ሞትን በመቅደሱ እግዚአብሔር በምድረ ግብጽ አመ ንነብር ጥቃ ጽሕርት ዘሥጋ ወንበልዕ ሥጋ ወኅብስተ አስከ ንጸግብ፣ አምጸእከኑ እንተ ውስተዝ ገዳም ከመ ትቅትለን ለኩልን በገብ ተጋባዕን፣

አንተ በተሰበሰብንበት ቦታ ሁላችንን ልታጠፋን ወደዚህ ወደምድረ በዳው አመጣኸን እኮን፣ እኛ ግን እስክንጠግብ ድረስ ዳቦውን፣ ሥጋውን በምን በላበት ሥጋው በሚቀቀልበት በድስቱም አጠገብ በምንቀ መጥበት ጊዜ በግብጽ አገር ሳለን እግዚአብሔር በግብጽ ሰዎች ባመጣው መቅደሱ ብንሞት በተሻለን ነበር፣ አንድም በምድረ ግብጽ አመ ንበልዕ ይላል፣ (በምድረ ግብጽ) በግብጽ አገር ሳለን እስክንጠ ግብ ድረስ ዳቦውን ሥጋውን በምንበላበት ጊዜ፣ ሥጋው በሚቀቀልበት በድስቱም አጠ ገብ በምንቀመጥበት ጊዜ፣ እግዚአብሔር በግብጻውያን ባመጣው መቅደሱ ብንሞት በተሻለን ነበር፣ አንተሰ፣ አንተ

ግን በተሰበሰብንበት ቦታ ሁላችንን ልታጠፋን ወደዚህ ወደ ምድረ በዳው አመጣኸን አሏቸው፣ ያንጊዜ ሙሴ ወደ እግዚአብሔር አመለከተ፣

፬፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ እነ አወርድ ለክሙ ኅብስተ እምሰማይ ወይዳኡ ሕዝብ ወያህ ተጋብኡ ለለዕለቱ ከመ አመክሮሙ ለእመ የሐውሩ በትእዛዥ ወእመ አልቦ፣

እግዚአብሔርም ሙሴን እነሆ እኔ ነገ መናውን ከሰማይ አወርድላችኋለሁ፣ ሕዝቡም በትእዛዜ ጸንተው ይኖሩ እን ደሆን፣ አይኖሩም እንደሆነ ልፈትናቸው፣ (እንድፈትናቸው) የዕለት የዕለት ምግባቸውን ወጥተው ይሰብስቡ፣ አንድም ይዳኡ ወያህተጋብኡ ወከመ አመክሮሙ ይላል፣ እግዚአብ ሔርም ሙሴን እነሆ እኔ ነገ መናውን ከሰማይ አወርድላ ችኋለሁ፣ ሕዝቡም የዕለት የዕለት ምግባቸውን ሊሰበሰቡ ይውጡ፣ እኔም ይኸንን ያደረግ ሁላቸው ሕዝቡ በእኔ በሥር ዓቴ ዐንተው ይኖሩ እንደሆን፣ አይኖሩም እንደሆነ እፈት ናቸው ዘንድ ነው አለው፣

፭፣ ወአመ ዕለተ ዓርብ ያስተዳልወ ዘአብኡ ይኩኖሙ ካዕበተ ዕለት ወዘአስተጋብኡ ዘልፈ ለለዕለቱ፣

ካዕበተ ለለዕለት ሲል ነው፣ ዓርብ ቀን የሰበሰቡት መናው ለሁለት ቀን ይሆናቸው ዘንድ ለዓርብና ለቀዳሚት የሚሆና ቸውን ዓርብ ቀን ያዘጋጁ፣ አንድም ዘአብኡ ይኩኖሙ ለለዕለት ያስተዳልወ ካዕበተ ይላል፣ የሰበሰቡት መናው ለሁለቱ ቀን ለዓርብና ለቀዳሚ ይሆናቸው ዘንድ ዓርብ ቀን ሁለት ኅምር ያዘጋጁ፣ በቀረው ቀን ግን የዕለት የዕለት ምግባቸውን አንድ አንድ ኅምር መስፈሪያ ይሰብስቡ አለው፣

፮፣ ወይቤሎ ሙሴ ወአሮን ለኩሉ ሕዝብ እስራኤል በሠርክ /እምሠርክ/ ተአምሩ ከመ እግዚአብሔር አውዕ አክሙ እምድረ ግብጽ፣

ሙሴ አሮንም ሐደው ለሕዝቡ ሁሉ እግዚአብሔር ከግብጽ አገር እንዳወጣችሁ ከሠርኩ ጀምሮ፣ አንድም በሠርክ ታው ቃላችሁ፣

፯፣ ወበነገህ ትሬእዩ ኅይለ እግዚ አብሔር በሠርክ ይሁበክሙ ሥጋ ትብልዑ ወበነገህ ኅብስተ እስከ ትጸግቡ እስመ ሰምዐ እግዚ አብሔር /ሰሚያ እግዚእ ነገር

ጓረከሙ ነጉርጓሪ ዘታንጉራጉሩ አንትሙ በላዕሌነ፤

እስከ ነግሀም ይላል፤ ሲነጋ፤ አንድም ከሠርኩ፤ ጀምሮ እስከነጋ ድረስ የእግዚአብሔርን ተአምራት ታያላችሁ፤ በሠርክ ተአምሩ ብሎ አንድ አርእስት፤ ወበነግሀ ትሬእዩ ብሎ ሁለት አርእስት ተናግሯል፤ ለሁለቱም ያመጣል እናንት በእኛ የምታንጉራጉሩትን ማንጉራጉር ፈጣሪ ያችን እግዚአብሔር ሰምቶ፤ አንድም ሰምቶአልና፤ አንድም ስለ ሰማ፤ ሥጋ ዘትበልዑ ሲል ነው፤ የምትበሉትን ሥጋውን፤ አንድም ልትበሉት ሥጋውን በሠርክ ይሰጣችኋል አለ፤ በሠርክ ተአምሩ ላለው፤ አንድም እናንት በእኛ የምታንጉራጉሩትን ማንጉራጉር ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ሰምቶ፤ አንድም ሰምቶአልና፤ አንድም ስለሰማ እስክትጠግቡ ድረስ መናውን በነግሀ ይሰጣችኋል አለ፤ ወበነግሀ ትሬእዩ ላለው፤

፰፣ ወንጌሉን ምንት ንጌሉን ወዝ ነጉርጓሪከሙ አኮ በላዕሌነ ዘታንጉራጉሩ አላ በላዕሌ ፈጣሪ፤

በእኛ የምታንጉራጉሩብን እኛ ምንድን ነን? ይህ በእኛስ የምታንጉራጉሩት ማንጉራጉር

ምንድር ነው? አሏቸው፤ አኮ በላዕሌነ ማንኛ፤ አንድም የእኛስ የእኛ ነው፤ በእኛማ ብታንጉራጉሩ ምን ትጉዱበታላችሁ የገዛ ወንድሞቻችሁ አይደለንም? አንድም እንደ እናንተ ፍጡራን አይደለንም? ይህስ የምታንጉራጉሩት ማንጉራጉር በእኛ አይደለም፤ በፈጣሪ ያችሁ ነው እንጂ፤ አንድም በእኛ ብቻ አይደለም በፈጣሪ ያችሁም ነው እንጂ አሏቸው፤

፱፣ ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን በል ለኩሉ ነበ ተጋብኡ ውሉደ እስራኤል ቅረቡ ቅድመ ፈጣሪ እስመ ሰምዐ ነጉርጓሪከሙ፤

ያን ጊዜ ሙሴ ወንድሙ አሮንን ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ያን ጉራጉራችሁትን ማንጉራጉር ሰምቷልና የእስራኤል ልጆች በተሰበሰቡበት ቦታ ሒደህ ለእስራኤል ሁሉ ወደ ፈጣሪያችሁ ቅረቡ በላቸው፤ አንድም ነበ ተጋብኡ ኩሉ ውሉደ እስራኤል ይላል፤ ያን ጊዜ ሙሴ ወንድሙ አሮንን የእስራኤል ልጆች ሁሉ በተሰበሰቡበት ቦታ ሒደህ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ክፉ ማንጉራጉራችሁን ስለ ሰማባችሁ ወደ ፈጣሪያችሁ ቅረቡ ብለህ ንገራቸው አለው፤

፲፣ ወሰበ ተናገሮሙ አሮን ለኩሉ ነበ ተጋብኡ ውሉደ እስራኤል ውተመይጡ ውስተ ገዳም ወሱራኔ እግዚአብሔር ተርእዮ በደመና፤

የእስራኤል ልጆች በተሰበሰቡበት ቦታ ሒደህ አሮን ለሁሉ በነገራቸው ጊዜ እነሱም በአሉበት ቦታ ሁነው ፊታቸውን መልሰው ወደ ምድረ በዳው በአዩ ጊዜ፤ አንድም ነበ ተጋብኡ ኩሉ ውሉደ እስራኤል ይላል፤ የእስራኤል ልጆች ሁሉ በተሰበሰቡበት ቦታ አሮን ሒደህ ይህንን በነገራቸው ጊዜ፤ እስራኤልም ከአሉበት ቦታ ተገዘው ወደ ምድረ በዳው በተመለሱ ጊዜ፤ የእግዚአብሔር ብርሃን በደመና ታዮ /ተገለጸ/፤

፲፩-፲፪፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሰማዕኩ ቃል ነጉርጓሪሙ ለውሉደ እስራኤል ወበሎሙ በሠርክ ትበልዑ ሥጋ፤ ወጸቢሐ ትጠግቡ ኅብስተ ውተአምሩ ከመ አነ ውሉቱ እግዚአብሔር ፈጣሪ ዚአክሙ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን የእስራኤል ልጆች ክፉ ማንጉራጉራቸውን ሰማሁ፤ ይህ ያለበት ነው፤ በሠርክ ሥጋውን ትበላላችሁ፤ ሲነጋ መናውን ትጠግባላችሁ፤ እኔንም ያንጊዜ ፍጡረን ላትሉኝ የፈጠርኳችሁ ፈጣሪያችሁ እንደ ሆነኩ ታውቃላችሁ በላቸው አለው፤

፲፫፣ ወመስዩ ወመጽአ ፍርፍርት ወከደነ ኩሉ ትዕይንቶሙ ወበነግሀ እንዘ ዮነድግ ሀቦ በኩርጓኔ ትዕይንቶሙ፤

ከመሸም በኋላ ድርጭት፤ ግሣ፤ የባሕር ዶሮ፤ ሲያርዱት ስብ፤ ሲያዩት ከሻዋ፤ እንዲያገዝ ሁኖ ለእጃቸው ቀርቦ ወርዶላቸዋል /ወረደላቸው/፤ አንድም የተወራረደ ሥጋ ታላቅ ታናሽ በከተማቸው ዳር በዝቶ ወረደ፤ ሲነጋ /በነግሀ/ ውርጭ ሲጥል፤ አንድም የውርጭ ገበታ እየተነጠፈ በኩርጓኔ ትዕይንቶሙ በከተማቸው ዙሪያ፤ አንድም እምጽንፈ ትዕይንቶሙ ሲል ነው፤

፲፬፣ እምናጽመ ገዳም ድቁቅ ከመ ተቅዳ ወፀዳ ከመ አስሐትዮ ዲቦ ምድር፤

ከከተማቸው ዳር ጀምሮ አካሉ ድንብላል ድንብላል የሚያህል፤ መልኩ እንደ ውርጭ የሚነጣ መና ወረደላቸው፤

፲፭፣ ወርእዩ ደቂቀ እስራኤል ወይቤ ብእሲ ለካልኡ ምንት ውሉቱ ዝ እስመ ኢያሌሙ ወይቤሎሙ ሙሴ ዝውሉቱ ኅብስት ዘመሀበከሙ እግዚአብሔር ከመ ትበልዑ፤

የእስራኤልም ልጆች ይህንን ከዚያ ቀድሞ አይተውት አያውቁም ነበርና አንዱን አንዱ ይህ ምንድነው? አለው፤ ሙሴም ልትበሉት እግዚአብሔር የሰጣችሁ መናው ይህ ነው አላቸው፤

፲፮፣ ዝውሉቱ ቃል ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ ትግበሩ ኣስተጋብኡ እምኑህ በበንዋይክሙ ለለብእሲ በቡኑልቁ ሰብኡ ለለርእሱ በንዋይ ለይስተጋብእ፣

ልታደርጉት /ልትሠሩት/ እግ ዘኣብሔር ኣድርጉት /ሥሩት/ ብሎ የተናገረው ቃል ይህ ነው፣ ተነግሮ የሚይሠራ፣ ሳይደረግ ሳይሠራ የሚቀር ቃል ኣለና፣ ከመ ትግበሩ ኣለ፣ ከዚህም ከመናው በየዕቃችሁ ሰብስቡ፣ እያንዳንዱ በቤተሰቡ በየሰው ቍጥር እየራስ እየራሱ በዕቃው ይሰብስቡ፣ ብሎ የተናገረው ቃል ይህ ነው ኣላቸው፣

፲፯፣ ወገብሩ ከማሁ ውሉደ እስራኤል ወኣስተጋብኡ ዘብዙኅኒ ወዘገዳጥኒ፣

የእስራኤልም ልጆች ጌታ እንዳዘዛቸው፣ ሙሴ እንደ ነገራቸው ኣደረጉ፣ ኣንድም እግዚአብሔር ኣዞት ሙሴ እንደ ነገራቸው ኣደረጉ፣ ገብሩ ያለውን ኣመጣ፣ ኣብዝተውም ኣሳንሰውም ሰበሰቡ፣ እንደልባ ምነታቸው እንደ ስንፍናቸው፣ ይህስ ኣይደለም፣ የጎሞሩን ልክ ከታች ተናግሮታልና ብሎ ኣብዝተው የሰበሰቡ የጎሞሩን ልክ ሳያውቁ ይጎድልብናል ብለው፣ ኣሳንሰው የሰበሰቡ የጎሞሩን /የቁናውን/ ልክ

ኣውቀው ይተርፍብናል ብለው፣ ኣንድም ኣብዝተው የሰበሰቡ ዘመሀበክሙ ትብልዑ ብሎናል፣ ቢተርፍም ውሰዱት ይለናል ብለው፣ ኣሳንሰው የሰበሰቡ ቢያንስም ቢጎድልም ምንጊዜም ለእኛ ነው ብለው፣

፲፰፣ ወሰፊሩ በጎሞር ወኣፈድፈዶ ለዘብዙኅ ኣስተጋብኦ ወኣሐዖ ለዘገዳጦ ኣስተጋብኦ ብእሲ ብእሲ ለለማጎደሩ ኣስተጋብኦ፣

ምንም ቢሆን ወስደው በጎሞሩ ሰፊሩት፣ ይተርፍልኛል ብሎ ብዙ ለሰበሰበው ሰው ከጎሞሩ ኣልተረፈለትም፣ ቢያንስም ይነስ፣ ቢጎድልም ይጉደል ብሎ ኣሳንሶ /ጥቁት/ ለሰበሰበው ሰው ከጎሞሩ ኣሳንሰበትም፣ ይኸነንም ኣንዱም ኣንዱም ሰው በየቤቱ ሰበሰቡ፣

፲፱፣ ወይቤሎሙ ሙሴ ለደቁቀ እስራኤል ኢታትርፉ ለጌሠም፣

ሙሴም የእስራኤልን ልጆች ለነገ ይሆነናል ብላችሁ ኣትርፋችሁ ኢታሳድሩ ኣላቸው፣

፳፣ ወዓቡደ ወኣሰምዕዎ ለሙሴ ወኣቤቱ ለነግህ ወዐዎ ወኣኦ ወተምዐ ሙሴ ሳዕሌሆሙ፣

እስራኤልም የሙሴን ቃል ኣንሰማም እንቢ ብለው፣ ኣንድም እምቢ ኣንሰማም ብለው ለነገ ይሆነናል ብለው ኣትርፈው

ኣሳደሩ፣ መናውም ተላ፣ ሸተተ ሙሴም ይህን ሰምቶ ተቈጣባቸው፣

፳፩፣ ወኣስተጋብኡ በበነግህ ለለር እሱ ወእምከመ ሞቀ ፀሐይ ይምሑ፣

እስራኤልም ማለዳ ማለዳ ወጥተው ኣንዱም ኣንዱም ለየራሱ መናውን ይሰበስቡ ነበር፣ መናውም ፀሐይ ከወጣበት ቦታ ቀልጦ ይጠፋባቸው ነበር፣

፳፪፣ ወበዕለተ ዓርብ ያስተጋብኡ ካዕበተ ጎሞር ለለኣሐዱ ኣሐዱ ወበኣ ኩሉ መኳንንተ ማጎበር ወይቤልዎ ለሙሴ ምነተ ንግበር፣

ዓርብ ቀን እያንዳንዱ ጎሞር ሁለት፣ ኣንድም ለእያንዳንዱ ሰው ሁለት ጎሞር ይሰበስቡ ነበር፣ ኣንድም ሁለት ሁለት ጎሞር ለእያንዳንዱ ሰው ይሰበስቡ ነበር፣ ወኣቤቱ ለነግህ ወኣጸዎ ወኣኦ ብሎ ነበርና ለነገ ይሆነናል ብለው ኣትርፈው ያሳደሩት መና ቢተላባቸው ቢሸትባቸው የእስራኤል ኣለቆች ሁሉ ተሰብስበው ሙሴ ወዳለበት ገብተው ንግረኑ ያለበት ነው፣ ምን እናድርግ? ኣንድም ምንት ዘንገብር የምናደርገው ምንድ ነው? ንገረን ኣሉት፣

፳፫፣ ወይቤሎሙ ሙሴ ዝውሉቱ ዘእቤለክሙ ሰንበት ዕረፍት ወብር ክት ለእግዚአብሔር ጌሠመ ዘት ገብሩ ሀለወክሙ ግበሩ ወዘታብሰሉ ሀለወክሙ ኣብሰሉ ወዘተርፈ ኣትርፉ፣

ሙሴም ንግረኑ ዘንገብር ቢሉት ቅዳሜ ቀን ለሰው ዕረፍት ናት፣ ለእግዚአብሔርም የከበረች በዓል ናት ብዬ ቀድሞ የነገርኳችሁ ቃል ይህ ነው፣ ነገ የምታደርጉትን ሥራ ዛሬ ኣድርጉት፣ ነገም የምታበስሉትን ዛሬ ኣብስሉት የተረፈውን ኣሳድሩት ኣላቸው፣

፳፬፣ ወኣትረፉ ለነግህ በከመ ኣዘዘሙ ሙሴ ወኣዔዐ ወዕዔሂ ኢተረክበ ወኣተፈጥረ በሳዕሌሁ፣

ሕዝቡም ሙሴ እንደ ኣዘዘቸው የተረፈውን ለነገ ኣሳደሩ፣ እንደ ቀድሞው ኣልሸተተባቸውም ትልም በእሱ ኣልተገኘም፣

፳፭፣ ወይቤሎሙ ሙሴ ብልዑ ዮም እስመ ዮም ሰንበት ዘእግዚአብሔር ኢትትረክቡ በገዳም፣

ሙሴም እስራኤልን ዛሬ ቀዳሚት የእግዚአብሔር የከበረች በዓሉ ናትና፣ ዛሬ መናውን ብሎ፣ ቅዳሜ ቀን ግን መናውን ለመልቀም በምድረ በዳ ኣትገኙ ኣላቸው፣ ኣንድም ቀዳሚት ቀን የእግዚአብሔር የከበረች በዓሉ ናትና መናውን ዛሬ ብሎ

እንጂ መናውን ለመልቀም ቅዳሜ ቀን በምድረ በዳ አትገኙ አላቸው፤

፳፮፣ ሰዱሰ ዕለተ ታስተጋብኦ ወአመ ሳብዕት ዕለት ሰንበት ኢት ትረከቡ በገዳም፤

ስድስቱን ቀን ምግባችሁን ዕለት ዕለት ሰብስቡ፤ በሰባተኛዬቱ ቀን ግን የከበረች በዓል ናት፤ መናውን ለመልቀም በምድረ በዳ አትገኙ፤ አንድም የከበረች በዓል ናትና መናውን ለመልቀም በምድረ በዳ አትገኙ፤

፳፯ ፣ ወአመ ሳብዕት ዕለት በ ዘወዕአ እምሕዝብ ከመ ያስተጋብዕ ወኢረከቡ፤

በሰባተኛዬቱ ቀን ቅዳሜ አዋጁን ጥሶ አፍርሶ ከሕዝቡ ወገን አንድ ሆዳም ስሱ ሰው መናውን ሊለቅም ወደ ምድረ በዳው ወጣ፤ አላገኘም፤ አንድም አላገኘም እንጂ ሊለቅም ወጣ፤

፳፰፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ እስከ ማዕዘኑ ተዐብዩ ሰሚዐ ትእዛዝዩ ወሕግዩ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን ጠርቶ ሕጌን ሥርዓቱን አንሰማ ብላ ችሁ እምቢ የምትሉት እስከ መች ድረስ ነው? አንድም እስከ ምንትኑ፤ ሕጌን ሥርዓቱን አለመሰማታችሁ ምን እስክት ሆኑ ድረስ ነው? አለው፤

፳፱፣ ወርአዩ ከመ እግዚአብሔር ወሀበክሙ ባ ዕለተ ሰንበት በእንተዝ ወሀበክሙ በዕለተ ዐርብ ምሳሐ ለ፪ቱ ዕለት ወይንበር ብእሲ ብእሲ ለለማገድሩ ወኢይገእ እምንባሪሁ አመ ዕለተ ሰንበት፤

ይህ ከመ በባለቤት የገባ ነው፤ በዚያው አያይዞ እንዲህ አለ፤ እግዚአብሔርነቴ ቸርነቴ ዕረፉባት ጸልዩባት ብሎ የሰጣ ችሁ ይህችን ቅዳሜ ቀን እዩ ተመልከቱ፤ አንድም እንዳለም ይሆናል፤ እግዚአብሔርነቴ ቸርነቴ ይህችን ቅዳሜ ቀን

ዕረፉባት ጸልዩባት ብሎ አክብሮ እንደሰጣችሁ እዩ ተመልከቱ፤ ዕረፉባት ጸልዩባት ብሎ ስላለ ስለዚህ ነገር ዓርብ ቀን ለሁለት ቀን የሚሆን ምግባችሁን ሰጣችሁ፤ አሁንም አንዱም አንዱም ሰው ቅዳሜ ቀን ከቦታው አይውጣ፤ በየቤቱ ይቀመጥ፤ አንድም አንዱም አንዱ ሰው ቅዳሜ ቀን በየቤቱ ይቀመጥ ከቦታው አይውጣ፤

አንድም ጌታ እስከ ማዕዘኑ ቢለው ሙሴ ሕዝቡን እግዚአብሔር ዕረፉባት ጸልዩባት ብሎ አክብሮ የሰጣችሁ ቅዳሜን ቀን እዩ ተመልከቱ፤ አንድም እግዚአብሔር ቅዳሜን ቀን ዕረፉባት ጸልዩባት ብሎ አክብሮ እንደሰጣችሁ እዩ ተመልከቱ አለ፤ አክብሯት ሲል ነው፤

ዕረፉባት ጸልዩባት ብሎ ስላላችሁ ስለዚህም ነገር ዓርብ ቀን ለሁለት ቀን የሚሆን ምግባችሁን ሰጣችሁ ወይንበር ብእሲ ሐተታ እንዳለፈው፤

፴፣ ወአሰንበተ ሕዝብ በዕለተ ሰንበት፤

ሕዝቡም ይህን ሰምቶ ቅዳሜን ቀን አከበረ፤

፴፩፣ ወሰመይዎ ውሉደ እስራኤል መና ወውእቱ ድቁቅ ከመ ፍሬ ተቅዳ ወዐዳ ከመ አስሐትዮ ወጣዕሙ ከመ አያያተ መዓር፤

የእስራኤልም ልጆች መናውን አይተው ምንት ውእቱ አሉት፤ ይህ ነገር ምንድን ነው? ሲሉ፤ አንድም ምንም ያይታጠበት መፍቅድ አሉት፤ አንድም ምንም ምን መፍቅድ የማይታጠቡት አሉት፤ እነሱ እንዲህ አሉት እንጂ መናውስ አካሉ ድንብላል ይኸላል፤ መልኩም እንደ ውርዕዩ ነው፤ ጣዕሙም እንደ ማር ወለላ ነው፤

፴፪፣ ወይቤ ሙሴ ዝ ውእቱ ቃል ዘአዘዘ እግዚአብሔር ከመ ትምልዑ ኅሞረ መና ውስተ መሳይምቲ ክሙ ከመ ይትዐቀብ ለትውልድ ክሙ ከመ ይርአዩ ኅብስተ ዘአብላዕኩ ክሙ አመ አውግእኩክሙ እምድረ ግብጽ፤

ሙሴም ከግብጽ አገር ባወጣኋ ችሁ ጊዜ ያበላኋችሁን መናውን

የኋላ ልጆች እንዲያዩ ለልጆቻችሁ ይጠበቅላቸው ዘንድ በየዕቃችሁ ኅሞር ምሉ፤ መና መልታችሁ ልታኖሩ እግዚአብሔር ይዘዘው ቃል ይህ ነው አለ፤

፴፫፣ ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ንግሥቱ ቁጽለ ወርቅ ረቃቀ ወግሉ ባቲ መሶበ ወአንብር ውስቴታ መና ምሉዓ ኅሞር ወአንብራ ቅድመ እግዚአብሔር ለደኃሪ መዋዕል ለደቁቅክሙ፤

ይልቁንም ሙሴ ወንድሙ አሮንን ጠርቶ ወርቁን እንደ ቅጠል አሳስተህ መሶቡን ውስጡን አፍአውን በወርቅ ለብጠው፤ በውስጧም ዘመን ሳትወስን ኅሞር ሙሉ መና አኑርባት፤

፴፬፣ ከመ ይርአዩ ኅብስተ ዘበላዕክሙ አንትሙ በገዳም እስመ ከመዝ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ዘእንበለ ዓም፤

አዘዘኒ ሲል ነው፤ እኔን ባሪያውን አገልጋዩን ሙሴን ዘመን ሳትወስን ኅሞር ሙሉ መና አኑር ብሎ ፈጣሪዬ እግዚአብሔር አዝዛኛልና አለ፤ አንድም መተርጉም አዘዘ ይላል፤ አገልጋዩ ሙሴን ዘመን ሳትወስን ኅሞር ምሉ መና አኑር ብሎ እግዚአብሔር አዝዞታልና በምድረ በዳ ሳላችሁ የበላች

ሁት መናውን የኋላ ሰዎች እንዲያዩት ለልጆቻችሁ ለኋላ ዘመን ሊጠበቅላቸው ኅዋር ምሉ መና ያለባት መሰባሰብን ወስደህ በደብተራ አራት አኑራት አለው፤

ወአንበሮ አሮን ቅድመ መርጡል ከመ ይትወቀብ፤

አሮንም የሙሴን ቃል ሰምቶ ለልጅ ልጅ ዘመን ይጠበቅላቸው ዘንድ ወስዶ በደብተራ አራት አኖረው፤ ይኸውም ምሳሌ ነው፤ ለጊዜው ውሉድ በአበው መፈራረጃ እንዲያደርጉባቸው እንዲህ ያል መና ሲመግባችሁ ትክክራት? ብለው፤ አንድም ይህን የመሰለ መና ሲመግባችሁ እንዴት ካዳችሁት፤ ብለው መፈራረጃ እንዲያደርጉባቸው ነው፤ ፍጻሜው ግን መሰባ ወርቅ የእመቤታችን፤ ወርቁ የንጹሕናዋ የቅድስናዋ፤ መና የወልደ እግዚአብሔር፤ ዘእንበለ ዓም አለ ያብዙ ዘመን ሲኖር ዘመን እንዳልለወጠው፤ ጌታም ሰው ሲሆን አምላክነቱ ላለመለወጡ ምሳሌ ነው፤

፴፮፣ ወደቁቀ እስራኤል በልዑ መና ሟዓ ከረምተ እስከ ይበጽሑ ምድረ ነገ ያነበሮሙ እግዚአብሔር ልዑል እስከ ይበጽሑ ደወለ ፊንቆን፤

እስከ ይበጽሑና እስከ ይበጽሑ አንድ ወገን ነው፤ ምድረ

ያለውን ደወለ ፊንቆን ብሎ ገለጠው፤ የእስራኤል ልጆች ግን ልዑል እግዚአብሔር መርቶ ወስዶ በከነዓን እስከ ያኖራቸው ድረስ አርባ ዘመን ሙሉ መናውን ተመገቡ፤ አንድም እየራሱን ለማውጣት የእስራኤል ልጆች ግን እስከ ከነዓን አገር ተጉዘው ሒደው ልዑል እግዚአብሔር በከነዓን ውስጥ ባለች በፊንቆን አውራጃ እስከ ያኖራቸው /እስከ ያደርሳቸው/ ድረስ ፵ ዘመን ሙሉ መናውን ተመገቡ፤

፵፯፣ ወኅዋር አሠርቱ እድ ዘሠለ ስቱ ዘመስፈርተ አፍ ይእቱ፤

ኅዋርም የአፍን ዐሥረኛዬቱን መስፈሪያ ይወስን ነበር፤ ዐሥረኛዬቱም መሥፈሪያ በሙሴ እጅ ሦስት እፍኝ ናት፤ አንድም ወኅዋር አሠርቱ እድ በመስፈርተ አፍ ዘሠለ ስቱ መስፈርት ይእቱ ብሎ ገልጦ ይጥፋል፤ ኅዋርም በሙሴ እጅ ሦስት እፍኝ የሚሆን /የምትሆን/ የአፍን ዐሥረኛውን እጅ ይወስን ነበር፤ አንድም ኅዋርም የአፍን ዐሥረኛውን እጅ ይወስን ነበር፤ ይኸውም ዐሥረኛው እጅ በሙሴ እጅ ሦስት እፍኝ ነው።

ምዕራፍ ፲፬

፩፣ ወአንሥኡ ትዕይንቶሙ ኩሉ ወሉደ እስራኤል እምገዳም ዘሲን /ዘሂን/ በበትዕይንቶሙ በቃለ እግዚአብሔር ወበጽሑ ነገ ራፌድ ወአልቦ ህዩ ማይ ዘይሰትዩ፤

በዚያ ወራት የእስራኤል ልጆች ሁሉ ሲን ከሚባለው አገር አጠገብ ካለው ምድረ በዳ ሠራዊቶቻቸውን አንሥተው በእግዚአብሔር ትእዛዝ በየወገን በየወገናቸው ተጉዘው ሒደው ራፌድ ከሚባል አገር ደረሱ፤ ከዚያም ደርሰው የሚጠጡት ውህ አጡ፤

፪፣ ወግዕዝም ሕዝብ ለሙሴ ወይቤልም ሀሰነ ማየ ዘንሱቲ ወይቤ ሎሙ ሙሴ ምንተ ትግዕዙ ኪያየ ወታሚክርም ለእግዚአብሔር፤

ወአልቦ ህዩ ማይ ዘይሰትዩ ብሎ ነበርና የሚጠጡት ውህ በያጡ ሕዝቡ ሙሴን ነቀፉት፤ የምንጠጣውም ውህ ስጠን አሉት፤ ይቀማጠሉታል፤ አንድም የእግዚአብሔር ባለሟል ነውና ጸልዮ ያፈልቅልናል ብለው፤ ሙሴም እኔን ለምን ትነቅፋኛላችሁ? አንድም ምንተ ዘትግዕዙ ኪያየ ይላል፤ እኔን የምትነቅፋበት ነገር ምንድር ነው? አንድም በምንት ይላል እኔን የምትነቅፋበት ነገር በምንድር ነው? አንድም

ለምንት ይላል፤ እኔን ለምን ትነቅፋኛላችሁ? እኔን ስ ይሁን ንቀፋኝ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን ለምን ትነቅፋታላችሁ አላቸው፤

፫፣ ወጸምዑ በህዩ ሕዝብ ማየ ወአንጌሮጌና ዲባ ሙሴ ወይቤልም ለምንት አውግእከነ እምግብጽ ከመ ትቅትሉን ምስለ ውሉድነ ወምስለ እንስሳነ በጽምዕ፤

ሕዝቡም በዚያ ቦታ ውህ ጥም ጸንቶባቸው /ቢጠናባቸው/ በሙሴ ላይ አንጌራጌናብት ከልጆቻችን ከከብቶቻችን ጋራ በውሃ ጥም /ልታጠፋን/ ልትገድለን ጥንቱን ከግብጽ አገር ለምን አወጣኸን? አሉት፤

፬፣ ወጸርሐ ሙሴ ነገ እግዚአብሔር ወይቤ ሚ እግብሮ ለዝ ሕዝብ ነስቲተ ከመ ተርፎሙ ይውግፋኒ በዕብን፤

ሙሴም ያንጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ ለመን፤ እሊህ ወገኖች በድንጋይ ወግረው፤ በእሳት አቃጥለው ሊገድሉኝ ጥቂት ብቻ ቀርቷቸዋል፤ ይህንን ወገን ምን ላድርገው? አለ፤ አንድም ይህንን ወገን ምን ላድርገው? በድንጋይ ወግረን በእሳት አቃጥለን እንግደለው ብለው መክረው ብኛል፤ ወይዌግፋኒ በዕብን ይኸውም አይቀር በድንጋይ

ወግረው በእሳት አቃጥለው ይገድሉኛል ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ ለመን፤

ጉባኤ

፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሐር ቅድሚያው ለሕዝብ ወንግላ ምስሌከ፣ መላሕቅተ ሕዝብ፣ ወበት ረከ ለዘበጥከ ፈለገ ጽብጥ በእዳክ፣ እግዚአብሔርም ሙሴን በሕዝቡ ላይ የተሾሙ አለቆችን አስከትለህ፣ ውሃውን የመታህባት በትራቱንም በእጅህ ይዘህ፤ አንድም በእጅህ አንሥተህ የግብጽን ወንዝ /ፈሳሽ/ ውህ የመታህባት በትራቱንም ይዘኸ እስራኤል እያየህ ሐድ፤

፪፣ ወትመጽአ ለፌ ኅብ እነ ለቀውም መንገል ኩኩሕ ለኩራብ ወትዘብጦ ለኩኩሕ ወይወል እምውስቴቱ ማይ ወይሰትዩ ሕዝብ፤

አለቆችንም በትራቱንም ይዘኸ እኔ ወደ ቆምኹበት ወደ ኮራብ /ዋሻ/ ድንጋይ ና፣ መጥተህም ድንጋዩን ትመታዋለህ ከድንጋዩም ውህ ይፈልቅላቸዋል፤ ሕዝቡም ውህውን ይጠጣሉ አለው፤

ወገብረ ሙሴ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር በቅድሚያው ለደቂቀ እስራኤል፤

ሙሴም በእስራኤል ልጆች ፊት እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ፤ አንድም ዘአዘዘ ይላል፤ ያዘዘውን አደረገ፤

፮፣ ወሰመዮ ለውለቱ መካን ፍና መንሱት ወጋእዝ በእንተ ግእዘት ዘግእዘዎ ውሉደ እስራኤል ወአመከሩ ፈጣሪ ኩሉ ወይቤሎ ለእመ ህሎ እግዚአብሔር ምስሌነ ወለእመ ኢህሎ፤

ሙሴም ያነን ቦታ ፀብ ክርክርና ጥፋት ያለበት ቦታ አለው፤ ፍና መንሱት ፍና ጋእዝ ብሎ ሁለት አርእስት ተናግሯል፤ ለሁለቱም ያመጣል፤ የእስራኤል ልጆች ክፉ ነቀፋ /ጽኑ ነቀፋ/ ስለ ነቀፋት ፍና ጋእዝ ላለው፤ እግዚአብሔር በእኛ አድሮብን አለ ይሆን ወይስ አላደረብንም ይሆን ? ብለው የሁሉ ፈጣሪ የሚሆን እግዚአብሔርን ተፈታትነውት ተበቅሎ ስላጠፋቸው ፍና መንሱት ላለው፤

፯፣ ወመጽኦ አማሌቅ ከመ ይትቃ ተሉ ምስለ እስራኤል በራፌድ፤

አማሌቃው ያንም በዚያ ወራት በራፌድ ከእስራኤል ጋር ሊዋጉ መጡ፤

፱፣ ወይቤሎ ሙሴ ለኢየሱ ኅረይ ለከ ዕደወ ወገእ ወተኢጋዘመ ለአማሌቅ ገሠመ ወናሁ እነ ለቀውም ዲባ ርእሰ ወግር ወበትር ዘእግዚአብሔር ውስተ እደዮ፤

ሙሴም ኢየሱን ከእስራኤል አርበኞች አርበኞቹን መርጠህ ሐደህ ነገ አማሌቃው ያንን፤

ተዋጋቸው፤ እኔም ሐጂ በኮረ ብታው ራስ እቆማለሁ፤ እግዚአብሔርም ተአምራት ያደረገባት በትራቱን በእጄ ይህት፤ አንድም እግዚአብሔር በእጄ ተአምራት ያደረገባት በትራቱን ይህት እሔዳለሁ አለው፤

፲፣ ወገብረ ኢየሱ በከመ አዘዞ ሙሴ ወተራከቦሙ ለአማሌቅ ወሙሴ ወአሮን ወሐር ቦርጉ ዲባ ርእሰ ወግር፤

ኢየሱም ሙሴ ያዘዘውን አደረገ፤ አንድም ሙሴ እንደ አዘዘው አደረገ፤ አማሌቃው ያንንም ወጥቶ ተዋጋቸው፤ ሙሴና አሮን ሐርም ሆነው ወደ ኮረብታው ራስ ወጡ፤

፲፩፣ ወሶባ ያነሥእ ሙሴ እደዊሁ ይትዌጽኦ አማሌቅ ወሶባ የዓዕብ ሙሴ ያወርድ እደዊሁ ወይትዌጽኦ እስራኤል ወአንበሩ ሎቱ ዕብነ ወንበረ ላዕሊሁ፤

ሙሴም እጁን (እጆቹን) በዘረጋ ጊዜ አማሌቃው ያን ይሰንፋ ይደክሙ ነበር፤ አንድም ይትዌጽኦ ይላል፤ ድል ይነሡ ይሸኹ ነበር፤ ዳግመኛም ሙሴ እጁ በከበደው ጊዜ የዘረጋውን ያጥፋል እስራኤልም ይሰንፋሉ ይደክማሉ፤ አንድም ወይትዌጽኦ ይላል፤ እስራኤል ድል ይነሡ ይሸኹ ነበር፤ ያንጊዜ

በኮረብታውም ላይ ደንጊያ ተከሉለት፤ ሙሴ ሐደ በዚያ ላይ ተቀመጠ፤

፲፪፣ ወእደዊሁ ለሙሴ ክቡዳት ወአሮን ወሐር ይፀውሩ እደወ ሙሴ አሐዱ በለፌ ወሐዱ በለፌ ወቆማ እደዊሁ ለሙሴ ርቡባቲሆን እስከ ዕርብተ ፀሐይ፤

የሙሴም እጆቹ የከበዱ ነበሩ፤ አሮንና ሐርም አንዱ በቀኝ አንዱ በግራ ሁነው የሙሴን እጆች ተሸክመው ይውሉ ነበር፤ አንድም ዘሀለዉ ያለበት ነው፤ አሮንና ሐር አንዱ በቀኝ አንዱ በግራ ያሉ የሙሴን እጆች ተሸክመው ይውሉ ነበር፤ አንድም አንዱ በቀኝ አንዱ በግራ ያሉ አሮንና ሐር የሙሴን እጆች ተሸክመው ይውሉ ነበር፤ አንድም አሐደ በለፌ ወአሐደ በለፌ ይላል፤ አሮንና ሐር የሙሴን እጆች አንዱን በቀኝ አንዱን በግራ አድርገው ተሸክመው ይውሉ ነበር፤ በዚያም ቀን የሙሴ እጆቹ ፀሐይ ከወጣ ጀምሮ ፀሐይ እስከገባ ድረስ ተዘርግተው ዋሉ፤

፲፫፣ ወሚጠሙ ኢየሱ ለአማሌቅ ምስለ ሕዝቡ ወተተሎሙ በሐጻን፤ ኢየሱም በዚያች ቀን ከወገኖቹ ከእስራኤል ጋር ሁኖ ጦሩን አሰልፎ አማሌቃው ያንን ድል ነሣቸው፤

፲፱፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጸሐፎ ለዝ ለተገዳር ወአይደዎ ለኢያሱ ድምሳሴ እደመስሶሙ ለአማሌቅ እምታሕተ ሰማይ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን ለእስራኤል መታሰቢያ ሊሆናቸው ይህንን ነገር ጻፈው፤ ለኢያሱም ከሰማይ በታች ከምድር በላይ ያሉ አማሌቃውያንን ፈጽሜ አጠፋቸዋለሁ ብሏል ብለህ ንገረው፤ ይህ የተላለፈ ነው፤ አንድም እንግዲህ ወዲያ የሚነሡ አማሌቃውያንን ከሰማይ በታች ከምድር በላይ አጠፋቸዋለሁ ብሏል ብለህ ንገረው አለው፤

፲፭-፲፮፣ ወአእነወ ሙሴ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ወሰመዮ ስሞ መምሕሩን ወይቤ እስመ በእድ ኅብዕት ይጸብዎሙ እግዚአብሔር ለአማሌቅ ለዘመደ ዘመድ፤

ለናለ የተደራረበ ነው፤ ለአብ ለዘይኳንን፤ ለብእሲት ለመር ዓተ በግዑ፤ ለካህናት ለደቂቀ አሮን፤ ለእስራኤል ለርቱዓነ ልብ እንዳለው ያለ ነው፤ ለእስራኤል ፍጹም ዘመድ የሚሆኑ አማሌቃውያንን እግዚአብሔር በተሠወረች /በረቂቅ/ ሥልጣኑ ያጠፋቸዋልና፤ ይህ ስለ ተደረገላት ሙሴ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ጸፈጸፈ፤ ያነንም ስሙን የእግዚ

አብሔር መማጸኛ ነው አለው፤ ለዘመደ ዘመድ አላቸው አማሌቃውያንን፤ የኤሳው ልጆች ናቸውና፤ አንድም ለአማሌቅ ዘመድ በዘመድ ይላል፤ ለዘመድ አማሌቃውያንን፤ በዘመድ በኢያሱ ያጠፋቸዋልና፤ አንድም በዘመደ ዘመድ ይላል፤ በኢያሱ ያጠፋቸዋልና፤ ኢያሱን ዘመደ ዘመድ አለው፤ ከነገደ ኤፍሬም ነውና ይኸው ምሳሌ ነው፤ ሙሴ የወልደ እግዚአብሔር፤ ኢያሱ የአዳም፤ እስራኤል የነፍሳት፤ አማሌቃውያን የአጋንንት፤ ደብር የቀራንዮ፤ አብ የመስቀል፤ አሮን የፈያታዊ ዘየማን፤ ሖር የፈያታዊ ዘጸጋም፤ ሙሴ እጁን ባጠፈ ጊዜ እስራኤል ድል መነሣታቸው ጌታ እጁን ዘርግቶ በመልዕልተ መስቀል እስኪ ሰቀል ድረስ እስራኤል ዘነፍስ በመንጸፊ ደይን ወድቀው በእግረ አጋንንት ተጠቅጥቀው የመኖራቸው ምሳሌ፤ ሙሴ እጁን በዘረጋ ጊዜ አማሌቃውያን ድል መነሣታቸው፤ ጌታ በዕለተ ዓርብ እጁን ዘርግቶ በመልዕልተ መስቀል በተሰቀለ ጊዜ አጋንንት ድል የመነሣታቸው ምሳሌ፤ ፀሐይ እስኪገባ ድረስ የሙሴ እጆች ተዘርግተው ዋሉ አለ፤ ጌታም እጆቹን ዘርግቶ በዕለተ ዐርብ

ከስድስት ሰዓት እስከ ዘጠኝ ሰዓት በተሰቀለ ጊዜ ጨለማ ሁኔታና፤ ወእምስሱ ሰዓት እስከ ተስዑ ሰዓት ጸልመ ኩሉ ዓለም እንዲል፤ አጋንንትን ለዘመደ ዘመድ አላቸው በተፈጥሮ፤ ወዝንቱ ዘመድ ኢይወዕእ ዘእንበለ በጸም ወበጸሎት እንዲል፤ አንድም ለዘመድ በዘመድ ይላል፤ ለዘመድ አጋንንት ናቸው፤ በዘመድ ክርስቶስ ነው፤ አንድም በዘመደ ዘመድ ይላል በክርስቶስ አጠፋቸው፤ ክርስቶስን ዘመድ አለው በልብስተ ሥጋ ነው።

ምዕራፍ ፲ወ፰

፩፣ ወሰምዐ ዮቶር ካህን ምድያም ሐሙሁ ለሙሴ ኩሉ ዘገብረ ሎቱ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለእስራኤልኑ ሕዝቡ ወዘከመ አውዕለሙ እምግብጽ፤

በዚያ ወራት የሙሴ አማት የምድያም ካህን ዮቶር እግዚአብሔር ለሙሴ ያደረገላትን ለወገኖቹ ለእስራኤልም ያደረገላቸውን ሰማ፤ ሕዝቡ ለሙሴ ነው፤ አንድም ለእግዚአብሔር ነው፤ ገብረ ያለውን አውዕለሙ ብሎ አመጣው፤ ከግብጽ እንዳወጣቸው ሰማ፤ አንድም ወአውዕለሙ ይላል፤ እግዚአብሔር

ከግብጽ አውጥቶ ለወገኖቹ ለእስራኤልም ለሙሴም ያደረገላቸውን ሁሉ ሰማ፤

፪፣ ወነሥኦ ዮቶር ሐሙሁ ለሙሴ ሲጋራግ ብእሲቶ ለሙሴ እምዘ ኃደጋ ወጀተ ደቁቆ፤

የሙሴ አማት ዮቶርም ይኸን ሰምቶ ካኖረባት ቦታ የሙሴን ሚስት ሲጋራን ሁለቱንም ልጆቹን አድርጎ ይዞ ሔደ፤

፫፣ ስሙ ለወልደ ሙሴ ፩ዱ ጌር ሳም ወይቤ እስመ ፈላሲ አነ በምድረ ባዕድ፤

አንዱ የሙሴ ልጅ ስሙ ጌርሳም ይባላል፤ በተወለደኩ በት በባዕድ ሀገር ስደተኛ መጸተኛ ነኝና ሲል ጌርሳም አለው፤

፬፣ ወስሙ ለካልእ ወልዱ ኤልዛር ወይቤ ፈጣሪ ዘአቡዮ ረዳእየ ወአድ ኃነኒ እምእዴሁ ለፈርዖን፤

የሁለተኛውም የሙሴ ልጅ ስሙ ኤልዛር ይባላል፤ ረዳእየ ወመድኃንዮ ሲል ነው፤ የአባቴ ፈጣሪ እግዚአብሔር ረዳቴ መድኃኒቴ ነው፤ አንድም ረድአኒ ወአድኃነኒ ይላል፤ የአባቴ ፈጣሪ ከፈርዖን እጅ ረዳኝ፤ አዳነኝ /ረድቶ አዳነኝ/ ሲል ኤልዛር አለው፤

፩፣ ወመጽአ ዮቶር ሐሙሁ ለሙሴ ወብእሲቱ ወደቂቱ ኅበ ሙሴ ውስተ ገዳም ኅበ ኃደሩ ጉንደ ደብር ዘእግዚአብሔር፣

የሙሴ አማት ዮቶርም ሚስቱን ልጆቹን ይዞ ሙሴ ወዳለበት ወደ ምድረ በዳው መጣ፣ ይኸውም ምድረ በዳው እግዚአብሔር በሚገለጽበት በደብረ ሲና አጠገብ ያለ እስራኤል ያደሩበት ምድረ በዳ ነው።

፪፣ ወይቤልም ለሙሴ ናሁ ዮቶር ሐሙስ መጽአ ኅቤክ ወብእሲትከ ወክልኤሆሙ ደቂቅከ፣

ሙሴን ሔደው እነሆ አማትህ ዮቶር መጣ፣ ሚስትህም ሁለቱ ልጆችህም ወደ አንተ መጡ ብለው ነገሩት።

፫፣ ወወዕአ ሙሴ ወተቀበሎ ለሐሙሁ ወአምኖ ወሰዓም ወተአ ምኑ በበይናቲሆሙ ወቦኡ ውስተ ትዕይንት፣

ሙሴም ለአክብሮ አማቱ ዮቶርን ወጥቶ ተቀበለው፣ ዮቶርም እጅ ነሥቶ ሙሴን ሳመው፣ አንድም ሙሴ እጅ ነሥቶ ዮቶርን ሳመው ከዚያ በኋላ እርስ በእርሳቸው እጅ ተነሣሥተው ወደ ከተማው /ወደ ሰፈር/ ገቡ።

፬፣ ወዘነም ሙሴ ለሐሙሁ ኩሎ ዘገብሮ እግዚአብሔር ለፈርዖን ወለግብጽ በእንተ እስራኤል ወኩሎ ሕማመ ዘከመ ሐሙ በፍኖት ወዘከመ አድኃኖሙ እግዚአብሔር፣

ሙሴም ለአማቱ ለዮቶር እግዚአብሔር ስለ ወገኖቹ ስለ እስራኤል ብሎ በግብጻውያንና በፈርዖን ያደረገውን /ያደረገባቸውን/ ሁሉ ነገረው፣ ይኸ ከመ በባለቤት የገባ ከመ ነው፣ እስራኤልም በጉዳናው /በመንገድ/ የተቀበሉትን መከራ ሁሉ እግዚአብሔርም ከመከራው ያዳናቸውን ማዳን ሁሉ ነገረው፣ አንድም ወገኖቹ እስራኤል በጎዳና መከራውን ሁሉ እንደ ተቀበሉ እግዚአብሔርም በቸርነቱ ከመከራው ሁሉ እንደ አዳናቸው ነገረው፣

፭፣ ወደንገዐ ዮቶር በኩሎ ሰሚያ ኩሎ ዘከመ ገብረ ሎሙ እግዚአብሔር ወዘከመ አድኃኖሙ እምእደ ግብጽ ወእምእደ ፈርዖን፣

ዮቶርም እግዚአብሔር ለወገኖቹ ለእስራኤል ያደረገላቸውን ተአምራት ከፈርዖንና ከግብጻውያንም እጅ ያዳናቸውን ማዳን ሰምቶ በዚህ ሁሉ ደነገጠ፣ አንድም እንዳለ ይሆናል፣ ዮቶር እግዚአብሔር ለወገኖቹ ለእስራኤል ተአምራቱን ሁሉ እንደ አደረ

ገላቸው ከፈርዖንና ከግብጽ ውያንም እጅ በቸርነቱ እንደ አዳናቸው ሰምቶ በዚህ ሁሉ የደስታ ድንጋጫ ደነገጠ፣

፮፣ ወይቤ ዮቶር ቡሩክ እግዚአብሔር ዘአድኃነ ሕዝቡ እምእደ ግብጽ ወእምእደ ፈርዖን፣

ዮቶርም ከፈርዖንና ከግብጽ ውያን እጅ ወገኖቹ እስራኤልን ያዳነ እግዚአብሔር ክቡር ምስጉን ነው።

፯፣ ይእዜ አእመርኩ ከመ ዐቢይ እግዚአብሔር እምኩሎ አማልክት ወእንበይነዝ /በበይነዝ/ ተኩነሉ፣

እኔም እስካሁን አላወቅሁም ነበር፣ ዛሬ ግን በስም አማልክት ከሚባሉ በስመ አማልክት ከሚጠሩ ከጣገታቱ ይልቅ እግዚአብሔር ገናና ፈጣሪ እንደሆነ አወቅሁ፣ እናንተም እስራኤል ይኸን ሁሉ ስላደረገላችሁ ተገዙለት አለ፣ አንድም በበይነዝ ተኩነሉ ሎሙ ይላል፣ አሕዛብ በዚህ ሁሉ ስለ ተገዙላቸው፣ በስም አማልክት ከሚባሉ በስመ አማልክት ከሚጠሩ ይልቅ እግዚአብሔር ገናና ፈጣሪ እንደ ሆነ አወቅሁ አለ፣ ይህም በኋላ በዘመነ ሐዲስ አጋንንት ለጌታ እንዲገዙ ያጠይቃል፣ ነአምረከ መነ አንተ ቅዱሱ

ለእግዚአብሔር በኢየሱስኒ አአምን ወለጳውሎስኒ አአምሮ እንዲል የሐሥራ ም፲፱ ቀ፲፬-፲፯ ለቃ ፬-፴፬፣

፲፪፣ ወነሥአ ዮቶር ሐሙሁ ለሙሴ ወገብረ መሥዋዕተ በጽድቅ ለእግዚአብሔር፣

የሙሴ አማት ዮቶርም ያንጊዜ የሚሠዋውን ሳሙን ፍየሉን ወስዶ ለእግዚአብሔር እውነተኛ መሥዋዕት አቀረበ፣ አንድም ገብረ በጽድቅ፣ ለእግዚአብሔር መሥዋዕቱን በእውነት አቀረበ፣ በጽድቅ አለ በሐስት ማቅረብ አለና፣

ወመጽአ አሮን ወሊቃናተ እስራኤል ከመ ይብልዑ ኅብስተ ምስለ ሐሙሁ ለሙሴ በቅድመ እግዚአብሔር፣

የእስራኤል አለቆችና አሮንም ለአክብሮ በደብተራ ኦሪት ከሙሴ አማት ከዮቶር ጋራ ተረፈ መሥዋዕት ሊበሉ ወደ ደብተራ ኦሪት መጡ፣

፲፫፣ ወአመ ሳኒታ ነበረ ሙሴ ይኩንን ሕዝብ ወይጸንሕ ሕዝብ ሙሴሃ እምነግህ እስከ ሠርክ፣

በበነጋውም ሙሴ ወገኖቹን ሊሠራ ሊቀጣ፣ አንድም ለወገኖቹ ሊፈርድላቸው ሊፈርድላቸው በአደባባይ ተቀመጠ፣

ሕዝቡም ተራው ባይደርሰው ከነግህ እስከ ሠርክ ከጧት ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ ሙሴን ሲጠብቅ ዋለ፤

፲፬፣ ወርአዩ ዮቶር ኩሎ ዘይገብር በላዕል ሕዝብ ወይቤሎ ለሙሴ ምንትነብ ዘትገብር በሕዝብ ባሕቲትክ ትገብር ወኩሎ ሕዝብ ይቀውም እምነግህ እስከ ሠርክ፤

ዮቶርም ሙሴ በሕዝቡ ላይ የሚ ያደርገውን ሥራ ሁሉ አይቶ ሙሴን በወገኖችህ በእስራ ኤል የምታደርገው የምትሠራው ይህ ምንድን ነው? አንተ ብቻህን በአደባባይ ትቀመጣለህ፤ ሕዝቡም ሁሉ ተራውን እየጠበቀ አልደርሰው ብሎ ከጧት እስከ ማታ ቁሞ ይውላል፤ ነገሩ ምንድን ነው? ብሎ ጠየቀው፤

፲፭፣ ወይቤሎ ሙሴ ለሐሙሁ እስመ ይመጽኡ ኅቤዩ ሕዝብ ወይሴ አሉኒ ፍትሐ ቡንበ እግዚአብሔር፤ ሙሴም አማቱ ዮቶርን እንዲህ አለው፤ ሕዝቡ ወደ እኔ መጥተው በእግዚአብሔር ዘንድ /ከእግዚአብሔር ዘንድ/ የሚገኝ ፍርዱን ይጠይቁኛልና፤

፲፮፣ ወእምከመ ተገግዙሂ ይመጽኡ ኅቤዩ እፍትሐሙ አስተናጸሕዎ ለለ፩፩ ወሕጉ በኩነኔ እግዚአብሔር፤

ከተጣሉም በኋላ በእግዚአብሔር በሕጉ በሥርዓቱ ጸንቼ፤

እያንዳንዱን አውጥቼ አውርጄ መርምራ፤ አንድም አንጥራ አጥርቼ እፈርድላቸው ዘንድ ሕዝቡ ተሰብስበው ወደ እኔ ይመጣሉና ስለዚህ ነው አለው፤

፲፯፣ ወይቤሎ ሐሙሁ ለሙሴ አኮርቱዕ ዝነገር ዘአንተ ትገብር፤

የሙሴ አማት ዮቶርም አንተ በሕዝቡ የምታደርገው ይህ ነገር የቀና አይደለም፤

፲፰፣ ዐቢዩ ሕማመ ተሐምም አንተ ወኩሎ ሕዝብ ዘሁሎ ምስሌክ ይከብደክ ዝቃል ወኢትክል ለባሕቲትክ ገቢሮቶ፤

ይህም ነገር ታላቅ ነገር ነው፤ ተሐምም ማንሻ፤ አንድም አንተ ጽኑ መከራ ትቀበላለህ ከአንተም ጋራ ያለው ሕዝብ ሁሉ መከራ ይቀበላል፤ ይከብደክ ማንሻ፤ አንድም አንተ ጽኑ መከራ ትቀበላለህ ከአንተም ጋራ ያለው ሕዝብ ይበዛብሃል ይከብድብሃል፤ ዝቃል ማንሻ፤ አንድም ይህ ነገር ይበዛብሃል ይከብድሃል፤ ይህንንም ነገር አንተ ብቻ ማድረግ አይቻልህም፤

፲፱፣ ወይእዜኒ ስምዓኒ ወአነ እመክረክ ወእግዚአብሔር የሁሉ ምስሌክ ወኩሎ፤ አንተ ለሕዝብ ለኅብ እግዚአብሔር ወታብትክ ቃሎሙ ቡንበ እግዚአብሔር፤

አሁንም አንተ የምነግርህን ስማኝ፤ እኔም የተቻለኝን እመክርሃለሁ፤ እግዚአብሔርም ከአንተ ጋር በረድኤት አድሮ ብህ ይኑር፤ አንተ ነገሩን ከእግዚአብሔር ዘንድ ጠይቀህ ለሕዝቡ ንገራቸው፤ ፍርዱንም ከእግዚአብሔር ዘንድ አስቈርጥላቸው አለው፤

፳፣ ወአስምም ትእዛዛ ለእግዚአብሔር ወሕሳ ወትዚንም ፍኖቶ በእለ የሐውሩ ውስቴቶን ወግብረ ዘይገብሩ፤

የእግዚአብሔርን ትእዛዙን ሥርዓቱንም ንገራቸው አስተምራቸው፤ ጸንተው የሚኖሩበትንም ሥራ ንገራቸው አለው፤

፳፩፣ ወአንተሂ ለሊክ ምክር ወንሥሥ እምኩሎ ሕዝብ ኃያላን ዕደወ ወጸድቃን ሰብአ እለ ይጸልዑ ትዕቢተ ወሂም ሎሙ መኩንን ለ፲ቱ ጀት ወለ፫ት ወለ፶ ወለ፲ቱ፤

አንተም ለራስህ አውጥተህ አውርደህ ምክር፤ ከእስራኤል ወገንም ኃያላን አእምሮ ዕውቀት ያላቸውን፤ ወዕደወ ጸድቃን ደጋጎችን፤ ትዕቢትንም የሚጠሉ ሰዎችንም ሁሉ መርጠህ ለሺሁ አለቃ፤ ለመቶው አገማች ለሃምሳው ደምሳሽ፤ ለዐሥሩ መጨኔ ሹም፤ አንድም

መኩንን ፲ቱ፫ት ይላል፤ የሺህ አለቃ፤ የመቶ አገማች፤ የሃምሳ ደምሳሽ፤ የዐሥር መጨኔ ሹም፤ አንድም አብነት መኩንን ለ፲ቱ፤ መኩንን ለ፶፣ መኩንን ለ፫፣ ወመኩንን ለ፲ቱ ፫ት ይላል፤ ለዐሥር መጨኔ፤ ለሃምሳ ደምሳሽ፤ ለመቶ አገማች፤ ለሺሁ አለቃ፤ አንድም መኩንን ፲ወ፶ወ፫ወ፲፫ ይላል፤ የዐሥር መጨኔ፤ የአምሳ ደምሳሽ፤ የመቶ አገማች፤ የሺህ አለቃ ሹምላቸው አለው፤

፳፪፣ ወይኩንን ሕዝብ ኩሎ ሰዓተ ወቃለ ዘየዐጽቦሙ ያምጽኡ ኅቤክ ወቀለለ ኩነኔ እሙንቱ ይኩንን ወይቀልሊክ ወይረድኡክ፤

ሹማምቱም በአደባባይ ተቀምጠው በየሰዓቱ ለሕዝቡ ይፍረዱላቸው፤ የጸነናቸውን የከበዳቸውን ፍርድ ግን ወደ አንተ ያምጡ፤ ቀላል ቀላሉን ፍርድ ግን እነሱ ከዚያው ይፍረዱ፤ የእኔን ምክር ሰምተህ ይህንን ያደረግህ እንደሆነ ለአንተም ነገሩ ይቀልልሃል፤ እነሱም በፍርዱ ይረዱሃል አለው፤

፳፫፣ ወዘንተ ቃልዩ ለእመ ገበርክ ያኔይለክ እግዚአብሔር ወትክል ኩንኖ ወሕዝብ ይገባኒ ውስተ ምን ባሪሁ በፍሥሐ፤

ለእመ ገበርከ ይላል፤ ይኸነን የመከርከህን ምክሬን ብታደርገው እግዚአብሔር በዕውቀት ያጸናሃል፤ የጸነነውንም ፍርድ አቃንቶ መፍረድ ይቻላል ይገብእ ሲል ነው፤ ሕዝቡም ተፈርዶበት ተፈርዶለት ደስ እያለው ወደ ቤቱ ይመለሳል፤ የተፈረደለትስ ይሁን፤ የተፈረደበት እንደምን ደስ ይለዋል? ቢሉ በዚያው አስጠግቶ፤ አንድም የተፈረደበትም ከከተማ ኑሮ ወደ ቤቱ ሲመለስ ደስ ይለዋልና፤

፳፬፣ ወሰም ሙሴ ቃለ ሐሙሁ ወገብረ በከመ ይይሉ፤

ሙሴም የአማቱ የዮቶርን ቃል ሰምቶ ወሚም ሎሙ መኳንንተ ያለውን ቃል አደረገ፤ አንድም የአማቱ የዮቶርን ቃል ምክር ሰምቶ ወሚም ሎሙ መኳንንተ እንዳለው አደረገ፤

፳፭፣ ወኃረየ ሙሴ ዕደወ ዘይክሉ እምኩሉ እስራኤል /እምውስተ ኩሉ/ ወሄመ በላዕሌሆሙ መኩንን ፲ቱ ፫ት ወዘ፫ት ወዘ፪ ወዘ፩ቱ፤

ሙሴስ ሰምቶ ምን አደረገ? ትላኝ እንደ ሆነ፤ ከእስራኤል ወገኖች አውጥተው፤ አውርደው መርምረው የሚፈርዱ፤ አንድም አጥርተው አንጥረው መፍረድ የሚቻላቸው ደጋግ ሰዎችን መረጠ፤ መርጠም

የሺህ አለቃ፤ የመቶ አገማች፤ የሃምሳ ደምሳሽ፤ የዐሥር መጨኔ ሾመላቸው፤ አንድም መኩንን ለ፲፫ ወለ፫ ወለ፪ ወለ፩ቱ ይላል፤ አንድም መኩንን ፲ወ፶ ወ፫ ወ፲፫፤ አንድም መኩንን ለ፲ ወለ፪ ወለ፫ ወለ፩ ይላል፤ ሐተታ እንዳለፈው፤

፳፮፣ ወይኩንኑ ኩሉ ሕዝበ ኩሉ ሰዓተ ወዘየዓዕሶሙ ኩኑኔ ያዕርጉ ኅበ ሙሴ ወቀለለ ኩኑኔ እሙንቱ ይፍትሑ፤

እሊህም ሹማምቱ በየጊዜው በየሰዓቱ ሕዝቡን እንዲሠሩ እንዲቀጡ፤ አንድም በየጊዜው በየሰዓቱ እንዲፈርዱላቸው እንዲፈርዱላቸው የጠነናቸውንም ፍርድ ወደ ሙሴ ሊያደርሱ፤ የቀለለውን ጥቃቅነን ፍርድ ግን እነሱ ይፈርዱ ዘንድ ሄመ ላዕሌሆሙ ሾመላቸው፤ ሾመላቸው፤

፳፯፣ ወፊንም ሙሴ ለሐሙሁ ውስተ ምድሩ ወኃለፈ፤

ሙሴም ከዚህ በኋላ አማቱ የቶርን ወደ ሀገሩ ሸኝቶ ወኃለፈ ተመይጠ ሲል ነው፤ ተመለሰ፤ አንድም ሙሴ አማቱ የቶርን ሸኝቶ ወደ ሀገሩ ሰደደው እሱም ተነሥቶ ሔደ።

ምዕራፍ ፲ወ፱

ገባኤ

፩፣ ወበሣልስ ወርኅ እምዘወዕኡ ሙሉደ እስራኤል እምድረ ግብጽ በዛቲ ዕለት፤

የእስራኤልም ልጆች ከግብጽ አገር ከወጡ በኋላ እምዘ ነሠቱኪ ትትሐነባ እንዲል፤ በሦስተኛው ወር በሰኔ በዚህች ቀን፤

፪፣ ወዕኡ ወሐሩ እምራፌድ ወበጽሑ ውስተ ገዳም ዘሲና ዘዚን፤

ከራፌድ ወጥተው ሔዱ፤ ሔደውም በደብረ ሲና አጠገብ ወዳለ ምድረ በዳ ደረሱ፤ ወኃደሩ ህዩ መንጸረ ደብሩ፤

ከዚያም ደርሰው በደብረ ሲና ፊት ለፊት ሰፍረው አደሩ፤

፫፣ ወሙሴ ዐርገ ውስተ ደብረ እግዚአብሔር ወጸውያ እግዚአብሔር ለሙሴ እምዲበ ደብር ወይቤሎ በሎሙ ለቤተ ያዕቆብ ወዜንዎሙ ለሙሉደ እስራኤል፤

ሙሴም ያንጊዜ ወደ እግዚአብሔር መዲና ወደ ደብረ ሲና ወጣ፤ እግዚአብሔርም ከደብረ ሲና ሁኖ ሙሴን ጠራው፤ ይቤሎን ጠብቀው ለእስራኤል ልጆች፤ ለያዕቆብ ወገኖች ለእስራኤል እናንተ በግብጽ ውያን ያመጣሁባቸውን /ያመ

ጣሁትን/ መከራ አያችሁ? አንድም በግብጻው ያን መከራ እንዳመጣሁባቸው አያችሁ?

፬፣ ወአንትሙ ርኢክሙ መጠነ ገበርክዎሙ ለግብጽ ወነሣኢክሙ ከመ ክንፈ ገዛ ወአቅረብክሙ ኅበዩ፤

እናንተን ግን እንደ ጭላት አወጣኋችሁ አለ፤ ፊጥኚ ከግብፅ አወጣኋችሁ ሲል ነው፤ አሁንም አውጥቼ ወደ እኔ በባለሟልነት አቀረብኳችሁ አለ ብለህ ንገራቸው፤

፭፣ ወይእይሃ ለእመ ሰማዕክሙኒ ቃልየ ወዐቀብክሙ ትእዛዥ ትከውኑኒ ሕዝበ ዘጽድቅ እምኩሉ አሕዛብ እስመ ዚአየ ይኦቲ ኩለንታሃ ምድር፤

ዛሬም ቃሌን ብትሰሙ ያዘዝ ኪችሁንም ብትጠብቁ መላዋ ምድር የእኔ ገንዘብ፤ ናትና በሎሙ ትከውኑኒ ሕዝበ ዘጽድቅ፤ ከአሕዛብ ሁሉ ይልቅ ተለይታችሁ እናንተ እውነተኛ ወገኖቼ ትሆናላችሁ፤

፮፣ ወአንትሙ ትከውኑኒ እለ መንግሥት ወእለ ትሠውዑ ሊተ ወሕዝበ ዘጽድቅ ዘ ቃለ አይደያሙ ለሙሉደ እስራኤል፤

እናንተም የነገሥታት ወገን ትሆናላችሁ አለ ነገሥታቱ ከእናንተ ይወለዳሉ /ይወለዱ ልኛል/፤ መሥዋዕቱንም ትሠ

ወ.ልኛላችሁ አለ፣ ሌዋውያን ካህናት ከእናንት ይወለዱልኛል፣ እውነተኛ ወገኖቼም ትሆኑኛላችሁ አለ፣ ምግባር ሃይማኖት የሚጠብቁ ወገኖች ከእናንት ይወለዱልኛል፣ አለ እግዚአብሔር ብለህ ንገራቸው፣ ይቤሎ ዘ ቃለ አይድረሁ ብለው ይገጥሙታል፣ ለእስራኤል ልጆች ይህን ሁሉ ነገር ንገራቸው አለው፣

፯፣ ወመጽአ ሙሴ ወጸውሀ ሊቃናተ ሕዝብ ወአይድረሁ ኩሎ ቃለ ዘአዘዘሙ እግዚአብሔር፣

ሙሴም ከደብረ ሲና ሒዶ ወያ መጽአ ክብራ ለወሰተ ጽዮን እንዲል፣ በሕዝቡ የተሾሙ አለቆችን ጠራቸው፣ ጠርቶም እግዚአብሔር ሊሠሩት፣ ሊጠብቁት የአዘዘቸውን ቃል ሁሉ ነገራቸው፣ አንድም ኩሎ ቃለ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ይላል፣ ዘ ቃለ አይድረሁ ብሎ እግዚአብሔር ያዘዘውን ቃል ሁሉ ነገራቸው፣

፰፣ ወአውሥኡ ኩሎ ሕዝብ በአሐዱ ቃል ወይቤሎ ኩሎ ዘአዘዘን እግዚአብሔር ንገብር ወንሰምዕ ወአዕረገ ሙሴ ቃለ ሕዝብ ነበ እግዚአብሔር፣

ሕዝቡም ሁሉ እንደ አንድ ልብ መካሪ፣ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሁነው እግዚአብሔር

ያዘዘንን ቃል ሁሉ እንሰማለን፣ ሰምተነውም አይቀር እናደርገዋለን አሉ፣ ሰምተውት ሳይደረግ የሚቀር ቃል አለና፣ አንድም እንዳለ ይሆናል፣ እግዚአብሔር ያዘዘንን ቃል ሁሉ ሰምተን እናደርገዋለን አሉ፣ መገበሙ ወመርሆሙ እንዲል፣ ሙሴም የሕዝቡን ቃል ይዞ እግዚአብሔር ወደ አለበት ወደ ደብረ ሲና ወጣ፣

፱፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ እመጽአ አነ ነቤከ በዓምደ ደመና ከመ ይሰምዑ ሕዝብ እንዘ እትናገር ምስሌከ ወይእመኑ ብከ ለዓለመ ዓለም፣

እግዚአብሔርም ሙሴን እኔ ከአንተ ጋር ስነጋገር ሕዝቡ እንዲሰሙ፣ እኔም የላክሁህ እውነተኛ ነቢይ እንደሆንክ ለዘለዓለሙ እንዲያምኑብህ በዓምደ ደመና ሁኜ ነገ ወደ አንተ እመጣለሁ አለው፣

ወአይድሀ ሙሴ ቃለ ሕዝብ ነበ እግዚአብሔር፣

አዕረገ ሙሴ ያለውን አይድሀ ሙሴ ብሎ ገለጠው፣ አንድም አዕረገ ሙሴ ብሎ ነበርና ቃሉን ይዞ ወደ ደብረ ሲና ወጣ እንጂ መች ለእግዚአብሔር ተናገረ ትላኝ እንደሁ

ሙሴ የሕዝቡን ቃል ይዞ ወጥቶ ምላሹን ለእግዚአብሔር ነገረ፣ ይኸውም የተላለፈ ነው፣ ወአዕረገ ሙሴ ቃለ ሕዝብ ነበ እግዚአብሔር፣ ወአይድሀ ሙሴ ቃለ ሕዝብ ነበ እግዚአብሔር ብሎ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ እመጽአ አነ ነቤከ በዓምደ ደመና ይላል፣

፲፣ ወወሪደከ ኩንን ሕዝብ ያንጽሑር እሰሙ የም ወጊሠመ ወይሕዕቡ አልባሲሆሙ፣

እመጽአ ነቤከ ብሎት ነበርና ያን ጊዜ እግዚአብሔር ሙሴን እስራኤል ልብሳቸውን አጥበው ሊያደርቁ፣ እስከ ሦስት ቀን ድረስ ከሴት ሊርቁ፣ ንጽሕናቸውን ሊጠብቁ፣ እንኪያስ ከዚህ ወርደህ ሕዝቡን ሥራልኝ ቅጣልኝ አለው፣

፲፩፣ ወይጽንሑ ድልዋኒሆሙ ለአመ ሣልስት ዕለት እስመ አመ ሣልስት ዕለት እመድ ዲበ /ውስተ/ ደብር ዘሲና በቅድሚሆሙ ለሕዝብ፣

በሦስተኛው ቀን ሕዝቡ እያዩኝ በዓምደ ደመና ሁኜ ወደ ደብረ ሲና እመዳለሁና ለምወርድበት ለሦስተኛው ቀን ልብሳቸውን አጥበው አድርቀው፣ እስከ ሦስት ቀን ድረስ ከሴት ርቀው፣ ንጽሕ ጠብቀው፣ የተዘጋጁ ሁነው ይጠብቁኝ አለው፣

፲፪፣ ወትከፍል ሕዝብ ይዑድዋ ለድብር ወለይትዓቀቡ አይዕርጉ ውስተ ደብር ዜኑ በቅድሚሆሙ ለሕዝብ ወኩሎ ዘለከፍ ለደብር ሞተ ለይሙት፣

ሕዝቡንም ከሦስት ከፍለሀ በደብረ ሲና በዙሪያዎ ይቁሙ አለ፣ ሕዝቡ በእግረ ደብር፣ ሌዋውያን በመንፈቀ ደብር፣ አንተ አሮን በርእሰ ደብር፣ ሁናችሁ ጠብቁኝ ሲል ነው፣ እሊህም ከሦስት የተከፈሉት ሕዝቡ ከእግረ ደብር ወደ መንፈቀ ደብር፣ ሌዋውያን ከመንፈቀ ደብር ወደ ርእሰ ደብር፣ ሙሴ አሮን ከርእሰ ደብር እኔ ወዳለሁበት እንዳይወጡ ይጠብቁ፣ ይህንንም እግዚአብሔር ብሏል ብለህ የእኔን ቃል ንገራቸው፣ አንድም እኔ ለአንተ የነገርኩህን ቃል አንተ ለሕዝቡ አዋጅ አድርገህ ንገራቸው፣ ተራራውንም የነካ፣ አንድም ዘቀረቦ ይላል፣ የቀረበው ሰው ሁሉ የሞት ሞት ይሙት አለው፣ አንድም እኔ ለአንተ የነገርኩኸን ይህን ቃል አንተ ለሕዝቡ የሞት ሞት ይሙት ብለህ አዋጅ አድርገህ ንገር አለው፣

፲፫፣ ወበእደዋሆሙ አያርእዩ ወኩሎ ዘይወግር ዕብነ አው ዘይወጽፍ ሞጻፈ አይሕየው እመኑ ሰብእ ወእመኑ እንሰሳ ዘቀርቦ

ኢይሕየው ወእምከመ ቃለ መጥቅዕ ወደመና ኃለፈ እምደብር ይዕርጉ ነበ ደብር፤

ተራራውንም በእጃቸው ጠቅሰው አያሳዩ፤ ንቀት ነውና ለጊዜው በዘፈቀደ ታይቶበታል፤ ፍጻሜው ግን ደብረሲና የቤተ ክርስቲያን አምሳልናት፤ ቤተ ክርስቲያንን በጣት ጠቅሶ ማሳየት አይገባም ሲል ነው፤ ደንጊያም በእጁ አንሥቶ ወደ ተራራው የወረወረ ሰው ሁሉ ወደ ተራራውም በወንጭፍ ደንጊያ የወነጨፈ ሰው ሁሉ አይዳን፤ ሰውም ቢሆን ከብትም ቢሆን ወደ ተራራው ከቀረበ አይዳን፤ መልሶ መልሶ የሚመታውም ረቂቅ የነጋሪት ድምፅ ከተሰማ በተራራውም ደመናው ሰፍሮ ከታየ በኋላ የዐርጉ ሲል ነው፤ ከአንዱ ተራራ ወደ አንዱ ተራራ ከወጡ አይዳኑ ይሙቱ አለው፤ አንድም ከአንዱ ተራራ ወደ አንዱ ተራራ ከወጡ እግዚአብሔር አይዳኑ ይሙቱ ብሏል ብለህ የእኔን ቃል ለሕዝቡ አዋጅ አድርገህ ንገር አለው፤ አንድም እኔ ለአንተ የነገር ከሆን ምስሉኔ ሁን እንደ እኔ ነህና አይዳኑ ይሙቱ ብለህ አንተ አዋጅ አድርገህ ንገረው አለው፤ እምደብር ነበ ደብር

አለ፤ አሁን ከደብረ ሲና ወደ አንዱ ተራራ ቢሔዱ ይሞታሉ ማለቱ አይደለም፤ በእግረ ደብር ያሉ ሕዝቡ ወደ መንፈቀ ደብር፤ በመንፈቀ ደብር ያሉ ሌዋውያን ወደ ርእሰ ደብር፤ በርእሰ ደብር ያሉ ሙሴ አሮን እኔ ወደ አለሁ በት ቢወጡ ይሙቱ ሲል ነው እንጂ፤

፲፬፣ ወወረደ ሙሴ ዲበ ደብር ነበ ሕዝብ ወቀደሶሙ ወሐዐቡ አልባሲሆሙ፤

ሙሴም ከደብረ ሲና ሕዝቡ ወደ አለብት ወደ እግረ ደብር ወርዶ ከሴት ለያቸው፤ አንድም የቦታ ነው፤ ሕዝቡን በእግረ ደብር፤ ሌዋውያንን በመንፈቀ ደብር አድርጎ ለያቸው፤ እነሱም ከዚያ አስቀድሞ ልብሳቸውን በውሀ አጠቡ፤ በወሐይ አደረቁ፤

፲፭፣ ወይሁሉሙ ለሕዝብ ተደለዉ ለሠሉስ ዕልት ወእትቅረቡ ነበ አንስት፤

ሙሴም ከዚያ አስቀድሞ ሕዝቡን እስከ ሦስት ቀን ድረስ ከሴት ራቁ፤ ንጽሕናችሁን ጠብቁ፤

፲፮፣ ወአመ ማለስት ዕለት ገይህ ከሙ በጽባሕ ናሁ ትሰምዑ ቃለ መብረቅ ወደመና ወገሜ በደብሩ ለሲና ወቃለ መጥቅዕ ዓቢይ ይደምዕ

ወይደነግጹ ኩሉ ሕዝብ በሙስተ ትዕይንት፤

በሦስተኛውም ቀን ማለዳ ገስግሳችሁ ሒዳችሁ እነሆ ሙብ ረቁን ነጎድንዱን ትሰማላችሁ፤ በደብረ ሲናም ደመናው ጉሙ ሰፍኖ ታያላችሁ፤ መልሶ መልሶ የሚመታውም ረቂቅ የነጋሪቱ ድምፅ ገንትቶ በርትቶ ይሰማል፤ በከተማውም ያሉ ሕዝቡ ሁሉ መብረቅ ነጎድንዱን፤ አንድም የነጋሪቱን ድምፅ ሰምተው ደመናው ጉሙ በተራራው ሰፍሮ አይተው ይደነግጣሉ አላቸው፤

፲፯፣ ወአውዕአ ሙሴ ሕዝብ እማዕከለ ትዕይንት ይትራከቡ ምስለ ፈጣሪ ወበጽሑ ነበ ደብር፤

ከዚያ በኋላ ሙሴም ከፈጣሪያቸው ጋር ሊገናኙ ሕዝቡን ከከተማ አውጥቶ ይሟቸው ሔደ፤ ሲሔዱም ደብረ ሲና ደረሱ፤

፲፰፣ ወደብረ ሲና ይጠይስ ኩለን ታሁ ከመ ጢስ ዕቶን እምቅድመ ይረድ እግዚአብሔር ላዕሌሁ አድለ ቅለቀት ደብር ጥቀ እስመ ወረደ እግዚአብሔር ውስቴቱ በእሳት ወይወዕእ እምውስቴቱ ከመ ጢስ ዘእምዕቶን ወደንገዑ ኩሉ ሕዝብ ጥቀ፤

እግዚአብሔር ወደ እርሱ ከመውረዱ አስቀድሞ ደብረ ሲና እንደ ጎድንድ ጢስ በገባቸ

ሁለመናው ይጠያጠያስ ነበር፤ ደብረ ሲናም በእሳት ተከብሰሳል እግዚአብሔር በወረደ ጊዜ፤ አንድም እግዚአብሔር በእሳትነት ወደ ደብረ ሲና በወረደ ጊዜ፤ አንድም ወበእሳት እስመ ወረደ እግዚአብሔር ውስቴታ ይላል፤ ደብረ ሲና በእሳት ተከብሰሳል እግዚአብሔር ወደ እርሷ ወርዷልና፤ አንድም እግዚአብሔር በእሳትነት ወደ እርሷ ወርዷልና፤ በባሕርይዋ መነዋወጥ የሌለ ባት ደብረ ሲና ያንጊዜ ፈጽማ ተነዋወጠች፤ ሕዝቡም ሁሉ ያነን አይተው ፈጽመው ደነገጡ፤

፲፱፣ ወይደምዕ ድምፅ መጥቅዕ እንዘ ይበልህ ወይኔይል ጥቀ ወሙሴ ይትናገር ወእግዚአብሔር ያወሥእ በቃሉ፤

መልሶ መልሶ የሚመታው የነጋሪቱም ድምፅ ፈጽሞ ገንትቶ በርትቶ ፈጥኖ ይሰማ ነበር፤ ሙሴም ያንጊዜ እግዚአብሔርን ይጠይቅ ነበር፤ እግዚአብሔርም ሙሴ ለጠየቀው ይመልስለት ነበር፤ አንድም ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር ይነጋገር ነበር፤ እግዚአብሔርም ከሙሴ ጋር ቃል ለቃል ይነጋገረው ነበር፤

፩፣ ወወረደ እግዚአብሔር ውስተ ደብረ ሲና ዲባ ከተማሁ ለደብር ወወርገ ሙሴ፣

ውስተ ደብረ ሲናና ደብረ ከተማሁ ለደብር አንድ ወገን፣ እግዚአብሔርም ያን ጊዜ ወደ ደብረ ሲና ራስ ወረደ፤ አንድም እየራሱ ለማውጣት እግዚአብሔር ያንጊዜ በደብረ ሲና በራሱ ወረደበት፣ ሙሴም ያንን አይቶ ወደ ደብረ ሲና ወጣ፤

፩፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሐር ረድ ወአይድያሙ ለሕዝብ ኢይቅረቡ ኅበ ደብር ለጠይቆ ኢይደቅ እምኔሆሙ ብዙኅ፣

እግዚአብሔርም ሙሴን ከዚህ ከተራራው ወርደህ እስራኤል ወዳሉበት ወደ እግዚአብሔር ደብር ሐድ፣ ይህን ነገር ለመረዳት ሕዝቡ ከእግረ ደብር ወደ መንፈቀ ደብር እንዳይቀርቡ፣ በዚህም ምክንያት ከእነሱ ወገን ብዙ ሰው እንዳይጠፋቸው ለወገኖችህ ለእስራኤል ከእግረ ደብር ወደ መንፈቀ ደብር አትቅረቡ ብለህ ንገራቸው፤

፩፪፣ ወሠዋዕት እለ ይቀርቡ ኅቤያ ይትቀደሱ ኢያገልቅ እምኔሆሙ፣

የእኔ አቅራቢያ ባለሟሎች የሚሆኑ ሌዋውያንም እስከ ሦስት ቀን ድረስ ከሴት እንዳይ

ለዩ፣ አንድም ከሕዝቡ ተለይተው በመንፈቀ ደብር እንዳቆሙ፣ አንድም ከሙሴ ከአሮን ተለይተው በመንፈቀ ደብር እንዳቆሙ፣ እነሱም ከመንፈቀ ደብር ሙሴ አሮን ወደ አለብት ወደርእሰ ደብር ደፍረው ወጥተው እኔም በዚህ ምክንያት ተቈጥቼ ከእነሱ ብዙዎቹን እንዳላጠፋ ሌዋውያንን ከመንፈቀ ደብር ወደ ርእሰ ደብር አትውጡ ብለህ ንገራቸው፤

፩፫፣ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ኢይክሉ ሕዝብ ዐሪገ ውስተ ደብረ ሲና አስማዕከነ ወትቤለነ ኢትልክፉ ደብረ ወባርክም፣

ሙሴም እግዚአብሔርን ሕዝቡ ወደ ደብረ ሲና እንዳይወጡ አዳኘህብን፣ አንድም እስመ አስማዕከነ ሕዝቡ ወደ ደብረ ሲና እንዳይወጣ አዳኘተህብናልና አክብሩት እንጂ ደብረ ሲናን አትንኩት፣ ወደ ደብረ ሲናም አትቅረቡ ብለኸናልና፣ ሕዝቡ ወደ ደብረ ሲና መውጣት አይቻላቸውም አለው፣

፩፬፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሐር ወረድ ወዕርግ አንተ ወአሮን ምስሌክ ወሠዋዕትሰ ወሕዝብ ኢይትኅየሉ ዐሪገ ውስተ ኅበ ደብር ከሙ ኢያገጉል እምኔሆሙ፣

እግዚአብሔርም ሙሴን አንተ ከወንድምህ ከአሮን ጋር ሁነህ

ነገ እኔ ወደ አለሁበት ወደ ተራራው ራስ ና፣ ሌዋውያን ግን በመንፈቀ ደብር ይሁኑ፣ ሕዝቡም በእግረ ደብር ይሁኑ፣ ሕዝቡ ከእግረ ደብር ወደ መንፈቀ ደብር ሌዋውያንም ከመንፈቀ ደብር፣ ወደ ርእሰ ደብር፣ አንተ እና ወንድምህ አሮንም ከርእሰ ደብር እኔ ወደ አለሁበት በርትተው ደፍረው እንዳይወጡ፣ ወክመ ኢያሕጉል እኔም ተቈጥቼ ከእነሱ ብዙዎቹን እንዳላጠፋቸው፣ ከዚህ ከተራራው ወርደህ ሐድህ ለሕዝቡም፣ ለሌዋውያን ካህናትም ንገራቸው አለው፤ አንድም እግዚአብሔር ሙሴን እኔ ተቈጥቼ ከእነሱ ብዙዎቹን እንዳላጠፋ፣ እነሱም ሕዝቡ ሌዋውያን ወዳሉበት ወደ መንፈቀ ደብር፣ ሌዋውያንም እናንት ወደ አላችሁበት ወደ ርእሰ ደብር በርትተው ደፍረው እንዳይወጡ፣ ከዚህ ወርደህ ሐድህ በርትተው ደፍራችሁ አትውጡ በላቸው አለው፤

፩፭፣ ወወረደ ሙሴ ኅበ ሕዝብ ወይቤሎሙ ከመዝ፣

ሙሴም ከደብረ ሲና ወርዶ ሕዝቡ ወደ አለብት /ወደ ሠፈሩበት/ ሐዶ እግዚአብሔር አይድያሙ ብሎ እንዳዘዘው

ሕዝቡ ከእግረ ደብር ሌዋውያን ወደ አለብት ወደ መንፈቀ ደብር፣ ሌዋውያንም ሙሴ አሮን ወዳሉበት ወደ ርእሰ ደብር፣ ሙሴ አሮንም ጌታ ወደ አለብት በርትተው ደፍረው እንዳይወጡ በርትተው ደፍረው አይውጡ ብሏል እግዚአብሔር ብሎ ነገራቸው፤ አንድም ሙሴ ለእግዚአብሔር ምስለኔ ሁን እንደኔ ነውና እሱው ራሱ ደፍራችሁ በርት ታችሁ አትውጡ ብሎ አዋጀ ነገረላቸው፣ መላላሶ ተናገረው ለአጽንዖተ ነገር ነው፤ ሐተታ ንጉሥ በውጭ ሳያምን የነበረውን ሹም አምኖ ሲገብርለት በመጣ ጊዜ በቀኝ በግራ፣ በፊት በኋላ ኃያላኑን አሰልፎ፣ ጠርሙዝ በሎታውን ከራስጌው አሰቅሎ፣ በቀኝ በግራ ሰይፍ ጃግሬውን አቁሞ፣ አርዕድ አንቀጥቅጥ ልብሰ መንግሥቱን ለብሶ ግባ በሉት ይላል፣ ለእኔ ብትዝ አንተን እንዲህ ባለ ግርማ እጠብቅ ሃለሁ፣ ለእኔ ባትዝ ግን አንተን እንዲህ ባለ ግርማ አጠፋሃለሁ ሲለው ነው፣ ጌታም

ሕጌን ብትጠብቁ እንዲህ ባለ ሥልጣን እጠብቃችኋለሁ፤ ሕጌን ባትጠብቁ ግን እንዲህ ባለ ሥልጣን አጠፋችኋለሁ ሲል እንዲህ ሁኖ ታይቷቸዋል፤ ይኸውም ምሳሌ ነው፤ እሳት የፈታሒነቱ፤ ነፋስ የመንቅሒነቱ፤ ጨለማ የርቀቱ፤ ጭጋ ግ የዕብየ ግርማው፤ አበቂ ነሰ ይሰምዩክ ቁጣረ ወዓውሎ እንዘ ደመናተ ብርሃን የዓውዱክ በእንተ ዕብየ ሥዋሬክ እንዲል፤ ድምፀ መጥቅፅ ግርማ ምጽአቱን ያጠይቃል፤ አንድም ደብረ ሲና የእመቤታችን፤ እሳት የመለኮት፤ ጽልመት የትሰብእት፤ እምደብረ ሲና ወዕአ እሳት ወጽልመት ወእም ኔኪ ወዕአ አምላክ ወሰብእ እንዲል፤ ነፋስ የመንፈስ ቅዱስ፤ ጭጋ ግ ሰው ሲሆን ያለመመርመሩ፤ እንዘ ሰብእሂ መኑ ይክል ያእምሮ እንዲል፤ ድምፀ መጥቅፅ የምጽአተ ሰብእ ሰገል፤ እምደብረ ሲና ኮነ ድንጋጌ ወሀውክ ላዕለ እስራኤል ወእምኔኪ ኮነ ድንጋጌ ወሀውክ ላዕለ ዲያብሎስ ወላዕለ ሂሮድስ ወላዕለ ሠራዊቱ፤ ወላዕለ አጋንንቲሁ ርኩላን እንዲል።

ምዕራፍ ፳

፩፣ ወንበዕ እግዚአብሔር እግዚአለሙሴ ዘ ኮሎ ቃል፤

ገዥ እግዚአብሔር ለሙሴ ይህን ሁሉ ቃል ነገረው፤

፪፣ ወይቤ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘአውግእኩክ እምድረ ግብዕ እምቤተ ቅንዖት፤

እምድረ ግብዕና እምቤተ ቅንዖት አንድ ወገን፤ ጽኑ አገዛዝ ከምትገዛበት ከግብጽ አገር ያወጣሁህ ፈጥሬ የምገዛህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ ብሎ ነገረው፤ አንድም እምድረ ግብጽ ከግብጽ አገር ወእምቤተ ቅንዖት ከፈርዖንም አገዛዝ ያወጣሁህ ፈጥሬ የምገዛህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ ብሎ ነገረው፤

፫፣ ኢታምልክ አማልክተ ወኢምን ተኒ ዘእንበሌየ፤

አሁንም ያለ እኔ ምንም ምን ሌላ ባዕድ አምላክ ኢታምልክ፤

፬፣ ወኢትግበር ለከ አምላክ ዘበውስተ ሰማይ በላዕሉ ወዘበውስተ ምድር በታሕቱ ወዘውስተማይት ዘበታሕቴሃ ለምድር፤

ከምድር በላይ ባለ በሰማይ፤ ከሰማይም በታች ባለ በምድር፤ ከምድር በታች ባለ በውሀውም ያለ ሥነ ፍጥረትን ሁሉ አምላክ አታድርግ፤

፭፣ ኢትሰግድ ሎሙ ወኢታምልኩሙ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክ አምላክ ቀናዒ ዘእፈዱ ኃጢአተ አበው ላዕለ ውሉድ እስከ ሃልስ ወራብዕ ትውልድ ለእለ ይጸልዑኒ፤

ፈጥሬ የምገዛህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ጣዖታቱን አምልከህ አትሰገድላቸው፤ አምላክ፤ ቀናዒ ማንሻ፤ አንድም ፈጥሬ የምገዛህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና እስከ ሦስት እስከ አራት ትውልድ፤ አንድም ሦስትና አራት ሰባት ነው፤ ለሚጠሉኝ ሰዎች እስከ ሰባት ትውልድ ድረስ የአባቶችን ኃጢአት ፍዳ በልጆች የማመጣ ለአምላክነቴ የምቀና አምላክ ነኝ አለው፤ አምላክ ቀናዒ አለ፤ የሚገባ ቅናት አለና፤ አምላክ በአምላክነቱ፤ ጉልማሳ በሚስቱ፤ ንጉሥ በመንግሥቱ መቅናት የሚገባቸው ስለሆነ፤

፮፣ ወእጉብር ምሕረተ ለ፲ቱ ፻ት ትውልድ ለእለ ያፈቅሩኒ ወለእለ የዐቅቡ ትእዛዝየ ወሕግየ፤

እኔን ለሚወዱ ሥርዓቴን ትእዛዜንም ለሚጠብቁ፤ አንድም ትእዛዝየ ዘጠኙን፤ ሕግየ ኢታምልክን ለሚጠብቁ ሰዎች ግን እስከ ሺህ ትውልድ ድረስ ይቅርታዬን አደርግላቸዋለሁ አለ፤ አሁን ሺህ ትውልድ ኑሮ አይደለም በፍጹም ቁጥሮ ነው፤

፯፣ ኢትምሔል ስመ እግዚአብሔር ፈጣሪክ በሐሰት እስመ ኢየንጽሐ ለዘያነሥእ ስም በሐሰት፤

ስሙን በሐሰት ጠርቶ የሚምለውን ሰው እግዚአብሔር ከፍዳ አያነጻውምና፤ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ስም ጠርተህ በሐሰት አትማል፤

፰፣ ተዘከር ዕለተ ሰንበት ከመትቀድላ፤

ሰባተኛዬቱን ቀን ቅዳሜን ልታከብራት /እንድታከብራት/ አስባት፤ አሁን አስበሃት ቅርማለት አይደለም፤ አክብራት ሲል ነው፤

፱፣ ሰዱስ ዕለተ ትጉብር ኮሎ ግብረክ ወኮሎ ትካዘክ፤

ሥራህን ሁሉ ግዳጅህንም ሁሉ በስድስቱ ቀን ሥራው፤

፲፣ ወላብዕት ዕለት ሰንብቱ ለእግዚአብሔር አምላክክ ኢትግበር ባቲ፤ ወኢምንተኒ ግብረ ኢአንተ ወኢ ወልድክ ወኢወለትክ ወኢጉብርክ ወኢአመትክ ወኢአድግክ ወኢኮሎ እንስሳክ ወኢፈላሲ ዘይነብር ኅቤክ፤

ሰባተኛዬቱ ቀን ቅዳሜ ፈጣሪህ እግዚአብሔር የአከበራት በዓሉናትና፤ ምንም ምን ሥራ አትሥራባት፤ አንተ፤ ወንድ ልጅህም ሴት ልጅህም፤ ወንድ

ባሪያህም ሴት ባሪያህም፤ ምንም ምን ሥራ አትሥሩ ባት፤ አህያህም፤ ከብትህም፤ በሬህም አይሥራ አለ፤ አታውስ ሲል ነው፤ ተሰድዶ መጥቶ በአንተ ዘንድ የሚኖር መጻተኛውም አይሥራባት፤

፲፩፣ እስመ በሰዱስ ዕለት ገብረ እግዚአብሔር ሰማዩ ወምድረ ወባሕረ ወኮሎ ዘውስቴቶሙ ወአዕረፈ አመ ሳብዕት ዕለት በበይነዝ ባረካ እግዚአብሔር ለሳብዕት ዕለት ወቀደሳ፤

ይኸ እስመ ዋዌ ነው፤ እስመ አርኖን ደወሎሙ ለሞአብ እንዲል፤ እግዚአብሔርም በስድስቱ ቀን ሰማይና ምድሩን ባሕሩንም በውሥጣቸው ያለ ፍጥረቱንም ሁሉ፤ አንድም ወኮሎ ዘውስቴቱ ይላል፤ በባሕር ውስጥ ያለውንም ፍጥረት ሁሉ ፈጠረ፤ ምነዋ /የሰማይና የምድርማ ተፈጥሮ/ ሰማይና ምድርማ የተፈጠሩ እሑድ አይደሉም? ስለ ምን በሰዱስ ዕለት አለ ቢሉ፤ በስድስቱ ዕለታት የተፈጠሩ ፍጥረታት በሰማይና በምድር መካከል እስትጉቡዓን ስለሆኑ፤ አንድም እግዚአብሔር በስድስተኛው ቀን በዕለተ እሑድ ሰማይና ምድርን ፈጠረ፤ ምነው

ዕለተ እሑድማ መጀመሪያ አይደለምን ስለ ምን ሰዱስ ዕለት አለው? ቢሉ ስድስተኛ ነቱ ለዕለተ ዓርብ ነው፤ ቍጥር ከየትም ቢነሱ ይመላልና፤ እንደ ለቃስ ወንጌል ከታች ወደ ላይ እንደ ቈጠረ፤ ይህም ከዓርብ ጀምሮ ወደ ኋላ ወደ እሑድ ቈጥሮ ሰዱስ አለ በሰባ ተኛዪቱ ቀን ቅዳሜ ግን አረፈ አለ፤ ድካም ኑሮበት አይደለም መፍጠር ተወ ሲል ነው፤ ስለዚህም ነገር እግዚአብሔር ከስድስቱ ቀን ለይቶ ሰባተኛዪቱን ቀን ቅዳሜን አክበራት፤ ፍጥረትን ነበረው ቀን አጣ እንዳይሉት ቀን አተረፈ፤ ቀንስ ነበረው ፍጥረት አጣ፤ እንዳይሉት ቀደሳ ወአክበራ አለ፤

፲፪፣ አክብር አባከ ወእመከ ከመይኩንክ ጽድቀ ወይንጎ መዋዕልከ በውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ፤

ቸርነቱ ረድኤቱ ይደረግልህ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም በዚህ ዓለም የሰጠህ ዘመን /ዘመንህ/ ይበዛ ዘንድ እናት አባትህን አክብር ዕርዳ፤

፲፫፣ ኢትቅትል፤

ነፍስ አትግደል፤

፲፬፣ ወኢትዘሙ፤

አትሰስን አታመንዝር፤

፲፭፣ ወኢትስርቅ፤

የሰው ገንዘብ አትስረቅ፤

፲፮፣ ወኢትኩን ስምዐ በሐሰት በሳዕል ቢጽከ፤

በባልንጀራህም ላይ ሐሰት አትመስክርበት፤

፲፯፣ ወኢትፍቱ በእሲተ ካልዕከ ወኢትፍቱ ቤቶ ለካልዕከ ወኢገራ ህቶ ወኢገብሮ ወኢአሙቶ ወኢላህሞ ወኢብዕራይሁ ወኢኮሎ እንሰሳሁ ዘአጥረዩ አጥርዩ ቢጽከ፤

የባልጀራህን ሚስት አትመኝ በት፤ አትውደድበት የባልንጀራህንም ቤቱን፤ እርሻውንም ወንድና ሴት ባሮቹን፤ ላምና በሬውን፤ ባልንጀራህ የገዛው ከብቱን ሁሉ አትመኝበት /አትውደድበት/፤

፲፰፣ ወኮሎ ሕዝብ ይሬኢ ቃለ ወብርሃን ዘለንጳስ ወቃለ መጥቅዕ ወደብሩ ይጠይስ ወፈሪህ ኮሎ ሕዝብ ቆመ ርኑቀ፤

ሕዝቡ ሁሉ በደብረ ሲና ቃሉን ይሰማ ነበር፤ ዘነበልባል ሲል ነው፤ ነበልባል ያለበት፤ ብርሃኑንም ያይ ነበር፤ የነጋሪ ቱንም ድምፅ ይሰማ ነበር፤ ተራራውም ይጤስ ነበር፤ ሕዝቡም ሁሉ ፈርቶ ርቆ ቆመ /ቁሞ ነበር/

፲፱፣ ወይቤልዎ ለሙሴ እንተ ተናገር ምስሌን ወይትናገር እግዚአብሔር ምስሌከከመ ኢንሙት፤

እግዚአብሔር ለአንተ ይንገርህ እንዳንሞት፤ አንተ ለእኛ ንገረን፤ አንድም አንተ ተናገር ምስሌን ወኢይትናገር እግዚአብሔር ምስሌን ከመ ኢንሙት፤ ሕዝቡም ሙሴን አንተ ለእኛ ንገረን፤ እግዚአብሔር ግን እንዳንሞት አይናገር አሉት፤

፳፣ ወይቤሎሙ ሙሴ በእንተዝ ከመ ያመክርክሙ መጽአ እግዚአብሔር ነቤክሙ ከመ ይላድር ፍርሃተ እግዚአብሔር ሳዕሌክሙ ከመ ኢተአብሱ፤

ሙሴም እናንተ ዳግመኛ እንዳትበድሉ እግዚአብሔርን መፍራት ማምለክ በእናንተ አድሮ ይኖር /ያድርባችሁ/ ዘንድ ስለዚህ ነገር እግዚአብሔር ሊፈታተናችሁ ወደ እናንተ መጣ አላቸው፤

፳፩፣ ወቆሙ ሕዝብ ርሑቀ ወሙሴ ቦኦ ውስተ ብርሃን ነበ ሀሎ እግዚአብሔር፤

ሕዝቡም ያንጊዜ ፈርተው ርቀው ቆሙ፤ ሙሴም እግዚአብሔር ወዳለበት ወደ ብርሃን መጋረጃ ገባ፤

፳፪፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎሙ ለቤተ ያዕቆብ አንትሙርኢክሙ ከሙ እምሰማይ ተናገር ኩክሙ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን ለያዕቆብ ወገኖች እናንተ ከሰማይ ወርጄ እንደ ተናገርኳቸው አያችሁ? አለ ብለህ ንገራቸው፤

፳፫፣ ኢታምልኩ አምላክ ዘብሩር ወኢታምልኩ ዘወርቅ ወኢታምልኩ አምላክ ዘዕዕ ወዘዕብን ወኢትግብሩ ለክሙ ዘከመዝ አምላክ፤

የወርቁንና የብሩን አምላክ፣ የድንጋዩንና የዕንጨቱንም አምላክ አታምልኩ፤ ይረባናል ይጠቅመናልም ብላችሁ፤ እንደዚህ ያለውን አምላክ አትሥሩ፤

፳፬፣ ምሥዋዕ በዲበ ምድር ግብሩ ሊተ ወሙዑ በላዕሌሁ መባዕክሙ ወቤዛክሙ በግዕ ወላህሙ በኩሉ መካን በጎብ ሰመይኩ ስምየ በሆየ ወእመጽእ ጎቤክ ወእባርከከ፤

ምሥዋዕንም ጸፍጽፋችሁ ሥሩልኝ፤ ለእኔ ብላችሁ ያቀረባችሁትን መባዕንም በላዩ ላይ ሠወብት፤ ስሜንም ባስጠራሁበት ቦታ ሁሉ መቤገሮችሁ ላሙና በጉንም ሠወብት፤ ቤተ እስራኤል ይኸን ያደረግህልኝ እንደሆነ፤ እኔ ወደ አንተ መጥቼ አክብርሃለሁ አለ በላቸው፤

፳፭፣ ወለእመ ምሥዋዕ ዘዕብን ገበርክ ሊተ ኢትንድቆ ፊጺሐክ እስመ መጥባሕተክ አንበርክ ላዕሌሁ ወእርኩስኩ፤

የደንጊያ መሠዊያም ብትሠራልኝ በብረት ፊልጠህ ጠር በህ አትሥራው፤ በብረት ብትጠርበው ማርከስህ ነውና፤ ሐተታ አሁን ብረት የሚያረክስ ሁኖ አይደለም፤ ቀድሞ ደንጊያውን በብረት ጠርበው አለዝበው እያቆሙ ጣዖት ያመልኩ ነበርና በዚያ አምላካል እንዳይሆን ሲል ነው፤ ወደፊትም ለሚነሣ ትውልድ ተቀርፆ ተለዝቦ ሲገኝ ወደ አምልኮተ ጣዖት ይሰባልና ሲል፤ አንድም እስመ በቤተ ባዕድ ጸአንኩክ ይላል አብነት፤ ከግብጽ መገዛት ነፃ አውጥቼ በአሕዛብ ላይ አስልጥኜሃለሁና ሁለተኛ የተገዢነት ሥራ አትሥራ ለማለት እንዲህ አለ፤

፳፮፣ ወርኩሰ ኢታዕርግ ዲበ ምሥዋዕዩ ወኢትክሥት ኃፍረተክ በሆየ፤

ከዚህም ወሙሳ በላዕሌሁ መባዕ ክሙ ብሎ ነበርና፤ ሠዋልኝም ካለኝ ብለህ ለመሥዋዕትነት ያልበቃውን የማይሆነውን ርኩሱን መሥዋዕት በመሠዊያዬ ላይ አትሠዋልኝ፤ በቤተ እግዚአብሔርም ኃፍረትክን

አትጣል፤ አንድም ኃጢአትህን በሰው ፊት ገልጠህ አትሥራው፤ ምንዋ ኃጢአቱን ሠውረህ ሥራው ማለቱ ነው? ቢሉ ሠውሮ የሠራው ኃጢአት ለሰው አብነት አይሆንበትም፤ ገልጠ የሠራው ኃጢአት ግን ለሰው አብነት ይሆንበታልና ስለዚህ ነው፤ ኃጢአትን ኃፍረት አለው በግብሩ፤ በሰው በእግዚአብሔር ዘንድ የሚያሳፍረው ስለሆነ፤ ፤ቱ ቃላትንም ከዚህ ይቁጥሯቸዋል፤ ኢታምልክ፤ ኢትምሐል፤ አክብር ስንበዮ፤ አክብር አባክ ወእመክ፤ ኢትቅትል፤ ኢትዘሙ፤ ኢትስርቅ፤ ኢትኩን ስምዓ በሐሰት፤ ኢትፍቱ ዘጠኙ ቃላት፤ ዐሥረኛውን አፍቅር በጸክን፤ በአራት ዘሊዋውያን ክታብ ያመጣ ዋል፤ ይህስ አይደለም ኢትፍቱስ ከሁሉ ይገባልና ብሎ ሐዋርያት በሲኖዶስ ፀሐይ ጨረቃን ከዋክብትን ምሥላቸውን እየራሱ ሁለት አድርገው ቁጥረዋቸዋልና ብሎ ፤ቱ ቃላት የሚላቸው እሊህ ናቸው፡፡

ምዕራፍ ፳፬

ገባኤ

፩፣ ወዝውእቱ ኩነኔ ዘታነብር በትድሚሆሙ፤

በፊታቸው አጽንተህ የምታኖረው አገዛዙ ፍርዱ ይህ ነው፤

አንድም ዘትገብር በትድሚሆሙ ይላል፤ እስራኤልን ሰብስቦህ በፊታቸው የምታደርግላቸው የምታደርግላቸው አገዛዙ ፍርዱ ይህ ነው፤ የምታደርግላቸው በክፉዎች፤ የምታደርግላቸው ለበጎዎች ነው፤ ዘታነብር ዘትገብር ያለውንም ወደፊት እየተረተረ ያመጣዋል፤

፪፣ ለእመ አጥረይክ ገብረ አይሁዳዌ /ዕብራዊ/ ቅንዩ ፤ቱ ክረምተ መባላብዕ ዓም ከከረምት/ አግዕዝ በከንቱ፤

ዘትገብር በትድሚሆሙ ያለውን አመጣ፤ ዕብራዊ ባሪያ ብትገዛ ስድስት ዓመት ግዛው፤ በሰባተኛው ዓመት ግን ደመወዝ /መቤገር/ ሳትቀበል ነፃ አውጣው፤

፫፣ ወለእመ ባሕቲቶ አጥረይክ ባሕቲቶ ይፃእ ወለእመ ምስለ ብእሲቱ አጥረይክ ይፃእ ምስለ ብእሲቱ፤

ብቻውን ከገዛኸው ባሕቲቱ ይፃእ እሱ ብቻ ይውጣ፤ ከሚስቱ ጋር ብትገዛው ግን ባሪያው ከሚስቱ ጋር ነፃ ይውጣ፤

፬፣ ወለእመ ወሀቦ እግዚአብሔር ብእሲተ ወወለደት ሎቱ ሮስ ወአዋልደ ብእሲቱ ወደቁቱ ይትቀነዩ ለእግዚአብሔር ወውእቱ ባሕቲቱ ይግፃዝ፤

ጌታው ሚስት ቢያጋባው፤ ወንድ ልጅ፤ ሴት ልጅ ብትወልድላት ሚስቱ ልጆቹ ለጌታው ይገዙ፤ እሱ ብቻ ግን ነፃ ይውጣ፤

፭፻ ወለአመ ይቤ ገብር አፍቀርኩ እግዚአብሔር ወእግዚአብሔር ወብእሲትየ ወደቂቅየ ወኢይፈቅድ ግዕዛነ፤

ያው ባሪያው ጌታዬንና እመቤቴን ሚስቴንና ልጆቼን እወዳለሁ፤ ለብቻዬ ነፃ ልወጣ አልወድም ቢል ግን፤

፮፻ ይሰጹ እግዚአብሔር ነበ ቤተ ፈጣሪ ወያቅርቦ ነበ ፍጥነት ዘነበ መድረክ ወይስቀኑር አንፎ በመስፊ ወይት ቀንይ ሎቱ ዘልፈ፤

ጌታው ወደ ቤተ እግዚአብሔር ይውሰደው፤ ወስደም ወደ መድረኩ ደጃፍ (መድረኩ ወደ አለበት) ደጃፍ ያቅርበው ከዚያም አቅርቦ በወስፊ አፍን ጫውን ይብሳው፤ ከዚያ በኋላ ለዘለዓለሙ ይገዛ፤ ይኸውም ምሳሌ ነው፤ ገብር ዕብራዊ የአዳም፤ ስድስት ዓመት ይገዛ አለ፤ ስድስት ሺህ ዘመን ለአጋንንት ሲገዛ የመኖሩ ምሳሌ፤ በሰባተኛው ነፃ ይውጣ አለው ጌታም በሰባተኛው ሺህ አዳምን ከግብርናተ ዲያብሎስ ነፃ የማውጣቱ ምሳሌ፤ ነፃ ከወጣ በኋላ ጌታዬን እመቤቴን ሚስቴንና ልጆቼን እወዳለሁ እንደገና ነፃ ልወጣ አልወድም ቢል አፍንጫውን በስቶት ለዘለዓለሙ ይገዛ አለ፤ ዛሬም ጌታ ለሰው ሙቶ ተሰቅሎ

ግዕዛነ ነፍስ ካደረገለት በኋላ፤ እንደገና ተመልሶ ገሃነም እመቤቴ፤ ዲያብሎስ ጌታዬ ነው፤ ግዕዛነ ነፍስን አልወድም ቢል በመንጸፊ ደይን ወድቆ በእግረ አጋንንት ተጠቅጥቆ ለዘላለሙ ለአጋንንት ሲገዛ የመኖሩ ምሳሌ ነው፤

፯፻ ወለአመ ዘአስተዋሰበ ወለቶ ኢትጸጉጉ በከመ ይጸጉን አዕማት፤

ጌትዬው ሴት ልጄን ለባል ቢድራት፤ ሌሎች ሴቶች ባሮች ትሎት እንዲሔዱ፤ የዕብራዊ ባሪያ ሴት ልጄ ትሎት አትሒ ድበት፤ ስለ ምን ቢሉ እሱ ተገዝቶባታልና፤

፰፻ ወለአመ ኢያሥመረት ለእግዚአብሔር ዘአምነት ያድገና ወለአመ ለሕዝብ ካልእ እግዚአብሔር ፈቀደ ይሂጣ እስመ ለሊሃ ፈቀደት፤

ትሎት አትሒድ ብዬ ሰላልኩ ግን፤ ከቤት ቀርታ ጌታዋን ደስ አሰኝታ ባታገለግል፤ ለሊሃ ዘአምነት ያድገና፤ ከእስራኤል ወገን እገሌ ይግዛኝ ላለችው ተሸጣ ይግዛት፤ አንድም ከእስራኤል ወገን ለእገሌ ይሸጠኝ ላለችው ይሸጣት፤ እሷ ጌታዋን ደስ አሰኝታ አለማገልገሏ መሸጥ መለወጣን ወድዳለችና፤ ጌታዋ በወደደበት ቦታ እንደ ወደደ ለሌላ ወገን ይሸጣት፤

አንድም ከመ ፈቀደ ይላል፤ ጌታዋ እንደ ወደደ ለአሕዛብ ብም ቢሆን ይሸጣት፤

፱፻ ወለአመ ፈቀደ ለወልዱ የሀባ ከመ እንተ አዋልዱ ይረስዮ፤

ለወንድ ልጄ ሊያጋባትም ቢወድ እንደ ሴቶች ልጆቹ ያድርግ ላት አለ፤ ጌጥ ልብስ፤ ገንዘብ ሰጥቶ ይዳራት፤

፲፻ ወለአመ ካልዕተ ነሥአ ሎቱ ዘባ ወአልባሲሃ የሀባ፤

ኋላ ግን ተጸጽቶ ማማሽ ከማ ማዬ፤ ጋማሽ ከጋማዬ፤ የም ላት ለልጄ አጋባለሁ እንጂ ብሎ ሌላ ሚስት ቢያጭለት ግን፤ ያላት ገንዘባን ልብሷን ጌጣን ይሰጣት፤

፲፩፻ ወስምዕ ያስምዕ ላቲ ከመ ኢየሳምፃ ወዘንተ ሠለስተ ለአመ ኢገብረ ላቲ ትግእ እምነቤሁ ዘእንበለ ቢዛ፤

ይህንንም ሁሉ እንዳይክዳት ምስክር ያዳኝላት፤ ዘባ ወአልባ ሲሃ ወስምዕ ያስምዕ ላቲ ያለውን ነው፤ ይህንን ሦስቱን ባያደርግላት ግን መቤገፍ ላትሰጥ ከእሱ ወጥታ ትሒድ፤

፲፪፻ ወለአመ ዘአቀሰል ካልዕ ካልዎ ወሞተ መቀሰሊሁ ለይሙት፤

አንዱን አንዱ አቀሰሎት ቢሞት ያቁሰለው ሰው ይሙት፤ አንድም መቀሰሊሁ፤ ያ የቁሰለ

ሰው ቢሞት አቀሰላዩ /ያቁሰለው/ ሰው ይሙት፤

፲፫፻ ወለአመ አቀሰላ እንዘ ኢይፈቅድ ወመጠዎ እግዚአብሔር በየማነ መቀሰላ አእምርኬ መካነ ነበ ይትመሐፀን ቀታሊ፤

ነገር ግን ለወፍ ለዛፍ ብሎ ወርውር ት እግዚአብሔር በዚያ በወረወረው እጅ ለሞት አሳልፎ ሰጥቶት ቢሞት፤ ያ የገደለው ሰው ሀገረ ምስካይ ገብቶ እንዲማፀን ዕወቅ አለ፤ ይማፀን ማለቱ ነው፤

፲፬፻ ወለአመ ዘቁጸረ ከመ ይቅትል ጸላጲው ወተማገዕን ይንሥእም እምሆ ወይቅትልም፤

ዘመከረ ሲል ነው፤ ሊገድለው መክሮ ቂም ይዞ እርሱን ገድሎ ሀገረ ምስካይ ገብቶ ቢማፀን ግን፤ ከሀገረ ምስካይ አውጥተው ይግደሉት፤

፲፭፻ ዘይዘብጥ አባሁ ወእም ይሙት መዋተ፤

እናት አባቱን የሚመታ የሚሳ ደብ ሰው በአደባባይ ተፈርዶ በት ይሙት፤ አንድም እናት አባቱን የሚበድል ሰው የእናት የአባቱን ርስት አይውረስ፤ /አይወርስም/፤ አንድም ሰማያዊ አባቱ እግዚአብሔርን የሚክድ ሰማያዊት እናቱ ሕግን አልቀ በልም የሚል ሰው ግን ሰማያዊ ርስቱን አይወርስም አይውረስ፤

፲፮፣ ወለአመቦ ዘሰረቀ እምውሉደ እስራኤል ወረዲአክሙ አግባዕክሙ በላዕሌሁ ዘረከብክሙ ይሙት መዊተ፣

ከእስራኤል ልጆች አፍኖ ሸፍኖ ሰርቆ የወሰደ ሰው ቢኖር እናንተ በዕረታ በጨኹት ተረዳድታችሁ ልጁን ብትመልሱት ልጁን ያገኛችሁበት ሰው የሞት ሞት ይሙት፣ ምንዋ ያልገደለ አይሙት ይል የለም? ቢሉ በነፍስ ገድሎታልና፣

፲፯፣ ዘይረግም አባሁ ወእሞ ሞተ ለይሙት፣

አባትና እናቱን የሚሰድብ ሰው ሞትን ይሙት፣ ሐተታ እንዳለፈው፣

፲፰፣ ወለአመ ተበዑ ክልኤቱ ዕደው በበይናቲሆሙ ወአቀሳሳ ካልአ ለእመኔ በዕብን ወለእመኔ በበትር አስከቦ ላዕላ ምስክቡ ፣

ሁለት ሰዎች እርስበርሳቸው ቢጣሉ፣ በድንጋይም ቢሆን በበትርም ቢሆን መትቶት አንዱ አንዱን ቢያቁስለው ያያቁስለውም ሰው በመኝታው ቢያስተኛው፣

፲፱፣ ወያንሶሱ ጽጉ ዘአቀሳሳ ይድገን መቀሳሳ ባሕቱ ጽርዓቲሁ ለየሀቦ ወእስቦ ለየእስቦ ለዓቃቤ ሥራይ፣

የቁስለው ሰው በጉ ሁኖ በአጥር ጥግ፣ /በአደባባይ/ ቢመላለስ ከዚያ በኋላ ቢሞት ያቁስለው

ሰው ከሞት ይዳን፣ ነገር ግን ታሞ ተኝቶ ከሞት ቢድን፣ ከሥራ የባዘነበትን ዋጋ ለባለመድኃኒትም የሰጠውን ዋጋ ይሰጠው፣ አንድም ያቁሰለ በትን ካግውን ይሰጠው፣

፳፣ ወለአመቦ ዘአቀሳሳ ገብሮ ወእመኔ አመቶ በበትር ወሞተ ይመውት መዊተ መቀሳሳ፣

ወንድ ባሪያውን ሴት ባሪያውንም ቢሆን በበትር መትቶት ከሴት ከወንድ ባሪያው አንዱም አንዱ ቢሞት ያቁሰለው ጌታው ይሙት፣

፳፩፣ ወለአመ በጽሐ አሐተ ዕለተ ወለአመ በሳኒታ ይድገን እመዊት እስመ ዘዚአሁ ብሩር ውእቱ፣

የቁሰለው ባሪያው በአንድ ቀን ቢሞት ያያቁሰለው ጌትየው ይሙት፣ አድሮ ውሎ ቢሞት ግን ያያቁሰለው ጌትየው ከሞት ይዳን፣ ብሩ ገንዘቡ የእርሱ ስለሆነ፣ በአንድ ቀን ቢሞት ጌትየው ይሙት አለ፣ በትሩ ቢበስል ነው፣ አድሮ ውሎ ቢሞት ግን ጌትየው ከሞት ይዳን አለ፣ በትሩ ባይበስል ነው፣ ይኸስ አይደለም፣ በትሩ በስሎ ውሎ አድሮ የሚሞት በትሩም ሳይበስል በአንድ ቀን የሚሞት አለና ብሎ፣ ይድገን እመዊት እስመ ዘዚአሁ ብሩር ውእቱ ያለበት ምክንያቱ አልታወቀም፣

፳፪፣ ወለአመ ተበዑ ክልኤቱ ዕደው በበይናቲሆሙ ወአቀሳሳ ብእሲተ ጽንስተ ወአድኃዕት ወምስለ ሰብእ አልቦ የጎሥርዎ ለእመ ዕርቀ ተሀረቀ ምስለ ምታ እንዘ ያስተበቀሶ አልቦ ሞት ወለአመ አድገወት እንዘ ምሱል ውእቱ ይፍዲ መንፈሰ፣

ሁለት ሰዎች እስበሳቸው ቢጣሉ፣ አንዱም አንዱ ሲታገሉ ወድቆ የሚሰኙትን ሴት ቢያቆስላት፣ እሷንም ቢያስወርዳት ተሥዕሎተ መልክዕ ያልተፈጸመለት ቢሆን እስከዚያው ድረስ አሥረው አግዘው ያነሩት፣ አማላጅ ልኮ ተነሥቶ ወድቆ ከባልዎ ጋር ቢታረቅ ግን /አይሙት/ ሞት የለበትም፣ ተሥዕሎተ መልክዕ ከተፈጸመለት በኋላ ግን ቢያስወርዳት ይሙት ይኸስ አይደለም፣ ተሥዕሎተ መልክዕስ የሚፈጸም በዓርባ ቀን ነውና፣ ብሎ መጽነሷ ባይታወቅ ይዳን፣ መጽነሷ ቢታወቅ ግን ይሙት አለ፣

፳፫-፳፬ ፣ መንፈስ ፍዳ መንፈስ፣ ዓይን ፍዳ ዓይን፣ ስን ፍዳ ስን፣ እድ ፍዳ እድ፣ እግር ፍዳ እግር፣

አያይዘ ሥርዓት ይሠራል፣ ነፍስ ቢገድል እሱ ይሙት፣ ዓይን ቢያፈስስ ዓይኑ ይፍሰስ፣ ጥርስ ቢያረግፍ ጥርሱ ይርገፍ፣ እጅ እግር ቢሰብር እጅ እግሩ ይሰበር፣

፳፭፣ ውዕየት ሆንተ ውዕየት ፍቅዓት ሆንተ ፍቅዓት ቀሳሳ ሆንተ ቀሳሳ፣

ቢያቃጥል እሱ ይቃጠል፣ ቢገምስ ይገመስ፣ ቢያቆስል እሱ ይቀሳል አለ፣

፳፮፣ ወለአመቦ ዘአቀሳሳ ዓይነ ገብሩ ወለአመኔ ዘአመቱ ወአየርሙ ያግዕዘሙ ቤዛ ዓይኖሙ፣

ጌትየው የወንድ ባሪያውን፣ የሴት ባሪያውን ዓይን አቀሩሰሎ ዕውር ቢያደርጋቸው፣ ዓይናቸውን ስላጠፋቸው ፈንታ ነፃ ያውጣቸው አይግዛቸው አለ፣

፳፯፣ ወለአመኔ ሰበረ ጥረስ ወስነ ዘገብሩ ወዘአመቱ ያግዕዘሙ ቤዛ ስኖሙ፣

ጌትየው የወንድ ባሪያውን፣ የሴት ባሪያውን ጥርስ መንጋጋቸውን ወስነ የፊት ጥርሳቸውን ቢያወልቃቸው፣ የፊት ጥርሳቸውን መንጋጋቸውን ስለ አወለቀ ባቸው ፈንታ ነፃ ያውጣቸው፣ አይግዛቸው፣

፳፰፣ ወለአመ ወግዕ ላሕም ብእሴ ወብእሲተ ወቀተለ፣ በዕብን ይውግርዎ ለላሕም ወሥጋሁ አይብልሁ ወበዓለ ላሕሙ ይድኃን እምኃጢ አት፣

በሬ /ላም/ ወግሽቶ (ጉፍቶ) ወንድም ሴትም ቢሆን በቀንዱ ወግቶ ቢገድል /ላሙን/ በሬ ውን በደንጊያ ወግረው ይግደ

ሉት፤ ሥጋውንም አይብሉት አለ ለማጸየፍ ነው፤ ባለ በሬው ግን አይሙት ይዳኝ፤

፳፱፤ ወለእመ ወግዐ ላሕሙ ከመ ትማልም ወሣልስት ወአስምዑ ቦቱ ለእግዚአ ወአአማሰኛ ወቀተለ ብእሴ ወእመኒ ብእሲተ ላሕሞ ይውግሩ ወእግዚአኒ ይቅትሉ፤

በሬው ዛሬም፤ ትናንትም፤ ነገም ሣልስትም እያለ፤ ሰው ቢወጋ ይህንን በሬህን ሽጠው ለው ጠው እረደው ብለው ለጌታው ቢያዳኝብት፤ ባይሸጠው፤ ባይለ ውጠው፤ ባያርደው፤ በሬው ወንድም ቢሆን ሴትም ቢሆን ከሰው ወገን ወግቶ ቢገድል፤ ላሙን በድንጋይ ወግረው ይግደሉት፤ ጌታውንም ይግደሉት፤ አልሸጥ አልለውጥ አላርድ ብሎ ነፍስ አስገድ ሷል፤ ተናካሽ ውሻህን ተዋጊ በሬህን ያዝ እንዲሉ፤

፴፣ ወለእመ ሰአለ ቤዛ ርእሱ የሀብ ቤዛ መንፈሱ እምቃለ ተክህሎ፤

የነፍስ ዋጋ ልስጥ ተወኝ አት ግደሉኝ ብሎ ቢለምን ግን ይህን ያህል እስጥላሁ ያለውን፤ አንድም መጠነ ተክህሎ ይላል የተቻለውን ያህል ለሰውነቱ ቤዛ ይስጥ፤

፴፩፤ ወለእመ ወግዐ ርሰ ወአዋልደ ዘአየኑ ያስተዋህቡ፤

በሬው ወንድ ልጅ ሴት ልጅ ቢወጋ እናት አባት የገመገሙትን፤ ሽማግሌች ያሰጡ፤ አንድም ሽማግሌች የገመገሙትን ለእናት ለአባት ይስጡ፤

፴፪፤ ወለእመ ወግዐ ጉብረ አው አሙተ ፴ ብሩረ የሀብ ለእግዚአሙ ወላሕሙ ይትወገር፤

ሴት ባሪያ ወንድ ባሪያም ቢወጋ፤ ባለበሬው ለባሮቹ ጌታ ፴ ብር ይስጥ፤ በሬውም በደንጊያ ተወግሮ ይሙት፤

፴፫፤ ወለእመ ሀከውተ አዘቅተ ወለእመኒ ከሪዩ ግበ ወአከደኛ አፉሁ ወወድፈ ውስቴቱ ላሕም ወእመኒ አድግ፤

አንዱም አንዱ የቀደመ የኖረ ጉድጓድ ቢከፍት፤ ሌላ አዲስ ጉድጓድም ቢቁፍር፤ አፉን ባይገጥመው /ላሙም/ በሬውም ቢሆን አህያውም ቢሆን ከዚያ ወድቆ ቢሞት፤

፴፬፤ እግዚአ አዘቅት ይፍዱ ብሩረ ወገደላሁ ውእቱ ይንሣእ፤

የጉድጓዱ ጌታ ለባለ በሬው ለባለ አህያው በተገመገመ ዋጋውን ይክፈል፤ ወደቃውን ግን እሱ ይወሰድ፤

፴፭፤ ወላሕሙ ብእሴ ለእመ ወግዐ ላሕሙ ዘካልኡ /ላሕሙ ካልኡ/ ወሞተ ይሂጥም ለውእቱ ላሕም ሕያም ወይትካፈሉ ሤጦ ወገደላሁኑ ይትካፈሉ፤

የአንዱም የአንዱ ሰው በሬ የአንዱም የአንዱን ሰው በሬ ወግቶ ቢገድለው፤ አንድም ላሕሙ ካልአ ይላል፤ አብሮት የተሰማራውን በሬ ወግቶ ቢገድለው፤ በሬው የሞተበት ሰውና በሬውን የገደለበት ሰው በሬውን ሽጠው ዋጋውን ይካፈሉ፤ /ውድቃኑንም/ ወደ ቃውንም ይካፈሉ፤

፴፮፤ ወለእመ ወግዐ ላሕሙ ከመ ትማልም ወሣልስት ወአስምዑ ቦቱ ይፍዱ ላሕሙ ተክለ ላሕሙ ወገደላሁ ውእቱ ይንሣእ፤

በሬው ዛሬም ትላንትም ነገም ሣልስትም እያለ የአንዱን በሬ ወግቶ ቢገድል ያ ባለ በሬው ሽጠው፤ ለውጠው፤ እረደው፤ እንዲህ አደረገኝ ብሎ ቢያዳኝብት፤ ይኸን ከነገረው በኋላ ሳይሸጠው ሳይለውጠው ሳያርደው ቀርቶ በሬው ወግቶ ቢገድልበት ባለ በሬው ስለ ሞተበት /ላም/ በሬ ፈንታ በተገመገመ በሬ ይክፈለው /ውድቃኑንም/ ወደቃውንም እሱ ይውሰድ።

ምዕራፍ ፳፬፻

፩፤ ወለእመ ሀከውተ ላሕሙ ወእመኒ በግዐ ወጠብሐ ይትክል ህየንተ አሐዱ ላሕም ትላምስተ ወህየንተ አሐዱ በግዕ ትርብዕተ፤

ላም በግ ሰርቆ ያረደ ሰው ቢኖር አንድ ላም ስለ ሰረቀ አምስት ላም ይክፈል፤ አንድ በግ ስለ ሰረቀ አራት በግ ይክፈል አለ፤ አንድ በግ በሰረቀ አራት በግ ይክፈል አለ፤ በግ በልብስም በምንም ይሠወራል፤ ላም ግን በልብስ አይሠወርም ድፍረት ነውና፤

፪፤ ወከሪዮ ሰራቁ ለእመ ቁስለ ወሞተ አይከውኖ ቀተለ ለዘቀተለ፤

ሌባ ሌሊት ቤት ሲቁፍር ተገኝቶ ቁስሎ ቢሞት፤ ለገደ ለው ሰው ዕዳ አይሆንበትም፤ አውሬ ስለ ገደለው ቀጥጥ ነው፤

፫፤ ወለእመሰ ሠረቀ ፀሐይ ላዕሌሁ ደሙ ወይሙት ዘቀተሎ ለብእሴ ዘሰረቀ ለእመ አጋገም ወለእመ አልቦ ውስተ እዴሁ ይሠየጥ ህየንተ ዘሰረቀ፤

ፀሐይ ከወጣ በኋላ ቢገድለው ግን ፤ የደሙ ፍዳ በእሱ ላይ ነው፤ የገደለውም ሰው ይሙት፤ ይህስ አይደለም፤ ፀሐይ ያለው ሰው ነው፤ ሰው ሳያየው ቢገድ ለው አይሙት ይዳኝ፤ ሰው ካየው በኋላ ግን ይሙት አይዳኝ፤

ሌባውን ሰው ሰርቆ ሲሔድ አግኝተው ቢይዙት፣ ከእኛ ገንዘብ ቢታጣቡት፣ ስለ ሰረቀው ገንዘብ ፈንታ ይገዛ፤

፬፣ ወለሌሙ አገዝዎ ወረከቡ በእድሜው ለዘሰረቀ እመሃ ላሕመ ወእመሃ አድገ ካዕብተ ይፍዱ፤

ሲሰርቅ አግኝተው ቢይዙት በሌባውም እጅ ገንዘብ ቢያገኙት /ገንዘብ፣ ያለውን/ ላምም ቢሆን አህያም ቢሆን በአንድ ሁለት ይክፈል፤ አንድም ዘሰረቀ ላሕመ አው በግዕ አው አድገ ይላል፣ የሰረቀው ላሙን በገን አህያውን ቢሆን ሰርቆ ሲሔድ ከያዙት በአንድ ሁለት ይከፍላል፤

፭፣ ወለሌመዎ ዘአብልዐ ገራህተ ሰብእ እንሰሳሁ ወዓደ ወይን ዘባዕድ ይርአይዎ /ይትረዐይዎ/ ወአስማሮ ይፍዱ ወለሌመስ አግመረ ገራህተ እንዘ ያበልዕ በሠምረ ገራህቱ ይፍዱ ወለሌመኒ ዓደ ወይን በሠምረ ዓደ ወይን ይፍዱ፤

የሰውን እርሻ ከብቱን ሰድዶ ያስበላ ሰው ቢኖር፣ የሌላውንም ሰው የወይን ቦታ ያስበላ ሰው ቢኖር፣ እርሻውን ዘረው ይገምግሙት፣ በበጀው እህል፣ በበጀው ተክል ልክ ይክፈል፣ እንዲህ ስላለ ግን የተበላው እርሻ፣ የተበላው ተክል ተሰፍሮ

ታይቶ በዚያ ልክ ነው፣ ከብቱ እርሻውን ጨርሶ ቢበላው ግን የወይንንም ቦታ ጨርሶ ቢበላው፣ በጎረቤቱ እርሻ ልክ በጎረቤቱ የወይን ቦታ ልክ ይክፈል፤

፮፣ ወለሌመ ወዕለ እሳት ወአገዝ ገዳመ ወአውአየ ዐውዶ ወእመሃ ክምረ ዘአውአየ ይፍዱ፤

እሳት ከየትም ተነሥቶ ምድረ በዳውን፣ አንድም መንጠሩን ቢያቃጥል፣ ዓውድማውን ቢያቃጥል ክምሩንም ቢያቃጥል ያ ያቃጠለ ሰው ይክፈል፤

፯፣ ወለሌመዎ ዘአዕቀበ ብሩረ ወእመሃ ንዋየ ወተሰርቆ ለዘአዕቀብዎ ወረከቦ ለዘሰረቆ ይፍዱ ካዕብተ፤

የብር አደራ ያኖረ ሰው ቢኖር፣ ሌላም ገንዘብ አደራ ያኖረ ሰው ቢኖር፣ አደራ ያኖሩበት ሰው ገንዘቡ ቢሰረቅበት ሌባውን ፈልጎ ቢያገኘው ሌባው በአንድ ሁለት ይክፈል፤

፰፣ ወለሌመ ኢተረክበ ሰራቂ ለይሑር በዓለ ቤት ቅድመ ፈጣሪ ወይምሐል በማገፍን ዘአማገፍንም ከመ ኢተኪነው ወከመ ኢቁጸረ፤

ሌባው ተፈልጎ ባይገኝ ግን ባለ ገንዘቡ ወደ ቤተ እግዚአብሔር ይሔድ፣ በሆነው ነገር ሁሉ በአደራ ወግ በተመራ መሩት ገንዘብ ይማል፤

፱፣ እመሃ ላሕመ ወእመሃ አድገ ወእመሃ በግዕ በዘጎሠሥዎ በማገፍን በዘኮነ ከዋኖ በሆ ይኑልቶም መበይናተሆሙ ወዘገደፈ ካዕብተ ይፍዱ ለማዕቀቢሆ፤

በግም ቢሆን አህያም ቢሆን ላምም ቢሆን ተተንኮሮም አልሰረቅሁትም ብሎ በአደራ ወግ ይማል፣ በዚህ ነገር ደግሞ ባለ አደራውንና ባለገንዘቡን ያቁጣጥሯቸው ያ የጠፋበት ባለ አደራው በአንድ ሁለት ይክፈል፤ አንድም ዘገደፈ ይህን ወስደሃል ይህ ቀርቶብኛል ያለውን ይክፈል፤ አንድም ይህን ወስኛለሁ፣ ይህ ቀርቶ ብሃል ያለውን ይክፈልው፤ አንድም ዘገደፉ ይላል፣ ይኑልቶም ብሎ ነበርና፣ ሽማግሌዎች ያቁጣጠሯቸውን ገንዘብ ለባለአደራው ይክፈል፤

፲፣ ወለሌመዎ ዘወሀበ ብዕራይሁ አው ላሕሞ እመሃ በግደ ዘኮነ እምእንሰሳሁ ወሞተ ቁሱሎ ወእመሃ ማህረኩ ቦቱ ወአልቦ ዘእመረ ሎቱ፤

በሬውን ከከብቱም ወገን በገን፣ ላሙን ያዋሰ ሰው ቢኖር ያ ያዋሰው ከብቱ በሔደበት ቁስሎ ቢሞት ወራሪ ወታደሮችም ማርከው ቢወስዱበት የሚያውቅለት ምስክር ባይኖር፤

፲፩፣ መሐላ ዘእግዚአብሔር ተርፈ ማዕከሎሙ ከመ ተፈቱዎ ኢተኪ ነው ተማገኘ ወበበይነዝ ኢይፈዱ ዘተማገፁን፤

ባለ አደራው ገንዘብነቱን ወድዶ እንዳልተተንኮለው በመካከላቸው እግዚአብሔር የአዘዘው መሐላ ተሠርቷል ታገዟል፤ በእውነት ነገር ስለ ማለም ባለ አደራው አይከፍልም፤

፲፪፣ ወለሌመ ሰረቅዎ ዘአዕቀብዎ ይፍዱ ለዘአዕቀብዎ፤

ሳይጠብቀው ሌቦች ሰርቀው ቢወስዱበት፣ አደራ የተቀመጠበት ሰው ለባለአደራው ይክፈል፤

፲፫፣ ወለሌመኒ አርጭ አገዝ በገዳም ይመርህ ገደላሁ ወኢይፈዱ፤

የአደራውን ከብት በምድረ በዳ አውራ ቢገድልበት፣ መርቶ ወስዶ ወደቃውን ያሳይ፣ እሱ ግን አይክፈል፤

፲፬፣ ወለሌመ ተውሕሰ ብእሲ እምቢዑ ወተሰብረ ወሞተ ወኢሀሎ አውሐሲ እግዚአ ንዋይ ይፍዱ /ይፈዱ/፤

ሰው ከባልንጀራው ፈረስ በቅሎ አህያ ቢዋስ፣ በጎዳና ተሠብሮ ቢሞት የአዋሰው ባለገንዘቡ /የገንዘቡ/ ጌታም ባይኖር ይክፈል፤

፲፮፣ ወለአመ ሀሎ እግዚአ-
አይፈዱ ወለአመ ገባኢሁ ውእቱ
አሰቦ ይፋዱ፤

የገንዘቡ ጌታ ቢኖር ግን አይክ
ፈል፤ እንዲህ ማለቱ ከጎንደር
እስከ ፍርቃባር እስከ ይፋግ
ብሎ አውሶታል፤ አውሶት
ብትሞት፤ አንድም ከጎንደር
እስከ ወገራ ብሎት ከዚያ
ወዲህ ብትሞት አይክፈል፤
ከወገራ እስከ ሰቄጣ፤ ከይፋግ
እስከ ደብረ ታቦር አልፎ
ወስዷት ብትሞት ግን ይክፈል፤
አንድም ለእመ ሀሎ ወለአመ
አሁሎ አለ፤ ከብት አውሶት
አብረው ገበያ ሒደዋል፤
ከስርጥ ጎዳና ሲደርሱ እሷን
በመሢሪያ ውሰዳት፤ እኛ በስ
ርጡ እንውጣ አለው፤ ከአንተስ
እኔ ጉልበቷን አውቀዋለሁ፤
በዚህ በስርጡ ትሒድ ብሎ
በስርጡ ስትሒድ ወድቃ
ብትሞት ይክፈል፤ ባለቤቱ
በአዘዘው በመሢሪያ ስትሒድ
ወድቃ ብትሞት ግን አይክ
ፈል፤ ይኸን ያደረገ ምንደኛው
ቢሆን ግን ደመወዙን ብቻ
ይክፈል፤

፲፯፣ ወለአመ ስለሰሐታ ለድንግል
እንተ ኢኮነት ፍሕርተ ወሰከበ
ምስሌሃ ይንሥኣ ትኩሮ ብእሱት፤

ያልታጨችው ድንግሊቱን
ልጅ አፍኖ ሸፍኖ ቢደርስባት፤

ሚስት ትሁነው፤ ይካተታት
ማለት በግድ ሚስት ትሁነው፤

፲፯፣ ወለአመ አባዩ አቡሃ ከመ
አያሀቦ ሕጌሃ የሀብ ለአቡሃ ከመ
የሐዕይዋ ለድንግል፤

አባቷ ልጄን ለእሱ አልሰጠ
ውም ብሎ እምቢ ቢል ግን
ድንግሊቱ ልጅ የምትታጭ
በትን ማጫ፤ አንድም እንደም
ትታጨው መጠን ለአባቷ
ማጫዋን ይስጥ፤

፲፰፣ ወምስለ ዘሥራያ ኢትትዋሰቡ፤

ተጋቡ ካለን ብላችሁ ግን ከሚር
ተኛው ጋር አትጋቡ፤ አንድም
ወዘሥራይ አይሕየው ይላል፤
ሥር የሚምስ፤ ቅጠል የሚበ
ጥስ ሚርተኛ ሰው ቢኖር
በድንጋይ ተወግሮ በእሳት
ተቃጥሎ ይሙት አይዳን፤

፲፱፣ ወኮሎ ዘየሐውር ኅብ እንስሳ
ሞተ ለይሙት፤

ከእንስሳት የሚደርስ ይሙት፤
ከፈረስ ከበቅሎ ከአህያ
ከእንስሳት ሁሉ የሚደርስ ሰው
ቢኖር በድንጋይ ተወግሮ፤
በእሳት ተቃጥሎ ይሙት፤

፳፣ ዘይውዕ ለአማልክት ዘእንበለ
ለእግዚአብሔር ባሕቲቱ ይሠረው፤

ለእግዚአብሔር ብቻ ነው እንጂ
እግዚአብሔርን ትቶ ለጣዖት

የሚሠዋ ሰው ቢኖር በድንጋይ
ተወግሮ በእሳት ተቃጥሎ
ይሙት፤

፳፩፣ ወኢታኅሥመ ለግድር ወኢታ
ጥቅም እስመ አንትሙሃ ግድራነ
ኮንክሙ በምድረ ግብጽ፤

እናንተም በግብጽ አገር መጻተ
ኞች ሁናችሁ ተጨንቃችሁ
ነበርና /ነበራችሁና/ መጻተኛ
ውን አታስጨንቁት፤ በመጻተ
ኛውም ክፉ ሥራ አትሥሩበት፤

፳፪፣ ወለኮሎ ዕቤራት ወለዕገላ
ማውታ ኢታኅሥመ፤

በባልቴቶችም እናት አባት
በሌላቸው በድኖች ልጆችም
ክፉ ሥራ አትሥሩባቸው፤ ኩን
ጠቢብ ለእድውከ እንዲል፤
ማቴ፤፭ ቍ ፳፮፤

፳፫፣ ወለአመ አኅሠምክሙ ወጸርሑ
ወአውየዉ ኅቤየ ሰሚዐ እስምዕ
ገዓሮሙ፤

እናንተ በእነሱ ክፉ ሥራ
ሠርታችሁባቸው፤ እነሱም
ወደ እኔ ቢጮሁ ጨኸታ
ቸውን ፈጽሜ እሰማለሁ፤

፳፬፣ ወእትመዕዕ በመዓትየ ወእቀ
ትሐክሙ በሐሃን ወይከውና አንስቲ
ያክሙ መበለታተ ወውሉድክሙ
ዕገላ ማውታ፤

እኔም ተቈጥቼ በጦር አጠፋ
ችኋለሁ፤ እናንተም አልቃችሁ
ሚስቶቻችሁ ረዳት፤ ልጆቻችሁ

አባት አጥተው ድኖች ይሆናሉ
አንድም መካናተ ይላል፤ እናንተ
ሙታችሁ፤ በኃዘን በድንጋይ
ሚስቶቻችሁ መካኖች ይሆናሉ፤
አንድም የወላድ መካን ይሆናሉ፤
፳፭፣ ወለአመ ለቃሕከ ብሩረ ለነዳይ
ሕዝብከ ኢታጥቆ ወኢትትረደዮ፤

ለድኃ ወገንህ ብር ብታበድረው
አስጨንቀህ አራጣ አትከፈ
ለው፤ አንድም አስጨንቀህ
አራጣ አትቀበለው፤

፳፮፣ ወለአመ ኦንዝከ ልብሰ ቢጽከ
ዘእንበለ ይዕርብ ዐሐይ አግብእ
ሎቱ እስመ ይእቲ ባሕቲታ
አራዙ፤

የባልንጀራህን ልብሰ መያዣ
አድርገህ ብትይዘበት፤ ለብሷት
የሚያድር እሷ ብቻ ናትና
ዐሐይ ሳይገባ ልብሱን መልስ
ለት፤

፳፯፣ ወኃፍረት ሎቱ እስመ አልቦ
በዚይበይት ወለአመ ገዓረ ኅቤየ
ፍጡነ እስምሃ እስመ መሐሪ አነ፤

ኃፍረት ሎቱ ማንሻ፤ አንድም
ለብሷት የሚያድር ልብሱ እሷ
ብቻ ስለሆነች ለብሶ በሚያድር
ገንዘብ ለብሶት የሚያድር ሌላ
ልብስ የለውምና ልብሱን
ገፍፈህ ራቁቱን ብታሳድረው
ኃፍረት ነው፤ አይገባም
መልስለት፤ አንተ ግን በእሱ
ግፍ ሠርተህበት ልብሱንም
ገፍፈኸው አድረህ እሱ ወደ

እኔ ጨሆ ቢለምን ጨኸቱን ፈጥኜ እሰማዋለሁ፤ እኔ ርኅሩኅ አምላክ ነኝና እንደ አንተ ጨካኝ አይደለሁምና፤

፳፰፣ አማልክተ ኢትሕሚ ወለመ ኩነነ ሕዝብክ እኪተ ኢትብሎ፤

ካህናቱን አትማ፤ አትጥላ በወገኖችህ የተሾመውንም ሹም /ገዥ/ በእሱ ዘመን መክራ ቢመጣብህ የእገሌ ዘመን ዘመን አይሁን ብለህ አትንቀፈው፤

፳፱፣ ከተማ ዓውድክ ወዓውደ ዓውድክ አተአሐር ወበኩረ ውሉድክ ትሁባኒ ሊተ፤

ጭልባውን፣ አንድም ከተማ ዓውደ ዓውድክ ይላል፤ በዓውድማው መካከል ያለ ጭልባውን፣ አንድም ከተማ ዓውድክ፣ ወዘዓውድክ ይላል፤ ከተማ ዓውድክ ጭልባውን ወዘዓውድክ፣ በአውድማው ዙሪያ ያለውን አትጥረገው የልጅችህንም /የልጅህንም/ ከልጅህም በኩር በኩሩን ለኔ ስጠኝ፤

፴፣ ከማሁ ትገብር ሊተ ላሕመክ ወበግዳክ ወአድገክ ሰቡዕ ዕለተ ይንበር ኅብ እሙ ወአመ ሳምንት ዕለት ትሁባኒ ሊተ፤

በኩረ ውሉድክ ትሁባኒ ሊተ ብሎ ነበርና፤ የልጅህን በኩር እንደሰጠኸኝ የሳምህን የበግህን የአህያህን በኩር ስጠኝ፤ ስጠ

ኝም ስለአልኩህ፤ ዕለቱን ተወልዶ አይደለም፤ ሰባት ቀን ሲጠባ ከእናቱ ጋር ይሰንብት፤ በስምንተኛው ቀን ለእኔ ትሰጠኛለህ አለ፤ ሹም አይቶት ይደግ፤

፴፩፣ ወትከውኑኒ ዕደወ ቅዱሳነ ወሥጋ ገደላ አርዌ ኢትብሎ ለከልብ ግድፍም፤

ይኸን ያደረጋችሁልኝ እንደ ሆነ የከበራችሁ ወገኖቼ ትሆናላችሁ፤ የአውሬውን ትራፊውን ወደቃውን ሥጋም አትብሉ ይህስ ምን ጊዜም አይበላምና ብሎ አውሬ ነክሶት የሞተውን /ወደቃውን/ አትብሉ አላ ያለበት ነው፤ ለውሻ ጣሉት እንጂ።።

ምዕራፍ ፳፫

ገባኢ

፩፣ ወስምዕ ዘሐሰት ኢትሰጠው ወኢትንበር ምስል ዘይዳምዕ ከመ ኢትኩን ስምዕ በዓመፍ፤

ወስምዕ ሐሳዌ ወስምዕ ሕስው ወስምዕ ዘሕስው ሲል ነው፤ የሐሰተኛውን ሰው ምስክርነት አትቀበል፤ አንድም እንዳለ ይሆናል፤ የሐሰቱን ነገር ምስክርነቱን አትቀበል፤ አንድም ስምዕ በሐሰት፤ በሐሰት የመሰከረውን ምስክርነት አትቀበል፤

በእውነትና በሐሰት መመስከሩ በምን ይታወቃል ቢሉ ዳኛ ሁኖ መሾሙ ይኸን ሊመረምር ነውና፤ ይኸን ባለው ውዴተ ዘሐሰት ኢትሰጠው ይላል፤ ዘሕስው ሲል ነው፤ የሐሰተኛውን ሰው ነገር ሥራ አትቀበል፤ የእውነተኛውን ሰው ነገር ሥራት ይቀበል ማለቱ ነው? ቢሉ እውነተኛማ ከሆነ ጥንቱንስ መች ነገር ይሠራል፤ አንድም ውዴተ ዘሐሰት ውዴተ በሐሰት ይላል፤ በሐሰት የመጣውን ነገር አትሰማ፤ ነገር መሥራቱ በእውነትና በሐሰት መሆኑ በምን ይታወቃል ቢሉ፤ ደግ ሰው የሆነ እንደ ሆነ እገሌ ወዳጄ ነው አይለኝም ይላል፤ ደግ ዳኛ የሆነ እንደ ሆነ ሁለቱንም ጠርቶ አጋጥሞ ያረታታልና እንዲህ ሳታደርግ የሐሰተኛ ነገር እውነተኛ ነው ብለህ አትቀበል፤ በሐሰት እንዳትመሰክር፤ አንድም ከመ ኢትኩን ስምዕ መዓምዕ ይላል ሐሰተኛ ምስክር እንዳትሆን ከሐሰተኛ ምስክር ከሐሰተኛ ዳኛ ጋር አብረህ አትቀመጥ፤

፪፣ ወኢትደመር ምስል ብዙኅ ለዓምዖ ወኢትትወሰክ ምስል ብዙኅ ለግሚዕ ፍትሕ፤

ሐሰት ለመመስከር ሐሰት ለመፍረድ ከብዙ ሰዎች ጋር

በነገር በምክር በቦታ አንድ አትሁን፤ ፍርድም ለማድላት ከብዙ ሰዎች ጋር አትጨመር፤

፫፣ ወለነዳይ ኢትምሐር በፍትሕ፤

በፍርድ ጊዜም ድኃ ነው ብለህ ለድኃው አትዘንለት፤ አትራራለት፤

፬፣ ወለእመ ረከብክ ላሕመ ጸላዒክ ወእመሃ አድኅ ዘተገድፈ ሚጥ ወአግብእ ሎቱ፤

የጠላትህን የወደቀ፣ ገንዘቡን አንድም የጠፋ አህያውንና ላሙን ብታገኝ ከዚህ አለ ብለህ መልሰለት፤

፭፣ ወለእመ ርኢክ አድገ ጸላዒክ ዘተገየሎ ያሩ ዘገየሎ/ ኢትትዓ ደዎ አላ ተራድኦ ምስሌሁ /አላ አስተላዕል ምስሌሁ/

ሸክሙ ያጋደለበት የጠላትህን አህያ በጎዳና ብታየው፤ አንድም የጠላትህን አህያ ሸክሙ /ጭነቱ/ አጋድሎበት በጎዳና ብታየው አልፈኸው አትሐድ፤ አጫጭነው እንጂ፤

፮፣ ወኢትሚጥ ፍትሕ ነዳይ ወበፍ ትሕ ኢተምዕ፤

ድኃውንም ድኃ ነው ብለህ እውነቱን በሐሰት አትለውጥ በት፤ አንድም ሐሰቱን በእውነት አትለውጥለት፤ በማናቸውም ፍርድ ሁሉ ሐሰት አትፍረድ፤

፩-፮፣ ወእምኩሉ ፍትሕ ዘዓመጣ ተገኝሥ ዘእልቦ ጌጋይ ወጻድቀ ኢትቅትል ወኃጥአ ኢታድገን፤ ወእልዮነ ኢትንግእ እስመ ሕልዮን የዐውሮሙ አዕይንቲሆሙ ለጠቢባን ወይመይጥ ቃለ ጽድቅ፤

ከሐሰት ፍርድ ሁሉ ራቅ፣ መማለጃ መቀበል የብልሆችን ዓይነ ልቡናቸውን ዕውር ያደርጋቸዋልና አለ፣ አዋቆችን አለአዋቂ ያደርጋልና፣ ዕውነ ተኛ ቃላቸውንም ወደ ሐሰት ይለውጠዋልና፣ መማለጃ ተቀ ብለህ ይድን በቃውን ይሙት በቃ፣ ይሙት በቃውን ይድን በቃ ብለህ አትፍረድ፣ አንድም እንዳለ ይሆናል፣ ከሐሰት ፍርድ ሁሉ ራቅ፣ ተገኝሥ ያለውን አመጣ፣ ይድን በቃውን ይሙት በቃ፣ ይሙት በቃውን ይድን በቃ ብለህ አትፍረድ፣ መማለጃም አትቀበል ፍርድ፣ አላድላ እንጂ እሱ ወደ ከሰጠኝ ምንዋ? መማለጃ ብቀ በል ትለኝ እንደሆነ፣ መማለጃ መቀበልን የብልሆችን ዐይነ ልቡናቸውን ዕውር ያደር ገዋል እኮን፣ እውነተኛውንም ቃላቸውን ወደ ሐሰት ይለው ጠዋል እኮን፣ አንተ መማለጃ መቀበልህ ላታደላን ነው? እሱስ ለአንተ መማለጃ መስጠቱ ላታደላለትን ነው?

፱፣ ወግድራኝ ኢትግፍዑ እስመ አንትሙ ግድራኝ ኮንክሙ በምድረ ግብጽ፣

እናንተ በምድረ ግብጽ መጻተኞች /ስደተኞች/ ነበራችሁና መጻተኞችንም አትበድሏቸው፤

፲፣ ፩ተ ክረምተ ዝራእ ገራህተከ ወአስተጋብእ እክለከ፣

ስድስት ዓመት በእርሻህ ዘርህን ዝራ፣ በስድስቱ ዓመት የዘራ ኸውንም ሰብስብ፤

፲፩፣ ወበሰብዕት ክረምት ገድጋ ታዕርፍ ወይብልዖ ነዳይ ሕዝብከ ወዘተርፈ ይብልዖ አርጭ ዘገዳም ከመዝ ትገብር ዓዕደ ወይንከሂ ወዘይተከሂ፣

በሰባተኛዬቱ ዓመት ግን እርሻ ዬቱን ከመታረስ ከመቆፈር ታርፍ ዘንድ ተዋት፣ አትረሳት አትቆፍራት፣ የበቀለውንም ገበ ችግረኛ ወገንህ፤ አንድም ነዳዩ ሕዝብከ ይላል፣ ወገንህ የሆነ ችግረኛው፣ አንድም ነዳይ እምሕዝብከ ከወገንህ ችግረኛው ይብላው፣ ከዚያ የቀረውን የምድረ በዳ አውሬ ይብላው፣ እንደዚህም የምታደርግልኝ የእኸሉን ብቻ አይደለም የወይ ኑንና የዘይቱንም በታ ነው፤

፲፪፣ ሰዱስ ዕለተ ትገብር ኩሉ ግብረከ ወእመ ሳብዕት ዕለት ተዐርፍ፣ ከመ ያዕርፍ፣ ሳሕምከ ወእድግከ ወከመ ያስተንፍስ ወልደ አመትከ ወግድር፣

ስድስቱን ቀን ሥራህን ሁሉ ሥራ፣ በሰባተኛው ቀን ቅዳሚ ግን መሬቲቱ ከእርሻ ከቁፋሮ ትረፍ፣ አንድም አንተ ከእርሻ ከቁፋሮ እረፍ፣ በብለይ ቤት ካልአይ በትእዛዝ፣ ትእዛዝ በካልአይ ይተረጉማል፣ ይኸንም ማለቴ አንተ ብቻ ታርፍ ዘንድ አይደለም፣ /ላምሕም/ በሬህም፣ አህያህም፣ የሴት ባሪያህ ልጅም፣ በአንተ ዘንድ ተጠ ግቶ የሚኖር መጻተኛውም /እኸ ብሎ/ አርፎ እንዲውል ባት /ሊውልባት/ ነው እንጂ፣

፲፫፣ ወኩሉ ዘነብብኩ ዕቀብ ወስ ሞሙ ለአማልክተ ባዕድ ኢትዝኩ ወኢትትናገሩ በአፋክሙ፣

ጠብቅ ብዬ የነገርኩኸን ሁሉ ጠብቅ፣ አንድም ኩሉ ዕቀብ ዘነብብኩከ ይላል፣ አንተ ጠብቅ ያልኩኸን ሁሉ ጠብቅ፣ ወዘነብብኩ እኔም የነገርኩኸ ይኸንን ነው፣ ለአማልክት ባዕዳን ይላል፣ ልዩ ልዩ የሆኑ የጣዖታ ቱን ስም፣ አንድም ለአማልክተ ባዕድ ይላል፣ የሞአብ የአሞንን ጣዖታት ስም፣ አንድም ወስሞሙ ለአማልክት ይላል፣ የጣዖታቱን

ስም፣ አንድም ለአማልክተ ባዕዳን ይላል አናብቦ፣ የባዕዳን የአ ሕዛብን የአማልክት ስም፣ ቤል ዳጎን ብላችሁ አትጥሩ፣ ለጣዖታቱም በአንደበታችሁ ምስጋና አታቅርቡ፣ አንድም ኢትዝኩ ጥንቱንም ስማቸውን እንጥራቸው ጣዖታቱንም እና ምልካቸው ብላችሁ በልቡና ችሁ አታስቡ፣ ኋላም ደፍ ራችሁ በአፋችሁ ቤል ዳጎን ብላችሁ አትጥሯቸው አለ፤

፲፬፣ ወለስተ ጊዜያተ በዓመት ግብሩ ሊተ በዓል፣

በአንዱ ዓመት ውስጥ ሦስት ጊዜ በዓል አድርጉልኝ አለ፣ ወለስተ ጊዜያተ ያለውን ወደፊት እየቁጠረ እየተረተረ ያመጣዋል፤

፲፭፣ ወዕቀቡ በዓል ዘናዕት ሰቡዕ ዕለተ ትበልዑ ናዕተ በከመ እዘዝ ኩክሙ በወርኃ ሐዲስ እስመ ቡቱ ወጸእክሙ እምድረ ግብዕ፣

ቂጣ የምትበሉበት በዓል ፋሲካን ጠብቁት አለ፣ አክብሩት፣ ከግብጽ አገር የወጣችሁበት ወር ነውና፣ የሚያዝያ ወር ቂጣውን በልታችሁ አክብሩ ብዬ እንዳዘዝኳችሁ፣ ዛሬም ሰባት ቀን ቂጣውን በልታ ችሁ /እየበላችሁ/ አክብሩት፣ አንድም ሰባት ቀን ቂጣውን

እየበላችሁ ሰባት ቀን አክብሩት፤ በዓለ ዘናዕት ያለው በዓለ ፋሲካን ነው፤ ከሦስቱ አንዱን አመጣ፤

ወኢትትረአይ በቅድሚያ ዕራቀክ፤ በቤተ እግዚአብሔር ባዶ እጅህን አትትታይ ራቁትህን አትጣል፤ አንድም ወደ ቤተ እግዚአብሔር ባዶ እጅህን አትሐድ፤ በቅድሚያ አለ፤ ምንም ለእግዚአብሔር ሁሉ ቅድመ ቢሆን በዘመነ ብሉይ ደብተራ አራት ቤተ መቅደስ፤ ቤተ እግዚአብሔር ትባላለች /ትባል ነበር/፤ በረድኤት ያድርግት ነበርና፤ በዘመነ ሐዲስ ቤተ ክርስቲያን ማኅደረ ክርስቶስ ትባላለች፤ በሥጋው በደሙ ይገለጽባታልና፤ ስለዚህ ከሁሉ አብልጦ ቅድሚያ አላት፤

፲፮፤ ወበዓለ ዘመ አገደ ዘቀዳሚ እክልክ ግበር በምግባሪክ በውስተ ዘዘራዕክ ገራህተክ ወበዓለ ዘፍጻሚ /ዘአስተጋብአ/ አመ ይወዕል ዓመት በጊዜ አስተጋባእክ ኩሎ ተግባሪክ እምውስተ ገራህተክ፤

መጀመሪያ የደረሰው እህልህ በሚታጨድበት ጊዜ በእርሻህ ከተዘራው አዝመራ እሸት ነዶውን እያቀረብክ በዓለ ሰዊትን አክብር አለ፤ ሁለተኛውን አመጣ፤ ዘአመ ወጸእክ በዓመት፤ ከግብጽ በወጣህ ጊዜ ሰባት ደመና ጋርዶ እንደ አወጣህ

አንተም ዛሬ በእርሻህ የዘራኽውን አዝመራ በምትሰበስብበት ጊዜ የመኸር ክታች በዓል፤ ዳስ ጥለህ በዓለ መጸለትን አክብር፤ ሦስተኛውን አመጣ፤

፲፯፤ ወለስተ ጊዜያተ በዓመት ይትረዳይ ኩሎ ተባዕትክ በቅድሚያ እነ እግዚአብሔር፤

ይቤ ያለበት ነው፤ በዓመት ሦስት ጊዜ ወንድ ወንዱ ልጅህ ለገቢረ በዓል እየወጣ ይታይ፤ ይኸንንም ያዘዘኩህ ፈጥራ የምገዛህ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ሳይፈጥር የሚገዛ አለና ይቤ ያለውን ያመጣል፤

፲፰፤ ወኢትሠዕ መሥዋዕትየ በብጥዕ ደም ወኢይባት ስብሐ ዘበዓልየ እስከ ሳኒታ፤

መሥዋዕቲንም ባደረ ደም አትሠዋው፤ ለበዓሌ ተብሎ የቀረበውንም ስብ እስከ ነገ ይደር ብላችሁ አታሳድሩ፤

፲፱፤ ቀዳሚ ፍሬ ገራውኒክ ታበውዕ ሊተ እምዚአክ ወኢታብስል ጣዕዋ በሐሊቦ እሙ፤

መዝሙሪያ ከእርሻህ የተገኘውን፤ መዝሙሪያ ከእርሻህ አዝመራ የተሰፈረውን የእህሉን ቀዳምያት አቅርብልኝ፤ ይህንንም አቅርብልኝ ያልኩህ ከገንዘብህ ነው እንጂ ከሌላ ሰርቀህ ቀምተህ አይደለም፤ ወይፈኑንም በእናቱ ወተት አትቀቅ

ለው፤ አንድም የእናቱን ጡት የሚጠባውን ጥጃውን አርደህ አትቀቅለው ይህም ርኅራኤ ነው፤ አንድም የእናቱን ጡት ሲጠባ ያደገውን ወይፈኑንና እናቲቱን አንድ ቀን አትረዳቸው፤ ይኸውም ርኅራኤ ነው፤

፳፣ ወናሁ እፌኑ መልእክየ ቅድመ ገጽክ ከመ ይዕቀብክ በፍኖትክ ወከመ ያብዕክ ውስተ ምድር ዘአስተዳሎኩ ለከ፤

እነሆ ቅዱስ ሚካኤልን፤ አንድም ሙሴን፤ አንድም መላክተኛዬ አያሱን ፊት ፊት የሚመራህ እስድልሃለሁ፤ በሠራሁልህ ሕግ አጽንቶ ይጠብቅህ ዘንድ፤ አንድም በምትሔድበት ኅዳና ይጠብቅህ ዘንድ፤ በአትክልት በአዝርዕት ወደ አዘጋጀኋት ወደ ከኅንንም መርቶ ያገባህ ዘንድ እፌኑ አለ፤

፳፩፤ ዕቀብ ርእሰክ ስምየ ወኢት ዕቡድ እስመ ኢየሁዳኸክ ወይሰመይ ስምየ በላዕሌከ፤

ከመ ይዕቀብክ በፍኖትክ ብሎት ነበርና ራስህን፤ አንድም ራስህ ሕግን ጠብቅ፤ አንድም ዕቀብ ለርእሰክ ለራስህ ብለህ አለ፤ ይረባኛል ይጠቅመኛል ብለህ ለራስህ ሕጉን ጠብቅ፤ ስምየ ሕጉን ተማረው፤ ወኢትዕቡድ፤ እምቢ

አልማርም አትበል፤ በላዕሌከ ሲል ነው፤ ይኸን ያደረግህልኝ እንደ ሆነ ስሜ በአንተ ይጠራልኝ ዘንድ በረድኤት አልለይህምና፤ አንድም እኔ በረድኤት አልለይህምና ወይ ሰመይ ስምየ በላዕሌከ፤ ስሜም በአንተ ይጠራልኛልና አለ፤ አምላክ እስራኤል ተብሎ /ተብሎ/ በአንተ ይጠራልኛልና፤ ስምየ ወኢትዕቡድ ሕጉን ተማረው እምቢ አትበለው፤ አንድም ዕቀብ ርእሰክ ለሠራህ ለቀጣህ አለቃህ አድርጌ የሾምኹት ሙሴን አያሱን ጠብቀው አለ፤ አክብረው፤ የአዘዘህንም ስማው የአዘዘህን እምቢ አትበለው፤ የእኔ ስም በእሱ ይጠራበት ዘንድ እሱ ከአንተ አይለይህምና፤ አንድም እሱ ከአንተ አይለይህምና ወይሰመይ ስምየ በላዕሌሁ፤ የእኔም ስም በእሱ ይጠራልና አለ፤ ነቢያ እግዚአብሔር ተብሎ ይጠራልና ስምየ ወኢትዕቡድ ብለህ እሠር፤

፳፪፤ ወለእመሰ ሰማዕክ ቃልየ ወዕቀብክ ኩሎ ዘእቤለክ እጸልዕ ጸላዳክ ወእገረሮ ለዘይገረረከ፤

ቃሌን ብትሰማ ያልኩህንም ነገር ሁሉ ብትጠብቀው፤ የሚጠላህን ጠላትህን እጠላዋለሁ፤ ጠላት የሚሆንህንም ሰው ጠላት እሆነዋለሁ፤

፳፫፣ ወየሐውር መልአኪያ እንዘ ይመርሐክ ወያቡዳክ ውስተ ምድረ አሞራዎን ወኬሌዎን ወፊርዜዎን ወከናኔዎን ወጊርጌሴዎን ወኢዌዎን ወኢያቡሴዎን ወአጠፍዎ።

የእኔ መላክተኛ ቅዱስ ሚካኤል፣ አንድም ሙሴ ኢያሱ አንተን እየመራ ወደ ከነዓን ይሔዳል፣ መርቶም ወስዶ ወደ አሞራዎንና ወደ ኬሌዎን፣ ወደ ፊርዜዎንና ወደ ከናኔዎን፣ ወደ ጌርጌሴዎንና ወደ ኢዌዎን ወደ ኢያቡሴዎን አገር ወደ ከነዓን ያገባሃል፣ እኔም በእሱ አድራ ጠላቶችህን ሁሉ አጠፋችኋለሁ። አንድም ወያጠፍዎሙ ይላል፣ አንተን ይዞ ገብቶ ጠላቶችህን ሁሉ ያጠፋችኋል።

፳፬፣ ወኢትስግድ ለአሞልክቲሆሙ ወኢታምልኮሙ ወኢትግቦር ከመ ምግባሪሆሙ ነግተ ንሥቶሙ ወቀጥ ቅጠ ቅጥቅጥ ምሥዋዓቲሆሙ።

ከዚያም ገብተህ የከነዓንን አሞልክት አምልኮህ አትስገድላቸው፣ ይህ ከመ በባለቤት የገባ ነው፣ ሥራቸውንም አትሥራ አለ፣ ለጣያታቱ መሥዋዕት ጸሎት አታቅርብ፣ አንድም ሰብአ ከነዓን እንደሚያደርጉላቸው አታድርግላቸው፣ አላ ያለበት ነው፣ ቤተ ጣያቱን ፈጽመህ አፍርሰባቸው እንጂ፣ መሠዋዕቶቻቸውንም ቀጥቅጠህ አጥፋባቸው እንጂ።

፳፭፣ ወአምልክ እግዚአብሔርሃ ፈጣሪክ ወእባርክ ንብሰተክ ወወይነክ ወማየክ ወአሴሰል ፅባሰ እምላዕሊክ።

ከዚያም ገብተህ እኔን ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ብቻ አምልክ፣ ይኸን ያደረግህ እንደሆነ የምትባላውን እንጀራህን፣ ወይን ህን የምትጠጣውን ውሃህን አበዛልሃለሁ፣ ከድካምህ አጸናሃለሁ፣ ደዌህንም ከአንተ አርቅልሃለሁ።

፳፮፣ ወአለቦ መካን ዘኢይወልድ በውስተ ምድርክ ንሑልቄ መዋዕሊክ እፌጽም ለከ።

በአገርህ የማይወልድ መካን የለም፣ የዘመንህንም ቀጥር በተድላ በደስታ እንድትፈጽም አደርግሃለሁ።

፳፯፣ ወፍርሃተ እፌኑ ቡቱ ለዚያን ንዓክ ወይደነግዑ ከሉሙ አሕዛብ ዘበእክ ንቤሆሙ ወእፊሰ ከሉ ዐረክ ከመ ይገላዩክ።

የአንተን መፍራት በሚበረታብህ በጠላትህ አመጣበታ ለሁ አለ፣ አንተ ትፈራው የነበረ ጠላትህ አንተን እንዲፈራ አደርገኋለሁ፣ አገራቸውንም ልትወርስ ወደ እነሱ የገባህባቸው አሕዛብ ሁሉ ከአንተ የተነሣ ይደነግጣሉ፣ ጠላቶችህ ሁሉ አንተን ፈርተው ይሸሹ ዘንድ እንዲሸሹህ አደርጋለሁ።

፳፰፣ ወእፌኑ ዘያደነግግሙ ቅድሚክ ለአሞራዎን ወያወዕላሙ ለኬሌዎን ወለኢዌዎን ወለከናኔዎን።

ወእፊሰ ከሉ ዐረክ ከመ ይገላዩክ ብሎ ነበርና ከአንተም አስቀድሜ በፊትህ የአሞራዎንን ሰዎች የሚያስደነግጣቸው ትንኝን አመጣባቸዋለሁ፣ ትንኝም ከሀገራቸው አስወጥቶ ይሰድዳቸዋል፣ አንድም ያወፅደሙ ይላል፣ የአሞራዎንን ሰዎች ከሀገራቸው አስወጥቶ ይሰድዳቸው ዘንድ ከአንተ አስቀድሜ የሚያስደነግጣቸው ትንኝን አመጣባቸዋለሁ፣ አንድም ወታወዕላሙ ይላል፣ ከአንተ አስቀድሜ ፊታውራሪ አድርጌ የሚያስደነግጣቸው ትንኝን አመጣባቸዋለሁ፣ ከዚያ በኋላ አንተ ገብተህ ከሀገራቸው አስወጥተህ ትሰድዳቸዋለህ፣ አንድም ቅድሚያ ብሎ ወአወዕላሙ ይላል ከዚያ አስቀድሞ ፊታውራሪ አድርጌ የሚያስደነግጣቸው ትንኝን አመጣባቸዋለሁ፣ ከዚያ በኋላም ከሀገራቸው አስወጥቼ እሰድዳቸዋለሁ።

፳፱፣ ወኢያወዕላሙ በአሐቲ ዓመት ከመ ኢትኩን ምድር ዓዕ ወከመ ኢይብዡን ላዕሊክ አራዊተ ገዳም።

አወዕላሙ ብሎ ነበርና ሳወጣቸውም ምድር ከሰው ተለይታ በረኃ እንዳትሆን፣ የምድረ በዳ

አራዊትም በአንተ እንዳይበዙ ብህ የከነዓንን ሰዎች ከሀገራቸው በአንዲት ዓመት ብቻ አላወጣቸውም።

በበንሰቲት አወዕላሙ እምኔክ እስከ ትትባዛን ወትወርሳ ለምድር፣ አንተ ፈጽመህ እስክትባዛ ድረስ በዝተህም ከነዓንን ጨርሰህ እስክትወርሳት ድረስ አላ ያለበት ነው፣ ጥቂት ጥቂት እያልኩ በብዙ ዘመን ከአንተ ለይቼ አስወጥቼ እሰድዳቸዋለሁ እንጂ።

፴፣ ወአሰፍሕ አድዋሊክ እምባሕረ ኤርትራ እስከ ፍልስጥኤም፣ ወእም ገዳም እስከ ፈለግ ዐቢይ ፈለገ ኤፍራጥስ ወእሚሙ ውስተ እደክ እለ ይነብሩ ውስተ ምድር ወአወዕላሙ እምኔክ።

ድንበር ይመታል በወዲህ ከኤርትራ ባሕር እስከ ፍልስጥኤም፣ በወዲያ ከሶርያ ምድረ በዳ ጀምሮ እስከ ታላቁ ወንዝ እስከ ኤፍራጥስ ድረስ ያሉትን አውራጃህን፣ አንድም አድዋለክ ይላል፣ ጥቃቅኑን አገርችህን ሁሉ አቀናልሃለሁ፣ በከነዓንም የሚኖሩትን ሰዎች ሁሉ በእጅህ ጭብጥ በእግርህ እርግጥ ሁነው እንዲገዙልህ አድርጌ እሰጥሃለሁ፣ ለአንተ የማይገዙትን ግን ከአንተ ለይቼ አስወጥቼ እሰድልሃለሁ።

፴፩፣ ወኢታኅድሮሙ ወለአማልክ ቲሆሙ ኢትትአዘዝ፤

ለአንተ የማይገዙልህ የከነዓንን ሰዎች ከአንተ ጋር አታኑራቸው፤ ለካህናት ጣዖቱም አትታዘዝ አለ፤ መስዋዕት ሠዋ፣ ጣዖት አምልክ ቢሉህ አይሆንም በላቸው፤ አንድም ለጣዖታቱ አትታዘዝ አለ፤ ወድደህ አንተው ራስህ በፈቃድህ ለጣዖታቱ መስዋዕት ጸሎት ላቅርብ /አቀርባለሁ/ አትበል፤

፴፪፣ ወኢይንበሩ ውስተ ምድርከ ከመ ኢይግበሩከ ተዓብስ ወለእመ አምልክ አማልክቲሆሙ እሙንቲ ይከውኑከ ዕቅፋቲ፤

ፈጣሪህን ትበድል ዘንድ እንደ ትበድል እንዳያደርጉህ ለአንተ የማይገዙ ሰብአ ከነዓን፤ አንድም ጣዖታቱ በአገርህ አይኑሩ፤ ጣዖታቱን ካመለክሃቸው፤ አንድም የሰብአ ከነዓንን ጣዖታት ከአመለክህላቸው የከነዓን ሰዎች ዕንቅፋት ይሆኑሃል አለ፤ እነሱ የጠፉሃል፤ አንድም ጣዖታቱ ዕንቅፋት ይሆኑሃል አለ፤ ከፈጣሪህ ይለዩሃል ሲል ነው።

ምዕራፍ ፳፬

፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዕርግ አንተ ወአሮን ወናዳብ ወአብ ዩድ ወመላሕቅተ ሕዝብ ፪ እም እስራኤል ወይሰግዱ ሊተ እምር ኅቅ፤

እግዚአብሔር ሙሴን አንተና ወንድምህ አሮን፣ ናዳብና አብ ዩድ ከእስራኤል የተመረጡ በሕዝቡ የተሾሙ፤ አንድም ዘእስራኤል ይላል የእስራኤል ወገን የሚሆኑ በሕዝቡ የተሾሙ ሰባ ሊቃናትም ሁናችሁ ወደ ደብረ ሲና ውጡ፤ ከአንተም ጋር ከወጡ በኋላ ለእኔ ለፈጣሪያቸው ለእግዚአብሔር ከሩቅ ሁነው ይስገዱ፤

፪፣ ወቅረብ አንተ ባሕቲትከ ወእሙንቲሰ ኢይቅረቡ ወሕዝብከሂ ኢይዕርጉ ምስሌሆሙ፤

ከእነሱ ተለይተህ አንተ ብቻ፤ አንድም ባሕቲትከ ይላል፤ አንተ ብቻህን እኔ ወደ አለሁበት ወደ ተራራው ራስ ቅረብ፤ ሌዋውያን ግን አንተና ወንድምህ አሮን ወደ አላችሁበት ወደ ተራራው ራስ አይቅረቡ፤ ወገኖችህ እስራኤልም እንደ እነሱ፤ ከእነሱ ጋር ሌዋውያን ወደ አለብት ወደ መንፈቀ ደብር አይውጡ፤ አንድም ኅይሆሙ ይላል፤ ሕዝቡ ሌዋውያን ወደ አለብት አይቅረቡ፤

፫፣ ወቦአ ሙሴ ወአይድዓ ለሕዝብ ኩሎ ቃለ እግዚአብሔር ወጽድቆ ወአውሥኡ ኩሎ ሕዝብ በ፩ዱ ቃል ወይቤሎ ኩሎ ቃለ ዘነበበ እግዚአብሔር ንጉብር ወንሰምዕ፤

ሙሴም ሕዝቡ ወደ አለብት ወደ ከተማው ገብቶ የእግዚአብሔር እውነተኛ ቃሉን ለሕዝቡ ነገራቸው፤ ሕዝቡም እንደ አንድ ልብ መካሪ፤ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሆነው እግዚአብሔር የነገረንን ነገር ሁሉ ሰምተን እናደርገዋለን አሉ፤ ሐተታ እንዳለፈው፤

፬፣ ወጸሐፊ ሙሴ ኩሎ ቃለ እግዚአብሔር ወተንሥኦ በጸባሕ ወሐነዕ ምስዋዕ ታሕተ ደብር በ፲ቱ ወ፪ቱ አዕባን ቡኑልቄ ፲ቱ ወ፪ቱ ሕዝበ እስራኤል፤

ሙሴም የእግዚአብሔርን ቃል ሁሉ ጻፈ፤ ጧት ተነሥቶ፤ አንድም ፈጥኖ ተነሥቶ በዐሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ወገኖች ልክ አሥራ ሁለት ደንጊያዎች አንሥቶ አምጥቶ በተራራው ሥር ምስዋዕ ሠራ ጸፈጸፈ፤

፭፣ ወፈነወ ወራዙቶሙ ለውሉደ እስራኤል ወአዕረጉ መስዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር አልህምተ፤

ሙሴም ለማረድ ለማወራረድ እንዲፋጠኑ ብሎ የእስራኤልን ልጆች ጉልማሶች ወደ ምስዋዕ ልኮ ሰደዳቸው፤ ሐደውም

ላሞቹን እስራኤል ከመከራ የሚድኑበት መስዋዕት አድርገው ለእግዚአብሔር አቀረቡ፤ አንድም እስራኤል ከመከራ የሚድኑበት መስዋዕት አድርገው ላሞቹን ለእግዚአብሔር አቀረቡ፤

፮፣ ወነሥኦ ሙሴ መንፈቀ ደሙ ወአንበረ ውስተ መቅለድ ወመንፈቀ ደሙ ከወወ ላዕል መስዋዕት፤

ሙሴም የደሙን እኩሌታ ወስዶ በብርቱ አኖረው፤ የደሙንም እኩሌታ ወስዶ በመስዋዕቱ ዙሪያ አፈሰሰው፤ አንድም የደሙን እኩሌታ ወስዶ በብርት አኖረው የመንፈቅ መንፈቅ ነው፤ የዕኩሌታውን ዕኩሌታ ደም ወስዶ በምስዋዕ ላይ አፈሰሰው፤

፯፣ ወነሥኦ ሙሴ መጽሐፈ ሕግ ወአንበበ በዕዘነ ሕዝብ ወይቤሎ ኩሎ ዘነበበ እግዚአብሔር ንጉብር ወንሰምዕ፤

ሙሴም ሕጉ የሚነገርበትን መጽሐፍ ወስዶ አነበበላቸው መጽሐፍ አለው፤ ከሆነ በኋላ፤ አንድም መጽሐፍ ይላል፤ ሕጉ የተጻፈበትን ሠሌዳውን፤ አንድም ሕግ ሥርዓት ሁኖ የተጻፈላቸውን ቃል ወስዶ ሕዝቡ እየሰሙት አነበበላቸው፤ ሕዝቡም እግዚአብሔር የተናገረውን ነገር ሁሉ ሰምተን እናደርገዋለን አሉ፤ ሐተታ እንዳለፈው፤

፰፣ ወንጌላ ሙሴ ደመ ወንጌላ ላዕል ሕዝብ ወይቤ ናሁ ደመ ሕግ ዘሐገገ ለክሙ እግዚአብሔር በእንተ ኩሎ ዝ ቃል፣

ነገሥት ሙሴ መንፈቀ ደሙ ወአንበረ ውስተ መቅለድ ብሎ ነበርና፣ ሙሴም በብርት ያኖረ ውን ደሙን ወስዶ ሕዝቡን ረጫቸው፣ እናንተ፣ ኩሎ ቃል ዘነበበ እግዚእ ዘንጉብር ወንሰ ምዕ/በላችሁ/ በላላችሁት ቃል እግዚአብሔር ሕግ ሥርዓት አድርጎ የሠራላችሁ ደሙ ይህ ነው፣ አንድም ሕጉ ሥርዓቱ የሚጸናበት/ጸንቶበት/ የሚኖር ደሙ ይህ ነው፣ አንድም ሕጉ የተነበበበት ደሙ ይህ ነው፣

፱፣ ወዐርጉ ሙሴ ወአሮን ናዳብ ወአብደድ ወፎ ሊቃናተ እስራኤል፣ ሙሴና አሮን አብደድና ናዳብ በእስራኤልም የተሾሙ ሰባ ሊቃናት ዕርጉ እንዳላቸው ወደ ደብረ ሲና ወጡ፣

፲፣ ወርእዩ መካነ ኅብ ይቀውም እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ወታሕተ እግሩ ከመ ግብረተ ግንፋል ዘሰንፎር ወከመ ርእየተ ጽንዕ ሰማይ ሶበ ሐወዕት፣

ወጥተውም የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር በቆመበት በእግሩ በታች ባለው ቦታ ሰንፎር እንደሚባል ዕንቁጥ ጡብ ሥራ ያለ ጽንዕት ሰማይ

ሲል ነው፣ የጸናችም ሰማይ ባበራች ጊዜ እንደሚታይ ያለ ብርሃን አዩ አለ፣ ጡብ ከመጣል አወጣችኋለሁ ሲል፣ እንዲህ ሁኖ ታይቷቸዋል፣ ወከመ ርእየተ ሰማይም አለ፣ ሰማይ የመሰለ ባሕር ከፍዬ ከግብጽ አወጣችሁ ሲል፣ አንድም ቀድሞ ሰማይ የመሰለ ባሕር ከፍዬ ከግብጽ እንዳወጣችሁ ዛሬም በደብረ ሲና ሰማያዊ ሕግ ሠራሁላችሁ ሲል እንዲህ ሁኖ ታይቷቸዋል፣

፲፩፣ ወንጌላ ሙሴ ለእስራኤል /ወኃያላኒሆሙ/ ዘአልቦ ዘይመሰሎሙ አስተርአዩ በመካነ ዘእግዚአብሔር ወበልዑ ወሰትዩ፣

እስራኤል የተመረጡ ጉልማ ሶች እግዚአብሔር በተገለጸ በት በደብረ ሲና እግር ላሙን አርደው አወራርደው መሥዋዕትነትንም ተመገቡ፣ አንድም የሚመስላቸው የሌለ ከእስራኤል የተመረጡ ሌዋ ውያንም ደሙን ለማፍሰስ፣ ስቡን ለማጤስ እግዚአብሔር በተገለጸበት በደብረ ሲና እግር ተገለጡ፣ ተረፈ መሥዋዕትነትንም ተመገቡ፣ አንድም የሚመስላቸው የሌለ ከእስራኤል ዘነፍስ የተመረጡ ቀሳውስት ዲያቆ ናት ስሙን ለመቀደስ ክብሩን

ለመውረስ በእግዚአብሔር ማደሪያ በቤተ ክርስቲያን ተገለጡ፣ ሥጋውን ደሙን እነሱ ተቀብለው ለምእመናን አቀበሉ፣ አንድም የሚመስላቸው የሌለ ከእስራኤል ዘነፍስ የተመረጡ ጸድቃን በዕለተ ምጽአት ከመቃብር ተነሥተው ፍጹም ብርሃን ለብሰው አበጋ ዛቸው ኢየሱስ ክርስቶስን መስለው በእግዚአብሔር ማደሪያ በመንግሥተ ሰማያት ተገለጹ፣ ጸጋ ክብሩንም ወረሱ፣ በልዑ ወሰትዩ አለ፣ የበሉት የጠጡት ደስ እንዲያሰኝ እነሱም ጸጋ ክብሩን ሲወርሱ ደስ ይላቸዋልና፣ ወንጌላ ሙሴ ለእስራኤል ባለው ወኃያላኒ ሆሙ ለእስራኤል ይላል፣ አብነት እንደዚህ ያስተረጉማል፣

፲፪፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዕርግ ኅቤየ ውስተ ደብር ወሀሉ ዝየ/ከየ/ ወእሁብከ ሰሌዳተ ዘዕብን ዘሕግ ወዘትእዛዝ ዘጸሐፍከ/ተሐግግ/ ወትሔግግ ሎሙ፣

እግዚአብሔርም ሙሴን የምነ ግርህ ነገር አለኝና ኢየሱስን አስከትለህ እኔ ወዳለሁበት ወደ ደብረ ሲና ውጣ፣ በደብረ ሲናም አርባ ቀን ሰንብት፣ አንተ ለእስራኤል ሥርዓት አድርገህ ትሠራላቸው ዘንድ እኔ የጸፍኩት ዘጠኙ ቃላትና ኢታምልክ ያለብት ሁለቱን

የዕንቁጥ ጸላት እስጥሃለሁ፣ አንድም በግብር አምላካዊ የጸፍኳቸው ዘጠኙ ቃላትና ኢታምልክ ያለባቸው ሁለቱን የዕንቁጥ ጸላት እኔ እስጥሃለሁ፣ ወትሔግግ ሎሙ አንተ ከእኔ ወስደህ ሥርዓት አድርገህ ትሠራላቸዋለህ አለው፣

፲፫፣ ወይቤሎሙ ሙሴ ለሊቃናተ ሕዝብ ኢትትዋክቱ/ኢትትዋክሐ/ እስከ ንሰወጥ ኅቤክሙ ወናሁ አሮን ወሆር ምስሌክሙ ወለለመኒ ዘዐ ነገር ይሑር ኅቤሆሙ፣

ሙሴም በሕዝቡ የተሾሙ አለቆችን ጠርቶ እኔና ኢየሱስ ደብረ ሲና ደርሰን እስክን መለስ ድረስ አትጣሉ፣ አትከራክፍ፣ አትናወጡ፣ ግርግር አትበሉ፣ ነገር ያለውም ሰው በኖር አንዱም አንዱ ወደ እነሱ ይሑድ፣ እነሆ አሮንና ሆር ከእናንተ ጋር አሉ፣ እነሱ ይፍረዱላችሁ አላቸው፣

፲፬፣ ወተንጌላ ሙሴ ወኢየሱስ ወዐርጉ ውስተ ደብረ እግዚአብሔር ወመወረ ደብሮ ደመና፣

ይኸን ነግሯቸው ሙሴና ኢየሱስ ተነሥተው እግዚአብሔር ወዳለበት ወደ ደብረ ሲና ወጡ፣ ያንጊዜ ተራራውን ደመና መጥቶ ሸፈነው፣

፲፮፣ ወወረደ ሳርሁ /ሱራኄሁ/ ለእግዚአብሔር ውስተ ደብረ ሲና ወሠወሮ ሰዱሰ ዕለተ ወበሳብዕት ዕለት ፀውዖ እግዚአብሔር ለሙሴ እማዕከለ ደመና፣

እነሱ ከወጡ በኋላ የእግዚአብሔር ብርሃኑ ወደ ደብረ ሲና ወረደ፣ ወርዶም ተራራውን ስድስት ቀን ሸፈነው፣ በሰባተኛ ወም ቀን እግዚአብሔር ከደመናው መካከል ሁኖ ሙሴን ጠራው፣

፲፯፣ ወአስተርአየ ሳርሁ ለእግዚአብሔር ከመ ነደ እሳት ሶበ ያንበሉብል ዲበ ከተማሁ ለደብር በቅድሚያሁ ለውሉደ እስራኤል፣

እሳት በነደደ ጊዜ ነበልባሉ ከሩቅ እንዲታይ በእስራኤል ልጆች ፊት በተራራው ራስ ላይ የእግዚአብሔር ብርሃኑ እንደ ሰንደቅ አላማ ሁኖ በሩቅ ይታይ ነበር፣ አንድም ለቅድሚያሁ ይላል፣ እሳት በነደደ ጊዜ ነበልባሉ ለሰው ሁሉ ከሩቅ እንዲታይ የእግዚአብሔርም ብርሃኑ በደብረ ሲና እንደ ሰንደቅ አላማ ሁኖ ለእስራኤል ከሩቅ ይታያቸው ነበር፣

፲፰፣ ወወረደ ሙሴ ማዕከለ ደመና ወወርገ ውስተ ደብር ወነበረ ሟዓ መዓልተ ወሟዓ ሌሊተ፣

የተላለፈ ነው፣ ወወርገ ሙሴ ውስተ ደብረ ሲና ወወረደ ማዕከለ ደመና ሲል ነው፣ ሙሴም ወደ ደብረ ሲና ወጥቶ ሰባት የብርሃን መጋረጃ አለ፣ ወደዚያ ገባ፣ አንድም እንዳለም ይሆናል፣ ወሰወረ ደብሮ ደመና ብሎ ነበርና ደመና በጋረደው በተራራው መካከል ገብቶ እግዚአብሔር ወዳለበት ወደ ተራራው ራስ ወጣ፣ ወጥቶም አርባ ቀን፣ አርባ ሌሊት በደብረ ሲና ተቀመጠ፣ /ሐተታ/ ተነሥተውም ሒደው ኢያሱ ከእግረ ደብር ቀርቷል፣ ሙሴ ከተራራው ላይ ወጥቷል፣ ስድስቱን ቀን በስድስቱ ዕለታት የተፈጠሩ ሃያ ሁለቱን ሰንፍጥረት በልቡኖው ሲሥልበት ሲቀርዕበት ሰንብቷል፣ ሠላሳ አራቱን ቀን ግን አምስት መቶ ሰባ ወነበሩን ቃል ለቃል ሲነግረው ሰንብቷል፣ አርባ ቀን ያለው ይህ ነው፣ ኢያሱሳ ምን ሲመገብ ሰንብቷል ቢሉ ሙሴን ያጸና አምላክ አጽንቶታል፣ አንድም መና ከደመና እየወረደለት ውሃ ከደንጊያ እየፈለቀለት ሲመገብ ሰንብቷል።

ምዕራፍ ፳፬

ገባኤ

፩፣ ወነበሩ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ንሥኡ ሊተ እምጥሪትክሙ መባዓ ዘሐለይክሙ በልብክሙ፣

ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን ጠርቶ የእስራኤልን ልጆች ከገንዘባችሁ በልቡኖችሁ ያሰባችሁልኝ መባውን አቅርቡልኝ ብሏል ብለህ ንገራቸው ብሎ ተናገረው፣

፪፣ ወዝንቱ ውሎቱ መባዕ ዘትነ ሥኡ እምኔሁ ወርቀ ውብሩረ ውብርተ፣

ንሥኡ ሊተ እምጥሪትክሙ ብሎ ነበርና ከገንዘባችሁ ለይታችሁ የምታመጡልኝ መባዕም ይህ ነው፣ ዘትነሥኡ ያለውን ወርቀ ውብሩረ ውብርተ ብሎ አመጣው፣ የምታመጡልኝም ወርቁን ብሩን ብርቱን ነው፣ አንድም ዝንቱ መባዕ ወርቅ ውብሩር ውብርት ይላል፣ ይኸውም ከገንዘባችሁ የምታቀርቡልኝ መባው ወርቅ ብርብርት ነው አለ በላቸው አለው፣ አንድም እምኔሁም ይላል፣ ሙሴ አርን ከእስራኤል የምትቀበሏቸው መባው ወርቁን ብሩን ብርቱን ነው፣ አንድም ዝንቱ መባዕ ዘትነሥኡ እምኔ

ሆሙ ይላል፣ ይኸውም ከእነሱ የምትቀበሉት መባው ወርቅ ብርብርት ነው አላቸው፣

፫፣ ወያክንተ ወኅብረ ኩብድ ወለየ ክዑብ ወቢሶሰ ክዑብ ወፀጥረ ጠሊ፣

ያክንተ ሰማያዊ ሐርን፣ ኅብረ ኩብድ ብጫ ሐርን፣ ወለየ ክዑብ እጥፍ ሁኖ የተሠራ ቀይ ሐርን፣ ለየ ባለው ነተ ይላል፣ በዓረቢ፣ ወቢሶሰ ክዑብ እጥፍ ሁኖ የተሠራ አረንጓዴ ሐርን፣ ወፀጥረ ጠሊ ቀለም የገባ የፍየል ጠጉርን አምጡ በላቸው አለው፣

፬፣ ወማዕሰ በግዕ ጎሡየ ወማዕሰኒ ዘሥርየቱ ኅብረ ያክንት ወዕዕ ዘኢይነቅዝ፣

ማዕሰ በግዕ ጎሡየ፣ የለፋ ዘስርየቱ ኅብረ ያክንት ለማለት ደገመው፣ አንድም ማዕሰ በግዕ ጎሡየ አለ፣ አልፍተው ቀለም ሳያገቡ የሚያመጡት አለና፣ ወማዕሰኒ ዘሥርየቱ ኅብረ ያክንት አለ፣ አልፍተው ቀለም አግብተው የሚያመጡት አለና ሽምሽርሰጢን የሚባል የማይነቅዝ ዕንጨትንም አምጡ አላቸው፣ አንድም የማይነቅዝ ሽምሽርሰጢን የሚባል እንጨትንም አምጡ በላቸው፣

፩፣ ወቅብዐ ለማገቶት ወአፈዋተ ለተቀብዖ ወዕጣናተ ለማዕጠንት፤

ለመብራት የሚሆን ዘይቱን፣ ሊቀባቸውም ሺቶዎችን፣ ሊያጥኗቸውም ዕጣኖችን አምጡ፤

፪፣ ወአዕባነ መረግድ ወአዕባነ ዘይት-ኔረው ለኤፉድ ወለሎግዮ፤

ሎግዮ ልብሰ መትከፍ፣ ኤፉድ ልብሰ እንግድግ ነው፣ ለኤፉድና ለሎግዮ ፈርጥ ጌጥ የሚሆኑ መረግድ የሚባሉ አዕናቀኑን አምጣ አለው፣ ወአዕባነ ዘይት-ኔረው ዘይት-ኔረው ለማለት ደግሞታል፤ አንድም የማይቀረፁ ወርቁን ሐፍን አጎድጎው የሚይዟቸው አዕናቀኑ አሉና አዕባነ መረግድ አለ፣ የሚቀረፁ በሐር ተጠልፈው የሚያዙ አዕናቀኑ አሉና ወአዕባነ ዘይት-ኔረው አለ፤

፫፣ ወትገብር ሊተ መቅደስ ወአጋድር በማዕከሉ፤

ግብር ሊተ ሲል ነው፣ የምመስ ገንበት ደብተራ አራትንም ሥራልኝ፣ ይኸን ያደረግሁልኝ እንደሆነ በረድኤት አድሬበት እኖራለሁ፤ አንድም አንተ የምመስገንበት ደብተራ አራትን ሥራልኝ፣ ወአጋድር በማዕከሉ ሆሙ፣ እኔም በወገኖቼ በእስራኤል መካከል በረድኤት አድሬባቸው እኖራለሁ፤

፬፣ ወትገብር ሊተ ኩሎ ዘእነ አርእዩከ በውስተ ደብር አርእዩ ደብተራ ወአርእዩ ንዋያ ለደብተራ ወኩሎ ከግሁ ትገብር፤

ትገብርና ትገብር አንድ ወገን ነው፣ በደብረ ሲና እኔ የማሳይህ የደብተራ ብርሃንን ሥራ አምሳል፣ የደብተራ ብርሃን የዕቃዋንም ሥራ አምሳል፣ ይህን ሁሉ እኔ እንደ ነገርኩኸ ሥራ አለው፣ አንድም እየራሱ ለማውጣት ከመ እነ አርእዩከ እኔ የደብተራ ብርሃንን ሥራዋን፣ የደብተራ ብርሃንን የእቃዋንም ሥራ በደብረ ሲና እኔ እንደማሳይህ /እንደ አሳየሁ/ የደብተራ አራትን ሥራ የእቃዋንም ሥራ ሁሉ ከማሃ እንደ ደብተራ ብርሃን አድርገህ ሥራ፣ አንድም ዘከመ እነ አርእዩከ እኔ ከዚህ ቀድሞ ደብተራ ብርሃንን፣ የደብተራ ብርሃንን እቃዋንም እንደ አሳየሁ ደብተራ አራትን፣ የደብተራ አራት እቃዋንም እንደዚያ ሥራ አለው፣ ጌታ በደብረ ሲና ሳለ ሙሴን በተመስጦም ቢሉ በደመናም ቢሉ አውጥቶ የደብተራ ብርሃንን ሥራዋን የእቃዋንም ሥራ ሁሉ አሳይቶታል፣ ስለ ምን ቢሉ በደብተራ ብርሃን አምሳል ደብተራ አራት፣ በደብተራ

አራት አምሳል ቤተ መቅደስ፣ በቤተ መቅደስ አምሳል ቤተ ክርስቲያን የምትሠራ ናትና ስለዚህ ነው፤

፭፣ ወግብር ታቦተ ዘመርጡል እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ዘካዕብ፣ እመት ወመንፈቀ እመት ኑጋ /ኑጋ/ እመት ወመንፈቀ እመት ራጎባ /ራጎባ/ እመት ወመንፈቀ እመት ቆማ /ቆማ/፤

ክንድ ከስንዝር ቁመቷ፣ ክንድ ከስንዝር ወርዷ፣ ሁለት ክንድ ከስንዝር አቁልቋዩዋ፣ የሚሆን ከማይነቅዝ ሸምሸር ሰጢን ከሚባል ዕንጨት ቁርጠህ ታቦትን ሥራልኝ አለው፣ አንድም ዕፀ ዘኢይነቅዝ ይላል፣ ከዚያም ራጎባ ባለው ጽፍሐ /ጽፍሐ/ ይላል፣ ሸምሸርሰጢን የሚባል የማይነቅዘውን ዕንጨት ቁርጠህ አቁልቋዩዋ፣ ሁለት ክንድ ከስንዝር፣ ወርዷ ክንድ ከስንዝር የሚሆን ታቦትን ሥራልኝ አለው፣ ዘመር ጡል ዘዘመን ዘስምዕ ዘእግ ዘሥርዓት ዘርስት ዘምዕዋድ ዘዐደት ዘመርጡል አላት፣ ሰቀልኛ ናትና ዘዘመን አላት፣ በዘመን ሙሴ ተሠርታለችና፣ ዘስምዕ አላት፣ አምልኮቱ ይመሰክርባታልና ጸንቶባት ይኖራልና፣ ዘእግ ዘሥርዓት

አላት፣ ሕጉ ተነግሮባታል፣ ሥርዓቱ ተፈጽሞባታልና ዘርስት አላት፣ ምድረ ርስት ገብተውባታልና፣ /ምድረ ርስትን ወርሰውባታልና/፣ ዘምዕዋድ አላት፣ ከብበዋት ይሰፍራሉና፣ ዘዐደት አላት፣ ይዘዋት ይዞራሉና፣

፮፣ ወትቀፍላ ወርቀ ንጹሐ እምው ሳጤሃኒ ወእምአፍጻሃኒ ትቀፍላ ወትገብር ሳቲ ቀጸላ ዘወርቅ በዓውዳ /ቀጸላ ወርቅ ዘዓውዳ/፤

ትቀፍላና ትቀፍላ አንድ ወገን ነው፣ ከውስጧ ጀምረህ እስከ እዳሪዋ ድረስ ንጹሐ ያለው ጽፍላ ሲል ነው፣ በጠራ ወርቅ ለብጣት፣ አንድም ውስጡ ዋን አፍአዋን በጠራ ወርቅ፣ አንድም በውስጥ በአፍአ የጠራ ወርቅ ለብጣት በዙሪያዋም የወርቅ ከንፈር ሥራላት፤

፯፣ ወትዘብጥ ጸባነ አርባዓ ዘወርቅ ወታነብር ላዕል (ውስተ) ፱፣ ምስግካቱሃ ጸባነ ክልኤተ (ክልኤ) ውስተ ምስግካ ኦሐዱ ወዕባነ ክልኤተ ውስተ ዳግም ምስግካ፤

የወርቁን አራቱን ቀለበት መትተህ ሥራው፣ አንድም ዕባነ ወርቅ አርባዓ ይላል፣ አራት የወርቅ ቀለበት ሥራ፣ አንድም ዕባነ ወርቅ ትዘብጥ አርባዓ ይላል፣ የወርቁን ቀለበት

አራት አድርገህ ሥራው፤ አንድም ዕባይ አርባዕ ዘወርቅ ዕባይ ወርቅ አርባዕ ይላል፤ የአራት ወቄት ወርቅ ቀለበት ሥራ፤ አንድም ወርቅ አርባዕ ትገብር ዕባይ አርባዕ ይላል፤ አራቱን ወቄት ወርቅ አራት አምባር አድርገህ ሥራው፤ ይኸንንም በአራቱ ማዕዘን አኑረው፤ ከዚያም ከአራቱ ሁለቱን ቀለበት በአንድ ወገን፤ ሁለቱን ቀለበት በአንድ ወገን አኑረው፤ አንድም ዕባይ ክልኢተ ውስተ ምስማክ፤ አሐዱ በክልኤቱ ምስማክ ወዕባይ ክልኤተ ውስተ ዳግም ምስማክ በክልኤቱ ምስማክ ይላል፤ ሁለቱን የወርቅ ቀለበት በአንድ ወገን በሁለት ወገን አድርገው የወርቅ ቀለበት በሁለተኛው ወገን በሁለት ወገን አድርገው አለው፤ አብነት ዕባይ አግብዕ ሳግዳት ሕልቀት ይላል፤ እንደዚሁ ያስተረጎማል፤

፲፪፣ ወግበር ላቲ መግደርቲሃ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ወትቀፍሎሙ ወርቀ፤

መሸከሚያዎን ሸምሸርሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ ሥራው፤ አንድም ዕዕ ዘኢይነቅዝ ይላል የማይነቅዝ ሸምሸርሰጢን የሚባለውን ዕን

ጨት ቁርጠህ፤ ግበር መግ ውራሃ፤ መሸከሚያ አድርገህ ሥራው፤ አንድም ቁርጠህ መሸከሚያ አድርገው፤ መሸከሚያዎቹንም ወርቅ ለብጣቸው መግደርቲሃ ባለው መግደርቲሃ ወርቅ ባለው በወርቅ ይላል፤

፲፫፣ ወታብውእ መግደርቲሃ ውስተ ውእቶን ዕባይ አርባዕ ዘዲበ ምስማክ ዘታቦት፤

መሸከሚያዎቹንም ከታቦቲቱ በላይ በአራቱ ማዕዘን ወዳሉ ወደ አራቱ ቀለበቶች አግባው አለው፤

፲፬፣ መሳክሚሃ ለታቦት በዘይሰክ ምዎ ሰሙ በዕባይ ዘዲበ ታቦት ለይኩን ድንባዛቲሃ ዘይትዋደዱ ወዘኢያንቀለቅሉ፤

በታቦቲቱ ላይ በአራቱ ማዕዘን ባሉ በአራቱ ቀለበቶች ሌዋው ያን እሷን በእነሱ በሚሸከሙ ገንዘብ የታቦቲቱ መሸከሚያዎች፤ ለይኩን ድንባዛቲሃ መሳክሚሃ ያለውን ድንባዛቲሃ ብሎ ደገመው፤ ወለቅ ወለቅ የማይሉ ከላይ እስከ ታች የተሰማሙ ይሁኑ፤ አብነት መግደር መሳክም ድንባዛት ይላል፤ እንደዚሁ ያስተረጎማል፤

፲፭፣ ወግበር ላቲ ተድባበ ዘወርቅ ንጹሕ ዘካዕበ እመት ወመንፈቀ እመት ኑኑ እመት ወመንፈቀ እመት ራሕቡ /ዕፍሐ/፤

ንጹሕን ጽፋይ ሲል ነው፤ አቁ ልቋዩ ሁለት ክንድ ከስንዝር፤ ወርዱ ክንድ ከስንዝር የሚሆን /የሆነ/ የጠራ ወርቅ ያለበት መግጠሚያ ለታቦቲቱ ሥራላት አለው፤ ይህ በታቦቲቱ በላይ እንደ አጎበር ያለ ነው፤

፲፮፣ ወግበር ክልኤተ ኪሩቤን ዘወርቅ ፍሕቆ ወትገብርሙ እምክ ልኤቱ ምስማካቲሁ ለተድባብ፤

ፍሕቆን ልዝብ ጽፋይ ሲል ነው፤ ሁለቱን ኪሩቤል ከለዘበ ከጠራ ወርቅ ሥራላት እነዚህንም ሁለቱን ኪሩቤል በመግጠሚያው ላይ ከሁለት ወገን አድርጋቸው፤ አንድም ሁለት ወገን በሆነ በመግጠሚያው ላይ አድርጋቸው፤ አንድም ለመግጠሚያው በሁለት ወገን አድርጋቸው ይኸ እም በ ሲሆን ነው፤ እስመ እምይተረጎም ለኅበ ብዙኅ ያታ እንዲል፤

፲፯፣ ወይትገበር አሐዱ ኪሩብ እምጽንፈ ምስማክ ወአሐዱ ኪሩብ እምጽንፈ ካልእ ምስማክ ዘተድባብ ወትገብሩ ክልኤሆሙ ኪሩቤን ላዕለ ክልኤሆሙ ምስማካት፤

አንዱ ኪሩብ በአንድ ወገን፤ አንዱም ኪሩብ በአንድ ወገን፤

በመግጠሚያው ላይ ይቀረጹ፤ አንድም እምጽንፈ ምስማክ አሐዱ እምጽንፈ ካልእ ምስማክ አሐዱ ይላል፤ በአንዱ መግጠሚያ ላይ አንዱ ኪሩብ፤ በሁለተኛው በአንዱ መግጠሚያም ላይ አንዱ ኪሩብ ይቀረፀ /ይቀረፀ/ አለ ይሠሩ፤ እኒህንም ሁለቱን ኪሩቤል በሁለቱ መግጠሚያዎች ላይ እንዲህ አድርጋችሁ ቅረዑዎቻችሁ፤

፲፰፣ ወይኩኑ ኪሩቤን እንዘ ይረብቡ ክፍሆሙ እመልዕልት ወይጸልሉ በክፍሆሙ እመልዕልተ ተድባብ ወገጸሙ ይትፍጸር በበይና ቲሆሙ ውነበ ተድባብ ይኩን ገጸሙ ለኪሩባን፤

ኪሩቤልም ከላይ ክንፋቸውን ዘርግተው መግጠሚያውንም በላይ ሸፍነው፤ አንድም በታቦቲቱ በላይ ያለ መግጠሚያውን ሸፍነው የኪሩቤል ፊታቸው ወደ መግጠሚያው ዙሮ እንደሚኖከሱ ድሮዎች ፊት ለፊት እርስ በርሳቸው ይተያዩ፤

፲፱፣ ወታነብር ተድባብ ዲበ ታቦት መልዕልቲሃ ወውስተ ታቦት ትወዲ ትእዘዘ ዘአነ እሁበክ፤

መግጠሚያውን በታቦቲቱ ላይ አኑረው፤ ከዚህ አስቀድሞ እኔ የሰጠሁ አሠርቱ ቃላት የተጻፉባቸው ሁለቱን ጽላት በታቦቲቱ ውስጥ አኑር፤

፳፮፣ ወእትኢመር ለከ በሀዩ ወእት ናገረከ እምላዕል ተድባብ ማዕከል ክልዲቱ ኪሩባን እለ ሀለዉ ዲበ ታቦት ዘመርጡል ከሎ ትእዛዘ ዘእኤገዘከ ኅበ ውሉደ እስራኤል /ለውሉደ እስራኤል/፣

እኔ በዚያ ሁኔ ለአንተ የምገ ለጥልህ ከመግጠሚያውም ላይ ሁኔ አንተን የምነጋገርበት ፲ቱ ቃላት የተጻፉባቸው ሁለቱን ጽላት በታቦቲቱ ውስጥ አኑር፤ አንድም አንተ ከዚህ አስቀድሞ እኔ የሰጠሁ ፲ቱ ቃላት የተጻፉባቸው ሁለቱን ጽላት በታቦቲቱ ውስጥ አድርግ፣ እኔም በዚያ ሁኔ ለአንተ እገለጽልሃለሁ፣ በእስራኤል ልጆች ዘንድ፤ አንድም ለእስራኤል ልጆች ብዬ እኔ የማ ዝገዘን ትእዛዝ ሁሉ ሰቀልኛ በሆነች በታቦቲቱ ላይ ባለ በሀለቱ ኪሩቤል መካከል ባለ በመግጠሚያው ላይ ሁኔ ይህን አድርግ እያልኸ እነጋገርሃለሁ አለው፣ ይኸውም ምሳሌ ነው፣ ታቦት የእመቤታችን፤ ወርቁ የንጹሕናዋ የቅድስናዋ፣ ፈለግ የልቡናዋ፣ ብጽብጽ ወርቅ የሀከት መንፈሳዊ፣ ያ እንዳ ይረጋ ሀከት መንፈሳዊም ከእመቤታችን ልቡና አይጠፋምና፣ ታች መቀመጫው የንጹሐት አንስት፣ ላዩ መግጠሚያው የንጹሐን አበው፣

ሁለቱ ከንፈሮች የሐና እና የኢያቄም፣ ወደ ውስጥ የገባች ዩቱ የእመቤታችን፣ በመካከ ላቸው እንደ ሆነች እመቤታችንም በትድምርተ ሐና ወኢያቄም ለመገኘቷ ምሳሌ ነው፣ ሁለት ክንድ ከስንዝር ሞላልነቱ ከአዳም እስከ ኖሳ ያለው ዘመን ነው፣ ይህን ቢቈጥሩት ሁለት ሺህ ሁለት መቶ ሃምሳ ስድስት ዘመን ነው፣ በሁለት ሺህ ሁለት መቶ ሃምሳ ስድስት ዘመን አርአያ ድንግል ታቦተ ኖሳ ለመገኘቷ ምሳሌ ነው፣ ክንድ ከስንዝር ወርዱ ከኖሳ እስከ ሙሴ ያለው ዘመን ነው፣ ይህን ቢቈጥሩት ሺህ ከስድስት መቶ ሀያ ሁለት ዘመን ነው፣ በሺህ ከስድስት መቶ ሃያ ሁለት ዘመን አርአያ ድንግል ታቦተ ሙሴ ለመገኘቷ ምሳሌ ነው፣ ክንድ ከስንዝር ቁመቱ ከሙሴ እስከ አማናዊት ድንግል ያለው ዘመን ነው፣ ይህን ቢቈጥሩት ሺህ ከስድስት መቶ ሀያ ሁለት ዘመን ነው፣ በሺህ ከስድስት መቶ ሃያ ሁለት ዘመን አርአያ ድንግል ታቦተ ኖሳ አርአያ ድንግል ታቦተ ሙሴ ምሳሌዎቿ የሚሆኑ በአምስት ሺህ ከአምስት መቶ ዘመን አማናዊት ድንግል ለመገኘቷ

ምሳሌ ነው፣ አራቱ ቀለበት በአራት ወገን ንጽሕት ናትና፣ ከርእይ ከገሚሥ ከሰሚዕ ከአፄ ንዎ፣ ሁለቱ መሎጊያ የፍቅር ቢጽና የፍቅር እግዚአብሔር፣ አንድም የዮሴፍና የሰሎሚ፣ በስደቷ ጊዜ ተከትለዋታልና፣ አንድም የኦርኒና የሶፍያ ምሳሌ ናቸው፣ ባስልዮስን እኔ በተሳ ልከበት ሁሉ አትሊያቸው፣ በአጠገቤ ማላቸው በላዋላቸው፣ በመግጠሚያው ላይ ሁለቱን ኪሩቤል እንደሚናከሱ ዶሮዎች አድርገህ ማላቸው ቅረፃቸው ማለቱ በዓመት በዓመቱ ሊቀ ካህናቱ ከዚያ ገብቶ ከምሥዓል ከአዕናቀሩ ቃል ሰምቶ ይወጣ ነበር፣ እመቤታችንም በመልአከ ዑቃቢዋ በቅዱስ ሚካኤል ተጠብቃ፣ ከመልአከ መበሥሯ ከቅዱስ ገብርኤል ቃል ሰምታ አካላዊ ቃልን ወልዳ በቃል ሰብአዊ ሲያስተምር ለመገኘቱ ምሳሌ ነው፣

፳፩፣ ወግበር ማዕደ እምዕዕ ዘኢይ ነቅዝ ኑኑ ካዕበ እመት ወራገቡ እመት ወቆሙ እመት ወመንፈቀ እመት፣

ሽምሽርሰጢን ከሚባል ከማይ ነቅዝ ዕንጨት ቈርጠህ ማዕደ ሥራ፣ ይኸውም ሥራ ያልከሀ ማዕደ አቈልቋዩ ሁለት ክንድ፣ ወርዱ ክንድ፣ ቁመቱ ክንድ ከስንዝር ነው፣

፳፪፣ ወትቀፍሎ ወርቀ ንጹሐ ወግበር ሎቱ ቀጸላ በዓውዱ፣

ጽፋዩ ሲል ነው፣ ይኸንንም በጠራ ወርቅ ለብጠው፣ በዙሪያ ውም ከንፈር አውጣለት፣ አንድም ከንፈር በዙሪያው አውጣለት፣

፳፫፣ ወግበር ሎቱ ከንፈረ መጠነ ፪ቱ አፃብዕ በዓውዱ፣

በዙሪያው ያለ የከንፈሩን ክፈፍ ጋት ሙሉ አድርግለት፣

፳፬፣ ወግበር ፪ተ አውቃፋተ ዘወርቅ ወአንብር ውስተ ፪ቱ መግዝሁ ለማዕድ ዲበ ፪ቱ እገራሁ፣

የወርቅ አምባር አራት ሥራ ለት፣ አንድም አራት የወርቅ አምባር ሥራለት፣ ይኸንንም ሠርተህ በማዕድ በአራት እግሩ በላይ ባለ ከንፈሩ በአራቱ ማዕዘን አኑረው፣

፳፭፣ ወይኩኑ አውቃፋት መንገል ከንፈሩ ለማዕድ ወይኩኑ አውቃ ፋቲሁ አብያተ ለመግዕሪሁ ዘያነ ሥኡ ማዕደ፣

ይኩኑና ይኩኑ አውቃፋትና አውቃፋት አንድ ወገን፣ በማዕድ ከንፈሮች ላይ ያሉ የወርቅ አምባሮች ማዕድን ለሚያነሡ መሸከሚያዎች ቤት ይሁኑ፣ አንድም እየራሱ ለማውጣት አምባሮች በማዕድ ከንፈር ላይ

በአራቱ ማዕዘን ይሁኑ፤ በአራቱ ማዕዘንም ሁነው ማዕድን ለሚ ያነሡ መሸከሚያዎች ቤት ይሁኑ፤

፳፮፣ ወግበር መግሳታው እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ወትቀፍሎሙ ንጹሐ ወርቀ ወዘሙ ይትገኝሥ ማዕዳ፤

መሸከሚያውንም ሸምሸር ሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ ሥራው፤ አንድም ሸምሸርሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ አድርገው አለው፤ ሌላ ዕንጨት አይሁን ሲል ነው፤ ንጹሕን ጽፋዮ ሲል ነው፤ መሸከሚያ ችንም በጠራ ወርቅ ለብጣ ቸው፤ ማዕዳም በእነሱ ይነሣ አለ፤ እስራኤል በተጓዙ ጊዜ ነው፤

፳፯፣ ወግበር መጽብሒሁ ወአጽል ሕቲሁ /ወአጽሕልቲሁ/ ወመዳም ሒሁ ወመዋጽሒሁ በዘቡቱ ታወዕሕ እምንጹሕ ወርቅ ግበርሙ፤

መጽብሒሁ ታላቅ ሥልስ ወጭት፤ ወአጽሕልቲሁ ታናሽ ሥልስ ወጭት፤ ወመዳምሒሁ ማንካ፤ ይህን ባለው መአንፍ ሒሁ ይላል በዓረብ ምላሽ፤ ዘይቱን የምታፈስሰበት ጽዋውን፤ አንድም እንዳለ ይሆናል፤ ዘይቱን በምታፈስሰበት ገንዘብ ጽዋውንም ከጠራ ወርቅ ሥራላቸው፤

፳፰፣ ወአንብር ኅብስተ ዲበ ማዕድ በቅድሚያ ዘልፈ፤

ኅብስቱንም ዘወትር በፊቱ ጧት ማታ ሠዋው አለ፤ ኅብስቱ ዐሥራ ሁለት ነው፤ ከዚህ ስድስቱ ጧት፤ ስድስቱ ማታ ይሠዋ ነበር፤ ይኸውም ምሳሌ ነው፤ ማዕድ የኢየሩሳሌም፤ ዓሥራ ሁለቱ ኅብስት የዓሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል፤ ከዚህ ስድስቱ ጧት፤ ስድስቱ ማታ ይቀርብ ነበር፤ ዓሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤልም ስድስቱ በጌባል፤ ስድስቱ በገሪዛን ቀርበዋል፤ አንድም ማዕድ የደብተራ ኦሪት፤ ዓሥራ ሁለቱ ኅብስት የአሥራ ሁለቱ ቃላት ኦሪት፤ ዐሥራ ሁለት ያላቸው ፲ቱ ቃላት፤ ሕግ፤ ርትዕት፤ ሃይማኖት ናቸው፤ ከዚህ ስድስቱ ጧት ስድስቱ ማታ ይሠዋ ነበር፤ እነዚህንም ቃላት መሥዋዕተ ነግህ፤ መሥዋዕተ ሠርክ ሲሠጧ ይናገሯቸው /የደር ሷቸው/ ነበርና፤ አንድም ማዕድ የሕገ ኦሪት፤ ኅብስት የሕገ ወንጌል፤ በዚያ ላይ መሠዋቱ ሕገ ወንጌል በሕገ ኦሪት ላይ የመሠራቱ ምሳሌ፤ ከዚህ ስድስቱ ጧት፤ ስድስቱ ማታ ይሠዋ ነበር ስድስቱ ቃላት ወንጌልም ጧት ማታ የመነገራቸው ምሳሌ ነው፤ አራቱ

ንዋያት የአራቱ ወንጌላው ያን ምሳሌ ነው፤ እነዚህም መጽብሕ፤ አጽሕልት፤ መዳ ምሕ፤ መዋጽሕ ናቸው፤ አንድም ማዕድ የመስቀል፤ ኅብስት የጌታ፤ ስድስቱ ጧት ስድስቱ ማታ ይቀርብ ነበር፤ ስድስቱ ቃላት ወንጌልን የሠራጌታ ጧት ማታ እየተሠዋ ስንቀበለው የመኖራችን ምሳሌ ነው፤ አራቱ ንዋያት የአራቱ ወንጌላት፤ አንድም የአራቱ ሊቃነ ጳጳሳት ምሳሌ ነው፤

፳፱፣ ወግበር ተቅዋመ ማኅቶት እምወርቅ ንጹሕ ፍሕቆ ወለተቅዋመ ማኅቶት ዓምዳ ወአብራኢሃ ወመአኃዚሃ ወክበበ ርእሳ ወጽጌ ያቲሃ እምኔሃ ይትገበሩ፤

ከጠራ ከለዘበ ወርቅ ፋናው የሚቀመጥባት መቅረዝንም ሥራ፤ ፋናው ለሚቀመጥባት ለተቅዋም ዓምዳ ዓምድነቷ፤ ወአብራኢሃ ግራ ቀኝ ያሉ አዕቆቿ፤ ወመዓኃዚሃ ሽቦ ዎቿ፤ ወይም መሸሸያዎቿ፤ ወክበበ ርእሳ መግላሊቷ፤ ወጽጌያቲሃ አበባዎቿ፤ ከእሷ የማይለዩ ሥረወጥ ሁነው ይሠሩ፤ እምኔሃ ባለው እም ውስጥታ ይላል፤ እንደዚሁ ያስተረጉማል፤

፴፣ ወስድስቱ አብራዕ እለ ይትገበራ በገባሃ ለተቅዋመ ማኅቶት ፫ቱ

አብራዕ እም፩ዱ ፍናሃ ወ፫ቱ አብራዕ እምፍናሃ ካልእ /እምካልዕ ፍናሃ/

ፋናው በሚያበራባት በተቅዋም በጌኗ የተሠሩ አጽቆች ስድስት ናቸው፤ እነዚህም ሦስቱ በአንድ ወገን፤ ሦስቱ በአንድ ወገን ናቸው፤

፴፩፣ ወሠለስቱ መአኃዚሁ እለ የነበሩ ምሳሌ ለ፩ዱ ክበበ ርእስ ጽጉይ ከግሁ ለስድስቲሆሙ አብራዕ እለ ይወዕኡ እምተቅዋመ ማኅቶት፤

በሥራ አንድ የሆኑ የተባበሩ መሸሸያዎች /ሸቦዎች/ ሦስት ናቸው፤ አንድም ሦስቱ ሸቦዎች፤ በሥራ የተባበሩ ናቸው፤ ለአንዱ መግላሊት አበባ እንዳለው መብራቱ ከሚበራበት ከተቅዋም ሥረወጥ ሁነው ለተሠሩ ለስድስቱ መግላሊቶችም አበባ አላቸው፤

፴፪፣ ወለተቅዋመ ማኅቶት መአኃዚሃ ፱ቱ ወጽጌያቲሃ፤

መብራቱ ለሚበራባት ለተቅዋም መሸሸያዎች ሸቦዎች አራት ናቸው፤ አበባዎቿም ከዚያው ሥረወጥ ናቸው፤

፴፫፣ ወክበብ መትሕተ ፪ቱ ፪ቱ አብራዕ እለ ይወዕኡ እምተቅዋመ ማኅቶት፤

ፋናው ከሚበራባት ከተቅዋም ሥረወጥ ሁነው በተሠሩ በሁ

ለት በሁለት አጽቆች በታች ሦስት መሸቢያዎች /ሸዎች/ አሉ። ምንም መአኃዚሃ ፀቱ ብሎ የለም? ስለምን እንዲህ አለ ቢሉ እውነት ነው። ከዚያ ፀቱ ያለ ከታች ከእግሩ ያለውን መቀመጫውን ቁጥሮ ነው። ከዚህ ግን ከአዕቆች ጋር ያለውን ሽቦ ቆጥሮ ሦስት አለ።

፴፬፣ ክበባቲሆሙ ወአብራኢሆሙ እምኔሃ ይኩኑ ኩሎሙ ፍሕቆ እም ፩ዱ ወርቅ ንጹሕ።

መግላሊቶቻቸው አዕቆቻቸው ከእሷ የማይለዩ ሥረወጥ ይሁኑ። እነዚህም ሁሉ ከአንድ ከለዘበ ከጠራ ወርቅ የተሠሩ ናቸው።

፴፭፣ ወትገብር መኃትዊሃ ፯ተ ወትወርዕ መኃትዊሃ ወያበርህ እም ኦሐዱ ገጽ ወዘእምድጎሬሃ።

መግላሊቷን ሰባት አድርገህ ሥራው፣ አንድም ምንባረ ፈትሷን ሰባት ሰባት አድርገው፣ መግላሊቷን አዘጋጀው፣ አንድም በመግላሊቷ ውስጥ ምንባረ ፈትሷን ሰባት ሰባት አድርገህ አዘጋጀው፣ አንድም በምንባረ ፈትሷ ውስጥ ሰባት ሰባት ፈትሷ እኑርበት፣ ዘይቱንም አድርግበት፣ አንድም ወትገብር መኃትዊሃ ስድስተ ይላል፣ አጽቆቿን ስድስተ አድርገው፣ ሰባተኛውን ግን

ሥረወጥ አድርገው፣ በዚያ የገባው ዘይት አዕጽቅን እንዲ ገልጸቸው፣ ይኸውም ከሥረ ወጡ ሌላ ሦስቱ በአንድ ወገን ሦስቱ በአንድ ወገን ሁኖ ያብራ፣ አንድም ሦስቱ በፊት፣ ሦስቱ በኋላ ሁኖ ያብራ፣ አንዱን ለአንዱ ድኅር ይለዋልና ስለዚህ ነው እንጂ ቅድምና እና ድኅር የላቸውም፣ አንድም ስድስቱ አጽቆች በሦስት መሸቢያ ተይዘው ከሦስት ላይ ናቸው፣ ለሦስተኛው ሁለተኛውን፣ ለሁለተኛው መጀመሪያውን ድኅር አለው፣ አንድም አንዱን ለአንዱ ድኅር ይላልና ብሎ ለመጀመሪያው ሁለተኛውን፣ ለሁለተኛው ሦስተኛውን ድኅር አለው።

፴፮፣ ወበዚያሳይዋ ወጽዋዳቲሃ ዘወርቅ።

ፈትሉን የሚሰቡበት ወለባውን የሚኩሰት ፍበት መቀሱ፣ ዘይቱን የሚቀዱበት ጽዋው፣ ከጠራ ከለዘበ ወርቅ የተሠራ ነው።

፴፯፣ መክሊተ ወርቅ ትገብራ።

ግበራ ሲል ነው፣ ወትቀብዓ በፒሳ እንዲል፣ ቅብዓ ሲል፣ ይህን ሁሉ ከአንድ መክሊት ወርቅ ሥራው፣ አንዱ መክሊት ሺህ ከሰባት መቶ ሃያ

ስምንት ወቄት ነው፣ ዐሥራ ሁለቱ ወቄት አንድ ልጥር፣ ዐሥራ ሁለቱ ልጥር አንድ ምናን፣ ዐሥራ ሁለቱ ምናን አንድ መክሊት ነው፣ ምናንን ዐሥር ያሉ እንደሆነ መክሊትም ይጉድላል።

፴፰፣ ወእላንተ ኩሎ ንዋያቲሃ ግበር በአርእያ ዘከመ አርአይኩከ በደብር።

በደብረ ሲና ሁኔ በደብረ ሲና ሁኔህ ያሳየሁኸን የነገር ኩኸን ሥራ፣ አንድም እንዳ ሳየሁ እንደነገርኩኸ አድርገህ ሥራ አለው፣ ሐተታ እንዳ ለፈው ይኸውም ምሳሌ ነው፣ ተቅዋም የሰነ ፍጥረት፣ ሦስቱ መሸቢያ የሦስቱ ዕለታት፣ እሐድ፣ ሰኞ፣ ማክሰኞ ናቸው፣ ስድስቱ አዕጽቅ የስድስቱ ዕለታት፣ ሐሙስ፣ ዓርብ፣ ቅዳሜ፣ እሐድ፣ ሰኞ፣ ማክሰኞ ናቸው፣ መክሊሉ ሥረወጡ የዕለተ ረቡዕ በዚያ የገባው ዘይት አዕጽቅን እንዲገልጸቸው በዕለተ ረቡዕ የተፈጠሩ ፀሐይ ጨረቃ ከዋክብት ሰባቱን ዕለታት ሲያበሩ ለመኖራቸው ምሳሌ፣ አንድም መላ ተቅዋም የዘመነ አበው፣ ከፍ ብለህ በአንድ መሸቢያ ቃጥተህ ተወው ማለቱ በዘመነ አበው ምክር እዝናት ተደርጓል እንጂ

መጸሕፍት አልተጻፉም፣ ከፍ ብለህ በሦስት መሸቢያ ቃጥተህ ተወው ማለቱ የዘመነ መሳፍንት፣ በዘመነ መሳፍንት ምክር እዝናት ተደርጓል /መምህራን ተሠርተዋል/ መጸሕፍት ተጽፈዋል፣ ስድስቱ አዕጽቅ የቀሩት መጸሕፍት፣ ሥረወጥ የወንጌል ምሳሌ፣ በዚያ የገባው ዘይት አዕጽቅን እንዲገልጸቸው ምንም ብሎይ ሐዲስ ቢባል ወንጌልን ሳይዝ የሚተረጎም የለምና፣ ብርሃን የሰብአ ሥላሴ የመምህራን፣ አዕጽቅን የሚገልጸቸው ብርሃኑ ነው፣ የመጸሕፍትንም ምሥጢራቸውን የሚገልጹልን መምህራን ናቸውና፣ ያልተነበበውን አንብበው፣ ያልተተረጎመውን ተርጉመው፣ አንድም መላው ተቅዋም የእመቤታችን፣ ወርቁ የንጽሕናዋ የቅድስናዋ፣ ሦስቱ መሸቢያ የንጽሐ ሥጋ የንጽሐ ነፍስ የንጽሐ ልቡና ምሳሌ፣ አንድም ሦስቱ መሸቢያ የሦስትነት፣ ማሠሪያው የጽንዓ ተዋሕዶ፣ ስድስቱ አዕጽቅ የእኛ፣ ሥረወጥ የጌታ፣ ንሕነ አባል ወውእቱ ርእስ እንዲለው፣ በዚያ የገባው፣ አዕጽቅን እንዲገልጸቸው፣ የእሱን የባሕርይ ሕይወቱን ለእኛ የጸጋ አድርጎ ይሰጠናልና፣ ምን ባረ ፈትሎ የማገዕኗ፣ ፈትሎ

የትሱብአት፣ እሳት የመለከት፣
 ዘይት የመንፈስ ቅዱስ፣ እሳቱ
 ንና ፈትሉን የሚያገናኘው
 ዘይቱ ነው፣ ያነሃ የከፈለ
 ያዋሐደ መንፈስ ቅዱስ ነውና፣
 ማፈኛ መኩስተሪያ፣ ወለባ፣
 በሦስት ወገን ንጽሕት ናትና፣
 ይህንም ሰባት ሰባት ምንባረ
 ፈትል ቢቁጥሩት አርባ ዘጠኝ
 ይሆናል፣ እመቤታችን ጌታን
 ከወለደች በኋላ በዚህ ዓለም
 የኖረችው ዘመን ፵፱ ዘመን
 ነው፣ ብርሃን ዜና ሞቷን የሚ
 ያስተምሩ የጴጥሮስ የጳውሎስ
 ምሳሌ ነው።

ምዕራፍ ፳፱

ገባኤ

፩.፪፣ ወለደብተራ ግበር ላቲ ፲ተ
 አዕዓደ እምቢሶስ እቡፍ ወእም
 ጎብረ ያክንት ወእምጎብረ ከብድ
 ወለይ ክቡብ ወኪሩቤን ግበሩ
 ወበግብረ ምእናም ትገብርዎ፣

ለደብተራ አሪት እዕፍ ሁኖ
 ከተሠራ ከነጭ ሐርና ከሰማያዊ
 ሐር፣ ከብጫና ዕዕፍ ሁኖ
 ከተሠራ ከቀይ ሐር ዐሥር
 ፈርጅ ሥራላት፣ ከእሊህም
 ከአራቱ ጎብር የኪሩቤልን
 ሥዕል ቅረፁ /ሥሩ/፣ ኪሩቤ
 ልንም ስትሠሯቸው የኪሩቤ
 ልን ሥራ በግብረ መርፌ ሥራ
 ሥሩት፣ አንድም ግብረ ምእናም
 ትገብርዎ ይላል፣ የግብረ መር

ፌውን ሥራ ኪሩቤልን አስመ
 ስላችሁ ጥለፉት፣

፫፣ ወኑኑ ለአሐዱ ዓዕድ ጅወጅቱ
 በእመት ወራጎቡ ፱ቱ በእመት
 ለ፩ዱ ዓዕድ በመሥፈርቱ ከግሁ
 ለይኩን፣

የአንዱ ፈርጅ አቁልቋዩ /፳፮/
 ሃያ ስምንት ክንድ ነው፣ ወርዱ
 አራት ክንድ ነው፣ በመስፈ
 ርቱ ለአሐዱ ዓዕድ ሲል ነው፣
 በአንዱ ፈርጅ በአቁልቋዩ
 በወርዱም ልክ የዘጠኙም ፈር
 ጆች ወርዳቸውም አቁልቋዩ
 ቸውም እንደዚሁ ይሁን፣
 አንድም የዘጠኙም ፈርጆች
 አቁልቋዩቸውም ወርዳቸውም
 እንደ አሥረኛው ፈርጅ አቁ
 ልቋይ ወርድ ይሁን፣
 አንድም በዓሥረኛው ፈርጅ
 ወርድ አቁልቋይ ልክ ይሁን፣

፬፣ ወኃምስቱ አዕዓድ ይላመኩ
 ፩ዱ ምስለ ካልኡ ወጅቱ አዕዓድ
 ይላመኩ በበይናቲሆሙ፣

ኃምስቱና ኃምስቱ ይላመኩና
 ይላመኩ አዕዓድና አዕዓድ
 አንድ ወገን፣ ነው፣ ጅቱ ፈርጅ
 አንድ ወገን፣ ጅቱ ፈርጅ አንድ
 ወገን ሁነው ፩ዱ ወካልኡ፣
 አንዱ ከአንዱ ጋር ይገናኙ፣
 ይላመኩ ባለው ይሰናሰሉ
 ይላል፣ እንደዚሁ ያስተረጉ
 ማል፣

፭፣ ወግበር ሌሙ ሃ መማስጠ
 ዘጎብረ ያክንት ላዕለ ከንፈረ ፩ዱ
 ዓዕድ እምአፍአ ወ፻ መማሥጠ
 ግበር በጽንፈ አጻድ ካልእ እምገጸ
 አፍአ ገጸሙ እንዘ ያሰምክ ይላመኩ
 በበይናቲሆሙ

ከመ ይላመኩ ሲል ነው፣ እርስ
 በሳቸው ከንፈር ለከንፈር
 ይገናኙ ዘንድ፣ አንድም እንዘ
 ያሰምክ በበይናቲሆሙ ይላል፣
 እርስ በርሳቸው እንዲያገናኛ
 ቸው በአንዱ ፈርጅ ከንፈር
 በጫፉ፣ አንድም ከጫፉ ከሰማ
 ያዊ ሐር የተሠራ ሃ ተባት
 ቀላፍ በሁለተኛውም ፈርጅ
 ከንፈር በጫፉ፣ አንድም
 ከጫፉ፣ ከሰማያዊ ሐር የተሠራ
 ሃ ተባት ቀላፍ ሥራላቸው
 አለው፣

፮፣ ወግበር ሃ ፍፃሜተ ዘወርቅ
 ወደምር አዕዓዳተ ፩ዱ ምስለ ካልኡ
 በፍፃሜት ወይኩን ፩ዱ ደብተራ፣

፶ የወርቅ ቀለበት ሥራ፣
 አንድም ፍፃሜተ ሃ ዘወርቅ
 ይላል፣ የወርቅ ሃ ቀለበት ሥራ
 ፈርጆችን አንዱን ከአንዱ ጋር
 በቀለበት አገናኘው፣ ድንኳ
 ኑም በቀለበት አንድ ይሁን፣
 አንድም ፈርጅ ሁሉ በቀለ
 በት አንድ ድንኳን ይሁን፣

፯፣ ወግበር ፲ተ ወ፩ደ ዐዕዓደ ዘሠቅ
 ዘይከድና እምላዕሉ ለደብተራ፣

ድንኳኑን ከላይ ጀምሮ እስከ
 ታች ድረስ የሚሸፍነው የብስጥ
 ዓሥራ አንድ ፈርጅ ሥራ፣

፰፣ ወለለ፩ዱ ሠቅ ኑኑ ፱ በእመት
 ወራጎቡ ርብዕ በእመት ከመዝ
 አምጣኒሆሙ ለ፲ወ፩ዱ፣

የብስጥ እየአንዳንዱ አቁልቋዩ
 ፱ ክንድ ነው፣ የወርዱም
 ስፋቱ አራት ክንድ ነው፣
 የአሥራ አንዱም ፈርጆች
 መጠናቸው ልካቸው እንደዚህ
 ነው፣

፱፣ ወደምር ጅተ ሠቃተ በበይና
 ቲሆሙ፣ ወ፯ተ ሠቃተ ደምር
 በበይናቲሆሙ ወታዕጽፍ ስድስተ
 ሠቃተ እመንገል ገጸ ደብተራ፣

አምስቱን ፈርጅ ብስጥ በየራሳ
 ቸው በቀለበት አንድ አድርጋ
 ቸው፣ ስድስቱን ፈርጅ ብስጥም
 በየራሳቸው በቀለበት አንድ
 አድርጋቸው፣ ስታለብስም
 ስድስቱን ፈርጅ ብስጥ
 ከደብተራ አሪት ከፊቷ
 ጀምረህ ወደ ኋላዋ አልብስ፣
 ከዚያ ቀጥለህ አምስቱን ፈርጅ
 ብስጥ አልብስ፣ እንዲህ መሆኑ
 እንዲተላለፍ ነው፣

፲፣ ወግበር ሃ መማስጠ ላዕለ
 ከንፈረ አሐዱ ሠቅ ወ፻ መማስጠ
 ግበር ውስተ ከንፈረ ሠቅ ካልእ
 በዘትደምር ቀዳማዩ፣

በከመ ደመርከ ቀዳማዩ ሲል
 ነው፣ የቀድሞውን ዓሥሩን
 ፈርጅ አንድ እንዳደረግኸው
 በብስጥም በአንዱ ብስጥ ፈርጅ
 ከንፈር ላይ ሃምሳ ተባት ቀላፍ

በሁለተኛውም ብስጥ ፈርጅ ከንፈር ላይ ሆኖ ተባት ቀላል ሥራባት አለው፤

፲፩፣ ወግበር ሆኖ ጥገና ዘብርት ወትደምር መማሰጠ በጥገናት ወተኃብር ወቃተ ወይኩን አሐደ፤

ከላይ ሆኖ ተባት ቀላል ሥራ ብሎት ነበርና ከዚህም የብረት እንስት ቀላል ሆኖ እንደም የብረት ሆኖ እንስት ቀላል ሥራ አለው፤ ተባት ቀላል ሥራንም በእንስት ቀላል አያይዘው፤ አምስቱን ፈርጅ ብስጥና ስድስቱን ፈርጅም በተባት ቀላልና በእንስት ቀላል አንድ አድርገው፤ አምስቱ ፈርጅ ብስጥና ስድስቱ ፈርጅ ብስጥም በቀለበት አንድ ይሁን፤ አንድም አምስቱ ፈርጅ ብስጥና ስድስቱ ፈርጅ ብስጥ በቀለበት አንድ ድንኳን ይሁን፤

፲፪፣ ወታኑበር ዘይፈደፍድ እምሠር ቅዱስ ደብተራ ዘተርፈ ወትከድን ከዋላ ደብተራ፤

ከብስጥ የተረፈውን ከአራቱ ኅብር የበለጠውን በአራቱ ኅብር ላይ አልብሰው፤ አንድም ከብስጥ የተረፈውን ከአራቱ ኅብር የበለጠውን ቀድሞ ሳይለብስ በቀረው በአንዱ ክንድ ሙሉ ላይ አልብሰው፤ ስታለብስም በፊት በኋላ ያለውን አልብሰው፤

፲፫፣ እመተ ዘይተርፍ ወቃተ ደብተራ (እምገጻሚሃ) እምገድ ሚሃ፤ እምአፍአሃ ለደብተራ እምሌፌ ወእምሌፌ ይከድኖ፤

የምታለብሰውም ከከበሮ ቤት እስከ ደጃፉ ከግራ እስከ ቀኝ ያለውን አምድ ከብስጥ የተረፈው ክንድ ሙሉ ይሸፍነው፤

፲፬፣ ወአግብር ማዕሰ በግዕ ገሠዮ ዘሥርዮቱ ያክንት ዘይከድኖ ለሠቅ እምላዕሉ፤

ብስጥን ከላይ ጀምሮ እስከ ታች ድረስ የሚሸፍነው ተለፍቶ ቀለም የገባ ማዕሰ መጻፂትን ሥራላት፤

፲፭፣ ወአግብር አዕማዶ ለደብተራ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ፤

ሽምሸርሰጢን ከሚባል ከማይነ ቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ ለደብተራ አዕማድን ሥራላት፤

፲፮፣ ዘዓሥር በእመት ቆሙ ለአሐዱ አምድ ወራግቡ እመት ወመንፈቀ እመት፤

ይኸውም የአንዱ ዓምድ ቁመቱ ዐሥር ክንድ ወርዱ ክንድ ከስንዝር ነው፤

፲፯፣ ወመላምክተ ሥረዊሁ ጄቱ ለ፩ዱ ዓምድ እንዘ ይላመክ ዓምድ ለዓምድ ከግሁ ግበር ለለኩሉ አዕማዶ ደብተራ፤

ከመ ይላመክ፣ ዓምድ ከዓምድ ጋር ተጠግቶ ይቆም ዘንድ፤

አንድም እንዳለም ይሆናል፤ አምድ ከአምድ ጋር ተጠግቶ ሲቆም አንዱ ዓምድ በሁለት ጥፍሩ የሚቆምበት ምዕማዱ ሁለት ነው፤ ለአንዱ ዓምድም እንዲህ እንዳለው /እንደዚህ አድርገህ እንድትሠራለት/ ለደብተራ አራትም አዕማድ ሁሉ እንደዚህ አድርገህ ሥራላቸው፤

፲፰፣ ወአግብር ፳ አዕማዶ መንገላ አዜብ፤

ኻያውን አዕማድ በአዜብ እኩል እንዲቆሙ አድርገህ ሥራቸው፤

፲፱፣ ወግበር ሎሙ ምዕማዶ ዘብሩር ሻዓ ለ፳ አዕማድ ጄቱ ምዕማዱ ለአሐዱ ዓምድ በክልኤ ሆሙ ገጽቲሁ ወጄቱ ምዕማዱ ለ፩ዱ ዓምድ በጄኤሆሙ ገጽቲሁ፤

ለኻያው አዕማድ አርባ የብር ምዕማድ ሥራላቸው፤ ለአንዱ ዓምድ በሁለቱ ጥፍሮቹ የሚቆምባቸው ሁለት ምዕማድ ናቸው፤ አንድም የአንዱ ዓምድ ሁለቱ ምዕማዶቹ በሁለቱ ጥፍሮቹ የሚቆምባቸው ናቸው፤ አንዱ አምድ በሁለቱ ጥፍሮቹ የሚቆምባቸው ምዕማዱ ሁለት ናቸው፤ አንድም የአንዱ ዓምድ ሁለቱ ምዕማዶ በሁለቱ ጥፍሮቹ የሚቆምባቸው ናቸው፤

፳፣ ወካልእ እምገጸ ሰሚን ፳ አዕማድ፤

ሁለተኛው በሰሚን በኩል ሃያ አዕማድ ይቁሙ፤ አንድም ወካልእን እምገጸ ሰሚን ፳ አዕማድ ይላል፤ በአዜብ በኩል ከቆሙት ሌሎች ከሰሚን ጀምረው እስከ ምሥራቅ ድረስ ሃያ አዕማድ ይቁሙ፤ እምገጸ ሰሚን ባለው እምገጸ ምዕዋፍን ይላል /ጥሬ/ እንደዚሁ ያስተረገሙል፤

፳፩፣ ወምዕማዶሙ ዘይወውሩ አዕማዶ ሻዓ ዘብሩር ለለ፩ዱ ዓምድ ጄቱ ምዕማድ እምክልኤሆሙ ገጽቲሁ፤

አዕማዱን የሚሸከሙ ምዕማዶ ቻቸውም የብር ሥራ የሚሆኑ ዓርባ ናቸው፤ እየአንድ አንዱ ዓምድ በሁለቱ ጥፍሩ የሚቆምባቸው ምዕማዶ ሁለት ሁለት ናቸው፤ አንድም እየአንዳንዱ ዓምድ ሁለት ሁለቱ ምዕማዶቹ በሁለቱ ጥፍሩ የሚቆምባቸው ናቸው፤

፳፪፣ ወእምድጎር እምገጸ ደብተራ መንገላ ባሕር ግበር ፯ተ አዕማድ፤

ከፊት በስተኋላ በምዕራብ በኩል የሚቆሙ ስድስት አዕማድ ሥራ፤

፳፫፣ ወጀኤተ አዕማደ ግበር ዓዲ ለመዓዝነ ደብተራ እምድኅር ወዕሩዮን ይኩኑ፣

በስተኋላ ዳግመኛ ለማዕዘን ማቅኛ መሰብሰቢያ የሚሆኑ ሁለቱን አዕማድ ሥራ እለዘ ህም ከላይ እስከ ታች የተካከሉ ይሁኑ፣

፳፬፣ ወይዳሪጉ ፍጹመ እምላዕላ እስከ ታሕቱ፣

ደርገን ይዞ ይዳረጉ አለ፣ እነዚህም ከላይ ጀምሮ እስከ ታች ድረስ፣ አንድም እምታ ሕቱ እስከ ላዕላ ከታች ጀምሮ እስከ ላይ ድረስ አንድ ይሁኑ፣

ወከማሁ ግበር ለጀኤሆሙ መዓዝን አሁን እንደተናገርኩት ለሁለቱ ማዕዘን ማቅኛ መሸቢያ ሁለት ሁለት ምዕማድ ሥራላቸው፣ ለጀኤሆሙ መዓዝን ባለው ለጀኤሆሙ ቀፈረ ዓምድ ይላል አብነት፣

፳፭፣ ወይኩኑ ጄተ አዕማደ ወምዕ ማዲሆሙ ዘብሩር ፲ቱ ወ፮ቱ ወለለ፩ዱ ዓምድ ፪ቱ ፪ቱ ምዕማዱ እምጀኤሆሙ ገፃቲሁ፣

አዕማድ ስምንት ይሁኑ፣ የብር የሚሆኑ ምዕማዶቻቸውም ዓሥራ ስድስት ናቸው፣ እያን ዳንዱ ዓምድም ምዕማዱ ሁለት ሁለት ናቸው፣ ያ ግን በሁለቱ ጥፍሩ የሚቆምባቸው፣ አንድም

በሁለቱ ጥፍሩ የሚቆምባቸው ሁለት ሁለቱ ምዕማድ ለእያን ዳንዱ ዓምድ ናቸው፣

፳፮፣ ወግበር መናሥግተ ለአዕማደ ደብተራ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ፪ተ መናሥግተ እምአሐዱ ገጽ፣

ሸምሸርሰጢን ከሚባል ከማይ ነቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ ለደብተራ አራት አዕማድ ማገር ሥራላቸው፣ እነዚህንም አምስቱን ማገር በአንድ ወገን አድርጋቸው አለ በአዜብ ነው፣

፳፯፣ ወጋምስተ መናሥግተ እምካ ልእ ገጽ ወጋምስተ መናስግተ ዘመን ገለ ባሕር፣

አምስቱን ማገር በአንድ ወገን አድርገው አለ፣ በሰሜን ነው፣ አምስቱን ማገር በምዕራብ በኩል አድርገው፣

፳፰፣ ወግበሮ ለመንወግ ዘማዕከል ይዕዱ በማዕከል አዕማድ እምጽንፍ ኅበ ጽንፍ፣

ለማገሩ ከዳር ጀምሮ እስከ ዳር ድረስ በአዕማዱ መካከል ውስጥ ለውስጥ እንዲሔድ አድርግለት ዘማዕከል ይዕዱ ባለው በጥበብ ይዕዱ ይላል፣ እንደ ሲዎሎ መዝጊያ፣ እንደ ሸማኔ መወርወሪያ ውስጥ ለውስጥ እንዲሔድ አድር ጎታል፣ አንድም ከዳር ጀምሮ እስከ ዳር ድረስ በአዕማዱ

መካከል በኩላብ እየጠረቀ እየጠረቀ ሠርቶታል፣ አንድም አዕማዱንም ፈልፍሎ ማገሩንም ፈልፍሎ እንደናርጅ ገጥሞታል፣

፳፱፣ ወለአዕማድኒ ወለመናሥግትኒ ቅፍሎሙ ወርቀ ወግበር አውቃፋተ ዘወርቅ ዘይከውኑ አብያተ ለመና ሥግት፣

አዕማድንም ማገሮችንም ወርቅ ለብጣቸው፣ ለማገሮች ቤት የሚሆኑ የወርቅ አምባሮችንም ሥራ፣ አምባር በቁሙ ነው፣ አንድም ስቀሩረተ አዕማድ ነው፣

፴፣ ወግበራ ለደብተራ በአርአያ ዘአርአይኩክ በደብር፣

ድንኳኒቱንም በደብረ ሲና በአሳየሁህ በደብተራ ብርሃን አምሳል ሥራት፣

፴፩፣ ወግበር ላቲ መንጠላዕተ ዘኅብረ ያክንት ወኅብረ ከብድ ወለይ ክውብ ወቢሶስ ፍቱል፣

ክዑብ ፍቱል ባለው ዑዑፍ ይላል፣ እንደዚሁ ያስተረገሙ ማል፣

ወግበር በግብረ ምዕናም ኪሩቤን፣ ከአራቱ ጎብር መጋረጃ ሥራላት ኪሩቤልንም በግብረ መርፌ ሥራ ጠልፈህ ሥራቸው፣ አንድም ግብረ ምዕናም ይላል፣ የግብረ መርፌውንም ጥልፍ ሥራ፣ ኪሩቤልን አስመስለህ ሥራው፣

፴፪፣ ወግበር ፱ተ አዕማደ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ወቅፍሎሙ ወርቀ ወአርእስቲሆሙኒ ወርቅ ወግበር ሎሙ ፱ተ ምዕማደ ዘብሩር፣

ሸምሸርሰጢን ከሚባል ከማይነ ኅቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ አራቱን አዕማድ ሥራ፣ አንድም ዕዕ ዘኢይነቅዝ ይላል፣ ሸምሸርሰጢን የሚባል የማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ አራት አዕማድ አድር ገህ ሥራው፣ እነዚህንም በወርቅ ለብጣቸው፣ ክባላቸውም ወርቅ ይሁን፣ አርእስቲሆሙኒ ወርቅ ብሎ ነበርና አራቱንም ምዕማድ የብር አድርግላቸው፣ አንድም ለእኒህ ለአራቱ አዕማድ የብር አራት ምዕማድ ሥራላቸው፣

፴፫፣ ወአንብር መንጠላዕተ ዲባ አዕማድ ወአብዕ ውስተ ውሳጢሁ ለመንጠላዕት ታቦተ ዘመርጡል ወይፈልጥ መንጠላዕት ውሳጢተ ወቀጣፋየ ቤተ መቅደስ፣

መጋረጃውን በአዕማዱ ላይ አድርገው /ጋርደው/፣ ከዚህ አስቀድሞ ሕጉ ሥርዐቱ የሚጸናባት ታቦቲቱን ከመጋረጃው ውስጥ አግባት፣ መጋረጃውም የቤተ መቅደስን ውስጡንና አፍአውን የሚለይ ይሁን፣

፴፬፣ ወይሆነው ለመንጠል ስት ታቦተ
ዘመርጡል በቅድስተ ቅዱሳን፣

መጋረጃውም በዓሥራቱ ክንድ
በቅድስተ ቅዱሳን ሁኖ ሕጉ
ሥርዓቱ የሚጸናባት ታቦቲቱን
ይጋርዳት፤

፴፭፣ ወአንብሮ ለማዕድ እምአፍ
አሁ ለመንጠል ስት መንገል መስዕ
ወለተቅዋም አንብራ አንፃረ ማዕድ
ለገጸ ደብተራ መንገል አዜብ፣

ማዕድን ከመጋረጃ ውጪ በመስዕ
በኩል አነረው፣ ተቅዋምንም
በማዕድ አንፃረ ከመጋረጃ ውጭ
በአዜብ በኩል አነራት፣ ጨለማ
በአዜብ በኩል ይጸናል፣

፴፮፣ ወግበር ላቲ መንጠልተ ዘይ
ከድና ለኖላተ ደብተራ እምያክንት
ወንብረ ከብድ ወለይ ክዑብ ወቢ
ሶስ ክዑብ በብዑድ ግብረት፣

ከአራቱ ጎብር በልዩ ሥራ
የተሠራ የደብተራ አራትን፣
አንድም የካያውን ክንድ ደጃፍ
የሚሸፍናት /የሚጋርዳት/
መጋረጃ ሥራላት፤

፴፯፣ ወግበር ለመንጠል ስት ፍተ
አዕማደ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ወቅፍ
ሎሙ ወርቀ ወአርእስቲሆሙ ወርቅ
ወግበር ሎሙ ፍተ አዕማደ ዘብርት፣

ሸምሸርሰጢን ከሚባል ከማይነ
ቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ ለመጋ
ረጃው አምስት አዕማደ ሥራ

ለት፣ አንድም ዕዕ ዘኢይነቅዝ
ይላል፣ ሸምሸርሰጢን የሚባል
ውን ዕንጨት ቁርጠህ ለመጋ
ረጃው ዓምድ አድርገው፣
እነዚህንም በወርቅ ለብጣቸው
ክባላቸውም ወርቅ ይሁን፣
ለእነዚህም ለአምስቱ አዕማደ
የብርት የሚሆኑ ምዕማድ
አምስት አድርገህ ሥራላቸው፣
አንድም አምስት የብርት
ምዕማድ ሥራላቸው፣ የብርት
አድርገው አለው፣ ሲወጡበት
ሲገቡበት እንዲችል ነው።

ምዕራፍ ፳፯

፩፣ ወአግብር ምሥዋዓ ዘመሥዋ
ዕት እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ዘፍቱ
በእመት ኑኑ ወፍቱ በእመት ራጎቡ
ርቡዓ ለይኩን ወሥልሰ በእመት
ይኩን ቆሙ፣

አቁልቋዩ አምስት ክንድ ወርዱ
አምስት ክንድ የሚሆን መሥ
ዋዕት የሚሠዋበት ምሥዋዕን
/መሠዋያውን/ ከማይነቅዝ
ዕንጨት አሠራ፣ ይኸውም አራት
ገጸ ያለው ይሁን፣ ቁመቱም
ሦስት ክንድ ይሁን፤

፪፣ ወግበር ሎቱ አቅርንተ ዲበ
አርባዕቱ መዓዝኒሁ ወእምኒሁ
ይፃኡ አቅርንቲሁ ወቅፍሎ ብርተ፣

በአራቱ ማዕዘን አራት ቀንድ
/ኩላብ/ አውጣለት፣ ቀንዶቹም
ሥረወጥ ይሁኑ በብርትም
ለብጠው፤

፫፣ ወግበር ሎቱ ቀጸላ ወግበር
ንዋያተ ለምሥዋዕ ምግንሣተ ወጸኡ
ራተ ወፍያላተ ወመኖሰሰ ሥጋ
ወመውሰደ እሳት ወኩሎ ግበር
እምብርት፣

በዙሪያው እንደ አፈድስት ያለ
ከንፈር አብጅለት፣ ለመሠዋ
ያው ዕቃ ሥራ፣ አመድ የሚያ
ፈሰበት ዕንቅብን፣ ሥጋ የሚቀ
ቅለበት ድስቱን፣ ደሙን የሚ
ቀዱበት ጣሱን፣ ከድስቱ ሥጋ
የሚያወጡበት ሦስት ልሳን
ያለው ገጠት፣ እሳት
የሚወስዱበት መጫሪያውን
ይህን ሁሉ ከብርት ሥራው፣

፬፣ ወአግብር መጥበስቶ ለምሥዋዕ
ስቅሱቀ ከመ መሥገርተ ዓሣ
ዘብርት፣

መጥበስቶ ለብርት ስቅሱቀ
ከመ መሥገርተ ዓሣ ሲል ነው፣
ስቡ ለሚቀልጥበት ለምሥዋዕ
እንደ ዓሣ መረብ ያለ የብረት
ወንፊት ሥራለት፤

ወአግብር ሎቱ ለመጥበስት ፱ተ
ጎልቀታተ ዘብርት ውስተ ፱ቱ
መዓዛሁ፣

ስቡ ለሚቀልጥበት ለመጥበ
ሻው /ለወንፊቱ/ በአራት ወገን
አራት የብረት ቀለበት አብጅ
ለት፤

፭፣ ወአንብሮ ለመጥበስት በቤተ
መሥዋዕት ታሕተ ወይኩን በመንፈቀ
ቤተ መሥዋዕት፣

ስቡ የሚቀልጥበት መጥበሻው
ንም በምሥዋዕውስጥ አነረው፣

ይኸውም በምሥዋዕ ውስጥ
በእኩሌታው ይንጠልጠል፤

፮፣ ወግበር አርባዕተ አውቃፋተ
ዘብርት በአርባዕቱ መዓዝኒሁ ከመ
ይኩኑ አብያተ ለመሣውራሁ፣

ለሚሸከሙባቸው ለመሎጊያ
ዎቹ መያገፍ እንዲሆኑ በአራት
ወገን አራት የብርት ቀለበት
አብጅለት፤

ወግበር መሣውርተ እምዕዕ ዘኢይ
ነቅዝ ለቤተ ምሥዋዕ ወቅፍሎሙ
ብርተ፣

ምሥዋዕን የሚሸከሙባቸው
መሎጊያዎቹን ከማይነቅዝ
ዕንጨት ሠርተህ በብርት
ለብጣቸው፤

፯፣ ወአብእ መሣውራሁ ውስተ አው
ቃፋት ዘላዕለ ገበዋተ ምሥዋዕ
ከመ ያንሥኡ ቦሙ፣

ምሥዋዕን ያነሡባቸው ዘንድ
/ይሸከሙባቸው ዘንድ/ መሎጊ
ያዎቹን በምሥዋዕ በሁለቱ
ወገን ባሉት ቀለበቶች አግባቸው፤

፰፣ ወፍሎገ ይኩን ሰሌዳሁ፣

በምሥዋዕ በሁለት ወገን
መሎጊያው የሚገባበት ፈሰስ
አውጣለት፤

በከመ አርአይኩክ በደብር ከማሁ
ግበር፣

ይህን ሁሉ በደብረ ሲና እንዳ
ሳየሁ አድርገህ ሥራ፣ /ሐተታ/

ምሥዋዕን ሸምሸርሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት አምጥተህ ርዝመቱን /አቁል ቋዩን/ አምስት ክንድ፣ ወርዱን አምስት ክንድ፣ ወደ ላይ ቁመቱን ሦስት ክንድ አድርገህ ሥራ ብሎታል፣ አፍአውንም ውስጡንም ብብርት ለብጠው፣ አራት ቀንድ አውጣ ለት፣ እንደ አፈ ድስት ያለ ከንፈር አብጅለት ብሎታል፣ ስቡ ለሚቀልጥበት ለምሥዋዕ ብርቱ አራት ቀለበት አለው፣ ያነንም ከአራቱ ቀንዶች ያገባዋል፣ በዚያ ላይ ስቡን ያደርጋል፣ ከታች ከምሥዋዕ እግር እሳት ያነዳል፣ ምሥዋዕ ብርቱ /መጥበሻው/ እንደ ዓሣ መረብ ያለ ነው፣ ስቡ በዚያ እየቀለጠ ይወርዳል፣ ይህስ አይደለም፣ ስቡ ይበላሻል ብሎ ስቡን ለሚሠጡበት ብርት አራት ሐብል አለው፣ ከምሥዋዕ ከሦስት ክንድ በላይ ሐብሉን ያገባዋል፣ የሐብሉ ቁመት ክንድ ከስንዝር ነው፣ ምሥዋዕ ብርቱ ወደታች ክንድ ከስንዝር ወርዶ በምሥዋዕ እኩሌታ ላይ ይገታል፣ በዚያ ላይ ስቡ ይሆናል፣ አሁን መንፈቀ ምሥዋዕ ያለው ይወጣል፣ እስከ አቅርቦትሁ ለምሥዋዕ የሚያሰኘውም ይህ

ነው፣ አንድም ለምሥዋዕ ክንድ ተስንዝር በላይ ከላብ አለው፣ ስቡን ለሚሠጡበት ለብርቱም አራት ቀለበት አለው፣ አራቱን ቀለበት በአራቱ ከላብ ላይ ያገባዋል፣ በዚያ ላይ ስቡን ይመላዋል፣ ስቡ እስከ ከላቡ የመላ እንደ ሆነ በኩ ዘመን መሆኑ ይታወቃል፣ ያልመላ እንደ ሆነ ግን እያዘኑ ወደ እግዚአብሔር ይለምናሉ፣ የታዘዘ መዓት መቅሠፍት ይመለስላቸዋል፣ በሚጓዙበትም ጊዜ ብብርት የተለበጠ ሁለት መሎጊያ አለ፣ በምሥዋዕ በሁለት ወገን በተፈለፈለው አግብተው ሁለት ሰው በፊት፣ ሁለት ሰው በኋላ ሁነው ተሸክመው ያገዙት ነበር፣

፱፣ ወግበር ላቲ ዓዕደ ለደብተራ መንገል አዜብ እንተ የማን፣

ለደብተራ ኦሪት በእዜብ በኩል በስተቀኝ ለቅጽር የሚሆን ስፍራ አብጅለት፣ አንድም ሃያ አዕማድ አቁመህ መቶ ክንድ መጋረጃ ጋርድ፣ የማንነቱ ለደብተራ ኦሪት ነው፣

ወመንጣሳዕቱ ለዓዕድ እምቢሶስ እቡፍ ውኑኑ ምዕት በእመት እምአሐዱ ምስማክ፣

ቅጽሩ የሚጋረድበት የሸማው አጥርም /የእድሞው መጋረጃ/

ድርብ ሁኖ ከተሠራ ከነጭ ሐር ይሁን፣ የመጋረጃውም የእንዱ ወገን ርዝመት መቶ ክንድ ይሁን

፲፣ ወአዕማዲሁ እሥራ ወምዕማዲ ሆሙ እሥራ ዘብርት፣

በመቶው ክንድ የሚቆሙት አዕማድ ሃያ ይሁኑ፣ የብርት የሚሆን ምዕማዳቸውም /ሰክ ተታቸው/ ሃያ ይሁኑ፣

ውኖዓዳቲሆሙ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብርት፣

የአዕማዶቹ ቀለበቶቻቸውም ከላባቸውም የብር ይሁን፣ በቀለበቱ የብሩን ዘንግ እያገባ ወስዶ ይስቀለው፣

፲፩፣ ከመዝ ግበር ለምስማክ ዘመንገል ሰማን ወመንጣሳዕቱ ምዕት በእመት፣

በሰሚንም በኩል እንደዚሁ አድርገህ ለቅጽር የሚሆን ስፍራ አብጅላት፣ አንድም የሸማ አጥር ሥራላት የመጋረጃውም ርዝመት መቶ ክንድ ይሁን፣

ወአዕማዲሁ ፳ ዘብሩር ወምዕማዲሆሙ ፳ ዘብርት ወኖዓዳቲሆሙ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብርት፣

ሃያውም አዕማድ በብር የተለበጡ ይሁኑ፣ የብርት የሚሆኑ ምዕማዶቻቸውም ሃያ ይሁኑ፣ ቀለበቶቻቸውም ዘንጎቻቸውም

የብር ይሁኑ፣ /ሐተታ/ ኖዓዳት እንደ ሱሪ ወገብጌ ያለ ነው፣ ጥነፍ የሚለው እንደ ሸምቀቆ ያለ ነው፣ መቶውን ክንድ መጋረጃ በሃያው አዕማድ ላይ በእነዚህ እየጠለፈ ይዞታል፣ አንድም ኖዓዳት አይለወጥም፣ ጥነፍ የሚለው እንደ ብር ዘንግ ያለ ነው፣ የብሩን ዘንግ እንደ ወገብጌ ካለው ከኖዓዳቱ እያገባ በሃያ አዕማድ መቶውን ክንድ መጋረጃ ጋርዶታል፣ ዛሬም የገጠር ቄስ ሸምቀቆውን በሰሌኑ ውስጥ ለውስጥ እያገባ ይጋርዳል፣ አንድም ጥነፍ ያለው ከላብ፣ ኖዓዳት ቀለበት ነው፣ ለሃያው አዕማድ ሃያ ከላብ አለው፣ ቀለበቱን ከከላቡ እያገባ መቶውን ክንድ መጋረጃ ጋርዶታል፣

፲፪፣ ወለራገበ ዓዕድ ዘገጸ ባሕር መንጣሳዕቱ ፶ በዕመት ወአዕማዲሁ ፲፮ ወምዕማዲሆሙ ፲፮፣

በምዕራብ በኩል ያለው የቅጽሩ መጋረጃም ፶ ክንድ ይሁን፣ በ፶ ክንድ ርዝመት የቆሙትም አዕማድ ዐሥር ይሁኑ፣ ዐሥሩ አዕማድ የሚቆሙባቸው ምዕማድም ዐሥር ይሁኑ፣

፲፫፣ ወለራገበ ዓዕድ ዘመንገል ጸባሕ ፶ በእመት፣

በምሥራቅም በኩል ዐሥር አዕማድ አቁመህ ፶ ክንድ ነጭ ሐር ጋርደው፣

አዕማዲሁ ፲ቱ ወምዕማዲሆሙ ፲ቱ፤ አዕማዲ ዐሥር ምዕማዲቹም ዐሥር ይሁኑ፤

፲፬፣ ወወሠርቱ ወጋምስቱ በእመት ኑኑ ለመንጠላዕት እምገጸ አሐዱ ምስማክ አዕማዲሁ ሠለስቱ ወምዕ ማዲሆሙ ሠለስቱ፤

በስተምሥራቅ በአንድ ወገን ያለው የመጋረጃው ርዝመት ዐሥራ አምስት ክንድ ይሁን፤ በዐሥራ አምስት ክንድ ርዝመት የሚቆሙት አዕማድ ሦስት ይሁኑ፤ ሦስቱ አዕማድ የሚቆሙባቸው ምዕማድም ሦስት ይሁኑ፤

፲፭፣ ወእምካልዕ ምስማክ ፲ቱ ወፎቱ በዕመት፤ ኑኑ ለመንጠላ ዕት አዕማዲሁ ሠለስቱ ወምዕማ ዲሆሙ ሠለስቱ፤

በምሥራቅ በሁለተኛው ወገን ያለው የመጋረጃው ርዝመት ዐሥራ አምስት ክንድ ይሁን፤ በዓሥራ አምስት ክንድ የሚቆሙት አዕማድም ሦስት ይሁኑ፤ አዕማድ የሚቆሙባቸው ምዕማ ዲቹም ሦስት ይሁኑ፤

፲፮፣ ወለእናቅጸ ዓዕድ መንጠላዕቱ ጳ በእመት ኑኑ ዘያክንት ወጎብረ ከብድ ወለይ ክሁብ ወቢሶስ ክሁብ፤

በቀኝ ዐሥራ አምስት ክንድ፤ በግራ ዐሥራ አምስት ክንድ

ተነሥቶለት የቀረው የበሩ መጋረጃ አንድ ክንድ ይሁን፤ መጋረጃውም ከሰማያዊ ሐር ከብጫ ሐር ድርብ ሁኖ ከተሠራ ከቀይ ሐር ከነጭ ሐር የተሠራ ይሁን፤

ውብዑደ ይኩን በግብረ መርፍዕ አዕማዲሁ አርባዕቱ ወምዕማዲ ሆሙ አርባዕቱ፤

ይኸውም በግብረ መርፍዕ /በጥልፍ/ ልዩ ሁኖ የተሠራ ይሁን፤ በሃያው ክንድ የሚቆሙት አዕማድ አራት ይሁኑ ምዕማዲም አራት ይሁን፤

፲፯፣ ወኮሎ አዕማደ ዓዕድ ዘዓውዱ ይትቀፈሉ ብሩረ ወእር እስቲሆሙኒ ብሩር ወምዕማ ዲሆሙ ብርት፤

በዙሪያው የቆሙ አዕማድ ሁሉ በብር የተለበጡ ይሁኑ፤ ክባሳ ቸውም በብር የተለበጠ ይሁን፤ ምዕማዲቸውም /ሰክተታቸው/ የብርት ይሁን፤

፲፰፣ ወኑጋ ዓዕዱ ፻ በእመት ወራጎቡ ፻ በእመት ወቆሙ ፎቱ በእመት እምቢሶስ ክሁብ ወምዕማ ዲሆሙ ብርት፤

ድርብ ከሆነ ከነጭ ሐር የተሠራው የመጋረጃው አጥር አግዳሚ ርዝመቱ መቶ ክንድ ወርዱ ፻ ክንድ ወደላይ ቁመቱ አምስት ክንድ ይሁን፤ ምዕማዲቸውም የብርት ይሁን፤

፲፱፣ ወኮሎ ንዋዩ ደብተራ በኮሎ ግብሩ ወመታገሪሁ ወመታክሊሁ ወመታክላ ዓፀዱ ብርት፤

የደብተራ አራት ዕቃ በሚሠራበት ሥራ ሁሉ አውታሩ መምቻውና የድንኳኑ ካሰማ ከብርት የተሠራ ይሁን፤

፳፣ ወአንተ አገዘሙ ለደቂቀ እስራኤል ይንሥኡ ቅብዓ ዘይት ዘቀዳሚ ቅስመታ ንጹሐ ወውጉዓ ለብርሃን፤

አንተም የእስራኤልን ልጆች መጀመሪያ የተቀዳውን መላልሶ የተጎጠረውን ዘይት ለመብራት እንዲሆን አምጡ ብለህ እዘዛቸው፤

ከመ ያጎትዉ ማጎቶተ በውስተ ደብተራ አፍኦ እመንጠላዕት ዘቅድመ ትእዛዝ፤

ሕግ የተጻፈበት ጽላት ባለበት ታቦት ፊት ከዓሥሩ ክንድ መጋረጃ ውጭ በደብተራ አራት ውስጥ ያበሩት ዘንድ፤

፳፩፣ ወየጋትዉ አርን ወደቂቁ እምሠርክ እስከ ነግሀ ቅድመ እግዚአብሔር፤

ይህንንም አርንና ልጆቹ ከመጀመሪያው ሰዓተ ሌሊት ጀምረው እስከ መጀመሪያው ሰዓተ መዓልት በእግዚአብሔር ፊት ያብሩት፤

ሕግ ለዝሉፉ ለትውልደሙ እም ደቂቀ እስራኤል፤

ይኸውም ለእስራኤል ልጆች እስከ ልጅ ልጃቸው ሥርዓት ሁኖላቸው ይኑር፤ /ታሪክ/ የደብተራ አራትን አሠራር ከዚህ ይናገሩታል፤ የደብተራ አራት አቁልቋይ ርዝመቷ ሠላሳ ክንድ፤ ወርዱ ዐሥር ክንድ፤ ወደላይ ቁመቷ ዐሥር ክንድ ነው፤ ከ፴ው ክንድ ውስጥ ዐሥራቱ ክንድ ቅድስተ ቅዱሳን ናት፤ የአዕማድ አቋቋም እንዲህ ነው፤ በስተቀኝ በአርባ ምዕማድ ላይ ሃያ አዕማድ፤ በስተግራም በአርባ ምዕማድ ላይ ሃያ አዕማድ ያቆማል፤ የእያንዳንዱ ዓምድ ወደ ላይ ቁመቱ ዓሥር ክንድ፤ ወርዱ ክንድ ከስንዝር ነው፤ በስተቀኝ በኩል ሃያው አዕማድ ሠላሳ ውን ክንድ ይይዙታል፤ በስተ ግራም ሃያው አዕማድ እንዲሁ ሠላሳውን ክንድ ይይዙታል፤ በስተኋላም በከበር ቤቱ በኩል በዐሥራ ሁለት ምዕማድ ላይ ስድስት አዕማድ ያቆማል፤ እነዚህም ዘጠኙን ክንድ ይዘውት በቀኝ ስንዝር፤ በግራ ስንዝር ክፍት ይቀራል፤ ለእነ ዚህም መግጠሚያ ሁለት አዕማድ አምጥቶ አንዱን በቀኝ አንዱን በግራ ያቆመዋል፤

የአዕማድም ወርዳቸው ክንድ ከስንዝር ነው፤ አንዱን ዓምድ ካንድ ወገን፤ ስንዝሩን በሁለተኛው ወገን፤ ስንዝሩን ፈልፍሎ በስተቀኝ ክፍት ሁኖ በነበረው ላይ በመካከል ያገባዋል፤ ሁለተኛውንም ዓምድ እንደዚሁ በሁለት ወገን ስንዝር ስንዝሩን ፈልፍሎ በስተግራ በኩል ክፍት ከሆነው ላይ ያገባዋል፤ እንደዚህም ሲሆን በከበር ቤቱ በኩል ያሉት አዕማድ ስምንቱ ምዕማድ ዐሥራ ስድስት ይሆናሉ፤ በስተምሥራቅ በመግቢያው በኩል አምስት አዕማድ ይቆማል፤ ከነዚህም ከአምስቱ ሁለቱን አዕማድ በግራ፤ ሁለቱን አዕማድ በቀኝ ይቆማቸዋል፤ እነዚህም አዕማድ በግራ ሦስቱን ክንድ፤ በቀኝ ሦስቱን ክንድ ይዘውት አራት አራት ክንድ ይተርፋል፤ በተረፈው በአራቱ ክንድ መካከል አምስተኛውን አምድ ያቆመዋል፤ ይህም ክንድ ከስንዝሩን ይዞት በግራ ክንድ ከጋት፤ በቀኝ ክንድ ከጋት ክፍት ይቀራል፤ ደብተራ አራት ለወፍራም ሰው ፊት ለፊት አታስገባም ነበር፤ ከወደ ውስጥም ሃያ ክንድ ሰፍሮ ዐሥር ሲቀር በአራት ዓምድ ከፍሎታል፤ የምዕማድም አቀማመጥ እንዲህ

ነው፤ ለእያንዳንዱ ዓምድ ሁለት ሁለት ምዕማድ /የዓምድ መቆሚያ/ አብጅ ብሎታል፤ ይኸውም አንዱ በውስጥ ይነጠፋል፤ አንዱ በላይ ይሆናል፤ በላይ ያለው ከሁለት ላይ ይፈለፈላል፤ በዚያ ላይ አንዱ አምድ በሁለት እግሩ ይቆም ብታል፤ አንድም ምዕማዶች ግራና ቀኝ በተራ ሁነው ሁለቱም ይፈለፈላሉ፤ በዚያ ላይ አንዱ ዓምድ በሁለት እግሩ ይቆምባቸዋል፤ አንድም ምዕማዱን በላይና በታች አድርጎ አነባብሮ ሁለቱንም ፈልፍሎታል፤ የሁለቱን አዕማድ ሁለቱን ወንዳወንዴ በአንድ ጉድጓድ፤ የሁለቱን አዕማድ ሁለቱን ወንዳወንዴ በአንድ ጉድጓድ ያገባዋል፤ ይህን ጊዜ አዕማድ ተካክለው ይቆማሉ፤ የመጋረጃውም አለባበስ እንዲህ ነው፤ ደብተራ አራት በመጀመሪያ የምትሰብሰው ከአራት ኅብር የተሠራ ዓሥር ፈርጅ ግምጃ ነው፤ የአንዱ ፈርጅ አግዳሚ ርዝመቱ ሃያ ስምንት ክንድ፤ ወርዱ አራት ክንድ ነው፤ ይህም የዐሥሩ ፈርጅ ወርድ በአንድነት አርባ ክንድ ይሆናል፤ አምስቱን ፈርጅ በአንድ ወገን፤ አምስቱን ፈርጅ በአንድ ወገን አድርጎ አሰፍቶ

መካከሉን ጠርዝና ጠርዙን በመማስጥና በኖግዳት አያይዞ ታል፤ መማስጥ ተባት ቀልፍ ነው፤ እንደ ኪስ ያለ ነው፤ ኖግዳት እንስት ቀልፍ ነው ቀለበት ነው፤ መማስጥ በፈርጁ ጠርዝ በግራ በቀኝ ነው፤ በኖግዳት አልፎ አልፎ እንቅ እንቅ አድርጎ ይይዘዋል፤ አንድም መማስጥ እንደ ድንኳን ባሕረ ዓረብ አብሮ የተሰፋ ነው፤ ኖግዳት እንደ ባሕረ ዓረብ ቀልፍ በዚያ ከላይ አንሥቶ እስከታች ድረስ እየጠለፈ ይይዘዋል፤ አንድም መማስጥ እንደ ደበሎ ቀልፍ፤ ኖግዳት እንደ ጠፍሩ ነው፤ አልፎ አልፎ በዚያ እንቅ እንቅ ያደርገዋል፤ አንድም መማስጥና ኖግዳት እንደ ጸሐፊ ኮረጃ ከላይ እስከ ታች እየተጠላለፈ የወረደ ነው፤ ስታለብሰውም በወርዱ አልብ ሰው ብሎታል፤ የግምጃው ወርድ አርባ ክንድ ነው፤ ሠላሳውን ክንድ የመቅደሱ ርዝመት ይይዘዋል ዐሥር ይተርፋል፤ ከዐሥሩ አንዲቱ ክንድ በስተ መግቢያው በኩል ትወርዳለች፤ ዘጠኙ ክንድ በከበር ቤቱ በኩል ይወርዳል፤ የዓምዱ ቁመት ዐሥር ክንድ ስለሆነ ዘጠኙ ክንድ ለብሶ ክንድ ሙሉ ሳይለብስ ይቀራል፤

የግምጃው ርዝመት ሃያ ስምንት ክንድ ነው፤ ዐሥሩን ክንድ የመቅደሱ ወርድ ይይዘዋል፤ ዓሥራ ስምንቱ ክንድ ይቀራል፤ ዘጠኙ ክንድ በቀኝ፤ ዘጠኙ ክንድ በግራ ይወርዳል፤ አሁንም አዕማድ ክንድ ክንድ ሙሉ ሳይለብስ ይቀራል፤ የደብተራ አራት ሁለተኛ ልብሱ ብስጥ ከፀገር የተሠራ ማቅ ነው፤ ፈርጁ ዓሥራ አንድ ነው፤ ወርዱም አራት አራት ክንድ ነው፤ መላው አርባ አራት ክንድ ይሆናል፤ አግዳሚ ርዝመቱ ሠላሳ ክንድ ነው፤ ይህንንም አምስቱን ፈርጅ በአንድ ወገን፤ ስድስቱን ፈርጅ በአንድ ወገን አድርጎ ሰፍቶ በመማስጥና በኖግዳት አያይዞ ታል፤ ኖግዳት ባለፈው የወርቅ ቀለበት ነው፤ አሁን ግን እንዲችል የብርት ቀለበት ነው፤ የመማስጥና የኖግዳት አቁላለፋቸው እንደ ፊተኛው ነው፤ ይህንም ስታለብስ በወርዱ አልብስ ብሎታል፤ የብስጥ ወርዱ አርባ አራት ክንድ ነው፤ ሠላሳውን ክንድ የመቅደሱ ርዝመት ይይዘዋል፤ ዐሥራ አራት ክንድ ይተርፋል፤ አራቱ ክንድ በመግቢያው በኩል፤ ዐሥሩ በከበር ቤቱ በኩል ይወርዳል፤ የብስጥ አግዳሚ

ርዝመቱ ሠላሳ ክንድ ነው፤
 ዐሥሩን ክንድ የመቅደሱ ወርድ
 ይይዘዋል፤ ሃያ ክንድ ይቀራል፤
 ዐሥሩ ክንድ በቀኝ፤ ዐሥሩ
 ክንድ በግራ ይወርዳል፤ በዚህ
 ጊዜ አዕማድ እግራቸው ጨርሶ
 ይለብሳል፤ በብስጡ ላይ ማዕሰ
 መጸጸትን ያለብሳል፤ በዚያ
 ላይ ዓምደ እሳት ሰፍሮ ይታይ
 ነበር፤ በዐሥራቱ ክንድ
 በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ ያለ-
 ታቦትና ማዕጠንት መሰበ
 ወርቅና በትረ አሮን ናቸው፤
 ከመጋረጃው በአፍኦ በሃያው
 ክንድ ውስጥ ያሉት ግን በቀኝ
 ማዕድ፤ በግራ ተቅዋመ ወርቅ
 ናቸው፤ ምሥዋዕ ከደብተራ
 አራት በአፍኦ ነው፤ እንደ
 ቤተልሔም፤ የቅጽሩም አሠ-
 ሬር እንዲህ ነው፤ ደብተራ
 አራት እንደ በረት እንደ
 ገበያ እንዳትሆን ከወደ ውጭ
 ወጥተህ በስተቀኝ መቶ ክንድ
 ሰፍረህ አምስት አምስት
 ክንድ እያለፍክ በሃያ አዕማድ
 መቶ ክንድ ነጭ ሐር ጋርድ፤
 በስተግራም መቶ ክንድ ሰፍረህ
 አምስት አምስት ክንድ
 እያለፍክ በሃያ አዕማድ መቶ
 ክንድ ነጭ ሐር ጋርድ፤ በስተ
 ኋላም በከበሮ ቤቱ በኩል
 ኃምሳ ክንድ ሰፍረህ በዓሥር
 አዕማድ ኃምሳ ክንድ ነጭ ሐር

ጋርድ፤ በስተመግቢያው በኩል
 ኃምሳውን ክንድ ሰፍረህ ከኃም-
 ሳው ሃያውን ክንድ ከመካከል
 ትተህ በቀኝ አሥራ አምስት
 ክንድ ሠፍረህ በአምስት በአም-
 ስት ክንድ ሦስት አዕማድ
 አቁመህ ዐሥራ አምስት ክንድ
 ነጭ ሐር ጋርድ ብሎታል፤
 በግራም ዐሥራ አምስት ክንድ
 ሰፍረህ በአምስት በአምስት
 ክንድ ሦስት አዕማድ አቁመህ
 ዓሥራ አምስት ክንድ ነጭ
 ሐር ጋርድ ብሎታል፤ ከመቶው
 ክንድ ወደ ውስጥ ገባ ብለህ
 አራት አዕማድ አቁመህ ሃያ
 ክንድ ነጭ ሐር ጋርድ ብሎ-
 ታል፤ ደብተራ አራትን ፊት
 ለፊት አይገቡባትም ነበር፤
 በቀኝ የመጣ ዙሮ በግራ፤
 በግራም የመጣ ዙሮ በቀኝ
 ይገባ ነበር፤ መጋረጃውንም
 በአዕማዱ ላይ ከላብ እያደረገ
 የብር ዘንግ እያገባ ጋርዶ
 ታል፤ የቅጽሩ ዓምድ ወደ ላይ
 ቁመቱ አምስት አምስት
 ክንድ ነው፤ ስለዚህ ቅጽሩ
 ዝቅ ደብተራ አራት ብቅ ብላ
 ሲያዩዋት የታጠቀ ጌልማሳ
 መስላ ትታይ ነበር፤ እግዚአ
 ብሔር በባሕርይ ጥበቡ ሰማይ
 ንና ምድርን እንደ ፈጠረ
 እንዲሁም ለሰው የባሕርይ
 ጥበቡን የጸጋ አድርጎ እንደ

ሰጠ ለማጠየቅ፤ በባስልኤልና
 በኤልያብ አድሮ ደብተራ
 አራትን ሠራ፤ ቀዳሚሃ ለጽዮን
 ሰማየ ሣረረ ወበዳግም አርአዮ
 ለሙሴ ዘከመ ይገብር ግብራ
 ለደብተራ እንዲል፤ ደብተራ
 አራት እንደዚህ ሁኖ መሠራቷ
 ለጊዜው ምስክል ወምስጋድ
 ወምስትሥራዮ ኃጢአት ልት
 ሆን ነው፤ ፍጻሜው ግን ምሳሌ
 ነው፤ ደብተራ አራት የቤተ
 እስራኤል፤ ዐሥሩ ክንድ የ፲ቱ
 ቃላት፤ ዘጠኙ ክንድ የዘጠኙ
 በረከት፤ ከዚህም ስድስቱ
 በረከተ ገሪዛን፤ ሦስቱ በረከተ
 በለዓም ነው፤ አምስቱ ፈርጅ
 የአምስቱ መጽሐፈ ሙሴ፤
 በስተመግቢያው በኩል የወረ
 ደው አራቱ ክንድ የአራቱ
 ደቂቀ አሮን፤ እኚህም
 አልዓዛር አብዶድና ናዳብ
 ኢታምር ናቸው፤ ሿው ክንድ
 የሠላሳው በረከት ምሳሌ፤
 አብርሃም ይስሐቅን፤ ይስሐቅ
 ያዕቆብን ባርኮታል፤ ጆድ
 ያዕቆብ አሥራ ሁለቱን ነገደ
 እስራኤል ባርኪቸዋል፤ ዐሥራ
 አራት፤ በተለየ ሌዊን ለክህ
 ነት፤ ይሁዳን ለመንግሥት
 ባርኪቸዋል፤ ዐሥራ ስድስት፤
 ርብቃን ወንድሞቿ እጎትነ
 ኩኒ እልፈ ወአዕላፈ ብለው
 ባርከዋታል፤ ዐሥራ ሰባት፤

ሙሴ ዐሥራ ሁለቱን ነገደ
 እስራኤል ባርኪቸዋል፤ ሃያ
 ዘጠኝ፤ አሮን ዕለት ዕለት
 ይባርካቸው ነበር፤ ሿ በረከት
 የተባለ ይህ ነው፤ በስተመግ
 ቢያው የወረደችው አንዲቱ
 ክንድ ግምጃ የበረከተ ዲቦራ
 ምሳሌ ናት፤ ደብተራ አራት
 የእመቤታችን ምሳሌ፤ አራቱ
 ኅብር የአራቱ ባሕርያት፤
 ብስጥ የደማዊት ነፍስ፤ ማዕሰ
 መጸጸት የነባቢት ነፍስ ምሳሌ፤
 በዚያ ላይ ብርሃን ሰፍሮ ይታይ
 እንደነበር ጌታም ከእመቤታ
 ችን አራቱን ባሕርያተ ሥጋ
 አምስተኛዬቱን ባሕርያ ነፍስን
 የመዋሐዱ ምሳሌ፤ አንድም
 ደብተራ አራት የቤተ ክርስቲ-
 ያን፤ ዐሥሩ ክንድ የዐሥሩ
 ቃላት፤ ስድስቱ ክንድ የስድ-
 ስቱ ቃላተ ወንጌል፤ ዘጠኙ
 የዘጠኙ መዓርጋት፤ አምስቱ
 የአምስቱ አዕማደ ምሥጢር፤
 አራቱ የአራቱ ሊቃነ ጳጳሳት፤
 ሁለቱ የፍቅረ ቢጽና የፍቅረ
 እግዚአብሔር፤ አንዲቱ የግዕዝ
 ርትዕት፤ አራቱ ኅብር የአራቱ
 ያታ ምእመናን ምሳሌ፤ ብጫው
 የደናግል፤ ንጹሐን ናቸውና፤
 ነጩ የንጹሐን አበው ባለተስፋ
 ናቸውና፤ ጥቁሩ የጸድቃን
 መከራቸው ጽኑ ነውና፤ ቀዩ
 የሰማዕታት ደማቸውን ያፈላ
 ሉና፤ በስተግራ ያሉት አዕማድ

የካህናተ ብሊት፣ ግራ ደካማ ነው፣ እነሱም ልጅነትን አያሰጡምና፣ በስተቀኝ ያለች አዕማድ የካህናተ ሐዲስ፣ ቀኝ ብርቱ ነው፣ እነሱም ልጅነትን ያሰግላሉና በስተመግቢ ያው ያሉት አዕማድ የሰማዕታተ ብሊት፣ በዚያ ሁሉ ይወጣበታል ይገባበታል፣ ሰማዕታተ ብሊትም በልጅነት ስለአልታደሱ መከራ ጸንቶባቸዋል፣ በስተኋላ በከበሮ ቤቱ በኩል ያሉት አዕማድ የሰማዕታተ ሐዲስ፣ በዚያ የሚወጣበት የሚገባበት እንደሌለ እነሱም በልጅነት ስለ ታደሱ መከራ አልጸናባቸውምና፣ በዙሪያው ያሉት የቅጽኑ አዕማድ እስከ ምጽአት ድረስ የሚነሡ የደኃ ርት ጸድቃን ምሳሌ፣ በቅጽር ግቢ ያለው ቦታ የዚህ ዓለም፣ ቅድስት የገነት፣ ቅድስተ ቅዱሳን የመንግሥተ ሰማያት፣ ዙሪያው መጋረጃ የሕገ ልቡና፣ የደብተራ አሪቱ በር መጋረጃ የሕገ አሪት፣ የቅድስተ ቅዱሳን መጋረጃ የወንጌል ምሳሌ ነው።

ምዕራፍ ፳፬፻

ገባኤ

፩፣ ወአቅርቦ ኅቤከ ለአሮን እኅከ ወለደቁቁ ምስሌሁ እምደቁቁ እስራኤል ከመ ይሠው ሊተ አሮን ወናዳብ ወአብዩድ ወአልዓዛር ወይታምር፣

ከእስራኤል ልጆች ለይተሀ ወንድምህ አሮንን ከልጆቹ ጋር ለሹመት ወደ አንተ አቅርበው፣ አሮንና ልጆቹ ናዳብ አብዩድ አልዓዛር ይታምር መሥዋዕት እያቀረቡ ያገለግሉኝ ዘንድ፣

፪፣ ወግበር አራዘ ቅዱስ ለአሮን ለክብር ወለሱራኔ፣

ለአሮንም አሸብርቆ ከብሮ ሊታይበት በጌጥ የተለየ ልብስ አሠራለት፣

፫፣ ወአንተ አይደዕ ለኮሎ ጠባባ ልብ ዘመላዕኩ ላዕሌሆሙ መንፈስ ጥብብ፣

ጥብብን የሚገልጽ መንፈስ ረድኤትን ላሳደርኩባቸው ዕውቀት ላላቸው ሰዎች አንተ ንገር፣

ወእሙንቱ ይግበሩ አራዘ ቅዱስ ለቤተ መቅደስ በዘቦቱ ይቆድሱ ኪያየ፣

እነሱም ካህናቱ ለብሰው በቤተ መቅደስ እኔን የሚያመስግኑበትን የተለየ ልብስ ይሥሩ፣ /ሐተታ/ ደብተራ አሪትን ቤተ

መቅደስ አላት የሚመስገንባት ስለሆነ፣ አንድም ማደሪያዬ ለሆነ ለአሮን የከበረ ልብስን ይሥሩ ሲል ነው፣

፬፣ ወእሉ አልባስ ዘይገብሩ ኤፋድ ወሎግዮ ወጸደሬ ወቢሶስ ዘቀጽር ወአክሊል ወድርማንቅ ዘሐቃ ወቅናታት፣

የሚሠሯቸውም ልብሶች እሊህ ናቸው፣ የደረት ልብስ፣ የጫንቃ ልብስ፣ እጅ ሰፊ ቀሚስ፣ ከነጭ ሐር የተሠራ እጅ ጠባብ ቀሚስ፣ ኩፊት፣ በወገብ የሚታጠቁት ልባልባ /ሰናፊል/፣ የሐር መታጠቂያ ናቸው፣ አንድም ይገብሩ ይላል፣ እነዚህን ሁሉ ይሥሩ፣

፭፣ ወእሙንቱ ይንሥኡ ወርቀ ወያክንተ ወኅብረ ከብድ ወለዩ ከዑብ ወቢሶስ፣

እነሱም ወርቁን፣ ሰማያዊ ሐር፣ ብጫውን ሐር፣ እጥፍ ሁኖ የተፈተለውን ቀይ ሐር፣ ነጮን ሐር ከእስራኤል ተቀብለው፣

፮፣ ወይገብሩ ኤፋድ እምወርቅ ወያክንት ወኅብረ ከብድ ወለይ ወቢሶስ ፍቱል በግብረ መርፍዕ ወግብሩ ግብረ ምዕናም ብዑድ፣

ከሰማያዊ ሐር፣ ከብጫ ሐር፣ ከቀይ ሐር፣ እጥፍ ሁኖ ከተፈተለ ከነጭ ሐር፣ ከእነዚህ ከአራቱ ኅብር ግምጃ ጋር

ወርቁን በጥልፍ እያስማሙ ይሥሩ፣ አሠራሩም በተለየ በጥልፍ ሥራ ይሁን፣

፯፣ ወክልኤ ይኩና መታክፊሁ እለ ይትላጸቃ በባይኖን አሐቲ፣ ዲቦ አሐቲ፣ እምክልኤሆን ገጸ ግብረቶን፣

በጫንቃው የሚለብሳቸው የኤፋድ ፊርጆችም አሠራራቸው ሁለት ወገን ሁኖ አንዲቱ ከአንዲቱ ጋር እርስ በርሳቸው የተገጠሙ ሁለት ይሁኑ፣ /ሐተታ/ የኤፋድ መጠኑ ክንድ ሙሉ ነው፣ ስንዝሩን ለብቻ ስንዝሩን ለብቻ በመኸን ሠርቶ በሐር ጠልፎ ያያይዘዋልና፣ ሁለት ወገን ሁኖ የተገጠሙ ይሁኑ አለ፣ መታክፊሁም ማለቱ በአሮን በጫንቃው የሚውል ስለሆነ ነው፣

፰፣ ወእንመተ ኤፋድ ዘላዕሊሁ እምግብረቶን ድሙራተ ይኩና ዘወርቅ ወያክንት ወኅብረ ከብድ ወለይ ከዑብ ወቢሶስ ከዑብ፣

መደባቸው ሁለት ሲሆን አንድ የሚሆኑበት በኤፋድ ላይ የሚሆን የጥልፍም አሠራር በአራት ኅብር ሐርና በአምስተኛ ወርቅ የተጠለፈ ይሁን፣ እንመተ ኤፋድ ባለው እንመተ ትብል ያሁ ይላል፣ ትርጓሜው አንድ ነው፣

ሆኖ ወንጌል ክልኢተ አዕባነ መረጃ ግድ ወግልፍ ላዕሊሆሙ አስማተ ደቂቀ እስራኤል፤

መረጃው የሚባሉ ሁለት አዕናቀ አምጥተህ የዐሥራ ሁለቱን ነገደ እስራኤል ስም በላያቸው ቅረዕ፤

፫፻፳፫ አስማተ ላዕሊ ኦሐዱ ዕብን ወጅተ አስማተ ላዕሊ ኦሐዱ ዕብን በበአገማዳሪሆሙ፤

ስትቀርዕም የስድስቱን ስም በአንድ ዕንቀ፤ የስድስቱን ስም በአንድ ዕንቀ፤ አድርገህ በየወገናቸው ቅረዕ፤ /ሐተታ/ በየወገናቸው ማለቱ በአንድ ዕንቀ፤ የልዩን ስድስቱን ልጆች፤ በአንድ ዕንቀ፤ የራኔልን ሁለቱን፤ የባላን ሁለቱን፤ የዘለፋን ሁለቱን ልጆች እነዚህን ሲል ነው፤

፫፻፳፭ ወግበር ግብረ ዘኪን ጎርወተ ዓይነ ማጎተም ወበክልኤቱ አዕባን ዘላዕሊሆሙ አስማተ ደቂቀ እስራኤል መአጋዘ ወርቅ ትገብር በዓውደሙ፤

በዕንቀ፤ ላይ የሚጻፍ የስማቸውንም አቀራረዕ እንደ ዓይን መልክ ቅርዕ ያለው አድርገህ በጥበብ ሥራው፤ የእስራኤል ልጆች ስም በተጻፈባቸው በሁለቱ አዕናቀ ዙሪያም ዕንቀ፤ን የሚይዝ የወርቅ ቀለበት አብጅ ለት፤ /ሐተታ/ የዓይን ነጩም፤ ጥቁሩም ልዝብ ነውና አለዝበህ

ቅረዕው ሲል ነው፤ አንድም ዘርቤል ዘጋድ የሚለው ቅርዕ ያለው መልክ ነውና መአጋዘ ወርቅ ማለቱም ስንዝርና ስንዝሩን በግብረ መርፌ አያይዘ በሐር ይጠልፈዋል፤ ሐሩን አጎድጎራ ወርቁን ያደርግበታል፤ ወርቁንም አጎድጎራ ዕንቀ፤ ያደርግበታልና፤ አንድም በዕንቀ፤ ዙሪያ የወርቅ ቀለበት አበጅቶ የወርቁን ቀለበት እንደ ድባብ ገብገብ በኤፋድ ላይ በሐር እየጠለፈ ያያይዘዋልና እንዲህ አለ፤

፫፻፳፭ ወታነብሮሙ ለክልኤቱ አዕባን ላዕሊ መትከፊ ኤፋድ ተዝካሪ በእንተአሆሙ ወይንሥእ አሮን አስማተሆሙ በቅድመ እግዚአብሔር ላዕሊ ክልኤቱ መታከፍተሁ ለአዘከሮቶሙ፤

ሁለቱም ዕንቀ፤ዎች ለእስራኤል መታሰቢያ ሊሆኑ በልብሰ መትከፍ በኤፋድ ላይ በሐር ጠልፈህ አያይዘቸው፤ አሮንም ወደ ቤተ መቅደስ በሚገባበት ጊዜ እስራኤልን ለማሳሰብ የዐሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ስም የተጻፈባቸው አዕናቀ ያሉበት ኤፋድን ለብሶ ይግባ፤

፫፻፳፭ ወግበር አራዊተ ምድር እም ወርቅ ንጹሕ፤

ከጠራ ወርቅ የእባብ እራስ አስመስለህ ጠመም ጠመም እያ

ደረግህ ተባት ቀልፍ ሥራ፤ ክበበ ጥውዮ ብሎ ጳላ ያመጣዋል፤

፫፻፳፭ ወአግብር ክልኢተ ሰናስለ እምወርቅ ንጹሕ ድሙረ ግብረ ጸፋረ ወአንብር ሰናስለ ዲበ አራዊተ ምድር፤

እንደ ቋድ ሥራ የተታታ አድርገህ ከጠራ ወርቅ ሁለት የወርቅ ሰንሰለት አሠርተህ የእባብ ራስ አስመስለህ ከሠራኸው ጋር አያይዘህ አነረው፤

፫፻፳፭ ወግበር ሎግዮ ዘፍትሕ በግብረ ምእናም በሐሳብ ኤፋድ ግበር በወርቅ ወበያክንት ወበጎብረ ከብድ ወለይ ከውብ ወበሶስ ከውብ፤

ፍርድ የሚሰማበት የደረት ልብስንም በጥልፍ አሠራር /በግብረ መርፌ/ ከአራት ጎብር ከአምስተኛ ወርቅ በኤፋድ መጠን አድርገህ ሥራ፤ /ሐተታ/ ፈርዶ የሚያመጣው መዓትም ምሕረትም የሚሰማበት ስለሆነ ዘፍትሕ አለው፤

፫፻፳፭ ወትገብሮ ርቡዓ ወውጡሐ ወይኩን አጽፍ ዘለመት ኑኑ ወእመት ራጎብ፤

ይህንም አራት መዓዝን ያለው የተነፋ /የተከመረ/ አድርገህ ሥራው፤ ልብስነቱም ርዝመቱ ክንድ ወርዱም ክንድ ይሁን፤

፫፻፳፭ ወአንብር ላዕሊሁ አዕባን በአርባዕቱ ያታ ኦሐዱ ያታ ዘዕብን ይትገብር ዘሰርድዮን ወዘጳዘዩን ወዘመረገድ፤

አሥራ ሁለቱን አዕናቀ አምጥተህ በአራት ረድፍ /ወገን/ ጥለፍበት በመጀመሪያው ረድፍ የምትጠልፈው /የምትሠራው/ ሰርድዮን፤ ጳዝዮን መረገድ የሚባል ዕንቀ፤ ይሁን፤

፫፻፳፭ ወካልእ ጸታ ዘዕብን ከመፍሕም ወሰንፔር ወኢያሰጸድ፤

በሁለተኛውም ረድፍ የምትጠልፈው ፍሕም የሚመስል ዕንቀ፤ና ሰንፔር ኢያሰጸድ የሚባል ዕንቀ፤ ይሁን፤

፫፻፳፭ ወሣልስ ጸታ ዘሎግሮን ወአካጥስ ወአሚቴስጢኖስ፤

በሦስተኛውም ረድፍ የምትጠልፈው /የምትሠራው ለግርዮን፤ አካጥስ፤ አሚቴስጢኖስ የሚባል ዕንቀ፤ ይሁን፤

፳፭ ወራብዕ ያታ ዘዕብን ዘጎብረ ወርቅ ወበረሌ ወሶም ወይኩን ልቡጠ በወርቅ ወእሠረ በወርቅ በበያታሁ፤

በአራተኛው ረድፍ /ወገን/ አይነቱ ወርቅ የሚመስል ዕንቀ፤ና በረሌ፤ ሶም የሚባል ዕንቀ፤ ይሁን፤ በአራት ወገን ጌጥ ሁነው የተሠሩትም የዐሥራ ሁለቱ አዕናቀ አሰክክ በወርቅ

የተያያዘ ይሁን፤ /ሐተታ/ ልቡጠ ማለቱ ወርቁን አጎድጉዶ እንደ አጎበር አድርጎ ዕንቀጥን እንደፈርጥ በወርቁ ላይ ይሰካ ዋልና እንዲህ አለ፤ እነዚህንም በሥራ ሁለት አዕናቀጥ በሎግዮ ላይ ስድስቱን በአንድ ወገን፤ ስድስቱን በአንድ ወገን አድርጎ በጥልፍ ያያይዛቸዋል፤ በአራት በአራት ረድፍ አድርጎ አግድም ሠርቶታል፤ አቆልቀሎ ሲያዩት ሦስት ሦስት ሁኖ ይታያል፤ አግድም /በረድፉ/ ሲያዩት አራት አራት ሁኖ ይታያልና፤ በበአርባዕቱ ያታ አለ፤

፳፩፤ ወአዕባኒሁ ይትገበራ በአስማ ቲሆሙ ለዐሠርቱ ወጀቱ ሕዝበ እስራኤል ወይትገለፉ ከመግልፈተ ዓይነ ማገተም ለለ ስሞሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ሕዝበ እስራኤል፤

አዕናቀጥም በሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ስሞች ቀጥር ይሁኑ፤ እንደ ማገተም ቅርፅ አሠራር ሁኖ የዐሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ስሞች በአዕናቀጥ ላይ ይቀረፀባቸው፤

፳፪፤ ወግበር ሎቱ ሰናሰል ዘወርቅ ለሎግዮ ዘጽፍሮ ወጽፍሮሁኒ ከመዘርዘቅ ዘወርቅ ንጹሕ፤

ለሎግዮም የተታታ የወርቅ ሰንሰለት ሥራለት፤ አሠራሩም

እንደ ወንፊት ትት /ሥራ/ ሁኖ ከጥሩ ወርቅ የተሠራ ይሁን፤

፳፫፤ ወግበር ክልኤተ ሕልቀታተ ወርቅ ወታነብሮሙ ለክልኤቱ ሕልቀታት ላዕለ ክልኤቱ ጽንፈሁ ለሎግዮ፤

ሁለት የወርቅ ቀለቦች ሠርተህ በሎግዮ በሁለት ወገን በጠር ዝና በጠርዙ ላይ አያይዛቸው፤

፳፬፤ ወታነብሮሙ ለክልኤቱ ጽፍሮ ወርቅ ላዕለ ክልኤቱ ገልቀታት ዘጽንፈ ሎግዮ፤

እንደ ዓሣ መረብ ሁነው የተሠሩትን ሁለቱን የወርቅ ሰንሰለቶችም በሎግዮ ጠርዝ ከሁለት ከሁለቱ ቀለቦች ጋር አያይዛቸው፤

፳፭፤ ወለክልኤቱ ጽንፈሁ ታነብር ክልኤተ ጽፍሮ ላዕለ ክልኤቱ ከበበ ጥውዮ ወታነብሮ ላዕለ መትከፈ ኤፍድ መንገል ገጹ በማገበርቱ፤

እንደ እባብ ራስ ሁነው ከተሠሩ ከሁለቱ ተባት ቀጥል ጋር የተያያዙ ሁለቱን የወርቅ ቋድም በሎግዮ ጠርዝ በሁለት ወገን አድርጋቸው፤ በኤፍድ ጫንቃ ላይ በስተፊቱ ይሁን፤ አንድም በአሮን በስተፊቱ ይሁን፤

፳፮፤ ወግበር ክልኤተ ገልቀታተ ወርቅ ወታነብሮሙ ላዕለ ክልኤቱ ጽንፈሁ ለሎግዮ ኅበ ከንፈሩ ኅበ ዘየጋልፍ ኤፍድ እንተ ውስጥ፤

ሁለት የወርቅ ቀለቦት ሠርተህ ኤፍድ ውስጥ ለውስጥ በሚሄድበት በሎግዮ በሁለቱ ጠርዝ አድርጋቸው /ሐተታ/ ቋድ በበላዩ ስለ ሔደ እንተ ውስጥ አለ፤

፳፯፤ ወግበር ክልኤተ ገልቀታተ ወርቅ ወታነብሮሙ ላዕለ ክልኤቱ መታክፈ ኤፍድ ኅበ ይትረዓይ መንገል ገጹ በማገበርቱ መልዕልቲሁ ለእንመተ ኤፍድ፤

ሁለት የወርቅ ቀለቦት ሠርተህ ኤፍድና ሎግዮ በሚገናኝበት ፊቱም በሚተያይበት በኤፍድ በሁለቱ ጫንቃዎች ላይ አነራቸው፤

፳፰፤ ወያስተእገዝዎ ለሎግዮ በሕል ቀታቲሁ ኅበ ሕልቀታተ ኤፍድ በፊትል ያክንት ከመ ይኩን ላዕለ እንመተ ኤፍድ ወኢያንጠልል ሎግዮ እምኤፍድ፤

የሎግዮንና የኤፍድን ቀለቦች በሰማያዊ ሐር አያይዘው፤ ኤፍድንና ሎግዮን ያገናኛቸው ሰዎቹ፤ አንድም ቀለቦቹ ናቸው፤ ሎግዮ ከኤፍድ ተለ ይቶ እንዳይነጠል በኤፍድ ጠርዝ ላይ ይሆን ዘንድ፤ /ሐተታ/ ኤፍድንና ሎግዮን አራት መዓ

ዝን አድርጎ አስተካክሎ ሠርቶ ለሁለቱም አራት አራት የወርቅ ቀለቦት ሠርቶ በዳርና በዳር እያደረገ ኤፍድንና ሎግዮን በጫንቃ በጫንቃው በቀለቦቱ ሐር እያገባ አያይዞታል፤ ለሎግዮና ለኤፍድ ሁለት ሁለት የወርቅ ቋድ አራት አራት ቀጥል አድርጎ የግራውን ወደ ቀኝ፤ የቀኝን ወደ፤ ግራ ከቀለቦቹ ጋር እየጠለፈ አያይዞታል፤

፳፱፤ ወይነሥእ አሮን አስማተ ደቂቀ እስራኤል መልዕልተ እንግድዓሁ ለሎግዮ ዘፍትሕ በበዊኦቱ ውስተ መቅደስ ከመ ያዘክሮሙ ቅድመ እግዚአብሔር ዘልፈ፤

አሮንም ወደ ቤተ መቅደስ በሚገባበት ጊዜ እስራኤልን ወደ እግዚአብሔር ዘወትር ያሳስባቸው ዘንድ የቸርነቱ ፍርድ በሚፈረድበት በሎግዮ በደረቱ ላይ አድርጎ የእስራኤልን ልጆች ስም ይዞ ይሔድ ማለት የእስራኤል ልጆች ስም የተቀረፀበት ሎግዮን ለብሶ ገብቶ ይጸልይ፤

፴፩፤ ወታነብር ኅበ ሎግዮ ዘፍትሕ መብርሂያተ ወማገተማተ ወይከውኑ ላዕለ ልበ አሮን ሶበ ይበውእ ቤተ መቅደስ ቅድመ እግዚአብሔር ያብእ ፍትሐሙ ለውለደ እስራኤል ዲበ እንግድዓሁ ዘልፈ፤

የተቀረፁ የሚያበሩ የዐሥራ ሁለቱን አዕናቀጥ ድምዕ በሚያ

ሰማበት፤ አንድም የቸርነቱ ፍርድ በሚፈረድበት በሎግዮ በጥልፍ አያይዘህ አርን ወደ ቤተ መቅደስ በሚገባበት ጊዜ ከልቡ በላይ ከደረቱ ሁነው የእስራኤልን ልጆች ልመና ዘወትር ወደ እግዚአብሔር ያቅርብላቸው፤ /ሐተታ/ ጸሎቱን ፍትሕ አለው፤ የለመኑትን ሰምቶ የሚፈርድላቸው ስለሆነ፤

፴፩፣ ወግበር ጳደሬ ዘኮላንታሁ በያክንት፤

ከእግር እስከ ራሱ በሰማያዊ ሐር የተሠራ እጅ ሰፊ ቀሚስ ስፋለት፤

፴፪፣ ወአፈ መልበቱ፤ እምኔሁ ይኩን ማዕከል በዓውዱ በግብረ ምዕናም ወድማሬሁ እንሞ እምኔሁ ከመ ኢይትበተክ፤

አንገትየውም ሥረ ወጥ ሁኖ መሐል ለመሐል ዙሪያውን በመሆን ሥራ የተሠራ ይሁን፤ ክሣዱ ታካሪሱም ከእርሱ እንዳይለይ ሥረ ወጥ ሁኖ የተሠራ ይሁን፤

፴፫፣ ወግበር አማልክቲሁ በዓውዱ መትሕተ መልበቱ፤ ከመ ፍሬያተ ሮማን ዘያክንት ወግብረ ኩብድ ወለይ ክዑብ ወቢሶስ ክዑብ ወጸናጸላተ ወርቅ፤

ከኤፋድና ከሎግዮ በታች በቀሚሱ ላይ እጥፍ ሁኖ የተሠራ

የቀይ ሐርና የነጭ ሐር የሰማያዊና የብጫ ሐር ፈትል የሮማን ፍሬ አስመስለህ ከወርቁ ሻኩራ ጋር ሥራ፤

፴፬፣ በማዕከል ጸናጸለ ወርቅ ሮማን ወማዕከል ሮማን ጸናጸለ ወርቅ መልዕልተ ጳደሬ እንተ ዓውዱ፤

በእጅ ሰፊው ቀሚስ ላይ በዙሪያው የሮማን ፍሬ አስመስለህ በሠራኸው በሐፍ መካከል የወርቅ ሻኮራ፤ በወርቁ ሻኮራ መካከልም የሮማን ፍሬ የሚመስለውን የሐፍን እንክብል እያከታተልክ ሥራ፤

፴፭፣ ወይከውን ላዕል አሮን ለተልእኮ ወይግበር አሮን ሶባ ይሠውዕ በቃል ዘይሰማዕ እንዘ ይበውእ ቤተ መቅደስ ቅድመ እግዚአብሔር ወእንዘሂ ይወዕእ ከማሁ ከመ ኢይሙት፤

ይህንንም አሮን ለብሶ ያገልግልበት፤ አሮን መሥዋዕት በሚሠዋበት ጊዜ እግዚአብሔርን ለማገልገል ወደ ቤተ መቅደስ ሲገባም ሲወጣም እንዳይቀሠፍ ድምፅ እንዲያሰማ ይሁን፤ /ሐተታ/ ከንጉሥ እልፍኝ ብላቴና ሳይናገርለት ወይም ድምፅ ሳያሰማ ቢገባ ቅጣት እንዲያገኘው አሮንም እንዳይቀሠፍ በዚያ ልማድ ሥርዓት ሠርቶለታል፤ ሕዝቡም

ሲወጣ ሲገባ ድምፁን እየሰሙ ተግተው ነቅተው እንዲጸልዩ ነው፤ ይኸውም የደወል ምሳሌ ነው፤ ፍጻሜው ግን ልብስ የእመቤታችን፤ ጸናጸል ጌታችን ከእርሷ የነሣው ሥጋ፤ ድምፁ የአካላዊ ቃል ምሳሌ ነው፤

፴፮፣ ወግበር ቀጸላ ወርቅ ረቃቀ እምወርቅ ንጹሕ ወትግብር ላዕሌሃ አርአያ ማጎተም ቅዱስ ለእግዚአብሔር፤

ከጠራ ወርቅ የረቀቀ የወርቅ ቀጸላ /ከለቻ/ ሠርተህ ለእግዚአብሔር የተለየ የሚሆን የማጎተም ቅርፅ በላዩ ቅረፅ በት፤ አኸያ ሸራኸያ ብለህ ቅረፅበት ማለቱ ነው፤

፴፯፣ ወታነብራ ዳቦ ዘጎብረ ያክንት ፈትሎ ወታነብራ ዳቦ አክሊል መንገል ፍጽሙ፤

በሰማያዊ ሐር ፈትል አያይ ዘሀ በኮፊሬቱ ላይ በፊቱ በኩል አድርጋት፤

፴፰፣ ወትኩን ውስተ ፍጽሙ ለአሮን ወይንሣእ አሮን ኃጢአተ ቅዱሳት ዘቀደሱ ውሉደ እስራኤል እምኮሎ ሀብተ ቅድሳቶሙ፤

በኮፊሬቱ ላይ ሁና በአሮን በስተፊቱ የምትታይ ትሁን፤ አሮንም የእስራኤል ልጆች ከገንዘባቸው ለይተው ከሚሰጡት ስጦታ ሁሉ በተለየ ለኃጢአት

ማስተሥርያ የሚያመጡትን መሥዋዕት ተቀብሎ ኃጢአታቸውን ያስተሠርይላቸዋል፤

ወይኩን ውስተ ፍጽሙ ለአሮን ከመ ይኩን ሎሙ ሥጥወ ለእግዚአብሔር፤

እግዚአብሔር ወዶ ይቀበላቸው ዘንድ ሁልጊዜ በአሮን ግንባር ሁኖ ይታይ፤

፴፱፣ ወትግብር ዓራዘ እምቢሶስ ወአክሊል ዘቢሶስ ወቅንዓተ ዘጎብረ ግብረቱ፤

የነጭ ሐር ቀሚስ የነጭ ሐር ኮፊሬት አሠራሩ ጥልፍ የሆነ መታጠቂያም ሥራ፤

፵፣ ወለደቂቀ አሮን ትግብር ሎሙ አልባሰ ዘቢሶስ ወቅንዓተ ወቆብዓተ ወይኩን ሎሙ ለክብር ወለአንክሮ፤

የአሮንም ልጆች ከሕዝቡ ተለይተው ሊከበሩበት ከነጭ ሐር ቀሚስ መታጠቂያ ኮፊሬትም ሥራላቸው፤

፵፩፣ ወአግብር ሎሙ ድርማንቀ ዘአጌ ከመ ይሠውሮሙ ኃፍረቶሙ ውግብ ይከድና እምሐቃ እስከ መናቅዕ ለይኩና፤

ዕርቃናቸውን ይሠውርላቸው ዘንድ ከወገባቸው እስከ ቀርጭም ጭምታቸው የሚያለብስ አድርገህ የተልባ እግር ሰናፊል አሠራላቸው፤

፵፪፣ ወታሉብሶ ለአሮን እጉከ ወለደቁቁሂ ምስሌሁ ወትብሥሙ ወአጽሕዶሙ እደዋሆሙ ወእገሪ ሆሙ ወቀድሶሙ ከመ ይሁቡ ሊተ፤

እንዲህም አድርገህ ሠርተህ ወንድምህ አሮንና ልጆቹን አልብሳቸው፤ መሥዋዕትንም ያቀርቡልኝ ዘንድ እጃቸውን እግራቸውን ቀብተህ አክብረህ ሹማቸው፤

፵፫፣ ወከማሁ ለይልበሱ አሮን ወደቁቁ ሶበ ይበውኡ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ሶበ ይቀርቡ ይሁቡ ነበ ምሥዋዓ ቤተ መቅደስ፤

አሮንና ልጆቹም መሥዋዕት ለማቅረብ ወደ ደብተራ ኦሪት በሚገቡበት ጊዜ እንደዚሁ እየለበሱ ይግቡ፤

ወእያምጽአ ላዕሌሆሙ ኃጢአተ ወእይሙቱ፤ ሕግ ዘለዓለም ውእቱ ሎቱ ወለዘርኡ እምድገሬሁ፤

የተወሰነላቸውን ሥርዓት አፍርሰው በራሳቸው ዕዳ አምጥተው እንዳይቀሙ ለእሱም ከእሱም በኋላ ለሚነሡ ልጆቹ ይህ የዘለዓለም ሥርዓት ይሁን፤ /ሐተታ/ መጀመሪያ ሰናፊል ይታጠቃል፤ ቀጥሎ እጅ ጠባብ ይለብሳል፤ በዚያ ላይ እጅ ሰፊ ቀሚስ፤ ከእጅ ሰፊ ቀሚስ በላይ ኤፍድና ሎግዮን ይደርባል፤ በኤፍድና በሎግዮ ላይ

እንደቋድ ሁኖ የተሠራ አራት የወርቅ ሰንሰለት፤ ሁለቱን በትከሻው በስተፊቱ፤ ሁለቱን በስተኋላው የግራውን ወደ ቀኝ፤ የቀኙን ወደ ግራ እያመሳቀለ የእባብ ራስ አስመስሎ በሠራው ቀኝጭና በቀለበቱ ያያይዛቸዋል፤ ከዚህ በኋላ እንደ ጅግራ መልክ ያለ የወርቅ ነጠብጣብ ያለበት በራሱ ላይ ይጠመጥማል፤ ከዚህ በኋላ አኸያ ሸራኸያ ተብሎ የተጻፈበት የወርቅ ከለቻ ያለበት ኩፊት ይደፋል፤ ይኸውም ምሳሌ ነው እጅ ጠባብ የንጽሐ ሥጋ፤ እጅ ሰፊ ቀሚስ የንጽሐ ነፍስ፤ ኤፍድና ሎግዮ የንጽሐ ልቡና፤ አራቱ ቋድ የአራቱ ወንጌላውያን፤ ስምንቱን ቀለበት ሁለት ሁለቱን አያይዘታል፤ ቀኝ ጥር ሳይሹ የአራቱ ሊቃነ ጳጳሳት፤ ኩፊት የጸጋ እግዚአብሔር፤ መጠምጠሚያ የረድኤት እግዚአብሔር፤ አንድም ሙሴ የሊቃነ ጳጳሳት፤

አሮን የጳጳሳት፤ ደቂቀ አሮን የኤጲስቆጶሳት፤ ሌዋውያን የቀሳውስት፤ አንድም ሙሴ የሊቃነ ጳጳሳት፤ የጳጳሳት፤ አሮን የኤጲስቆጶሳት፤ ደቂቀ አሮን የቀሳውስት፤ ሌዋውያን የዲያቆናት፤ ሕዝቡ የምእመናን ምሳሌ።

ምዕራፍ ፳፱

ጉባኤ

፩፣ ወዝ ውእቱ ዘትገብር ሎሙ እመ ትቄድሶሙ ከመ ይትለክኩ፤

ያገለግሉኝ ዘንድ እነሱን አክብረህ በምትሾምበት ጊዜ የምትሠራላቸው ሥራ ይህ ነው፤

ንግሌ ፩ ዓህመ እምአልህምት ወአባግዓ ንጹሐነ ፪ተ፤

ከላሞች መርጠህ አንድ ወይፊን ቀንዳቸው ያልከረከረ፤ ጥፍራቸው ያልዘረዘረ ሁለት የበግ ጠቦቶች አምጣ፤

፪፣ ወጎብስተ ናዕት ልውሰ በቅብዕ ወጸራይቀ ናዕት ዘበቅብዕ ዘስንዳሌ እምሥርናይ ትገብሮን፤

ልጠ ጉርዶ ከወጣለት ስንዴ ተጋግሮ በዘይት የታሸ ቂጣ በዘይት የተለወሰና የታሸ አምባሻ አምጥተህ፤

፫፣ ወታነብሮን ዲበ መሶብ ወታቄርቦን በመሶብ ወለላህም ወለ፪ቱ አባግዕ፤

ዲበ መሶብና በመሶብ አንድ ወገን ነው፤ እነዚህን በመሶብ አድርገህ አቅርባቸው፤ ወይፊ ኑንና ሁለቱን የበግ ጠቦቶችም አቅርባቸው፤ አንድም እነዚህን ሁሉ በአንድነት አምጥተህ በምሥዋዕ ላይ አነራቸው፤

፬፣ ወለአሮን ወለደቁቁ ታቀርቦሙ ገበ ጥጎተ ደብተራ ዘመርጡል ወተ ሐጽቦሙ በማይ፤

አሮንና ልጆቹን ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ አቅርቦህ በውሀ እጠባቸው፤

፭፣ ወነሚእከ አልባሲሁ አልብሶ ለአሮን እጉከ ልብሰ ቢሶስ ወጸደሬ ወኤፋደ ወሎግዮ ወታስተግንዕ በሰናሲላ፤

ልብሶቹን አምጥተህ ወንድምህ አሮንን አልብሰው፤ የነጭ ሐፍን እጅ ጠባብ እጅ ሰፊውን ቀሚስ፤ ኤፍድና ሎግዮን በቀለበቱና በቀኝ ልፋ በወርቁ ሰንሰለት አያይዘህ አልብሰው፤

፮፣ ወታነብር አክሊል ዲበ ርእሱ ወታነብር ቀጻላ ዘወርቅ ዲበ አክሊሉ፤

ኩፊቱንም በራሱ ላይ ደፍተህ የወርቁን ከለቻ በኩፊቱ ላይ አድርግለት፤

፯፣ ወትነሥእ እምቅብዕ ዘባረከ ወትክዑ ዲበ ርእሱ ወትቀብዮ፤

አክብረህ ካስቀመጥኸው ከቅብዓቱ ዘይት አምጥተህ በራሱ ላይ አፍስሰህ ቅባው፤

፰፣ ወለደቁቁ ታቀርቦሙ ወታሉብሶሙ አልባሲሆሙ፤

ልጆቹንም አቅርቦህ የሚገባ ልብሳቸውን አልብሳቸው፤

፱፣ ወታቀንቶሙ ቅናታቲሆሙ ወትወዲ ዲቤሆሙ ቅብዓ ወይከ ውኑኒ ሠዋዕተ ሊተ ለዓለም፤

መታጠቂያውን አስታጥቃቸው፤ ኩፌቱንም በራሳቸው ላይ ድፋላቸው፤ እንዲህ ሁነው ለዘላለም መስዋዕት እየሠጡ አገልጋዮች ይሆኑኛል፤

ወትፈጽም እዴሁ ለአሮን ወእደወ ደቂቁ፤

የአሮንንና የልጆቹን ቀኝ ቀኝ እጃቸውን በፊት ደሙን፤ በኋላ ዘይቱን ቅባቸው፤

፲፣ ወታቀርብ ላሕመ ኅብ ጥጥተ ደብተራ ዘመርጡል ወያነብሩ አሮን ወደቂቁ እደዊሆሙ ዲበ ርእስ ላሕም በቅድመ እግዚአብሔር በኅብ ጥጥተ ደብተራ ዘመርጡል፤

መስዋዕተ ኃጢአት የሚሆነውን ወይፈንም ወደ ደብተራ አራት ደጃፍ አቅርቦ አቁመው፤ አሮንና ልጆቹም እግዚአብሔር በሚገለጽባት በደብተራ አራት ደጃፍ ሁነው እጃቸውን በወይፈኑ ራስ ላይ ይጫኑ በት፤ /ሐተታ/ ኃጢአታችን ለጊዜው በአንተ፤ ኋላ ግን በክር ስቶስ ይሠረይልናል ሲሉ ነው፤

፲፩፣ ወተሐርዶ ለላሕም በቅድመ እግዚአብሔር ኅብ ጥጥተ ደብተራ ዘመርጡል፤

ወይፈኑንም እግዚአብሔር በሚገለጽባት በደብተራ አራት ደጃፍ ሠዋው፤

፲፪፣ ወትነሥእ እምደመ ላህም ወትወዲ ዲበ አቅርንተ ምስዋዕ ዘቤተ መቅደስ በአጽባዕትከ ወዘተ ርፈ ኩሎ ደሞ ትክዑ ጥቃ ቤተ መቅደስ፤

የወይፈኑንም ደም በብርት ተቀብለህ በጣትህ እየነከርክ በቤተ መቅደስ አጠገብ ባለው በአቅርንተ ምስዋዕ ላይ ቅባው፤ የተረፈውንም ደም ሁሉ በደብተራ አራቱ አጠገብ /በዙሪያው/ አፍስሰው፤

፲፫፣ ወትነሥእ ኩሎ ስብሐ ከርሠ ወከብዶ እንተ ትንዕስ ወክልኤ ከኃልያቶ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወታነብር ውስተ ምስዋዕ፤

የሆድ ዕቃውን ስብ ግልገል ገብቱን፤ ግራ ቀኝ ኩላሊቱን በእነርሱ ላይ ያለውን ስብ ሁሉ አምጥተህ በምስዋዕ ላይ አድርገህ አጠሰው፤ /ሐተታ/ ስብን አጠስ አለ፤ ስብ በኋላ የሚገኝ ትርፍ ነገር ነው፤ ከታዘዘችሁት ሕግ ወጥታችሁ፤ ኃጢአት አትሥሩ ብትሠሩም በዚህ ይሠረይላችኋል ሲል ነው፤ ግልገል ገብቱን አጠስ አለው፤ የሐሞት መኖሪያው በገብት ላይ ነው፤ ቍጣም የሚነሣ ከሐሞት ላይ ነውና ተበሳጭታችሁ ኃጢአት አትሥሩ፤ ብትሠሩም በዚህ ይሠረይላችሁ ሲል ነው፤ ሁለቱን

ኩላሊቶቹን አጠስ አለው፤ በገዳመ ኮራብም ሁለት ዕንላተ ላሕም አቁመው በድለው ነበርና በዚህ ይሠረይላችሁ ሲል ነው፤

፲፬፣ ወሥጋ ላህም ወማዕሶ ወጽፍእ ታውዲ በእሳት አውሂአከ አፍአ እምትዕይንት እስመ ዘኃጢአት ውእቱ፤

የወይፈኑንም ሥጋ ቁርቡቱን ፈርሱንም ከከተማ ውጭ አውጥተህ በእሳት አቃጥለው፤ የኃጢአት ማስተሥርያ መስዋዕት ነውና፤ ከከተማ ውጭ አቃጥለው ማለቱ ለጊዜው ከሕገ እግዚአብሔር ወጥታችሁ የሠራችሁት ኃጢአት በዚህ ይሠረይላችኋል ሲል ነው፤ ፍጻሜው ግን ጌታ ከከተማ ውጭ በቀራንዮ ተሰቅሎ የዓለሙን ሁሉ ኃጢአት እንዲያስተሠር ያጠይቃል፤

፲፭፣ ወትነሥእ አሐዶ በግና ወያነ ብሩ አሮን ወደቂቁ ላዕል ርእስ በግዑ፤

ከሁለቱ የበግ ጠቦቶች አንዱን አቅርቦ አሮንና ልጆቹ በራሱ ላይ እጃቸውን ይጫኑበት፤

፲፮፣ ወተሐርዶ ለውእቱ በግዕ ወትነሥእ ደሞ ወትክዑ ላዕል ምስዋዕ ወውስተ ኩሎ ዓውዱ ትነሳንሱ፤

በገን አርደህ ደሙን በብርት ተቀብለህ በምስዋዕ ላይ እር

ጨው፤ የተረፈውንም ደም በምስዋዕ ዙሪያ ረብርበው፤

፲፯፣ ወትጠብሐ በበመሌሊቱ ወተሐጽብ ንዋየ ውስጡ ወእገሪሁ ወታነብር ኅብ ዘይሌልየከ፤

በገንም በየብልቱ አውጥተህ ሆድ ዕቃውን እግሩንም አጥቦ በየብልቱ ለይተህ ካኖርከው ሥጋ ላይ ጨምረው፤

፲፰፣ ወታዓርግ ኩሎ በግዕ ላዕል ምስዋዕ ቍርባን ውእቱ ለእግዚአብሔር፤

እንዲህ አድርገህ በገን በመላው ከምስዋዕ ላይ አድርገህ አቃጥለው፤ ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ /እግዚአብሔር የሚቀበለው መስዋዕት ነውና/፤

፲፱፣ ወትነሥእ ካልዓበግና ወያነብሩ አሮን ወደቂቁ እደዊሆሙ ላዕል ርእሱ፤

ሁለተኛውንም በግ አምጥተህ አሮንና ልጆቹ እጃቸውን በራሱ ላይ ይጫኑበት፤

፳፣ ወሐርዶ ወንሣእ እምደሙ ወአንብር ዲበ ከተማ ዕገኑ ለአሮን እንተ የማን ወዲበ ከተማ አጽባዕተ እዴሁ ዘየማን ወዲበ ከተማ አጽባዕተ እግሩ ዘየማን፤

በገንም አርደህ ከደሙ ጠልቀህ /ተቀብለህ/ የአሮንን ቀኝ ጆሮውን የቀኝ እጃቹን የቀኝ እግሩን ጣቶች ጫፍ ጫፋቸውን ቅባ፤

ወዲበ ከተማ ስዘኒሆሙ ለደቂቀ አሮን ዘየማን ወዲበ ከተማ አዳብአ እደዊሆሙ ዘየማን ወዲበ ከተማ አዳብአ እገሪሆሙ ዘየማን፤

የልጆቹንም የቀኝ ጆሮዎቻቸውን ጫፍ የቀኝ እጃቸውንና የቀኝ እግራቸውን ጣት ጫፍ ቅባ፤

፳፩፣ ወትንሥእ እምደም ዘመሥዋዕት ወእምቅብዕ ቡሩክ ወትነሰንሶ ላዕለ አሮን ወላዕለ አልባሲ፤

ከመሥዋዕቱ ደም ከከበረው ከዘይቱ ቅባትም አምጥተህ በአሮንና በልብሱ ላይ እርጨው፤

ወእምድጎሬሁ ላዕለ ደቂቁ ወላዕለ አልባሲሆሙ ወይትቄደስ ውእቱ ወአራዙ ወደቂቁ ወአራዙሙ ምስሌሆሙ፤

ከሱም በኋላ በልጆቹና በልብሳቸውም ላይ እርጨው፤ በዚህምክንያት እርሱም ልብሶቹም ልጆቹም ልብሳቸውም ይከብራሉ፤

፳፪፣ ወደሞ ለውእቱ በግዕዝ ትክውስተ ቤተ መቅደስ በዓውዱ ወትንሥእ እምውእቱ በግዕዝ ስብሐ ዘይገለብብ ከርሃ ወከብደ ወክል ኤሆን ኩልያቶ ወስብሐ ዘላዕሌሁ፤

የዚያንም በግ ደም በደብተራ አሪት ዙሪያ ረብርቦው፤ ከዚህም በግ ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ስቡን ገብቱን ግራ ቀኝ ኩላሊቱን በእነርሱም ላይ ያለውን ስብ አምጥተህ፤

ወትንሥእ አገዳሁ ዘየማን እስመ በዝንቱ ይትፌጸም፤

ቀኝ ወርቹንም አምጥተህ በምሥዋዕ. ላይ አጠሰው፤ በዚህ አሮን ሀብተ ክህነቱን ሊያገኝ የሚቀባበት ነውና፤ አንድም ይትፌጸም ይላል፤ የአሮን የክህነቱ ሥራ የሚፈጸምበት ነውና፤

፳፫፣ ወጎብስተ አሐተ ወጸሪቀ አሐተ እምውስተ መሶብ ዘውስቱቱ ንቡር ኩሉ ዘሜሙ ቅድመ እግዚአብሔር፤

«ወታቀርቦን በመሶብ፣ ብሎ ነበርና ሌዋውያን በቤተ እግዚአብሔር አዘጋጅተው ካኖሩት በመሶብ ውስጥ ካለው በዘይት ከታሸ ከአምባሻውና ከድፎው አንድ አንድ አምጣ፤

፳፬፣ ወታነብር ኩሉ ዘውስተ እዲሁ ለአሮን ወውስተ እደወ ደቂቁ ወትፈልጦ ፍልጣን በቅድመ እግዚአብሔር፤

ይህንንም ለአሮንና ለልጆቹ በእጅ በእጃቸው አስይዛቸው፤ ይህንንም ለእግዚአብሔር የተለየ አድርገው፤

፳፭፣ ወትትሚጠፃ እምእደዊሆሙ ወታነብሮ ዲበ ምሥዋዕ ለመዓዛ ወናይ በቅድመ እግዚአብሔር መሥዋዕት ውእቱ ለእግዚአብሔር፤

ከሰጠኝቸው በኋላ ከእጃቸው ተቀብለህ በእግዚአብሔር ፊት

የተወደደ መሥዋዕት ሊሆን በምሥዋዕ. ላይ አድርገህ አጠሰው፤ ይኸውም እግዚአብሔር የሚቀበለው መሥዋዕት ነው፤ /ሐተታ/ መጀመሪያ በእጃቸው አስይዛቸው ማለቱ ለጊዜው መሥዋዕተ ክህነት ገንዘባችሁ ነው ሲል ነው፤ ኋላ ተቀብለህ አቃጥለው ማለቱ ያልፍባችኋል ሲል ነው፤

፳፮፣ ወትንሥእ ተላዖ ለበግዕ ዘፍጻሚ ለአሮን ወትፈልጦ ፍልጣን በቅድመ እግዚአብሔር ወይኩን ለከ ክፍለ እምኔሁ፤

አሮን ሲሾም የተሠዋውን የበግ ፍሪንባ አንሥተህ በእግዚአብሔር ፊት የተለየ አድርገው፤ አሮንን ከመሾምህ የተነሣ ለአንተ ዕድል ፈንታ ይሁን፤

፳፯፣ ወመዝራዕቶኒ ትፈልጥ በከመ ፈለጥከ በግን ፍጻሜ እምነበ አሮን ወእምነበ ደቂቁ፤

አሮንና ልጆቹ ተቀብተው የተሾሙበትን የበግን ፍሪንባ እንደ ለየህ ወርቹንም ለይተህ ለአሮንና ለልጆቹ ስጣቸው፤

፳፰፣ ወይኩኖሙ ለአሮን ወለደቂቁ ሕገ ዘለዓለም ቡንበ ውሉደ እስራኤል እስመ ፍልጣን ውእቱ ዝ፤

ይኸውም በእስራኤል ልጆች ዘንድ ለአሮንና ለልጆቹ ለዘለዓለም ሥርዓት ይሁንላቸው፤ ይህ የተለየ የእነሱ ዕድል ፈንታ ነውና፤

ወፍልጣን ይኩን ቡንበ ውሉደ እስራኤል እምነብሐት ዘይዘብሐ ለፍርቃኖሙ ፍልጣን ለእግዚአብሔር፤

ለእግዚአብሔር የተለየ መሥዋዕተ መድኃኒት አድርገው ከሚያቀርቡት ሁሉ ይህ በእስራኤል ልጆች ዘንድ ለእግዚአብሔር የተለየ ይሁን፤

፳፱፣ ወልብሰ ቅድሳቱ ለአሮን ለይኩን ለውሉዱ እምድጎሬሁ ከመ ይትቀብሱ ቦቱ ወከመ ይፈጽሙ እደዊሆሙ፤

አሮን ተሾሞ የከበረበት ልብስም ልጆቹ ቀኝ ቀኝ አካላቸውን ተቀብተው ይከብሩበት ዘንድ ከእሱ በኋላ ለሚነሡ ለልጆቹ ይሁን፤

፴፣ ወሰቡዓ ዕለተ ለይልበሶ ካህን ዘሆንቴሁ እምደቂቁ ዘይበውእ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ከመ ይሠየም በቅድሳት፤

በንዋየ ቅድሳቱ ይሾም ዘንድ ከልጆቹ ተመርጦ ከእሱ በኋላ በእሱ ምትክ ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ የሚገባው ካህን እስከ ሰባት ቀን እየለበሰው ይግባ፤ አንድም ስለ እሱ ፈንታ የሚሾመው ካህን መሥዋዕት ሲሠዋ፤ ሽቱ ሲቀባ ሰንብቶ በሰባተኛው ቀን ልብሱን ይልበሰው፤

፴፩፣ ወበግዓ ዘፍጻሚ ትንሥእ ወታበስል ሥጋው በመካን ቅዱስ፣

ደሙን ሊቀቡት የተሠዋው ንም በግ ሥጋውን ወስደህ በከበረ ቦታ ቀቅለው፤

፴፪፣ ወይብልዑ አሮን ወደቂቁ ሥጋ በግዕ ወንብስተ ዘውስተ መሶብ ቡንበ ጥጥተ ደብተራ ዘመርጡል፤

የተቀቀለውን ሥጋና በመሶብ የቀረበውን ኅብስት /አምባሻ/ አሮንና ልጆቹ በደብተራ አሪት ደጅ ሆነው ይብሉት፤

፴፫፣ ወይብልዕም ቡንበ ተቀደሰ በሆየ ከመ ይፈጽሙ እደዊሆሙ ለተቀደሱትሙ ወወልደ ባዕድ ኢይብልዎ እስመ ቅዱስ ውእቱ፤

ቀኝ ቀኝ አካላቸውን ተቀብተው ይሾሙበት ዘንድ ለእነርሱ ክብር በተለየ ቦታ ሁነው ይብሉት፤ ነገር ግን የከበረ ነውና ከአሕዛብ የተወለደ አይብላው፤ /ሐተታ/ አሕዛብ ንስ ኢይባእ ሞዓባዊ ወአሞናዊ ብሎ ከነመግባቱ ሳይቀር ይከለ ክላቸዋል ብሎ ከሌዊ ያልተ ወለደ አይብላው ሲል ነው፤

፴፬፣ ወለእመ ተርፈ እምሥጋ መሥዋዕት ዘፍጻሚ ወንብስትኒ እስከ ደግደግ ታውዕዩ በእሳት ለዘተርፈ ወኢይትበላዕ እስመ ቅዱስ ውእቱ፤

ደሙን ተቀብተው ሊከብሩበት ከተሠዋው ሥጋና ከኅብስቱ

ቢተርፍ የተረፈው እንዳያድር በእሳት አቃጥለው፤ የዕለት መሥዋዕት ሊሆን የታዘዘ ነውና አድሮ ሊበሉት አይገባም፤

፴፭፣ ወግበር ለአሮን ወለደቂቁ ከመዝ ኮሎ ዘከመ አዘገዙከ ሰቡዓ ዕለተ ከመ ትፈጽም እደዊሆሙ፤

ሰባት ቀን ቀኝ ቀኝ አካላቸውን ትቀባቸው ዘንድ እንዳዘገዘ ከህ ለአሮንና ለልጆቹ የምት ሠዋውን መሥዋዕት እንደ ዚሁ ሰባት ሰባት ቀን አድርግ ላቸው፤

፴፮፣ ወላእመ ዘእንበይነ ኃጢአት ትገብር ለለዕለቱ በዘቦቱ ታነጽሕ ምሥዋዓ ሶበ ትቄድስ ቦቱ ወትቀብዖ፤

ደሙን ቀብተህ በምታከብር በት ጊዜ ምሥዋዕትን በምታነገ ገንዘብ ስለ ኃጢአት የሚሠ ዋውንም መሥዋዕት ዕለት ዕለት አንዳንድ ላም ሠዋ፤

፴፯፣ ሰቡዓ ዕለተ ታነጽሕ ለምሥዋዕ ወትቄድሶ ወይኩን ምሥዋዒከ ቅዱስ ቅዱሳን ወኮሎ ዘለከር ለውእቱ ምሥዋዕ ለይትቀደስ፤

እስከ ሰባት ቀን ደሙን እየቀ ባህ አንጽተህ አክብረው፤ እንዲህ ሁኖ ምሥዋዕ ከከበሩ የከበረ፤ ከተለዩ የተለየ ይሁን፤ ምሥዋዕትንም የሚነካ ሰው ሁሉ ከኃጢአት የተለየ ይሁን አለ፤ ንጹሕ ያልሆነ አይንካው

ሲል ነው፤ አንድም ምሥዋዕትን የነካ ሁሉ ይከብራል ሲል ነው፤

፴፰፣ ወዝ ውእቱ ዘትገብር ለመሥ ዋዕት ዘዘልፍ አባግዓ ንጹሐነ እለ አሐቲ ዓሙቶሙ ፪ተ ለለዕለቱ፤

ዕለት ዕለት ለምትሠዋው መሥ ዋዕት የምታደርገው ይህ ነው፤ ዓመት የሆናቸው ቀንዳቸው ያልከረከረ ጥፍራቸው ያልዘ ረዘረ ነውር የሌለባቸው ሁለት ሁለት ጠቦቶች እያመጣህ በየቀኑ ሠዋ፤

፴፱፣ ወአሐደ በግዓ ትገብር በጽባሕ ወአሐደ ፍና ሠርክ፤

ከእነዚህም አንዱን ጧት አንዱን ማታ ሠዋ፤

፵፣ ወአሥራታ ለኢፍ ስንዳሌ ልፉጽ በቅብዕ ወልቱም በራብዕታ ለኢን ወሞጸሕተ ወይን ራብዕታ ለኢን ለለአሐዱ በግዕ፤

ለአንዱ በግ የሚቀርበው የኢፍ ዐሥረኛ የሚሆን ልጦ ጉርዶ የወጣለት ስንዴ ዱቄት የገንቦ አራተኛ በሚሆን ዘይት ታሽቶ የተጋገረ ዳቦ ፍልቅ አድርገው አፍስሰው የሚጠጡትም ወይን የገንቦ አራተኛ ይሁን፤

፵፩፣ ወለካልዕኒ በግዕ ዘትገብር ፍና ሠርክ በሐሳብ መሥዋዕትከ ዘንገህ ትገብር ወከግሁ ሞጸሕቶኒ ትገብር ለመዓዛ ሠናይ፤

ሁለተኛውንም በግ በምትሠዋ በት ጊዜ በሠርክ የምታቀርበው

ወይንም ኅብስቱም የጧቱን መሥዋዕት በምታቀርብበት ልክ ይሁን፤ በጌ መዓዛ አድርጎ ሊቀበለው ወይንንም እንደዚሁ አድርግ፤

፵፪፣ መሥዋዕት ውእቱ ለእግዚአ ብሔር ዘወትር ለትውልድክሙ ንብ ጥጥተ ደብተራ ዘመርጡል በትድመ እግዚአብሔር በዘእት ኤመር ለክ በሆየ ከመ እንብብክ፤

ይኸውም አነጋግርህ ዘንድ ለአንተ በምገለጥልህ በደብተራ አሪት ደጃፍ ዘወትር ወደ እግዚአብሔር የምታቀርቡት የመሥዋዕቱ ሥርዓት ለልጅ ልጅ ይሁን፤

፵፫፣ ወእኤዝሙ በሆየ ለውሉደ እስራኤል ወእትቄደስ በክብርየ፤

እኔም በዚህ በጌትነቴ ክብር ተገልጬ ለእስራኤል ልጆች ሊሠሩት የሚገባቸውን አዛቸዋ ለሁ፤ አንድም የእስራኤልን ልጆች ይህን አዝዜ በክብራ እመሰገናለሁ፤ ሳይከብሩ መመ ስገን አለና፤

፵፬፣ ወእቄድላ ለደብተራ መር ጡል ወለምሥዋዒሃ ወእቄድሶሙ ለአሮን ወለደቂቁ ከመ ይሠቡ ሊተ፤

ደብተራ አሪትን መሠዋዕቶ ምን አክብራለሁ፤ መሥዋዕት ያቀርቡልኝ ዘንድ አሮንና ልጆቹንም ከሌዋውያን ለይቼ አከብራቸዋለሁ፤

፵፮፤ ወአሐድር ማዕከሊሆሙ ለውሉደ እስራኤል ወእከውኖሙ አምላክሙ፤

እነሱ በሚያቀርቡልኝ መሥዋዕት ምክንያት በእስራኤል ልጆች መካከል አድሬ እኖራለሁ፤ አቡሆሙ ሲል ነው፤ የፍቅር የሃይማኖት አባት እሆናቸዋለሁ፤ አንድም እንዳለ ይሆናል፤ የፍቅር የሃይማኖት አምላክ እሆናቸዋለሁ፤ ሳይወዱት የሚወደድ ሳይፈጥር የሚመለክ አለና፤

፵፯፤ ወየአምሩ ከመ እነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክሙ ዘአውግ እክዎሙ እምድረ ግብዕ ከመ እሰመይ በሳዕሊሆሙ ወእከውኖሙ አምላክሙ፤

ባደርኩባቸውም ጊዜ የእስራኤል አምላክ ተብዬ እጠራባቸው ዘንድ እነሱም የእግዚአብሔር ልጆች ተብለው በእኔ ስም ይጠሩ ዘንድ ከግብጽ ያወጣ ጳጳሳቸው ፈጣሪያቸው እግዚአብሔር እኔ እንደሆንኩ ያውቃሉ።

ምዕራፍ ፱

፩፤ ወግበር ሊተ ምሥዋዕ ዘዕጣን እምዕዕ ዘኢይነቅዝ፤

ሸምሸርሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ ዕጣን የሚያሳርጉበትን ምሥዋዕ ሥራልኝ፤

፪፤ ዘእመት ኑኑ ወእመት ራገቡርቡዓ ግበሮ ወካዕበ እመት ቆሙ ወእምኔሁ ይትገበሩ አቅርንጉሁ፤

ወደ ሳይ ቁመቱ ሁለት ክንድ፤ ርዝመቱ ክንድ፤ ወርዱ ክንድ የሚሆን አራት ማዕዘን አድርገህ ሥራው፤ ቀንዶቹም ሥረወጥ ይሁኑ፤

፫፤ ወቅፍሎ ወርቀ ንጹሐ ምድሮ ወዓውደ ዓረፍቱ ወአቅርንጉሁ ወግበር ሎቱ ቀጸላ ዘወርቅ በዓውዱ፤ ዕጣንና ፍሕም የሚሆንበት ውስጡንና ውጭውን ዙሪያውንም ሁለቱንም ቀንዶች በጠራ ወርቅ ለብጠው፤ ዙሪያውንም የወርቅ ክፈፍ ሥራለት፤

፬፤ ወግበር ሎቱ ክልኢተ አውቃ ፋተ ወርቅ መትሕተ ቀጸላሁ ላዕለ ክልኢቱ ፍናዊሁ ወትገብር ላዕለ ክልኢቱ ገበዋቲሁ ወይኩኑ አብያተ ለመግውሪሁ ከመ ያንሥኡ በሙኪያሁ፤

በሁለት ወገን የሚሆኑ ሁለት የወርቅ ቀለባቶች ሠርተህ በሁለት መዓዘን አድርጋቸው፤ እነዚህም መሎጊያዎቹን አግብተው ማዕጠንቱን የሚሸከሙባቸው ይሁኑ፤

፭፤ ወግበር መግውርተ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ወቅፍሎሙ ወርቀ፤

ሸምሸርሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ መሎጊያዎቹን አብጅተህ በለዘበ ወርቅ ለብጣቸው፤

፯፤ ወታኑበሮ ቅድመ መንጠላዕት ዘሁሎ ዲበ ታቦት ዘመርጡል በዘእትኢመር ለከ በሆ፤

ማዕጠንቱን ሠርተህ እኔ በምገለጥልህ በደብተራ አራት ውስጥ ባለው ታቦት አጠገብ በተጋረደው መጋረጃ ውስጥ አኑረው፤

፰፤ ወይዕተን በውስቴቱ አሮን ዕጣን ዘቅታሬ ድቁቀ በባንግህ፤

/ዘቅታሬ/ ዘመዓዛ ሲል ነው፤ አሮንም በጎ መዓዛ ያለው፤ አንድም ጠሱ ተኖ የሚወጣ የደቁቀ ዕጣን ማለዳ ማለዳ በውስጡ ይጠንበት፤

፱፤ ወሶበ ይገብር መኃትወ በሠርክ ይዕተን በውስቴቱ ዘዘልፍ በቅድመ እግዚአብሔር በትውልድከሙ፤

ማታ መብራት በሚያበራበት ጊዜ ዘወትር በውስጡ ይጠንበት፤ እግዚአብሔር በሚወደው ሥራ እስከ ልጅ ልጅ ሥርዓት ይሁንላችሁ፤

፲፩፤ ወኢትደምሩ ውስቴቱ ዕጣን ዘካልዕ ቅታሬሁ መሥዋዕተ ወምግ ሕተ ኢታውጽሑ ዲበሁ፤

መዓዛው ልዩ የሆነ ሌላ ዕጣን አትጨምሩበት፤ በዚህ በማዕጠንቱ መሥዋዕትም ቢሆን ወይንም ቢሆን አታጠሱበት፤

፲፪፤ ወይትመሐለል አሮን በአቅርንጉሁ ለለዓመት ምዕረ ወይሥእ እምደም ዘያነጽሕ ኃጢአተ ምዕረ ለለዓመት፤

አሮንም በየዓመቱ አንዳንድ ቀን ሁለቱን አቅርንጉ ምሥዋዕት /የማዕጠንቱን ቀንዶች/ ይዘገቡቱ ወገኖችህን ይቅር በል እያለ ይጸልይ፤ ከዓመት አንድ ጊዜ ኃጢአት ለማንጸት ከሚሠዋው መሥዋዕትም ደሙን ተቀብሎ አቅርንጉ ምሥዋዕትን ይቅባ፤

ወይገብር ከመ ያንጽሕ ትውልደሙ ወቅዱስ ቅዱሳን ውእቱ ለእግዚአብሔር፤

የእስራኤልን ልጆች ከኃጢአት ያነጻቸው ዘንድ እንዲህ ያድርግላቸው፤ ይኸውም ለእግዚአብሔር ከተለዩ የተለዩ፤ ከከበሩ የከበረ ገንዘብ ነው፤ /ሐተታ/ ሸምሸርሰጢን ከሚባል ዕንጨት ወርዱ ክንድ፤ ርዝመቱ ክንድ፤ ቁመቱ ሁለት ክንድ፤ አድርገህ ክንዱን ትተህ ክንዱን ፈልፍለህ ማዕጠንት አብጅተህ በውስጥ በአፍኦ በወርቅ ለብጠው፤ በቀኝና በግራ ሁለት አቅርንጉ አውጣለት፤ ለመሸከሚያም ሁለት ቀለበት አሠርተህ በቀለበቱ ውስጥ አግብተው የሚሸከሙበት ሁለት መሎጊያ አብጅተህ በዚያ ተሸክመውት

ይገባ፤ በማዕጠንቴም ውስጥ ፍሕሙን ፅግኑንም ጨምረህ በወርቅ ዘንግ አስማምተህ ወርቁ አይቸልምና ፈጥነህ በብርት ተቀበለው ብሎታል፤ ይኸውም ምሳሌ ነው፤ ማዕጠንት የእመቤታችን፤ ወርቅ የቅድስናዋ የንጽሕናዋ፤ አቅርንት የሥልጣን እግዚአብሔር፤ ክንዱን ፈልፍለህ ክንዱን ተወው ማለቱ ድንግል ወእም የመባሏ፤ የወርቅ ዘንግ የመንፈስ ቅዱስ፤ ፍሕም የመለኮት፤ ፅግን የትስብእት፤ የከፈለ ያዋሐደ መንፈስ ቅዱስ ነውና፤ ጢሱ የመስዋዕትነቱ፤ አንድም እሳት የሥግው ቃል፤ ፅግን የመስዋዕትነቱ፤ ጢሱ የምእመናን የዕርገተ ጸሎታቸው ምሳሌ፤ አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ስብ በያጤሱ ደም በያፈሱ ቅድመ እግዚአብሔር አልደረሰላቸውም፤ ጌታ ሰው ከሆነ በኋላ ግን ልመናቸው ቅድመ እግዚአብሔር የሚደርስላቸው ሁኗል፤

ጉባኤ፤

፲፩፤ ወንበዕ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤
እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤

፲፪፤ ለእመ ነግሥት ሕሊናሆሙ ለውሉደ እስራኤል ከመ ትኑል ቄሙ ለየሀብ ፩ዱ ፩ዱ ቤዛ ነፍሱ ለእግዚአብሔር፤

የእስራኤልን ልጆች ፈቃዳቸውን አውቀኸው እንደሆነ፤ አንድም ልቡናቸውን አግኝተኸው እንደሆነ፤ በቄጠርካቸው ጊዜ አንዱም አንዱም ለሰውነቱ ቤዛ የሚሆን ወርቁን ለእግዚአብሔር ይስጥ፤

ወኢይምጸእ ላዕሌሆሙ ድቀት አመ ትኔልቆሙ፤

በቄጠርካቸው ጊዜ በእነሱ ላይ መቅሠፍት እንዳይመጣ ባቸው፤

፲፫፤ ወዝውእቱ ዘይሁቡ ከሉሙ እለ የሐውሩ ከመ ይትኑለቁ መንፈቃ ለሰቅል፤ በሰቅል ቅዱስ እስራ አባሊ ሰቅል ወመንፈቃ ለሰቅል ተኑርባኑ ለእግዚአብሔር፤

ለመቄጠር የሚመጡም ሁሉ የሚያመጡት ገንዘብ ይህ ነው፤ በቤተ መቅደስ አዋቂ ሚዛን የወቄት እኩሌታ ነው፤ ወቄቱም ሃያ አቀመት ነው፤ ለእግዚአብሔር መባዓ የሚሰጠውም የወቄት እኩሌታ ነው፤

፲፬፤ ወኮሉ ዘየሐውር ከመ ይትኑለቀኑ ዘእምዕሥራ ክራማተሁ ወፈድፋድ፤

ለመቄጠር የሚሔዱትም ሃያ ዓመት የሞላቸው ከዚያም በላይ ያሉ ናቸው፤

፲፭፤ ባዕል ኢይወስክ ወነዳይ ኢያንትግ እመንፈቃ ለሰቅል እለ ያበውኡ ተኑርባኑ ለእግዚአብሔር ቤዛ ነፍሶሙ፤

ለሰውነታቸው ቤዛ ሊሆን ለእግዚአብሔር መብዓ የሚሠጡ ሰዎች ሁሉ ባለጸጋ ከወቄት እኩሌታ አያብዛ፤ ድኃም ከዚያ አያሳንስ፤

፲፮፤ ወትኑሥእ ብሩረ ዘአብቡ ተኑርባኑ ውሉደ እስራኤል ወት ሁቦ ለምግባረ ደብተራ ዘመርጡል ወይኩኖሙ ተዝክሮሙ ቅድመ እግዚአብሔር ቤዛ ነፍሶሙ፤

ለሰውነታቸው ቤዛ ሊሆን በእግዚአብሔር ዘንድ፤ መታሰቢያ ይሆንላቸው ዘንድ የእስራኤል ልጆች መብዓ አድርገው ያገቡትን ወርቁን ብሩን ተቀብለህ ለደብተራ አሪት መሥሪያ አድርገው፤

፲፯፤ ወንበዕ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፲፰፤ ግበር መቅለደ ዘብርት ወመንበሩሂ ዘብርት ወታኑብሮ ማዕከለ ደብተራ ዘመርጡል ወማዕከለ ምስዋዕ ወትሠውጥ ውስቴቱ ማየ፤

የናስ ሠን ከእግረ ዛቀኑኑው /መቀመጫ/ ጋር ሠርተህ በደ

ብተራ አሪትና በምስዋዕ መካከል አድርገህ ወሃ ሙሳው፤

፲፱፤ ወይትሐፀቡ አሮን ወደቁ እምውስቴቱ እደቁሆሙ ወእገሪሆሙ፤

አሮንና ልጆቹ በሠን ካለው ወሃ እጃቸውንና እግራቸውን ይታጠቡ፤

፳፣ ወሶባ ይበውኡ ውስተ ደብተራ መርጡል ከመ ይሁቡ ወሶባ የዓርጉ ይሁቡ መስዋዕት ለእግዚአብሔር ይትሐፀቡ እደቁሆሙ ወእገሪሆሙ ከመ ኢይሙቱ፤

መስዋዕት ለማቅረብ ወደ ደብተራ አሪት በሚገቡበት ጊዜ ከደብተራ አሪትም ወጥተው የሚቃጠል መስዋዕት ለማቅረብ ወደ ምስዋዕ ብርት በሚሔዱበት ጊዜ እንዳይቀሠፉ እጃቸውንና እግራቸውን ይታጠቡበት፤ /ሐተታ/ ለጊዜው ከእድፍ ሳይነጹ ቢገቡ ይቀሠፉሉና፤ ፍጻሜው ግን ከኃጢአት ሳይነጹ ሥጋውን ደሙን ቢቀበሉ ፍዳ እንዲያመጣ ያጠይቃል፤

፳፩፤ ወይኩኖሙ ሕግ ዘለዓለም ሎሙ ወለውሉደሙ እምድገራሆሙ፤

ይኸውም ለእነሱ ከእነሱ በኋላም ለሚነሡ ለልጆቻቸው የዘለዓለም ሥርዓት ይሁን ላቸው፤

፳፪፣ ወንበዩ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ተናገረው፤

፳፫፣ አንተ ንግሥት አፈዋተ ጽጌ ዘክርይ ቅድመ ኃምስተ ምዕተ ሰቅለ ወቀናንሞ ቅድመ በመንፈቁ ለቀዳሚ ክልሌተ ምዕተ ወኃምሳ ወቀጺመተ ቅድመ ፪ተ ፫ተወሃ፣

ካማረ ከተወደደ ከርቤ ከሚባል ሽቱ አበባ የተጣፈጠ አምስት መቶ ወቄት፣ ካማረ ከተወደደ ቀናንሞ ከሚባል ሽቱ የተጣ ፈጠ ከርቤ ለሚባለው ሽቱ እኩሌታ ሁለት መቶ አምሳ ወቄት፣ ካማረ ከተወደደ ቀጺመት ከተባለ ሽቱ የተጣ ፈጠ ሁለት መቶ አምሳ ወቄት ተቀበል፤

፳፬፣ ወአበሚ ፭ተ ምዕተ በሰቅል ቅዱስ ወቅብዓ ዘይት በመስፈርተ ኢን፣

አበሚ የሚባለውንም ሽቱ በቤተ እግዚአብሔር ዓዋቂ /ሚዛን/ አምስት መቶ ወቄት፣ የዘይት ቅብዓትም አንድ ገንቦ ተቀብለህ፤

፳፭፣ ወግበር ቅብዓ ቅዱስ ጽዑጠ ዘጸዓጢ፣

ብልህ አዋቂ ሰው ያጣፈጠው የተለየ ቅብዕ አድርገህ አጣፍጠህ አኑረው፣

፳፮፣ ወትቅብዓ እምኔሁ ለደብተራ ዘመርጡል ወለታቦተ መርጡል፣

ከዚህ ከተጣፈጠው ሽቱ ደብተራ አራትንና በደብተራ አራት ውስጥ ያለች ታቦትን ቅባት፤

፳፯፣ ወማዕደ ወኮሎ ንዋዮ ወለተ ቅዋመ ማኅቶት ወለኮሎ ንዋዮ ወለምሥዋዕኒ ዘዕጣን፣

ኅብስት የሚቀርብበት ሰደቃ ውን ከዕቃው ሁሉ ጋር ቅባው፣ መብራት የሚያበሩ በት መቅረዙንም ከዕቃው ሁሉ ጋር ቅባው፣ ዕጣን የሚያ ሳርጉበት ምሥዋዕንም ቅባው፤

፳፰፣ ወለምሥዋዕ ዘመሥዋዕት ወለኮሎ ንዋዮ ወለመቅለድ ምስለ መንበሩ፣

መሥዋዕት የሚሠዋበት ምሥዋዕን ከዕቃው ሁሉ ጋር ሠኑን ከኩስኩሱን ከእግረ ዛቀኔው ጋር /ከማስቀመጫው ጋር/ ቅባው፤

፳፱፣ ወትቄድሶሙ ወይከውን ቅዱሳን ወዘኪያሆሙ ለከፈ ለይትቀደስ፣

እንዲህ አድርገህ አክብራቸው የከበሩም ይሁኑ፣ እነሱን የነካ ሁሉም የከበረ ይሁን፤

፴፩፣ ወለአሮን ወለደቂቁ ቅብዮሙ ወቀድሶሙ ከመ ይሠዑ ሊተ፣

አሮንንና ልጆቹንም መሥዋዕ ዕት ያቀርቡልኝ ዘንድ ይህን ሽቱ ቀብተህ አክብራቸው፤

፴፪፣ ወበሎሙ ለውሉደ እስራኤል ዝ ቅብዕ ዘይትቀብዑ ቅዱስ ለይኩን ማዕከሊሆሙ ለትውልድክሙ፣

ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው፣ ሌዋውያን የሚቀቡት ይህ ዘይት /ሽቱ/ በእናንተና በሌዋውያን መካከል ለልጅ ልጃችሁ የተለየ ይሁን አለ፣ እናንተ አትቀቡት ሲል ነው፤

፴፫፣ ወወዕድ ሰብእ ኢይትቀባዕ እምኔሁ ወከመ አምሳሊሁ ኢት ግበሩ ለክሙ ከማሁ እስመ ቅዱስ ውእቱ ዝ ቅብዕ አመ ትገብርዎ፤

ከእስራኤል ያልተወለደ አሕዛብ ከዚህ ሽቱ አይቀባ፣ ይህስ ምን ጊዜም አይሆንም ብሎ ከሌዊ ያልተወለደ ሰው አይቀባው፣ እሱንም አስመስላችሁ፤ ሌላ አጣፍጣችሁ ቤታችሁ አታኑሩ በምትቀቡበት ጊዜ ይህ ቅብዕ የከበረ ነውና፤

፴፬፣ ወዘመሀበ እምኔሁ ለባዕድ ዘመድ ለይሠሮ እምሕዝብ፣

ከነገደ ሌዊ ላልተወለደ /ላላመን/ ሰው ከዚህ ቅብዕ የሰጠ ከወገኑ ተለይቶ ይሙት፤

፴፭፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ንግሥት ለከ አፈዋተ ማዮ ልብን ወቀንዓተ ቅድመ ወስኒን ዘያንዕ በርቅ ወኮሎ ዕፋዮ ለይኩን ድልውቱ፣

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፣ ልባንጃ የሚባል ሽቱ የሚረ የተወደደ ቀንዓት የሚባል ሽቱ የጠራ ነጭ ዕጣን ከእስራኤል ተቀበል፣ የሁሉም ሚዛኑ የተካከለ ይሁን፣ አንድም በድል ውቱ ይላል፤ ሁሉም በሚዛኑ የተካከለ ይሁን፤

፴፮፣ ወግበርዎ ዕጣን ኪያሁ ግብረ ዕጣን ቅድመ ወግብረ ንጹሐ ወቅዱስ ግበር፣

ይህንም በታጠነ ጊዜ መዓዛው የሚረ የተወደደ ሊሆን አሠራሩ የተለየ የጠራ አድርጋችሁ ሥሩት፣

፴፯፣ ወተሐርዕ እምኔሁ ድቁቀ ወታኑብሮ ቅድመ ደብተራ ዘመር ጡል በዘቦቱ እትኤመር ለከ እምህየ ወቅዱስ ቅዱሳን ለይኩን ክሙ ዝ ዕጣን፣

ከዚህም ከፍለህ ወቅጠህ አድቅ ቀህ እኔ በምገለጽልህ በደብተራ አራት በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ አኑረው፣ ይህም ዕጣን የከበረ የተለየ ይሁን፤

፴፯፻፫፣ ወብዝ ግብረት ኢትግብሩ ኦርዳዮ ዝ ፅግን ጎሩመ ለይኩን ክሙ ዝንቱ ወቅዱስ ለእግዚአብሔር፤

በዚህም አምሳል ሌላ ፅግን አታድርጉ ይህም ለእናንተ ታደርጉት ዘንድ የማይገባ ለእግዚአብሔር የተለየ ገንዘብ ይሁን፤

፴፯፻፬፣ ወዘአግባረ እምኔህ ከመ ያጸንዎ ለይማሽን እምሕዝብ፤

ከቤቱ ሊያጥነው ይህን አስመ ስሎ ያዘጋጀ ሰው ቢኖር ከወገ ኖቹ ተለይቶ ይሙት /ይጥፋ/።

ምዕራፍ ፴፬፻፩

፩፣ ወንበዕ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤

፪፣ ናሁ ተሰመይኩ በስሙ ለባስ ለኤል ወልደ ኦሪ ወልደ ሐር ዘእምነገደ ይሁዳ፤

ከይሁዳ ወገን የተወለደ ሐር የወለደው የኦሪ ልጅ በሚሆን በባስልኤል ስም እነሆ ተጠራሁ አለው፤ /ሐተታ/ ባስልኤል ማለት ኃይለ እግዚአብሔር፤ ንጉሥ እግዚአብሔር ማለት ነውና፤ አንድም ጸዋዕክዎ በስምየ ይላል፤ እነሆ ባስል ኤልን በስሜ ጠራሁት አለ፤ ኃይለ እግዚአብሔር ብዬ ጠራሁት፤

፫፣ ወመላእክዎ መንፈስ ቅዱስ ወጥበበ ወአእምሮ ወእቁም በኩሉ ምግባር የሐሊ፤

በባስልኤል መንፈስ ረድኤትን አሳደርኩብት፤ ጥበብንና ፅውቀትንም፤ ገለጽኩለት የሚሠራውንም ያስብ ዘንድ በሥራው ሁሉ የተከናወነ ነው፤

፬፣ ወይኩን ሊቀ ፀረብት ወከመ ይግበር ወርቀ ወብሩረ ወብርተ ወጎብረ ያክንት ወጎብረ ክብድ ወለይ ክቡብ ወቢሶስ ክቡብ፤

ብልህ ገበዝ አንባ /የአናጢ ዎች አለቃ ሁኖ፤ ብጫ ሐር ቀይ ሐር ፅጥፍ ሁኖ የተሠራ ነጭ ሐር ይሠራ ዘንድ፤

፭፣ ወግብረ ፅብንሂ ዘይትገበር ውስተ ምግባር ወዘይፀርብ እምፅዕ ከመ ይግበር እምኩሉ ግብሩ፤

በኤፋድና በሎግዮ ላይ የሚቀረጹ የአዕናቀኝንም ሥራ ይሠራ ዘንድ ከፅንጨትም ወገን የሚጠረብውን የፅንጨቱን ሥራ ሁሉ ክባስ ምዕማድ አድርጎ ይሠራ ዘንድ መንፈስ ረድኤትን አሳደርኩብት፤

፮፣ ወአነ ወሁበኩ ኤልያብሃ ወልደ አክሴምክ ዘእምነገደ ዳን፤

ከነገደ ዳን የተወለደ የአክሴ ምክ ልጅ ኤልያብን ለባስል ኤል አጋዥ አድርጌ ሰጠሁት፤

ወለኩሉ ጠቢባን ልብ ወሁበኩ እእምሮ ወይግብሩ ኩሎ ዘእዘ ዝኩኩ፤

ያዘዝኩህን ሁሉ ይሠሩ ዘንድ የልቡና ጥበብ ላላቸው ሁሉ ፅውቀትን ገለጽኩላቸው፤

፯፣ ደብተራ ዘመርጡል ወታቦተ ዘጎርመት ወምሕዋፀ ዘላዕሊሃ ወንዋዩ ለደብተራ፤

ሰቀልኛ ድንኳን ይሠሩ ዘንድ ሕግ የተጻፈበት ጽላት ያለበትንም ታቦት ይሠሩ ዘንድ እስራኤልን በረድኤት የሚጎበኝበትን፤ በላይዎ ያለውን መግጠሚያም ይሠሩ ዘንድ የደብተራ አሪትን ንዋዩ ቅድሳቱን ሁሉ ይሠሩ ዘንድ ፅውቀትን ገለጥኩላቸው፤ ምሕዋድ አለው፤ መግጠሚያውን ቃለ እግዚአብሔር ጠይቀው ይሰሙበታልና፤

፰፣ ወምሥዋዳ ዘፅግን ወተቅዋመ ማጎቶት ንጽሕተ ወኩሎ ንዋዩ ወማዕደ ወኩሎ ንዋዩ፤

ፅግን የሚታጠንበት ማዕጠንቱን ፋና የሚበራባት መቅረዘቱን ከጠራ ወርቅ ይሠራ ዘንድ አፅዑቋን ምንባረ ፈትሷንም ይሠሩ ዘንድ ማዕዳን /ሰደቃውን/ ከቀለበቱና ከመላሊያው ጋር ይሠሩ ዘንድ፤

፱፣ ወምሥዋዳ ዘመሥዋዕት ወኩሎ ንዋዩተሁ ወማዕደከከ ወመንበር፤

ስብ የሚጤስበት ምሥዋዳ ብርቱን መሣሪያውንም ሁሉ ይሠሩ ዘንድ ኩስኩስቱን ከነ መቀመጫው /እግረ ዛቀኔ/ ይሠሩ ዘንድ፤

፲፣ ወአልባሲሁኒ ዘኩብሩ ለአሮን ወአልባሲ ደቂቁ በዘቡቱ ይገብሩ ሊተ ገብረ፤

አሮንም የሚከበርባቸውን ልብሶች፤ ልጆቹም እኔን በሚያገለግሉበት ጊዜ የሚሉበትን ልብስ ይሠሩ ዘንድ፤

፲፩፣ ወቅብዳ ዘይትቀብፀ ወፅግን ዘየግጥኑ ለመቅደስ ወኩሎ ዘእዘ ዝኩኩ ይግበሩ፤

ካህናቱ የሚቀቡትን ሽቱ ለመቅደስም የሚያጥኑትን ፅግን ያዘጋጁ ዘንድ ያዘዝኩህንም ሁሉ ይሠሩ ዘንድ ፅውቀትን ገለጽኩላቸው፤

፲፪፣ ወንበዕ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤

፲፫፣ አንተ አዝመሎ ለደቂቀ አስራ ኤል ወበሎሙ ዑቁ ከመ ትዕቀቡ ሰንበትየ እስመ ትእምርት ወእቱ ቡንቤየ ወቡንቤክሙኒ ወበትውል

ድክሙ ከመ ታእምሩ ከመ እነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእቄድ ሰከሙ፤

ቀዳሚት ሰንበትን እንድታከ ብሩ ዕወቁ ብለህ አንተ የእስ ራኤልን ልጆች እዘዛቸው፤ የማከብራችሁ እግዚአብሔር እኔ እንደ ሆንኩ ታውቁ ዘንድ፤ በእኔና በእናንተ በልጆቻችሁም መካከል የገዥና የተገዥ ምልክት ነውና፤ አንድም የዕረፍተ ነፍስ ምልክት ነውና፤

፲፬፣ ወዕቀቡ ሰንበትየ እስመ ቅድስት ይእቲ ለከሙ፤

ለእናንተ ዕረፍት እንድትሆ ናችሁ ከስድስቱ ዕለታት ተለይታ የከበረች ናትና ቀዳሚት ሰንበትን ጠንቅቃ ችሁ አክብሩ፤

ወዘአርኩሳ ሞተ ለይሙት ወኩሉ ዘይገብር ባቲ ግብር ለትሠሮ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ፤

ቀዳሚትን የሻራት ሰው የሞት ሞት ይሙት፤ ሥራን የሚሠራባትም ሁሉ ሰውነቱ ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ፤ /ሐተታ/ ዘአርኩሳ ያለውን ዘይገብር ባቲ ብሎ ስለምን ደገመው ቢሉ የበዓል ስሪት፤ የጸም ግድፈት ስልቱ ብዙ ነውና፤

፲፮፣ ሰዱስ ዕለተ ተገበር ግብረክ ወሳብዕት ዕለት ሰንበት ዕረፍት ወቅድስቱ ለእግዚአብሔር፤

ስድስቱን ቀን ሥራህን ሥራ ሰባተኛዬቱን ቀን ግን ከሥራ የምታርፍባት ናትና እግዚአ ብሔርንም ለማገልገል ተለይታ የከበረች ናት፤

ወኩሉ ዘይገብር ግብር በዕለተ ሰንበት ሞተ እመዊት ለይሙት፤

በቅዳሜ ቀን ሥራ የሚሠራ ሰው ሁሉ የሞት ሞት ይሙት፤ /በደንጊያ ተወግሮ በእሳት ተቃጥሎ ይሙት/

፲፯፣ ወይዕቀቡ ደቂቀ እስራኤል ሰንበተ ከመ ይግቡ በትውልደሙ፤

የእስራኤል ልጆች በልጅ ልጆቻ ችው ሁሉ በዓል ያደርጉት ዘንድ ቀዳሚት ሰንበትን ጠንቅቀው ያክብሩ፤

፲፰፣ ሥርዓት ይእቲ ለዓለም ሊተ ወለደቁቁ እስራኤል ውእቱ ዘለ ዓለም፤

ይህች ለኔ የዘለዓለም ሥርዓት ናት ለእስራኤል ልጆችም ለዘለ ዓለም የገዥና የተገዥ ምልክት ናት፤ አንድም የዕረፍተ ነፍሳ ችው ምልክት ናት፤

ምዕራፍ ፴፬

እስመ በሰዱስ ዕለት ገብረ እግዚአ ብሔር ሰማየ ወምድረ ወበሳብዕት ዕለት ፈጸመ ወአዕረፈ፤

እግዚአብሔር በስድስቱ ዕለታት በሰማይና በምድር ያሉ ፍጥረ ታትን ፈጥሮ በሰባተኛዬቱ ቀን ፈጽሞ አርፏልና፤ ድካም ነርብት አረፈ ማለት አይደ ለም፤ መፍጠሩን ተወ ሲል ነው፤

፲፰፣ ወለባ ፈጸመ ተፍግሮ ምስሌሁ በደብረ ሲና ወሀቦ ለሙሴ ፪ተ ጽላተ ዘትእዛዝ፤

ጌታ በደብረ ሲና ከእርሱ ጋር ተነጋግሮ ከፈጸመ በኋላ ዐሥሩ ትእዛዛት /ቃላት/ የተጻፈባቸው ሁለቱን ጽላት ለሙሴ ሰጠው፤

ጽላት ዘዕብን ጽሑፋት በአጽባዕተ እግዚአብሔር፤

በእግዚአብሔር ጣት ዐሥሩ ቃላት የተጻፈባቸው እሊህ ሁለቱን ጽላትም ከዕንቀኦ /ከዕብነ በረድ/ የተቀረጹ ናቸው፤ /ሐተታ/ አሁን እግዚ አብሔር ብርዕ ቀርዖ፤ ብራና ዳምጠ፤ ቀለም በጥብጠ የሚጽፍ ሁኖ አይደለም፤ በግብር አምላካዊ ተጽፈው ስለተገኙ እንዲህ አለ እንጂ።

፩፣ ወለባ ርእዩ ሕዝብ ከመ ጉን ደየ ሙሴ ወሪዶ እምደብር ተንሥኡ ላዕል አሮን ወይቤልም ግበር ለነ እማልክተ እለ የሐውሩ ቅድሜነ፤

ሕዝቡም ሙሴ ከደብረ ሲና መውረድን እንደ ዘገየ ባዩ ጊዜ በአሮን ላይ በነገር ተነሥ ተው በፊት በፊታችን የሚሔ ዱልን አማልክት ሥራልን አሉት፤

እስመ ገዙ ብእሴ ሙሴ ዘአውዕአነ እምድረ ግብጽ ኢነአምር ምንተ ኮነ፤

ከግብጽ ምድር ያወጣን ያ ሙሴ የሚባል ሰው ምን እንደሆነ አናውቅምና ማለት ወደ ግብጽ ተመልሶ ሐይ እንደሆነ በደብረ ሲና የአያት እሳትም አቃጥ ላው እንደሆነ አናውቅምና፤

፪፣ ወይቤሌሙ አሮን ንሥኡ ሠርጐ ወርቅ ዘውስተ አዕዛነ አንስ ቲያክሙ ወአዋልዳክሙ ወአምጽኡ ኅቤዮ፤

አሮንም በልጆቻችሁና በሚስ ቶቻችሁ ጆሮ ያለውን የወርቅ ጌጥ ተቀብላችሁ ወደ እኔ አምጡ አላቸው፤ /ሐተታ/ አሮን እንዲህ ማለቱ አይሆንም ያልኳቸው እንደሆነ እስራኤል

ቁጠላን ናቸውና በድንጋይ ወግረው በእሳት አቃጥለው ይገድሉኛል፤ ይህን ብላቸውም ፈጣሪዬ ይፈርድብኛል፤ የወርቅ ጌጣቸውን አምጡ ያልኳቸው እንደሆነ ግን እስራኤል ገንዘብ ወዳጆች ናቸው፤ ነገ ሣልስት ሲሉ ወንድሜ ሙሴ ይመጣልኛል ከነገር እድናለሁ ብሎ ነው፤

፫፣ ወንጌሉ ኩሉ ሕዝብ ሠርጉ ወርቅ ዘውስተ አዕሳን አንስቲያ ሆሙ ወአምጽኡ ኅብ አሮን፤

ሕዝቡም በሚሰቡቸው ጆሮ ያለውን የወርቅ ጌጥ ወስደው ለአሮን ሰጡት፤ /ሐተታ/ ቀድሞ ገንዘብ ያስወድዳቸው የነበረ ሰይጣን በዚያን ቀን አስጠልቶአቸው እንደሆነ እንደረሳይሉ ዕለቱን አምጥተው ሰጥተውታል፤

፬፣ ወተመጠው እምእደዊሆሙ ወመሰሉ በአምሳል ወገብሮ ላሕመ ዘሰብከ ወይቤሉሙ እሉ እሙንቱ አማልክቲክ እስራኤል ዘአውዕኡክ እምድረ ግብጽ፤

አሮንም ከእጃቸው ተቀብሎ ወስዶ በላም አምሳል ሠርቶ እስራኤል ከግብጽ ምድር ያወጧችሁ አማልክቶቻችሁ እኒህ ናቸው አላቸው፤ /ሐተታ/ እሳት ቢበላው ምን ልበል ብሎ ምክንያት ለመስጠት ነበር፤

ጉድጓድ አስቈፍሮ እሳት አስነድዶ ከዚያ ላይ ቢጥለው፤ አንዳንድ ቀንዳቸው የወርቅ፤ አንዳንድ ቀንዳቸው የብር፤ ጅራታቸው የሐር ጉፍላ የሆኑ ሁለት የጥጃ ምስሎች ወጥተው ቁመዋል፤ ይህስ ምትሐት ይመስላል ብሎ ተደብሏል ብሎ ቢወጣ መሆኑን ካልቀረ በምርደስ ይበላቸው ብሎ ቀጥቶ በላም አምሳል አድርጎ ሠርቶላቸዋል፤

፭፣ ወሶበ ርእዮ አሮን ነደቀ ምሥዋዓ አንጻሮ ወአዶደ እንዘ ይብል በዓለ እግዚእ ጌሠመ፤

አሮንም እስራኤል ጣዖቱን ወድደው እንደ ተቀበሉት ባዮ ጊዜ በጣዖቱ ፊት ለፊት መሠዊ ያውን ጸፈጸፈ፤ ነገ የጣዖቱ በዓል ነው ብሎ አዋጅ አስነገረ፤

፮፣ ወጊሠ አሮን በሳኒታ ወአዕረገ መሥዋዕተ ወአብአ ቁርባን ዘመሥዋዕተ ፍርቃን፤

አሮንም በማግስቱ ማልዶ ሒዶ ለጣዖቱ መሥዋዕት ሠዋ፤ ዘመሥዋዕተ ፍርቃን መሥዋዕተ መድኃኒት ሲል ነው፤ ምክንያተ ድኅነት የሚሆነውን መሥዋዕት ምክንያተ ሞት አድርጎ አቀረበው፤ አንድም የመድኃኒት የጌታን መሥዋዕት ለጣዖት አቀረበው፤

ወነበሩ ሕዝብ ይብልዑ ወይስተዩ ወተንጌሉ ይገፍኑ ወይትዋነዩ፤

ሕዝቡም ለጣዖቱ መሥዋዕት ሠውተው ሊበሉ ሊጠጡ ተቀመጡ፤ በልተው ጠጥተው ከጠገቡ በኋላም ይዘፍኑ ይጫወቱ ዘንድ ተነሡ፤

፯፣ ወነበሶ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሉ ሐር ወአፍጥን ወሪደ እምዠዩ እስመ አበሱ ሕዝብከ ዘአውግእክ እምድረ ግብጽ፤

ያንጊዜ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤ ከግብጽ ያወጣሃቸው ወገኖችህ እስራኤል ፈጽመው በድለዋልና ከዚህ ከደብረ ሲና ፈጥነህ ውረድ አለው፤ /ሐተታ/ ጠብ በዚህ ጊዜ ተጀመረ፤ ሕዝብዩ ይላቸው የነበረ ሕዝብክ አለው፤ አባት ልጁን በተጣላው ጊዜ እናቱን ያ ልጅሽ እንዲህ አደረገኝ እንዲላት፤

፰፣ ወወዕኡ እምፍኖት ዘእዘዝ ክዎሙ ወገብሩ ላሕመ ወሰገዱ ወሃዑ ሎቱ፤

ጠብቁ ብዬ ካዘዝኳቸው ትእዛዝ ወጥተው በላም አምሳል ጣዖት አቁመው ሰግደውለታልና፤ መሥዋዕትም ሠውተውለታልና፤

ወይቤሉ እሉ እሙንቱ አማልክቲክ እስራኤል ዘአውዕኡክ እምድረ ግብጽ፤

እስራኤል ከግብጽ ያወጠህ አማልክቶችህ እኒህ ናቸው ብለዋልና፤ /ሐተታ/ ለማቃለል አሮንን ብቻ ይቤሉ አለው፤ አንድም ወገኖቹ ሌዋውያንን ጨምሮ ይቤሉ አለ፤

፱፣ ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሙሴ ርእኩ ዘንተ ሕዝብ ወናሁ ዝንቱ ሕዝብ ግዙፈ ከሃድ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ ይህን ሕዝብ ክሃደልቡናው የጸና ሆኖ አየሁት፤

፲፣ ወይእዜኒ ኅድገቴ ዕጥስዮሙ በመግትዩ ወእሠይመክ ላዕል ሕዝብ ክቡድ ወበቢይ፤

አሁንም ፈርጂ ላጥፋቸው ተወኝ አትማልደኝ፤ አንተን ግን ከዚህ በሚበልጥና በሚበዛ ወገን ላይ እሾምሃለሁ አለው፤

፲፩፣ ወሰአለ ሙሴ ቅድመ አምላኩ ወይቤ ለምንት እግዚአ መግተ ትትመግዕ ላዕል ሕዝብክ ዘአውግእክ እምድረ ግብጽ በኃይል ጽኑዕ ወበመዝራዕት ልዑል ወግቢይ፤

ሙሴም በታላቅ ተአምራትና ጽኑ ገናና በሆነ ሥልጣን ከግብጽ ያወጣሃቸው ወገኖችህ እስራኤልን ላጥፋቸው እንደ ምን ትላለህ? አቤቱ መግትህን

ወደ ምሕረት ቁጣህን ወደ ትዕግሥት መልስ ብሎ ፈጣሪውን ለመነፃፀር፤

፲፪፣ ከመ ኢይባሉ ግብጽ በእኩይ አውዕሎም ከመ ይቅትሎም በውስተ አድባር ወከመ ያጥፍሎም እምድር አቀሩር መግተክ ዙጥግዕክ ወመሐሬ ኩን ላዕል እከዮሙ ለሕዝብክ፤

ከሞት የተረፉ ግብጻውያን ለካ የእኛን ወገኖች በባሕር አስጥሞ እነሱን ያወጣቸው በምድረ በዳ ሊፈጃቸው ከዚህም ዓለም ጨርሶ ሊያጠፋቸው ነው እንጂ ለበጎ አይደለም እንዳይሉ፤ ፈርደህ የምታመጣው መቅደሳችህን አርቅላቸው፤ የበደሉህንም በደል ይቅር በላቸው፤ /ሐተታ/ እከይ አለው ኃጢአቱን በክፋታቸው ስለ ሠሩት ነው፤ አንድም ኃጢአቱን ከሠሩት በኋላ በነሱ ክፋ መከራ የሚያመጣ ባቸው ስለሆነ በግብሩ እከይ አለው፤

፲፫፣ ተዘከር አብርሃምን ወይስሐ ቅሃ ወያዕቆብሃ አግብርቲክ ዘመሐ ልክ ሎሙ በርእስክ፤

ይህንስ ትተህ «አማንዮ በርእስዮ ሕያው አነ» ብለህ የማልክላቸው፤

ወትቤሎሙ ብዙኃ አበገህ ፍለዘርእ ክሙ ከመ ከዋክብተ ሰማይ ብዙሃ ወከዮሎ ዘንተ እሁብ ለዘርእክሙ ወይመልክዋ ለዓለም፤

ልጆቻችሁንም እንደ ሰማይ ኮከብ እጅግ አበዛቸዋለሁ፤ ይህንንም ሁሉ ለልጆቻችሁ እስጣቸዋለሁ፤ እነሱም ከነዓንን ለዘለዓለም ወርሰዋት ይኖራሉ /ይገዙዋታል/ ብለህ ተስፋ የነገርካቸው ባለሚሎችህ አብርሃም ይስሐቅ ያዕቆብን አስበህ ይቅር በላቸው ብሎ ለመነፃፀር፤

፲፬፣ ወሠረዮ እግዚአብሔር በእንተ እኪት ዘይቤ ይገብር ላዕል ሕዝብ፤

እግዚአብሔርም የሙሴን ልመና ሰምቶ በሕዝቡ ላይ ያደርገው ዘንድ የተናገረውን ክፋ ነገር ይቅር አል፤ /ሐተታ/ አሁን ጌታ እስራኤልን ሲያጠፋ ሙሴን አማክሮ የሚያጠፋ ሁኖ አይደለም፤ ሙሴም ጌታን ተከራክሮ የሚያድን ሁኖ አይደለም፤ ለጌታ ርኅራኄ ይቀር ማለት ፈቃዱ እንደ ሆነ፤ ለሙሴም ማማለድ የዋሃት ፈቃዱ እንደ ሆነ ለማጠየቅ እንዲህ አለ እንጂ፤

፲፭፣ ወተመይጦ ሙሴ ወወረደ እምድብር ወክልኤቱ ጽላት ዘትእዛዝ ውስተ እደዊሁ ጽላት ዘዕብን ወጽሐ ፋት እንተ ክልኤቱ ገበዋቲሆን እንተ ለፊኒ ወእንተ ለፊኒ፤

ሙሴም ዐሥሩ ቃላት የተጻፉ ባቸው ሁለቱን ጽላት ይዞ ከደብረ ሲና ተመልሶ እስራኤል ወደ አለብት ሔደ፤ እኒሁም በሁለት ወገን ዐሥሩ ቃላት የተጻፉባቸው ሁለቱ ጽላት የዕንቁናቸው፤ /ሐተታ/ ዐሥሩን በአንዱ ጽሌ ጽፎ ሰጥቶታል፤ ሃያ ሕግ ማለት አይደለም፤ ለአንድ መነኮሴ ሁለት ዳዊት፤ ሁለት ወንጌል የሐንስ አለው እንደ ማለት ነው፤ አንድም አምስቱን በአንዱ ጽሌ አምስቱን በአንድ ጽሌ ጽፏቸዋል፤ እንተ ክልኤሆን ገበዋቲሆን ማለቱ ግን በአንድ ወገን የተጻፈው በአንድ ወገን የሚታይ ስለሆነ ነው፤ እንደ ጠራ ብራና ባዚቃው እንደ ረገፈ መስታዋት፤

፲፮፣ ወግብረቶን ግብረተ እግዚአ ወጽሕፈቶን ጽሕፈተ እግዚአብሔር ወእቱ ወግሉፋት ላዕል ጽላት፤

ወግብረቶን ለጽላት ጽሕፈቶን ለቃላት ነው፤ ቅርፃቸውም ጽሕፈታቸውም ግብር አምላካዊ ነው፤ ቃላቱ በጽላቱ ላይ ተጽፈው በሁለት ወገን ይታያሉ፤

፲፯፣ ወሰሚዮ ሆሴዕ ቃለ ሕዝብ እንዘ ይጸርሐ ይቤሎ ለሙሴ ድምፅ ጸባዒት ውስተ ትዕይንት፤

ኢያሱም የሕዝቡን ጩኸት ሰምቶ በሰፊር የዓርበኞችን ድምፅ እስማለሁ ምን ይሆን? ብሎ ሙሴን ጠየቀው፤

፲፰፣ ወይቤሎ ሙሴ ኢኮነ ገንቱ ድምፅ ዘመላእክት እለ ይትኔየሉ ወኢኮነ ድምፅ መላእክት ዘዕብዕ አላ ድምፅ መልእክቱ ለወይን እሰምዕ አንሰ፤

ሙሴም ኢያሱን የዓርበኞች ድምፅ አይደለም፤ በሰፊር የሚዋጉ የአለቆች ድምፅም አይደለም፤ ጉሽ ጠጅ ጠጥተው የሚጫወቱ የአለቆችን ድምፅ እስማለሁ እንጂ፤ አንድም ድምፅ መልእክቱ ድምፅ ፋሕሉ ለወይን ይላል፤ ጉሽ ጠጅ እየጠጡ «ስምዓን በዓል ስምዓን ዳጎን» እያሉ ለጣዖቱ ይጮሃሉ እንጂ፤ የዓርበኛ ድምፅ አይደለም አለው፤

፲፱፣ ወሶበ ቀርቦ ሙሴ ኅበ ትዕይንት ርእዮ ለውእቱ ላሕም ወተውኔት ወተምዕ ሙሴ ወገደ ፎን እምውስተ እደዊሁ ለእልክቱ ፪ቱ ጽላት ወቀጥቀጥን በታሕተ ደብር፤

ሙሴም ወደ ሰፊሩ በደረሰ ጊዜ በላም አምላል ያቆሙትን ጣዖት፤ ለጣዖቱ የሚዘፍኑትን

ዘፈን፣ አይቶ ሙሴ ተበሳጭቶ በተራራው ሥር ባለ በእስራኤል ሠፈር ሲደርስ ሁለቱን ጽላት ከእጁ ወርውሮ ጥሎ ሰበራቸው፣ /ሐተታ/ እግዚአብሔር በሚመለከቡት ቦታ ጣዖት ሲያመልኩ ቢያገኛቸው ደንግጦ ሁለቱ ጽላት ከእጁ ወድቀው ተሰበሩ፣ ዛሬ ከቄስ እጅ መስቀል ጽዋ ወድቆ እንዲሰበር፤ አንድም አንዱን ጣዖት በአንዱ ጽሌ፣ አንዱን ጣዖት በአንዱ ጽሌ መታው፣ ጽላቱም ጣዖቱም ተሰበረ፤

፳፣ ወንጌላ ለውለቱ ላሕም ዘገብሩ ወአውዓዩ በእሳት ወሐረጸ ወአድቀቆ ወዘረዎ ውስተ ማይ ወአስተዮሙ ኪያሁ ለደቂቀ እስራኤል፣

በላም አምሳል ያቆሙትንም ጣዖት ወስዶ በእሳት አቃጥሎ አልሞ ፈጭቶ በውሃ በጥብጦ ያን ለእስራኤል ልጆች አጠጣቸው፣ /ሐተታ/ እስራኤላውያንም ያንን በጠጡ ጊዜ ፍቅር ጣዖት ያለበት ከግንባሩ ከከንፈሩ እንደ ወርቅ ቀለም የመሰለ ለምጽ ተቀርዖበታል፣ በዚህ ለይቶ አውጥቶታል፤

፳፩፣ ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ምንተ ረሰይክ ዘንተ ሕዝብ ከመታምጽእ ሳዕሌሆሙ ኃጢአተ ዐቢየ፣

ሙሴም አሮንን ጽኑዕ ኃጢአት ታመጣባቸው ዘንድ በእስራኤል ላይ እንዲህ ያለ ሥራ ለምን ሠራህ? አለው፤

፳፪፣ ወይቤሎ አሮን ለሙሴ ኢትትመዓዕ እግዚአብሔር ለሊክ ተአምር ግዕዞሙ ለእሉ ሕዝብ፣

አሮንም ሙሴን የእስራኤልን ነገር አንተ ታውቃለህና አቤቱ አትፍረድብኝ አለው፤

፳፫፣ ወሶበ ይቤሎኒ ግበር ለነ አማልክተ እለ የሐውሩ ቅድሚኔ እስመ ዝንቱ ሙሴ ዘአውዕአነ እምድረ ግብጽ ኢነአምር ምንተ ኮነ፣

ከግብጽ ያወጣን ሙሴ ምን እንደሆነ አናውቅምና በፊታችን የሚሔዱ አማልክትን ሥራልን ባሉኝ ጊዜ አይሆንም ብላቸው በደንጊያ ወግረው በእሳት አቃጥለው ይገድሉኛል ብዬ፤

፳፬፣ ወእቤሎሙ ዘቦ እምኔክሙ ወርቅ አምጽኡ፣ ወአምጽኡ ወመሀቡኒ ወወረውክዎ ውስተ እሳት ወዕአ ዝንቱ ላሕም፤

እስራኤል ገንዘብ ወዳጆች ናቸውና ገንዘባቸውን ሲሉ ይተዉ

ኛል መስሎኝ፣ የወርቅ የብር ጌጣችሁን አምጡልኝ ብላቸው ያደረገቸው ሰይጣን ነገ ማልስት ሳያሰኛቸው ቀርቶ አምጥተው ሰጡኝ፣ ጠፍቶ ይቀራል ብዬ ከእሳት ብጥለው ይህ የላም ምስል ጣዖት ወጥቶ ቆመ አለው፤

፳፭፣ ወሶበ ርእዩ ሙሴ ከመዓለጧ ሕዝብ እስመ ዓዕለምሙ አሮን ወኮኑ ሰሐቀ ለጸላለቶሙ፣

ሙሴም አምልኮተ እግዚአብሔርን ትተው ፈቃዳቸውን ለመፈጸም አሮን ችላ ሰላላቸው ሕዝቡ እግዚአብሔርን በድለው የጠላቶቻቸው መዘባበቻ እንደሆኑ አይቶ /ባየጊዜ/፤

፳፮፣ ቆመ ቅድመ ትዕይንት ወይቤ ዘኃረዮ እግዚአብሔር ይምጸእ ኅቤየ ወተኃብኡ ኅቤሁ ኮሉ ደቂቀ ሌዊ፣

በእስራኤል ሰፈር ፊት ለፊት ቆሞ የእግዚአብሔር ወገን የሆነ ሁሉ ወደኔ ይምጣ ብሎ በተናገረ ጊዜ የሌዊ ልጆች የሆኑት ሁሉ ተሰብስበው ወደ እርሱ መጡ፤

፳፯፣ ወይቤሎሙ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ፩ዱ ፩ዱ ይፀር ሰይጦ ወሐሩ ወዕግቱ እምአንቀጽ እስከ አንቀጽ

ትዕይንት ወ፩ዱ ፩ዱ ይቅትል እገሞሁ ወ፩ዱ ፩ዱ ይቅትል ካልእ ወ፩ዱ ፩ዱ ይቅትል ዘቅሩቡ፤

የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ አንዱም አንዱም ሰይፉን ታጥቆ ሒዳችሁ ከፊት በር እስከ ኋላ በር ሰልፉን ክበቡ፤ አንዱም አንዱም ወንድሙን ይግደል፣ ባልንጀራ ባልንጀራውን፣ ዘመድ ዘመዱን ይግደል ብሏል እግዚአብሔር አላቸው፤

፳፰፣ ወገብሩ ደቂቀ ሌዊ በከመ ይቤሎሙ ሙሴ ወወድቀ እምሕዝብ ይእተ አሚረ ፴፫ ብእሲ፣

የሌዊ ልጆችም ሙሴ እንዳዘዛቸው አደረጉ አለ፣ ወንድም ወንድሙን፣ ባልንጀራ ባልንጀራውን፣ ዘመድ ዘመዱን ገደለ፣ ያንጊዜም ከእስራኤል ሦስት ሺህ ሰው ሞተ፤

፳፱፣ ወይቤሎሙ ሙሴ አንፈስከ ምዎ የም ለእግዚአብሔር በእደዊ ከሙ ፩ዱ ፩ዱ በወልዱ ወበእኑሁ ከመ ትትወሀብ ለክሙ በረከት፣

ሙሴም ይህንን አይቶ አባት ልጁን፣ ወንድም ወንድሙን፣ በመግደሉ በቃላችሁ በመክራችሁት ምክር በእጃችሁ በሠራችሁት ሥራ አሁን እግዚአብሔርን ደስ አሰኛችሁት፣ ለእኛ ንት በረከት ትሰጥ ዘንድ አላቸው፤

ጉባኤ

፴፫፣ ወኮነ በሳኒታ ይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝብ አንቅሎ ጌገይክሙ ጌጋየ ዐቢየ ወይእዜኒ አዓርግ ነበ እግዚአብሔር ከመ አስተሥሪ ለክሙ ኃጢአተክሙ፤

ይህ በሆነ በበነጋው ሙሴ ሕዝቡን ሰብስቦ ጽኑ በደል በድላችኋልና አሁንም ኃጢ አታችሁን ይቅር ይላችሁ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ለማመ ልክት ወደ ደብረ ሲና እወጣለሁ አላቸው፤

፴፩፣ ወገብእ ሙሴ ነበ እግዚአ ብሔር ወይቤ እስከላከ እግዚአ ናሁ አበሱ እሉ ሕዝብ አበሳ ዐቢየ ወገብኛ ሎሙ አማልክተ ዘወርቅ፤

ሙሴም እግዚአብሔር ወደ ማገለጽባት ወደ ደብረ ሲና ተመልሶ አቤቱ ጽኑ በደል በድለዋልና በላም አምሳል የተሠራ የወርቅ ጣዖትም አቁ መዋልና ይቅር ትላቸው ዘንድ እለምንሃለሁ አለ፤

፴፪፣ ወይእዜኒ እመ ተኃድግ ሎሙ ዘንተ ኃጢአተ ጎድግ ወእመ አኮሶ ደምስሰ ኪየየ እመጽሐፍከ ዘጸሐፍከኒ፤

አሁንም ኃጢአታቸውን ይቅር የምትላቸው እንደ ሆነ ይቅር በላቸው፤ ይቅር የማትላቸው ከሆነ ግን ከመጽሐፍህ እኔን ፋቀኝ፤ ማለት እኔን አጥፋኝ /ከልቡናህ አውጣኝ/ አለ፤

፴፫፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ለዝንቱ ሕዝብ ዘአበሰ በቅድሚያ እደመስሶ እመጽሐፍየ፤

እግዚአብሔርም ሙሴ እኔን አጥፋኝ ቢለው ይስማ ይልማ ብለው የበደሉኝን ሕዝቡን አጠፋለሁ እንጂ አንተን ምን ባልክ አጠፋሃለሁ? አለው፤

፴፬፣ ወይእዜኒ ሐር ወምርሆሙ ለሕዝብ ውስተ መካን ዘእቤለከ፤

ይልቁንስ እኔ ወደማዝህ ቦታ ይዘኝቸው ሒድ፤

ወናሁ መልአኪየ የሐውር ቅድመ ገጽከ ወእመ ዕለተ እዋጎሮሙ አገብእ ላዕሌሆሙ ኃጢአቶሙ፤

እነሆ መልአክተኛዬ ኢየሱም በፊት በፊትህ ይሔዳል፤ አንድም ሊረዳህ የማዝዝልህ መልአኩ ቅዱስ ማካኤል በፊትህ እየሔደ ይመራሃል፤ በመዓት በጌብኝኋቸውም ጊዜ የኃጢአታቸውን ፍዳ አመጣባ ቸዋለሁ፤

፴፭፣ ወቀተለ እግዚአብሔር እም ሕዝብ በእንተ ዘገብኛ ላሕመ ዘገብረ ሎሙ አሮን፤

አሮን ሠርቶ የሰጣቸውን የላም ምስል ስላመለኩ እግዚአብ ሔር ከሕዝቡ ወገን ብዙ ሰው አጠፋ፤ /ሐተታ/ ባለፈው «ወወድቀ እምሕዝብ ፴፫ ብእሲ» ብሎ ነበርና እነዚ ያን ሲያይ ቀተለ አለ፤ አንድም

«እመ ዕለተ እዋጎሮሙ አገብእ ላዕሌሆሙ ኃጢአቶሙ» ብሎ ነበርና ገና ወደፊት የሚያመ ጣውን ድርስ አድርጎ ቀተለ አለ።

ምዕራፍ ፴፬

፩፣ ወይቤ እግዚአብሔር ለሙሴ ሐር ወዕርግ እምዝየ አንተ ወሕዝብከ ዘአውግእከ እምድረ ግብጽ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን ከግብፅ ያወጣሃቸው ወገኖችህ እስራ ኤልን ይዘህ ከዚህ ተነሥተህ ውጣ፤

ውስተ ምድር ዘመሐልኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ እንዘ እብል ለዘርእክሙ እሁባ፤

ወዴት ነው የምወጣ ትለኝ እንደሆነ ለልጆቻችሁ እሰጣ ታለሁ ብዬ ለአብርሃም ለይስሐቅና ለያዕቆብ ወደ ማልኩላቸው ምድር ወደ ከነዓን ውጣ፤

፪፣ ወእፌንዎ ለመልአኪየ ቅድሚከ

ከዚህ ቀድሞ እየመራ ያወጣ ሆንም መልአክ በፊት በፊትህ እንዲሄድ አዝዝልሃለሁ፤

ወያወዕለሙ ለከናኔዎን ወለአ ሞሬዎን ወለኬጤዎን ወለፌርዜዎን ወለጌርጌሴዎን ወለኤዌዎን ወለኢ ያቡሴዎን፤

እርሱም እነዚህን ሰባቱን ነገሥተ ከነዓን አውጥቶ ያጠ ፋቸዋል፤

፫፣ ወያበውአከ ውስተ ምድር እንተ ትውገዝ /ታውገዝ/ ሐሊብ ወመዓረ፤

አንተን ግን ተድላ ደስታ ወዳለባት አገር ወደ ከነዓን ያገባሃል፤

ወኢየዓርግ ምስሌከ በእንተ ሕዝብከ እለ ያገዝፉ ክሣዶሙ ከመ ኢያገልቆሙ በፍኖት፤

ክሣደ ልቡናቸውን ስለሚያጸኑ ስለ ወገኖችህ በጌዳና ጨርሼ እንዳላጠፋቸው እኔ ከአንተ ጋራ አብራህ ተገልጬ አልሔ ድም፤ /ሐተታ/ ፍጹማን የሆኑ እንደሆነ ተገልጦ ያድርባቸዋል፤ ኃጢአት ሲሠሩም በመከራ ይገሥግቸዋል፤ ወጣን ያን የሆኑ እንደሆነ ግን ተገልጦ አያድርባቸውም፤ ኃጢአት ሲሠሩም ይታገሣ ቸዋልና፤

፬፣ ወሶብ ሰምዑ ሕዝብ ዘንተ ነገሪ እኩየ ለሀሀ ላሃ ዐቢየ፤

ለሕዝቡም ሙሴ ወጥቶ ነገራ ቸው ይህን ክፉ ነገር በሰሙ ጊዜ ፈጣሪያችንን እንዲህ አድ

ርገን አሳዝነዎልን ብለው ጽኑ ኃዘን አዘኑ፤ አንድም «ከመ ኢያሳልቆሙ በፍኖት ያለውን ቃል በሰሙ ጊዜ በኃጢአታችን ፈርዶ በጉዳና ሊያጠፋን ነው? ብለው ጽኑ ልቅሶ አለቀሱ፤

፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል አንት ሙስ ሕዝብ ዘያገዝፍ ከሣዶ አንትሙ ሁቁ ካልዕተ መቅሠፍተ ኢያምጽእ ሳዕሌክሙ ወአጠ ፍአክሙ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው፣ የእስራኤልን ልጆች እናንት ክሣደ ልቡናችሁን ያጸናችሁ ወገኖች ናችሁና ሁለተኛ ሌላ መቅሠፍት አምጥኼ እንዳሳጠፋችሁ፣ ዳግመኛ እንዳትበድሉ ዕወቁ፣ አንሰማም ብትሉ ግን አጠፋችኋለሁ፤ አንድም ከዚህ ቀድሞ ባጠፋችሁ መቅሠፍት አጠፋችኋለሁ እንጂ በሌላ መቅሠፍት እንዳሳጠፋችሁ ዕወቁ አለ፣ ከዚህ ቀደም በጦር በሰይፍ እንዳጠፋችሁ አሁንም በዚያው አጠፋችኋለሁ ሲል እንዲህ አለ፤

ወይእኔ አሰሰሉ አልባሰ ክብር ክሙ ወሠርጉክሙ ወአርእዮክሙ ዘእሬብዮክሙ፤

አሁንም የማደርግባችሁን ነገር አሳያችኋለሁና ለጣዖቱ በዓል

ያደረጋችሁበትን ጌጥ ጣዖቱን ያከበራችሁበትን ልብስ ወዲያ ጣሉ፤

፯፣ ወአሰሰሉ ደቂቀ እስራኤል ሠርጓቲሆሙ ወአልባሲሆሙ በደብረ ኩሬብ፤

እስራኤልም በደብረ ኩሬብ ሳሉ ለጣዖቱ በዓል ያደረጉ በትን ጌጣቸውን ልብሳቸውን አውልቀው ጣሉ፤

፮፣ ወነሥአ ሙሴ ሐይመቶ ወተከለ አፍአ ርኅቀ እምትዕይንት ወተሰምየት ደብተራ ዘመርጡል፤

ሙሴም ድንኳኑን ከከተማ በአፍአ /በውጭ/ አርቆ ተከለ፣ የመገናኛ ድንኳንም ተባለች፤

ወኮነ ኩሉ ዘየኃሥሃ ለእግዚአብሔር የሐውር ኅበ ይእቲ ደብተራ ዘአፍአ እምትዕይንት፤

ቃለ እግዚአብሔር ሊጠይቅ የሚሻ ሰውም ሁሉ ድንኳኑቱ ወደ ተተከለችበት ቦታ ይሄድ ነበር፤

፳፣ ወሶበ የሐውር ሙሴ ይባእ ውስተ ይእቲ ደብተራ ዘአፍአ እምትዕይንት ይቀውም ኩሉ ሕዝብ ወይኔጽር ፩ዱ ፩ዱ ኅበ ኖኅተ ደብተራሁ ወይሬእይዎ ለሙሴ ሶበ የሐውር እስከ ይበውእ ውስተ ደብተራ፤

ሙሴም ወደ ድንኳኑ ለመግባት በሔደ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ በውጭ

ቁሞ ሙሴ ሒዶ ከድንኳኑ እስኪ ገባ ድረስ አንዱም አንዱም በድንኳኑ ደጃፍ ሁኖ ይመለከት ነበር፤ አንድም ሙሴን በድንኳኑ ደጃፍ ሆኖ አንዱም አንዱም ይመለከተው ነበር፤

፱፣ ወእምከመ ቦአ ሙሴ ይወርድ ዐምድ ዘደመና እንዘ ይቀውም ኅበ ኖኅተ ደብተራ ወይትናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

ሙሴ ከድንኳኑ ከገባ በኋላ ዐምደ ደመና ወርዶ ከድንኳኑ ደጃፍ ተተክሎ ይታይ ነበር፤ እግዚአብሔርም ሙሴን በደመና ይናገረው ነበር፤

፲፣ ወይሬእዩ ኩሉ ሕዝብ ለውእቱ ዓምድ ዘደመና እንዘ ይቀውም ኅበ ኖኅተ ደብተራ ወይትናገሮ እግዚአብሔር ምስለ ሙሴ ወቀዋሞሙ ኩሉ ሕዝብ ኅበ ኖኅተ ደብተራ ሆሙ ይሰግዱ፤

የደመናውንም ዐምድ በድንኳኑ ደጃፍ ተተክሎ ሕዝቡ ሁሉ ያየው ነበረ፤ እግዚአብሔርም ከሙሴ ጋር ሲነጋገር ሕዝቡ ሁሉ በየድንኳናቸው ደጃፍ ቁመው ይሰግዱ ነበር፤

፲፩፣ ወይትናገሮ እግዚአብሔር ገጸ በገጸ ከመ ዘይትናገሮ ብእሲ ምስለ ዓርኩ ወይገብእ ውስተ ትዕይንት፤

ሰው ከወዳጁ ጋር እንዲነጋገር እግዚአብሔር ሙሴን ተነጋግሮት ሙሴ ወደ ሠፈሩ ይመለስ ነበር፤

ወጽሙዱሰ ሆሒዕ ወልደ ነጭ ወሬዛ ውእቱ ወኢይወዕእ እምትዕይንት፤

አገልጋዩ /ደቀ መዝሙሩ/ የነጭ ልጅ ኢያሱ ግን ኃያል ጉልማሳ ነበርና ከሠፈር ሳይለይ ይጠብቅ ነበር፤ ከኔ ጋር የምትልከውን /የምትሰደውን/ አልነገርክኝም የሚል ነውና እንደ አርእስት አነሣው፤

፲፪፣ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ናሁ ትቤለኒ አንተ ሰዶ ለዝንቱ ሕዝብ ወባሕቱ ኢነገርከኒ ዘትፌኑ ምስሌዩ ወለሊክ ትቤለኒ ኪያክ አእመርኩ እምኩሉ ወረከብከ ሞገሰ በኅቤዩ፤

ሙሴም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው፣ ይህንን ወገን ይዘህ ሒድ አልክኝ፣ ነገር ግን ከእኔ ጋር የምትልከውን ሰው ዕገሌ ነው ብለህ አልነገርክኝም፣ ከሁሉም ይልቅ አንተን መርጬ በእኔ ዘንድ ባለሚል ነትን አግኝተሃል ብለኸኛል፤

፲፫፣ ወለእመሰ ረከብኩ ሞገሰ በኅቤክ አስተርእዩኒ ገሐደ ሊተ ወአእምር ወእርአይክ ከመ ይኩነኒ ረኪባ ሞገሰ በቅድሚክ ዮም፤

በአንተ ዘንድ ባለሚልነትን ማግኘቴ እውነት ከሆነሰ ፊት ለፊት ተገልጸህልኝ ልይህና በአንተ ዘንድ ባለሚልነትን ማግኘቴን ልወቀው፤

ወከመ አእምር ከመ ሕዝብከ ውእቱ ዝንቱ ሕዝብ ዐቢይ፤

ይህ ታላቅ ወገን እስራኤልም ያንተ ወገን እንደ ሆነ አውቅ ዘንድ እውዳለሁ፤ አንድም በፊትህስ ባለሟልነትን ካገኘህ በባሕርይህ ላይህ እወዳለሁ፤

፲፬፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር አነ አሐውር ቅድሚኔክ ወአዐርፈክ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን እኔ በፊትህ እሔዳለሁ፤ አንተንም በዋሻ አሳርፍሃለሁ አለው፤ ይህንን ከዚህ እንደአርእስት ተናግሮታል፤ ወደፊት ያመጣ ዋል፤

፲፭፣ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር እመ አንተ ለሊከ ኢተሐውር ምስሌኔ ወኢታውዕኦኦ እምዝየ፤

ሙሴም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው፤ አሁን እታይሃለሁ እንዳልከኝ ከእኛ ጋራ በፊት በፊታችን እየሄድክ ካላወጣኸን፤

፲፮፣ በምንት ይትዓወቅ ከመ አማን ረከብኩ ሞገሰ በቅድሚኔክ አነኒ ወሕዝብከኒ ዘእንበለ ሶበሐርከ ምስሌኔ፤

ወገኖቻህ እስራኤልና እኔ በአንተ ዘንድ ባለሟልነትን ማግኘታችን የሚታወቀው አብረኸን ብትሔድ ነው እንጂ፤

ወንክብር አነኒ ወሕዝብከኒ በኅበ ኮሎ አሕዛብ ዘሀሎ ውስተ ኮሎ ምድር፤

እንዲህ ቢሆን ግን፤ ወገኖቻህ እስራኤልም እኔም በአራቱ መዓዝን ባሉ አሕዛብ ዘንድ እንከብራለን ማለት ይፈሩናል ያከብሩናል፤

፲፯፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዘንተኒ ነገረ ዘትቤላኒ እገብር ለከ ወረከብከ ሞገሰ በቅድሚያ ወአእም ረከ እምኮሎ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው፤ ከሁሉም ይልቅ አንተን መርጬ ባለሟል አድርጌሃለሁና ይህን ያልከኝንም ነገር ሁሉ አደርግልሃለሁ፤

፲፰፣ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር አርእየኒኬ ስብሐቲከ፤

ሙሴም እግዚአብሔርን ባለሟልህስ ካደረግኸኝ ጌትነትህን /ባሕርይህን/ ግለጽልኝ አለው፤

፲፱፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ አነ አኃልፍ ቅድሚኔክ በስብሐትየ ወእጼውዕ ስመ እግዚአናየ በቅድሚኔከ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን እኔ «መሐሪ ወመስተሣህል አነ» እያልኩ የጌትነቴን ስም እየጠራሁ በብርሃን ሠረገላ ሁኔ በፊትህ ሳልፍ ታየኛለሁ፤

ወእምሕር ለዘመሐርከም ወእምላሎ ለዘተሣላልከም፤

የምምረውን እምረዋለሁ፤ ይቅር የምለውንም ይቅር እለዋለሁ፤ አንድም እንድም ረው ሁኖ ያገኘሁትን እምረዋለሁ፤ እንድጣላው ሁኖ ያገኘሁትን እጣላዋለሁ አለው፤ «እስመ ይኔይስ እምሐይው ሣህልከ» እንዲል፤

፳፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ኢትክል ርእየተ ገጽየሰ እስመ አልቦ ስብእ ዘይሬኢ ገጽየ ወየሐዩ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን በባሕርዬ ፊቴን አይቶ የሚድን የለምና ፊቴን ማየት አይቻልህም አለው፤

፳፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ መካን ኅቢየ ሀሎ ወትቀውም ውስተ ኩኩሕ እስከ የኃልፍ ስብሐትየ፤

እግዚአብሔርም ሙሴን እኔ በምገለጽልህ ቦታ ዋሻ አለና በብርሃን ሠረገላ ሁኔ እስካልፍ ድረስ በዋሻው ውስጥ ቁመህ ታየኛለህ፤

፳፪፣ ወአነብረከ ውስተ ስቀረተ ኩኩሕ ወእከድን እዴየ በሳዕሌከ እስከ አኃልፍ፤

በብርሃን ሠረገላ ሁኔ እስካልፍ ድረስ ባሕርዬን አይተህ ደንግጠህ እንዳትሞት ስቁረት /ቀዳዳ/ ባለው ዋሻ አድርጌ በእጄ እሠውርሃለሁ፤

፳፫፣ ወአሴስል እዴየ ወይእተ ጊዜ ትሬኢ ድገሬየ ወገጽየሰ ኢያስተርኢ ለከ፤

በብርሃን ሠረገላ ሁኔ ካለፍኩ በኋላ እጄን አንሥቼልህ ከወደኋላዬ ታየኛለህ እንጂ በባሕርዬ ግን ፊቴን ማየት አይቻልህም አለው፤ /ሐተታ/ ምነው እጁስ ብርሃን አይደለምን ብርሃን ያሳያል እንጂ ይሠውራልን ቢሉ፤ እሱ ሠውር ካለው ይሠውራልና፤ ይህንም ፊትና ኋላ በሚሔድ ሰው ግሥ ተናግሮታል፤ በፊት የሚሔድ ሰው ኋላው እንጂ ፊቴ እንዳይታይ፤ ጌታም በዘፈቀደ ታይቶታል እንጂ ባሕርዬን አልገለጸለትምና፤ አንድም ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ መካን ኅቢየ ሀሎ፤ የሞት የመቃብር ሥልጣን በኔ ፈቃድ ነውና፤ ወትቀውም ውስተ ኩኩሕ በአምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሰው ሁኔ ሥጋ ለብሼ ኋላ በደብረ ታቦር እስክገለጽልህ ድረስ አንተ በመቃብር ተወስነህ ትኖራለህ፤ ወአነብረከ በመቃብር አኖርሃለሁ፤ ወእከድን እዴየ ሳዕሌከ በደብረ ታቦር የባሕርይ ልጅነቴን እስክገልጽ ድረስ ሥልጣኔን በአንተ አጸናለሁ፤ ወአሴስል እዴየ፤ ነገር ግን ሰው ሁኔ ሥጋ ለብሼ

በዚህ ዓለም በተገለጹኩ ጊዜ የሞትን ሥልጣን ከአንተ አርቃለሁ፤ አንተም ከመቃብር ትነሣለህ፤ ወይለተ ጊዜ ትሬኢ ድኅራዩ /ምዕዛርየ/ ያንጊዜ በደብረ ታቦር በክበበ ትሰብ እት ታየኛለህ፤ ወገጽየሰ ኢያሱ ተርኢ ለከ ዛሬ ግን በባሕርዬ አታየኝም አለው፤ ይኸውም አልቀረ ጌታን ከሦስቱ ባለሟሎቹ ጋር በደብረ ታቦር አይቶታል።

ምዕራፍ ፴፬

፩፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ቀር ለከ ክልኢተ ጽላተ ዘዕብን በከመ ቀጻምያት ወዕርግ ንቤየ ውስተ ደብር ወእጽሕፍ ውስተ ውእቶን ጽላት ዝክተ ነገረ ዘሀሎ ውስተ ቀጻምያት ጽላት ዘቀጥ ቀጥኮን፤

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው፤ የቀደሙትን ጽላት አስመስለህ ሁለት ጽላት ቀርፀህ እኔ ወደምገለጽበት ተራራ ውጣ፤ ቀድሞ በሰበርካቸው ጽላቶች ተጽፈው የነበሩ ዐሥሩን ቃላትም በእነዚህ ጽላቶች ጽፌ እስጥሃለሁ፤

፪፣ ወኩን ድልወ ለነገህ ወተዐርግ ውስተ ደብረ ሲና ወቁም ህየ ላዕል ርእሰ ደብር፤

ማለጻ ወደ ደብረ ሲና ትወጣለህና ተዘጋጅተህ ንጹሕ ሁነህ

እደር፣ ማልደህም ወደ ደብረ ሲና ወጥተህ ቁም፤

፫፣ ወአልቦ ዘየዓርግ ምስሌከ ወአልቦ ዘይሃሉ ውስተ ኮሉ ደብሩ ወአባግዕኒ ወአልሕምትኒ ኢይት ረዓዩ ቅሩቦ ለውእቱ ደብር፤

ሌላ ሰው ግን ከአንተ ጋር ወጥቶ ከተራራው ላይ አብርህ የሚቆም አይነር፤ ላሞችም በጎችም ቢሆኑ በተራራው አቅራቢያ ሊሠማሩ አይገባም አለው፤

፬፣ ወወቀረ ሙሴ ክልኢተ ጽላተ ዘዕብን በከመ ቀጻምያት ወነሥአ በእዴሁ እልክተ ክልኢተ ጽላተ ዘዕብን ወጊህ በጽባሕ ወዓርግ ሙሴ ውስተ ደብረ ሲና በከመ አዘዞ እግዚአብሔር፤

ሙሴም የቀደሙትን ጽላቶች አስመስሎ ሁለት የዕብን በረድ ጽላት ቀርፆ ይዞ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ማልዶ ገሥግሦ ወደ ደብረ ሲና ወጣ፤

፭፣ ወወረደ እግዚአብሔር በደመና ወቆመ ህየ ወጸውዓ በስመ እግዚአብሔር፤

ጌታም በደመና ወርዶ በደብረ ሲና ራስ ላይ ቁሞ እኔ «መሐሪ ወመስተሣህል» ነኝ ብሎ ተናገረ፤

፮፣ ወኃለፈ እግዚአ ቅድመ ገጹ ወስምየ እግዚአ እግዚአብሔር መሐሪ ወመስተሣህል ርሑቀ መዓት ውብዙኃ ምሕረት ወጻድቅ፤

ጌታም በሙሴ ፊት በብርሃን ሠረገላ ሁኖ የጌትነቱን ስም እየጠራ አለፈ፤ ስሚም ይቅር ባይ ከመዓት የራቀ ቸርነቱ የበዛ ፈጥሮ የሚገዛ መባል ነው፤

፯፣ ዘየዓቅባ ለጽድቅ ወይገብር ምሕረተ ለአዕላፍ ወዘያሴስል ዓመፃ ወጊጋዮ ወኃጢአተ ወለመአብስሰ ኢያነጽሑ፤

የአብርሃምን መሐላ አጽንቼ ለአዕላፊ እስራኤል ቸርነትን የማደርግ ዓመፅን በደልን ኃጢአትን የማርቅ ማለት ይቅር የምል እኔ ነኝ፤ /ሐተታ/ ዓመፃ የድፍረት፣ ጌጋይ የስሕተት፣ ኃጢአት የድካም ነው፤ በድሎ የማይመለሰውን ግን ከኃጢአት አላነጻውም /ይቀር አልለውም/፤

ዘየገብእ ኃጢአተ አበው ላዕል ውሉድ ወላዕል ውሉድ ውሉድ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ፤

አባቶቻቸው የሠሩትን ኃጢአት ልጆች ቢሠሩ፤ በልጆችና በልጅ ልጆች ላይ እስከ ሦስትና እስከ አራት ትውልድ የምመራመር እኔ ነኝ፤ አንድም ሦስትና አራት ሰባት ነው፤ እስከ ሰባት ትውልድ ድረስ ፍጹን አመጣባቸዋለሁ ሲል ነው፤

፰፣ ወጉጉዓ ሙሴ ወደነነ ውስተ ምድር ወሰገደ ለእግዚአብሔር፤

ሙሴም ጌታ ይህን ሲናገር በሰማ ጊዜ ደንግጦ አንገቱን ሰበር አድርጎ ለእግዚአብሔር የፍርሃት ስግደት ሰገደ፤

፱፣ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ለእመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሚክ ይሑር እግዚአብሔር ምስሌየ እስመ ዝንቱ ሕዝብ ጽኑዓ ከሣድ ውእቱ ወተሣገል ኃጣውአ ወአበላሁ ለሕዝብከ ወንከውን ለከ፤

ሙሴም እግዚአብሔርን በአንተ ዘንድ ባለሟልነትን ካገኘሁ አንተ ጌታዬ ከእኔ ጋራ በረድኤት አብረኸኝ ሐድ፣ እስራኤል ከሣድ ልቡናቸው በኃጢአት የጸና ነውና የወገኖች ህን ፍጹም ኃጢአት ይቅር በል፤ ይህን ያደረግህልን እንደሆነ ለአንተ ስንገዛ እንኖራለን አለው፤

፲፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ እነ እሳይም ለከ ከዳነ በቅድመ ኮሉ ሕዝብከ ወእገብር ለከ ግሊያተ ወመንክራተ /ወክቡራተ/ ዘኢኮነ ከማሁ ውስተ ኮሉ ምድር ወውስተ ኮሉ አሕዛብ፤

ጌታም ሙሴን በወገኖችህ ዘንድ የኪዳን ምልክት የሚሆን ብርሃንን በፊትህ እሥልብሃለሁ፤ በአራቱ መዓዘን ባሉ በአሕዛብ ዘንድ ሁሉ ተደርጎ የማያውቅ ጭጋግ ተአምራት አደርግልሃለሁ፤

ወይሬኢ ኩሉ ሕዝብ እላ ውስቴቶሙ ሀሎከ ገብሮ ለእግዚአብሔር እስመ መድምም ውእቱ ዘእነ እገብር ለከ፣

አንተ ተሹመህባቸው ያለህ ወገኖች ሁሉ የእግዚአብሔርን ተአምራት ያያሉ ማለት በፊትህ ብርሃን ተሥሎበት ያያሉ፣ እኔ የማደርግልህ ነገር ድንቅ ነውና፣

፲፩፣ ወዑቅ አንተ ባሕቱ ኩሉ ዘእነ እኢዝከ፣

ነገር ግን እኔ የማዝገህን ትእዛዝ እንድትፈጸም አስተውል፣

ወናሁ እነ አወጸሎ እምቅድመ ገጽከ ለከናኔዎን ወለአሞሬዎን ወለኬጤዎን ወለፌርዜዎን ወለጌርጌሴዎን ወለኤዌዎን ወለኢያቡሴዎን፣

እነሆ እኔም እነዚህን ሰባቱን ነገሥተ አሕዛብ ከፊትህ አስወጥቼ እሰዳቸዋለሁ፣ /አጠፋቸዋለሁ/ ኋላ በኢያሱ የሚደረገውን ለሙሴ ሰጥቶ ተናገረ፣

፲፪፣ ወዑቅ እንከ ርእሰከ ከመኢትምሐል ምስለ እልክቱ ሰብእ እላ ይተርፉ ውስተ ይእቱ ምድር እንተ ውስቴታ ይበውኡ ከመኢይኩን ጌጋይ ላዕሌክሙ፣

እናንተ ከምትገቡበት አገር ውስጥ ካሉ ከሞት ከቀሩት ከአሕዛብ ጋር ኃጢአት ለመሥራት ጣዖት ለማምለክ እንዳት

ማማል ለራስህ ዕወቅ ይህ በእናንተ ዕዳ በደል እንዳይሆን ገባችሁ፣

፲፫፣ ምሥዋዳቲሆሙ ንስቱ ወምስ ላቲሆሙ ስብሩ ወአዕዋሞሙ ግዝሙ ወግልፎ አማልክቲሆሙ አውዕዩ በእላት፣

መሠዊያቸውን አፍርላችሁ፣ ምስላቸውን ሰብራችሁ፣ የሚሰግዱበትን ዛፋቸውን ቈርጣችሁ እጅ እግር ያወጡላቸውን ጣዖቶቻቸውን በእላት አቃጥሉ፣

፲፬፣ ከመኢትስግዱ ለካልዕ አምላክ እስመ እግዚአብሔር ቀናዒ ስሙ፣ ወእግዚአብሔር ቀናዒ ውእቱ፣

እስመ ስሙ ለእግዚአብሔር ቀናዒ ብለህ አቅና፣ የእግዚአብሔር ስሙ ቀናተኛ ነውና፣ ለአምልኮቱም ቀናዒ ነውና ለሌላ አምላክ እንዳትሰግዱ ጣዖቶቻቸውን በእላት አቃጥሉ፣ /ሐተታ/ ምንው ስምየኒ መሐሪ ወመስተሣህል ብሎ አልነበረምን ስለ ምን ስሜ ቀናዒ ነው አለ? ቢሉ ንጉሥ በመንግሥቱ፣ ጉልማሳ በሚስቱ እንዲቀና እሱን ትተው ጣዖት በ.ያመልኩ አይወድምና /ይፈርዳልና/፣

፲፭፣ ዮጊ ትትመሐሉ ምስለ እላ ይነብሩ ውስተ ይእቱ ምድር ወትዜምወ ድገረ አማልክቲሆሙ

ወትሠውዑ ለአማልክቲሆሙ ወይጹ ውዑከ ወትበልዕ እመሥዋዕቶሙ፣

በከነዓን ከሚኖሩ ሰዎች ጋራ ተማምላችሁ እነሱን መስላችሁ ወይም እኮ ጣዖቶቻቸውን ታመልኩ ይሆናል፣ እየጠሩህም ተረፈ መሥዋዕታቸውን ትመገብ ይሆናል፣

፲፮፣ ወትነሥእ እምአዋልዲሆሙ ለደቂቅከ ወአዋልዲከ ትሁብ ለደቂቆሙ ወያዜምዋሆሙ ለደቂቅከ ድገረ አማልክቲሆን ወይዜምዋ አዋልዲከ ድገረ አማልክቲሆሙ፣

የእነሱን ሴቶች ልጆች ላንተ ወንዶች ልጆች አታበተህ፣ የንተንም ሴቶች ልጆች ለእነሱ ወንዶች ልጆች ታጋባ ይሆናል፣ የአንተን ወንዶች ልጆች የእነሱ ሴቶች ልጆች በፍቅር ስበው ጣዖት ያስመልካቸው ይሆናል፣ የአንተም ሴቶች ልጆች በእነዚያ ወንዶች ልጆች ፍቅር ተስበው ጣዖቶቻቸውን ያስመልካቸው ይሆናል፣

፲፯፣ ወአማልክተ ዘስብኩ ኢትግብር ለከ፣

ተመትተው የተሠሩትን ጣዖታት አታምልክ፣

፲፰፣ ወሕገ ናዕት ዕቀብ ሰቡዓ መዋዕል ብላዕ ናዕተ በከመ አዞዝ ኩከ በዘመኑ በወርኃ ሚያዝያ እስመ በወርኃ ሚያዝያ ወግእከ እምድረ ግብጽ፣

በቂጣ የምትከበር በዓለ ፋሲካ ንም ጠንቅቀህ አክብር፣ በሚያዝያ ወር ሰባት ቀን ቂጣ እየበላህ አክብር እንዳልኩህ እስከ ሰባት ቀን ድረስ ቂጣ እየበላህ በዓለ ፋሲካን አክብር፣ በሚያዝያ ወር ከግብጽ የወጣ ህበት ነውና፣

፲፱፣ ወኩሉ ተባዕት ዘይፈትህ ማንዕነ ሊተ ውእቱ በኩሩ ለላሕም ወበኩሩ ለበግዕ፣

በኩር ሁኖ የሚወለደው ወንድ ሁሉ የኔ ገንዘብ ነው፣ የላሙም የበጉም በኩር የኔ ነው ለኔ ይገባል፣

፳፣ ወለበኩረ አድግሰ ትቤዝም በበግዕ ወእመሰ ኢቤዘውካህ ሢጠ ትሁብ ወኩሎ በኩረ ውሉድከ ትቤዙ ወኢታስተርኢ ቅድሚያ ዕራቀከ፣

የአህያውን በኩር ግን በበግ ለውጠው፣ በበግ ባትለውጠው ግን ሸጠህ ዋጋውን ስጥ፣ ከልጆችህም መጀመሪያ የተወለደውን ልታስቀር ብትወድ ግን ገንዘብ ሰጥተህ አስቀር፣ በቤተ እግዚአብሔር ዕራቁ ትህን አትታይ አለ፣ መብዓ ሳትይዝ አትሐድ፣ እንዲህም ማለቱ ቤተ እግዚአብሔር መከልከሉ አይደለም፣ ወደ ቤተ እግዚአብሔር ሲሔዱ ጥቂት መብዓ ይዞ መሔድ ይገባል ሲል ነው እንጂ፣

፳፩፣ ሰዳሰ መዋዕል ትገብር ግብረከ ወበላብዕት ዕለት ተዓርፍ፣

ስድስት ቀን አርሰህ ቁፍረህ በሰባተኛው ቀን ከማረስ ከመቄ ፈር ታርፋለህ /አርፈህ ዋል/

፳፪፣ ዓመተ ተገብር ግብረከ ወበላብዕ ዓመት ተዓርፍ፣ ወተዓርፍ ዘሪአ ወዓፃደ፣

ስድስት ዓመት አርሰህ ቁፍ ረህ በሰባተኛው ዓመት ከማረስ ከመቄፈር ከመሥራት ከማ ጨድ ዕረፍ፣ አንድም ምድሪቱ ከመታረስ ከመቄፈር ከመዘ ራት ትረፍ፣

፳፫፣ ወበዓለ ሰንበት ትገብር ሊተ አመ ይቀድሙ ዓፃደ ሥርናይ ወበዓለ ምኵራብ፣

የሰንዴ አዝመራ ከሚታጨድ በት ወራት አስቀድሞ በሱባዔ የሚከበር በዓለ ሰዊትን በእሸት በነዶ አክብር፣ በዓለ መጸለት ንም አክብር፣ /ሐተታ/ ደመና ጋርዶ፣ ባሕር ከፍሎ ያወጣን ሲሉ ዳስ ጥለው ድንኳን ተክለው ያከብሩታልና በዓለ ምኵራብ ባለው በዓለ እልጆኒ ይላል ጥሬ፣

፳፬፣ ሠለስተ ጊዜያተ ማዕከለ ዓመት ያስተርኢ ኩሉ ተባዕትከ ቅድመ ታቦተ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል፣

ከዓመት ሦስት ጊዜ ወንድ የሆነሁሉ የእስራኤል አምላክ

የእግዚአብሔር ማደሪያ በምት ሆን በታቦተ ጽዮን ፊት ይታይ ማለት በዓል ለማክበር ሦስት ጊዜ ይውጣ፣

፳፭፣ ወአመ አወዕለሙ ለሕዝብ እምቅድመ ገጽከ እሰፍሎን ለአድዋ ሊከ ወአልቦ ዘይፈትዋ መነሂ ለምድርከ ወሰባ ተዓርግ ሠለስተ ጊዜያተ በዓመት ታስተርኢ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክ፣

አሕዛብን ከአንተ አርቄ ከነዓንን ባወረስኹህ ጊዜ አውራጃህን አሰፋልሃለሁ፣ ከወረሰኻትም በኋላ አገርህን የሚመኛት ማንም ማን የለም፣ መመኛ ትማ ምነው ብሎ የሚያገኛት የለም ሲል ነው፣ በዓል ለማ ድረግ በፈጣሪህ በእግዚአብ ሔር ፊት ለመታየት በዓመት ሦስት ጊዜ ለገቢረ በዓል ብትወጣም፣

፳፮፣ ወአትዝባሕ ሳዕል ደም ብሔዕ መሥዋዕትየ ወኢይቢት ለነገህ መሥዋዕተ በዓል ዘፋሲካ፣

ተሠውቶ ያደረገውን ደም መሥ ዋዕት አድርገህ አትሠዋ፣ አንድም ባደረ ደም መሥዋ ዕቱን አትሠዋ፣ /ሐተታ/ ሸክላ ቢሆን ይስበሩት፣ ብርት ቢሆን ይወልውሉት ይላልና፣ ለበዓለ ፋሲካ የተሠዋው መሥዋዕ ትም ተርፎ አይደር፣

፳፯፣ ቀዳሜ እክለ ምድርከ ትወስድ ቤተ እግዚአብሔር አምላክከ ወኢታ ብስል በግዕ እንዘ ይጠቡ ሀሊበ እሙ፣

በእርሻህ ከበቀለው እህል መጀመሪያ የደረሰውን አንተ ሳትቀምስ ወደ ቤተ እግዚአ ብሔር ወስደህ ለሊቀ ካህናቱ ስጥ፣ በጉን የእናቱን ጡት ሲጠባ ሳለ፣ አንድም ጡብቶ ሳይጨርስ አትሠዋው አለ ርኅራኄ ነው፣ አንድም ለሊቀ ካህናቱ ሳታሳይ አታሳድገው ሲል ነው፣ /ሐተታ/ ሰባት ቀን የእናቱን ጡት ሲጠባ ይሰነብታል፣ በስምንተኛው ቀን የሊቀ ካህናቱ ሹም ሒዶ አይቶ ይጽፈዋል ከዚያው ያድጋልና እንዲህ አለ፣

፳፰፣ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጸሐፍ ለከ ዘንተ ነገረ እስመ በዝንቱ ነገር አቀውም ለከ ኪዳነ ወለእስራኤል፣

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፣ ይህን የነገርኩህን ነገር ሁሉ ጻፈው፣ በዚህ በተናገር ኩት ነገር ለአንተና ለእስራ ኤል መሐላዬን አጸናለሁና ሕጌን ብትጠብቁ እጡብቃ ችኋለሁ ሲል ነው፣

፳፱፣ ወነበረ ቅድመ እግዚአብሔር አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ ኢበልዐ እክለ ወኢሰትየ ማየ ወጸሐፈ እግዚአብሔር ውስተ ጽላት ዘንተ ነገረ ፤ተ ቃላተ፣

ሙሴም በደብረ ሲና እህል ሳይበላ፣ ውሃ ሳይጠጣ አርባ መዓልት አርባ ሌሊት ተቀመጠ፣ እግዚአብሔርም ዐሥሩን ቃላት በሁለቱ ጽላት ጽፎ ሰጠው፣ ምሳሌ ነው፣ የቀድሞው ዕላት የአዳም፣ እምነበ አልቦ እንደ ተገኘ አዳምም እንበለ ዘርእ ለመገኘቱ ምሳሌ፣ ሁለት ወገን መሆኑ የነፍሱ የሥጋው፣ በጣዖት ምክንያት እንደ ተሰበረ አዳምም በኃጢአት ለመጎዳቱ ምሳሌ፣ የኋለኛው ጽላት የእመቤታችን፣ ቀር ከመ ቀዳምያት ማለቱ እመቤታችን በዘር በሩካቤ ለመገኘቷ ምሳሌ፣ ጽሕፈቱ ጌታችን ከሷ የነሣው ሥጋ፣ ቃሉ የአምላካዊ ቃል፣ በግብር አምላካዊ መገኘቱ ጌታም እንበለ ዘርእ ለመወለዱ ምሳሌ፣ አንድም የቀደመው ጽላት የኦሪት፣ የኋለኛው ጽላት የወንጌል፣ የቀደመው ጽላት እንደ ተሰበረ ሕገ ኦሪትም አልፏልና፣ የኋለኛው ጽላት ጸንቶ እንደኖረ ሕገ ወንጌልም ጸንቶ ይኖራልና፣

፳፱፣ ወሶበ ወረደ ሙሴ እምደብረ ሲና ወሀለዋ ክልኤ ጽላት ውስተ እደዊሁ ወእንዘ ይወርድ እምደብር ኢያእመረ ከመ ተሰብሐ ኅብረ ገጹ እንዘ ይትናገር ምስለ እግዚአብሔር፣

ሙሴ ከደብረ ሲና በወረደ ጊዜ ሁለቱ ጽላት በእጆቹ ተይዘው ነበር፣ ከደብረ ሲናም ሲወርድ ከእግዚአብሔር ጋር ስለ ተነጋገረ በፊቱ ብርሃን እንደ ተሳለበት አላወቀም ነበር፤

፴፣ ወሶበ ርእይዎ አሮን ወኮሉ ደቂቀ እስራኤል ለሙሴ ከመ ተሰብሐ ርእየተ ኅብረ ገጹ ፈርሀ ቀሪቦቹ፣

አሮንና የእስራኤል ልጆች ሁሉ የሙሴን ፊት ብርሃን ሁኖ፣ አንድም ብርሃን እንደ ተሳለ በት ባዩ ጊዜ ወደ እሱ መቅረብን ፈሩ፤

፴፩፣ ወጸውያሙ ሙሴ ወገብእኅ ኅቤሁ አሮን ወኮሉ መኳንንተ ትዕይንት ወተናገሮሙ ሙሴ፣

ሙሴም ፈርተው ወደሱ አንቀርብም ሲሉ ባዩ ጊዜ እኔ ነኝ አይዟቸው ብሎ ጠራቸው፣ አሮንና የእስራኤል አለቆችም ሸሽተው ሔደው ነበርና ተመልሰው ወደሱ ሔዱ፣ ሙሴም ተናገራቸው፤

፴፪፣ ወእምደኅረ ዝንቱ ቀርቡ ኅቤሁ ኮሉ ደቂቀ እስራኤል ወአዘመኑ ኮሉ ዘተናገሮ እግዚአብሔር በደብረ ሲና፣

ከዚህ በኋላ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ተሰብስበው ወደ እሱ ቀረቡ፣ እሱም ጌታ በደብረ ሲና የነገረውን ሁሉ ሥሩ ብሎ አዘዛቸው፤

፴፫፣ ወሶበ አሕለቀ ተናግሮቶሙ ወደዩ ሳዕል ገጹ ግልባቤ በዘይሄ ውር ገጸ፣

ሙሴም እግዚአብሔር ያዘዘውን ነገር ለእስራኤል ነግሮ ከጨረሰ በኋላ ፊቱን የሚሰውርበትን ልብስ /ሻሽ/ በፊቱ ላይ አደረገ፤

፴፬፣ ወሶበ የሐውር ሙሴ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ይትናገሮ ያሴስል ግልባቤ እስከ ይወዕእ ወእምከመ ወዕእ ይንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ኮሉ ዘአዘዘ እግዚአብሔር፣

ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር ለመነጋገር በሔደ ጊዜ ተነጋግሮ እስከመለስ ድረስ ፊቱን የሸፈነበትን ልብስ አንሥቶ ይሔድ ነበር፣ እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ለእስራኤል ልጆች ይነግራቸው ዘንድ ተነጋግሮ ከወጣ በኋላ ግን ፊቱን ይሸፍን ነበር፤

፴፭፣ ወርእዩ ደቂቀ እስራኤል ከመ ተሰብሐ ገጹ ወከመ ወደዩ ግልባቤ በዘይሄውር ገጸ እንዘ ይወዕእ ከመ ይትናገሮሙ፣

የእስራኤል ልጆችም በሙሴ ፊት ብርሃን እንደ ተሳለበት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ሊነግራቸው ወደነሱ በሚመጣ በት ጊዜ ፊቱን በልብስ ሸፍኖ እንዲመጣ ተረዳ፣ /ሐተታ/ ለጊዜው ፊቱን መሸፈኑ እስራኤል ባዩት ጊዜ ፈርተው የሚሸሹ ስለሆነ ነው፣ ፍጻሜው ግን ወደነሱ ሲሔድ ፊቱን መሸፈኑ ኃጢአት ብትሠሩ ጣዖት ብታመልኩ ድንቁርና ይሠለጥንባችኋል ሲል ነው፣ ወደ ጌታ ሲሔድ መሸፈኛውን ገልጦ መሔዱ ለጊዜው እስራኤል አይተው አይፈሩትምና ፍጻሜው ግን ወደ እግዚአብሔር ብትመለሱ ድንቁርና ይርቅሳችኋል ሲል ነው።

ምዕራፍ ፴፬

፩፣ ወአስተጋብእሙ ሙሴ ለኮሉ ማገበረ ደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ ዝንቱ ውእቱ ነገር ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ ትግበርዎ፣

ሙሴም የእስራኤልን ወገኖች ሁሉ ሰብስቦ እንዲህ አላቸው፣ ትሠሩት ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዛቸው ነገር ይህ ነው፤

፪፣ ሰዱሰ መዋዕል ትገብሩ ግብረ ክሙ ወበሳብዕት ዕለት ተግርፉ ቅድስት ሰንበት ዕረፍቱ ለእግዚአብሔር ኮሉ ዘይገብር ባቲ ግብረ ለይሙት፣

ስድስት ቀን ሠርታችሁ በሰባ ተኛው ቀን ዕረፍት አድርጉ፣ እግዚአብሔር ከመፍጠር ያረፈባት የከበረች በዓል ናትና በዚያች ቀን ሥራ የሚሠራ ባትም ሰው ሁሉ ተፈርዶበት ይሙት፤

፫፣ ወአታንድዱ እሳተ በውስተ ኮሉ ማገደርክሙ በዕለተ ሰንበትዮ፣

በሰንበት ቀን በቤታችሁ ሁሉ እሳት አታንድዱ፤

፬፣ ወይቤሎሙ ሙሴ ለኮሉ ማገበረ ደቂቀ እስራኤል እንዘ ይብል ዝንቱ ውእቱ ቃል ዘአዘዘ እግዚአብሔር እንዘ ይብል፣

ሙሴም ለእስራኤል ልጆች ወገኖች ሁሉ እንዲህ ብሎ ነገራቸው፣ እግዚአብሔር የተናገረው ቃል ይህ ነው፤

ገባኤ

፭፣ ንሥኡ እምኔሆሙ መባዓ ለእግዚአብሔር ኮሉ ዘሐለዩ ልበሙ ያምጽኡ እም ቀዳሚ ንዋዮሙ እምወርቅ ወእምብሩር ወእምብርት፣

ከእስራኤል ወገኖች የሚገባውን መብዓ ተቀበሉ፣ ከወርቁም

ከብሩም ከናሱም መጀመሪያ ካገኙት ገንዘብ ልባቸው ያሰበውን ሁሉ ያምጡ፤

፮፣ ወያክንት ወጎብረ ከብድ ወለይ ክቡብ ወቢሶስ ፍቱል ወግገረ ጠሊ፤

ሰማያዊ ሐር እጥፍ ሁኖ የተሠራ ቀይ ሐር ብጫ ሐር የተፈተለ የነጭ ሐር የፍየል ጠጉር፤

፯፣ ወማዕሰ በግዕዝ ግብረ መሐን ወመሐን መጸጸት ወዕፀ ዘኢይነቅዝ፤

ተለፍቶ ቀይ ቀለም የገባ የበግ ለምድ ሰማያዊ ቀለም የገባ የበግ ለምድ የማይነቅዝ ዕንጨት፤

፰፣ ወቅብዓ ለማጎቶት ወአፈዋተ ለተቀብዖ ወዕጣናተ ለማዕጠንት፤

ለሙብራት የሚሆን ዘይት የሚቀቡት ሽቱ ለማዕጠንት የሚሆነውን ዕጣን፤

፱፣ ወአዕባነ መረግድ ወአዕባነ ዘይትሔረዉ ለኤፋድ ወለሎግዮ፤

መረግድ የሚባሉ ዕንቀጥዎችንም ለኤፋድና ለሎግዮ ጌጥ የሚሆኑ ዕንቀጥዎችን፤

፲፣ ወኩሎሙ ጠቢባን ልብ ዘውስ ቴትክሙ ይምጽኡ ወይግብሩ ኩሎ ዘአዘዘ እግዚአብሔር፤

ከእናንተ ወገን የልብ ዕውቀት ያላቸው ሰዎች ሁሉ መጥተው

እግዚአብሔር ያዘዘውን ሥራ ሁሉ ይሥሩ፤

፲፩፣ ደብተራ ወሰቃቲሃ ወመክደና ውኖዓዳቲሃ ወአዕማዲሃ ወመናሥ ግቲሆን፤

አራቱን ኅብር ግምጃ፤ በግምጃው ላይ የሚደረገውን ማቀን፤ በማቀፍ ላይ የሚደረገውን የማቀን ደበሎ ቀለበቶቹን ዓምዶቿን አዕማዱ የሚያዘብቸው ማገርቸን፤

፲፪፣ ወታቦተ ዘመርጡል ወመሃ ውሪሃ ወተድባበ ወመንጠላዕተ ዘምሥዋር፤

ታቦቱን የሚሸከሙበት መሎ ጊያውን፤ የታቦቱን መግጠ ሚያ የቅድስተ ቅዱሳኑን መጋረጃ፤

፲፫፣ ወአዕማዲሃ ወምዕማዲሆን ወማዕደ ወመሃውርቲሁ፤

መጋረጃ የሚጋረድባቸውን ዓምዶች ስክተታቸውን ሰደቃውን መሎጊያዎቹን፤

፲፬፣ ወኩሎ ንዋያ ወተቅዋመ ማጎቶት፤

መብራት የሚበራበት መቅረ ዙንና ዕቃውንም ሁሉ፤

ወኩሎ ንዋያ ወመጋትዊሃ ወቅብዓ ማጎቶት፤

ዕቃዎን ሁሉ አዕቃን ለሙብ ራት የሚሆነውን ዘይቱን፤

፲፭፣ ወምሥዋዓ ዘዕጣን ወመሃውርቲሁ ወቅብዓ ዘይትቀብቡ፤ ወዕጣን ዘየጎጥኑ ወምክዳን ፍጎት ዘደብተራ፤

ዕጣን የሚታጠንበት ማዕጠን ቱንና መሎጊያዎቹን የሚያጥኑበትን ዕጣኑንና የሚቀቡትን ዘይት የድንኳኑ ደጃፍ የሚጋረድበትን መጋረጃ፤

፲፮፣ ወምሥዋዓ ዘመሥዋዕት ወሰ ቅስቀ ዘብርት ዘሎቱ መሃውሪሁ ወኩሎን ንዋያቲሁ ወማዕከከ ንዋያ ቲሁ ወማዕከከ ምስለ መንበሩ፤

መሥዋዕት የሚሠዋበት መሠ ዊያውንና ስቡ የሚቃለጥበትን የብረት ወንፊት መሎ ጊያዎቹንና ዕቃውንም ሁሉ ሰነንና ብርቱን፤

፲፯፣ ወመንጠላዕተ ዓዕድ ወአዕ ማዲሁ ወምዕማዲሆን ወመክድነ አንቀጸ ዓዕድ፤

የቅጽሩን መጋረጃ አዕማዱን ከነስክተታቸው የቅጽሩን በር መጋረጃ፤

፲፰፣ መታክሊሁ ለደብተራ ወመታ ክለ ዓዕድ ወአውታሪሆን፤

የደብተራ አሪትንና የቅጽሩን በር መጋረጃ የሚይዘባቸው ካስማዎች በካስማው የሚይዘውንም አውታር፤

፲፱፣ ወአልባሲሁ ለአሮን ካህን ወአልባሲ ደቂቁ ዘክህነቶሙ ወአ ልባሲ በዘይገብሩ በውስተ መቅደስ፤

ለአሮንና ለልጆቹ የክህነታቸው መለያ የሚሆኑትን ልብሶች በቤተ መቅደስ ለብሰው የሚያገለግሉበትንም ልብስ ይህንንም ሁሉ ይሥሩ፤ /ሐተታ/ ይህንንም ጌታ ለሙሴ ሲነግረው ሙሴ ለእስራኤል ሲነግራቸው እነሱ ሲያመጡ ሲሠሩ መላልሶ ይናገረዋል፤

፳፣ ወወዕኡ ኩሉ ማጎብሮሙ ለደቂቀ እስራኤል እምነበ ሙሴ፤

የእስራኤል ልጆች ወገኖች ሁሉ ይህን ከሰሙ በኋላ ከሙሴ ዘንድ ወጡ፤

፳፩፣ ወአምጽአ ፩ዱ ፩ዱ በከመ ሐለየ በልቡ ወበከመ ፈቀደ በነፍሱ አምጽአ መባዓ ለእግዚአብሔር ለኩሎ ግብራ ለደብተራ መርጡል ወለኩሎ መፍቅዳ ወለኩሎ አልባሲ ዘመቅደስ፤

እያንዳንዱ ሊሰጥ ወደ ልቡ እንደ አሰበ ለደብተራ አሪት ሥራና ለሚያሻው ሁሉ የቤተ መቅደስ ልብስ የሚሆነውንም ሁሉ ለእግዚአብሔር መብዓ አድርጎ አመጣ፤

፳፪፣ ወአምጽአ ዕድው ዘእምነበ አንስትኒ ዘከመ ፈቀደ ልቦን ማጎ ተማተ፤ ወአውባበ ወሕልቀታተኒ

ወሐብላታተኒ ወአውቃፈ ወኮሎ ሠርጌ ዘወርቅ፣

ሴቶች ልባቸው የወደደውን ያህል ሰጥተዋቸው ወንዶች ከሴቶች ተቀብለው አመጡ፣ አምጽኦ ያለውን ይተረት ራል፣ የወርቅ ማርዳ /የወርቅ ፈርጥ/ ወአውጸበ፣ ንፎ መንደ ልቶ ወሕልቀታተኒ ተርታ ቀለበት፣ ወሐብላታተኒ የወርቅ እንጥልጥል ወአውቃፈ የወርቅ የብር አምባር ወኮሎ ሠርጌ ዘወርቅ ነግሳለትና የወርቁንም ጌጥ ሁሉ አመጡ፤

ወኮሎ አምጽኦ ወርቀ መባዓ ለእግዚአብሔር፣

ያልተሠራውንም ወርቅ ሁሉ ለእግዚአብሔር መብዓ አድርገው አመጡ፤

፳፫፣ ወኮሎ ብእሲ ዘረከበ ያክንተ ወንብረ ከብድ ወለየ ክቡብ ወቢሶሳ ክቡብ ወፀጉረ ጠሊ ወማዕሰ በግዕ ግቡረ መህን ወማዕሰኒ ዘሥርዮቱ ኅብረ ያክንት፣

ሰማያዊ ሐር ያለው ብጫ ሐር ድርብ ሁኖ የተሠራ ቀይ ሐር ድርብ ሁኖ የተሠራ ነጭ ሐር የፍየል ጠጉር የመህን ሥራ የሚሆን የበግ ለምድና ሰማያዊ ቀለም የገባ አንቀልባ ያለው ሰው ሁሉ አመጣ፣

፳፬፣ ወአብዓ ኮሎ ዘበዕዓ ብዕዓተ ብሩረ ወብርተ መባዓ ለእግዚአ ብሔር፣

እሰጣለሁ ብሎ የተሳለውን ሁሉ ወርቁን ብሩን ለእግዚአ ብሔር መብዓ አድርጎ አመጣ፣

ወእምነበ ተረከበ ዕዕ ዘኢይነቅዝ ለኮሎ እምግብረ መፍቅዱ ለደብ ተራ አምጽኦ፣

ለደብተራ ኦሪት የሚያሻውን ሥራ ሁሉ የማይነቅዝ ዕንጨት ከሚገኝበት ቦታ አመጡ፤

፳፭፣ ወብእሲትኒ እንተ ትክል ፈቲል በእደዌሃ አምጽኦት ፈትላ ዘያክንት ወንብረ ከብድ ወለይ ወቢሶሳ፣

ፈትላ የምታውቅ ሴትም ሰማያዊ ሐርን ብጫውን የቀዩን የነጨን ሐር እየፈተለች አመጣች፣

፳፮፣ ወኮሎን አንስት እላ ሐለያ በልቦን ወበጥብብ ፈተላሁ ለጸጉረ ጠሊ፣

በልባቸው የዕውቀትን ነገር የሚ ያሰቡ ሴቶችም ሁሉ የፍየሉን ጠጉር በጥብብ ፈትለው አመጡ፤

፳፯፣ ወመላእክትኒ አምጽኦ አዕባነ መረግድ ወአዕባነ ዘይትኔረው ለኤፉድ ዘላዕለ መትከፍት ወለሎ ግዮ፣

አለቆችም መረግድ የሚባል ዕንቁ ከትከሻና ከደረት በሚ ውሉ ልብሶች ላይ የሚሆኑ ዕንቁዎችን አመጡ፤

፳፰፣ ወቅብዓ ማንቶት ወቅብዐ ዘይትቀብዐ ወዕጣን ዘየግጥን፣

የሚያበሩትንና የሚቀቡትን ዘይት የሚያጥኑበትን ዕጣንም አመጡ፤

፳፱፣ ወኮሎ ብእሲ ወብእሲት ዘፈቀደ ልቦሙ ከመ ያብኡ ወይግብሩ ኮሎ ግብረ ዘእዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ አምጽኦ ደቂቀ እስራኤል መባዓ ለእግዚአ ብሔር፣

መብዓ ያገቡ ዘንድ እግዚአብ ሔርም ሙሴን ያዘዘውን ሁሉ ያደርጉ ዘንድ የእስራኤል ልጆች ሴቶችና ወንዶች ሁሉ ልቡናቸው የወደደውን መብዓ ለእግዚአብሔር አመጡ፤

፴፣ ወይቤሎሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ናሁ ጸውዖ እግዚአብሔር በስሙ ለባስልኤል ወልደ ኡሪ ወልደ ሐር ዘእምነገደ ይሁዳ፣

ሙሴም የእስራኤልን ልጆች እንዲህ አላቸው፣ እነሆ ከነገደ ይሁዳ ከሚሆን ከሐር የተወ ለደ የኡሪ ልጅ ባስልኤልን እግዚአብሔር በስሙ ጠራው፤

፴፩፣ ወመልዖ መንፈስ እግዚአ ብሔር ወጥበበ ወልቡና ወአእምሮ፣

መንፈስ ረድኤትን፣ ማስተ ጥልን ዕውቀትን አሳደረበት፤

፴፪፣ ከመ ይኩን ሊቀ ላዕል ኮሎ ፀረብት ወይግብር ኮሎ ምግባረ ወይግብር ወርቀኒ ወብሩረኒ ወብርተኒ፣

ከሠራተኞች ሁሉ በላይ አለቃ ይሆን ዘንድ ሥራውንም ሁሉ ወርቁን ብሩን ብርቱን ይሠራ ዘንድ፤

፴፫፣ ወኪነ ዕንቁኒ ወዕሲ ወይግብር ኮሎ ግብረ በጥብብ ወይምሐር፣

የዕንቁን ሥራ እየቀረፀ ለመግጠም ዕንጨቱንም እየጠ ረበ እያለዘበ ለመግጠም ሥራውን ሁሉ ራሱ እየሠራ ለሌሎቹም ያስተምር ዘንድ፤

፴፬፣ ወወደዖ ውስተ ልቡ ሎቱኒ ወለኤልያብ ወልደ አክሲምክ ዘእምነገደ ዳን፣

ከነገደ ዳን በሚሆን በአክሲ ምክ ልጅ በኤልያብና በባስል ኤል ልብ እግዚአብሔር ዕውቀቱን አሳደረ፤

፴፭፣ ወመልዖሙ ጥበበ ልብ ከመ ያእምሩ ገቢረ ኮሎ ግብረ መቅደስ ዘይትኦነም ከመ ይእንሙ በያክንት ወበንብረ ከብድ ወበለይ ክቡብ ወቢሶሳ፤

ለደብተራ ኦሪት የሚሠራውን ሁሉ በዕውቀት ይሠሩ ዘንድ በሰማያዊ ሐር በብጫ ሐር ድርብ ሁኖ በተሠራ ቀይ ሐር በነጭ ሐር ይሠሩ ዘንድ፤

ወከመ ይገባሩ ኩሎ ግብረ ጸርባት ዘዘዘአሁ፤

የዕንጨቱንም አጠራረብ ልዩ ልዩ እያደረጉ ይሠሩ ዘንድ ዕውቀትን አሳደረባቸው።

ምዕራፍ ፴፱

፩፣ ወገብሩ ባስልኤል ወኤልያብ ወኩሎሙ ጠቢባን ልብ እለ ተውገብ ሎሙ ጥብብ ወአእምሮ ከመ ይገባሩ ኩሎ ግብረ መቅደስ ዘይትፈቀድ ኩሎ ዘአዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

ለደብተራ አሪት የሚያሻውን ሥራ ሁሉ ይሠሩ ዘንድ ፍጹም ዕውቀት የተሰጣቸው ዓዋቂዎች ሁሉ ኤልያብና ባስልኤልም እግዚአብሔር ለሙሴ ያዘዘውን ሥራ ሁሉ ሠሩ፤

፪፣ ወጸውዎሙ ሙሴ ለባስልኤል ወኤልያብ ወለኩሎሙ እለ ቦሙ ጥብብ ዘወገሰሙ እግዚአብሔር አእምሮ ውስተ ልቦሙ፤

ሙሴም ኤልያብንና ባስልኤልን እግዚአብሔር በልቡናቸው ፍጹም ዕውቀት ያሳደረባቸውን ሰዎች ሁሉ ጠራቸው፤

ወለኩሎሙ እለ በፈቃድ ልቦሙ ይገባሩ ከመ ይገባሩ ወከመ ይሁሩ ውስተ ዝንቱ ግብር ከመ ይፈጽምዎ፤

በልባቸው ወደው የሚሠሩትን ሁሉ ሥራ ወደሚሠሩበት ቦታ

ሒደው ሥራውን ይፈጽሙ ዘንድ ጠራቸው፤

፫፣ ወነሥኡ እምቅድመ ሙሴ መባዓ ዘአብኡ ደቂቀ እስራኤል ለኩሎ ምግባረ መቅደስ ከመ ይገባሩ፤

ለደብተራ አሪት የሚሆነውን ሥራ ሁሉ ይሠሩ ዘንድ የእስራኤል ልጆች ያገቡትን መባ ከሙሴ ፊት ተቀብለው ሔዱ፤

ወእሙንቱን ይትዌከፉ ዓዳ ዘያ በውኡ እምገብ እለ ያመጽኡ ነግሀ ነግሀ፤

እነሱም እስራኤል ዕለት ዕለት የሚያመጡትን መባ ይቀበሉ ነበር፤

፬፣ ወመጸአሙ ኩሎሙ ጠቢባን እለ ይገብሩ ግብረ መቅደስ ፩ዱ ፩ዱ በበምግባራ ዘይገብር፤

የደብተራ አሪትን ሥራ እንደ ታዘዘው አድርገው የሚሠሩ ጥበባኞች ሁሉ አንዱም አንዱ በሙሴ ዘንድ መጥተው፤

፭፣ ይቤልዎ ለሙሴ ብዙን መባዓ ያበውሱ ሕዝብ እምግብር ዘአዘዞ እግዚአብሔር ከመ ይትገባር፤

ሕዝቡ እግዚአብሔር ይሠራብሎ ካዘዘው አብልጠው ደስ ብሏቸው ብዙ መባ ያመጣሉ፤ አንድም ብዙን መባዕ ዘያበውኡ ሕዝብ፤ ሕዝቡ የሚያገቡት ይሠራ ዘንድ እግዚአብሔር ካዘዘው ሥራ ይልቅ ብዙ ነው፤

፮፣ ወአዘዘ ሙሴ ወሰበከ ውስተ ትዕይንት ለዕድኒ ወለአንስትኒ ወይቤ እምይእዜ ኢይገባሩ መባዓ ዘመቅደስ ወተክልዓ ሕዝብ እምአብኦ፤

ሙሴም እንግዲህ ወዲህ ለደብተራ አሪት ሥራ የሚሆን መባዕ አታምጡ ብሎ ለወንዶችም ለሴቶችም በከተማው ዐዋጅ ነገረ፤ ሕዝቡም መባ ከማግባት ተከለከለ፤

፯፣ እስመ አክሎሙ ለምግባር ዘይገብሩ ወተርፎሙ፤

ሕዝቡ ያገቡት መብዓ ለደብተራ አሪት ሥራ በቅቶ ተርፏቸዋልና፤

፰፣ ወገብሩ ኩሎሙ ጠቢባን ልብ ምግባረ ደብተራ ዐወርተ አዕጻደ እምቢሶስ ክዑብ ወእምያክንት ወገብረ ኩብድ ወለይ ክዑብ ወኪሩቤን ገብሩ በምግባረ ምዕናም፤

የልብ ዕውቀት ያላቸው ሰዎች ሁሉ ለደብተራ አሪት የሚሆን የልብሱን ሥራ ከሰማያዊ ሐር ከብጫ ሐር እጥፍ ሁኖ ከተሠራ ከቀይ ሐርና ከነጭ ሐር ዐሥር ፈርጅ አድርገው ሠሩ፤ ኪሩቤልንም ከመጋረጃው ላይ በጥልፍ ሥራ ሣሏቸው፤

፱፣ ወኑኑ ለአሐዱ ዓዕድ ጳ ወ፳ቱ በእመት ወርገቡ ርብዕ በእመት

ለአሐዱ ዓዕድ በመሥፈርቱ ከማሁ ለኩሎሙ አዕጻድ፤

የአንዱ ፈርጅ ቁመቱ ሃያ ስምንት ወርዱ አራት ክንድ ነው፤ የሁሉም ቁመታቸውም ወርዳቸውም በአንዱ ፈርጅ ልክ ነው፤

፲፣ ወኃምስተ አዕጻደ አስተሳመኩ በበይናቲሆሙ አሐዱ ምስለ ካልዑ ወኃምስተ አዕጻደ አስተሳመኩ በበይናቲሆሙ አሐዱ ምስለ ካልዑ፤

አምስቱን ፈርጅ በአንድ ወገን አምስቱን ፈርጅ በአንድ ወገን አድርገው አንዱን ከአንዱ ጋር በስፍ አያይዘውታል፤

፲፩፣ ወገብሩ ፶ መማስጠ ዘያክንት ላዕል ከንፈረ አሐዱ ዓዕድ እምጽንፋ በዘየገብር፤

ሁለቱንም የሚያገናኝ በአንዱ ፈርጅ በጠርዙ ላይ ከሰማያዊ ሐር ሃምሳ ተባት ቀላልፍ ሠሩ፤

፲፪፣ ወከማሁ ሃምሳ መማስጠ ገብሩ በከንፈረ ዓዕድ ካልዕ በዘየገብር፤

አንድ ወገን ሁኖ በተሰፋው በሁለተኛውም ፈርጅ በጠርዙ ላይ የሚገናኙበት ሃምሳ ተባት ቀላልፍ ሠሩ፤

፲፫፣ ወገብሩ ፶ ሳምንት ዘወርቅ ወአገብሩ አዕጻዳተ አሐዱ ምስለ ካልኡ በሳምንት ወኮን ደብተራሁ አሐዱ፤

ሃምሳ የወርቅ ቀለበትም ሠርተው አምስቱን ፈርጅ በአንድ

ወገን አድርገው በቀለበት አያያዙት፤ እንዲህም አድርገው አንድ ድንኳን አደረጉት፤

፲፬፣ ወገብሩ ዐሠርተ ወአሐደ አዕዓደ ዘሰቅ ዘይሴውር እምላዕላ ለደብተራ፤

በግምጃውም ላይ በድንኳኑ ላይ የሚለብስ ከበግ ጠገኑር የተሠራ ዐሥራ አንድ ፈርጅ ሠሩ፤

፲፭፣ ወለለጃዱ ዓዕድ ኑኑ ፴ በእመት ወርጎቡ ርብዕ በእመት ለለጃዱ ዓዕድ ከግቡ በአምጣኒሆሙ፤

የአንዱ ፈርጅ ቁመቱ ሠላሳ ወርዱ አራት ክንድ ነው፤ የዓሥራ አንዱም ሁሉ ፈርጅ ቁመታቸውም ወርዳቸውም በአንዱ ፈርጅ ልክ ነው፤

፲፮፣ ወአጎብሩ ኃምስተ አዕዓደ በበይናቲሆሙ ወስድስተ አዕዓደ አጎብረ በበይናቲሆሙ፤

አምስቱን ፈርጅ በአንድ ወገን፤ ስድስቱን ፈርጅ በአንድ ወገን አድርገው አንዱን ከአንዱ ጋር በስፍ አያይዘውታል፤

ወገብሩ ፶ መግስጠ ላዕል ከንፈረ አሐዱ ዓዕድ በጽንፋ በዘየታብሩ፤

አንድ ወገን ሁነው በተሰፉት በአምስቱ ፈርጅ ጠርዝ ላይ የሚገናኙበት ሃምሳ ተባዕት ቀሌፍ ሠሩ፤

፲፯፣ ወኃምሳ መግስጠ ላዕል ከንፈረ ዓዕድ ካልእ በዘየታብሩ፤

አንድ ወገን ሁነው በተሰፉ በስድስቱ ፈርጅ በአንዱ ፈርጅ ጠርዝ ላይም የሚገናኙበት ኃምሳ ተባዕት ቀሌፍ ሠሩ፤

፲፰፣ ወገብሩ ኃምሳ ፋዓዳተ ዘብርት በዘየታብሩ ከመ ይኩን አሐደ፤

አገናኝተው አንድ የሚያደርጉበት በአንዱ ፈርጅ ላይ የሚያገናኙበት ኃምሳ የብርት /የናስ/ ቀለበት ሠሩ፤

፲፱፣ ወገብሩ ዘይከድኖ ለሠቅ ማዕል በግዕ ሳሠዩ፤

በብስጥ ላይ /በድንኳኑ ላይ/ የሚለብስ ተለፍቶ ቀይ ቀለም የገባ የበግ ለምድ ሰብስበው ሠሩ፤

፳፣ ወገብሩ አዕማደ ዘደብተራ እምዕዕ ዘአይነቅዝ፤

ለደብተራ አራትም ከማይነቅዝ ዕንጨት አዕማድን /ምስሶ ምቾን/ ሠሩ፤

፳፩፣ ዘዕሥር በእመት ቆሙ ለጃዱ ዓምድ ወርጎቡ እመት ወመንፈቀ እመት፤

የአንዱም ዓምድ /ምስሶ/ ቁመቱ ዓሥር ክንድ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል /ከስንገር/ ነው፤

፳፪፣ ወመሳምክተ ሥረዊሁ ክልኤቱ ለአሐዱ ዓምድ እንዘ ይላመክ

አሐዱ ምስል ካልኤ ወከግቡ ገብሩ ለኩሉ አዕማደ ደብተራ፤

አንዱ ከአንዱ ጋራ ተገናኝቶ የሚቆምበት የአንዱን ዓምድ ሁለት ምዕማድ እያደረጉ ለደብተራ አራት አዕማድ ሁሉ እንደዚሁ ሁለት ሁለት ምዕማድ እያደረጉ ሠሩ፤

፳፫፣ ወገብሩ ዕሥራ አዕማደ እምገጸ አዜብ፤

በአዜብ /በደቡብ/ በኩል ሃያ አዕማድ ሠሩ፤

፳፬፣ ወገብሩ ለሙ ለጃ አዕማድ አርብዓ ስክተታተ ዘብሩር ፪ቱ ስክተቱ ለአሐዱ ዓምድ በክልኤሆሙ ገጽቲሁ ወክልኤቱ ስክተቱ ለአሐዱ ዓምድ በክልኤሆሙ ገጽቲሁ፤

ለሃያው አዕማድ በብር የተለ በጡ አርባ ምዕማድ ሠራላቸው እግሩ የሚቆምበት የአንዱን ዓምድ ምዕማድ ሁለት ሁለት እያደረጉ በሁለቱ እግሩ የሚቆምበት የአንዱንም ዓምድ ምዕማድ ሁለት ሁለት እያደረጉ ሠሩ፤

፳፭፣ ወእምካልዕ ገጸ ደብተራ መንገል ሰሜን ገብሩ ፳ አዕማደ፤

በመስዕ በኩል ላለው ለአንዱ ወገንም ሃያ አዕማድ ሠሩ፤

፳፮፣ ወስክተቶሙ አርባዕ ዘብሩር ለለጃዱ ዓምድ ወ፪ቱ ስክተቱ እምክልኤቱ ገጽቲሁ፤

የሚቆሙበትም በብር የተለ በጡ አርባ ምዕማዶች ሠሩ፤

ቸው በሁለት ወገን የሚቆሙበት፤ እያንዳንዱ አዕማድ /ምዕማዶች/ ሁለት ሁለት ናቸው፤

፳፯፣ ወእምድጎር እምገጸ ደብተራ መንገል ባሕር ፮ቱ አዕማደ፤

በደብተራ አራት በስተኋላዋ በምዕራብ በኩል ስድስት አዕማድ ሠሩ፤

፳፰፣ ወ፪ተ አዕማደ ገብሩ ዓዳ ለመግዝን ደብተራ እምድጎር፤

ዳግመኛም በስተክበሮ ቤት በኩል ለመግዝን መግቻ ሁለት ምስሶምቾ አምጥተው በቀኝና በግራ አቆሙ፤

፳፱፣ ወዕሩዩ ኮኑ ወኃብሩ እምታ ሕቱ እስከ ላዕላ ወከግቡ ገብሩ ለክልኤሆን መግዝን፤

አንድ ሁነው ከላይ እስከታች ተካክለው ቆሙ፤ ለሁለቱም መግዝን እንዲህ አደረጉ ማለት የመግዝን መግቻ ሠሩ፤

፴፣ ወኮኑ ፳ቱ አዕማድ ወምዕማዳ ሆሙ ዐሥሩ ወስሱ ዘብሩር ወለለ ጃዱ ጃዱ ዓምድ ፪ቱ ፪ቱ ምዕማዱ፤

መላው ስምንት ምስሶምቾ ሆኑ በብር የተለበጡ ምዕማዳቸውም /እግሮቻቸውም/ አሥራ ስድስት ናቸው፤ የእያንዳንዱ ዓምድ ምዕማድ /እግር/ ሁለት ሁለት ነው፤

፴፩፣ ወገብሩ መናገሥት ለአዕማደ ደብተራ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ፎተ መናገሥት እምኣሐዱ ገጽ፣

ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠው ለደብተራ ኦሪት አዕማድ ማገር ሠሩ፣ በአንድ ወገን አምስት ማገር፣

፴፪፣ ወጋምስተ መናገሥት እምካ ልእ ገጽ ወጋምስተ መናገሥት ዘመንገለ ባሕር፣

አምስቱን በግራ፣ አምስቱን በቀኝ፣ አምስቱን በስተከበር ቤት በኩል ላሉ አዕማድ ማገር ሠሩ፣

፴፫፣ ወገብሮ ለመንሠግ ዘማዕከል ከመ ይዕዱ በማዕከል አዕማድ እምጽንፍ ኅበ ጽንፍ፣

የመካከለኛውን ማገር ውስጥ ለውስጥ ከዳር እስከ ዳር እንዲ ሔድ አደረገው፣

፴፬፣ ወለአዕማድ ወለመማሥጡ ወለመናገሥትቤ ቀፈልዎሙ ወርቀ፣

አዕማዱንም ምስሶዎቹንም ማገ ፍንም የማገሩንም መያዣ ቀለበ ቶቹን በወርቅ ለበጡአቸው ፤

፴፭፣ ወገብሩ መንጠላዕተ ዘይክንት ወገብረ ከብድ ወለይ ክዑብ ወቢሶስ ፍቱል ወገብሩ በግብረ ምዕናም ኪሩቤን፣

እጥፍ ሁኖ ከተሠራ ከቀይ ሐርና ከነጭ ሐር ከብጫ ሐርና ከሰማያዊ ሐር መጋረጃን ሠሩ፣ ኪሩቤልንም በመጋረጃው ላይ በጥልፍ ሥራ ሣሏቸው፣

፴፮፣ ወገብሩ ላቲ ፱ተ አዕማደ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ወቀፈልዎሙ ወርቀ ወአርእስቲሆሙኒ ዘወርቅ ወገብሩ ሎሙ ፱ተ ምዕማደ ዘብሩር፣

ከማይነቅዝ ዕንጨት /ከግራር/ ቁርጠው መጋረጃውን የሚጋር ዱባቸው አራት አዕማድ /ምስሶ ዎች/ ሠርተው በወርቅ ለበጣ ቸው፣ ክባላቸውም የወርቅ ነው፣ አራቱ አዕማድ የሚቆ ሙበት አራቱንም ምዕማድ /እግር/ በብር ለበጣቸው፣

፴፯፣ ወገብሩ ላቲ መንጠላዕተ ዘይክድኖ ለኖላተ ደብተራ እምያ ክንት ማብረ ከብድ ወለይ ክዑብ ወቢሶስ ፍቱል በብዑድ ግብረት ፣

የደብተራ ኦሪትን ደጃፍ የሚ ጋርዱበት እጥፍ ሁኖ ከተሠራ ከቀይ ሐርና ከነጭ ሐር ከሰ ማያዊ ሐርና ከብጫ ሐር በልዩ አሠራር መጋረጃን ሠሩላት፣

፴፰፣ ወገብሩ ላቲ ለመንጠላዕት ፎተ አዕማደ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ወቀፈልዎሙ ወርቀ ወአርእስቲ ሆሙኒ ዘወርቅ ወገብሩ ሎሙ ኃምስተ ምዕማደ ዘብርት፣

መጋረጃ የሚጋረድባቸው ከማ ይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠው አምስት ምስሶዎች ሠርተው በወርቅ ለበጣቸው፣ ክባላቸ ውም የወርቅ ነው፣ በብርት ለብጠው አምስት ምዕማድም ሠሩላቸው፣ ሁሉ የሚረገጠው ስለሆነ፡፡

ምዕራፍ ፴፬

ገባኤ

፩፣ ወገብረ ባስልኤል ታቦተ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ዘካዕበ እመት ወመንፈቀ እመት ኑኅ እመት ወመንፈቀ እመት ራኅባ እመት ወመንፈቀ እመት ቆማ፣

ባስልኤልም ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠ ወርዱን ክንድ ከስንዝር፣ ወደ ላይ ቁመቱን ክንድ ከስንዝር፣ ርዝመቱን ሁለት ክንድ ከስንዝር አድርጎ ለጽላቱ ማደሪያ ታቦትን ሠራ፣

፪፣ ወቀፈላ ወርቀ ንጹሕ እምው ስጣ ወእምኣፍኣሃ ወገብረ ላቲ ቀጸላ ወርቅ በዓውዳ ወገብረ በውስቴታ ማዕበል ዘወርቅ ዙኖጻዳት እምዓውዳ፣

በውጭም በውስጥም በጠራ ወርቅ ለበጣት፣ በዙሪያዎም የወርቅ ቀጸላ /አክሊል/ አበጀ ላት፣ ወርቁን አቅልጦ ቀለበቱ የሚገባበት በአራቱ ማዕዘን የወርቅ ጉብጉብ ሠራላት፣

፫፣ ወሰበክ ላቲ ጸባይ አርባዕተ ዘወርቅ ወአንበርን ላዕል አርባዕቱ ምስማካቲሃ ጸባይ ክልኤተ ውስተ አሐዱ ምስማክ ወጸባይ ክልኤተ ላዕል ዳግም ምስማክ፣

አራት የወርቅ ቀለበት ሠርቶ በዳርና በዳር በአራቱ መዓዘን

አንጠለጠላቸው፣ ሁለቱን ቀለበት በአንድ ወገን፣ ሁለቱን ቀለበት በአንድ ወገን አድርጎ አኖራቸው፣

፬፣ ወገብረ ላቲ መዓውርተ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ወቀፈሎሙ ወርቀ፣

ከማይነቅዝ ዕንጨት መሎጊያ አበጅቶ በወርቅ ለበጣቸው፣

፭፣ ወአብአ ድንባዛቲሃ ውስተ እልኩ ጸባይ አርባዕ እል ውስተ ምስማክ ዘታቦት መላክሚሃ ለታቦት በዘይስክምዋ ቦሙ፣

ታቦቱን የሚሸከሙባቸው መሎ ጊያዎችንም በታቦቱ በአራቱ መዓዘን በተንጠለጠሉት በአራቱ ቀለበት ውስጥ አገባ፣

፮፣ ወገብረ ላቲ ተድባበ ዘወርቅ ንጹሕ ዘካዕበ እመት ወመንፈቀ እመት ራኅባ፣

ርዝመቱ ሁለት ክንድ ከስንዝር ወርዱ ክንድ ከስንዝር የሆነ የጠራ የወርቅ መግጠሚያ አበጀላት፣

፯፣ ወገብረ ላቲ ክልኤተ ኪሩቤን ዘወርቅ ፍሕቆ፣

ተመትቶ ከለዘበ ወርቅ የሁለ ቱን ኪሩቤል ምስል ቀርዖ፣

ወገብሮሙ እምክልኤቱ ምስማካቲሁ ለተድባብ፣

በታቦቱ መግጠሚያ ላይ በዳርና በዳር አኖራቸው፣

፳፮፣ አሐዱ ኪሩብ እምላፊ፣ ወአሐዱ ኪሩብ እምላፊ እምስማካቲሁ ለተደባብ፣

አንዱን ኪሩብ በአንድ ወገን፣ አንዱን ኪሩብ በአንድ ወገን አድርጎ ቀረፃቸው፤

፱፣ ወኮኑ ኪሩቡን ይረብቡ ክነፊ ሆሙ እመለልልት እንዘ ይጸልሉ በክነፊሆሙ መለልልተ ተደባብ ወገጸሙ ይትናጸር በበይናቲሆሙ በዲባ ተደባብ፤

ሁለቱም ኪሩቤል የታቦቱን መግጠሚያ በሁለቱ ክንፋቸው ሸፍነው ረበው ይታዩ ነበር፤ በመግጠሚያውም ላይ በዳርና በዳር ሁነው እንደሚኖሩ ዶሮ ፊት ለፊት ይተያዩ ነበር፤

፲፣ ወገብረ ማዕደ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ኑኑ ካዕበ ዕመት ወራጎቡ ዕመት ወቆሙ ዕመት ወመንፈቀ ዕመት፤

ሰደቃውንም ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠ ርዝመቱን ሁለት ክንድ፣ ወርዱ ክንድ፣ ቁመቱን ክንድ ከሰንዝር አድርጎ ሠራ፤

፲፩፣ ወቀፈሎ ወርቀ ንጹሐ ወገብረ ሎቱ ቀጸላ ዘወርቅ በዓውዱ፤

በጠራ ወርቅ ለብጦ ዙሪያውን እንደ አፈ ድስት ያለ የወርቅ ከንፈር አበጀለት፤

፲፪፣ ወገብረ ማዕበለ ዘወርቅ በዓውዱ መጠነ አርባዕቱ አዓብዕ ወገብረ ለተጸላሁ ጽበነ አርባዕተ፤

በከንፈሩ ዙሪያ ከፍታው ጋት የሚያከል የወርቅ አክሊል አዞረበት፤ በከንፈሩም ላይ አራት የወርቅ ቀለበት አበጀለት፤

፲፫፣ ወገብረ ፍፃሜተ ዘማዕበለ ለተጸላሁ ወገብረ አርባዕተ አውቃተ ዘወርቅ ወአንበሮን ዲባ አዓብዕ ውስተ አርባዕቱ ፍና ዘእገሪሁ መንገል ቀጸላሁ፤

ለመግጠሚያው አራት ቀለበት ሠራለት፤ ለማዕደም አራት የወርቅ አምባሮች ሠርቶ ከመግጠሚያው አጠገብ በእግሩ በኩል ባለ በአራቱ መግዝን በቀለበቶቹ ውስጥ አንጠለጠ ላቸው፤

፲፬፣ ወኮኑ እጽብሂሁ አብያተ ለመግውሪሁ ዘያንሥኡ ማዕደ፤

ቀለበቶቹም ማዕደን ለሚሸከሙ ባቸው ለመሎጊያዎቹ መግቢያ ሆኑ፤

፲፭፣ ወገብረ መግውርቲሁ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ወቀፈሎሙ ወርቀ ንጹሐ ከመ ያንሥኡ ቦሙ ማዕደ፤

መሎጊያዎቹን ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠርቶ ማዕዱን እንሥተው ሊሸከሙባቸው በጠራ ወርቅ ለበጣቸው፤

፲፮፣ ወገብረ ንዋያተ ዘማዕደ መጽብሐ ወአጽሕልተ ወመዳምግ ወመዋጽሐ በዘቦቱ ያወጽሑ ዘወርቅ፤

በማዕደ ላይ የሚሠራባቸውን ዕቃዎች ሁሉ ሠራ፤ ወጥ የሚቀርብበትን ወጭት፣ ኅብስት የሚቀርብበትን ገህል፣ ማንካዎችን፣ ደሙን የሚያፈሱበት ጽዋ ይህን ሁሉ ከወርቅ ሠራ፤

፲፯፣ ወገብረ መራፍተ እምወርቅ ንጹሕ ፍሕቆ ገብራ ለመራፍት ግምደ ወአብራኢሃ ወመአሃዚሃ ወክበበ ርእሳ ወጽጊያቲሃ እምኔሃ ተገብሩ፤

መብራት የሚበራበትን መቅረዝ ከጠራ ከለዘበ ወርቅ ሠራ፤ የተቅዋምን መካከለኛውን ቋሚ ዋን ክፍት አድርጎ ወይም ሥረ ወጥ አድርጎ ሠራ፤ ከዚያም አጽቆቹንና መሸቢያዎቹን መግጠሚያዎንም ሠራ አበባዎቹም ከእሷ ተሠሩ ማለት ምንባረ ፈትሎቿም ሥረወጥ ሁነው ተሠሩ፤

፲፰፣ ስድስቱ አብራዕ እለ ይበውኡ እምገቦሃ ለተቅዋመ ማኅቶት ሠለስቱ አብራዕ እምአሐዱ ፍናሃ ወሠለስቱ አብራዕ እምካልእ ፍናሃ፤

በመቅረዚቱ በግራ በቀኝ ሥረወጥ ሁነው የተሠሩት ስድስቱ አዕጾቅ ሦስቱ በአንድ ወገን፣ ሦስቱ በአንድ ወገን ሁነው ተሠርተዋል፤

፲፱፣ ወሠለስቱ መግኅዚሃ እለ የኅብሩ ምሳሌ ለአሐዱ ክበበ ርእሰ ጽጉይ ከማሁ ለጅቲሆሙ አብራዕ እለ ይወዕኡ እምተቅዋመ ማኅቶት፤

ሦስቱ መሸቢያዎቹም በመመሳሰል አንድ ናቸው፤ ለአንዱ አጽቅ ምንባረ ፈትል አበባ የመሰለ መግጠሚያ እንዳለው ከተቅዋም ሥረወጥ ሁነው ለወጡ ለስድስቱም አዕቦቅ ምንባረ ፈትልና እንደ አበባ የመሰለ መግጠሚያ አላቸው፤

፳፣ ወለተቅዋመ ማኅቶት መግኅ ሃቲሃ አርባዕቱ ወጽጊያቲሃ ወክበበ ርእሳ፤

በመካከል ቋሚ ለሆነችው መቅረዝ መሸቢያዎቹ አራት ናቸው፤ አበባ መስለው የተሠሩ ምንባረ ፈትሎቿም መግጠሚያ ያላቸው ናቸው፤

፳፩፣ ወክበብ መትሕተ ፪ቱ ፪ቱ አብራዕ ለስድስቲሆሙ አብራዕ እለ ይወዕኡ እምኔሃ፤

ሁለት ሁለት ሁነው በተሠሩት አዕቦቅ በታች ክበብ ሁኖ የተሠራ ምዕማድ አለ፤ ስድስቱ አዕቦቅ ከርሷ ሥረ ወጥ ሁነው የተሠሩ ናቸው፤

፳፪፣ ክበበ ርእሳ ወአብራኢሃ እምኔሃ ኮኑ ኮሎሙ ፍሕቆ እምአሐዱ ወርቅ ንጹሕ፤

ከተቅዋም ሥረ ወጥ ሁነው የተሠሩ መግጠሚያዎና ምንባረ

ፈትሷ ሁሉም ከአንድ ጥሩ ወርቅ ልዝብ ሁነው የተሠሩ ሆኑ፤

፳፫-፳፬፣ ወገብረ መንግሥት ፯ተ ወገብረ ጽዋዲሃ ወበዘያሌንይዋ ዘወርቅ ወለኩሉ ንዋያተሃ መክሊተ ወርቅ ገብራ፤

በሰባቱም ምንባረ ፈትል ሰባት ፈትሎችን አደረገ፤ አንድም በተቅዋም በቀኝም በግራም ስድስት አዕቃቅ ሠርቶ ራሷን ፯ተኛ አደረገ፤ ዘይቱን የሚመ ለብትን ጽዋ ፈትሉን የሚጠ ቅሱበትን ወለባና የሚኮስት ፍብትንም መቀስ ከወርቅ ሠራ፤ ይህንንም ሁሉ ከአንድ መክሊተ ወርቅ ሠራ፤

፳፭፣ ወገብረ ምሥዋዓ ዘዕጣን እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ዘዕመት ኑኑ ወእመት ራጎቡ ርቡዓ ገብሮ፤

ዕጣን የሚታጠንበትንም ማዕ ጠንት ከማይነቅዝ ዕንጨት ርዝመቱ ክንድ፣ ወርዱ ክንድ የሚሆን ቆርጦ አራት ገጽ አድርጎ ሠራው፤

ወካዕበ እመት ቆሙ ወእምኒሁ ተገብሮ አቅርጎቲሁ፤

ቁመቱ ሁለት ክንድ ነው፤ እንደ ቀንድ ሁነው የተሠሩ መያዣዎቹም ከሱ ሥረ ወጥ ሁነው የተሠሩ ናቸው፤

፳፮፣ ወቀፈሎ ወርቀ ንጹሐ ምድሮ ወዓውደ ዓረፍቱ ወአቅር ንቲሁ፤

ወለሉን የግድግዳውን ዙሪያና መያዣዎቹንም በጠራ ወርቅ ለበጠው፤

፳፯፣ ወገብረ ሎቱ ቀጸላ ዘወርቅ በዓውዱ ወጀኢተ አውቃፈተ ወርቅ ገብረ ሎቱ መትሕተ ቀጸላሁ ላዕል ፪ቱ ገበዋረሁ ዘይከውኑ ኦብያተ ለመግውሪሁ ከመ ያንሥኡ በሙ ኪያሁ፤

በዙሪያውም እንደ አፈድስት ያለ የወርቅ ከንፈር ሠራለት፤ ማዕጠንቱን፤ ይሸከሙባቸው ዘንድ መሎጊያዎቹ የሚገቡ ባቸውን ሁለት የወርቅ ቀለበቶችንም ከከንፈሩ በታች በሁለት ወገን ሠራ፤

፳፰፣ ወገብረ መግውርቲሁ እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ወቀፈሎሙ ወርቀ፤

መሎጊያዎቹንም ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጦ ሠርቶ በወርቅ ለበጣቸው፤

፳፱፣ ወገብረ ቅብዕ ዘይትቀብዕ እምዘይት ወአፈዋተ ቅድድ ጽዑጠ ዘጸዓጢ፤

ካህናት የሚቀቡትንም ቅባት አስማምቶ የሚቀመም ሽቱ አጣፋጭ ከሚያዘጋጀው ያማረ የተወደደ ከሆነ ሽቱና ከዘይት አደረገ።

ምዕራፍ ፴፬

ገባኤ

፩፣ ወገብረ ምሥዋዓ ለመሥዋዕት እምዕዕ ዘኢይነቅዝ ዘኃምስቱ በዕመት ኑኑ ወኃምስቱ በዕመት ራጎቡ ርቡዓ ከነ ወሥልስ በዕመት ቆሙ፤

የሚሠዋበትን ምሥዋዕ ወደ ላይ ቁመቱ ሦስት ክንድ፣ ወርዱ እምስት ክንድ፣ ርዝመቱ እምስት ክንድ የሚሆን አራት ገጽ አድርጎ ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠራ፤

ወገብረ አዕጋሪሁ ውስተ አርባዕቱ መግዝኒሁ ወእምኒሁ ይእቲ ምቅዋ ማቲሁ፤

በአራቱ መግዝን የሚቆምበት እግር አበጀለት፤ ይኸውም መቆሚያዎቹ ሥረ ወጥ ሁነው የተሠሩ ናቸው፤

፪፣ ወገብረ ሎቱ አቅርጎተ ዲበ አርባዕቱ መግዝኒሁ ወእምኒሁ ወዕኡ አቅርጎቲሁ ወቀፈሎ ብርተ፤

በአራቱም ገጽ አራት ቀንድ /ከላብ/ አወጣለት፤ አራቱም ቀንዶች ሥረ ወጥ ሁነው የተሠሩ ናቸው በናስም ለበጠው፤

፫፣ ወገብረ ኩሎ ንዋያተ ምሥዋዕ ምንጋሣተ ወጸሕራተ ወፍያላተ ወመ ፍስሳተ ወመውሰደ እሳት ኩሎ ገብረ እምብርት፤

የምሥዋዕትን ዕቃ ሁሉ፤ አመዱን የሚያፈሉበትን ዕንቅብ ሥጋውን

የሚቀቅሉበትን ድስት፤ ደሙን የሚቀበሉበት ጣሱን፤ ከድስቱ ሥጋ የሚያወጡበትን ባለ ሦስት ልሳን መውጊያ፤ እሳት የሚወስዱበትን መጫሪያ፤ ይኸንንም ሁሉ ከናስ /ከብርት/ ሠራ፤

፬፣ ወገብረ መጥበስተ ለመሥዋዕት ስትሠቀ ከመ መሥገርተ ዓሣ ዘብርት፤

ስቡ ለሚቀልጥበት ለምሥዋዓ ብርቱ እንደ ዓሣ መራብ ያለ የብረት ወንፊት ሠራለት፤

ወገብረ ሎቱ ለመጥበስት ፬ተ ጎልቀታተ ዘብርት ውስተ አርባ ዕቱ መግዝኒሁ፤

ስቡ ለሚቀልጥበት ለምሥዋዓ ብርቱ በአራት ወገን አራት የብረት ቀለበት አበጀለት፤

ወአንበሮ ለመጥበስት በቤተ መሥዋዕት ታሕተ ወኮነ በመንፈቀ ቤተ መሥዋዕት፤

ስቡ የሚቀልጥበት መጥበኛውን በምሥዋዕ ውስጥ አኖረው፤ ይኸውም በምሥዋዕ ውስጥ በእኩሌታው ላይ ሆነ፤

፭፣ ወሰበክ አርባዕተ አውቃፈተ ዘብርት ለአርባዕቱ መግዝኒሁ ከመ ይኩኑ ኦብያተ ለመግውርቲሁ፤

ለሚሸከሙባቸው መሎጊያዎች መያዣ እንዲሆኑ በአራቱ ወገን /ገጽ/ አራት የብረት ቀለበቶች ሠራ፤

ውብዑደ ኮነ በግብረ መርፍዕ ወቆሙ ኃምስቲ፣ በዕመት እመንገሰ ራጎቡ ከመ መንገዳት ሃጻድ፣

በጥልፍ ሥራ /በግብረ መርፍ/ ልዩ ሁኖ የተሠራ የሆነ በወርዱ በኩል ያለው ቁመቱም እንደ በሩ መጋረጃ አምስት ክንድ ነው፤

፲፱፡፳፣ ወአዕማዲሁ አርባዕቱ ዙብሩር ወምዕማዲሆሙ አርባዕቱ ዙብርት ወኮሉ መታክል ደብተራ ዘዓውደ ዓዕድ ዙብርት፣

አራት የሚሆኑ ምስሪዎቻቸውም በብር የተለበጡ ናቸው፣ አራት የሚሆኑ ምዕማዶቻቸውም የናስ ናቸው፣ የደብተራ አራት የዙሪያው መጋረጃ ካስማ ሁሉ የናስ ነው፤

፳፩፣ ወከመዝ ሥርዓታ ለደብተራ መርጡል ዘከመ ተአዘዘ ሙሴ እምእግዚአብሔር ከመ ይኩኖሙ ግብሩሙ ለሌዋውያን በእደ ይታ ምር ወልደ አሮን ካህን፣

የሌዋውያን ግብራቸው /ሥር ዓታቸው/ በአሮን ልጅ በይታ ምር ይደረግ ዘንድ ሙሴ ከእግዚአብሔር እንደ ታዘዘ የደብተራ አራት ጌጡ ሥርዓቱ እንዲህ ነው፤

፳፪፣ ወባስልኤል ወልደ አራ ወልደ ሐር ዘእምነገደ ይሁዳ ገብረ ኮሎ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

ከነገደ ይሁዳ የተወለደ የሐር ልጅ የሚሆን የዑሪ ልጅ ባስል

ኤልም እግዚአብሔር ለሙሴ እንደ አዘዘው አድርጎ ሁሉን ሠራ፤

፳፫፣ ወምስሌሁ ኤልያብ ወልደ አክሴምክ ዘእምነገደ ዳን ዘኮነ ሊቀ ኪነት ዘበምዕናም ወበዘመርፍዕ ወበዘአስት፣

ከእሱም ጋር ከዳን ወገን የሚሆን የአክሴምክ ልጅ ኤልያብ የመሆን ሥራና የጥልፍ ሥራ የማቅም ሥራ በሚሠሩት ላይ አለቃ ሁኖ ተሾሞ ነበር፤

ከመ ይዕንም በየክንት ወበጎብረ ከብድ ወበለይ ክዑብ ወበሶስ ክዑብ፣

በሰማያዊ ሐር በብጫ ሐር ዕጥፍ ሁኖ በተሠራ በነጭ ሐርም የጥልፍ ሥራ ይሠራ ዘንድ ተሾሞ ነበር፤

፳፬፣ ወኮሎ ወርቅ ዘመባዕ ዙተገብረ ለምግባረ ደብተራ፣

ለደብተራ አራት ሥራ የሆነው መባሁኖ የገባው ወርቅ ሁሉ፣

ኮነ ጅወፀተ መካልያ ወጂተ ጀተ ወፀ ስቅለ በስቅለ ቅዱስ፣

በቤተ እግዚአብሔር ዓዋቂ /ሚህን/ ገያ ዘጠኝ መክሊት ሰባት መቶ ሠላሳ ወቂት ሆነ፤

፳፭፣ ወብሩርኒ ዘመባዕ ዘአስተ ፋተዱ እምትዕይንት፣

ከሠፈሩ ተቈጣጥረው ያወጡት የብሩ መባ፤

ምዕት መካልይ ወዐሠርቱ ምዕት ወሰብአቱ ምዕት ሰብ ወጋምስቱ ሰቅል በሰቅል ቅዱስ፣

በቤተ እግዚአብሔር ዓዋቂ /ሚህን/ መቶ መክሊት ሺህ ሰባት መቶ ሰባ አምስት ወቂት ነው፤

፳፮፣ ዘአስተዋዕሉ በበርእሱሙ አሐተ አሐተ ዲድርክመ ወአሐተ ዲድርክም መንፈቁ ለሰቅል፣

በየራሳቸው ያወጡት አንዳንድ ድሪም ነው፤ አንዱም ድሪም የወቂት እኩሌታ ነው

ወኮሎ ዙሪ ውስተ መፍቅድ ዘእምጅ ዓም ወላዕሉ ጅ ወፀፀት ወጅቱ ጀት ወፀ፣

ይህን ገንዘብ እንዲሰጥ ለመ ቀጠር የሔደው ከገያ ዘመን ጀምሮ እስከ አምሳ ዘመን ያለው ሰው ሁሉ ስድሳ እልፍ ከሦስት ሺህ ስድስት መቶ ሦስት ሺህ አምስት መቶ አምሳ ነው፤

፳፯፣ ወተገብረ ዝክቱ ምእት መካልይ ዙብሩር ለምዕማደ አዕማድ ዘደብተራ ወለምዕማደ አዕማድ ዘመንገዳት፣

ይኸውም መቶ መክሊት ብር ለደብተራ አራትና ለቅድስተ

ቅዱሳን መጋረጃ አዕማድ ምዕማዶች /መቀመጫ/ ተለበጠ /ተሠራ/፤

ምዕት መካልይ ለምዕት ምዕማድ በበአሐተ መክሊት ለለአሐተር ርእስ፣ ለእያንዳንዱ ምዕማድ አንድ አንድ መክሊት እያደረጉ ለመቶው ምዕማድ መቶ መክሊት አፍስሰው ለበጡት፣

፳፰፣ ወለዝንቱ ፲ቱ ጀት ወጂቱ ምዕት ወጅወጅቱ ሰቅል ገብርም ለአዕማደ ዓዕድ፣

ይህንን ሺህ ከሰባት መቶ ሰባ አምስቱን ብር ግን ለደብተራ አራት አዕማድ ከላብ አድርገው ሠሩት፤ አንድም ለቅጽፋ አዕ ማድ ክባስ አድርገው ሠሩት፤

፳፱፣ ወኮነ ብርት ዘመባዕ አርባ ዕቱ ምዕት ወሰብዓ መካልይ ወጅ ጀት ወፀቱ ጀት ሰቅል፣

የብርቱ /የናሱ/ ስጦታ አራት መቶ ሰባ መክሊት ሁለት ሺህ አራት መቶ ወቂት ነው፤

፴፣ ወገብረ እምኤሁ መንበረ ኖጎተ ደብተራ ዘመርጡል ወምሥ ዋዓ ዘመሥዋዕት፣

ከዚህም ከፍሎ በደብተራ አራት ደጃፍ ላሉ አዕማድ ምዕማድና መሥዋዕት የሚሠዋበትን መሠ ዊያን ሠራ፤

፴፩፣ ወመጥበስተ ወኵሎ ንዋዩ ምሥዋዕ ወመንበረ ንዐድ ዘዓውድ ወመንበረ ኣንቀጸ ንዐድ፣

ስብ የሚጤስበትን የብርት ወንፌት የምሥዋዓ ብርትን ዕቃ ሁሉ የቅጽኑንና የቅጽኑን በር ምዕማድ፣

ወኵሎ መታክል ደብተራ ወመታክል ንዐድ ዘዓውድ፣

የደብተራ ኦሪትን ካስማ የዙሪያ ቅጽኑንም መጋረጃ ካስማ ሁሉ ከናስ ሠራ።

ምዕራፍ ፴፱

፩፣ ወዘተርፈ ወርቅ ዘመባዕ ተገብረ ንዋይ በዘይገብሩ ቅድመ እግዚአብሔር፣

መባ ከገባ ወርቅ ተሠርቶለት የተረፈው ወርቅ በቤተ እግ ዚአብሔር በሚያገለግሉበት ገንዘብ የሚያገለግሉበት ዕቃ ተሠራ፣

ወእምን ያክንት ወገብረ ክብድ ወለይ ወባሶስ ተገብረ ኣልባሰ ለመልእክተ መቅደስ ወገብሩ ኣልባሰ ቅዱስ ለኦርን በስመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

ከሰማያዊና ከብጫ ሐር ከቀይና ከነጭ ሐር የተረፈውም በመቅ ደስ ሲያገለግሉ የሚሉብሱት ልብስ ተሠራ፣ እግዚአብሔር

ሙሴን እንዳዘዘው ለኦርንም የከበረ /የተለየ/ ልብስ ሠራ፣

፪፣ ወገብሩ ኤፋደ በወርቅ ወባይ ክንት ወበገብረ ክብድ ወበለይ ክዑብ ወባሶስ ክዑብ፣

ልብስ መትከፍ /የደረት ልብስ/ የሚሆን ኤፋድንም በሰማያዊና በብጫ ሐር በቀይና በነጭ ሐር እየጠለፉ በወርቅ እያስ ጌጡ ሠሩ፣

፫፣ ወገብሩ ቁጽለ ዘወርቅ ወሠጠ ቅም ወገብርም ከመ ይትፈተል ምስል ያክንት ወምስል ገብረ ክብድ ወምስል ለይ ክዑብ ወምስል ባሶስ ክዑብ፣

ወርቁን እንደ ቅጠል ኣሳስ ተው ሠርተው እየሠነጠቁ ከሰማያዊና ከብጫ ሐር ዕጥፍ ሁኖ ከተፈተለ ከቀይና ከነጭ ሐር ጋር ተስማምቶ እንዲ ፈተል ኣደረጉት፣

፬፣ ወገብርም ልብስ መትከፍት ዘይወርድ ውስተ ክልኤሆን መታክ ፍቲሁ፣

ለዚሁም በሁለት ወገን የሚገና ኝበት ሁለት ፈርጅ ሠርተው፣

ወአነሙ ክልኤተ ኤጲሞሳተ እምኤሆሙ እለ ይትላጻቁ በክልኤቱ ገበዋቲሁ፣

በሁለቱ ጫንቃዎቹ የሚወርድ የጫንቃ ልብስ ኣድርገው ሠሩት፣ ሐተታ ስንዝፍን

ለብቻው፣ ስንዝፍን ለብቻው ኣድርጎ በመሆን ሠርተኝ ኋላ በጥልፍ ያያይዘዋል፣

፭፣ ወለትብልያስ ዘልብስ መትከ ፍት እንም እምኤሆሙ በከመ አነሙ ኪያሃ በወርቅ ወባይክንት ወበገብረ ክብድ ወበለይ ክዑብ ወባሶስ ክዑብ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

በኤፋድ ያለ የጥልፍን ሥራ ሥረ ወጥ ኣድርገው፣ እሱን እንደ ሠሩ በሰማያዊና በብጫ ሐር በቀይና በነጭ ሐር እየጠለፉ በወርቅ እያስጌጡ እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳ ዘዘው ኣድርገው ሠሩት፣

፮፣ ወገብሩ ኣዕባነ መረግድ ወወጸ ይዎሙ ውስተ ወርቅ ወገለፍዎሙ ከመ ግልፈተ ማገተም በበአስማ ቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል፣

መረግድ /ዕንቀጥ/ የሚባሉ ሁለት ኣዕናቀሩ በወርቅ ገሩበገሩብ ላይ ኣስገጠው እንደ ማገተም ቅርፅ ኣድርገው የዓሥራ ሁለቱን ነገደ እስራኤል ስም ቀርፀው፣

፯፣ ወአንበርዎሙ ዲበ ኤጲሞሳቲሃ ለልብስ መትከፍት ለኣዕናቀሩ ዙተዝኮሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘ ዘው የእስራኤል ልጆች ስም የተጻፈባቸው ኣዕናቀሩን በኤፋድ ፈርጅ ጥልፍ ላይ ኣኖራቸው፣

፰፣ ወገብሩ ልብስ ሎግዮ ግብረ ምዕናም እሱቀ ከመ ግብረተ ልብስ መትከፍት በወርቅ ወባይክንት ወበገብረ ክብድ፣

ሎግዮንም /የደረት ኪስ/ እንደ ኤፋድ ኣሠራር የጥልፍ ሥራ ኣድርገው በሰማያዊ ሐርና በብጫ ሐር ዕጥፍ ሁኖ በተሠራ በቀይ ሐርና በነጭ ሐር እየጠ ለፉ በወርቅ እያስጌጡ ሠሩ፣

፱፣ ርቡዕ ወውጡሕ ውእቱ ወልብስ ሎግዮ እመት ኑኑ ወእመት ራገቡ እንዘ ውጡጎ ውእቱ፣

ሎግዮም በጥልፍ ተደራርቦ የተሠራ ምዕዙን /ኣራት ገጽ/ ነው፣ ድርብ ሆኖ ተሠርቶ ርዝመቱ ክንድ ወርዱ ክንድ ነው፣

፲፣ ወተአንመ ውስቴቱ ፱ቱ ያታ እንመት ዘኣዕናቀሩ ፩ዱ ያታ ዘሰርድዮን ወበጳዝዮን ወበመረግድ፣

ኣራት ረድፍ ሁኖ በጥልፍ የዕንቀጥ ፈርጥ ተጠለፈበት፣ በመጀመሪያው ረድፍ የተጠ ለፈው ሰርድዮን ጳዝዮን መረግድ የሚባል ዕንቀጥ ነው፣

፲፩፣ ወኣልእ ያታ ዘንብሩ ከመ ፍሕም ወሰንፔር ወኢያሰጺድ፣

በሁለተኛው ረድፍ /ወገን/ የተጠለፈው ፍሕም የሚመስል ዕንቀጥና ሰንፔር ኢያሰጺድ የሚባል ዕንቀጥ ነው፣

ጉባኤ

፲፪፣ ወሣልስ ያታ በለግርዮን ወበአካጥስ ወበአሜቴስጢኖስ፣

በሦስተኛውም ረድፍ የተጠለ ፈው ለግርዮን አካጥስ አሜቴስ ጢኖስ በሚባል ዕንቁ ነው፤

፲፫፣ ወራብዕ ያታ በዕንቁ ዘኅብረ ወርቅ ወበቢረሊ ወበሶም ወዓውደሙ በወርቅ አሠር፣

በአራተኛውም ረድፍ የተጠለ ፈው /የተቀረፀው/ አይነቱ ወርቅ የሚመስለውና ቢረሊ ሶም የሚባል ዕንቁ ነው ዙሪያውንም በወርቅ የተሰከ የተከበቡ ናቸው፤

፲፬፣ ወውለቶሙ አዕናቀስ በበአስ ማቲሆሙ ለ፲ቱ ወጀቱ ደቂቀ እስራኤል ወግሎፋን ከመ ግልፈተ ማኅተም ለለአሐዱ በበሰሞሙ፣

አዕናቀስ በዓሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ስም ቁጥር ናቸው፤ እያንዳንዱ ነገድም በየሰማቸው እንደ ማኅተም አቀራረዕ ሁነው ተቀርዖቻቸዋል፤

፲፭፣ ወገብሩ ሎቱ ሰናስል ጽፋሪ በልብስ ሎግዮ በግብረት ፍቱል ወበወርቅ ንጹሕ፣

በሎግዮም ላይ የተታታ የወርቅ ሰንሰለት ሠሩለት፤

፲፮፣ ወገብሩ ክልኢተ ክበበ ጥውዮ ዘወርቅ ወክልኢተ ሕልቀታተ ወርቅ ወወደይዎን ለውለቶን ሕልቀታት ውስተ ክልኢሆን ጽንፈሁ ለልብስ ሎግዮ፣

በሎግዮ በጠርዝና በጠርዙ የእባብ ራስ እያስመሰሉ ሁለት የወርቅ ቀለበት፣ ሁለት ተባት ቀልፍ ሠርተው፣ ሁለቱን የወርቅ ሰንሰለት በጠርዝና በጠርዙ በሁለት ወገን ባሉ በሁለት ቀለበቶች አያያዙት፤

፲፯፣ ወወደይዎ ለዝንቱ ጽፍሮ ወርቅ ላዕል እልክቱ ክልኢቱ ሕልቀታት እም ክልኢሆሙ ገበዋቲሁ ለልብስ ሎግዮ ውስተ ክልኢሆሙ ማኅበርቱ ወክልኢቱ ጽፍሮ፣

በሚገናኙበት በሁለቱ ጠርዞችም ሁለት የወርቅ ቋድ ሠርተው የእባብ ራስ አስመስለው ከሠሩት ተባት ቀልፍ ጋር አገናኙት፤

፲፰፣ ወአንበርዎን ላዕል ክልኢቱ ክበበ ጥውዮ ወወደይዎን ማዕከለ መታክፍቲሁ ለልብስ መትክፍት አንፃረ ገጹ፣

የጫንቃ ልብስ በሚሆን በኤፋድ በጠርዝና በጠርዙ ፊት ለፊት አድርገው አያያዟቸው፤

፲፱፣ ወገብሩ ገልቀታተ ወርቅ ወአንበርዎሙ ላዕል ክልኢሆሙ ጽንፈሁ ለኤፋድ እምታሕቱ መንገለ ገጹ ገበ ማኅበርቱ መልዕልተ እንመቱ ለልብስ መትክፍት፣

ሁለት የወርቅ ቀለበት ሠርተው ጥልፍ ሁኖ በተሠራ በኤፋድ ሎግዮ ፊት ለፊት ተያይቶ በሚገናኝበት በኤፋድ በዳርና በዳር አያይዘዋቸዋል፤

፳፣ ወአስተአጋገዎ ለልብስ ሎግዮ እምገልቀታቲሁ ገበ ሕልቀታተ ኤፋድ በፊትሉ ያክንት፣

የሎግዮና የኤፋድን ቀለበቶች ያክንት በሚባል ሐር አያይዘው፣ ኤፋድንና ሎግዮን አገናኙዋቸው፤

፳፩፣ ከመ ይኩን ላዕል እንመተ ኤፋድ ወከመ ኢያንጠልል ልብስ ሎግዮ እምልብስ መትክፍት ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳ ዘዘው ሎግዮ ከኤፋድ ተለይቶ እንዳይነጠል በኤፋድ ጠርዝ ላይ ይሆን ዘንድ፤

፳፪፣ ወገብሩ ጳደሬ በግብረ ምዕናም ዘኮላንታሁ በያክንት ክቡብ፣

ከእግር እስከ ራሱ በሰማያዊ ሐር እጥፍ ሁኖ የተሠራ እጅ ሰፊ ቀሚስ ሰፋ፤

፳፫፣ ወአፊ መልበስቱ እምኔሁ በዓውዱ ወድማሬሁ ዕንጥ ከመ ኢይትበተክ፣

አንገትያውም በዙሪያው ሥረ ወጥ ሁኖ የተሠራ፣ ክሳዱ ተካሪሱም እንዳይለይ ሥረ ወጥ ሁኖ ተሠራ፤

፳፬፣ ወገብሩ መልዕልተ ዓውዱ በልብስ ጳደሬ መትሕቴሁ ከመ ፍሬያተ ሮማን ሶበ ይጸጊ እም ያክንት ወገብረ ከብድ ወለይ ክቡብ ወቢሶስ ክቡብ፣

ከኤፋድና ከሎግዮ በታች በእጅ ሰፊው ቀሚስ ላይ በዙሪያው የሰማያዊና የብጫ ሐር ዕጥፍ ሁኖ የተሠራ የቀይና የነጭ ሐር ፊትል ሮማን ባበበ ጊዜ እንደሚያፈራው ፍሬ አስመስለው ሠሩ፤

፳፭፣ ወገብሩ ጸናጽላተ እምወርቅ ንጹሕ ወአንበርዎን ለጸናጽላት እማዕከለ ሮማናት ዲበ ጽንፋ ለጳደሬ እንተ ዓውዱ፣

ሻኩራዎቹን ከጠራ ወርቅ ሠርተው የሮማን ፍሬ መስለው በእጅ ሰፊው ቀሚስ ዙሪያ ባሉት በሐርቹ መካከል አያያዟቸው፤

፳፮፣ በውስተ ሮማናት ጸናጽል ፩ዱ፣ ወሮማን ፩ዱ፣ ጸናጽል ፩ዱ፣ ወሮማን ፩ዱ በዘቦቱ ይገብሩ ከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

በሮማን መካከል /በእጅ ሰፊው ቀሚስ መካከል/ በአንድ ወገን

የወርቅ ሻኩራ፣ በአንድ ወገንም የሮማን ፍሬ መስሎ የተሠራውን የሐር ፈትል እያከታተሉ አያያዟቸው እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው የክህነት ሥራ በሚሠሩበት ገንዘብ፤

፳፯፣ ወገብሩ አልባሰ ዘቢሶስ ግብረ ምዕናም ለአሮን ወለደቁቱ፤ ለአሮንና ለልጆቹም የነጭ ሐር ልብሶችን በጥልፍ ሥራ ሠሩ፤

፳፰፣ ወአክሊሊ ዘቢሶስ ወቆብዓ ዘቢሶስ ወድርማንቀ ዘቢሶስ

የነጭ ሐር ኩፊት የነጭ ሐር ቆብ የነጭ ሐር ሰናፊል /ሱሪ/ ሠሩ፤

፳፱፣ ወቅንዓታተ ዘቢሶስ ወዘያክንት ወዘጎብረ ከብድ ወዘለይ ከዑብ ወዕሠቅ ግብሩ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

ከነጭና ከሰማያዊ ሐር ከብጫና ዕጥፍ ሁኖ ከተሠራ ከቀይ ሐር መታጠቂያዎችንም ሠሩ ላቸው፤ አሠራሩም እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ድርብ ሁኖ የተሠራ ነው፤

፴፣ ወገብሩ ቁጽለ ወርቅ ፍሉጠ እምወርቅ ንጹሕ ወጸሐፍ ላዕሌሁ መጽሐፈ በቅርፀተ ማጎተም ቅዱስ ለእግዚአብሔር፤

ከጠራ ወርቅ ልዩ የሆነ የወርቅ ከለቻ/አክሊል/ ሠርተው ከዚያ

ላይ ለእግዚአብሔር የተለየ የሚሆን የማጎተም ቅርፅ ቀረፀ በት አኸያ ሸራኸያ ብለው ቀርጸውበታል፤

፴፩፣ ወወደዩ ሎቱ ነጽፈ ዘያክንት ከመ ይንበር መልዕልተ አክሊል ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንደ አዘዘው ከኩፊቱ ላይ የሰማያዊ ሐር ገበር ሠሩለት፤

፴፪፣ ወተፈጸመ ኩሉ ምግባረ ደብተራ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል ኩሉ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

የደብተራ አሪት ሥራ ሁሉ ተፈጸመ፤ የእስራኤል ልጆችም እግዚአብሔር ሙሴን እንደ አዘዘው አድርገው ሠሩ፤

፴፫፣ ወአምጽአዎ ለደብተራ ኅበ ሙሴ ወለሠቃቲሃ ወለኩሉ ንዋያቲሃ ወለአዕማዲሃ ወሉኖግዳቲሃ ወለመናሥግቲሆን ወለመከዩሆን፤

ደብተራ አሪትን ሙሴ ወዳለበት አመጧት፤ የማቁን ፈርጆችና መሣሪያዎቻን ሁሉ አዕማዶቻንና ቀለበቶቻን ማገርቻንና ምዕማዶቻንም አመጡ፤

፴፬፣ ወለመክደንታቲሃ ዘአምዕስተ በግዕ ወአምዕስተ መጻጸት፤

በላይ የሚያለብሷትን ቀለም ያልገባ የበግ ለምድና ተሰፍቶ ቀለም የገባውን ለምድ አመጡ፤

፴፭፣ ወመንጠላዕተ ምክዳን ወታቦተ ስምዕ ወመግውርቲሃ ወምሥሐል፤

ሃያውንና ዐሥሩን ክንድ የሚለየውን መጋረጃ ታቦትንና መሎጊያውን መግጠሚያውንም አመጡ፤

፴፮፣ ወማዕደ ምስለ ኩሉ ንዋያቲሁ ወጎብስተኒ ዘይሠርዑ፤

ሰደቃውን ከነመሣሪያዎቹ የሚያቀርብበትንም ኅብስተ ገጹን አመጡ፤

፴፯፣ ወተቅዋመ ማጎቶት ንጽሕተ ወመኃትዋሃ ዘየኃትዉ በሙ ወኩሉ ንዋያቲሃ ወቅብዓ ማጎቶት፤

ከጠራ ወርቅ የተሠራች የሙብ ራት መቅረዝ በአዕቅ ላይ የሚያኖሩዋቸውን ፈትሎችና መሣሪያዎቻን ሁሉ የሚበራውን ዘይቱን፤

፴፰፣ ወምሥዋዓ ዘወርቅ ወቅብዓ ዘይትቀብዑ ወዕጣነ ዘየዐጥኑ፤

የወርቁን መሠዊያ ማለት የወርቁን ማዕጠንት የሚቀቡትን ዘይትና የሚያጥኑትን ዕጣን፤

፴፱፣ ወመክደን ጥጎተ ደብተራ ወምሥዋዓ ዘብርት ወመጥበሰ ዘብርት ዘሎቱ ወለመግውርቲሁ ወኩሉ ንዋያቲሁ ወማዕከከ ምስለ መንበሩ፤

የድንኳኑን ደጃፍ መጋረጃ የብርት መሠዊያውንና ስብ

የሚቃለጥበትን የብርት ወንፌት መሎጊያዎቹንና መሣሪያዎቹን ሁሉ ሰነን ከነብርቱ /ከነመቀመጫው/

፵፣ ወመንጠላዕተ ዓዕድ ወአዕማ ዲሁ ወመከዩሆን ወመክደን እንቀጽ ዓዕድ ወሐብላታቲሁ ወመታክሊሁ ወኩሉ ንዋያተ ምግባረ ደብተራ ዘመርጡል፤

የቅዕሩን መጋረጃ ከአዕማዶቹና ከምዕማዶቹ /ከመቋሚያቸው/ ጋር የቅዕሩን በር መጋረጃም ከአውታሮቹና ከካስማዎቹ ጋር ልዩ የሆነች የድንኳኒቱን ሥራ ዕቃ ሁሉ አመጡ፤

፵፩፣ ወአልባሰ ቅድሳት ዘአሮን ወአልባሰ ደቂቁኒ ዘከህነቶሙ ወዘተርፉኒ አልባሳት ለምግባረ ደብተራ ወመክደንተ ባዕድኒ፤

አሮንና ልጆቹ የሚያገለግሉ ባቸውን የክብር ልብሶች ለደብተራ አሪት ሥራ የሚሆኑ የቀሩትንም ልብሶች ሁሉ ሌላውን ዕቃ የሚሸፍኑበትን ሁሉ ወደ ሙሴ አመጡ፤

፵፪፣ በከመ ኩሉ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ከማሁ ገብሩ ደቂቀ እስራኤል ኩሉ ሥርዓቶ፤

የእስራኤልም ልጆች እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አድርገው ሥራውን ሁሉ ሠሩ፤

፵፫፣ ወርአዮ ሙሴ ኩሎ ዘተገብረ ዘገብሩ ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ከማህ ተገብረ ወባረኮሙ ሙሴ፣

ሙሴም የእስራኤል ልጆች የሠሩትን ሥራ ሁሉ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሁኖ እንደ ተሠራ አይቶ መረቃቸው።

ምዕራፍ ፱

ጉባኤ

፩፣ ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፣

፪፣ አመ ርእሰ ሠርቀ ቀዳሚ ወርኅ ትተክላ ለደብተራ መርጡል፣

ሚያዝያ በባተ በመጀመሪያው ቀን ደብተራ አሪትን ትከላት፣

፫፣ ወታነብር ውስቴታ ታቦተ ዘስምዕ ወትከድና ለታቦት በመንጠላት፣

ሐግ የተጻፈበት ጽላት ያለበት ታቦትን በውስጧ አነራት ታቦትንም በመጋረጃ ጋርዳት፣

፬፣ ወታብውዕ ማዕደ ወትሠርያ በሥርዓቱ ወታብውዕ መራናተ ወትሠርዕ መጋትዊ፣

ማዕድን ከሃያው ክንድ ውስጥ አግብተህ ከእርሱ ላይ የሚሠራ ራባቸውን መሣሪያዎች ሁሉ

በየቦታቸው አነራቸው፣ መቅ ረዘንም አግብተህ ፈትሎቿን አዘጋጅላት፣

፭፣ ወታነብር ማዕጠንተ ዘወርቅ ቅድመ ታቦት ዘወርቅ ወዘስምዕ ወታነብር መንጠላት ጥናተ ደብተራ ዘመርጡል፣

ከወርቅ የተሠራችውን ማዕጠንት በታቦቱ አንገር አነራት፣ በደብተራ አሪት ደጃፍ መጋረጃውን ጋርድ፣

፮፣ ወታነብር ለምሥዋዕ ዘመሥዋዕት በቅድመ ጥናተ ደብተራ ዘመርጡል፣

የመሥዋዕቱንም መሠዊያ በደብተራ አሪት ደጃፍ ፊት ለፊት አነረው፣

፯፣ ወታነብር ማዕከከ ማዕከለ ደብተራ ወማዕከለ ምሥዋዕ ወትወዳ ውስቴቱ ማየ፣

ሰንን ከደብተራ አሪትና ከምሥዋዕ መካከል አነረህ ውሃ ሙላበት፣

፰፣ ወትተክል ዓዕደ ዓውዱ ወታነብር መክደን አንቀጸ ዓዕድ፣

የቅጽኑንም መጋረጃ በዙሪያው ጋርድ፣ ቀጥለህ የቅዕሩን በር /ደጃፍ/ መጋረጃ ጋርድ፣

፱፣ ወትነሥእ ቅብዓ ዘቡቱ ይቀብሱ ወትቀብዓ ለደብተራ ወለኩሎ ዘውስቴታ ወትቄድስ

ኪያሃ ወኩሎ ንዋያቲሃ ወትከውን ቅድስተ፣

የሚቀቡትንም ዘይት አምጥተህ ደብተራ አሪትንና በውስጧ ያሉትን መሣሪያዎች ሁሉ ቅባ፣ እሷንም ዕቃዎቿንም ቀብተህ አክብር፣ እንዲህ አድርገህ በቀባሃት ጊዜ የከበረች ትሆናለች፣

፲፣ ወትቀብዖ ለምሥዋዕ ዘመሥዋዕ ዕት ወለኩሎ ንዋያቲሁ ወትቄድሶ ለምሥዋዕ ወይከውን ውእቱ ምሥዋዕ ቅዱስ ቅዱሳን፣

የመሥዋዕቱን መሠዊያና መሣሪያዎቹን ቅባ፣ መሠዊያውንም አክብረው፣ እርሱም ከከበሩት ሁሉ የከበረ ይሆናል፣

፲፩፣ ወትቀብዖ ለማዕከከ ወለመንበሩ ወትቄድሶ፣

ሰንንና ብርቱን /መቀመጫውን/ ቀብተህ አክብረው፣

፲፪፣ ወታቀርበሙ ለአሮን ወለደቁቁ ንበ ጥናተ ደብተራ ዘመርጡል ወተሐዕቦሙ በማይ፣

አሮንንና ልጆቹንም ልዩ ከሆነች ከደብተራ አሪት ደጃፍ አቅርቦህ በውሃ እጠባቸው፣

፲፫፣ ወታለብሶ ለአሮን አልባስ ቅድሳት ወትቀብዖ ወትቄድሶ ወይከውነኒ ካህነ፣

አሮንን ልዩ የሆነ የክብር ልብስ አልብሰው፣ ቀብተህም አክብ

ረው፣ እንዲህም ሁኖ ለእኔ አገልጋይ ይሆናል፣

፲፬፣ ወታቀርበሙ ለደቁቁኒ ወታለብሶሙ አልባሲሆሙ ወትቀብዖሙ በከመ ቀባዕከ አባሆሙ ወይከውነኒ ካህናተ፣

ልጆቹንም አቅርቦህ የክብር ልብሳቸውን አልብሳቸው፣ አባታቸው አሮንን ቀብተህ እንዳከበርክ እነሱንም ቀብተህ አክብራቸው እንዲህም ሁነው ለኔ አገልጋዮች ይሆናሉ፣

፲፭፣ ወይከውኖሙ ዝንቱ ቅብዓት ዘከህነት ዘለዓለም ለትውልደሙ፣

ይኸም የሚቀቡት የከህነት ቅባት እስከ ልጅ ልጅ ድረስ ለዘላለም ሥርዓት ይሁንላቸው፣

፲፮፣ ወገብረ ሙሴ ኩሎ ዘአዘዞ እግዚአብሔር ከማህ ገብረ፣

ሙሴም እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ እንዳዘዘው አድርጎ ሠራ፣

፲፯፣ ወኮነ በቀዳሚ ወርኅ በካልእት ዓመት እምዘወዕሉ እምድረ ግብጽ አመ ርእሰ ሠርቀ ወርኅ ተክልዎ ለደብተራ፣

እስራኤል ከግብጽ በወጡ በሁለተኛው ዓመት በመጀመሪያው ወር የሚያዝያ መባቻ ደብተራ አሪትን ተከሷት፣

፲፰፣ ወተከላ ሙሴ ለደብተራ ወአስተናበረ ምዕማዲሃ ወአቀመ አዕማዲሃ ወወደዮ መናሥግቲሆን ወአቀመ አዕማዲሃ፣

ሙሴም ደብተራ አሪትን ተክሎ ምዕማዲቿን አዘጋጅቶ አምዶቿን እያቆመ በማገር አያያዛቸው፣

፲፱፣ ወሰፍሐ አዕማዲሃ ለደብተራ ወአግበረ ሠቃተ ዲበ ደብተራ፣

ከአራት ኅብር የተሠራውን ዓሥሩን ፈርጅ ግምጃ በአዕማዲሃ ላይ ዘርግቶ አለበሰ፣ ከማቅ የተሠራውን ዓሥራ አንዱን ፈርጅም በግምጃው መጋረጃ ላይ አለበሰ ዘረጋ፣

ወአንበረ መክደነ መልዕልተ ሠቅ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

በማቁም ፈርጅ ላይ ማዕሰ መጸጸትን /የተለፋና ቀለም የገባ የበግ ለምድ/ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አድርጎ አለበሰው፣

፳፣ ወነሥአን ሙሴ ለመጸሐፍተ ትእዛዝ ወወደዮን ውስተ ታቦት ወአንበሮን ለመግወርት ውስተ አውቃፋተ ታቦት ወአንበሮ ለምስሐል መልዕልተ ታቦት፣

ሙሴም ሥርዓት የተጻፈባቸው ሁለቱን ጽላት አምጥቶ በታቦቱ ውስጥ አኖራቸው፣ መሎጊያም

ቹንም በታቦቱ ላይ ባሉት ቀለቦች ውስጥ አስገባቸው መግጠሚያውንም በታቦቱ ላይ አደረገው፣

፳፩፣ ወአብአ ለታቦት ውስተ ደብተራ ወወደዮ መክደና መንጣላ ዕተ ወሠወራ ለታቦተ መርጡል ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

ታቦትንም ከድኳኑ ውስጥ አግብቶ የሚሸፍናትን መጋረጃ ጋረደ፣ እንዲህም ባደረገላት ጊዜ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው መጋረጃው ታቦትን ሠወራት፣

፳፪፣ ወአንበሮ ለማዕድ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል መንገላ ገቦሃ ዘመስዕ ለደብተራ መርጡል እምአፍአሁ ለመንጠላዕት፣

ማዕድን /ሰደቃውን/ ከቅድስተ ቅዱሳን መጋረጃ ውጭ በድንኳኑ ውስጥ በቀኝ በኩል አኖረው፣

፳፫፣ ወሠርዓ ውስቴታ ኅብስተ ቀርባን ቅድመ እግዚአብሔር ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርቡትንም ኅብስት እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው በማዕድ ላይ ሠራ፣

፳፬፣ ወአንበራ ለመራናት ውስተ ደብተራ መርጡል አንፃረ ማዕድ መንገላ አዜባ ለደብተራ፣

መብራት የሚበራበትንም መቅረዝ በድንኳኑ በስተግራ በኩል በማዕድ ፊት ለፊት አኖራት፣

፳፭፣ ወሠርዓ መጋትዋሃ ቅድመ እግዚአብሔር ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

እግዚአብሔር በሚገለጽባት በቅድስተ ቅዱሳን ፊት የሚበሩትን ፊትሎቹንም እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አዘጋጀ፣

፳፮፣ ወአንበረ ማዕጠንተ ዘወርቅ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ መንጠላዕት፣

ከወርቅ የተሠራ ማዕጠንትንም በድንኳኑ ውስጥ በመጋረጃው ፊት አኖረው፣

፳፯፣ ወዐጠነ ውስቴቱ ዕጣነ ዘገብረ ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

በውስጡም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ያዘጋጀውን ዕጣን አጠነበት፣

፳፰፣ ወአንበሮ ለመክደነ ግሳተ ደብተራ፣

የድንኳኑንም በር መጋረጃ ጋረደ፣

፳፱፣ ወለምሥዋዕ ዘመሥዋዕት አንበሮ ኅብ ግሳተ ደብተራ ወአዕረገ ላዕሊሁ መሥዋዕት ወቁርባን ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበት ምሥዋዓ ብርቱንም ከድንኳኑ ደጃፍ አድርጎ እግዚአብሔር እንዳዘዘው መሥዋዕት ቁርባን አሳረገበት፣

፴፣ ወአንበሮ ለማዕከክ ማዕከለ ደብተራ ወማዕከለ ምሥዋዕ ወወደዮ ውስቴቱ ማየ፣

ሰኑን /መታጠቢያውን/ በድንኳኑና በምሥዋዓ ብርቱ መካከል አድርጎ ውሃ መላበት፣

፴፩-፴፪፣ ከመ ይትሐፀቡ ቦቱ አሮን ወደቂቁ እደቂሆሙ ወእገራ ሆሙ ሶባ ይበውኡ ውስተ ደብተራ ወሶባ ይቀርቡ ኅብ ምሥዋዕ ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳዘዘው አሮንና ልጆቹ ወደ ድንኳኑ በሚገቡበት ጊዜ ወደ መሠዊያውም በሚቀርቡበት ጊዜ እጃቸውን እግራቸውን ይታጠቡበት ዘንድ ውሃ መላበት፣

፴፫፣ ወአቀመ ዓዕደ በዓውደ ደብተራ ወምሥዋዕ ወአንበሮ ለመክደነ አንቀጽ ዘዓዕድ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፣

በድንኳኑና በምሥዋዕ ዙሪያ የቅጽሩንም ዓምዶች አቁሞ

መጋረጃውን ጋረደ፣ የቅጽፋንም በር መጋረጃ እግዚአብሔር እንዳዘዘው አድርጎ ጋረደው፤

፴፬፣ ወፈጸመ ሙሴ ኩሎ ግብር ወከደና ደመና ለደብተራ መርጡል ወስብሐተ እግዚአብሔር ተመልዓት ደብተራ፣

ሙሴም እንዲህ አድርጎ ሥራውን ሁሉ ሠርቶ ጨረሰ፣ ድንኳኒቱንም ብሩህ ደመና ሸፈናት፣ የእግዚአብሔርም ብርሃን ሰፍሮባት ታየ፤

፴፭፣ ወስዕነ ሙሴ በዋእ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል፣ እስመ ጸላላ ደመና ወስብሐተ እግዚአብሔር ተመልዓት ደብተራ፣

ሙሴም ብሩህ ደመና ስለ ሸፈናት የእግዚአብሔርም ብርሃን ስላረፈባት ወደ ደብተራ አራት መግባት ተሳነው፤

፴፮፣ ወእምከመ ሰሰለ ደመና እምላዕል ደብተራ ይግዕዙ ደቂቀ እስራኤል በበነገደሙ፣

ደመናው ከድንኳኑ ላይ ከተነሣ በኋላ ግን የእስራኤል ልጆች በየነገዳቸው ይጓዙ ነበር፣ /ሐተታ ነገደ ብንያም ሁለቱን ነገድ ይዘው በፊት ይጓዛሉ፣ ቀጥለው ነገደ ሮቤል ሁለቱን ነገድ ይዘው ይጓዛሉ፣

ሌዋውያን ካህናትም ታቦትንና ንዋዩ ቅድሳቱን ይዘው በመካከል ይጓዛሉ፣ ከዚያ ቀጥለው ነገደ ምናሴ ሁለቱን ነገድ ይዘው ይጓዛሉና በበነገደሙ አለ፤

፴፯፣ ወእመሰ ኢሰሰለ ደመና ኢይግዕዙ እስከ አመ ይሴሰል ደመና፣

ደመናው ከድንኳኑ ካልተነሣ ግን እስኪነሣ ድረስ አይጓዙም ነበር፣ ከድንኳኑ ላይ አለ መነሣቱ አትጓዙ ሲል ነውና፣

፴፰፣ እስመ ደመና ይነበር ላዕል ደብተራ መዓልተ ወእሳተ ይከውን ላዕሌሃ ሌሊተ ቅድመ ኩሎ እስራኤል በኩላሂ ንብ ግዕዙ፣

ተጉዘው በሚሰፍሩበት ቦታ ሁሉ ደመናው እስራኤል እያዩት ቀን በድንኳኑ ላይ ሰፍሮ ውሎ ሌሊት ዓምደ እሳት ሁኖ ሲያበራሳቸው ያድር ነበርና፣

ተፈጸመ አራት ዘመነት ወለእግዚአብሔር ክብር ወስብሐት፣

ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባውና ጄኤል ከግብፅ መውጣታቸውን የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ተፈጸመ።